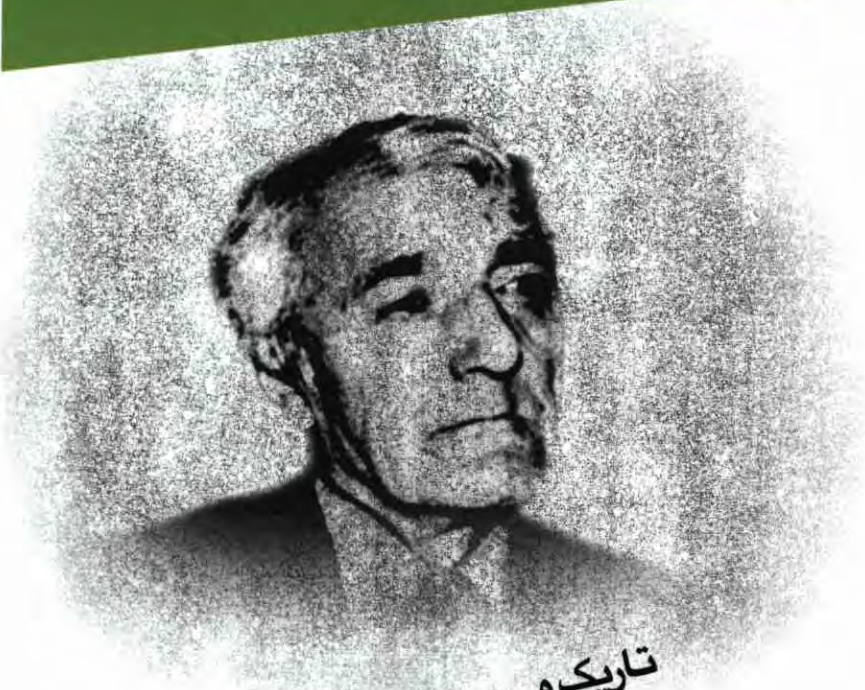

سەرجه‌م به‌ر هه‌مه‌کانی

مامۆستا هه‌یمین

تاریک و ڕوون، نالەهێ جودایی،
بارگه‌ی یاران و نامه‌ و په‌خشانه‌کان

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ناوی کتیب: مرجعہم نویسنہ کلانی ماموستا همین

بالی چاپ: ۲۰۱۴

تیراژ: ۲۰۰۰ دانہ

چاپخانہ: ههولیر

نرخ: ۳۸ ههزار تهه

نرخه ههردوو بهرگ: ۸۰ ههزار تهه

کتیّبی یه که م:

سه رجه م شیعره کانی هیمن

.....

کتیّبی دووهه م:

سه رجه م نووسراوه کانی هیمن

ناورزك

کتابین به کلم: هر جمع شمیره کانی هین

۱۳ میوانی تاریک و هوقن
۱۵ له کوپوه بۆ کوئ؟
۶۳ کوردم نه من
۶۴ ونوویژی کچ و کوپ
۶۶ خاوه نږی زږ
۶۷ ده یلیم و بین باکم
۷۰ قه لای نیشتمان
۷۱ نه مه کی گولان
۷۳ به هاری لادی
۷۷ تقوم هر له بیر
۷۹ کیژی لادی
۸۱ لوانی پووناک
۸۴ پوژی شادی
۸۶ یادگاری شپین

۸۹	پێبه‌ندان و شاعیر
۹۲	بژێ دیموکرات
۹۴	پۆژی خۆشی
۹۶	هه‌تاوی ئیقبāl
۹۸	په‌شه‌مه
۱۰۰	دایکی نیشتمان
۱۰۲	نه‌ورۆزی پزگاری
۱۰۴	پێکه‌نینی گۆل
۱۰۶	بلوێری شوان
۱۰۸	کورد و ئازهریایجانی
۱۱۰	پۆزگاری په‌ش
۱۱۸	کچی مه‌هاباد
۱۱۹	به‌هاری کوردستان
۱۲۷	بابرده‌له
۱۳۰	فرمیسکی گه‌ش
۱۳۱	گریانی نیوه‌شه‌و
۱۳۲	ئاره‌زووی فه‌رین
۱۳۴	خونچه‌ی سیس
۱۳۶	گۆمی خوێن
۱۳۷	ئاواتی به‌رز
۱۴۲	به‌غدا نیوه‌ی پێیه‌ت بێ
۱۴۴	موو ناپستیتم
۱۴۶	تووپه‌یی
۱۴۷	بۆسه‌ی پۆزگار
۱۴۸	چاره‌نووسی شاعیر
۱۵۰	جۆلانه
۱۵۱	ماچی شیرین
۱۵۲	هێلانه‌ی به‌تāl

۱۵۳	گلینه‌ی شاعیر
۱۵۴	گیزه‌لووکه‌ی خه‌زان
۱۵۶	گولی هیوا
۱۵۸	پاوه به‌راز
۱۶۵	شین‌ی گوران
۱۶۸	ته‌پلی نه‌مان
۱۷۰	په‌ری شین‌یر
۱۷۴	ناسوری ته‌شه‌نا
۱۷۶	ره‌ق مه‌لاتم
۱۷۷	گه‌رمه‌شین
۱۷۹	مه‌ته‌ریزی شه‌ره‌ف
۱۸۲	شه‌نگه‌بیتری
۱۸۴	ئامیزی ئن
۱۸۶	شه‌پولی توله
۱۸۹	تروپکی پزگاری
۱۹۱	گاو و گه‌ریبون
۱۹۳	شه‌و و شه‌یتان
۱۹۷	سنوور
۱۹۸	ئاره‌ق و تین
۲۰۳	فریشته‌ی په‌ریوه
۲۰۶	کاروانی خه‌بات
۲۱۰	له بیرم مه‌که
۲۱۷	یادم بکه‌ن
۲۱۹	ده‌سکه‌وتی خه‌بات
۲۲۵	شه‌وگاری ته‌نیایی
۲۲۶	شه‌وی شاعیر
۲۲۹	بناری مه‌لگورد
۲۳۵	په‌یامی رانه‌گه‌یه‌ندراو

۲۳۷	ورده‌واله
۲۳۸	دلّی شاعیر
۲۳۸	ترجمه له نه‌نوه‌ریه‌وه
۲۳۹	بق چمن
۲۳۹	بق کچه کوردیک
۲۴۰	په‌ری ئازادی
۲۴۰	بق خانمی لازار
۲۴۱	دیلی دیل
۲۴۱	شنه
۲۴۲	بق ئاغای لبادی دارایی
۲۴۲	رقی پیریۆز
۲۵۰	دیوانی نالهی جودایی
۲۴۵	پیشه‌کی
۲۴۹	مانگه‌شهو
۲۵۰	نالهی جودایی
۲۶۰	جوانی ره‌شپۆش
۲۶۱	تاوانی بن هیزی
۲۶۲	نیواری پایز
۲۷۰	به‌ره‌و ئاسۆ
۲۷۲	جوان ناسووتن
۲۷۳	سازی ناساز
۲۷۵	ماچی خودایی
۲۷۷	ده‌ستی ته‌زیو
۲۷۷	کوانن؟
۲۷۸	جوانی به‌س نییه
۲۸۰	په‌رستاری ره‌شپۆش
۲۸۱	چاوێلکه

۲۸۲	خۆزگە
۲۸۳	عیشق و ئازادى
۲۸۵	سۈپى دەۋران
۳۱۲	خاك
۳۱۳	شەرابى خەست
۳۱۴	خەۋم نايە
۳۱۵	پېژنە
۳۱۷	دىۋانى بارگەى ياران
۳۱۹	بەھارى زەرد
۳۲۱	زىندە بە چال
۳۲۴	بەھار ھەردى
۳۲۶	پەۋەز ورد نايى
۳۲۸	بەھارى ئال
۳۳۵	فرمىسكى پونو
۳۳۹	خانە نشىن
۳۴۰	ئاپۇلۋى ماچ
۳۴۱	بارگەى ياران
۳۴۳	تەۋەرى جەۋر
۳۴۵	شىنگىپى
۳۴۸	جىئوان
۳۴۹	دەسپىژى لاۋان
۳۵۲	چۈرىنە
۳۵۳	بۇ شەھىدانى كوردى تۈركىيا - گريانى پونو
۳۵۵	چەند بەرھەمىكى بەرايى
۳۵۷	كوردىم ئەمەن
۳۵۹	مەھكەمەى ئىستىقلال
۳۶۱	مەلدەكەم

٣٦٣ به‌هاری زانیڼ
٣٦٥ جیژنی نازادی
٣٦٨ ده‌مه‌ته‌قه‌ی دوو خوینمژ
٣٧١ شینی ژنه کوردیک
٣٧٤ کورده‌گیان
٣٧٥ نامه‌یه‌کی هین بۆ هه‌زار
٣٧٧ نامه‌یه‌کی هه‌زار بۆ هین
٣٧٩ ژارگه‌ی ماران
٣٨٣ فه‌ره‌نگ‌وک

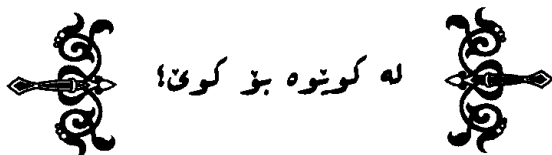
کتیبن دووهم: سهرجهم نووسراوه‌کانی هین (هه‌واری خالی)

٤٢٧ هین شاعیر و مروف
٤٣٥ شاعیری گه‌ل
٤٥١ شیره‌ژن
٤٥٩ یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی له‌ کوردستانی ئێران
٤٦٧ نامه‌یه‌کی نه‌ده‌بی
٤٧٥ ئهرکی به‌یان له‌ هه‌لومه‌رجی ئیستادا
٤٨٣ مامۆستای شاعیرانی موکریان
٤٩٧ حاجی قادری شۆڤشگێڤ
٥١١ عه‌لی ناشق
٥٢١ زۆڤزانی‌ش به‌هه‌له‌ ده‌چن
٥٢٧ ئهرکی نه‌ته‌وايه‌تی ئیمړۆی شاعیر و نووسه‌ره‌کانمان
٥٣١ وه‌لامیکی ئۆستانه
٥٣٩ نه‌زمونی شاعیریم
٥٥٣ ئاسۆگه
٥٥٧ کورد بۆ گشتی شاعیره
٥٦٣ چه‌ ند نوکته‌یه‌ک له‌ باره‌ی میژووی نه‌ده‌بی کوردیه‌وه

۵۷۱	پیشه کییهک بۆ «پیکه نینی گه دا» ی حه سه ن قز لجی
۵۷۷	پیشه کی بۆ قه لای دمد
۵۸۹	هه ژار و شه ره فنا مه
۵۹۷	پیشه کی بۆ دیوانی نالی
۶۰۵	پاره تاژی
۶۱۷	نه وێژ
۶۲۱	جوانترین دیمه ن
۶۲۵	بووکی یه کشه وه
۶۳۳	هه واری خالی
۶۳۹	مه هاباد
۶۴۳	له پۆژێکی پایزی دا
۶۴۷	شیری به ده سته کوه بوو هه تاوی به ده سته دیکه وه
۶۵۹	ئه و جۆره ی بته وێ
۶۶۷	پێزی نان بگرن
۶۷۱	کوڕته ی ئۆدیه
۶۷۹	و شه ونبوه کان
۶۸۵	لامه زه بی خیره ومه ند
۶۹۳	ته نیا هه میشه ته نیا
۶۹۷	چیرۆکی کووله که
۷۰۵	مامۆستا هیمه ن و دیوانی تاریک و پوون و چه ند پرسیارێک
۷۱۳	وتووێژ ده گه ل مامۆستا هیمه ن
۷۲۱	ده گه ل مامۆستا هیمه ن
۷۲۵	وتووێژێکی بلالونه کراوه ده گه ل مامۆستا هیمه ن
۷۳۹	له به هاری شیلاناویژه تا پایزی ورم
۷۷۹	نامه بۆ که ریمی قه بیومی: یه که م
۷۸۱	نامه بۆ که ریمی قه بیومی: دووه م
۷۸۳	نووسینه کانی به رای
۷۸۵	خۆت بناسه

٧٨٧ پڙهي ڪاره
٧٨٩ سڪالايڪ له ڪهل نيشتمان
٧٩١ شيخ يوسف شمس الدين البرهاني
٧٩٣ نامهي ڪچيڪي ديل
٧٩٧ نازايهتي سمائل ناغاي سمڪر
٧٩٩ نازاديمان دهوي
٨٠١ نامهييڪي سه رئاوه له
٨٠٣ نه ي دنيا بزانه ڪورد سه ريه خوئي دهوي
٨٠٥ ژواني دوو خوينمز
٨٠٧ بڙجي ڪوردستانو له بير ڪردووه ؟

تاریک و پرور

من بۆخۆم وام، پهنگه نۆر که سیش وابێ، که شێعری شاعیریکی یا نووسراوهی نووسه‌ریکی ده‌خوینمه‌وه «چ زینوو چ مردوو» پێم خۆشه‌ خۆشی بناسم. بزانم کێیه؟ خه‌لکی کام ولاته؟ کاری چیه؟ چۆن ده‌ژی و نه‌گه‌ر مردوو چۆن مردوو؟ له‌ کوئ نێژاوه؟ بۆیه‌ بپیارم دا سه‌رگورشته‌ی خۆم له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م به‌شه‌ی دیوانه‌که‌م دا بنوسم. به‌ کێم گووتبا ئه‌و سه‌رگورشته‌ بنووسن؟ کێ من له‌ خۆم باشت‌ر ده‌ناسن؟

پێوه‌ بووم نۆر درێژی بنووسم. ته‌ماشام کرد ده‌بێته‌ چیرۆکیکی درێژ و شیرین و پر کاره‌سات. چ چیرۆکیکی له‌ به‌سه‌ره‌اتی ئینسانێک له‌ واقع نزیکت‌ره؟ ئه‌ویش به‌سه‌ره‌اتی ئینسانێکی نزیکه‌ی په‌نجا ساڵی له‌ ساڵه‌کانی چه‌رخ‌ی بیسته‌م، ئه‌و چه‌رخه‌ سه‌یر و سه‌مه‌ریه‌، ئه‌و چه‌رخه‌ پر کێشه‌ و شه‌پ و شووره‌، ئه‌و چه‌رخه‌ پر له‌ کاره‌سات و په‌لاماره‌، ئه‌و چه‌رخه‌ پر له‌ شۆپش و ئالوگۆپه‌ وه‌بیر بێ. به‌تایبه‌تی نه‌گه‌ر ئه‌و ئینسانه‌ کورد بێ. کوردیکی بێ به‌ش و چاره‌په‌ش بێ و تا پاده‌یه‌ک له‌ خه‌باتی پزگاریخوازی نه‌ته‌وه‌ نۆرلیک‌راوه‌که‌یدا به‌شداربووین. به‌لام به‌داخه‌وه‌ بۆم نه‌کرا. به‌شی نۆری له‌ به‌ر ته‌وه‌زه‌لیی خۆم. با به‌مێن بۆ هه‌لیکی تر نه‌گه‌ر وام وازی لێ ناھێنم.

خوینهری خۆشه‌ویست! پێت وا نه‌بێ لێقه‌م له‌ سه‌ره‌تیوان هه‌لداوه‌ته‌وه‌ و له‌ بنی کووله‌که‌م داوه‌ و هه‌رچی هه‌یه‌ نووسیومه‌. نا هه‌ر وا کورته‌ سه‌رگورشته‌که‌مت بۆ ده‌گێتمه‌وه‌.

شاعیری هیچ قازانجی بۆ من نەبووین، ئەو قازانجەى هەبوو، كە ئەو ناوێ دوور و درێژەى
«سەید محەممەد ئەمینى شېخەلىسەلامى موكرى» لە كۆڵ كەردووه تەو.

باوكم ناوى سەيد حەسەنى شىخەئىسلامى موكرى بوو. لە تۆرەى مەلا جامى چۆرى بوو كە سێسەد ساڵ لەو پێش ھاتۆتە سابلاخ و بنەمالێكى گەورەى لەو مەلەبەندە پێك ھىناو. داىكم ناوى زێنەب و كچى شىخى بورھان بوو كە ئیستا بنەمالەى كە گەورەى موكریان.

به هاری سالی ۱۲۰۰ی ههتاوی (۱۹۲۱ی زایینی) به شەوی جیژنی بهراتن له گوندی لاجین نزیکي سابلاخ له دایک بووم. میژوکم له مەمکی دایکم نه کردوو و فرچکم به شیري دابەن کرتوو.

دایکم نۆږی به چاوی داده دامه وه و دهیگوت: تۆ پێتقه دهه پهبش بووی. ههه تۆم وهه زگ کهوت لهشی ساغم بهخۆمه وه نه دی. نهخۆشیم پێوه نووسا، کوێره وهه ری و په ژاره پهووی تێ کردم. له سهه مانگ و پۆڤی خۆم بووم که ناچار بووین بپهه وین و بچینه لادی. که بهریوو یه وه، نه من تلپاتی ته پم له مه مکیدا بوو، نه باوکت سیپالێکی له مالدیدا مابوو. لهشکری شکاک وهک ئێمهشی وهک هه موو خه لکی سابلآخ ساف له ساف تالان کرد و کهه سکی له و ناو ماله دا که سیسهه سال بوو وه سه ره که نرابوو و به میرات بۆ باوکت بههه مابوو.

منیش جارجار بہ پیکنہ نینہ وہ دہمگوت دایہ گیان سووچی من جیہ؟

دایه نه که م ناوی یاسه مه ن و خه لکی ئازهریاجان بوو. له له که م که ناوی عیزت بوو خه لکی تورکیا بوو، ئه و دووانه له بهر هه ژاری و نه داریی خۆیان په پیهی کوردستان بیون و له گونده که ی ئیمه گیرسابوونه و له سه روبه ندی له دایکبوونی مندا مندا لیکیان بیبوو. مندا له که ی ئه وان له من به خته وه رتر بوو، نه ژیا بوو و تووشی کویره وه ری دنیا نه هاتبو و عه مری درژی بۆ من به جێ هێشتیوو و یارووی دایک و بابیشی له روئی هاوێشتیوو.

نه و ژن و پیاوه مه ژاره و ئاواره به دل و گیان منیان به خێو ده کرد و ئۆریان خوش دهوێستم. منیش ئۆگړی ئهوان ببووم وهک دایک و بابی خۆم خۆشم دهوێستن.

له‌بیرمه زمانی نه‌وانم وه‌ک بلب‌ل ده‌زانی، جا نازانم تورکیم ده‌زانی یا نازهری؟ په‌نگ
بێ نازهری بووی، چونکه منداڵ زمانی دایکی باشتەر فێر ده‌بی.

مردنی عیزهت و توڙانی یاسه مه نم باش وه بیر دئی. ئەم ڤهوداوه یه که م زه یری توند بوو که وه ههستی ناسکی مندا لانهی من که وت و یه کۆنکه له بیره وه ریبه هه ره تاله کانی ژیانم.

له پاستيدا من دوو جار ههتيو بووم و دووجارم دايك و باب مردوون: جارتيك به ساوايي و جارتيك به پيري.

بابم هم دهوله مەند بوو، هم به دل و ده سبالو، چاكي به خيو ده كردين، پينج خوشك و دوو برا بووين، كاكم و خوشكيكم له من گه وره تر بوون. به مندالي زور تيروته سەل و كوك و پوشتە بووم. به لام كۆيله و ديل بووم، كۆيله ي ناو قەهەزي زێ، كۆيله ي پړوشويني كۆن. پړوشويني بنه ماله كه مان ئيجازه ي نه ده دا من له گەل هاوته مەنه كانم گالته وگەپ به كم. چونكه من كوپه دهوله مەند بووم و ئەوان كوپه هه ژار. من كوپي شيخه ليسلامي به ناوبانگ بووم، ئەوان كوپي لاديبه كي بي ناوونيشان. من به روپشت ئەتەس بووم و ئەوان كه په كرمانج. من كوك و پوشتە بووم و ئەوان پووت و په جال.

ناخ...! گه وره كانم تێ نه ده گەيشتن من چەند په ريشان و كه له لام، ئەوان نه يانده زاني به و كرده وەي خويان چۆن ههستي من بريندار ده كه ن، برينتيك كه ده بيتته گريمانەي پووحي و تا مردن ساپۆژ نابێ.

ئاستاش كه وه بيمر دپته وه كزه م له جهرگي دي و خه ميكي گران دام ده گري، كه من له هه موو خوشي سهرده مي مندالي بي بهش بووم. له پيش چاوي من منداله كانی گونده كه مان، ئەو پهش و پووتانه ي هاوشاني من نه بوون! به نازادي و بي باكي گالته و گه مەيان ده كرد، له خاك و خۆل ده گەوزين، له سه ريانان هه لده به زين، له قور و چلپاودا غارغاريانيان ده كرد، له سه ر ته پۆلك و كۆپه ين ملانه يان ده گرت، له سه ر سه هۆل خليسكيان ده كرد، له سه ر لۆده كا بازبازيانيان ده كرد، به گژ يه كدا ده چوون، پيك هه لده پېژان، ناشت ده بوونه وه، ئاورۆچكه يان ده كرده وه و خانوچكه يان دروست ده كرد. هيلانه چۆله كه يان ده رده هينا، ته بكه يان ده ناوه. هه لووكين، تۆپين، هه مزەل، هه نگله شه له، دايه من مه مده به گورگي، هه لئوي به شه پان، قه ره قري و ده يان چۆره گالته ي ديكه يان ده كرد. به لام من به و تاوانه ي كه نه جيبزاده بووم ده بوو وهك گه وره گه وران له ديوه خان له سه ر چۆك دابنيشم و مته قم له بهر نه يه ته ده ر! بۆ به دبەختي له مالي ئيمه اد نيرينه ي له من بچووكتەر نه بوو. ده بوو له بهر هه موويان يهك پي هه ستم و تا ئيزنم نه دن له بهر ده سيان پاره ستم و دانه نيشم، له دواي هه مووان نان و چام بۆ دابنين. چه ندەم پسي خوش بوو نه كه وای مه خمه ر و تاقه و قوتني و خه زه لم له بهر دا با، نه پانتۆلي ئالمانی زه ردەم له پيدا با، نه كاله ي شه مامه به ندی ئاوريشم چنم له پيدا با و نه شه ده ي سه وزم له سه ر با و نه پشتيني به شمينه ي كه سكم له پشتدا با و وهك منداله پووته لانه كان نازاد بام.

نهلين ماشاللا كوپه كه له و تمه نه شدا نازاديخواز بووه و ههستي به جياوازي چينايتي كړدوه و پقي لږ بووه، نه خيتر نه وه لالا نه نازاديخواز بووم و نه تره ماش، وازم له گه مه و ياري بوو و بپراوه .

تدنيا بيره وه ريكي خوښم له زه مانى منداليم هيه، نهوېش نه وه يه شه وانه ده چوموه و ژورځي و سهرم وه سهر پاني دايه مروت ده كړد و نهوېش حيكايه تي بډ ده كړدم، تا خو ده بيردمه وه . دايه مروت پيرژنيكي دنيا ديدې كونسال بوو. بډ خوځي نه يده زاني ته مېني چنده، به لام بيگومان زوري له سه د سال هه لېواردبوو. شش پشتي بنه ماله ي نيمه ي ديېوو، سهرسپي و هاوده مي دايكم بوو. پوځ سووك، قسه خوځش و نوكته باز بوو، هه زاران نه نقل و نه زيله ي خوځشي ده زاني و بډي ده گيترامه وه . زور شتي به نرخ له و فيريوم كه له ژياندا كه لكم لږ وه رگرتن . پوځي شاد بڼ .

نه لږوېم له خزمهت ماموستا سه عيد ناكام خوځند، كه نه وده م ميړندال بوو . كاكم كه ماموستاي تاييه تي بډ پراگيرابوو، زور له خوځندن ده ترسا و خهريك بوو منيش بترسيڼي و به مېره دي خوځي به ځي . به لام ماموستا ناكام نه ك هر سامي له خوځندن شكاندم، به لكه تي گه ياندم خوځندن خوځش و شيرينه . پيش نه وه ي نه لږوېم پڼ بناستي بزنوكه و مه پوكه ي حوسين حوزيني نه وه نده بډ خوځندبوومه وه هه موم له بهر بوو . كتيبي نه نجومه ني نه دياني نه مين فه يزيمان هه بوو . شيعره گالته كانى شيخ په زاي فير ده كړدم . له بيرمه قه سيده دريژه كه ي عارف سايم كه وا ده س پيده كا : «ناواريه خاكي وه تن و سهر و سفا خوځم» له سهر پرا بډ خوځي له بهر بوو، وهك تووتي ده مخوينده وه و له ماناي نه ده گه يستم .

كه سامم شكا بابم ناردميه سا بلاخ تا له مېره سه ي ده و له تي بخوڼم . له پيشدا زورم پڼ خوځش بوو . له مېره سه ي «سه عادهت» ناو نوسيم كړد . به لام كه پوځي هه وه ل چوموه سهر كلاس توقيم و وه ختابوو شيت بم . من منداليني لاديني نازداربووم، له كوردي به ولاوه هيچ زمانم نه ده زاني له مېره سه ش كه س نه يده ويرا به كوردي قسه بكا .

من له ژياندا پوځي په ش و تالم زور ديون، به لام پوځي په شتر و تالترم له و پوځه نه ديوه كه چوموه مېره سه . ماموستا كه م كه خوځي كورد بوو و دوايه ش تيگه يستم فارسي باش نازاني، به فارسي تي پاخوڼم هيچي تن نه گه يستم . هاوده سه كانم كه هه موويان له من باوخو شتر بوون پيم پڼ كه نين، زور به خوځدا شكامه وه . ماوه يه ك به شو له بن ليغه دا له ترسي مېره سه ده گريام و به ياني به قرخه مېره سه ي ده چوموه . مندال هه موو گالته يان

پس ده کړدم و پټيان ده گوتم «کرمانچ». له مه اباد به خه لکی لادې ده لټن کرمانچ و به وشه يه کی سووکی ده زانن. دوايه بډيان گټړامه وه ده يانگوت به فارسی جنډومان پس داوی و حالې نه بووی. چابو سڼ چوار کورپه پوړم له و مده رسه ده يانخویند و له سهریان ده کړدمه وه. دهنه منداله وردکه له وانه بوو شیتیم بکن. ئیستاش نازانم کوټړا فارسی فیر بووم و له گډل وه زعه که پاهاتم.

مه درسه که مان خانوویکی گوره و کڅن و که لاره بوو. تاقه چاوه يه کی ئاوده ست هه بوو قهت و بهر نه ده که وت. مزگه وتمان لڼ نیزیک بوو، به لآم نه فہ پاشی مه درسه ده بهیشت وه دهرکه وین و نه مجبوری مزگه وت پڼگای ده داین بچینه ئاوده سستی مزگه وت. بوشکه يه ک ئاوی چۆمی بۆگن له بن دیواریک داندرا بوو. ده فريکی ته نه که يان له سهر دانابوو، ئه و هه موو منداله به و دفره ئاویان ده خوارده وه. هه میشه له سهر چوونه ئاوده ست و ئاوخاردنه وه شه پ له نڼو شاگرده کانداه پیدا ده بوو و «نازم» ی مه درسه، که پیاوړی زور زآلم بوو بیانوی وه گیر ده که وت که دارکاریان بکا.

ژووری دهرس خویند نمان ته نگ و تاریک بوو. په نجریکي تیدا بوو که له باتی شو وشه کاغزی لڼ درابوو. بۆ نه وه ی پوونا کتر بس کاغزه که يان به پڼ چور کړد بوو. کورسیه کانی چه پرک و شکاو بوون. میز و کورسی مامؤستاش له ئیمه باشتر نه بوو. مامؤستا که مان پیره پیاوړی کوټړه مووشه ی زور تووړه و توسن بوو. هه میشه سڼ چوار شوولې ئالووبالووی لووس و لیک و نه ستوری له سهر میزه که داندرا بوو. هه رکس دهرسی نه زانیا یا ورته ی له بهر هاتبا دهر زور بڼ په حمانه ودرده گپا سه روگو ټلاکی. تا فیری فارسی بووم دوو سڼ جاری بیزار کړدم. به لآم له دوايیدا لڼی نه دام. که مامؤستا چوویا دهر شاگردیک که پټيان ده گوت «موبسیر» له جڼگای ئه و داده نیشت. ئهرکی ئه وه بوو ههر که س بزوزی بکا به مامؤستا بلڼ. هه موومان له موبسیر پتر دهرساین تا له مامؤستا. هوی ئه وه بوو مامؤستا رقی له که س نه بوو و له خورپا له که سی نه ددها، به لآم موبسیر نه وه ی نهیده زانی رقی له ههر که س بایه با هیچیشی نه کړدبا شکایه تی لڼ ده کړد و مامؤستاش بڼ لڼپر سینه وه و پڼ راگه یشتن ده یکوتا.

به رنامه ی دهرسه کانیشمان تازه فیکری لڼ ده که مه وه زور گران بوو. ئه و سالی وام پابوارد و له ئاخری سالیډا یه کیک بووم له باشترین شاگرده کانی کلاس و له ئیمتیحانی ئاخری سآلدا زور باش دهرچووم.

هاوینې چوومه وه گوند. حه یف مامؤستا ناکام له وځ نه مابوو. به لآم میرزایه کمان هه بوو

زور له ماموستاکه ی مەدرسه سەم خوینده وارتر بوو. له کڼ نه و بایم کتیبی دووهم ته وای کرد. بهرنامه ی نه وده می وایوو ده بوو هه موو کتیبه که له بهر بکه ی و من هه مووم له بهر کردبوو.

سالی دووهم زور ئاسووده بووم. هه ره مه شق و حیساب و دیکته مابوو له وانیشتا باش بووم. بۆیه هه ره له هه وه له وه یه کیک بووم له شاگرده باشه کان و پیم وانییه له و سالییدا له سه ره ده رس له شوولیک زیاتریان لیدایم. وه زعی مەدرسه ش له پار باشتربوو، ژووره که مان له هی پار زور خوشتر و پووناکتر بوو، ماموستا کانیشمان باشتربوون. به لام یه کیان که کورد بوو و ده رسی فارسی پێ ده گوتین زور توند و به زاکوون بوو، هه موو پوو حمان لێی توقیبوو. ماموستای حیسابمان نازهری بوو. فارسی نه وده خراپ ده گوت که ئیمه ی مندال گالته مان پێ ده کرد. به لام حیسابی باش فیر کردین. له بیرمه ئیواریک جه دوه لی زهری بۆ نووسینه وه و هه ریه که دانه یه کی داین و حالی کردین چۆنی له بهرکه یین. گوتی سه به یین ئیواره لیتان ده پرسمه وه و هه رکه س په وانی نه کردین غه له ت و شوولی لێ ده دم. من نه و شه وه ی نه نووستم تا له به رم کرد. سه به یین لێی پرسینه وه، که س نه بوو به ته وای له به ری بێ و وێی نه که وێ. ته نانه ت من که زور چاکم له بهر کردبوو شولیکم ئافهریمانه هه ره خوارد. خوش نه وه بوو ماموستای حیسابمان بۆ خوی لێی نه ده داین و ماموستاکه ی ترمان نه و زه حمه ته ی له باتی نه و ده کیشا.

چار کلاسم له مەدرسه ی سه عاده ت و په هله وی خویند. هاوینانیش له گوند له کڼ بایم تۆمار و کتیبی ئینشام ده خویند و له بهر خه تی نه میر نیزامی گه رووسی و میرزا حوسینی په شه م ده نووسیه وه. ئینشای فارسی باش فیر ببووم و خه تم یه کجار خوش بوو، زور له ئیستام خوشتر ده نووسی.

ده لێن ده عبای زیره ک به دندووکی پێوه ده بێ. بایم که خه ت و ئینشای منی دیت، گوتی پۆله بوویه میرزا و خویندنی مەدرسه سه به سه، بچۆ له مەدرسه ی دینی بخوینه و جیی مه لا جامی چۆپی بگره وه. زۆرم پێ ناخۆش بوو ده ست له خویندنی مەدرسه هه لېگرم، نازانم بۆ هیه پیم خۆش نه بوو بیه مه لا. رقم له بهرکه که یان بوو. که وای درێژ و ته شک و پالیدی مه لایانه م پێ جوان نه بوو. به لام چار چیبوو؟ حوكمی حاکمه و ده ردی موفاجا. ته سرفی زه نجانیان له بن هه نگل نام و هه ی دێ بۆ خانه قای شیخی بورهان تا ده س بکه م به رپایه له کردن و ئالی باباگوتن. جا پاش ماوه یه ک که وای ئاودامین له بهر بکه م و سیواک له لاسه ر بچه قینم و شالی گه رگه پی له سه ر بیه ستم و جیگای مه لا جامی چۆپی نگرمه وه و وه جایی بنه ماله که مان کویر نه که مه وه.

چوار سال له خانه قا خویندم یا باش نه ویه بلیم نه م خویند. به لام توله کویله تی ساوایه تیم نه ستانده وه. له گهل گهل خالوزاکانم که وهک به رانی سولتان مه محمود به رهللا و ترخان بوون و له هیچ جیگایه که دهنگ نه دهران و کهس به رپه رچی نه دده دانه وه، که لیکم به دغه پی و بزونی و دس بزونی کرد.

نه و شیع، نه ویش نه و شیع خلی چل سال له وهی پیش نه گهر کهس دهستی وه به نه یه نن و به رپه رچی نه داته وه له سه ربه ندی بلوغدا چ ده مینن نه یکا؟

نه و چوار ساله خوشترین ساله کانی ژیانی منن. زور خوشمان پاده بوارد. دهسته یه کی ۸-۹ که سی هاوته مه ن بووین، هه موو خالوزا و پورزا بووین. هه ر هه ژارمان بیگانه له گهل بوو که له خومان هه لنه دده بوارد. نه ویش بۆ خوی زور قسه خوش و خوین شیرین بوو و باوکیشی پیاویتی زور ماقوول و له خانه قا زور خوشه ویست بوو.

شاعیریکی فارس ده لی:

مرد خردمند هنر پیشه را
عمر دو بایست در این روزگار
نا بیکی تجربه آموختن
با دگری تجربه بستن بکار

بۆ پیاوی خاوه ن هونه ر و زانا دوو جار ژیان پتویسته تا له یه کیاندا ته جره به وه سه ریه ک بنی و له وی تریاندا ته جره به که ی له کار بینن.

دهستی شکاو و پانی وردم، نه وی ئیستای ده زانم نه گهر نه وده م ده مزانی کار له جیگایه کی دیکه بوو و منیش شتیکی تر بووم. به راستی خانه قا زانستگایه کی گوره بوو و ده متوانی زور شت فیر بم.

خانه قای نه و سه رده مانه زور ئاوه دان بوو. خه لک ده هات و ده پویی و کهس هه قی به سه ر که سه وه نه بوو. فه رق و جیاوازی زور که م بوو. جار یکی دیکه شم کوتوه و دوپاته ی ده که مه وه ده تگوت که شتی نووچه. له هه موو ترو و توره و په گه زیکی لی بوو، په نای بیکه سان و لیقه و ماوان و ئاواران بوو. پیاوچاک، خوپاریز، دیندار، موسلمان، مه لا، سه ید، زانا، خوینده وار، چه ته، دز، پیاوکوژ، نه زان، شیت، بیکاره، په ککه وته، کویر، شهل ته نانه ت بین دینیش له بن میچیکدا کو بیونه وه و پیکه وه ده ژیان و هه موو یه ک

جیره‌نانيان وهرده‌گرت. نه‌فغانی، فارس، تورک، نازهری و تهنانهت هیندیشی لڼ بوون. کوردی هم‌مو ناوچه‌کانی کوردستانی لڼ هه‌بوون. که به‌شیوه‌ی جوړبه‌جوړ قسه‌یان ده‌کرد و هس و ا هه‌بوون به‌زحمه‌ت ټیک ده‌گه‌یشتن. پیاوی‌گه‌وره و زانا به‌ناویانگه‌کانی نه‌و سهرده‌مهی موکریان و هک ماموستا فه‌وزی، سه‌یفی قازی، پېشه‌وا قازی موحه‌مد، حاجی مه‌لاموچه‌مدی شهره‌فکه‌ندی، عه‌لیخانی نه‌میری به‌تایبه‌تی ناغا خوینده‌وار و زاناکانی فه‌یزول‌آبه‌گی هاتوچوی خانه‌قایان ده‌کرد و به‌مانگ و دوو مانگ له‌وینده‌ری ده‌مانه‌وه. مه‌لای گه‌وره گه‌وره‌ی لڼ بوون و دهرسیان ده‌گوته‌وه. پر بوو له‌ سوخته و موسته‌عیدی باش. که‌سیک ویستبای بخوینن و شت فیر بڼ جیگای خویندن و شت فیربوون بوو. به‌لام من له‌ کیسم چوو و په‌فاقه‌تی خالوزاکانم و فیز و هه‌وای نه‌وه‌شیخی نه‌یه‌یشتن له‌ و هه‌له که‌لکی پټویست وهرگرم. بیجگه له‌وه له‌ ماوه‌ی نه‌و چوار ساله‌دا دووچار خراب نه‌خوش که‌وتم و له‌ خویندن بووم. جاریک که‌وتوویم گرت و له‌ مردن گه‌رپامه‌وه. تهنانهت ده‌یانگوت ناومان بۆ گه‌رم کردوی و کفنمان بۆ بریوی. جاریکی تر کوانیکی گه‌ورم له‌ لامل هات و شه‌ش مانگ له‌به‌ری که‌وتم و پاشان عه‌مه‌لیان کرد و ماوه‌یه‌کی دوورودیژ بناوپیژر بووم. نه‌و کوانه به‌جاریک هیژ و برستی لڼ بریم و هه‌رگیز و هک خۆم لڼ نه‌هاته‌وه. من به‌ مندالی قه‌له‌و و پته‌و و به‌هیژ و هه‌ره‌که‌ت بووم. که‌م مندالی هاوته‌م‌نی خۆم به‌زوره‌وانی ده‌روستم ده‌هاتن. به‌لام که‌ نه‌و کوانم لڼ هات ئیتر هیژ و توانام له‌ که‌مایه‌سی دا.

نه‌وده‌می له‌ سابلخ ده‌مخویند هه‌ژارم ده‌ناسی، هاتوچوی دوکانی بابی هه‌ژارم ده‌کرد. مه‌لایه‌کی پیری زور قسه‌خوش بوو. که‌ چوومه‌ خانه‌قا یه‌کترمان گرت‌وه و بووینه‌ دوست. جاروبار خۆمان له‌ گالته‌وگه‌پ ده‌دوژیه‌وه و شیع‌رمان ده‌خوینده‌وه. هه‌موو شوپنه‌واره‌کانی سه‌عدی و حافظ و مه‌وله‌وی و که‌لیم و سایب و شاعیره به‌رزه‌کانی فارسیمان پټکه‌وه ده‌خوینده‌وه و هه‌ر ټیگی‌راوپییه‌کی هه‌شمان با په‌هاکردنی هاسان بوو. خانه‌قا نه‌دییی زور گه‌وره‌ی لڼ بوون، لیتمان ده‌پرسینه‌وه. مه‌لا قادریکی پیری له‌رزی ده‌نگ نووساوی لڼ بوو، هه‌ر به‌حال ماوو. نه‌گه‌ر بلیم نه‌و مه‌لایه‌ ناساری سه‌عدی له‌ خودی سه‌عدی باشت‌ر ده‌زانی پټم وایه‌ موپاله‌غم نه‌کردوو. که‌یفی به‌وه ده‌هات شیع‌ریکی سه‌عدی لڼ بېرسیه‌وه، جا به‌وه‌ ده‌نگه‌ نوساو و له‌رزه‌ سه‌عاتیک بۆت شی بکاته‌وه. خو شیخ موحه‌مدی خالم چ نه‌دیییک بوو من ناتوانم تاریفی بکه‌م. نه‌وده‌می شه‌په‌شقی ژیان وای لڼ نه‌کردیووم ناوی خوشم له‌بیر بچینه‌وه. هه‌ر شیع‌ریکم خویندباوه ده‌ستبه‌جی ده‌هاته به‌رم. هه‌زاران شیع‌ری فارسیم له‌به‌ر بوو. شیع‌ری کوردیشمان هه‌رچی وه‌گیر که‌وتبا له‌گه‌ل هه‌ژار ده‌مان نووسیه‌وه و له‌به‌رمان ده‌کرد.

له ناخريدا من و هه ژار به ته واوی له تا قمی کورپه شیخه کان جوئ بووینه وه و شه ووپوژ خه ریکی شیعر خویندنه وه بووین. چهند چپړوکی گه وره و چووکی وهک نه سکه نده رنامه و نه میر نه رسلان و شیرۆیه و حوسینی کوردمان په یداکردن و خویندمانه وه. شه وی سیشمه مو و جومعه ی وا هه بوو هه موو فقه پیه کانی خانه قا ده که وتنه لایهک و من و هه ژاریش له لایهک و شیعرینمان ده کرد. بپوا بکه ن بۆرمان ده دان.

نو هه موو شیعر خویندنه وه و په فاقه تی هه ژار و هاتوچوی مه جلیسی ئوده بای خانه قا زه وقی نه ده بی له مندا به وجود هیئا و ته نانه ت شیعر ی فارسیشم ده گوت. به لام ته نیا له پووم هه لده هات بۆ هه ژاریان بخوینمه وه. نو خوداگرتووه ش له باتی نه وه ی بۆم چاک بکا و هانم بدا گالته ی پی ده کردم. له بیرمه جاریکی شیعر ی شاعیریکی فارسم دزیبو و له ناو شیعر ی خۆم ناخنیبوو، بۆم خویندنه وه. گوتی وه لالا نه وانی خۆت زۆر خراپن، به لان هینه که ی ئینیویه مین زۆر باشه. زۆر به خۆمدا شکامه وه و دهستم له و کاره نارپه وایه هه لگرت. خه ریک بووم شتی که به شتی که بکه م که بام تیگه یشته نه و ماوه عومرم به زایه چوو و له خانه قا نه مخویندوه، پای گویتزم بۆ کولیجه. نه ویش ملکی خالم بوو و مامۆستا فهوزی له وئ مه لایه تی ده کرد.

ده بئ بلیم من ده سکردی فهوزیم. نو هه لئ وه شاندمه وه و تیکی هه لشیلامو سه رله نوئ دروستی کردم وه. نو ده رکی زانین و فیروبونی بۆ کردم وه. نو پښگای ژبانی پی نیشان دام. بیگومان نه که نه چووبامه خزمه تی فهوزی و له کن نه و مامۆستایم نه خویندبا پیبازی ژبانم نه و پیبازه نه ده بوو که گرتم و پیندا پویشتم و ئیستاش به رم نه داوه.

نه و تیی گه یاندم من پۆله ی کوردم و کوردیش نه ته وه یه کی بئ بهش و چاره پهش زۆرلیکراوه و ده بئ پۆله کانی له پیناوی پزگارکردنیدا فیداکاری بکه ن و له خۆبوردوویی نیشان بدن. نو فیری کردم زه وقی نه ده بیم چۆن تیف تیفه بدهم و مشتومالی بکه م. نو فیری کردم چۆن بنووسم و چۆن شیعر بلیم. نو فیری کردم ولاته که م خۆش بوئ و پیی هه لبلیم. نو حاللی کردم کوردی زمانیکی په وان و به ربلاو و ده ولمه نده و ده کرئ نه ده بیکی گه وره و دنیا په سندی هه بئ.

نه و حاجی قادری کۆبی، نالی، کوردی، سالیم، مه وله وی، حه ریق، مه حوی، نه ده ب و وه فایی پی ناساندم و شیعره کانی نه وانی بۆ شی کردم وه. نو فیری پۆژنامه خویندنه وه و پۆمان خویندنه وه ی کردم. نو دیوانی شاعیره شوپشگپه کانی فارسی بۆ په یداکردم و هانی دام بیانخوینمه وه و شتیان لئ فیریم. به لام سویندی دام قهت به فارسی شیعر نه لیم

هه تا بۆم ده کړئ به کوردی بنووسم.

سال و نیویک له خزمهت نه و خویندم. به یانان له گه ل گزینگ ده کهوت، ده چومه مالی ماموستا و ژور پوځی وا هه بوو، تا بانگی نیوه پوځی دها و ماموستا هه لده ستا بۆ نویژ دهرسم ده خویند و هیچمان ماندو نه ده بووین. که م و ابو له سهر کتیب دهرسم پی بلن، دوپوگه وهری نایابی له ده ریای قول و بی بنی زانستی خوی دهر دیتان و له کوشی منی هه ژاری چاو له ده سستی ده کړدن. به راستی ماموستا و شاگرد نه بووین پیر و مورید بووین. من تا راده ی پرستن نه م خوش ده ویست و نه ویش منی به کوپی خوی ده زانی. نه گه ر پوځیک نه مدیا ناره زوم ده کړد. جومعه و سیشه ممۆمان نه بوو. نه و له پیگه یاندمدا به په له بوو، منیش تامی تیگه یشتنم کړد بوو و قهت له خویندن و خویندنه ووه و گوئ راگرتن له ماموستا وهره ز نه ده بووم.

پاش نیوه پوځیانیش له باتی ماموستا دهرسم به کچ و کوپه گچکه کانی خالم ده گوت، نه ویش دوو قازانجی هه بوو. هه م زانیاری خۆم به ره وژوور ده چوو هه م زه حمه تی ماموستام که م ده کړده و.

فه وزی به پروای من یه کیکه له گه وره پیاوانی میژووی کوردستان، که داخه که م شوینه واره کانی فه وتان و خوشی له بیر چۆته و. نه و لاره کوردانه ی له سه رده می پاتشایه تی په زاخانی په هله ویدا که به ته قلیدی ئاتاتورک خه ریک بوو گه لی کورد له کوردستانی ئیراندا بتوینیته ووه و یه کیک له و سئ کوچکه ناوړه بوو که په یمانی سه عداآبادی پیک هتیا بوو، نازایانه کوردایه تیان ده کړد، یا راسته وخو شاگردی فه وزی بوون یا شاگردی شاگرده کانی نه و. به تایبه تی پیشه واه قازی موحه مده ی شهید شانازی به ووه ده کړد که شاگردی فه وزی بووه.

مه لا نه حمه دی فه وزی یا مه لای سولیمانی کئ بوو؟ چکاره بوو؟ بۆ په پیوه ی مه لبه ندی ئیمه ببوو؟ نازانم. من نه وده می نه وندهم مه به ست نه بوو نه وانه بزنام. له پووشم هه لته ده هات لئی بپرسم، بۆ خوشی هیچ باسی خوی بۆ نه کړدووم. نه ونده ده زانم ده یانگوت خه لکی شاری سولیمانییه و له کوردستانی عیراقه وه له گه ل شیخه لیسلامی گه ورده که له پیش بابمدا شیخه لیسلامی موکریان بووه و هر له بنه ماله ی مه لا جامی بووه، هاتوته موکریان. پاش مردنی شیخه لیسلام ژنه که ی نه وی ماره کړد بووه و کچیکی لئ هه بوو که به جوانه مرگی مرد. ژنیکی دیکه شی هتیا و کچیکی تریشی له وی بوو. وا بزنام ماوه و میژدی کړدووه. بۆ خوی له سالی ۱۳۲۲- ۱۹۴۳ دا له گوندی حاجی که ند

مرد و له خانه قای شیخی بورهان نژاروه . کتیب و نووسینه کانی وه گیر زاواکه ی که وتن که هیوادارم نه فو تاین . وهک بیستوومه پاش مردنی ۱۴۰ تمه ن دراو و دوو ماینی میرات لئ به جیماوه .

فهو زی زانابه کی گه وره ، نه دبیبکی که م وینه ، کوردیکی پاک و بئ پاک بوو . به لام شاعیریکی باش نه بوو . بیریکی تیژ و وردی هه بوو ، نه ماما ته بعه که ی نه وه نده په وان نه بوو . بتوانئ بیخاته ناو چوارچیوه ی شیعی عه روزییه وه . نه وه میش شیعی سپی نه بیبووه باو . جاروبار شیعی خوی بۆ ده خویندمه وه . به لام هیچ به دلم نه بوون . جاریکی قه سیده یه کی درژی فارسی بۆ خویندمه وه و نه شیکوت پیت چون بوو ؟ گوتم باش نه بوو . وا دیار بوو خوشی زوری خوش نه ده ویست پیکه نی و گوئی : هی خۆمه . به لام بۆ که س وهک تۆ بیر و بهوای خوی ده رنابری و بۆ هه رکه سم خویندۆته وه گوئیوانه زۆر باشه ؟ گوتم قوربان له سایه ی تۆوه من وام لئ هاتووه شیعی باش و خراب لیک بکه مه وه . نه وجار قاقا پیکه نی و گوئی دیاره نه که هه ر باش نین ، به لکه خراپیشن و کاغه زه که ی ورد ورد کرد .

درۆ نه بئ له خۆیم نه بیستووه ، به لام بیستوومه زۆر دوستی عاریف سایب بووه . نه وه شم بیستووه چهند جار مه حموود جه وده ت هاتۆته موکریان و له مائی نه ودا خوی شار دۆته وه و له گه ل خه لک ته ماسی سیاسی گرتووه ، ته نانه ت بیستوومه کۆمه له ی ژینه وه شیان دروست کردووه . به لام هه ر گوته یه و زۆر جیگای متمانه نییه . مامۆستا غه زه لیک حافزی ته خمیس کردبوو که له ناو شیعه رکانیدا په سئندم کردبوو . نه وه ش به ندیک له و ته خمیسه یه که به بهوای من وه ستایانه یه .

گهی شوی ز امیران پادشه محسوب
گهی وزیر و بدرگاه پادشه محبوب
گهی شوی بسر دار ناگهان مصلوب
«بچشم عقل دراین رهگذار پر آشوب»
«جهان و کار جهان بی ثبات و بی محل است»

بئجگه له فهو زی من له کولیجه مامۆستایه کی دیکه شم هه بوو که زوری لئ فیزیووم . سهید عه بدولای سهید مینه پیاویکی یه کجار دزیو و ناشیرین و زۆر نا قولا و ناله بار و زۆر شهپرئو و ئالۆز بوو . نه خوینده وار بوو ، به لام زۆر زانا و تیگه یشتوو بوو . پهنگه

بلین نه خوینده وار و زانا وهک کۆله و شاخداره و چۆن شتی وا ده بئ؟ به لئ ئه و پیاوه نه یخویندبوو، ته نانه ت حه رفیکیشی نه ده ناسی . به لām له ئه ده بی فارسی و کوردیدا ده ستیکی بالای هه بوو. هه رچی جار یکی گوئ لئ بووبا ده هاته به ری و قه تی له بیر نه ده چۆوه . به شی زۆری شانامه ی فیردهوسی، خه مسه ی نیزامی، مه سنه وی، غه زه لیاتی سه عدی و به تاییه تی سه رتاسه ری دیوانی حافزی له بهر بوو. خۆ باسی شیعی شاعیره کانی کورد هه ر ناکه م. کام شیعی هه ره گرانت لئ پرسیباهه وردترین مه عنای لئ ده داوه . له بیرمه جار یک کۆنه مه لایک ئه و شیعه فارسییه ی لئ پرسیمه وه .

آنچه بر من میرود گر بر شتر رفتی ز غم
میزدندی کافران در جنت الماوا قدم

من ئیستاش و ئه و ده میش ئه و جۆره شیعرانه م پئ خۆش نه بوون و نین، نه مزانی و مه لا گالته ی پئ کردم. له خال عه و لām پرسیمه وه گوته ه ی له منت نه که وئ، ئه وه ئیشاره به و ئایه ته یه کافر هه نگین ده چنه به هه شت که وشتر له کونی ده رزییه وه بچن. یانی ئه وه ی له شاعیره قه وماوه ئه گه ره و وشتر قه ومابا و باریک ده بوو له کونی ده رزییه وه ده چوو و کافیش به به هه شت وه رده بوون.

بوخۆشی شیعی ده گوت و به خوینده واریک ده ینووسینه وه . شیعه کانی وهک شیعی شاعیره کانی پیشوومان پڕ بوون له ورده کاری شاعیرانه و وشه ی بیگانه . به لām له گۆرانی گوته ندا به ندی وای ده گوته سه ره سه ره گه وه ریان دینا . وشه ی ساکاری کوردی و قافییه ی جوان و مانای وردیان هه بوو. ئه و دوو شیعه ی ئه وم له بیر ماون.

جهـهـفا و وهـفا، پاستی و درۆ
بوونه کرده وه ی ئهـمن و ئهـتۆ
جهـفا پیشه ی تۆ وهـفا پیشه ی من
ئهـمن رهـپ و پاست ئهـتۆ درۆزن

سهلت و په بهن بوو، له ديوه خاني خالځم ده ژيا. به ته واوړي مه عناي كه ليمه هونه رهنه د
 بوو. گوښي نه دده سهر و بهرگ و ده موچاوي، زور به رزه فريبوو، چاوي له بهرات و خه لات
 و شاباش و ديارى نه بوو. دهنكي خوش بوو، بڅ خوى و بڅ دللى خوى گوراني ده گوت.
 بوڅخوى وازى لڼ نه با، شاش له بهرى پاراپاوه مته قى لڼ نه ده هات. چاك له گهل من پړك
 كه وتبوو. شهوانه پيكه وه له ديوه خان ده ماینه وه. من كتيپم بڅ ده خوښنده وه و نه و
 بهيتى بڅ ده گوتم. من له و بهيتانه وه فيري وشه ي په سهنى كوردى بووم. نه گهر ماموستا
 فه وزى شاعيره به رزه كاني كوردى پڼ ناساندم و نه ده بى فارسى فيركردم، سه عيد عه ولاش
 فولكلورى نه ده بى كزنى نه ته وه كه مى پڼ ناساندم و فيري وشه ي په سهنى كوردى كردم.
 هاونشينيى سه عيد عه ولا ته نسيريكي قوولئ له ژيانى نه ده بى مندا هه بوو و نئستاش
 هه يه تى. نه و پياوه نه خوښنده واره يه پيكه له ماموستا هه ره گه وړه و به نرخه كاني من.

با نه وهش بلڼم من له كوليجه بڅ يه كه م جار ناشق بووم، عيشقيكي پر سوز و كڅل
 و نه فلاتوونى، عيشقيكي پاك و خاوڼ و ناسمانى، عيشقيكي ساكار و مندالانه و دوور له
 هه وهس و هه وا. به لام نه و عيشقه زورى ده وام نه كرد. نه و گړوكفه زوو دامركا و خوله ميشى
 فراموشى دايووشى. گراويه كه م گالته ي به هه ستى پاكي من كرد. نه و له من به نه زموونتر
 بوو، نه و هه وسباز بوو نه عاشق. به لام هه رچى بوو نه و گړوكفه ش ته نسيري له سهر
 قريحه ي شاعيرانه ي من بوو.

سالى ۱۳۱۷ كه لاويكي ۱۷ ساله بووم. ماموستا كه م له كوليجه پوښت و منيش ده ستم
 له خوښندن هه لگرت و چوومه وه مالئ و ده ستم كرد به كاروكاسبى. نئستا مالمان له گوندى
 شيلان ناوئ بوو، بابم سامانه كه ي جاراني نه مابوو. به لام هيمه ته كه ي هه مابوو. برا و
 ناموزاكاني لڼ جوئ بيوونه وه و هه ر گونديكي بڅ مابوو. چاك خه ريكي كاسبى بووم و زوو
 فيري كاري كشتوكال كرام. به پوژ كارم ده كرد و به شه و مواتلا. هه رچه ند كتيپ و پوژنامه م
 كړيبا بابم ده ستمى نه ده هينام. زور شه وى وايو تا بهرى به يان نه ده نو ستم و ته ماشام
 ده كرد. بپروام پڼ بكن زواني له گهل كيژانم له بهر خوښندنه وه ي كتيپ له بدير چوته وه و ليم
 توړاون و گله بيبان لڼ كردووم. نه و پوژه ي پياومان له شار ده هاته وه و كتيپ و پوژنامه ي
 بڅ دينام نيوكي پڼگاي به پيره وه ده چووم.

چاپه مهنى نه و سهرده مى نيران پيشكه وتوو نه بوو. چه ند گزوارى وينه دار و جوان
 دهرده چوون، كه له لايان سه فاره تى نالمانى نازيبه وه يارمه تى دهران و به قازانچى
 نازيسميان ده نووسى. كتيپى سياسى نه وده مى هه موو له باره ي هيتله ر و مؤسولينيدا بوون.
 پوژنامه كانيش ته بليغاتيان بڅ نالمان ده كرد و به به ژن و بالاي په هله وييان هه لده كوت.

تەنیا پۆژنامەیکە ئەودەمی شیرین بوو و تا ژیاش هەر شیرینتر بوو و نەحەت لەو کەسە مراندی تەوفیق بوو. ئەو پۆژنامەیه پۆژانی پێنجشەممۆ دەردەچوو و لە هەموو ژمارەکیدە دەینوسی: «شەوی جومعه دوو شتت لەبەر نه چن. دووهەم پۆژنامەیه تەوفیق». من پەبەن بووم، دەنا ئەوی تریشم لەبەر دەچوو. بەلام شەوی جومعه تەوفیقم نەدەچۆو. ئەو چیرۆکەکانی تەرجمەیه دەکران زیاتر پۆلیسی بوون. چیرۆکنووسی زۆر چاک هیشتا لە ئێران پەیدا نەببوو. بەلام من بۆژۆم نەدەکرد و هەموو شتەم دەخویندەوه. هاتوچۆی مەهابادیشم دەکرد و دۆست و ئاشنای چاکم پەیدا کردبوون. جارێ ئەو ئەرکیک بوو بایم پێی ئەسپاردبووم هەرچەند جارێ چووبامە شار دەبوو بچمە مەحکەمەیه قازی موحەمەد و دیوێخانێ میرزا پەحمەتی شافیعی و سەلوی بابمیان پێ بگەینەم. ئەو دوو جینگایە قەوغاترین دیوێخانێ مەهاباد بوون و خەلکیان زۆر لێ دەبوو و وردە وردە چاو و گوێم دەکراوه و گەورەپیاوێکانی وڵاتم دەناسین و ئەوانیش لەبەر خاتری بابم حورمەتیان دەگرتەم. بێجگە لەو دوو جینگایە کە ئەگەر لەبەر قەسەیه بابم نەبا هێندە نەدەچووم، جینگایەکی تریش هەبوو کە ناکرێ ناری بێنم. ئەو جینگایە مەکزی ئەو لاوانە بوو کە هەوای نیشتمانی پەرورەریان کەوتبوو سەر. زەبجی و پەسولی میکاییلی قزڵجی و نانەوازادە و ئیلامی و سەیدی و زۆر کەسێ ترم لەوێ ناسین. هەژاریش هەرچەند جاری هاتبا شاری بەمالی ئێمەدا دەهات. ئەو پەفیکانە کۆری ئەدەبی بچوکی کوردیان پێک دێنا و بەنهیتهی شیعری کوردیان دەخویندەوه. دەیان ناردە کوردستانی عێراق و هەرچی کتیبی لەوێ چاپکرايان بۆیان دەهات و دەیاندا بەمنیش. قەت نەمپرسی کێ بۆتان دەنێژی و کێ دەیاننێتی؟ من کالەک خۆر بووم نە بیستان پەن. چەند شاعیریش هەبوون شیعری خۆیان بەنهیتهی بلۆ دەکردەوه. بەتایبەتی سەیفی قازی و... ناگریان دەکردەوه.

سالی ۱۳۳۰ (۱۹۴۱) من لاویکی پێگەیشتوو بووم. لە کاروباری کشتوکال و ناژەلدارێ کارامە ببووم و لە ئەدەبیاتی فارسی و کوردیشدا شارەزایی تەواوم پەیدا کردبوو. بۆخۆشم شیعرم دادەنا. دیوانێکی گەورەم دروست کردبوو. بابم ئەگەرچی بۆخۆی ئەهلی زەوق بوو و شیعری زۆر پێ خۆش بوو، زۆری پێ ناخۆش بوو من بێمە شاعیر. لەکن ئەو بێپرای بێپرای باسی شاعیری خۆم نەدەکرد. دەفتەری شیعەرەکانم وەک بێچووێ پشیلە لە بابم دەشاردەوه.

پۆژیک خەریکی شیعەر نووسینەوه بووم. کارێکم هاتە پێش وەدەرکەوتم و دەفتەرەکم لەگەڕێ بەجی هیشت. ترسی وەم نەبوو بابم لەو وەختەدا بێتە دیوێخان. زۆرم پێ نەچوو کە هاتمەوه دەفتەرە سوور دیار نەبوو. پرسیارم کرد گوتیان بابت دەستی دایە و بردی،

له پشتین بهر ژیرم مرد. پیم وا نه بوو به هاسانی نه جاتم ده بڼ. زانیم خراپم لڼ قه و ماوه. شیعره کانم پوخته نه بوون، لاسای شاعیره کڅنه کانم کړد بڼوه. هه موو جوړه شیعریکم دانابوو. ته نانه ته له فرهاویششتندا لاسای شیخ پرها و نیره ج میرزای فارسیشم کړد بڼوه. بویه هه قم بوو بترسم. گالته نه بوو، من هه شاعیر بووم و هه شیعترافم به گوناوه کړد بڼوو، با به خه یالیش بڼ. منیش وهک شیخ پرها بوختانم به خوم کړد بڼوو و بابم شستی وای پڼ قبول نه ده کړا، به لām وا دیار بوو نه یخویند بڼونه وه. چوومه وه ژور و گوتم نه گه کاره که گند بوو دایکم ده که مه تکاکار. پرسیم گوتم کوا بابم؟ گوتیان به تو پوهی چووه متبه خ. خوم وه پنه دا، به بوله بول هاته دهر و له بهر خویه وه ده یگوت: خو پری کارم بۆ فیږ بڼوه. شاعیری شاعیری! ده یو و له برسان بمری. خوم به متبه خدا کړد، ته ماشام کړد ده فته ره سوور له سهر کلی ته ندوور بوته قه قنه س.

نه و ده می زورم په روښ بوو. به لām پاشان گوتم ده سستی خوش بڼ. چونکه بڼگومان نیستا مابان بۆخوم ده مسووتاندن. پاسته هه موو مه وزوون بوون و قافیه یان هه بوو. به لām لاسا کړد نه وهی ته و او بوون و هه سستی شاعیرانه ی خومیان که م تیدا بوو. پاشانیش زوری وام فری داوون.

بیجگه له کاروکاسبی پوژانه و موتالا و خویندنه وهی شه وانه له دڼ سهرگرمی دیکه شم بوون، سواری و ته قلّه و پمبازی و پاره که و پاره تاژی و پاره تهنه گ.

بابم نه سپی زور په سمن و باشی هه بوون که زوری خوش ده ویستن و باشی ناگا لڼ بوون. من و کاکم هه میسه نه سپ و ماینی تاییه تی خومان هه بوون. هیچمان هه قمان نه بوو سواری نه سپی نه وی تر بین، دیاره کاکم سهریشک بوو و نه سپی باشتری بۆ خوی هه لده بژارد. به لām له دوا پیدا هه میسه نه سپی من باشتد دهرده چوون. چونکه له وی هیډی تر بسووم و که مترم ماندوو ده کړدن و له وی به مشوورتر بسووم و چاکترم ناگا لڼ ده بوون و باشترم به خپو ده کړدن. زور جاریش گپنه ی تی ده هالاند و نه سپه که ی لڼ ده ستانده وه و یه کی دیکه ی ده دامی. به لām بابم بوی تی هه لده هینامه وه و نه سپ و ماینه کانی تری ده دا به من سواریان بم و ته علیمیان بدهم. سواریکی باش بووم و لاغم چاک ده عاملاندن. به لām قهت پاوکه ری چاک نه بووم. نه ته مال و دیار دیم باش ده دیکه وه، نه شوینم چاک ده گتپرا، نه داوم به په له بۆ ده چقا، نه تهنه گم باش ده نکاوت. دیاره به تا پیر که م و ابو له هه ری ببویرم. به لām نه مده که یانده نه و تهنه گپانه ی له هه و نه یانده بوارد.

پوژانسی جیژن و بووکپیتان و خه نه به ندان و کچ به میږد دان داوت و په شسبه له کمان

دہگرت. ہمموو جارئ پیاوئیکی ماقوول و پدین سپیمان دہنارد کن بایم و نیجازہمان لئ وەردهگرت. ہمموو جارئ موخالہفتی دہکرد. بہ لآم ہیندی لہہر دہپاراینہوہ دہہاتہ پەدایہ و بہو شہرتی لہ نہدیوی دیوہخانی نیئمہ داوہت بگیریئ نیزنی دہداین. بہپاستی خوئش بوو، کچ و کوپ و ژن و پیای گوندہکمان ہلڈہپہرین. من ئو پەسمم لہ پەشبہلہکی لادیدا زور پئ جوان بوو کہ پیاو مہگر ژن بوخوی بانگی کردبا، دہنا ہعی نہبوو بجیتہ دہستی دویان. پیاو دہبوو ہمیشہ لہپیئشہوہرا بجیتہ نیو گہپی داوہت، دہنا عیب بوو. بہ لآم دؤ دہبوو لہ پاشہوہرا بیتہ ناو داوہت و ہلڈاردن بہخوی بوو. ئو پەسمہ دہگہریتہوہ سہر ئو زہمانی کہ ژن لہ کوردہواریدا نازادی پتر بووہ.

بق شہوداوہت نیجازہمان لہ کس وەر نہدہگرت. شہوی مانگہ شہوی ہاوین لہ حوشہی مہری کچ و کوپی ناوہدانی تیکہل دہبوون و داوہتیان دہگرت و ہمیشہ لہدوی منیشیان دہنارد. زستانان لہ ناخہل و ہولاند شہوداوہتمان دہگرتن. جارجارہ سؤفی شہیتان و شؤفار خہبہری ئو شہوداوہتانہیان بہ بایم پادہگہیاند. ئویش لہپیئشدا جنیوی بہ من و دواہی بہچہند کوپہجیلہی دئ دہدا و کہمیکی ہہ پەشہ لئ دہکردین و دہبراوہ. بہ لآم بہقسہی شہیتان و شؤفار دہستمان لہ شہوداوہت ہلڈہدہگرت و جنیوی گہورانش بہقہولی کوپہجیلہکان خہلات بوو.

زستانان بہشہو جورابین و کالہمستین و فہلی بیدہنگ و کؤسہبازی و تہرکی بن بہرہیان لہ مزگہوت دہکرد و بہ پؤژ جگین و ماتین و میشین و ہیلکہشکین و شیروخہتیان دہکرد. من تا کتیم و ہگیر کہوتباہی لہ دیوہخانی خؤمان و دہر نہدہکوتم و نہدہچوموہ سہیری ئہوانہ. بہ لآم سہرہ بہہاران ہمموو پؤژئ دہچوموہ توپین.

لہ مانگی خہرمانانی ۱۳۲۰-۱۹۴۱ پؤژتکی سہر خہرمانان. کریکارہکانمان خہریکی مالووسک زرینگاندنہوہ و بالہکەو بوون و منیش لہکنیان دانیشتبوم و ئہسپہکەم و ہسہر کوینز کردبوو. ئہودہمی فرۆکە و ماشین زور کەم بوون و خہلک پیی سہیر بوون. لہ پیر دوو فرۆکە پەشی زہلام پەیدا بوون. نیئمہ تا ویستا فرۆکە ئہوہندہ زلمان بہ ناسمانہوہ نہدیو. ہمموو دہستیان لہ کار ہلگرت و تہماشای فرۆکەکانیان دہکرد. دیمان فرۆکەکان نیزیک بوونہوہ و نہوی بوون و کاغہزیان بہردانہوہ. ہمموویان پایان کرد بزائن چیہ؟ ژنیک لہپیئش ہمموواندا گہراوہ و کاغہزیک دامن و گوتی ہا بہقوربانت دہبم بیخوینہوہ بزائہ چیہ و چی تیدا نووسراوہ؟

بروا بکەن وختابوو لہ خوئشیان بال بگرم. ئو کاغہزہ بہیاننامیک بوو کہ بہ زمانی

كوردی نووسرابو. چۆن ئهوه خهونه، يا پاسستيه؟ له دهوله تىكى گه وړه و هك يه كىتى سوويىتى به زمانى كوردى به ياننامه بللو بكا ته وه؟ بۆ من هه روا. كه م نه بوو.

بۆ من كه شىت و شهيداي زمانى كوردى بووم ئه و په په كاغهزه بهس بوو كه له خوشيان شاكه شكهم بكا. ئه و ده مى وا وردم ليك نه دابووه، به لام له واقيعدا له بارى سياسىيه وه ئه و كار هى دهوله تى شووړه وى ئه و په پى ئازادىخوانى تيدا بوو و نيشانهى ئه و ده بوو كه ئه و دهوله ته ئيعتراف به بوونى گه لانى جوړ به جوړى ئيران دهكا.

ئه و به ياننامه بۆنى شه پى لئ ده هات. دياربوو له شكرى سوور هاتبوو ده ئيرانه وه. هه رچه ند له به ياننامه كه دا دلخوشى خه لكيان دابووه و هه په شه و شتى واى تيدا نه بوو، به لام ئيمه زور له پووسان ده ترسايين. پيره كان نه قلى به دغه پى و بى په حمى و ده ستوه شىتى له شكرى ته زاريان له شه پى يه كه م دا بۆ گى رابووينه وه. له سه رتاسه رى پۆزگارى حكومه تى په هله ويدا پۆزنامه كانى ئيران هه ر شتى خراپيان له درى شووړه وى نووسيبوو. بالشويك له و سه رده مه دا له ئيران گه وړه ترين جنىو بوو. خو به تاييه تى پاش ئه و هى شه پ له نىوان ئالمانى نازى و يه كىتى سوويىتيدا هه لگيرسا، چاپه مه نى ئيران هه موو نووسينه كانى به سوودى ئالمان و به زيانى شووړه وى بوو. ماوه يه ك بوو شاهروانى مه هاباد رادىويه كى هيتابوو و به رنامه كانى «بىرله نى» به زمانى فارسى بللو ده كرده وه، كه سه رتاپا جنىو به كو مۆنيزم و بالشويزم بوو. به لام ئه وانه هيجى بۆ من له و وهخته دا گرنگ نه بوون. گرنگ ئه وه بوو كورد ميلله تىكه دهوله تان ده يناسن و به ياننامه به زمانى ئه و بللو ده كه نه وه.

نازانم چۆن خۆم گه يانده ئه سه په كه م و سواريووم و پىم پىوه نا و له سه ر جله وان چوومه وه مال، به ياننامه كه م بۆ بابم خوئنده وه. به لام ئه و به پىچه وانهى من په ننگى بزىكا، شله ژا و به كاوه خۆ گوتى: پۆله قهوما، وا دياره پووس هاتوونه ده ئيرانه وه. شه پ و كيشه پهيدا ده بى، ولات ده شىوئ. كورپى خۆم تۆ نه تدبون و نايانناسى. زور خراپن، زور پياوكوژ و بى به زه بى و ده ست په شن. من كوشتارى سابلآخم به چاوى خۆم ديوه و له بىر مه چۆن خه لكى بى ده ر ه تان و ليقه و ماويان به شيران شه ق شه ق ده كرد. ده بى زوو خۆمان خپ كهينه وه و خۆ بگه يه نينه قايمه. خدا بمانه پ ريژى. پۆژى پياوانه، بۆ ئه و پۆژه بوو ده مگوت فىزى سوارى و تفهنگ هاويشتن بن. بۆى مات بوو و دوو سى جار له به ر خۆيه وه گوتى: «هه رزن و بزن چيايه مه زن». بابم هه قى بوو نىگه ران بى چونكه ئه و له شكرى ته زارى دىبو. ئه و كوشتارى بى په حمانه ي ژه نه راله كۆنه په رسته كانى پووسى له كوردستاندا دىبو. ئه و وهكو زۆريه ي ئيرانييه كان ئاگاي له ئالوگپوى پاش شوپشى ئوكتۆبه ر له يه كىتى سوويىتيدا نه بوو. نه يده زانى له شكرى سوور چۆن عاملاوه؟

بؤ ئیوارئ چەند پیاوی ماقوولی مه‌هاباد په‌یدا بوون. ئەوانیش دۆست و هاوته‌مه‌نی بابم بوون. شه‌پی یه‌که‌میان وه‌بیر ده‌هات. زۆر له‌ بابم پتر نیگه‌ران بوون. یه‌کیان گێڤایه‌وه و گوتی تۆ که‌س له‌ بڼه‌ماله‌ی ئیمه‌ به‌پۆژیک به‌ده‌ستی سالداتی پووس کوژاون. ئەو قسانه‌ منیشی برێک نیگه‌ران کردبوو. به‌لام له‌ خۆشی به‌یاننامه‌که‌ هه‌ر شاییم له‌ دلدا ده‌گه‌را. خه‌ریکی خزمه‌تی میوانه‌کان بووم. به‌لام هه‌ر ده‌مه‌ ناده‌میک به‌یاننامه‌که‌م ده‌ردیتا و ده‌مخوینده‌وه و سه‌رله‌نوێ له‌ ته‌نکه‌ی گیرفانم ده‌ناوه.

شه‌و کاکم و پیاوه‌کانمان چوون و ژن و مندالی ئەو میوانانه و خزمه‌کانیان له‌ شار هیناده‌ر.

به‌یانی دوو فېۆکه‌ هاتن و چەند نارنجۆکی بچووکیان به‌شار دادا، ئەرتەشی شاهه‌نشاهی، ئەو ئەرتەشه‌ی له‌ کوشتنی میله‌تی ئێراندا لاسای داگیرکه‌رانی مه‌غول و نازی ده‌کرده‌وه، تاویکی به‌ریه‌ره‌گانی نه‌کرد و پێش ئەوه‌ی له‌شکری سوور بگاته‌ مه‌هاباد چه‌کی فېۆ دا و وه‌ک تۆوی هه‌رزن بلأو بوو. هه‌ژار له‌و باره‌وه‌ هه‌ر ئەوده‌م چەند جوانی گوت:

«به‌بلأو بوونی دوو په‌ر ناگاه‌ی»

«بوو بلأو ئەرتەشی شه‌هه‌نشاهی»

تفه‌نگی برێتیان ده‌دا به‌نانێک. ئەویش ئەوی ئازایان، ده‌نا ئەوی ترسه‌تۆک به‌رتیلی ده‌دا تفه‌نگه‌که‌ی لێ وه‌رگرن.

به‌شی زۆری خه‌لکی مه‌هاباد پوویان له‌ گونده‌که‌ی ئیمه‌ کرد. بابم پێشوازیکی باشی لێ کردن و هه‌رچی هه‌مان بوو له‌ ئیختیاری نان. عه‌مباری گه‌نمی کرده‌وه و ناشه‌کانی گونده‌که‌مانی دا به‌خه‌لک و هه‌رکه‌س هه‌رچه‌ندی ئارد و یستبا ده‌یاندايه‌.

هه‌موو پۆژئ جارێان ده‌کیشا هه‌ر که‌س هه‌رچی پتویسته‌ بێ له‌پوودامان و شه‌رم کردن داوا بکا. خه‌لکی مه‌هاباد ئەو پیاوه‌تییه‌ی بابمیان له‌بیر نه‌چوو و تا ما زۆریان ئیحترام گرت.

چار پێنج پۆژ که‌س به‌سه‌ر که‌سه‌وه‌ نه‌بوو. له‌پێشدا له‌شکری ئینگلیس گه‌یشته‌ سابلاخ و ده‌ستیکیان په‌ سه‌ریازخانه‌ خست و چه‌کی قورسیان برد. دوايه‌ له‌شکری سوور هات. به‌پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ی چاوه‌تۆپی ده‌کرا نه‌ که‌سیان تالان کرد، نه‌ ئازاریان به‌که‌س

که یاند. نه وهنده باش له گه ل خه لک جوولانه وه که که س به له شکری داگیرکه ری نه ده زانین. نه قلیکی خۆشم وه بیرماته وه: له زه مانى په هله ویدا کابرایه کی دز و چه ته و پیاوکوژ و خراب په یدا بوو. به تاقی ته نن که له گایی له خه لک ده کرد. که ته پینچ تیریکی کونی پښ بوو و له و ناوهدا ده گه پا و هه رچی وازی لږ با ده یکرد. پۆلیسی ئیران بۆی نه ده گیرا. به لām زانیبای چۆته هه ر مالتیک خواوه ماله که ی ده گرت. کابرایه کی پیریان به و تاوانه گرتبوو که شه ویک «سوږه» یانی نه و چه ته پیاوخرابه نانی له مالتی خواردبوو، دوو سال بوو له ورمئ گیرابوو. که هاته وه پتویه ی چووم و گوتم مامه چۆنت نه جات بوو؟ گوئی چووزانم، فریشتیکی سووری چاوشین هات و ده رکی لږ کردم ه وه و گوئی برۆ.

له شکری تاران له موکریان نه ما. له پینشدا عه شیرته کان تا پاده یه ک ئالوزیان کرد و یه کتریان کوشت. به لām ورده ورده ولات ئارام بۆوه و وه زعیکی له بار بۆ جوولانه وه ی سیاسى پیک هات.

نیمه یانی نه و پۆله لاهو ی له زه مانى په هله ویه وه یه کترمان گرتبوو و دۆستانه پیکه وه کارمان ده کرد. مه یدانمان بۆ ناوه لا بۆوه و چالاکی خۆمان په ره پيدا. ده ماننارده عیراق پوژنامه و گوواری کوردییان بۆ ده هیتانین و ده مانخویندنه وه. من شیعرى خۆم و شیعرى شاعیره کانی ترم به خه ت بۆ لاهو کان ده نووسینه وه و بلāوم ده کردنه وه. دلشادی په سوولئى له عیراقه وه هاتبۆوه. نه و نیملاى کوردی له هى نیمه باشتر بوو و خه تیشى خۆشتر بوو و ژوریشى شیعرى بیکه س و پیره میترد و نه حمه د موختاری جاف و حمه دى له بهر بوون و به خه ت بلāوی ده کردنه وه. گوواری که لاویژ پۆلیکی باشى یاری کرد و لاهو کانمان فیترى کوردی خویندنه وه بوون. هه لوم ه رج بۆ پیکه اتنى حیزبیکى ناسیونالیستی کوردی له مه هاباد پیک هاتبوو.

پاش دامه زانندى حیزبى توده ی ئیران چاپه مه نییه کانی نه و حیزبه ش ئالوگوپیکى فیکرییان له ناو کۆمه لئى کورده واریدا پیک هیتابوو. ته نانه ت چه ند که سی کورد و نه رمه نی تیکۆشان لکی نه و حیزبه له موکریان دابمه زیتن. به لām خه لک پيشوازی لږ نه کردن. حیزبیکیش به ناوی حیزبى نازادى به به رنامه یه کی چه پیه یه وه سه ری هه لدا و نه ژیا.

تا پوژئى ۲۵ ی که لاویژئى ۱۳۲۱، ۱۶ ی ئابى ۱۹۴۲ کۆمه له ی «ژ. ک» دامه زرا. نه وانی نه و کۆمه له یان دامه زراند دۆستانى پیشووی من بوون. من له و سه روبه ندیدا له ته وریز بووم و له پوژئى دامه زرانى کۆمه له دا حوزووم نه بوو. که هاتمه وه به هۆی زه بیجى که له میژ سال بوو دۆست بووین به کۆمه له ناسیتندرام. له مالتی یه کیک له دۆسته کانی خۆم که پاشان

زانیم ئەندامی ژمارە یەکی کۆمەڵە یە و بەپاستی تیکۆشەریکی بەجەرگ و ئازا و نەبەز و کۆلنەدەر بوو، بەقورئان و بەئالای کوردستان و بەشەرەفی خۆم و بەشمشیر سوپندیان دام کە بەزمان و بەقەڵەم و بەئیشارە خەیانەت بەنەتەوی کورد و ئەندامی کۆمەڵە نەکەم. ناسوی نەهێنی حیزبیم «هێمن» بوو و ژمارە ی ئەندامەتیم ۵۵. من ھەقم نەبوو ھیچ لەوان بپرسم. بەلام ئەوان ئەوەندەیان مۆتمانە بە من بوو، پێم بلێن ھەژارێش ئەندامی کۆمەڵە یە و خۆت لەکن ئەو مەشارەوہ ئەوہش بەو پادەگە یەنین.

بەو جۆرە من لە ژبانی کۆمەڵە یەتی و سیاسی و ئەدەبیمدا پێم نایە قۆناخیکی نوێ. ئەندامەتی کۆمەڵە ی «ژ.ک» گۆرانیکی سەیری بەسەر مندایا. شەو و پۆژ لە بیری کۆمەڵە دا بووم کە ئەویش ئامانجی پزگارکردنی نەتەوہکەم بوو. ھەموو ئاوات و ئارەزووی تابیەتی خۆم وەلا نا. ئیتر نەتەنیا دەستم لە شەوداوەت و ھەلپەڕین و پێبازگرتن و لەسەر سوانە وەستان ھەلگرت، بەلکو وەک سوفی تۆبەکار تووشی ھەر کیژ و ژنیکی کورد دەھاتم سەرم دادەخست و چاوم لێ نەدەکرد. چونکە ئەوہشم بەخەیانەت دەزانی. بۆ خاتری کۆمەڵە من دەستم لە یاریک ھەلگرت کە بەگەورەترین مەحرۆمیەتی ژبانی دەزانم و پابردنی زەمانیش لەبیری نەبردوومەوہ و ناسۆری لە دڵدا ھەر ماوہ.

لەو سالانە ی دواییدا دۆستیکم کە باش لە شیعەر بەتابیەتی لە سەبکی شاعیری من دەگا، گوتی: تۆ بۆ گوتووتە: ئاشقی چاوی کەژال و گەردنی پڕ خال نیم؟

گوتم کاکە من قەت درۆم لەگەڵ ئیحساسی دەروونی خۆم نەکردووە. ئەگەر تۆ دەتزانای من ئەو شیعەرەم لە چ ھەلومەرجیکدا گوتووە، بپروات دەکرد ھەستی دەروونی خۆم دەریپووە و بەپاستی لەو کاتەدا من لە خەیاڵی چاوی کەژال و گەردنی پڕ خالدا نەبووم.

«کۆمەڵە» بێجگە لەوہی کۆمەڵە یەکی سیاسی بوو کۆمەڵە یەکی کۆمەڵە یەتی و ئەخلاقیش بوو. زۆریە ی ئەندامانی کۆمەڵە بپروایان بەو سوپندە ھەبوو کە خواردبوویان و دەستیان لە ئاکاری دژبۆ ھەلگرتبوو. دزی، خراپە و نێوان ناخۆشی لە کزی دابوو و دەتوانم بلێم لە ھیندیک جێگایان ھەر نەما.

ھیندی پێ نەچوو کۆمەڵە سەرانشەری کوردستانی ئێرانی تەنیوہ و پەلی ھاویشت بۆ پارچەکانی تری کوردستان، بەتابیەتی لە کوردستانی عێراقدا لکی کۆمەڵە زۆر پەری گرت و بەھیزیو.

ئەندامانی کۆمەڵە لە ھەموو چین و توێژەکانی کۆمەڵی کوردەواری پێک ھاتبوون و جیاوازی بیروباوەری سیاسی و فەلسفەییان ھەبوو. ئەگەر چاویک بەئۆرگانی کۆمەڵە دا

بخښنن ته وړاستيپه تان بڼه دهرده که وځ، که من ليرده دا مه جالم نيبه بڼتان شی بکه مه وه . به لام هه موو له سهر شتیک پیک که وتیوون . نه ویش پزگاری کوردستان بوو . نه دنامی کومه له خاوه نی هه ر بیروپروایه ک با و له هه ر چین و تویریک بایه بڼه فرمانی لای سه روو نه ک ناماده به لکه به پراستی فیدایی بوو .

داهاتی کومه له تنیا و تنیا مانگانه ی نه دنامان و فروشی چاپه مه نیپه کان و داهاتی تیئاتر و نومایشه کانی بوو . که چی زور به باشی به پړوه ده چوو . هو ی نه وه بوو هه موو که س به وپه پری دلخوشیپه وه مانگانه ی ددها و چاپه مه نی کومه له ی به چند هیندی نرخ ی دیاریکراو ده کړی . من خوم دیومه ژماره ی «نیشتمان» یان به ۲۰۰ نه ونه ده ی نرخه که ی کړیوه ، نیشتمان قهت دانه یه کی نه دده ماوه . کومه له له پشدا کتیبیک ی بچوکی شیعی بللو کرده وه به ناوی دیاری کومه له ی «ژ.ک» که شیعه نیشتمانیپه کانی حاجی قادر و مه لای گوره ی کویه و هه ژار و شیخ نه حمده ی حیسامی تیدا چاپکرا بوون و ده سبه چی ته واو بوو . دوايه گوار ی نیشتمانی وه ک تورگانی کومه له چاپ کرد .

یه که م شیعی من له ژماره ی دووی نیشتماندا به ناوی م . ش هیمن بللو کرایه وه و ئیتر بوومه نه دنامی ده سته ی نووسه رانی نه و گوارو و له هه موو ژماره کانیدا شیعر و وتارم بللو کرده وه .

زه بیچی سه رنووسه ری نیشتمان بوو و به پراستی له چاپکردنی نه و گوارو دا زه حمه تی کیشا و وریایی نیشان دا . جگه له زه بیچی و چند که سی باوه پینکراوی تر که س ده سته ی نووسه رانی نیشتمانی نه دده ناسی و نه یده زانی نه و گوارو له کوئ چاپ ده کړئ . نه دنامی کومه له وه ک نه دنامی حیزیک ی نه هینی و به دیسپلینی توند هه ر نه ونه ده ی دده زانی که پیویست بوو بیزانی .

له بیرمه نیشتمانم بڼه بابم ده خوینده وه . به تایپه تی شیعه ر کانی خوم و ده یگوت کوره نه و هیمنه کیپه ؟ له دل ی خومدا پیده که نیم ، به لام نه دده کرا بلیم نه و که سه یه که تو ده فته ری شیعه ر کانت لئ له ته ندووری به که مران هاویش ت . کومه له گوار ی ناواتیشی چاپ کرد و من له ویشدا نووسیم .

تیئاتری «دایکی نیشتمان» گه وره ترین ته بلیغاتی بڼه کومه له کرد . نه و تیئاتره که زویش ساکار بوو و ده توانم بلیم له باری هونه ری و ته نانه ت فیکره وه ناته واویش بوو . سن چوار مانگ له مه هاباد و شاره کانی تری موکریان له سهر شاتق مایه وه . که م که س هه بوو نه چووین و هه ر که سیش چووبا ده گریا و هه سته کوردایه تی ده بزووت . له دیتهاتی زور

دووره دهسته وه خه لک بؤ دیتنی نه و نومایشه ده هاتن. بیچگه له ته بلیغاتی سیاسی له باری ماددیشه وه داهاتیکی ژوری هه بوو و کومه له ی دهوله مه مند کرد.

کومه له هه به و داهاتانه توانی چاپخانه یه کی دهستی بکړئ و له مه هاباد دای بهم زړیتن.

تا زیاتر له کومه له دا کارم ده کرد پله ی ژانیاریشم پتر ده چوو سه و له پیاوی زانا و نه دبیی وهک پیښه وا قازی موحه مه د و کاکه په حماني موته دی نیزیکتر ده بوومه وه و شتیان لئ فیر ده بووم. هیچ کام نه و پیاوه گه ورانه ی کورد که له پارچه کانی تری کورد ستانه وه ده هاتن له من شاروه نه بوون. هه مزه عه بدوللا، مسته فا خوښناوی شه هید و میرحاج و قودسی شه هید و ژوری ترم له و ټیکو شه رانه دیتن و ئالوگوپی فیکریم له گه ل کردن. چاپه مه نییه کانی ئیران پیشکه و توتوانه تر بوون و شتی تازه یان ټیدا بوو. به تاییه تی چاپه مه نییه کانی حیزبی توده ی ئیران له پوونکردنه وه ی بیروپای سیاسی مندا کاریان کرد. په وابیتی فرهنگی ئیران و شووره وی لقی له مه هابادیش دامه زرا. منیش یه کیکی له وانه بووم که له ویدا کارم ده کرد. هه رچهند به داخه وه نه و بنکه پیشنیاره کانی منی جیبه جئ نه کرد و هیچی به کوردی بللو نه کرده وه، به لام ژور شتی به نرخ ی به فارسی بللو ده کرده وه و که لکم لئ وهرده گرتن. شیعر و نووسراوی کوردی به نازه ری و پووسی ته رجه مه ده کران و نه وه ش ده سکه و ټیکی باش بوو بؤ ئیته. یه کیکی له و شتانه ی ته رجه مه کران و منیش له ته رجه مه کردنیدا به شداریووم ئاله کۆکی هه ژار بوو، که له لایان ئینسانیتی واقعی و شاعیریکی باشی نازه ربایجانی شووره وی ماموستا جه عفر خه ندانه وه به نازه ری و به شیعر ته رجه مه کرا.

شه پی مال ویرانکه ری دووم به ټیکشکانی فاشیزم و نازیسم و شرت و گوم بوونی هیتلر و کوژانی مؤسؤلینی و گیران و له ناوچوونی شه پ هه لایستنه کان ته واویوو. هیوا و هو میدی گه لانی ژیرده ست و ژورلیکراو گه شه ی په یدا کرد. له شکری هاوپه یمانه کان له ئیران چوونه در. له حالیکدا که جوولانه وه ی پزگاریخوازی گه لانی ئیران پوژ به پوژ په ره ی ده گرت. گه لی کورد یه کیکی بوو له و گه لانه ی که هیوا ی به دواپوژی گه شه داری خزی دم به دم په ره گرتتر ده بوو.

دهسته یه که له پووناکییران و نه ندامانی کومه له ی «ژک» هاتنه سه نه و پړوپه که جیبه جئ کردنی به رنامه ی کومه له له هه لومه رچی ئیستای جیهان و کوردستاندا ئیمکانی که مه. بۆیه به رنامه یه کی کورت و نوییان که له گه ل هه لومه رچی نه و سه رده میدا ده گونجا

گه لاله کرد و له پوڅی ۳ی خه زه لوه ری (۱۳۲۴) ۱۹۴۵ په که م کونگره ی حیزی دیموکراتی کوردستان له شاری مه اباد گیرا و نو بهرنامه په سندکرا و پښکراوی حیزی دیموکراتی کوردستان هر له سره بناخه ی پښکراوی کومه له ی «ژ. ک» دامه زرا و ته نیا له کادری پابه ریدا نالوگوریک پښکها و پښه ووا قازی مه حه مه د که نه دما میکی ساده ی کومه له بو و ناوی نه هیئی «بینایی» بو به پښه وای حیزب هه لبرژیدرا و سه روکی کومه له که پیاویکی زور تیگوشه ر و نازا و پاک بو له کادری پابه ریدا نه ما . نه م نالوگوره ه یچ کاری نه کرده سر نه و پیاوه و له پیره کانی خواره وه ی حیزیدا دریژه ی به خه بات و کاری خوی هر دا و په نجیکی زوری کتشا .

له کوبونه وه کانی کونگره دا من بو په که م جار له ژياندا له بهرام بهر خه لکدا شیعرم خوینده وه . کاتیک به ریو به ری کوبونه وه گوئی: ئیستاش «ناغای هیمن» شیعرتان بو ده خوینتیه وه و من بو شیعر خویندنه وه به شه رمه وه چومه سه ر مینه بری مزگه وتی سووری مه اباد، هه موکه س ته نانه ت پښه وواش وای وپما و له خویان ده برسی: چو ن هیمن شاعیر و نوو سه ری نیشتمان (سه ید موحه مه د نه مینی شیخه لیسلامی) بو و ئیمه نه مان ده ناسی؟ بابیشم که نه وه ی بیسته وه له گفتی خوی په شیمان بو وه و گوئی هیمن شاعیریکی باش نییه .

حیزی دیموکراتی کوردستان کورپیکی به ناوی «هه یئه تی په ئیسه ی میلی» هه لبرژار د که منیش یه کیک بووم له نه دما مه کانی . له هه لبرژاردنی ناوخودا حاجی بابه شیخ که پیرترین نه دما بو، به سه روک و من که لاوترین نه دما بووم به سکر تیر هه لبرژیدراین . چه ند مانگ له و کورپه دا کارم کرد . کاریکی گران بو . هر من به ته نن به کاره کان راده گه یشتم و حاجی بابه شیخی په حه متی هر نه وه نده ی له سه ر بوو نه وی من ده ینوسم ئیمزای بکا . هه رچه ند له باره ی ده سه ته لات و ناوبانگ وه کاریکی گرینگ بو، به لام له گه ل زه وقی من ړیک نه ده که وت . به تاییه تی به ړی چوون له گه ل حاجی بابه شیخی خۆبه زورگر و که لله په ق کاریکی هاسان نه بوو .

لیزه دا که باسی حاجی بابه شیخ ها ته گورپئ ده مه وی شتیکی میژوویی پوون بکه مه وه . له نوو سراوی چه ند پیاوی بڼ خه به ردا دیومه و له خه لکی ساکاریشم بیستوه تاوانی خه یانه ت وه بال حاجی بابه شیخ ده دن . من حاجی بابه شیخ خوش نه ده ویست . چونکه له گه ل نه وه شدا ده یانگوت له علومی دینیدا زور شاره زایه و پیازیاتی کون زور ده زانی، پیاویکی زور کونه په رست و که لله په ق و خۆپه رست و ناشاره زو بو . به لام زور پاست و پاک و نازا و به بیروباوه پ بوو . به ه یچ باریک تاوانی خه یانه تی پۆه ناووسئ . له کاتی وتووئ

لەگەڵ نوێنەرانی دەوڵەتی مەركەزیدا دوور نییه فریبی خواردبێ و بەهەڵە چووین. بەلام لە پێگای راست لای نەداوه.

بلاوه پێدانی گەمارۆی دەوری سەقز و سەردەشت و خۆپ خۆپە کە تاوانەکی دەخەنە سەر حاجی بابە شێخ پێوەندی بەمەسەلەیهکی قوول و نەهێنی سیاسییەوه هەیه کە لیژەدا جێگای باس کردن نییه و با جارێ دەرخۆنەی لەسەر دابنێین و زۆر لە دەستەلاتی حاجی بابە شێخ بەرەژووتر بوو. حاجی بابە شێخ ئەوەندە دەستەلات نەبوو فرماندەیهکی دەرووبەری ئەم شارانە بەقسەی بکەن و بکشیتهوه. خۆ ئەو هیچ مەسئولییهتی لەشکری نەبوو، لەشکری کوردستانی وەک لەشکرێکی پەسەمی بەقسەی فرماندەکانی خۆی دەکرد نە بەقسەی سەرەک وەزیریکی بێ دەستەلاتی غەیرە نیزامی. هیوادارم بەم کورتە نووسینە خوێنەرەکانم پوون کردبێتەوه.

من وازم لە سکرێتێری هەیهتی رهئیسەیی میلی هێنا و لە کومیسسیونی تەبلیغاتی حیزیدا دەستم بەکارکرد. لە هەموو چاپەمەنیەکانی حیزیدا دەستم بەنووسین کرد. لە پۆژنامەی کوردستان و گۆراری هەڵەدا شێعر و وتارم بۆ دەکردنەوه و لە میتینگەکانی حیزیدا بەشدار دەبووم. لە دەستەیه کدا کە بۆ دانانی کتێبی کوردی بۆ فێرگەکانی کوردستان کاریان دەکرد، ئەندام بووم. ئەندامە ئەسڵیەکانی ئەو لیژنە وەک لەبیرم ماوین، زەببچی و هەژار و برایمی نادری و دلشادی پەسولی و من بووین. پێشەوا بۆ خۆی و چەند مامۆستای شارەزاش یارمەتیان دەداین. هەرچەند هیچمان لەو کارەدا پەسپۆر نەبووین، بەلام چونکە زۆر بەدڵسۆزییهوه کارمان دەکرد پێم وایە کتێبەکان کە بەداخەوه چاپ نەکران خراپ نەبوون.

پۆژی بیست و شەشی سەرماوەز ئالای کوردستان لە مەهاباد هەڵکرا و پۆژی دووی پێنەدانی ١٣٢٤ کۆماری کوردستان دامەزرا. من نامەوی لەو بارەوه بدویم چونکە زۆری باس کراوه و تەنیا دەلێم من لەو پۆژە پێروزانەدا بەشداربووم و شێعرم خوێندەوه.

لەو ماوەدا من و هەژار یەکمال بووین، شوو و پۆژ پێکەوه دەگەراین. ماوەیه کیش قزڵجیمان لەگەڵ بوو. کاتی بێکاری و سانهوه مان زۆر خۆش پادەبوارد. من کە پایەیی خوێندەواری و زانیاریم زۆر لەوان کەمتر بوو، لە هاوئشینیی ئەوان کە لکم وەرەگرت و شت فێر دەبووم. چونکە من و هەژار بۆ هەموو جێگایەکی پێکەوه بووین و لێک هەڵنەدەپراین، زۆر کەس نەیان دەزانی کامان هەژار و کامان هێمن و ئەگەر یەکمان بەتەنێ گەپابین دەیانگوت کوا ئەوی تر؟

پاش دووی پټبه ندان و پټکهاتنی کۆماری کوردستان کورده کانی پارچه کانی تری کوردستان پوویان له مه هاباد کرد و من و هه ژار له گه له هه موو پیاوه به ناوبانگه کان پټوه ندی دۆستایه تیمان دامه زراند. مامۆستا قانعیشم ناسی و له نه زموونی نه ده بی ئه ویش که لکم وه رگرت. زۆرم بیره وه ری خوش له هاوئشینی مامۆستا قانعی هیه که به داخه وه لیڤه دا مه جالی گێڕانه وه یان نییه .

دایکم له میژ بوو ده یویست ژنم بۆ بیڤن و تا نه مردوه من به زاوایی بیڤن. به لām من ملم پانه ده کیشا و نه ده چوومه ژیر بار. خۆم به خوینده وار ده زانی و پیم وابوو هه ق نییه دایک و بایم ژنم بۆ بیڤن. بۆ خۆشم له له لێژاردنی ده زگیراندا دپدۆنگ بووم و هه تا گه وره تر ده یووم نه و دپدۆنگیه زیادی ده کرد. له و ئاخیرانه دا هاتبوومه سه ره نه و خه یاله که نه سلان ژن نه هینم و به په به نی بمینمه وه. هیه کچیک ته بهی جوانی په رستی منی پازی نه ده کرد و په نگ بێ نه گه ر دایکم نه بوو یا ئیستاش بوخچه ی نه کراوه بوو یام. به لām دایکم نه و سالی پیتی لێ له که و شان کردم و گوتی: ئیلا بیللا، پیت خوش بێ و پیت ناخوش بێ ژنت بۆ دینم. له ولاشه وه هه ژاری لێ دنه دابووم و شه و پۆژ له بێ هه نگلدا بوو. هه ژار به ته مه ن چی و له من گه وره تر نه بوو. به لām سارد و گه رمی پۆژگاری له من زۆر پتر چیشتبوو. دوو جاری ژن هیئابوو و نه زموونی له و باره وه زۆر بوو. توندی و سه ره پۆیی دایکم و نه رمه نه رمه و دنه دانی هه ژار دلایان نه رم کردم.

دایکم به رازایه کی خۆی که کچی پیاویکی به ده سه ته لات و ده وه مه ند بوو بۆ خواستم که نه دیبووم و نه ده مناسی. درۆ نه بێ جاریکی دوو به دوو ره له به ر مانگا دۆشین دیبووم. ئه ویش پوخسارم نه دیبوو. به لām ده مزانی کورته بالایه. ئه وه ش سه یر بوو من نه و خۆویژه نه یووم که گوته ویه تی: «سه د نه حله ت له حاله تم هه ر ئیی کورتم خوش ده وین» من له ژندا ئه وی له هه موو شت پتر سه رنجم پا ده کیشی به ژن و بالای پیکوپیک و به رزه. ئه وه شم به دایکم گوت. گوتی: پۆله نه و قسا نه چن؟ ژیریش بچوکه. دایکم ژنیکی دنیادیده و به نه زموون و کارامه و زۆر به ده سه ته لات بوو. خزم و که سوکار و دۆست و ئاشنا شمان زۆر بوون، له ناو نه و هه مووانه دا نه و به رازایه ی هه لێژاردبوو. دیاره نه و به دوا ی کچی شوخ و شه نگ و جوان و چه له نگدا نه گه رابوو. نه و ده یویست بوو کیکی ئاکاریاش و په فتارچاک و وریا و به مشوور و مالداریه که ری هه بێ.

شایی هیمن ده ست پیکرا، هه ژار هه لبه زی، سه رچۆپی کیشا، ده ستی دۆی ناسک و نازداری گوشی، چاوی له کیژۆلان داگرت و شه وانه ش به و قسه قۆپانه ی خۆی کۆپی دیوه خانی وه پیکه نه ین ده خست. به لām هیمن نیگه ران بوو، نیگه رانی دوا پۆزی خۆی و بییری

لەو دەکردەوێ چۆن لە گەڵ ژێنیک کە ھەڵبژاردەیی دایکیەتی و بۆ خۆی نەیدیوێ و نایناسن، دەتوانن ژیان بەریتە سەر. نەیدەزانن تۆقی لەعەنتی بۆ دینن یا فریشتەیی پەحمەت.

پۆژی ۲۵ی خەزەڵوێ ۱۳۲۵ بووکیان بۆ دابەزاند. دیارە ئێ و پەری ناسک و نازدار و شوخ و شەنگ و جوان و چەلەنگە نەبوو کە خەیاڵی شاعیرانەیی من بەشوینیدا دەگەرا و ھێشتاش تووشی نەبوو. بەلام زۆر زوو توانی خۆی لە دلی مندا جێ بکاتوێ و وا لە خۆی بکا کە لە قوولایی دڵمەوێ خۆشم بوێ و ببێ بەیاری ھەمیشەیی و خەمپەوینی پۆژانی تال و تفتی ژیانم. بیست و سێ سالی پێکەوێ ژیا و لە پەنا ئێودا ھەستم بەسانوێ دەکرد. قەتی ئێوێندە دڵ نەشکاندم پۆژنیک تا ئیوارێ لێی زیزیم و دەنگی لێ بگویم. زۆر لە ژیا و ژن و میردایەتیم پازیم. ئیقرار دەکەم ژیا و خۆشی ژن و میردایەتیمان زیاتر ئێ و پێکی ھێناوێ. چونکە من دەزانم ھەساس و تووێ و تەنانت بیانووگر و جینگتۆکەم، بەلام ئێ و ھیدی و ئارام و ژیر بوو و بیانووی نەدەدا دەستم. تاقە کوپنیکمان بوو ناوی نا (سەلاح)، ئێوێ ماوێیەکی زۆرە لە دیداریان بێ بەشم و دەردی دووری دەچێم. یادیان بەخێر.

ھێشتا مانگیک بەسەر شەوی زاوایەتیمدا پانەبردبوو و بەقسەیی ئێوێ مانگی ھەنگویم تەواو نەکردبوو، کە بەداخوێ ئێوێ نەم دەویست روویدا پووێدا و ئێوێ پێم خۆشبوو بمرم و نەیبینم دیتم. پێسەکەمان لێ بۆوێ خوری. ھێلانەکەمان لێ شیوا و کۆمارەکەمان پووخوا و دوژمن بەسەرماندا زال بۆوێ.

ماوێیەک بوو ھەست بەمەترسی دەکرا. جەبەیی سەقز و سەردەشت قایمەر دەکران. چەند دەرەبەگی بەناویانگ و خاين رایان کردبوو بۆ عێراق و یەک دوو مەلا و شیخی خوێرپەپیاو دەسبەسەر کرابوون. حکومەتی ئازەربایجان لەشکرێکی ساز و تەیارێ بۆ پشتیوانی پێشمەرگە ناردبوو جەبەیی سەقز، چونکە وا بەراورد کرابوو کە تەنیا لەو جەبەپا ترسی پەلاماری دوژمن ھەبێ. لەپێشداش چەند جار لەو جەبەپا دوژمن پەلاماری ھێناوێ، بەلام زۆر خراپ شکابوو و زەبری دەستی پێشمەرگەیی کوردستانی چێشتبوو.

ئازەربایجان حکومەتیکی گەورەتر و بەھێزتر و زۆر تەیارتر و پێ چەکتر بوو لە کوردستان. خەتی دیفاعی ئازەربایجانیش زۆر قایمەر بوو. کەوابوو کەم کەس بەخەیاڵیدا دەھات لە پێگای ئازەربایجانەوێ پەلامار بۆ سەر جوولانەوێ پزگاریخواری گەلانی ئێران بەھێنێ.

ماوێیەک بوو بۆ ئێوێ کارەکانی حیزبی باشتر پابەپن پاش ئێوێ شەوانە پێشەوا کە زۆر شەو تا درەنگ لە دەفتەری حیزیدا دەماوێ دەچۆو مائی خۆی، کادریکی حیزبی

له دهفته ری حیزیدا دهماوه بۆ ئهوهی پاپۆرتی خوارهوه - ئهگهر پێویست بوو - بهپیشهوا رابگهیهنی و دهستوراتی پیشهوا بۆ خوارهوه بنێرئ. ئهوشهوی نۆرهی منی تازه زاوا بوو. له دهفته ری حیزب دانیشتیبووم و خهریکی نووسینی مهقالهیهک بهووم بۆ «کوردهستان»، ئهفسهریکی بچووک بهلام دۆستیکی گهرهه من و ئهندامیکی نۆر بهوهفای حیزب هاته ئوور. نۆرم پێ ناخۆش بوو که دهستی بۆ رادیۆکهی سهرمیژهکه برد. چونکه نووسینهکهی لێ تیک دهدام. بهلام چم نهگوت و قهلهمهکهم دانا. لهپر شتیکی وامان گوئ لێ بوو که وهختابوو پیمان بهعهرزوه وشک بێ. رادیۆ تاران تهلگرافی پیروزیایی دوکتور جاوید وهزیری ناوخی نازه ریاچانی دهخویندهوه که بهبۆنهی گهراوهی ئهرتشی شاههنشاهی بۆ تارانی ناردبوو. دوايه خهبری پاکردنی «موته جاسیرین» ی راگه یاند. موته جاسیر و ماجه راجوو دوو ناو بوون که لهو شهوه را بهسه ر به پێوه به رانی جوولانه وهی نازاد یخوازی کوردهستان و نازه ریاچاندا بران و ئیستاش ده زگای ته بلیغاتی پێژیم دووپاته یان ده کاته وه و ده یانه پێتته وه کاوێژ.

ده سه به جێ به تیلفون ئه و خه به ره م به پێشه و را راگه یاند. گوتی بۆ خۆت وه ره ئێره و به نه وانسی تریش را بگه یه نه بیته ئێره . به دوا ی ئه واندا نارد و بۆخۆم چووم بۆ ما لی پێشه و را. سه در ی قازی برای پێشه و را که نو ی نه ری مه جلیس بوو له تاران و به پرا له ت نه ده بوو له و واقیعه بترسئ، له هه موو که س پتر شله ژابوو. ئه و ده سه به جێ گه را وه بۆ تاران و له و ئ گرتیان و هینایانه وه مه هاباد.

نازه ریاچانی وا ته یار پر چه ک به له شکری ساز و په رداخ و فه رمانده لیژانه کانی وه بۆ وا زوو ته سلیم بوو؟ پێشه وه ری کارامه و شو پر شگێپر و کۆنه پیا و و نازا و را به ره کانی تری نازه ریاچان بۆ وا به په له رایان کرد؟ پر سیاری که که س به ته وای جوابی نه دا وه ته وه و منیش جوابم بۆ نادر ته وه به لام دلنایام ئه گه ر فیدایی ده سستی کرد با وه و ئه گه ر فیرقه به ره ره کانی بکر دایه، له شکری شو وشپری یی تاران نه ته نیا پێی له ته وریژ نه ده نا و ئه و هه موو کوشتاری نه ده کرد، به لکه تارانیش ده شیوا و له وانه بوو له سه رتاسه ری ئیتراندا جوولانه وهی نازاد یخوازی به سه ر کۆنه په رستیدا سه رکه و ئ و ته نه انه ت نفووزی ئیمپریالیزم له پۆژه لا تی نا وه را سته دا زوو تر به نه بر پێ. به لام وه ک زانا یان گوتوو یانه میژوو ئه وه یه پوو ده دا نه ک ئه وه که ئیتمه ده مانه و ئ.

به لێ کوتوپر ته وریژ گیرا وه و کورده ستانیش له هه موو لا وه گه مارۆ درا. پاش ئه وهی سه در ی قازی نازانم بۆچی به ره و تاران گه را یه وه را به رانی حیزبی دیموکراتی کورده ستان له ما لی پێشه و را کۆبوونه وه و ئه و شه و ی پو وحیه ی هه موو که س ده توانم بلێم باش بوو.

شورای جهنگ به سه رۆکایه تی حاجی بابە شێخ پێک هات و سورهت جهلسە یە کهم ئیمزا کرا و قەراری بەربەرەکانی درا. بە لām هیشتا مەرەکه بی بریارنامه که وشک نه ببۆوه که خه بهر هات یه کێک له ئەندامهکانی ئه و شورایه پای کردووه .

بۆ به یانی وه زع گۆرا و بریاری بەربەرەکانی هه لۆه شـاوه و به پیشمه رگه دهستور درا بێ دهستکردنه وه پاشهکشه بکا و پێگا بۆ ئه رتهش به تال بکا و خه لک دهستیکی کهوته نه ولای و یه کێکی کهوته کهوته نه ملای .

پیشمه رگه له جەبهه ی سه قز و سه رده شته وه به پێکوپێکی پاشهکشه ی کرد . فیداییهکان که فرماندهکانیان پـایان کردبوو وهک مه پی بێ شوان بلۆبوون و عهشایر لێیان وهخۆکهوتن و هه موویان دابلۆسین و نه یانه پێشت تاقه فیشه کێک له گه ل خۆیان به رنه وه ، به لām نه وێرانه پیشمه رگه . ته نیا له ناو مه نگوران پیشی دهسته یه کیان گرت که به فەرمانده یی زێپۆی دهگه رانه وه ، زێپۆش که بۆ خۆی شره خۆریکی وهک ئه وان بوو، دهستی نه دا و به گزیاندا هاته وه . ته نانه ت چه ند گونـدیشی تالان کرد و گه یشته وه مه هاباد . ئه وانی فیداییهکانی ئازهر بایاجانیان پووت کرد که سیان نه کوشـت . ئه وی من وه بیرم بێ له و کاره ساته دا ته نیا پیشمه رگیکی کوردی عێراق شه هید کرا و هیندیکیشیان ناپیاوانه پووت کردن . فرمانده ی ئه رتهش بێ هیچ زهحمه ت گه یشته گونـدی حه مامیان و پیشه وا له وی دیتی .

له و ماوه دا من هه میشه له گه ل پیشه وا بووم . دیاره له گه لی نه چوومه حه مامیان ، به لām له شاری به جیم نه هیشـت . ده مدیت په شوکابوو . به لām نهک له ترسان ، به لکه له داخان و له بهر ناھومیدی .

من له میژ بوو پیشه وام ده ناسی و له پۆژی ته نگانه دا دیبووم . به دهست و تفهنگی خۆی پیاویکی زۆر ئازا بوو . پیش دامه زانـدی کۆماری کوردستان چه ند جار عهشایر هاتنه سه ر مه هاباد و پیشه وا بۆخۆی له یه کهم سه نگه ردا بۆ دیفاع ئاماده بوو . ئه دی چۆن بوو ئه و جار ته سلیم بوو ؟ بۆخۆم لێم بیست گوئی له سه رمانه وه ناچن و ده مانکوژن . به لām پیم خۆش نییه گه له کهم به جێ بێلم و ده مه وی له ناو ئه واند بمرم .

پاسـته کوردستان پاش گیرانه وه ی ئازهر بایاجان و له دهستدانی ئه و هاو په یمانه به هیزه له هه موو لایه که وه گه مارۆ درابوو ، پاسـته به شیکی عهشایر گوێیان له کلاو په راندبوو و چاوه نۆری خراپه یان لێ ده کرا ، پاسـته خه زینه ی کۆمار به تال و حه تال بوو و هه مووی درابوو به تووتن و هیشتا نه فرۆش را بۆوه و له عه مباردا ما بۆوه ، پاسـته له هه موو یار مه تییه کی ده ره وه هیوا بپا و کرابوو ، به لām من بهش به حالی خۆم له و بره وایه دام ئه گه ر دهسته وه که ری

کراښا و نيمه نه زمونږی شوېر شگړپان هه با ميژووی کوماری مه هاباد به و جوړه دوايي نه ده مات که هات.

پوځی ۲۶ ی سهرماوه زی ۱۳۲۵ - ۱۹۴۶ نه رته شی شوېر پړیو شاهه نشامی ته و او ساله وختیک پاش هه لکردنی نالای کوردستان شاری مه هابادی گرتوه.

هیندیک له به پړوه به ران و کادره کانی حیزب رایان کرد و خویان شاردوه وه و هیندیکش دانیشتن و چاوه نو پړی گرتن بوون. من نه و پوځی له شار وه دهرکه وتم و چوومه خانه قای شیخی بورهان. له وئی شیخ موحه مده دی خالم حه شاری دام و له بن بالی خوی گرتم. له خانه قا بووم که خه به ری گیرانی پیشه ورا و رابه رانی حیزب و کومارم بیست. پیام وه دووی هه ژار خست بیبینمه وه و پیکه وه ته گیریک بکه یین. نه ویش بو دی دهرچو بو و بوم نه دوزراوه.

نه خو شی که وتووی له خانه قا هه بوو، زور که س گرتبووی و چند که سیشی کوشتبوو. من جاریکی تر هر له و خانه قایه دا نه و نه خو شیبیه م گرتبوو و زوری لئ ده ترسام. گوتوویانه هه رچی بترسئ ناخه لسن، هینده پئ نه چوو گرتم و که وتم. به فریکی یه کجار زور و نه ستوور که وتبوو، هیچ دوکتوریک به و به فره نه ده گیشته خانه قا. دوو مانگی په به ق بو دی له سهر رقی پشتی که وتم. نه سپهک له سهری دام و قسه ی هاتهران پاته رانم ده کرد. هه موو به دهنم به نوینانه وه چوو و توخی هاویشست. به لام نه و جاریش له ده ست ئیزرائیل پرگاریم هات.

که له نه خو شی هه ستامه وه به فریش که م ببوو، پنگا کرابوونه وه. وایان به مه سله حه ت زانی بو نه وه ی که میک ژیه وه به بمه وه و گورد بگرمه وه به دزی بجمه وه مالی خومان که له شار نیزیک بوو و دهرمان و خواردنی باشتی لئ وه ده ست ده که وت. چاک له بیرم نییه چند پوژان له مالیدا ته مالم هه لگرت و خوم مه لاس دا.

پوژیک له ژووری دانیشتبوم و کتیبم ده خوینده وه، له پر له ناویدا بوو به شین و گابوړ. ناردم بزنام چیه؟ قاسید به گریان و له خودان هاته وه و گوتی نه وانه ی له شاری هاتوونه وه ده لئین ده وری شار گیراوه و نایه لئ که س بچپته ناو شار یا وه دهرکه وئی و ده نگویه و ده لئین پیشه ورا شهید کراوه. هینده ی پئ نه چوو قسه که دپا و مه علوم بوو پیشه ورا و سهری قازی برای و سه یفی قازی ناموزای له چوارچرا له دار دراون.

نه و پروداوه دلته زینه و نه و کاره ساته جه رگبره هه موو کوردیکی به شه رقی خه مناک و تازی به بار کرد. به تاییه تی دلی منی به ناسور نه نگاوت. ناسوریک که بوته تیراوی و نیستاش

ھەروەبەن دەداتەوہ و ھەلدەداتەوہ و بێگومان ساپژێ ناہێ و لەگەڵم دیتە بن گڵ.

من پێشەوام لە دلەوہ خوۆش دەویست. بەرپاہەرێکی دلسۆز و ژیرم دەزانی، بەکوردێکی پاک و چاکم دەناسی و بەموسلیحێکی یەكجار گەورە و مەزەم دەزانی. دەمزانێ نەتەوہەکی خوۆی چەند خوۆش دەوێ و چەندی پێ خوۆشە خزمەتی بکا. چەند بەئاواتەوہ بوو کورد بگاتە پیزی نەتەوہ بەختەوہرەکان. زۆرم ھیوا پێ بوو گەلەکەمان بەپەلە بەریتە پێش و لاتەکەمان زوو ئاوەدان بکاتەوہ. لەو ماوہ کورتەشدا دەزانین چەندی خزمەتی بەکەلک کردن. بەپراستی مەرگی پێشەوا نەک ھەر بۆ نەتەوہی کورد بەلکە بۆ جوولانەوہی ئازادیخوازی و دژی ئیمپریالیستی سەرانسەری ئێران زیانیکی گەورە بوو. دەریایەک زانست و ئەدەب، دەریایەک فیکر و بیر، بەدەستی زۆرداریکی سەرەپۆ و نەزان و شک کرا و لەناوچوو.

سێ پۆژ پاش شەھیدبوونی پێشەوا یانی پۆژی سیژدەبەدەر - قەلەفیم بۆ کرد و لەگەڵ پیاویکی ھەژار و ھاواییکی زۆر بەنرخێ حیزبی بەرەو کوردستانی عێراق وەپێ کەوتین. بەدوو پۆژ و دانێک سنوورمان پەراند. لەویەری جۆگەوہ بازمان دا ئەویەری جۆگە بەپاڵەت ھیچ فەرقێکم نەھاتە پێش چاوە. بەلام لە واقیعدا سنووری سیاسی وڵاتیکم پەراندبوو و چوو بوو مە وڵاتیکی دیکە. گەیشتمە شاری قەلادزە، وەنێو بازارێ کەوتم و نەکەوتم بەبەرگ و لییاس پۆلیس ناسیمی و زانی لەو دیواری ھاتووم. پیلیان گرتم و خەریک بوون تێکەوہ پێچن. بەلام مەلایەک و حاجییەک بێ ئەوہی بھناسن بالیان بەسەردا کێشام و نەجاتیان دام. نەقلەکە راست لە من پووێ دابوو لە ترسی ئاگر پەنام بۆ مار بردبوو. مەلای پێی خوۆش بوو بھناسن. منیش لەگەڵ ئەوہشدا پێم خوۆش نەبوو کەس بھناسن و ناوی خوۆم بەکەس بلێم خوۆم پێ ناساند. دیاربوو مامۆستا منی لە دوورەوہ دەناسی. ئەو شەوہی زۆری حورمەت گرتم و لە حوجرە ی فەقییان نووستم و بەیانی بۆخوۆی وەپێشم کەوت و بردمی بۆ گوندی گەردبوو داغ. من بەھیوا بووم سۆراخی ھەژار و زەبیحی و قەزنجی و دلشاد بکەم و قسە ی خوۆمان بێ لە دلی خوۆدا وام دانابوو یەک بگرینەوہ و سەرلەنوێ دەست بەکاربینەوہ. دیارە ئەو قسەم بەمامۆستا عەرز نەکردبوو، بەلام پێم گوت دەدەمەوێ ئاوالەکانم ببینمەوہ. مامۆستا گوتی جارێ پوویار زۆن و بوار نین و بێجگە لەوہ ئەو کوردانە ی ئێرە کە ھاتبوونە ئێران ھاتوونەوہ و دانگەریزە دەکەنەوہ بۆ لای شاران و پۆلیس نامادەیی ھەیە. جارێ ماوہیەک لێرە بە تا و لات کەمێک ئارام دەبیتەوہ. ھاوپیەکەم ناردەوہ و بۆ خوۆم دەستم کرد بەخۆیندن و سەرلەنوێ بوومەوہ فەقن؛ زۆر چاکم دەخویند. ھەم خوۆم دەخافلاند و ھەرەزی خوۆم دەشکاند و ھەم دەموویست ئەو ی لە سووریم دۆراندووہ

له کایه یی تن هه لېښمه وه. هېښتا لاو بووم و نه گهر خویندبام ده متوانی شتیک بگم. به لام خویندنه کم زوری نه خایاند. بیستم وه زعی ئیران نارام بوته وه و ده ستیان له خه لک گرتن هه لگرتووه و لیکم داوه پاش نه وه ی لیره ش هر قاچاغم و ناویرم بگ پریم بڼه سهریک له ولاتی خومان نه ده مه وه؟ نه گهر زانیم ده حاویمه وه نه وه هر له وی خوم هه شار ده دم. به تاقی ته نن پووم له کوښستانه خۆشه کانی کوردستان کرد به نڼو چادر و هوبه و گول و گولزاراندا گه پام. شه نکه بیړی کیل گهر دنم دین. له و گه شت و گه پانه دا بووم که پارچه شیعر ی به هاری کوردستانم گوت، که بڼخوم ئیستاش زورم خۆشده وی و به شاکاری ده زانم. ژاندارم و پولیس له هیچ کوئ تووش نه بووم و بڼه سده مه گه یشتمه وه گونده کی خومان.

پاوه ستام تا شه و به سهر ده ستاندا هات و به تاریکی چوومه مالن. یه کسر چوومه پشت دهرکی ژور ی بابم. بڼه یه کم جار له زیاندا خوم گرت. چونکه بابم خو له خه لک گرتن و گوئ له قسه ی خه لک هه لڅستنی زور پڼ ناخوش بوو. ته نانه ت ژنی مالی ئیمه له ترسی بابم قه ت نه یان ده ویرا شه موله بگر نه وه که نه ودم له لادیدا زور باو بوو. له درزی دهر که وه دیم بابم به حه واره پاوه ستاوه و له گه ل نه و پیاوه ی که له گه لم هاتبوو بڼه کوردستانی عیراق قسه ده کا و پتی ده لن پوله پیم بلن له کوئیه بڼخوم پیاو ده نیرم. نه ویش ده لن دوو پوژی دی بڼخوم ده چم و ده یېنمه وه. قه ولم پېداوه جیگا و شوینی نه و به کس نه لیم. بابم که میک به تنوره یییه وه گوتی چوڼ به منیش نالئی. گوتی نه خیر به توش نالیم، به دایکیشی نالیم، قه ولم پېداوه و قه ولی خوم ده به مه سهر. ماندوویی پڼگا و کویره وه ری غه ربیی و لن قه و ماویم له بیر چووه و له دلای خومدا گوتم چوڼ زه حمه تکیشانی کورد کوپی وایان لن په یدا بووه؟

به لن زور قاره مانی وا له خه باتی پزگاریخوازی گه له که ماندا هن که که به شه ره قه وه ژیاون و به شه ره قه وه دهرمن و میژووش له بیر یان ده کا. نه و پیاوه، پیاوکی هه ژار و زه حمه تکیش و نه خوینده وار بوو. له سه ره تای کومه له وه به بېروایه کی قایم و ته واره وه هاتبووه ناو کوپی خه بات و بڼه نه وه ی خوی پانن خزمه تی زور گه وده ی کوردبوون و که سیش باشی ناناسن و منیش لیږده ناویرم ناوی به رم. چونکه نازانم ماوه یا نه ماوه و ده زانم نه گهر مابن تووشی دهردی سهر ده بڼ.

چیدی خوم پڼ پانه گیرا و چوومه ژور ی. دایکم و بابم و کابرا واقیان وړما. دایکم نامبازم بوو و تیپوپپی ماچ کردم. به لام بابم نه و بابیه کی قه ت پووی نه دامی و له بهر

هیچ کاره ساتیک نه ده چؤما و به مه تانه ت و خؤپاگری له ولآتدا ناوبانگی هه بوو و هه تا ما یه کمان جگه ره مان له کن نه کیشا و بی نیجازه دانه نیشتن. خؤی پی پانه گیرا و به لووزه وه و فرمیتسکی له چاو هاته خوار و هه تا ماوه یه ک هیچ قسه ی بؤ نه کرا. دوايه بؤ یه کم جار و ناخر جار له ژياندا به خیرهاتنی کردم و گوتی چاک بوو هاتیه وه. نه وه له دوام ده ناردی عه فوی عمومی بؤ عه شیره تان ده رچوو. راسته نئمه عه شیرت نین. به لأم خه لکی گوندین و ده توانین له وه ده رفه ته که لک وه رگرین. مالی دنیا م زوره و نیستا هه مووشت به به رتیل ده کړی. جارئ ماوه یه ک له مالی دانیشه و هاتوچؤی شار و باران مه که تا بزاین دنیا چی لی دئ.

له مالی دانیشتم و چ باس نه بوو ورده ورده خه لکیان به ردا. منیش ده ستم کرده وه به جوت و گا و ناژه لداریه که ی خؤم و هاتمه وه سه حوالله مه ره سئ. حیزی توده ی ئیران به ناشکرای خه باتی ده کرد و پؤژ به پؤژ کومه لانی خه لکی ئیرانی زیاتر لی کو ده بوونه وه. له پؤژ نامه کانی خؤیدا ئیمپریالیزم و کؤنه په رستی به توندی ده کوتا و تینقوری زانستی بلو ده کرده وه.

حیزی دیموکراتی کوردستانیش که م که م بووژاوه و کادره لاهه کانی ده ستیان کرده وه به خه بات. پیاو هه ق بلئ حیزی توده له وه سه رده مه دا له بووژاندنه وه ی حیزیدا پؤلیکی باشی یاری کرد. ته نانه ت له پاراستنی ناوی حیزیدا. چونکه هیندیک له لاهه ناژادیخواز و که م نه زمونه کان خه ریک بوون ناوی حیزب بگوپن و بیکه نه کومه له ی کومونپستی کوردستان و وه ک بیستومه به رتیه به رانی حیزی توده مانع بوون.

ژماره یه ک نیشتمان بلو بؤوه گه یشته ده ستم و هؤمیدم په یداکرد که خه باته که مان په ره بگریته وه. هه رچه د راپورتیان لی دام که له نووسینی نه م گؤواره دا ده ستم هه یه و بریکیان نه مبه ره و به ر پیکردم و به خوای ده ستیگیشیان به یال و بژیدا هینام و پوول چایه کیان لی نه ستاندم. به لأم نه وه چوو و رابرد نه مزانی له گوتی چاپ کرا و هه ره به شتیه نووسین نووسه ره کانم ناسین. ژماره یه کیش رنگا ده رچوو و پیم گه یشت. یه کیک له نووسه ره کانم دیت و به لئینی هاوکاریم پئدا، به لأم به داخوه نه ویش تیداچوو.

له پؤژی ۱۵ ی رپبه ندانی ۱۳۲۷ ناسری هه خراایی له دانیشگای تاران شای وه به ر ده مانچان دا توزکالئیکي دم و لیو و پشت پووشاند. نه و تاوانه یان هاویشته سه ر حیزی توده و نیجازه ی په سمی کارکردنی نه و حیزیه یان هه لوه شسندوه و رابه ره کانیان گرتن و ده رکی پؤژنامه کانیان داخستن و له سه رتاسه ری ئیراندا حکومه تی نیزامی دامه زدا.

نوهش زه بړيک بوو که به نه خشه ی ئيمپرياليزم و به ده سستی کونه په رستی وه جوولانه وه ی
پزگار يخوازی ئيران که وت.

به لآم زوری پي نه چو پوژنامه کانی حيزی توده به نه پنی ده رچوونه وه و رابه رانی حيزب
توانيان له زيندان راکهن.

سهر نه وه بوو پاش پووخانی کوماری مه هاباد من په که م جار دوو پوژ پيش واقعیه ی
دانشگا ويرا بوم به ناشکرایي بچه مه هاباد و به پوژي پووناک بگه پيم که نه و پووداوه له
تاران قوما و له مه هاباديش ده ستیان کرده وه به خه لک گرتن. ناچار منيش خوم شاردوه.
له و خوشاردنه ودا شيعر يکی زور باشم له ژير عينوانی «ژوانی ناغا» دا گوت که به داخه وه
خوم نه ماموه و تکا له و که سانه ده که م که هه يانه بپاريزن و نه گهر کرا بوم بنيرن. سالی
۱۳۲۷ سالیکی په کجار تووش و شووم بوو. من به عومری خوم زستانی وا سه ختم له
ولاتی خومان نه ديپوو. پازده پوژي پايژ مابوو به فریکی نه ستور و وشک باری. په ک نوا
له هه موو جیگایه که له ميتريک پتر بوو. وشکه به ند و سه رما و ساييقه ی به دوا دا هات و
په کسه ر بوو به پوو، به فری دیکه شی به سه ردا بارين، پي و بان گيران، قات و قری په يدا
بوو، ناو وشک بوون و خه لک ناچار بوو به فر بتوینيته وه و بيخواته وه. نه وت و ناوردو
وه گير نه ده که وت. ناژه ل و مالآت قرانی کرد. په پسته پزين و نه وه نده گنخان و گرانيه ی کی
زور به سامی به دوا دا هات.

من بوخوم له نه زمونی پياویکی دنيا ديدنه و کونسال که لکم وهرگرت و توانيم به شیکي
زور له ده غلودانی خومان له پزين و زايه بوون پزگار بکه م.

به هار درنگ بوو، هه وا گهرم بپوو. به لآم به فر ثاره قيشی نه ده کرد. پوژيک چوومه
مزگوت ته ماشام کرد پيره پياویک به تهنی له تهنشت سوبه سارد و سپه که هه لکورماوه.
هه ر منی ديت گوتی: مندالی نه و زمانه ئيمه يان پي خه رفاوه. گوتم مامه گيان چ قه و ماوه؟
گوتی: به سه ری تو نه وه چهنه پوژه به و هه تيوه گيژانه ی خوم ده ليم بچن به فری سه ر
په پسته که مان کون کون بکن گویشم ناده نی. گوتم جا بو کون کونی بکن؟ گوتی بو
توش نازانی؟ گوتم نه وه لآل. گوتی بيلامانی که سال درنگ بوو هه رد گهرم دادی و هه لمی
ده کا. به فریش نايه لئ هه لمه که بپته دهر و له ناو خويدا ده که پپته وه و ده غله که ده سووتی.
نه گهر کون بکری هه لمه که ی دپته دهر و ناسووتی. قسه ی مامه پيره م به دلييه نووسا،
چهنه پوژان پياوم هه لگرتن و چوومه زک به فر کون کردن.

هه وا خوش بوو، به لآم کاره که زور گران بوو. به فره که نه وه نده په ق بوو به لوسه کون

نه ده کړا. به لām پاشان ټيگه يشم په ندي پتشي نيان چنه پاسته که گوتويانه (ده سترى ماندوو له سر زگي تيره). به شى زوري ده غلى نيمه نو سالى نه پزي و نان و توي خومان بوو.

نو سالى له هيچ کوڅ ده غل نه بوو. نو جووت به ندانه ي زوى ناويزه مان به ده سته وه بوو، هر زن و گه نمه شاميان چاند و نيوه نانيان په پيدا کرد. منيش هر زن و گه نمه شامى زورم چاند و بهرهميکي باشيان دا. به لām له گونده که مان هيچ داهاتمان وه گير نه کهوت، چونکه بوخويان هيچيان نه بوو تا به شى نيمه بدن.

بو زستانى داهاتوو گرانيه يکي به سام سهرانسرى نيران به تايه يتي کورستان و نازه ربايجاني داگرت. ده غلى فروشتن هر نه بوو، هه شبا له کرپن نه ده مات. هيچ شتى تریش دراوى نه ده کرد. دوو مهي داشتى پووته گه نميکي نه ده کرد. که ويژه گه نيان به جووتنيک که لى خاوي نه ده دا. هاواري سهروما ل بوو، برا ناوپي وه سر برا نه ده دا. به لām من نه مدي و نه مبيست له کوردستان که س پاسته وخو له برسان بمرئ، هر زن و گه نمه شامى خو ولاى و گه نم و جو و خورماي عيراق هويان داوه.

له گه ل نه وه شدا ده زگاي ته بليغاتي پادشايه يتي نيران له و سالانه دا شو و پوژ و وهخت و بئ وهخت په لامارى ده برده سر ده ولته شوره وي، نو ده ولته وهک جيرانتيکي باش و دلسوز گه نميکي زوري دا به نيران. نو ويش چ گه نميک به پوحي پياوي پنده که ني. به هاتني نو و گه نمه خه تر که م بووه و قاتوقري له شاران نه ما.

ده ولته له دابه شکردني نو و گه نمه دا ديهاتي شى له بير نه کردبو و له پووي شوناسنامه ميقداريکي گه نم بو هر خيزانيک دانابوو. به لām ده بوو ناغا به قهرزي سرخه رمان وهري بگري و سهند بدا، جا به سر خه لکي گونده که دا دابه شى بکا. ناغا کان گه نمه که يان به زياده وه و هر گرت و وهک پياوي چاک له پيش چاوي کاربه ده ستاني ده ولته به سووت و سه له م خوره کاني شاريان فروشت و دراوه که يان نه خد و پوخت له تنکي گيرفان قايم کرد. نو ان نه نگران، سووت خو ري شار قازانجيان کرد، سميلي پياوي ده ولته چه ور کړا و نه وي له و ناوه دا هيچي پي نه بره ژار و نه داري لادئ بوو.

له به هاردا خه لکي ديهاتي نازه ربايجان له حالیکدا که وهک خه زه لى پاييز له برسان هه لده ورين و پياو ناگري بو تن به رده بوون به کوردستان و هر بوون.

گه لى کورد جاريکي دیکه ش پياوه تي و نان بده يي و ميوانداری خوي نيشان دا. هر ده سته يک پووي له هر ناوه دانبيبه که ده کرد، خه لکي نو ناوه دانبيبه به پيريانه وه

ده چوون و ژه ميکيان تير ده کړدن. زږد مالى وا هه بوون نه و ژه مه بڼ خويان هيچيان نه ده خوارد و ده يان دا به و ميوانه پړهش و پووت و برسي و خوړيتانه. ژاژ و په نير و لوړک تاييه تي نه وان بوو. مالى زږد له چهر و پيسکه نه با نه و سالى پزقي بڼ نه گيرا.

نه گهر گه لي کورد بڼ خوي له وه زعيکي وادا نه بوو بتوان ميوانه کاني خوي باش به خيو بکا، که به هار کامل بوو نيشتمانه که ي، کوردستاني پړنگين و بڼو پڼ باوه شي دايکانه ي بڼ نه و برسي و پړه شو پووتانه، بڼ نه و لاواز و له جهرانه، بڼ نه و ليقه و مار و دهر به دهرانه کړده وه. له نواله زه نو پړه کانيدا سفره ي نيعمه تي به هه لږ و مه ندوک و بيزا و کارگ و کوړاده و زړه مه ندی و سيوه لووکه و ويڼجه کيويکه و که نگر و پړواس و نه سپنک و ناله کوک و ډوري و ترشوکه بڼ پازاندنه وه.

به لڼ ديتم له چهرخي بيسته مډا، له و چهرخدا که نينسان نه تو مي شکاند، پاداري دروست کړد، ته نانه ت مانگي دا گير کړد، نينسانيش وهک ناژه ل و ولسات له کيو و که ژ بله وه پڼ. ده مديتن به گياخواردن بايان ده کړد. به لام نه ده مردن.

نه و ميگه له شپړزه و سره گهردان و بڼ شوانه به چيا سره که شه کاني کوردستاني نيراندا هه لکشا و گلپکي نه و گيايانه ي هه لپساند و خوي پڼ تير کړد و شو پڼووه بڼ گهرمه سيړي کوردستاني پڼ خير و بهر که تي عيراق و ورده ورده دانگه ريژه ي کړد تا به سر خير و خوشياند که وت. له وي کي و ته فهرعانه. ده غلودان فهریکه ببوو، خانه خوړيش هر کورد بوو، به دل بوو، به به زه يي بوو، نينسان بوو و دل سوژانه ميوانداری کړد و به خيوي کړد.

من له و ماوه ي نه و گرانبيده پياوه تي نه و تو م به پياوي نه دار و زه حمه تکنيشه وه ديتن که به پراستي مايه ي شانازي نينسانيه بوون. به لام به داخه وه کاره ساتي زږد دلته زرين و ديمه ني زږد دزيويشم ديتن. من به چاوي خوم ديتم نينسان له برسان مرد. من نينسانم ديت له بهر محتاجي خهريک بوو نووري چاوي خوي به تارد سه ودا بکا و هره وه زږد حه يواني دوپي ي وام ديتن به پړواله ت نينسان بوون که چي له و وه زه ناله باره بڼ ناخني ني گيرفان يا دامرکاندي هه وه سي خويان که لکيان وه رگرت.

پڼژيک له بن ديوار يکي خوارو خيخ خوم له بهر به پڼچه هه لختي بوو و چيلکه م له هه ردی ده وه ژاند، هيشتا خاکه ليوه بوو ولات نه خه مليبوو. بيرم له حالي نه و خه لکه هه ژاره ده کړده وه، چنه مندالي دي هاتنه لام يه کيان گوتي: فلانه که س خهريکه ژن بيتن. نه و فلانه که سه پيره پياويکي دلپړهش و کونه گزيړيکي به دغه پ بوو. که س کچي نه ده دايه و بي ژن مابووه. پيکه نيم و گوت: ناي له و درويه! مندا ل تيکړا وه جواب هاتن، به په له په ل و

سویند و قوران خواردن گوتیان درۆ ناکهین. نه وه خه ریکه کچی نه و کابرا حه جه مه بکړئ و له خۆی ماره بکا. ماشاللا جوانیشه.

- چی چی؟ بیکړئ؟!

- به لئ، به لئ، بیکړئ و له خۆی ماره بکا.

وهک فیشهک له جیبی خۆم دهره پریم و منداڵ که وتنه شوینم. که چوومه حه وشه ی کابرا، دیتم بۆخۆی له سهر کورسییهک دانیشتووه و لاقی هاویشتووه سهر لاق و هه روا بزه ی سمیلائی دئ. پیره پیاوێکی که له گهت و ته ژه و وشک و پهق، به لām به دارو یار له بن دیوار هه لئرووشکاوه و چوار منداڵی په شوپووت و کز و له جهر له ده ورپه یی که وتوون. کچیکی بالآبه رز و نه سمه ر و چاو و برۆ جوان، به لām له پولاو زیش پالی وه کوله که ی بیلاکه داه. چاره پشی و نه گهت له و دیمه نه ده باری.

- ها کوڅا! نه وه چیه؟

- قوربان چت لئ وه شارم نه و کچه م له و پیره مه شه دییه کړپوه.

- کړپوته؟ به چه ند؟

وه لآ قوربان به گران، به پووتیک ئارد. (زه رده خه نه یه کیشی بۆ کرد).

ناگرم له جهرگ به ریوو، مچورکیکم له به ری پتوه هات و له توقی سهرم ده رچوو، به ری چاوم تاریک بوو خه ریک بووم به گز نه و پیاوه دلپه شه دا بێم، به لām پېشم خوارده وه، خۆم پاکرت و له مه شه دیم پرسى: نه و کچه بۆ ده فروشی؟ ملی به لاوه نا، هه ناسیکی ساردی هه لکیشا، ناوی له چاوی گه را و گوتی: دایکی دوو پۆژ پېش له برسان مرد. بۆخۆشی که نه فت بووه و هه ریینا سلار بۆوه. دهستی بۆ لای مندا له کان پاداشت و گوتی: نه وانهش برسین. بۆیه ی ده فروشم تا بۆخۆی له برسان نه مری و نه وانهش بژوی چه ند پۆژیکیان هه بئ. سه رییه سهر به زێرم نه ده دا و ئیستا به ئاردی ده فروشم.

له کچه که م پرسى: تۆ به و کاره پازی؟ میژد به و کابرایه ده که ی؟ فرمیسکی به چاوه جوانه کانداهاته خوار، به شه رمه وه گوتی: «نینم ئوشاقلار ئاچدار». - چ بکه م مندا له کان برسین. گوتم نه گه ر خیرۆمه ندیک نه وه نده ئارد بدا به باوکت هیشتا حازری میژد به و کابرا پیره بکه ی؟ به بیتزارییه وه گوتی: «بوخ وه لآ» - نه به خدا.

له و که ین و به ینه دا ژن و مندا لی ئاوه دانسی ئاپۆره یان له ده وری من دابوو. له قسه کانمان نه ده که یشتن. نه قله که م له سه رپا بۆ گێرانه وه، ژنه کان تیگرا گوتیان: نه یه پۆ، چ خیر بوو کافرستانیه؟ گزیره پیره یان تف باران کرد و هه موویان به غار چوونه وه

مالی خوځيان. ټينساننښت گهښته نه وپه پي، دهوله مه ند و هه ژار کس به ده ستي به تال نه گه پاره. هه ريه که له قه ده ر خوځيان، نان، کوليزه، ناردی گه نم، جو، گه نمه شامي، هه رزن، ماش، توک، نيسک، ته نانت برينج و پون و جلکه کونيان له گه ل خوځيان هيتابوو.

زگی منداله کانيان تير کرد و تووره که می مه شه دييان ناخني. نه و وه خته من له خوځيان گريام که ديم منداله قوشمه کاني دي که له سر دوو شايي ميشين و جگين و شير و خه ت سهری په کترييان ده شکاند، به په له پهل و هه له هه ل زارکی کيسه په پوکانيان ده کرده وه و هه رچی قه ره پوولي هه يانبوو له مستی پيره مه شه دييان ده کرد و بوخوځيان مافنگی ده مانه وه.

هه ستي ټينساني نه و کيزه کوردانه ناواتی شه يتانی نه و ديوه زمه بله وه زهی کرده بلقی سر ناو که قرمی له و کچوله بين دهره تانه خوځ کردبوو. باريووی نه و ټينسانه ساکار و پاکانه چنه د نه وه ندهی نه و نرخه سوو که نه و گورگه پيره ده يويست نه و به رخوله بين نازاره ی پي بکړی چنه د دلخوش بووم که به هه مووان نه مانه يشت له گونده خو نچيلانه که ماندا ټينسان به نارد سه ودا بکړی.

ته نگانه به ريان کورته. گرانی دوايي هات. قاتوقی ته واو بوو. خه لک که و ته وه سر کار و کاسبی. به لام زور که س له برسان مردن، زور پياو له پياوه تی که و تن، زور مال له مال بوون، زور که س له سر ساجی عه لی دانیشن و زور ناکه س پيگه يشتن. زور گيرفان ناخندران. زور کوشک قوت بوونه وه و زور مافوره پاخران و زور ماشين کردران.

له ولاتيکی بين سهره و به رده ا، له پيژيمی کی کونی دهره به گايه تيدا هه ميشه به لای ته بيه ت زولم و زور و خراپه و دزی و ده سدریژی پياو خراپا نيشی له گه له.

نه و پووداوه ناخوشه زوری کار کرده سر هه ستي ناسک و شاعيرانه ی من و هه روه ها زوری ته نسير کرده سر وه زعی نابووری و کومه لایه تی و ته نانت سیاسی کورده واری. وه زعی خراپی نابووری و کومه لایه تی و سیاسی ولات و نه داری و ده ستي کورتي زوری به ی خه لک و زور داری کار به ده ستانی ده ولت و تاوان و خه يانه تی چینی ده سته لاتدار بوو به هو ی پاپه رينيکی فيکری بين ويته ی زه حمه تگيشانی کوردستان و هه ست به مه سئوليه تکردي پوونا کبيرانی شو پشگير و له خور دوی نه ته وه که مان.

نه و پاپه رينه فيکريه و نه و هه ست به مه سئوليه ت کردنه بوون به هو ی نه وه که چینی چه سواوه و توژی پوونا کبيری کورد زور له جاران به بپواتر و ناماده تر له ده ور به ی حيزی ديموکراتی کوردستاندا کز بينه وه. پاش پووخانی کوماری مه هاباد قه ت وه ک ساله کانی

٢٩ و ٣٠ و ٣١ و ٣٢ هه لومه رجبی له باری عهینی و زهینی بۆ خهباتی پزگاریخوازانە ی گهلی کورد له کوردستانی ئێران هه لئه که وتوووه .

هه رچهند له و سالانه دا حیزبی دیموکراتی کوردستان له ژێر تهئسیری حیزبی توده ی ئێراندا بوو و نه وه نده به ره و خهباتی چینه یه تی ده پزیشته که له خهباتی نه ته وایه تیدا که مته رخمی ده نواند و نه وه نده بۆ پوو خاندنی کۆنه په رستی و دامه زراندنی دیموکراتی له ئێراندا تی ده کۆشا که نه ستاندنی مافه په واکانی گهلی کوردی له پله ی دوهم داده نا، به لام دیسان به پشتیوانی چین و توێژه چه و ساوه کانی گهلی کورد پشت نه ستووو بوو .

من هه رچهند به پیتی توانای خۆم له و خهباته دا به شدار بووم . به لام له بهر نه بوونی چاپه مه نی کوردی نه متوانی هونه ره که م وهک پێویست له پزگای خزمه تی گه له که مدا له کار بێنم . له و کاته دا که پۆژنامه کانی فارسی به نه هیئتی بلآو ده بوونه و پۆلیس نهیده توانی بیان دۆزێته وه، بێگومان ده شکرا چاپه مه نی کوردی بلآو بێته وه . به لام به پێوه به رانی نه و سه رده می حیزب له بهر بێ نه زموونی نه وه یان به لآوه گرینگ نه بوو .

نه وه مێش بهروام وابوو و ئیستاش هه ره له سه ره نه و بهروایه م که ده بێ زه حمه تکیشانی کورد به زمانی خۆیان بدوینین و ده بێ پوو نا کبیرانی کورد به زمانی ساکارترین ئینسانی کورد مه سایی سیاسی و کۆمه لایه تی بنووسن و کۆمه لانی گه له که یان پێنویتی بکن . به پاستی هه م له باری خزمه تکردن به زمان و نه ده بی کوردی و هه م له باری پوو نا ک کردنه و ی بیرو پای سیاسی چینه چه و ساوه کانی کوردستان هه لیکی گه ره مان له ده ست دا .

حیزب و پزگراوه سیاسیه کانی ئێران به تایبه تی حیزبی توده ی ئێران و جبهه ی میلی و پیاوه ئازادیخوازه سه ره به خۆیه کان خهباتیکی پزگوپزکیان ده ست پێکربوو . پۆژنامه کان هه قایقیان پوون ده کړده وه و تاوانه کانی پزیم و گه نده ل فێلی ئیمپریالیزمیان ئاشکرا ده کړد . کۆنه په رستی له میژینه ی ئێران پۆژ به پۆژ پاشه کشه ی ده کړد و سه نگره کانی لێ ده ستیندان . ده وله ته کانی ده ستکردی ئیمپریالیزم و نوینه ری کۆنه په رستی خۆیان نه ده گرت و یه ک به ده وی یه کدا ده پوو خان . په زم ئارا نه فسه ری به میز و به ده سه ته لاتی نه رتشی ئێران وهک ئاخیرین تیری ته رکه شی کۆنه په رستی هاته سه ر کار . به لام بێگومان نه گه ره نه شکوژبا نهیده توانی به ری لافای به ته وژی خهباتی ئازادیخوازان بگرێ و قازانجی شیرکه تی نه وت بهاریزی و ده سه ته لاتی ده رباری کۆنه په رست و سه ره به ئیمپریالیزم بێنێته وه سه ره ده قی جاران و نه ویش هه ره تیدا ده چوو و میژووش پزگای خۆی هه ره ده پێ .

خهباتی شیلگیر و بێ وچانی گه لانی ئێران نیشتمان په ره ری به ناویانگ دوکتور

موسه دىقى هئىنا سه ر كار. ئو پياوه به جه رگ و نه به زه خه باتى گهلانى ئىرانى ژيرانه رابه رى كرد و توند به گژ ئىمپىرياليزمدا چوو. سه نگره كانى يه كيه ك پى به تال كرد تا به جاريكى پشتى شكاند و نه وتى ئىرانى ميللى كرد و ده سته لاتى شوومى شيركه تى نه وتى ئىنگلىسى له ناو برد كه له ميژسال بوو وه ك ده وله تيكي گچكه و به هيژ له ناو ده وله تى بى هيژى ئىراندا ره گى داكوتا بوو.

به برىواى شه خسى من ئو پياوه مه زنه هه له يه كى ميژووى كرد، ئو وىش ئوه بوو ئوه ندهى به گژ دوژمنى دهره وه دا چوو به گژ دوژمنى ناوخودا نه چوو. ئو كه سهى له پوژى 30 پووشپه پى 1331دا ئو فيداكارى و گيانبازى و پشتيوانيهى له گهلانى ئىران دىبو نه ده بوو به سه ر كونه په رستيه وه بچى و ده بوو په گوپشيهى دهره پيئى. كونه په رستى له هه موو شوپيئى جيهاندا بۆ پاراستنى ده سته لاتى خوى ده ست له هيچ تاوانيك ناگيرپته وه. بۆيه ده بى ئازادىخوازانيش له دهره تى ئو وتودا ده ستى لى نه پاريزن. ده يتوانى هه ر له پوژه كانى پاش 30 پووشپه پى 1331دا شوپنه وارى كونه په رستى له ئىراندا نه هيلى و ئوه ندهى بى هيژ بكا كه نه توانى راست بيته وه و سه رله نوئ وه ك دارده ستى ئىمپىرياليزم بيته وه سه ر كار.

به دريژايى حكومه تى 1920كتور موسه دىق كونه په رستى له ئىراندا به ره و كه م هيژى ده چوو و له هينديك جيگادا ته واو بى ده سته لات بىوو. به لام به داخه وه له كوردستاندا هه رچه ند هيژ و گوپى جارانى نه بوو هيشتا به ته واوى لى نه كه وتبوو. ئه رته ش به پشتيوانى دهره به گه كانى خوولا تى زورجار به ره نگارى خه باتى گه لى كورد ده بوو و زه برى ليده وه شاندا.

جووتياره كانى كوردستانى ئىران له سالى 1331 - 1952دا له دژى زولم و زور و چه و ساندنه وى دهره به گه كان رابه رين و بۆ يه كه م جار له ميژووى كوردستانى ئىراندا ناته بايى چىنايه تى گه يشته رادهى ته قينه وه و چىنى چه و ساوهى ولا ته كه مان بۆ ماوه يه كى كورت له به شيكى كوردستاندا توانى به سه ر چىنى ده سته لاتداردا زال بى.

جووتياره كان هه ر به هيژى خويان توانيان له به رى فه زى لاله گيان و چۆمى بۆكان و چۆمى مه جىدخان و شامات و به شيكى محال بى خويى پوژى و ئازاردان و خراپه له گه ل كردن ئاغاكان له گوندان دهرى كه ن و به خاو و خيزانه وه له شارى بۆكانيان په ستىون و له ويشدا گه مارو بيان بدن و به په له خه ريكى چه كداربوون بن.

بيگومان نه گه ر له و سه رده مه دا رابه رايه تى حيزبى ديموكراتى كوردستان درۆشمى

خه باتی چه کدارانه ی هه لږگرتیایه و نه زمونی شوپشگیتپانه ی هه بایه و جله وی نه و
پاپه پینه ی بده سته وه گرتیایه و چین و تویتزه کانی دیکه ی بۆ یارمه تی و پشتیوانی
جووتیاران هان دابایه، نه و پاپه پینه زۆر زوو ده بوو به ناوه ندی شوپش. شوپشیکه ره سه ن
و به رین، شوپشیکه سه رانه سهری کوردستان و له وانه بوو زۆر زوو بتوانی مافه په واکانی
گه لی کورد له چوارچیه ی ئیرانیکی دیموکراتدا بچه سپین و جووتیارانی کوردستان پزگار
بکا. داخی گرانم نه وه له له باره و نه وه ده رفه ته باشه که لکی لئ وه رنه گیرا. بئ نه زمونی
خۆمان پتر له هه موو هویه ک شوپشی کوردستانی ئیرانی وه دواخست. چین و تویتزه کانی
دیکه ی کوردستان یارمه تی پاپه پینه ی جووتیارانی کوردستانیان نه دا و ده ستیان له سه ر
ده ست دانا.

سه رتیپ موزه فهری فه رمانده ی تیپی مه هاباد به سوپا و له شکر و تانک تۆپه وه
به هاواری ده ره به گه کانه وه چوو و پاپه پینه ی جووتیاران و وه زیزانی زۆر بئ پهمانه و
به توندی سه رکوت کرد.

ده ره به گه کانی فه یزوللابه گی و دیبوکری به پشتیوانی نه رته ش و یارمه تی قوله ناغاگانی
محال و شارویزان له وه زیزان وه خۆکه وتن. لئیان دان، ده ریان کردن، تالانیان کردن و
کوشتیان و لاشه ی ده یان وه زیزری شوپشگیتپ و تیکۆشه ریان به چۆمی بۆکان دادا.
حکومه تی نیشتمانی موسه دیق نه یتوانی پیشی نه و تاوان و جینایه ته ناشکرایه بگرئ.
حیزی توده ی ئیزان به وه هه موو هیزه ی که نه و سه رده می هه یبو نه یتوانی نه و پاپه پینه
بپاریژئ و بچووکتیرین یارمه تی پئ بگه یه نئ.

جاریکی تر به چاوی خۆم تیشکانی په سه نترین پاپه پینه ی گه له که م دی. نه گه رگوتم
په سه نترین پاپه پین پیم وایه به هه له نه چووم، چونکه نه و پاپه پینه له ناو زه حمه ت کیشترین
چینه کانی خه لکی کورده واری و له خۆوه هه لقولیبو. یه ک دوو که س نه بئ نوینه ری هه چ
چین و تویتزه ی کوردستان ته نانه ت ورده بۆرژوازیشیان له گه ل نه بوو. پاسته به شی زۆری
نه و وه زیزترانه نه ندای به وه فای حیزی دیموکراتی کوردستان و دۆستی به ئیمانی حیزی
توده ی ئیزان بوون. به لام به داخه وه پاپه رایه تی حیزی دیموکراتی کوردستان درهنگ
جوولایه وه و نه یتوانی نه و پاپه پینه په سه نه به چاکی به پۆیه به رئ. بئگومان نه گه ر نه و
پاپه پینه باش پاپه ری کرابا له و کاته دا که کۆنه په رستی له وپه یی بئ هیژیدا بوو زۆر زوو
ده یتوانی هه موو کوردستان به نه ئیته وه و ببیته سه ره تای شوپشیک که پیم وایه دریزخایه ن
نه ده بوو.

له سالى ۱۳۳۲دا خەباتى گەلانى ئىيران بەپا بەرايەتى موسەدىق سەرنجى دنياى بۆ لای
خۆى پاكىشا و موسەدىق بەيەكەم شەخسى سالى ناسرا.

خەباتى حىزى ديموكراتىش بارىكى لەبارترى بەخۆيەو گرت و تا پادەيەكى زۆر پىشى
چەپەرەوى مندالانە كە راست و راست بەقازانجى كۆنەپەرستى تەواو دەبوو گىرا.
منىش پاش چەند سالى تووشى لاويكى پووناكبير و تىگۆشەرى كورد هاتم كە چونكە
نازادىخوازنىكى شىلگير بوو بېواى بەچارەسەر كوردنى مەسەلەى نەتەوايەتى هەبوو و لە
زمانى يەك دەگەيشتىن.

من لەمىژ بوو هاوارم دەكرد، بابە راستە پۆژنامەكانى سەر بەحىزى تودە پۆژنامەى
چاك و بەكەلكن (بەپاستىش وا بوون)، بەلام دەردى ئىمە دەرمان ناكەن. بەشى زۆرى
گەلەكەمان فارسى نازانى و لە مەبەستى پۆژنامەكان ناگا و لەسەر مەساييل پوون نايىتەو،
بەلام بەداخەو زۆرم كۆى نەدەدرايە و تەنانەت چەپەرەوى وامان هەبوون كەلە عەينى
نەخويندەوارى و نەزانيدا گالتهيان بەو جۆرە بىرەپروايە دەكرد و بەرديان لە ئەزۆى
خۆيان دەدا.

ئەو لاو لە قسەم گەيشت، دەستەلاتىشى زۆر بوو. بېيارمان دا پۆژنامەى «كوردستان»
پۆژنامەى حىزى ديموكراتى كوردستان يادگار و خۆشەويستى پىشەواى نەمرمان سەرلەنوئ
چاپ بگەينەو و بەزمانى ساكارى كوردى لەگەل زەحمەتكىشەانى گەلەكەمان بدويين و
لەسەر مەساييل پوونيان بگەينەو. خەرىك بوو ئاواتى لەمىژىنەى من بىتە دى، كە
بەداخەو كودىتاي شووم و پەشى ۲۶ى گەلاويز بۆ ماوەيەكى دوور و درىژ ليكى جوئ
كردىنەو و وەك بابردەلە هەريەكەى بۆ لايەك هەلداشتىن.

ئەو لاو تىگۆشە پاش چەند سالى ئاواتى منى هينا دى و توانى پۆژنامەى كوردستان
چاپ و بلاو بگاتەو. چوار ژمارەى ئەو پۆژنامە پىگەيشت. بەلام ژمارەى پىنجى هەريگىز
نەگەيشتە دەستم، چونكە ئەو كەسەى پۆژنامەكەى بلاو دەكردەو بەخۆى و پۆژنامەكەيەو
گىرا و هەموو ژمارەكانى لەناو چوون. من ئەگەرچى زۆرم پىن خۆش بوو لەگەل ئەو پۆژنامە
هاوكارى بگەم و شتى بۆ بنووسم، هەلومەرجىكى نەهيتى ئەوتۆ لەگۆریدا بوو كە پىن
پانەگەيشتم هىچى بۆ بنووسم.

زۆر شت لەسەر كودىتاي پەش و شوومى ۲۸ى گەلاويز نووسراو و گوتراو و
دووپاتەكردنەويان لىرەدا بىنجىيە. بەلام چونكە ئەو كودىتايە تەئسىرى راستەوخۆى
لەسەر ژيانى من هەبوو و منىش يەككىم لەو كەسانەى وەبەر پەلامار هاتم و زۆرم پەنج

و کویره و ھری و نازار دیت و گەلیکم زیانی مالی پێگەیش و دەرد و سزام چێشت، ویستم ھەروا بەسەریدا تێنەپەم.

لە پێفراندۆمی موسەدیقا ھیزی کۆنەپەرستی و ھیزی نازادیخوازی زۆر باش پادەیی دەستەلاتیان دەرکەوت، بەتایبەتی لە کوردستاندا، بۆ نموونە لە شاری مەھاباد کە دەنگدان نازاد بوو و ھەک گۆم ھیشتا کۆنەپەرستی و ئەرەش کەم تا کورتیک جوولەیان مابوو، تەنیا دوو کەس بەقازانجی دەربار دەنگیان دا، ئەویش ھەک شاھیدیکی زیندوو ناگام لێ ھەبە لاویکی زۆر پاک و چاک لە داخی چەپەرەیی ئەندامیکی بێکەلکی حیزب دەنگی دا و پتر لە پێنج ھەزار دەنگ بەقازانجی موسەدیقا درا. بەو ھەرا دیارە خەباتی دژی ئیمپریالیستی چەندی پەرە گرتبوو. خەلک لە میژوو خەریک بوو جێژنی دامەزراندنی حیزبی دیموکراتی کوردستان بگرن. کەچی خواوێرستان لە پۆژی ٢٥ی گەلاوێژی ١٣٣٢دا جێژنەکیان بوو بەدوو جێژن. لەو پۆژەدا بوو کە شا لە بەر تەوژی شەپۆلی تووڕەیی خەلک خۆی نەگرت و پای کرد و بەرەو بەغدا ھەلات. لەوێش نەگیرساو و ھەبە دێ بۆ ئیتالیا. بەراستی پۆژیکی خۆش بوو. دوکان و بازار داخران و خەلک پزانی ناو کووچە و خەیابان. بوو بە ھوێرکێشان و چەپلەپزێزان و سەما و ھەلپەپین. ژن و پیاو و گەورە و بچووک لەو زەماوێندەدا بەشداربوون. کۆبوونەویەکی گەورەیی حیزبی لە مەیدانی شار کرا. منیش پاش پووخوازی کۆماری کوردستان بۆ یەکەم جار شیعەرم بۆ خەلک خوێندەو. دیارە شیعەرەکانم بەپەلە دروست کردبوو و لە باری ھونەرییەو زۆر باش نەبوون، بەلام چونکە ئیلاھام لە خەلک وەرگرتبوو و بۆ خەلک بوون، دوو سەعات پێ نەچوو گەورە و بچووک و ژن و پیاو و مندالی شارەکانمان سەر بەندی شیعەرەکانمان دەخوێندەو و دەیانگوت (دەبۆ ئەو شامی خائێن بەغدا نیوێ پێت بێ).

سێ پۆزان دەنگی دەھۆل و زوێنا و تریقەیی پێکەنین و پەمبەیی ھەلپەپین لە مەھاباد نەپراپەو. بەلام بەداخوێ ئەم کەیف و نەھەنگ و بەزم و زەماوێندە زۆری درێژی نەکێشا و پۆژی ٢٨ی گەلاوێژی ١٣٣٢ کۆدیتای شووم و پەش و دژی گەلی - دالیس - ئەشەرف - زاھیدی سووک و ھاسان سەرکەوت. زاھیدی ئەو ئەفسەرە فاشیست و کۆنەپەرستی کە پۆزگاریک بەتاوانی جاسووسی ئالمانی نازی لەلایەن ئینگلیس و ئەمریکاو گیرا. ئێستا بەقازانجی ئەوان و دەرباری کۆنەپەرست راپەری کۆدیتای بەدەستەو گرت و بەسەرکردەیی ژمارەییکی کەم لە ئەفسەران کۆنەپەرست و دەرکراوی ئەرەش و دەستەیک پیاوخراب و کەتە و کۆشە و بەپشتیوانی ئیمپریالیزمی ئینگلیس و ئەمریکا توانی جوولانەوێ نازادیخوازی پەرەگرتوو و بەریلاوی ئێران سەرکوت بکا و دەولەتی نیشتمانی موسەدیقا

بپوڅښتنی و دهسته لات بداته وه دهست کڼه پهرستی و شای پاکردو، شای به زیو و شای خوینرېژ و پیاوکوژ بگه پټنېته وه سر تهختی شوومی پاشایه تی و پوژۍ ۲۸ ی گه لایوژ بکا به سهره تای سهرده میکی پهرش و شووم و خویناوی میژووی ئیران.

من بوخوم پیم وانه بوو کڼه پهرستی به له اتنی شا له ئیراندا بڼه پره بڼ و نیمپریالیزی جیهانی و سووک و هاسان دهست له خه زویه ز و خیروبیری ئیران هه لده گرځ، به لام قهت خه یالیشم نه کړد و به هاسانی زال بیتته وه. چونکه جوولانه وهی نازادیخوانی ئیران زور به میزتر له وه دهاته پیش چاو.

من نامه وی بچه قولایی مه سه له که وه. به لام نه وه نده ده لیم نه گه رپا به رانی جوولانه وهی نازادیخوانی له تاران وده دهست ده هاتن و به رنکاری کودیتاچییه کان ده بوون، هرگیز کڼه پهرستی نه بیده توانی به سهر جوولانه وهی نازادیخوانی زال بڼ و شا بگه پټته وه ئیران ولاته که مان بکاته گومی خوین و نه وه موو ئینسانه به شهره فیه بکوژئ و نه وه موو خوینه پاکانه برېژئ و نه وه موو خه یانه ته به گه لانی ئیران بکا.

پاش نیوه پوژۍ پوژۍ ۲۸ ی گه لایوژ زور به زحمهت توانیم خوم دهریاز بکه م و له مه هاباد وده رکه وم و ملی چیا بگرم. ماوه یه کی زور به کیوانه وه بووم، شه وانه خوم له گوندیک ده کوتا و نان و ناویکم ده خوارد و به پوژ وه چیا ده که وتم.

پولیس زور به توندی لیم ده گه را و هه پره شعی کوشتنی لن ده کړدم. به لام شوینی بو هه لته ده گرام. نه وه ش له سایه ی یارمه تیدانی خه لک بوو. هه موو که س پای ده گرم، نانی ده دامی، ده یشارده وه، ته نانه ت نه وانه ی زور به شاه پرست مه شهوور بوون به پراستی چاکه یان له گه ل کړدم و زوریان مه منووم. به لام بویه ناویان نابه م بوخویان په نگ بڼ پیان باش نه بڼ.

پولیس که دهستی وه من پانه گیشته که وته نازاردانی بابم. نه وه منی زور ناپاچه ت کړد. بابیکي پیر و موخته رم که مالی په ناگای لټقه و ماوان بوو، ئیستا له سهر من سووکایه تی پڼ ده کړا. ئیستاش که نه وم و هبیردیتته و ناپاچه ت ده بم. به وه شه وه پانه وه ستان و گیشه ی گونده که یان تیکرا سووتاندین. ولاتی ئیمه زور کویتستانه. سالی واهیه پیچ مانگ به فر عه رز به رانادا و حیوان و نازه ل له سهر ناخوړ و دانگه یه. له بهر نه وه ناچاره گیا و وینجه و کژده و گزده تفاقیکی زور داخا. به داخه وه له قه دیمه وه عاده تیکي خراپ له کورده واریدا هیه هر که س رقی له یه کیک هه ستا و به ناشکرایي نیوپرایه گیشه ی ده سووتینن. پیاوه کانی پولیس به دزی گیشه ی گونده که ی ئیمه یان که به سهر یه که وه داندرا بوون ناگر

تی بهردا. بیگومان زهره‌ری نهو سووتمانه له سه‌ده هه‌زار تمه‌ن زیاتر بوو. ئیستاش که وه‌بیرم دیته‌وه خه‌لکی هه‌زار و زه‌حه‌تکیش و بی‌تاوان له سو‌نگه‌ی مندا نهو هه‌موو زیانه‌یان پینگه‌یشت و به‌رهمی شان و پیلان بوو به‌ژیه‌مۆ و ناژه‌له به‌سته‌زمانه‌کانیان بی‌تفاق مانه‌وه، کزه‌م له جهرگی دئ و له‌کن و بجدانی خۆم شه‌رمه‌زار ده‌بمه‌وه و خۆم به‌پشیلە‌ی ره‌جه‌به شیت ده‌زانم.

پاش ۲۸ی گه‌لاویژ زۆر له ئەندامانی حیزب ڕه‌ویان له‌نیو مه‌نگورپان کرد. عه‌شیره‌تی مه‌نگورپ به‌پانه‌وه، به‌ئاغا و ره‌عه‌یه‌ته‌وه، به‌نه‌دار و ده‌وله‌مه‌نده‌وه باوه‌شیان بۆ کردنه‌وه. هه‌رچه‌ند هیندیک له تیکۆشه‌ران پینشیاری هه‌لاییساندنی شو‌پشی چه‌کداریان دا و له بیرمه‌کاغه‌زیکم بۆ هات که چاوه‌تۆپ به‌هه‌و زووانه‌چه‌ک بڵاو ده‌که‌ینه‌وه و شو‌پش ده‌ست پێ ده‌کری، به‌لام چ باس نه‌بوو. بیگومان له‌وه‌خته‌دا که عه‌شیره‌تی مه‌نگورپ له‌و شو‌پنه‌سه‌خت و قایمه‌دا هاوکاری حیزبی ده‌کرد، ده‌س پیکردنی شو‌پشی چه‌کدارانه‌کاریکی محال نه‌بوو. پێم وایه ده‌وله‌ت هه‌ستی به‌وه‌کرد و گیراوه‌کانی به‌ردان و خه‌لکی دامه‌زرانده‌وه. منیش پاش چوار مانگ ده‌ریه‌ده‌ری توانیم بچه‌مه‌وه مالی خۆم و دامه‌زێمه‌وه. له‌و ماوه‌دا به‌پاستی ره‌نج و کویره‌وه‌رییه‌کی زۆرم دی و هی‌ز و توانام له‌ده‌ست دا.

نه‌وه‌بوو به‌سه‌ره‌اتی مندالی و لاوی من. چونکه‌ ره‌نج و کویره‌وه‌ری ژیان له ۳۰ سالی‌دا منی پیر کرد، سه‌روپیشم بۆز بوو، ددانم شاش و واش بوون، چاوم حوكمی كه‌م بوو، هی‌ز و توانام پۆز به‌پۆز له‌كه‌مایه‌سی دا، هه‌موو شستم به‌ره‌وه‌نه‌مان چوو. بی‌جگه‌ له‌هه‌ستی شاعیرانه‌م که به‌به‌روای خۆم تا ئیستاش هه‌ر له‌زێده‌یییه‌ و كه‌می نه‌کردوه. له‌سالی سی و دوو‌پا هه‌میشه‌له‌ژێر چاوه‌دی‌ری پۆلیسدا بووم و پۆلیکم جاسوس له‌ده‌وروپه‌ری گه‌پان.

سالی ۱۳۳۸ سالیکی زۆر شووم بوو له‌میژووی ژیا‌نی مندا. له‌و ساله‌دا سازمانی ئەمنیه‌ت گه‌وره‌ترین زه‌ه‌ری له‌حیزبی دیموکراتی کوردستان و جوولانه‌وه‌ی ئازادیخوازانه‌ی گه‌لی کورد وه‌شان‌د، که بیگومان له‌و سه‌رده‌میدا ده‌کرا به‌به‌هێزترین پیکخوا‌ی سیاسی پیکوپینکی ئێزانی بزانی.

منیش له‌و سه‌رده‌مه‌دا تووشی نه‌خۆشییه‌کی ڕه‌وی هاتم. نا‌هومی‌دیه‌کی ره‌ش ئاسۆی ژیان و بیرکردنه‌وه‌ی داگرتم. نه‌و نا‌هومی‌دیه‌ زۆر جار تا حا‌لی خۆکوشتن پالی پتوه‌نام. نامه‌وی نه‌و تاوانه‌باویژمه‌ سه‌ر نه‌ستۆی كه‌س. به‌لام نه‌وه‌نده‌ ده‌لیم ناته‌بابی و نا‌کوکی ناو خه‌زان و بنه‌ماله‌ی خۆمان زۆری کار کرده‌ سه‌ر من. هه‌له‌ی وام کردن که نه‌ده‌بوو به‌هیچ

نرخیک بیانگم و به سهر پهلې وادا که وتم که ده بوو خویان لې بپارېزم. دوو سالی زور تال و تفت و پېر په نچ و کوږه وه ریم پابوارد و هه زارچار مه رگم به تاوات خواست. به لآم له پېر نه و مژ و هوره پړه و و گزنگی هیوا سهرله نوږ له ئاسوږ ژياندا نه نگوت.

لاوږکی پووناکبیر و کوردیکی پاک و به شهره ف که به داخوه ناکړی ناوی به رم خوی و په فیکانی نه و له و ماوه دا زور له هانام هاتن و زورم له گهال ماندوو بوون. له سالی ۱۳۴۰ دا سهرله نوږ تې ه لچوومه و ه اوکاری نازادپخوازانم ده ست پیکرده وه، ده سته یه ک په فیکی تازه و تیگه یشتوو و پووناکبیرم په یداکردن، له باری هونه ریشه وه شیعه رکانم نه ک هر باشتو بوون، به لکه به بېوای خوم تیان په پاند.

له سالی ۱۳۴۴ دا لاوږکی په کجار خۆشه ویست و خزمیکی زور نیزیکم که له دهره وهی ولات ده ژیا و دهیویند و هیوا یه کی زورم پې هه بوو مرد، نه و پووداوه زوری په ریشان کردم.

هیڼده پې نه چوو له سه فهدا بووم که خه بېری جه رگبېی مردنی بابمیان دامی. ناتوانم شهرحی ته نسیری نه و خه بېره له سهر ه سستی خوم بدهم. ئیستا که نه و دپانه دهنووسم به زحمت فرمیسم بۆ پاده وه ستن. نه وهنده ده لیم دهردی باب مردن دهردیکی گرانه و پیاو له هر ته مهنیکا بابی بمری ه سست به هه تیوی دهکا.

دوو سال پاش دایکیشم مرد. بابم پیاوږکی به زیبک و زا کوون بوو. قه تی پوو نه ده دا منداله کانی. ته نانه ته به پیریش من جگهرم له کن نه ده کیشا. دایکم زور سهر و پوو خوش بوو و منی له هه موو منداله کانی خوشتر ده ویست، که چی پیم سهره مه رگی بابم زور پتری کار کرده سهر من و پتری په ریشان کردم.

سالی ۱۳۴۷ له حالیکدا که زور دهوله مند و تیپوپر بووم و مال و دهوله تیکی زور له پیویستی خوم زیاتر هه بوو و پیر و که نه فتیش بوو بووم و ده مه ویست گز شه گیری بکه م و له ناو ژن و مندالی خومدا به سیمه وه، زولم و زوری پزیم نیسبت به گه لی کورد گه یشته پاده یه ک که بۆ هیچ ئینساننکی خاوه شهره ف قبول نه ده کرا. من چون چارم به رایى ده دا لاوانی تیگوشهر و پووناکبیری کوردم هر به و تاوانه داوی مافی پړه وای نه ته وایه تی خویان ده کرد، له پیش چاو بکوژن و به وه شه وه پانه وه ستن ته رمی خویانوی و کون کراویان به شار و باژیراندا به چه پله پزبان بگپن و داوه ت و سه مای له ده وری بکه ن؟ ناچار به پیری سهری خوم ه لگرت و به داری ده سستی پووم له ولآتی غه ریبا یه تی کرد و ده ستم له ژن و مندال و که سوکار و یار و دیار هه لگرت. نه وه پینچ سال و چند مانگه تاواره

و دهر به دهر ده خولیمه وه و هه ژار گوته نی هه شه وه میوانی خانه خوئییه کم و هه ر پۆژه له جییه ک. زۆرم کویره وه ری و چه رمه سه ری چیشتوه، زۆرم شه و شه ونخونی کیشاوه، زۆرم نه داری و پووتی دیوه. نه گهر ژیا نی نه و چه ند ساله بنووسم خو ی سه دان لاپه ره کاغه زی به ش نا کا. به لام نه هی نی کاری نی جا ره نادا.

خۆینه وه ری خۆشه ویست هیوادارم توانییم تا پاده یه ک خۆم به تۆ بناسیتم. دیاره تۆش چاره تۆپی نه وه نی هه موو رازه کانی خۆم بۆ تۆ گێراییته وه.

من ئینسانم نه مه لاییکم و نه په ری، ده خۆم، ده نووم، شاد ده بم، وه ره ز ده بم، ده گریم، پێده که نم، ده ترسم، ناهومید ده بم، داروبه رد نیم. له و ماوه دوور و درێژه ی ژیا نندا زۆر کاری چاکم کردووه و به سه ر خراپه شدا که وتووم. ته نیا کاریکی خراپی که دلنیا م قه تم نه کړدووه دزییه. نه ویش قه ت نه وه ند ه موحتا ج نه بووم مه جبوور بم دزی بکه م. به چی مه علوم ژیا ن نه وه ند ه م موحتا ج نه کا تووشی نه و گونا هه ش بم که زۆرم پێ گه وه یه؟

نیوه شه وی سی پی نه دانی ۱۳۵۲، ۲۴ ی ژانویه ی ۱۹۷۴ و یه که می موحه پپه می ۱۳۹۴ له نووسینه وه ی نه و سه رگورشته بوومه وه. ئیستا له شاریکی دوور ولات به تاقی ته نی له ژووریکی په ق و پووق دانیش تووم. هه موو سامانم ته ختیک و ده ستیک نوین و دوو ده ست به رگی کۆن و نو و چه ند کراسی چلکن و چه مه دانیک و ساکیکی ده ستی و چه ند جلد کتیب و کۆلیک کاغه زی بلاوه و نه سپێ له گیرفاندا سه وزه له تان عه رز ده کا. به لام زگتان پیم نه سووتی. نه و ژیا نه م بۆخۆم هه لبژاردووه و ده نا دۆستی وام هه ن نه گه ر حه ز بکه م پارووی له زاری خۆیا ن ده ردیتن و له زاری منی ده نین.

تا نه و نوخته م دانا زیندوو بووم و پشووم ده هات و ده چوو و هیج په نگ مردن نه بووم. جا نازانم که ی سه ر ده نیمه وه و کۆچی دوا یی ده فه رمووم؟

لیزه شدا ده مه وی شتیک بلێم، به پێچه وانه ی زۆر هونه رمه ندی کورد من له نه ته وه که ی خۆم پازیم. که س تا ئیستا بێ حورمه تی پێ نه کړدووم. داوا ی دراو و مالیشم له که س نه کړدووه تا بزانه م ده مداتن یا نا. له لیقه ومانیشدا نانیان داوم و پایان گرتووم. شیعریشم ته نیا بۆ ده رپینی نیحساسی خۆم داناوه و هیج هه قم نییه منه تیا ن به سه ردا بکه م. نه وان پێیا ن ناخۆش بێ یا خۆش من که شیعرم بۆ هات ناتوانم نه یلێم.

«گه لییک قسه م له دلا بوو، حیکایه تم ما بوو

که چی له به ختی که چم خامه نووکی لیزه شکا»

له کورنوه بۆ کوڤ!!

له بهر شکانی نووکی خامه نیهی که له گێڕانهوهی حیکایهتی خۆم واز دێنم. نا من وهک هه موو ئینسانیککی کورد به تاییهی کوردیککی ئێرانی هیشتا له دنیایهکی پڕ له ئه سراردا ده ژیم و نا کرێ پازه کانی ده روونم هه لپێژم. تو بلیی کورد بگاته جیگایهک و منیش ئه وهنده بژیم هه رچی ده یزانم بینوووسم و قازانجی له زیان پتر بێ؟ ئینسانم.

ژیانم پێ خۆشه.

پێم خۆشه له شاری ئاوه دان، له شه قامی پاک و خاوێن له گه ل خۆشه ویسته کانم بگه پێم. پێم خۆشه له ژووری گه رموگوپ له سه ر نوێنی نه رم وه رکه وم. پێم خۆشه سه ر وه باسکیکی نه رم و ئۆل بکه م. پێم خۆشه کام خۆراک خۆشه له پێشم بێ، پێم خۆشه کام شه راب چاکه له جاممدا بێ. ده مه وێ سه ما و هه لپه پینی نازداران ته ماشا بکه م. ده مه وێ جوانترین باله ببینم، بۆ چاکترین تۆپیرا گوێ پابگرم. ده مه وێ به رزترین سه مفونیم بۆ لێ بدرێ. نامه وێ ده ربه ده ر و سه رگه ردان بم، به ته ئێ به کێو و شاخا ندا بگه پێم. له ئه شکه وت و زه ندۆلان به خێم، له سه ر به ردی په ق بنووم. قۆندا گی په ق و ساردی تفه نگ بکه مه سه رین. نانی وشک و که پوای به خۆم، ئای سوێر و گه رم به خۆمه وه، پێم خۆش نییه لاقه فرته و چه نگه که په ی نیوه گیانان ببینم، خوێن و فرمیسکم وه به ر چا و بکه وێ، پێم خۆش نییه به ته قه ی تفه نگ و گه رمی تۆپ و هه په ی ته یاره پابچه نم.

به لام جبکه م؟!

کوردم

کۆیله م

ئه وانه هه موو و ته نانه ت کوژان و کوشتنم پێ له کۆیله خۆشته ره.

هێمن

۵۲/۱۱/۳

کوردم ئەمن

گەرچی تووشی پەنجەپۆیی و حەسرەت و دەردم ئەمن
قەت لەدەس ئەم چەرخە سەپلە نابەزم، مەردم ئەمن
ناشقی چاوی کەژاڵ و گەردنی پر خال نیم
ناشقی کیو و تەلان و بەندەن و بەردم ئەمن
گەر لەبرسان و لەبەر بی بەرگی نیمرۆ پەق هەلیم
نۆکەری بیگانە ناکەم تا لەسەر هەردم ئەمن
مەن لە زنجیر و تەناف و دار و بەند باکم نییه
لەت لەتم کەن، بێکۆژن، هێشتا دەلیم کوردم ئەمن

شیلان ئاوی ۱۳۲۱ - ۱۹۴۲

وتووونتری کچ و کوپ

کاکه گیان لاوی کوردی شوخ و شهنگ
 تا کهنگی دهبی وای بی ههست و دهنگ
 دیلی، ژیر دهستی، نهسیری، تا کهی؟
 پروتی، نه داری، فه قیری، تا کهی؟
 له ژیر زنجیر و کو تا ده نالی
 مه گهر دیوانه ی، شی تی، عه ودالی؟
 تی فکره خه لکی هه موو نا زاده
 هه تو خه مناکی هه موو کهس شاده
 وهه مهیدانی له ری نیشتمان
 بکه قوربانی سهه و مال و گیان

کوپ:

دیده گیان کچی کوردی ژیکه له
 داوونی پاکت دووری له په له
 (لینین) راپه پری مالی چار شیوا
 تو هیشتا هه پسی له ژیر چار شیوا
 کچی هه موو کهس نیمرو سهریه سته

هەر هەقی کچی کورده پی پهسته
پسینه له پی تو زنجیر و کوت
دیده گیان بده یاری برای خوت
له گوین (ژاندارک) ههسته وهک مهردان
دوژمن وهدهرنی له خاکسی کوردان

۱۹۴۲ - ۱۳۲۱

خاوەنی زێر

لەبار و قیت و قۆزە خاوەنی زێر
 ئەگەر کەسێک و ئەگەر گۆجە و شەل و گێر
 بەژن باریک و شووش و شوپەلاوە
 ئەگەر پیرێکی خۆش تالە و ورگ تێر
 دەلێن زاننا و ئەدیب و خۆشەوارە
 ئەگەر نەبوێت بە شەش پیت و دوو دێر
 بەلام زێر ئەبێ سەوکی ئەگەر تۆ
 بەدی دەرسی هەزاری وەک شکسپەر

۱۹۴۱ - ۱۳۲۰

دملېم و بې باکم

ههچکي يته سهر زارم
نهمن دملېم و بې باکم
نه گهرچی يیکس و زارم
نهمن دملېم و بې باکم

نهمی ناغا يیکاره
جهبون و قهلس و لاساره
دزی و پرگرتنی کاره
نهمن دملېم و بې باکم

گهلی بې فیکر و نیدراکن
گهلی بې خیر و ناپاکن
توخواکهی کامهیان چاکن
نهمن دملېم و بې باکم

نهمنده گيژ و بې هوښ
حهیا و نامووسی ده فروښ
له بو نازادی ناکوښ
نهمن دملېم و بې باکم

خودای ناغاوتان قەندە

لەبۆ قەندن ھەموو بەندە

بەحالی وان دەکەن خەندە

ئەمن دەیلیم و بێ باکم

نییانە بییری سەریەستی

دەکەن فەخری بەژێردەستی

دەرۆن ھەروا بەرو پەستی

ئەمن دەیلیم و بێ باکم

لە تالان و بـەرۆ نازان

لە ڕینگرتن ھەموو وریان

درۆ ناکەم پەرسە وان

ئەمن دەیلیم و بێ باکم

نەواندی نێستە سەردارن

جە فاجۆن و ستەمکارن

غولامی پـوول و دینارن

ئەمن دەیلیم و بێ باکم

بەشەو تا ڕۆژ دەکەن تەکیبەر

چ ملکیکی بکەن داگیر

چ داماوێک بکەن یەخسیر

ئەمن دەیلیم و بێ باکم

لەبەر زوڵم و جەفای وانە

وەتەن یەکیبارە وێرانە

ھەزار خۆزگەم بەیگانە

ئەمن دەیلیم و بێ باکم

له شهرم و شوورمى مردم
بهخۆم من چۆن بلييم كوردم
كه ناغا تابپروى بردهم
نه من ديليم و بى باكم

منم لاوتكى بى پيروا
له كس باكم نيه بهخوا
نه گهر ناغا له هه بسم كا
نه من ديليم و بى باكم

قەلای نیشتمان

ۋەتەن گیان و سەر و مالم فیدای تۆ
 ۋەگیانی من کەوی دەرد و بەلای تۆ
 لە پیناوت دەتیم سەر تا بزانی
 منم رۆلێکی ئازا و باوەفای تۆ
 لە بۆ پاراستن و حیفزی سنوورت
 لەباتی (ماژینۆ) سینگم قەلای تۆ
 دەبی من چۆن بژیم مەسرور و دلشاد
 کە دەتینم لە دەس ییگانەدای تۆ
 دەبی کە سەرەخۆ بی تۆ هەتا من
 بە سەرەستی بکەم سەیر و سەفای تۆ؟
 بەشینکە و گۆل سەراسەر سوور و شینە
 چ جوانە دیمەنی کێو و چیاى تۆ
 لە گەل تۆ بۆ نەجاتی نیشتمان
 دەدەن (هێمن)! هەول خۆشک و براى تۆ

ئەمەلى گوللان

ھاتە دەر مانگى يەكەمى بەھار
مىلاقە سۈورە لە لىۋى جۇبار
ھەروا كەمىك دوور ۋەنەشىك بوو شىن
ۋەنەشىكى چۈن؟ ملكەچ و سەرشىن
بە ۋەنەوشەى گوت مىلاقە جارنك
لەمىژە ھەمە لە تۆ پرسىيارنك
نەتۆ كە پەلكت وا سوور و گەشە
دەروونت بۆچى خەلۋوزى رەشە؟

مىلاقە:

چت لەۋەى داۋە دەس ھەلگرە لىم
پازى دەروونم بۆ بە تۆ بلىم

ۋەنەوشە:

سۆئندت بۆ دەخۇم ھەتا بىتىم
ئەو پازە لە كىن كەس نەذر كىتم

مىلاقە:

دەس ھەلناگری گوی پراگره بۆم
 تاکو پیت بلیم دەردی دلی خۆم
 ئەمن لە خاکێ کوردی پراوم
 بە ئەوای ساردی کانی دپراوم
 بە شەویای چیاى بلند و سەرکەش
 پەنگی پەلکی من بوو سوور و گەش
 چاکەى کوردانم لە چاوی دایە
 لەناو گولاندا ئەو پەوایە؟
 کورد و ئەزارن من ئەزار نەبم؟
 ئەوان داخدارن من داخدار نەبم؟
 دەروونم پەشە، جەرگم سووتاو
 وەتەى کوردستان داگیر کراو
 لەمەى من دەکەن وەهوشە کەچی
 بۆخۆت سەرشین و دژ و ملکهچی

وەهوشە:

منیش بە دەردی تۆ گرفتارم
 پەرورەدی خاکێ کوردی ئەزارم
 کە تۆ ئەناوت بۆ کورد بوو پەش
 منیش بۆ کوردی سەرم نالە هەش
 بە ملی کەچم وەک کوردی دەچم
 کە کورد ملکهچن منیش ملکهچم

بەھارى لادى

بەھارە، كاتى كاره، خۇشەويستم بۇچى يىم بۇ شار
 نەگەر مەن يىمە شارى، كىن وئەستۇ بگىرىن كارويار؟
 نەمەن كرمانجىم و كرمانج كە ھات فەسلى بەھار، وەك ھار
 دەبىي بخولیتەوہ كىو و تەلان و بەندەن و نىسار
 ھەتتا پەيدا بكا نان و نەبا بۇ خەلكى شار، ھاوار

لەوہى دواوہ دەبى قۇلى ھەتتا ئانىشكى ھەلمالى
 ھەمەو پۇزى ھەتتا ئىوارى بچتە جووت و جۇمالى
 كە بووللى شەوئ پەيدا بوو نەنجا يىتەوہ مالى
 بەبى وەي كەس ھەبى بىشىلى، يا خۇ پىشتى دامالى
 كە ناننى خوارد و لىي نووست تا بەيان نابى لە خەو يىدار

ئەوئىستا كاكى جووتىارى بەكارى چابوك و مەزىووت
 بەبى باكى، بەدلپاكى، بەپىخواسى بەسىنگى پرووت
 دەپىزى ئاۋ، دەچىنى تۆۋ، دەكا جى شەتلى پەين و كووت
 دەپىزى ئارەقە، پەيدا بكا تا بۇ منالى قووت

پشوو نادا، وچان نادا، وەرەز نابێ لە شەرك و كار

هەموویان توندوتوڵ و گورجوگۆڵ و چوست و چالاکن
هەموویان بێ فرۆفیل و بەکار و سادە و پاکن
لە لادیدا خراب زۆر کەم دەبینی نێر و مێ چاکن
نە ئالوودە بە ئالکۆڵ و نە فێری بەنگ و تریاکن
دەبێ بێ دەرسی ئەخلاق لێرە بخوێنی کۆپێژگە ی شار

بەتال و تفت و سارد و گەرم و ناخۆشی ژیان پادین
بە گژ تین و بلیسە و بەفر و باران و هەوردا دین
پەنیر و پۆن و ماست و هیلکەت بۆ لە دێ پادین
خوری، مازوو، کەتیرە، دەغل و تووتن بەرھەمی لادین
نە ک خوردهی دەسی وەرزی شەخ و حاکم و سەردار

دەکیشن زەحمەت و ناخۆن وە کو وان نانسی خۆپایی
دەکەن کار و دەپێژن ئارەق و ناژین بەپیسوایی
لە سەریاندا نییە پۆز و ئیفادە و فیزی ناغایی
لە سایە زەحمەت و پەنج و لە سایە کار و نازایی
بەسەرەرزێ دەژین بۆ کۆمەڵ و گەل نابنە سەربار

نییە داوێن و دەستی خەلکی لادێ پیس و ئالوودە
لە دەس ناچێ وەخت لێرە بەخۆپایی، بەبیھوودە
ئەوان وە ک ئێسە ناژین تەمبەل و ییکار و ئاسوودە
ئەوان وە ک ئێسە ناخۆن شەربەت و شەکراو و پالوودە

له كوی بینن پلاو و گوشت و خورش و فر و فیسار؟

نەوان وەك ئیوه ناكەن پۆكەر و پاسۆر و ئاس و نەرد
یەكێك سەرگەرمی شیوه ئیسته‌كانه، یەك خەریکی وەرد
نەوێ تریان خەریكە هەڵدەوێژێری له كێلگه‌ی بەرد
یەكێك م‌الوو دەكا یەك دادەچێنی تازه شیناوێرد
نەوێ تر هەڵدەپەرتێوی لك و پۆیی چ‌لووكی دار

دەبینی یەك نەوێ مەشغوولی هەلگیرانەوێ بانە
نەوێ تر دادەمەزێنی پ‌لووسك و چۆتە گ‌وێسوانە
یەكێك كوتکی لە دەس دایه، یەكێك یێلی لە سەر شانە
یەكێك دەشكێنی بەرد و یەك خەریکی شوورەه‌ڵدانه
بەلێ نابینی كاکی خۆم له دێدا كەسێ یێكار

كچێك پێه‌تی دوو گۆزە بەلەنجە دەچتە سەر ئاوێ
كچێکی تر شەكۆی هەلگرتووێ دەپ‌واتە پاراوێ
ژنێك چەند ماشەری پێه، دەیانه‌ینیتە بەر تاوێ
ژنێکی تر بە دەستاری دەه‌ارێ گەنمی بو‌دراوێ
بەرەو م‌ال بوونەوێ پۆلێك و پۆلێك دەچنەوێ بو‌ب‌زار

عەزیزم تۆ وەرە ئێرە كە چاوە له جوانی نابێ تیر
بیینە خاوە گ‌یا بەند و هەل‌الە و سوێسن و ش‌للیز
لەلایەك زاوێ م‌اك دەپ‌وا، لەلایەكی دەكەن هاوێر
لەلایەك باس‌کی هەل‌مالیوێ یێری م‌ەر دراوێ یێر

دەينى ديمەنى وا جوان لەناو بازارى پىر نازار؟

چ خۆشە کار و کوورى مەر، چ خۆشە پىرمەكەى كەحلان
چ خۆشە فیتە فیتی شوان، چ خۆشە نوحەكەى گاران
چ خۆشە خرمەكەى خرخاڵ و بازن و ژىرچەنەى كابان
چ خۆشە نەغمەكەى بلوئىر، چ خۆشە لاوك و ھەيران
چ خۆشە دەنگى باللۆرە، چ خۆشە ھۆومەرى جوتيار

وەرە ئىرە و مەپرسە تۆنەدى چارشىو و پروپەندە كوان؟
وەرە ئىرە و بېينە چاوى مەست و بەژن و بالايى جوان
وەرە ئىرە و بېينە وردە ھەنگاوى بەرھو جىژوان
وەرە ئىرە و بېينە نازى يىرى و دەسبىزئوى شوان
بچۆ ناو پەشەبەلەك بگوشە دەسى دۆى ناسك و نازدار

شىلان ئاوي - ۱۳۲۲-۱۹۴۳

تۆم ھەر لەبیرە

لە شایدا لە وەختی ھەڵپەرینا
لە خۆشیدا لە کاتێ پێکەنینا
لە کۆپی ماتەم و گریان و شینا
نەمن ئەم نیشتمان تۆم ھەر لەبیرە

بەشەو تا کو بەسەرما زāl دەبێ خەو
بەرپۆژ تا کو دوویارە دیتەو شەو
لە کاتێکدا کە دەدوێنم ئەم و ئەو
نەمن ئەم نیشتمان تۆم ھەر لەبیرە

زەمانێکی کە دەچمە سەیری گولزار
لە گەل پۆلی رەفیقانی وەفادار
تەنانەت وەختی دەسبازی لە گەل یار
نەمن ئەم نیشتمان تۆم ھەر لەبیرە

لە کۆستانێ دەمی پارو و شکاری
لە مەزرایە کە خۆم ھەلکرد لە کاری

لہ جیڑوانی کہ دہ کوشم مہمکی یاری
نہمن نہی نیشتمان تۆم ہەر لہ بیرہ

دہ کسم تہرخان لہ ری ی تۆدا ژیانم
لہ سہنگہردا بہرہو پرووی دوژمنانم
بہ خاک کی تۆ دمی ناویلکەدانم
نہمن نہی نیشتمان تۆم ہەر لہ بیرہ

شیلان ناوی ۱۳۲۳-۱۹۴۴

کیزی لادی

کیزی لادی نەشمیلی جوان چاک
بی فروفیل و هیادی و داوین پاک
نەتۆ ھەر زگماک و ھەھا جوانی
تەوالیت چییە؟ ناوی نازانی
نیتە کراسی ھەریر و پۆلین
گەوھەری پێچرای لەناو خامی شین
(پۆدر) و (کریم) و ماتیکت نییە
ھەر نەتیستوو (ئۆدی کلۆن) چییە؟
نەتکرد سووروا و سپیاو چون دووری
لە شاری، کەچی ھەر سپی و سووری
(فیپر)ات لی نەدا بسکە کەت لوولە
پێژیمت نە گەرت بەژنت وە کتولە
لاجانگت وە کو گزنگی تاوی
ھەر بوخۆی جوانە تیف تیفە تاوی
کولمە کەت وە کو گولالە ی گەشە
بی سوورمەش چاوە مەستە کەت پەشە
وە کو فرمیسیکی ناشق پروناکی

وه کړو ټاوننگی بهیانگی پاکی
 فیږ نه بووی سیحر و گشته ک و نوشتوو
 نه جگه گورگت هدی نه موورو
 مایه ی هومیدی کیژی چاوه لؤ!
 نازانگی مه کړ و جامبازی و درؤ
 چارشیت نیه پروو ناگری له کس
 نامووسی خوته پاسه وان و بهس
 به تاسکه تاسک و به له نجه ولارت
 به به ژن و بالای بهرز و له بارت
 به دلی ساده و به هسستی پاکت
 به شهرم و هیوا و ټاکاری چاکت
 منت کړدوه شیت و ویتگی خوت
 وه خته له سویان گیانم دهرچی بؤت

مه هاباد - ۱۳۲۴

دواپښی پرووناك

له میژ بوو هه ققی کورد ده خورا به فیږ
له میژ بوو کورد بوو ده یکرد شین و پږ
له مهیدانی شه قینی دوزمنیدا
سه ری سه رداری کوردی بوو وه کو گو
به دهوری لاشی نیوه گیانی نه ودا
هه زار گورگ و چه قمل ده یکرد ملومو
ده یانه ست بو کوتانی مه رج و په یمان
هه ناوی لی ده هات بۆچ پروک و بو سو
له دیدا نه منیه ی لی بیووه میمل
له شاری (شاره بانی) لی بیو سو
هه زار لاری له به ندیخانده مر د
هه زار پیای ته نافی خرایه نه ستو
کوری کوردی له خو یتی خو ی ده گه وزی
کچی کوردی سه ری کورد بوو وه نه ژنو
نه وه ی سوو کایه تی بوو کردی پیمان
نه ده کرا کس بلای بو وا ده کای بو؟
برا نیفه ک، دپا سه ریچ و ده سمال

برا کیژ و درا کوږ پالښه ستو
 گولستان و زمه نندی کوردواری
 به پیښی دوژمن دېوو پېشیل و بوژو
 دېانکرد دهغلودانی نیمه بهش بهش
 دېانکرد دانه وئلای نیمه کوکو
 نهوی گهنمی پهنیو دینا بهزه حمه
 له مالیدا نه بوو خوی زمه پریک جو
 له کیسه یدا نه بوو تالایی توتن
 نهوی سازی ده کرد سیگاری (نوشنو)
 به دوو گه ز جاووه خونی دېینی
 نهوی عمباری شای پر کرد له په مو
 پهنیرو پونه کی نیمه به زاری
 نه وان ده خورا، ده ما بو نیمه هر دؤ
 مریشک و قاز و باروکه و مراوی
 بهشی وان بوو، بهشی نیمه ش په پرو
 له شارا تا کو (تایین) جهرده و دز
 ولاتیان کرد بوو تالان و تاپو
 هم مو سووک و چرووک و په ست و بهدخو
 هم مو ناپاک و نا ینسان و نامو
 له بهر زولم و فشار و جهور و بیاد
 چلون تیک چو بوو لیان رایمل و پو
 جلیت باز کهنگی دیر ترا بلای هو
 فله خوی کوانی دیر ترا بلای هو
 له ژیر باری گرانی زولمی دوژمن
 دېانبرد مه زنه کانی گه وره نسکو

له پېر جوولاهه خه لک و تیکي پرووخاند
بناخه ی کوشکی نیستبدادی یارو
شکا یگانسه، پالوتی له ترسان
کوپری کورد، هاتمه دیسان هلی تو
مه وسته، خوت مه گنینه، مه ترسه
له فیشال و له بوختان و له ده مگو
ههتا چیزیکي دیموکراتی پیشپوه
که پیوسته له دوری کووه بی کو
له سایه چیزیکي دیموکراتی خومان
له بالدار تیپه پری نه وړو که پپرو
دهسا خوت هه لکه پری بېره به گورجی
برو پیش بی وچان، لی بخوره، بازو
نهما داخ و په ژاره و ماتهم و خه
زمانی هه لپه پری و به زمه نیمرو
له شای نیمه دا نابینی نیستا
کچیکي دل به خه، لاونکی بی دو
دروژن بووی بزر بوو، هاته مه یدان
کچی نازا، کوپری لیزان و هه فگو
توخونی دوژمنی به دکاره نابین
که سووتاهه دهسی نیمه به پیشکو
زمانی نیمه گهر نازانی دوژمن
دهبی حالی بکه یین نهوجار به برنو
له پیشمان دایه دواړوژیکي پرووناک
نیتیر ناخوړی هه قی نیمه به فیرو

پہری شادی

پوڑی خوشی و پیکہ نین و داوتہ
 ہے ج پوڑنکی بہ قدر و قیمہ تہ
 جیڑنکی سہرہ سستی و دہمی نازادیہ
 کاتکی عدیش و نوش و شای و شادیہ
 بہرگی رہش نیتر لہ بہرمان دادرا
 بہندہ کی دلی و نہ سارہت ہلبرا
 سہر بلیندین چونکہ و نالاکہ مان
 ہلکراوہ گہییہ تہ شقی ناسمان
 پہرچہ می سوور و سہی و سہوڑی نہ
 شادیہ تہ لابہری دہر و خہمہ
 سوورہ کی یانی نہوہی بیتہ بنم
 خوین دہی ہرژنکی بۆ پاراستنم
 سپیہ کی یانی کہ سیکہ پروو سہی
 ہیچ شتیک نہیکردہی مات و کپی
 سہوزہ کی دینیتہ بہ چاوان ولات
 نہو دہمی فہسلی بہہاری جوانی ہات
 تیشکی پوڑی کورد لہژنر ہہوری سیا

هاتمه دهر نهنگاوتی وا لووتکهی چیا
دوو گولگی گهنیش دهلی ههر کشتوکال
زور بکهن مشتی بکهن عه مبار و چال
پیست دهلی نووکی قهلم؛ نووکی قهلم
زور له شیر باشتهر ده پاریزی عهلم

مه هاباد - ۱۳۲۴

یادگاری شیرین

چاوه کم! چاوی پښی تۆ نافه تی گیانی منه
 گیانه کم! برژانگی تیژت نووکه ږمبی دوژمنه
 شیري دهستی شیري نالایه برؤ پاکشاهه کت
 جهرگی لاونکی هه ژاری کوردی ورد پی بنجنه
 دیده کدی به خوماری تۆ تورکانه به دمهستی ده کا
 بویه مهیلی وا به کیشه و فیتنه و خوین پرشته
 به ژنه کت سیداریه، که زهت تنافه زویه دهی
 بیخه نه ستوی من که کوردم به شی خنکاننده
 زامی جهرگی من به فهرموددی گراوی سوازی کورد
 مه له می هه ژهنگی گواره و نارهقی بهر گهرده
 ناره زومه هیچ نه بی جارنکی ماچ کم زاری تۆ
 ناره زوی من چووک، نه ماما تا به فهرمودی شیرنه
 دل به گرمی تۆپی گهره دی دوژمنیش پانه چله کی
 داده خوږ پی نه م دل به نه ماما به خرمی بازنه
 خه لکی دنیا پازی دلداری به بیتل پیک ده لین
 پاسپاردهی لاو و کیژی کورده نیستاکه ش شنه
 پوژی به ختی هه ر له ژیر هه ورینکی ره شدا لاوی کورد

تاكو پوخسارى كچى شارى له پيش چاوان ونه
نايه لى گۆشه ي بړوكه ت دهر كه وي چارشيوه كه ت
نه ي له دهس نهو چلكه هه وره مانيعى مانگ ديتنه
چون ده بى سهر به ست گه لى ژر ده ست كه كچ دابه سته بى؟
به س نه بى نهو كۆيله تى و نهو كچ له ژورور دابه سته نه؟!
دهر كى داخستوه له تو بابت كه چى دهر كى نيه
دهر كه داخستن له تو دهر كى هوميد داخستنه
دارزينه، مردنه، ناخر هه تا كه ي پيت بلين
نابى يته دهر له مال، مافى ژيانى كوا؟ ژنه
لاده چارشيوى ره شت با دهر كه وي كولمى گه شت
چون له قهرنى بيسته ما زور عه يبه نهو روو گرته
كيژى خه لكى بۆمى ناتۆمى دروست كرد و نه توش
ههر ده زانى ناوى (نه ستيولك) و (دهرخونه) و (پنه)
فترى زانست و هونه ر بوو نهو له سايه ي خورندينى
توش ته شي مان بـو دهر پسى ياد گارى شيرنه
نهو به ناسمانا فرى، دنيا گه را، چوه بن به حر
دهك نه ميتنم كارى تيوهش ههر له ژورور دانىشتنه
كوپ به زتنه نهو له عيلم و نهو له كار و سه نعه تا
گوره يشه سه نعه تى تو، پيت خه نى بووم بيچنه
نهو پنه چه و پرو به ند و چارشيوه ي نه ديوه نه كى تو
نهو شرپ و شالاته ديارى دوژمنى دل چلكنه
كيژى شيخ و كيژى حاجى و كيژى ناغا رهنجه روون
كيژى نازاده نهو ي ژينى به نوو كى گاسنه
شه نكه ييزى يار و ده سبارى كوپى كوچه ر نه بى
چون ده گاته جى هه وار و هۆبه نهو بار گه و بنه؟

قەلشی دەست و کۆلمی سووتاوی کچی لادی نەبی
چۆن دەگاتە دەستی دەسپر ئەو ھەموو تا تووتنە؟
نیسک و نۆک و ماشی ناو ەمباری ئاغای مفتحەخۆر
پاک لە سایە دەسکەنە زین و مرۆت و سوئسنە
شۆرپەژن بێکۆڵ نە کا بێکە ی بەفرچە ی نیوەرۆ
چۆن لە کالە ک تێر دەبی ئەو زگ زلە بیستان پەنە؟
کوا مەتاعی کوردەواریمان دەچوو بو ھەندەران؟
گەر بەسەر بەستی نەژیبا ئەو کچە مازووچنە
ییر و ھاویری لە گەل کاکێ نە کردبا بن پشک
چۆن دەمانبوو ئەو ھەموو گوشت و پەنیر و بەرگنە؟
دەست و کەرکیتی کچی نازداری ھەوشاری نەبا
چۆن دەپازاوە بەقالی شار و بازارپی سنە؟
با ھەزار (زی) و (گادەر) و (لاوتنی) پوونیشمان ھەبی
تا کو ژن نازاد نەبی، سەرچاوەکە ی ژین لیخنە
کۆیلەتی باوی نەماوە، کیژی کوردی خوشەویست!
پاپەرە، ھەستە لە خەو، ناخرچ وەختی خەوتنە؟
دەرکە بشکێنە، پەچە بدێنە، پاکە مەدرەسە
چارێ دەردی کوردەواری خۆتندنە، ھەر خۆتندنە
دایکێ زانایە کوپی ئازا دەنێرتنە خەبات
من گوتم تۆش تێگە (ناگاتە دەریایە زنە)
گوارەکە ی زێرت بە کار نایە، لە گوێ بگرە قسەم
لایقی گوێی تۆ ەزیزم شیعیری سادە ی (ھێمنە)

پښه نډان و شاعیر

پښه نډان! دیسان هاتیموه سهرمان
په قمان هډلینن دیسان له سهرمان
به سوزهی زریان پیاوی ده کوی سر
به کړنوه و باکوت ناژهل ده کوی قپ
پږ و بان دبهستی به به فر هموو
له بهر په ساران هډلیدنن پرنوو
پرووشه و مژ و که په سیسه که ت
تپ و تومان و هوا پیسه که ت
پییموه هزار بازار و ناهو
کوڅه و هلامهت، لهرز و چهق و چو
که تو ته شریفی ناشه ریف دینن
دلی گلی کور داده خورینن
ماشین و پښگای نیس فالتی نییه
بهو سارد و سوله عیلاجی چییه
به هه چه هه چی که ری، چون باری
لادیی کوردی ده گاته شاری؟
هزار لینی دهری ناوردوو و زمهر

کورووژمہی دہ کا فقیر، مالانگہر
 سہر دہننہوہ پیر و نوجوان
 بی پہرستار و بی داو و دہرمان
 بہ خیر نہ ہائی مانگی مژ و تم
 دیتی بو نیمہ گہلیک دہرد و خم

پہندان:

شاعیر مال شیواو بو دژ دامای؟
 گنژی، خہونالووی، شیتی خہرفای؟
 بوچی تو ناگات لہ دنیا نیہ؟
 بوچی نازانی دہنگویاس چیہ؟
 بو بہ من دلئی قسہی سور و تال؟
 بوچی نازانی بی خہہر نہو سال
 زریانم ہینای بو کورد نازادی
 شہ مالہ ہینای بو نیوہ شادی
 مژی من ہات و مژی ہہزاری
 پواند یہ کجاری لہ کوردہواری
 بہ کہرہسیسہ و پرووشہ و سیخوار
 ناواتی کونی کوردہ ہینا خوار
 لہ پوژی مندا کورد بہ پرووسوری
 ہہلی بژاردوہہ پہیس جہ مہووری
 جانہو جار باوی کوردی دیتہوہ
 ناسوودہ دہبی، دہہسیتہوہ

شاعیر:

گیانی شاعیرت ده کم به قوریان
وا هاتووی نهوسال مانگی رییهندان!
دهک به خیرهاتسی قهدهمت پیروژ
به قوریانت بی جیژنه کی نه ورۆز
پۆزی تو جیژنی گه وره کوردانه
ناوت دهرمانی ژان و دهردانه
نهوسال به هاره بو ئیمه زستان
بمیری دوژمنی کورد و کوردستان

ههواری کرماویله - ۱۳۲۵

بڑی دیموکرات

مزگینیم دیہہ دہ گہی بہ ناوات
 کوردہ لہ سایہی حیزی دیموکرات
 حیزی دیموکرات تو دہا نہ جات
 پیادہی نہ، شاہی دوژمن دہ کا مات

بڑی دیموکرات بڑی دیموکرات

کوردہ گیان! نہ ورؤ چاو و دلت پروون
 لاوانی ولات پاک نامادہ بوون
 تہمای وہیانہ راپہرن، بیزوون
 لیوی دوژمنی ہرزہ گو بدروون

بڑی دیموکرات بڑی دیموکرات

پیکیان ہتاوہ لہ شکرکی چاک
 لہ لوی نازا و بہ کار و چالاک
 ہومیدم وایہ لاوانی خوین پاک
 بہ خوینی خویان پیارنزن خاک

بڑی دیموکرات بڑی دیموکرات

هه‌موو به جه‌رگ و ئازا و دلێرن
 هه‌موو بئ‌باک و دلپاک و می‌رن
 له‌ناو سه‌نگه‌ردا له وێنه‌ی شیرن
 نه‌ته‌وی بئ‌شک پێیان ناوێرن

بژی دیموکرات بژی دیموکرات

پێشمه‌رگه‌ی کوردی له مه‌یدانی جه‌نگ
 به‌رگه‌ی ناگرێ نه شیر نه پله‌نگ
 دوزمه‌نی ئیمه تازه بکا ده‌نگ
 سینگێ ده‌سمن به گولله‌ی تفه‌نگ

بژی دیموکرات بژی دیموکرات

رۆژی به‌رگری و شه‌ر و ته‌نگانه
 پاله‌وانیکه هه‌ریه‌ک له‌وانه
 به‌کوێری چاوی پیسی بیگانه
 نه‌وێڵکه رۆژی جێژنی کوردانه

بژی دیموکرات بژی دیموکرات

مه‌هاباد، په‌شه‌مه‌ی - ۱۳۲۴

پۇڭزى خۇنى

پۇڭزى جېژن و خۇشىيە تېپەر بوو پۇڭزى دەرد و خەم
 ھات شەنەي پەخمەت بەجاریک پای پەندە و بىردى تەم
 دى لە ھەر لایىكى قاقای پىكەننى كىز و كوپ
 دى لە ھەر سووچىكى نەغمەى ساز و تار و زىل و بەم
 گەرچى زستانە بە فر داپۇشى نەورۇ گشت ولات
 خاكى پاكى ئىمە خەملىو ۋەكو باخى ئىرەم
 جېژنى ئىستقلالى كوردستانە، پۇڭزى شادىيە
 جېژنە پىرۇزە لە لاوى ھاوولاتى خۇم دەكەم
 ئۆجوانان! دەى بەقورباتان دەبەم كارى بكنە
 بو تەرەقتى كورد و بۇ پاراستنى خىاك و غەلەم
 بو نەجاتى نىشتەمانى غۇشەويست كارى بكنە
 زوو دەرى يېڭىن لە چەنگى دوژمن و دەستى ستمە
 ھەر كەسى بو لای سىنورى نىشتەمانى ئىوە بى
 بىكوزن، وردى بكنە، بىنئىنە مولكى غەدەم
 لاۋەكان! دلپاكەكان! چالاكەكان! پىشەمەرگەكان!
 ئىوە شىرى لىق بىسۋون و ئىمە پردىنە قەلەم
 ھەر بەدە كگرتىن لە دەسبەت يىگانە دىننە دەرى

خاکی پاکسی کوردواری، نایه‌لین بۆ کەس ئەلەم
جیژنە پیروژه دەکەم لێت و دەلێم خوش بی، بژی
ئەو پەنيس جه‌مهووری کورد و پیای زانا و موحتەرەم
تۆم بەخوا ئەسپارد و ئەسپاردم بە تۆ ئەو (پیشەوا)
میللەتی دڵپاک و چاک و نیشتمانە جوانە کەم

مەهاباد، پێپەندانی - ۱۳۲۴

ههتاوی ئیقباڵ

پۆیی خەم هاتهوه ههنگامی سروور
 جێژنیه بهزمه زهواوهنده، سروور
 تیشکی زێڕینی ههتاوی ئیقباڵ
 له کولاکهی گهلی کورد هاتهوه ژوور
 کوانی؟ له کۆیه؟ بیینی بهزمم
 بدپێ دوژمنی خوێری مهغروور
 سهربهخۆ بووین و لهژێر باری خەم
 هاته دهر میلیلهتی ئازاد و جهسوور
 ههڵکراوه له ولاتی ئیمه
 پهڕچهمی بهرزی سپی و سهوز و سروور
 خومی شیواوه، پهڕشانه، کوزه
 دوژمنی قین لتهزگی رِق نهستوور
 کوپری کورد حازره بهخوێنی خۆی
 له ههموو لاهه پیاوێزی سنوور
 کچهکهی حازره فیشه کدانی
 له ملیدا بی لهباتی بهرموور
 تازه ناوێری به خاککی کوردا

نەتەھوی ئىمە بىكا چىدى عبور
ھەر بەرز يىتەۋە ئالاي كوردى
نىشتەمانى بىي خوش و مەعمور
بۆ فىداكارى لە پىي مىللەتدا
ھەربىزى (قازى) پىنسى جەمھور

پەشەمە

دەك بەخیزیی قەدەمت خێرە چ خوشی پەشەمە
 تاكو تۆ هاتی نەما و تیپەپی پۆزی پەشی مە
 ئیستەكە كوردە هەموو بی هەم و بی دەرد و خەمە
 شادە، ئازادە، دەكا گالتەوگەپ، كەیف و گەمە
 نیشتمانی هەموو پازایەو، باخی نیرەمە

شین و پۆپۆ بوو بەشی كورد و سەری نابوو لە هەش
 چون لە ئازادی پرێك نەیبو نەویش بەهرە و بەش
 كوردەواری هەموو داگرتبوو هەور و تەمی پەش
 نەدەبینرا لە چ لا تیشكی گەلاوێژی گەش
 بەشەنبایەکی پەحمەت پەوی ئەو هەور و تەمە

هاتە میدانیی كۆپی كوردی وەكو فیلی دەمان
 هەولێ ئازادی دەدا ئەو بەهەموو وەخت و دەمان
 دوژمنی كوردی ئەوەی دیت و ترووسكایی نەمان
 دەشەكێنیتەو بە ئیستەكە ئالایەكەمان
 سەر و مال و كەس و كارم بەفیدای ئەو عەلەمە

لاوی کوردی له هه موو لاه وه کوشیری ژیان
دیتسه مهیدان و دهلی: من ده موو مافی ژیان
تازه هه لساخه له تی نهو، به قسه ی نهرم و نیان
دوژمنی میله ته تی کوردی هه موو توو پرهن که دییان
نهو به سه ربه سستی دهژی، دوژمنی زور و سسته مه

مه هاباد - ۱۳۲۴

دایکی نیشتمان

لە کاتێ نێو شەودا بوو شەوێ دی
 ژنێکی پیر پەشپۆشم لە خەو دی
 بە پارێز چوومە پیش لێی و گۆتم پێی
 چکارە ی دایە پیرە، پێم بڵێ کی؟
 لەبەر چی وا دژ و داماوای دایە؟!
 چ قەومماوە کە وا شیواوی دایە؟!
 چییە؟ چۆنە لەبەر تۆدا جلی پەش؟
 سەر و شان و ملت بۆ ناوەتە هەش؟
 گوتی نازانی پۆلە ی هیچ نەزانم
 ئەمن کێم پۆلە! دایکی نیشتمانم
 لە تاوی ئێویە وا مات و گرژم
 لە سووی ئێو دەسووتیم و دەبرژم
 دەبینم ئێو داما و هەژارن
 کز و خەمبار و زار و لێو بەبارن
 منیش بۆیە پەرێشان و پەشیوم
 دەبینی باری خەم نیشتوو لە لێوم؟
 نەخۆشن ئێو، بۆیە من نەخۆشم

نەسىرن ئىۋە، بۆيە پەش دەپۇشم
بەقورىانت دەبىم ئەى دايكى دلسۆز
مەبە چىدىكە تۆ دلتەنگ و ئالۆز
تەماشاكە كورپى تۆ شادان ئىستا
ھەمروو سەربەستىن و ئازادان ئىستا
دەزانىم پۆلگە گيان خەلگى مەھاباد
لەژىر دەستى كىران پزگار و ئازاد
بەلام پۆلگەم براى ئىۋە لە سەقز
تەماشاتان دەكەن دامما و سەركز
چ شەرمە كارى ئىۋە پىكەنن بى
بەلام كارى ئەوان گىران و شىن بى
ئەگەر پىت خۆشە جلكى پەش نەپۇشم
بەكەن ئازاد كورپانى دىم و خۆشم
لەبەر خۆت دارنە دايە جلى پەش
دلت پروون پىتەۋە كولمەت بىي گەش
ھەنىسكان بەس بدە چىدى مەكە شىن
بىنە بەرەقى سوور و سىپى و شىن
بىنە (پىشەۋا)ى مەشھورى ئىمە
بىنە تۆ پەئىس جەمھورى ئىمە
بىنە ھىزى پىشمەرگە و بزائە
كە نووكى نىزە شمشىرى ئەوانە
لەژىر دەستى دەكا پزگار و ئازاد
تەۋاۋى كوردەۋارى ۋەك مەھاباد

نەورۇزى پىزگارى

بە بەرگى سەوزە پازاۋە قەد و لاپال و شىو و دۇل
چىرۇى دەرکردوۋە دار و مىلى دا يەكتىرى گىا و گۇل
بەسەر بەفرى كەويدا كىرد شەمالى خاكەلىۋە خۇل
رەفىقان پۇژى كوردانە، بەھارە، جىژنى نەورۇزە
بەدل لىتان دەكەم لەو پۇژەدا من جىژنە پىرۇزە

چلەى زىستانى ناخۇش بوو تەزۋى سەرمایە پىاۋى سىر
دەكرد و كوۋچە و كۇلان لە بەفر و لىتە بوۋىون پىر
بەھار ھات و دەخەملى كىو و دەشت و بەندەن و لاخىر
رەفىقان پۇژى كوردانە، بەھارە، جىژنى نەورۇزە
بەدل لىتان دەكەم لەو پۇژەدا من جىژنە پىرۇزە

بەسۋەى باى بىيان لىۋى كراۋە خونچەى خەندان
لەسەر چل بلبلى شەيدا لە خۇشى گول دەلى بەندان
بەجى ھات ئارەزۋى لان و گەرمە كۇپى گۆۋەندان
رەفىقان پۇژى كوردانە، بەھارە، جىژنى نەورۇزە
بەدل لىتان دەكەم لەو پۇژەدا من جىژنە پىرۇزە

له خوئی داوه بهرهلیننه کچی کابانی گهردن کیل
بهناز و غمزه دهروانی، ده کا شینکهی نهرم پیئیل
له گهل بونی وهنوشه تیکه لاون بونی عهتر و هیل
ره فیهقان پوژی کوردانه، بههاره، جیژنی نه ورۆزه
به دل لیتان ده کهم لهو پوژدها من جیژنه پیروزه

سه ری کوستانی بهرزی کوردواری تی نه کهوتوه خال
له دهشت و بهر به ساران هلدراون چادر و ره شمال
نهمایگانه تاکو جیژنه مان لی تال بکا نهوسال
ره فیهقان پوژی کوردانه، بههاره، جیژنی نه ورۆزه
به دل لیتان ده کهم لهو پوژدها من جیژنه پیروزه

حه ساوه پیای پروتوقوت و بی نهوا و بی نیرو
ژیاوه گیانله بهر دیسان، له کون هاته دهی میرو
له سه گرئسوانه دهخونن به پوول پاساری و سیرو
ره فیهقان پوژی کوردانه، بههاره، جیژنی نه ورۆزه
به دل لیتان ده کهم لهو پوژدها من جیژنه پیروزه

له دنیا دا کهمه هاوتای بههاری جوانی کوردستان
نهویش نهوسال که لاییکی نه جاتی بوو له ژیر دهستان
له خوشی نهم ولاته شاعیریش بۆته ههزار دهستان
ره فیهقان پوژی کوردانه، بههاره، جیژنی نه ورۆزه
به دل لیتان ده کهم لهو پوژدها من جیژنه پیروزه

بێكەنینی گول

کاتی کازىو پيش گزنگ بولبول
 له شهقهى بالى دا ههتا کن گول
 گوتهى نهى نازەنینى عیشووه فرۆش!
 کهم کهمه دياره بى وهفایى تۆش
 بو شنهبا ههیهتى لیڤه پى؟
 بو پهپوله بهدهورەتا دهگهپى؟
 چهپکى تۆ باغهوان دهکەن دەسگێڤ
 له خەيابان و کووچه و بازێڤ
 دهتفرۆشن بهقىمهتى ههريزان
 دهتدەنه دەستی ناکەس و ههريزان
 بۆیه سووک و چرووکى ناو چهمهنى
 لهوهتى بووى ههمیشه پى دهکەنى
 ههنگهراوه بهناز و گول پى گوت
 شیت و شوورى که شرت و شۆمت شوت
 وهکو تۆ ناشقه پهپولهى زار
 بو بنه خۆپایى نهو بدهم نازار
 شنهبا پى نهدهم که بو لای خۆم

كئى دەبا بۆ ھەمموولاتى بۆم؟
گول لە كن كەس نىيە عەزىزم سووك
سەرى زاوايە جىيى و باوەشى بووك
من كە ناگاتە ھەفتەيەك تەمەنم
بۆچى بگريم و بۆچى پى نەكەنم

مەھاباد - ۱۳۲۵

بلوئری شوان

نیوئەشەو، دنیا خامۆش
 دیتە گوئیم ئاھەنگیکى خوش
 ئاھەنگیکى گیان پەرورە
 شادی هینە، خەفەت بەرە
 ئاھەنگیکى دلنەوازە
 تارە، ویۆلۆنە؟ یا سازە؟
 نا... نا... ئاھەنگى بلوئری
 جا وەرە گوئی بوۆ رادیۆرە
 ھەزار خۆزگەم بەخۆت شوانە
 کە بەو مانگەشەو جوانە
 دانیشتوی لە پۆرد و ھەلدیر
 پەنجە دەبزیوی لە بلوئری
 دەگەڵ تەبیەت ھاودەمی
 شادی، بەکەیفی، بیخەمی
 ئاغاش بە تۆکەر ناگری
 وەک من لە داخا نامری
 وەرە شوانە ھەموو شەوئ

نیوه شه وی، کاتی خه وی
له و کیو و نواله زه نویره
تیی تووړینه له و بلوړه
له سهر تر وړپکی نه و کیوه
په نجه له بلوړر بیزیه
با کیوه که دهنګ داته وه
شاعیریش خه و بیباته وه

مه واری کرماویله - ۱۳۲۵

کورد و نازەربایجانی

تیپەری ئەبیامی دیلی ئیستە هەنگامی ژیانە
خۆی مەڵاس دا مامەڕپۆی نۆبەتی شیژی ژیانە
هەرچی پێت دەکری بکە ئەی دوژمنی خوێری و بزانه
باوی لاوی کورد و تافی گەنجی نازەربایجانه
خۆی لە خوێناودا دەبینی هەر کەسیک دوژمن بەوانە

با لە قورپ نیشی و لە هەش نێ دوژمنی وان پیل و شانی
چونکە ئەوڕۆ یەکتەری گرت کورد و نازەربایجانی
ئەوکی ئیستیعماریان گرت وەک بەلاکە ناگەهانی
تازە بەربوونی مەحاله تانەدا یەکجاری گیانی
سوحبەتی پی ناکری پەنجە بەهیزی ئەو دووانە

ئەو کەسە چەندێک لەوێ پێش لێی دەدا لافی خودایی
نەیدەهێشت ئێمە هەمانبێ قەت لە گەڵ یەکتەر برایی
کوانی لەکوێیە بیینی پۆلی پێشمەرگە و فیدایی؟
تی بگا نای بی لەدەست ئەو نۆجوانانە پەهاییی
ئەو کورپی سەمکۆی دلیڕە، ئەو ئەوێ سەتارخانە

لاوى نازاي كوردواري نيره شيرى كاتى جەنگە
گەنجى نازەربايجانى وەك پلەنگى تيزە چەنگە
تىگەشتن نۆكەرى يىگانە بوۋان عار و نەنگە
پەنجەيان ئىستا لەسەر شيرە، لەسەر ماشەى تەفەنگە
هەر بەناستەم يىتە پروو يىگانە دەكرتە نىشانە

كۆشكى زۆردارى جىيە، هەر نەماوە زولم و يىداد
وەك بەهەشت خەملىوە خاكى پاكى كوردستانى نازاد
مولكى نازەربايجانىش بوۋتەو مەعمور و ئاباد
دوژمنى يىگانە بتىنم ھەمىشە پەست و ناشاد
چوۋن بىويە باغىسى وىزانە ئەم دوو خاكە جوانە

كورد و نازەربايجانى ھەردو داوايان رەوايە
ھەر بىزىن و پايەدارى يەكەتە ئەم دوو برايە
مىللەتى ئىمە ھومىدى زۆر بەكارى پىشەوايە
ئەو كوپە نازا و نەبەرد و مەردە بو مىللەت قەلايە
دەك بىتىنى تا ئەبەد ئەو كوردە زانا و قارەمانە

تەۋرىز - ۱۳۲۵/۲/۶

پرفزگاری پرمی

نہو سال جیژنہ مان تالہ
 دوژمنی زالم زالہ
 لاو جییان سیاچالہ
 دەستی دویان بہتالہ

گالتہ و گہپ و پیکھن
 شہوداوت و ہلپہ پرین
 جیگای خویان دا بہ شین
 دیسان خہ میان دابہ شین

پولی جوان نہ شہ میلان
 دەستی دەسمال تہنزیلان
 نہو سال ناچن بۆ دیلان
 نہنگہ دیلان بۆ دیلان

بہرانانی سہرخوانان
 گرا لاوی گورسوانان

کال بـۆۆه پهنجه ی جوانان
کوانی گه مه ی جی ژوانان؟

وه پاش كهوت خه باتمان
داگیراوه ولاتمان
تپه پری پوژی هاتمان
پروخا كوشکی ئاواتمان

نه هاتی و تهنگانه یه
باو باوی ییگانه یه
خه زری ئه و یه كانه یه
لیمان له به هانه یه

بووینه وه دیل و یه خسیر
ولاتمان كرا داگیر
پاوكه ر بوونه وه نیچیر
یوسف خراڼه ناو بیر

حكومتهت نيزامیه
تۆزۆك ئازادی نییه
ئامانجی دۆژمن چییه؟
قهرکردنی خه لكیه

كه شه و داهات دیزبانی
لیمان ده چته سه ربانی

تفهنگی لهسه ر شانی
بۆته رۆسته می سانی

دهلێ فهرمووی فهرماندهر
له شامهوه تا سهحهه
ههر کهس له مال هاته دهر
(کلکش بکن پسر)

داخرا دهرکی رۆژنامه
شکاوان نووکی خامه
کوردي نووسین ههرامه
دوژمن دهلێ بی تامه

دپان کاغهزو دهفتههر
گیران شاعیر و نووسهر
کۆمهڵیک بوون دهریه دهر
کۆمهڵیکیش دهسه به سههر

خوێندن بهزمانی خۆمان
سووچ و تاوانه بۆمان
چاپخانه و بڵیندگۆمان
بوونه بهردی بن گۆمان

له لایه ک قات و قهره
له لایه ک کوشت و بره

هموو کەس حاڵی شپه
دوژمن نان و دۆ بپه

ناژان وه کوسه گی هار
دهخولینهوه له ناو شار
دروژن و پیاکار
دز و جهرده و بهدکردار

بهرتیل خۆر و گورگه میش
وهک سه گی سه خۆله میش
چه نه سووک و دهم له پیش
به فیشال و کیشه کیش

نه منیه وهک دال و قهه
بلاو بوونهوه ناو گهه
کک نا زایه بلی له!
ههتا بیکه شیت و شهه

بوخویان پی پاده گهه
خه لکی له کونه پش ده کهه
تا پشوری دی لیی دههه
به قه مچی وهک خه رههه

له پیاوی نازا و سه رکهش
له زهحه تکیشی بی بهش

ئاخنراوه كونه پرهش
نايینی كهسی پروگهش

دهستیان كرد به رهشگیر
ناپارتنزن جوان و پیر
دی زپهی کوت و زنجیر
هر لیمان دهسوون شمشیر

پیای مازاد و مالیات
دهسووپلنهوه دیهات
دهستینن دهغلل و داهات
له کرمانج و ناغاوات

ئاغا زانی نهو جاره
نهو قهنده ژههری ماره
پیشبینی کاک ههژاره
نیستا شوق بهخهرواره

قهندی به زاری تاله
دهدا باجی پینج ساله
چاو لی پوشین مهحاله
کار نیستا بهگۆپاله

نۆشی گیانی بی ههی گۆپ
گیژی، گهوجی، لهخوگۆپ

با ھەر سەھرى بکا شۆر
بۆ دۆژمنى مچ و مۆر

بەقەند و شەکر و کووتال
بۆ ئىمەى دىنسا پامال
ئىستا كەوتوۋە ۋەك سىپال
لە گشت لا دەيدىن پەپال

سواريان كـردن پيادە
جاميان كـردن بىـئـبادە
داريان كـردن ئامادە
شەھيد كـران (بەگزادە)

لە سەقز و لە بۆكان
شىن و شەبۆرە و گريان
تېكۆشەر لە دار دران
قارەمان لەناو بران

لە چوارچراى مەھاباد
لە كانگای بىرى ئازاد
دەستى رەشى ئىستىباد
چەقاندی دارى يىداد

لە كاتى نىۋەشەوا
لە جەنگەى شىرن خەوا

کــرا کــاری نــاپــهــوا
لــه دار درــا پــیــشــهــوا

پــۆــلــهــی وــهــفــاــدــاری کــورد
پــیــشــهــوای نــاــرام و وــرد
بــۆ کــورد ژیا، بــۆ کــورد مــرد
گیــانی فــیــدای گــهــلی کــرد

زــانــا بــوو، کــورد پــهــر وهر بــوو
پــیــشــهــوا بــوو، پــا بــهــر بــوو
هــهــر کــورد نــه بــوو بــه شــهــر بــوو
خــهــمی خــهــلکــی لــه بــهــر بــوو

بــۆ یــه د یــوی نــیــســت یــعــمار
کــۆنــه پــهــر ســت ی زۆر دار
زــا لــم، خــۆ نــر یژ، بــه د کــردار
بــۆ یــان نــا مــاده کــرد دار

پــۆــلــهــی کــورد ی بــلیمــهــت
نــه تر ســا لــه دار و پــهــت
پــشــتی نــه کــرد لــه مــیــللــهــت
وا دهبــی زبــک و هــیــمــهــت

بــه لــام کــورد نــا بــه زــی
بــه و زهــبــرانه نــا تــه زــی

له پقان ليو ده گه زى
كه سوار برو دانا به زى

داخداره، خوښى ديوه
بيداره، خوښى ناسيوه
له دوژمن پاپه پيوه
باسكى لى هه لى مالىوه

به كار و توند و ټوله
خوښى ساز ده كا بو ټوله
ورد ده كا وهك پر ټوله
تاج و ته ختى نهو زوله

كوپ و كچ و پياو و ژن
نيستا ليوان ده كروژن
دهر ټستيان نايه دوژمن
دهى نه نجنن، دهيكوژن

کچی مەهاباد

لەبارى، نازەنینى، نەرم و نۆلى، دڵتەپى، شادى
 لە چاوى بەد بەدوور بى ئەى کچی جوانى مەهابادى
 لە جوانیدا، لە پاکیدا، نىبە ھاوتات و نازانم
 فریشتەى ئاسمانى يانە پەرورەردەى پەریزادى؟
 سەرى کۆلت گەشە ھەروەک گۆلى کۆستانى کوردستان
 لەبەر بەژنت دەبێ سەر دانووتى خەلفى شمشادى
 دلى سەد عاشقت کردە نیشانەى تیری موژگانە
 کچی کوردی! لە تیر ئاویتنا مەعلومە ئوستادى
 بە شمشیری دوو ئەبرۆت جەرگی خەلکی لەت دەکەى دیارە
 دەزانى چەک لە کار بێنى، کچیش بى تۆرمەى مادی
 لەسوویانت وەھا دێوانە بووم چاوەمەستى خوێن شیرن
 لە قەرنى بیستەما پەنگە پەچاو کەم کارى فەرھادى
 ئەوێستا تۆ لەوێ دیلى دەسى ییگانەى و ئەمنیش
 لە دوورى تۆ دەکیشم پەنج و دەرد و داخى بى مرادى
 زەمانە (هێمن)ى تۆى و ئلى دەشت و چۆل و سەحرا کرد
 فەرامۆشى مەفەرموو، جاروبارە ھەر بکە یادى

به هاری کوردستان

شەمال هات بە گالە گال
هەور بوون گەوال گەوال
پشکووت گولی گەش و ئال
بلبل کەوتە نالە نال

بە لەنگیزە، بە باران
بە شەنە بای بە هاران
توانەوێ وەک جاران
کەوی بە فری نیساران

نەما مژ و سەرماسۆل
نە سیخوار ما نە سەهۆل
تەرت و پۆرد و شیو و دۆل
لێی هاتە دەر گیا و گۆل

دەشت و چیمەن پازاوێ
کیو بەندنە خشاوێ

زۆنگ و چینگ زیاوہ
گیا سہری پوہ ناوہ

لہ ہوشین و گہدہ و لہند
لہ کوستانہ دہ سامرہند
ہلہز بیزا و گیابہند
تیک چرڑا، بوٹہ زہمہند

مہندوک و خاو و کما
لہ نہرمان و نہستہما
بہسروہ ہاتنہ سہما
وہیشوومہ و سہرمانہما

وہستارہ زہنگول زہنگول
ناونگ لہسہر پہلکی گول
لہسہر چلی سورہ گول
بلبل دہخوینہ بہ کول

دیشان لہ چیا و لہ پازان
دی سیرہی سہقرو بازان
پیہم خوشتن لہ سازان
لہ ناہہنگ و ناوازان

بزوینہ ہہموو ولات
زیندوو بوٹوہ مالات

جەنگەى بانەمەرى ھات
بەرەو كۆنستان چوو خىلات

دىسان ھات ۋەكو جاران
ھەۋەھەۋى شۆرەسواران
ۋىرپەى جلىت و داران
خرمەى نال و بزماران

ھات خرینگەى زەنگ و قۆر
لوشمەلوشم و ھۆرە ھۆر
ھۆقە ھۆق و بۆرە بۆر
حىلەى جانوو ئەسپى تۆر

كار و كوورى بزن و مەپ
لرفە لرفى لۆك و نەپ
كوپژنى ئەسپى بەدەپ
گوپچكەى پياۋى دەكا كەپ

ۋەنەۋشەى جوانى خۇشبۇ
ھاتە دەر لە لىۋى جۇ
دار دەرى كـردوۋە چـرۇ
كەروئشكەى كرد گەنم و جۇ

سۆئسن و بەيىوون و شىللىتر
پواون لە جىگەى زەنسىر

قەلبەزى بەست ئاۋەلدېر
شەپۋلان دەدا ئەستېر

بۆنى خۇشى ھەلەلە
پىاو مەست دەكا لە نوالە
وەك شەھىدە گولالە
لە خوتناۋا شەلەلە

گرمەى ھەورى بەھاران
دئ بەيان و ئىواران
خونناۋەى وردە باران
تەپ دەكا گەلەى داران

ئەو تىرۆپك و نشىۋە
ئەو يال و خىر و شىۋە
لە گوئىن بەھەشت خەملىۋە
كى مەلبەندى ۋاى دىۋە؟

تىرەگ و گەۋە و لاپال
پىيى دادرا تاراي نال
سەرچاۋەى سارد و زولال
ھەلقولى ۋەك زىۋى قال

ھات لە پەۋەز و زەردان
قاسپەى كەۋى سەر بەردان

ورتەورتى ھەيۋەردان
دئ لەناو شىناوۋەردان

لەكن كارزىلە و بەرخەل
لەكن بزن و مەپى شەل
كە بۆيان ھەلكەوى ھەل
كچ و كوپ دەكەن ھەمزلە

كىژۆلەى شوخى جوان چاك
شۈپەزنى داۋىن پاك
پوۋھەلما لا و بى باك
دەرەتەينىن زاو و ماک

فیتەى شوان، ئۆحەى گاوۋان
دئ لە مۆلگە و دەرۋان
دیتە گۈۋى لاۋكى لاۋان
بالۋرەى بەلەك چاۋان
مندال لە پۇد و ھەلدەر
بەر دەدەنەۋە تاۋىر
شۋانە لەسەر بەردەپەر
تېى توۋراندۋە لە بلۋىر

مەر لە گۆشتا بوۋە سوۋر
خۆ ھەلدۋرېن شەك و كوۋر
گەمال دەكەن چەق و لوۋر

سهوه پریان دهچی بـو دور

کچی لهباری پوهه نند
ههلی کرد بهلهک و زه نند
کهزی هۆنیه وه که به نند
کورپان ده گری به که مهنند

له بهر ده رکی ره شمالان
ده بینی چا و که ژالان
دلان ده بهمن به تالان
کاس ده کهن کوپ و کالان

لیوئالان، دهم بچووکن
خوین شیرن، رهزا سووکن
کولمه یان وه ک گولووکن
گه وره کچن، نۆبووکن
شل و مل و لهبارن
چا و به کل، گری به گوارن
دهسمال پوولکه دارن
شه ده و گیل گیل لارن

ناسک نهرم و نۆلن
خاوینن، سپی و سۆلن
بلباسی و توند و تۆلن
به مزۆل جهرگان ده کۆلن

هه‌لیان مایوه باسک
 باسکی قه‌له‌و و ناسک
 که ده‌که‌ن تاسکه تاسک
 ره‌وه‌کترن له تاسک

کیژی مه‌رزینگ و سه‌کرن
 به‌له‌نجه‌ولار راده‌برن
 ناز ده‌که‌ن، چاو داده‌گرن
 کوپ‌گهل ده‌به‌ریان ده‌مرن

کابانی قو‌ل به‌بازن
 شه‌نگه‌ییری کی‌ل گه‌ردن
 له‌نیو مه‌پ دین و ده‌چن
 وه‌ک پو‌لی پو‌ران ده‌چن

سو‌ئسن و وه‌نه‌وش و هه‌مین
 که‌ژی و خه‌ندان و جه‌مین
 خاسی، که‌وی، خاتوو‌زین
 به‌پو‌ل ده‌چنه مه‌پ‌دوشین

زی‌رن و کابان و می‌ری
 دانیشتون له‌به‌ر یی‌ری
 نه‌ستی ده‌کا هاور‌ری
 گولی به‌رخان ده‌رمی‌ری

خونچه و گولوک و گهوه
شهم و کهژال و دلبر
زین و مروت و نهسمه
له تاوئی هاتوونه دهر

مامز دایگرتووه شیر
ناسک ده کوشی په نیری
ناز ده شیلی هه ویری
کالی ده کانا تیری

ئامان چوته کولیتی
په ری مهشکی ده ژیتی
به سی لورکی ده کولیتی
خه یال ئاوردوی دیتی

(هیمن) له سه ره خو به
نه کی بچی بو هوبه
ده نا ده شکینی تو به
ئاور ده گری وه ک سو به

بابردنه

له‌بەر ئازاری ژینى ناله‌بارى
 ده‌نالى بلبلى شهيدا به‌زارى
 به‌سۆز و داخه‌وه ده‌یگوت فه‌قیرم
 په‌روپه‌م هه‌لومى، بى واده پیرم
 مه‌لنكى فیرى دارستان و لیر بى
 قه‌فەز پیرى ده‌کا با شووى له‌ زیر بى
 ته‌لار و سه‌رسه‌را و کۆشک چ دینى
 که‌ کۆيله‌ وه‌هه‌مى تیدا هه‌لینى
 له‌ گه‌ل کازیه‌ بۆى نه‌فه‌رم چلاوچل
 نه‌یینم گول، چلۆن نارام ده‌بى دل
 چ خۆشه‌ عیشق و سه‌رمه‌ستى، چ خۆشه
 چ خۆشه‌ ژین به‌سه‌ربه‌ستى، چ خۆشه
 چ تاله‌ کۆيله‌تى و دىلى، چ تاله
 به‌که‌م بى ژینى وا پر شاه و ناله

من و کونجى قه‌فەز شه‌ى داد و یی‌داد
 نه‌من دىلم، قه‌لیش سه‌ربه‌ست و ئازاد
 له‌ سوئ هیلانه‌که‌م له‌ت له‌ت بوو جه‌رگم
 له‌ تاوى گول نه‌مام، نيزیکه‌ مه‌رگم

دەبىي چەند بەرد لە ھىلانەم گرابىي؟
 گۈلى سوورم چلۇن پەپەر كرابىي؟
 دەبىي چۇن فىر كرابىي بال بكا كل
 لەبەر پىلارى دوزمن يىچوۈ بىلبل
 دەسا ئەو راوكەرە كۆيىر بى لە چاوان
 منى خستە قەفەز بى سووچ و تاوان
 چ ئىنسافە ئەمن بەو دەنگى خۇشم
 ئەسیر و دىل و زىندانى و خەمۇشم
 بەلام ئىستا قەلى پروپەش لە گۈلزار
 بە قارەقار دەدا گۈلى خەلكى ئازار
 گۈتم ئەى بىلبلى خەمگىنى دلمەند
 مەنالىنە لە دەس داو و لە دەس بەند
 بزانە تۆ ئەوۋى ئەھلى ھونەر بى
 دەبىي يا دەسبەسەر يا دەربەدەر بى
 ھونەرمەند و ژيانى خۇش محالە
 ھونەرمەند پەنجەرۆيە، ژىنى تالە
 ورىنگە خۇشەكەت بۆ تۆ بەلایە
 ئەتۆ خۇش خوئىنى حالت بۆيە وایە
 ئەگەر ئەتبا ورىنگە و دەنگى وا خۇش
 بەرەللا بووى وەكو ئەو پروپەشە تۆش
 منىش ئەى بىلبلى بەندى وەكو تۆم
 وەھا دوورم لە ھىلانە و گۈلى خۆم
 منىش وەك تۆ لەكىسم چوو گۈلى سوور
 منىش ھىلانەكەم لى كراوۋە خاپوور
 منىش بابردەلەى بەر گىژەلووكەم

دەمىك لە قولىكە، تاۋىك لە چلۈكەم
مىش زۆردارى پىرزى لى بىرپوم
مىش بەدكارى بوارى لى تەنىوم
مىش يىددادى شابالى شكاندم
بەناكامى لى خوئناوى تالاندم
مىش چونكە بىرپىك خاۋەن ھونەر بووم
ھەمىشە پەنجەپۇ بووم، دەربەدەر بووم
ھەزار گۆۋەند و سەد پەندەم بەسەرھات
لە نامىزىم نەگرتۈۋە بووكى ئاۋات
ھەزار سوپكەم لەبىن ھەنگىل دراۋە
دەمم گىراۋە، چاۋم بەستراۋە
لە نامىزى گەرم بى بەش كراۋم
وەكوتۇ توۋىشى پۇزى پەش كراۋم
ژيانم پىر لە پەنج و دەرد و داخە
نەۋە گىرساۋمەۋە لە كىۋو و شاخە
كەسىك نەى پىرسى، نەيزانى چلۇنم
لە يادان چوۋمەۋە، چىرۇكە كىۋنم
بەشەۋ ژان و پەزارەم دىنە پالى
بەپۇز ئوقۇرەم نىيە ساتىك لە مالى
بەلام ھاۋدەردى ئازىزم ھەتا ھەم
وەكوتۇ دەردى دىل ئاكام لە دەس خەم
نەمن پىم خۇش نىيە ئاۋدەنگى قەل بىم
نەمن پىم خۇش نىيە يىزراۋى گەل بىم
ھەتا دوزمىن نەگەۋزىنى دەخوئىنم
دەخوئىنم بۇ گەلى خۇم، ھەر دەخوئىنم

فرمیسکی گهش

قهت له دنیا دا نه بوو ښځه له ناخوښی به شم
 مات و داماو و په شیو و ښکس و چاره په شم
 سهرده میک ئاواره بووم و ماوه ښکیش دهسه سر
 نه مدی پروی ئاسووده یی، هر توووشی گیره و قه په شم
 دابی کوردی وایه، کهس لاگیری لیکه و ماو نییه
 بوچی سه رکونه ی بکه م لیم زیزه یاری مه هوشم؟
 تیغی بی مهیلی و جفای نهو نازنینه دل په قه
 جه رگی له ت کردم به جاریک نه نجنیویه سینه شم
 کوشتمی و شهش خانی نومیدی له من گرتن حریف
 موږه هه لداوړم و بیهووده به هیوای دوو شه شم
 نابینی زه ده له سه لوی کهسی له شاره دا
 گهر خه م و دهردی دلی خومیان به سه ردا دابه شم
 خو شه ویستی گو شه که ی ته نیایی هر نه ژن که مه
 بو یه پوژ و شه و هه ها گرتوومه ته نیو باو شه شم
 نایه لئ دوژمن به په ننگه زه ده که ی من پیکه نی
 تا ده می مردن نه من مه منوونی فرمیسکی گه شم
 شاعیریکی راست و یه ک پروم و فیدا کار و نه به ز
 کورده موحتاجی محک نیم زپری بی غلله و غه شم

گريانی نيوه نهو

شهوانه نهو دهمانه‌ی شهو ده گاته کاتی نيوه شهو
 خه لک نووست و له چاوی من که سه‌ر دیسان په‌واندی خه
 سکووتیکی به‌سام سه‌رتاسه‌ری نه‌م دپیه داده‌گری
 ده‌لیی هه‌ر زینده‌وارنکی هه‌یه له‌و دپیه‌دا ده‌مری
 له هه‌چ لا خه‌په‌یه‌ک نایه، چرای مالنکی نایسی
 به‌نه‌سپایی له مال دپمه ده‌ری ده‌خوشم وه‌کو نیسی
 ته‌ک و ته‌نیا به‌نارامی ده‌چم بو گرده‌که‌ی به‌ر دی
 به‌دلته‌نگی و کز و خه‌مناکی راده‌کشیم له‌سه‌ر به‌ردی
 ده‌که‌م جا سه‌یری نه‌ستیران و هه‌لده‌مژم شنه‌ی شه‌ویا
 شه‌و و بیده‌نگی چهند خۆشه، هه‌میشه خۆزگه هه‌ر شه‌و با
 وه‌کو ناوالی چاک نه‌ستیره‌کان گوئی راده‌دیرن بۆم
 هه‌تا بۆیان به‌یان که‌م موو به‌موو رازی ده‌روونی خۆم
 کو‌لم هه‌لده‌ستی نه‌و چاره و له‌به‌ر ده‌ردم ده‌نالینم
 هه‌تا ناوری دل‌م ده‌کوژیتسه‌وه نه‌سرین ده‌بارتنم
 شه‌وانه گه‌ر نه‌که‌م نه‌و شیه‌ون و نالین و گریانه
 ده‌سووتینی وجوودم ناگری نه‌م جه‌رگه بریان‌ه
 به‌لی گریان‌ی نیوه‌ی شه‌و ده‌کا ناسۆری دل مه‌ره‌م
 کو‌ل و کو‌م داده‌مرکینتی و به‌جی دی‌لی دلی من خه‌م

ئارەزووی فرین

ژین بەیخسیری و دیلی بی کەلکە
 بۆیە لەمیژە لە ژینم تێرم
 گوزەران بوو من لەناو ئەم خەلکە
 سەختە، ناخۆشە، چۆنسی رابوێرم

هیـزـم لـی بـرا تاکی دەریەرم
 لەناو مەینەت و دەردی سەرزەمین
 ئەو بەینیکە کەوتۆتە سەرم
 بیرى ئازادی و ئارەزووی فرین

بەلام داخە کەم نیمە بال و پەر
 کە بفەرم، برۆم خۆم بەدەم نەجات
 بچمە شوێنیکى لێ نەبێ بەد فەر
 لەباوەش بگرم نۆبووکی ئاوات

ئەى سـرـوـه باکەى بەیانى! وەرە
 بە شەشەشن و پشووێ خۆت توندکە

لهسهر نهو دونيا نهو بهم لابه ره
هه تا ده توانی نه من بلند که

نانا هه وره پش! نه وره نهوی به
لهو به رزانه وه وره خوار
که که که مه وره پیکي زهوی به
لهسهر پشی خوت نه من بکه سوار

نهو جار هه سسته وه بهر وه ژوور
مه وسته هه تا ته شکي ناسمان
به به ره نيزیک ناسوی جوان و سوور
نه جاتم بده له کارلی خه مان

شیلان ناوی - ۱۳۲۸

خونچەي بېيى

دېتىم لەنناو دار و دەھەن
 لەسەرچلى سۈورە گۈلچىك
 ھەلگورما بۈيۈك، دەيگەر شىيەن
 بەرى بەيەننى بولبولچىك
 گۈتم ئەي مەلى دىل سۈوتە
 چىيە، بۈ دەنالى بەتە؟
 كە نالەنت بۈ ئەو ھەيە
 گۈلتە وا زو ھەل ھەيە
 ئەو نالەنتە بى فەيە
 بۈچى نازانى، نەتەيە؟
 گۈل ھەفتە نەتە سەرى
 سىس دەيەتە ھەل ھەيە
 ۋەلامى دامە ھەيە بولبول
 بەشەيەننى، بەكە ھەيە
 گۈتى نالەنتە بۈ گۈل
 كە سىس بۈيە، دەنەنى بۈ؟
 ئەو ھەيەنكى پەيە ھەيە

پشکوتووہ جا سیس بووہ
نالینی من بو خونچہیہ
بو خونچہ پەشیو حالم
ئەو داخە لە دلمدا ھەییە
بۆیە ھەمیشە دەنالم
ئەو، پێش پشکوتن سیس بووہ
بەجوانە مەرگی مردووہ

شیلان ناوی ۱۳۲۸

گۆمی خوتین

عەزیزم بۆچی تۆراوی لەخۆرا؟
چ قەوماوە؟ دلی تۆ بۆچی گۆرا؟
ئەتۆ وا زوو لەبیرت کردم ئەمما
فەرامۆشت نەكەم شەرتە لە گۆرا

لە من ڕا خۆ خەتایەك پڕوی نەداوە
ئەدی بێ مەیلی بۆ پڕوی دا لە تۆ ڕا
ئەسیری کەزیتە کۆتری دلی من
دەبێ حالی چ بێ کۆتر لە تۆرا؟

سەر و مال و کەمال و بیر و هۆشم
لە نەردی عیشقی تۆدا پاکى دۆرا

لە چاوم دێ بەخوڕ فرمیسکی خوتین
کەچی ئەم گۆمە خوتنە هەلنەچۆرا
من و لاشەى پەپوولە ماینەو و بەس
شەوی دووری، شەمیش تەواوە لە کۆرا

ئاۋاتى بەرز

لاگرى سولجە تەۋاۋى رەنجبەرى وشىياری كورد
چاۋەنۆپى دەرفەتلىكە خەلكى لادى و شارى كورد
كوندى شوۋمى شەپ لە زەندۆلان خىزى بەدزى و فزى
كۆترى سولج و ناشتى نىشتوۋە لەسەر دىۋارى كورد

دەستى دا دەستى براى و ھاتە ناو كۆپى خەبات
كىزى نەشمىل و لەبار و شوخ و گوى بەگوۋارى كورد
كورد گوتوۋىيە سوار ھەتاكو نەگلى قەت نابى بەسوار
ئىستە چابوك سوارە، چونكە زۆر گلاۋە سۋارى كورد

فېرى زۆر دەرسى بەكەلىك و باشى كردين تېشكان
جا بېينە راپەرىن و شوپشى ئەم جارى كورد!
بەيت و بالۇرى ھەزار جار بۆللى كۆنەپەرست
تازە و ئىزىنگىكى نادا دىدەكەى يىدارى كورد

رۆژ بەرپۆژ قايمتەرە، مەحكەمتەرە، بېروايەكەى
دەم بەدەم چاكتەر دەبى، باشتر دەبى، ئاكارى كورد

بئى وچان دەپواتە پېش و پېنگە دەپرى بۆ ھەدەف
زۆر لە سالان پرووتترە ئەو سالە کە ئەفکاری کورد

کورد بەزینی بۆ ئەبوو دەستی ئەدا، با دوژمنیش
پانەوہستای لە تالان و برپۆ و کوشتاری کورد
ئەو لە نازار و شکنجە قەت ئەبوو خافل، بەلام
کوردی کردۆتە سماتە جەزەبە و نازاری کورد

سەد ھەزار بەرگێرپەوی با ییتە سەر پێ، ناخەری
ھەر دەگاتە مەنزلی ئاوات و خوۆشی باری کورد
مافی کوردی ھەردەبەیی بستیندەری بستیندەری
دوژمنی کورد تی گەیشتووە ناکری باشاری کورد

وا گزینگە دا بەیانی جوانی نازادی بەشەر
پۆژی پووناکە، ئەماوہ زولمەتی شەوگاری کورد
نایەوێ یاریدەدان و کۆمەکی ئەسلی چوار
جووہلە ناغای (ترۆمن) ویی کەوت پلاری کورد

ھەرکە تووشی بوو دەلی: (یانکی گۆھوم یانکی گۆھوم)
تازە دەستی ئەجنەبی ناتوانی بگری زاری کورد
تورپەیی خەلکی کە دی واکلکی گرتە ناو گەلۆز
دوژمنی خوێری، وەکو پێوی لە ترسی داری کورد

دیتە سەر پێبازی راست و دیتە ناو کۆری خەبات
خوارەپێجە لی براوہ پیاوی خێچ و خواری کورد

هیزی بیگانهی له پشت خوئی دیبوو، بوئییه وای ده کرد
باری هیلکان نابزیوئی خاینی لاساری کورد

دانه نیشی گهر له سهر ئه و په تک و سینگه بیگومان
تو له نه ستویدا دهینی په تک و گوئله و ساری کورد
تیک ده دن کوشکی بلیندی مفتخوری زگ زه لام
پاله و جووتیاری برسی، کارگهری ییکاری کورد

دیوته چوئن خوئی شارده وه خو پریانه وه ک ئاغایه کی!
ئه و گزیره به د فله پهی دهنگی ده دا ییگاری کورد
خوئی له بهر لافوای قینی توندی گهل پاناگری
دوژمنی وه حشی و درننده و زالم و زۆرداری کورد

ده چته سهر دارئ له پوژی ئینتیقام و توله دا
ئه و کسهی کوشتی به ناههق پیشه و سهرداری کورد
نایه لهن ئادار به سهر پاداری ئه و ده باره وه
چونکه ده یگوت نایه لم ئاداری کورد، پاداری کورد

«پاش قرانی مودهعی دهس پی ده کهن ته عمیری مولک»
«دپته دی ئاواتی به رزی «ئه حمه دی موختاری کورد»
«پینگهیی ناسن ده چته شاخی هه ورامانه وه»
هه ر که کهوته دهستی کوردی چاره نووس و کاری کورد

مه دره سه و دانیشه که ده بو شار و لادی داده نیین
خوینده واریی تا کو پولهی زیره ک و نازداری کورد

نــه و زمانه شـیرنه ی نیمه پـهړه ی ده گړتــه وه
نادړې چیدی کتیب و ده فتهړی نه شعاری کورد

بـی بـهـرو نابـی مه تاعـی کورد هواریمان نیتـر
په نه قی پهیدا ده کا نه و جاره که بازاری کورد
داده مه زړینن له گشت شاری ولات کارخانه یه ک
تا به دهستی خو ی په نیو بی بهرهم و کرگاری کورد

بـهـر دهـدن گاجووتی لهـ، سواړی ته پراکتوران دهـبن
دیتـه دهر بـووره و بهـیار و بهـندن و نیساری کورد
کشتوکال و جروت و گامان دیتـه سـهـر باری لهـبار
پـر دهبـی تیـر و جهـوال و مشـت دهبـی عهـمباری کورد

خهـسته خانه شـمان دهبـی، دوکتـور و دهرمانیش فره
ناکه و ی تازه له کووچان خهـسته و بیماری کورد
بهـختیار و خوړند هوار و ساغ و تیـر و پـر دهبـی
دیتـه دهر ماکه ی نه هاتـی و نه گبهـتی و نیدبـاری کورد

دهـست له نهـستوی یه ک دهـکن نازاد و شـاد و بهـخته وهر
کیژ و کوپ، لاو و گراوی، دلـبهـر و دلـداری کورد
بوونی پرزگاریت له شیعری دی چ جوانت هـوند هـوه
نـه ی هـزار، نـه ی شاعیری تیکـوشهـری ناوداری کورد!

(کوتری پیکاسو که موژده ی هیمنی هیـنا گوـتی:)
مرد، بهـسـهـرچو، پوژی نیستـیعباد و نیستـسماری کورد

ئەى مەلى خۇش خويىنى ئاۋارە و تەرە و بىئاشيان
موزدە بى زو دىيەۋە ناو مىللەتى پزگارى كورد
بلبلە سەرمەستەكەى باخى موكرىان ئەۋچەلىش
تير بخوينە، دەنگ ھەلئىنە تۆ لەناو گولزارى كورد
خۇشەۋىستى مىللەتى خۇتى لەيىر چۆن دەچىيەۋە؟
چاۋەپۇتە ئىستەكانە شارى بى ئەغىارى كورد
ئەو ژيانەى بى تۆ راي دەبۇرى «ھىمن» مردنە
يىكەسىكە پاشى تۆ و پاشى سەرەك كۆمارى كورد

مەھاباد - ۱۳۳۲

بەغدا نىۋە پىيەت بى

خاين، خويىرى، درۋىز، بەدەفەر، شەپانى، سەرشۆپ!
 پىياوگۇز، تاۋانبار، رۇپەش، ناكەس، ملھور، دىكتاتۇر!
 خەللىكى ئىران بەدەس تۇ كرابوون زىندەبەگۇر
 ئەۋە تۇي لىت قەۋماۋە، دەريان پەرانىدوۋى، ھەي گۇر
 دەپرۇ ئەي شاھى خاين بەغدا نىۋە پىيەت بى

ئەي دوژمنى ئازادى، نۆكەرى ئىستعمار!
 بەدەس تۇ چۈنە سەر دار مەزن، پىشەۋا، سەردار
 بەدەستورى يىگانە دەسۋورا چەرخى دەريار
 زال بوۋ بەسەر دەريارا پالە، جوتىر و كرىكار
 دەپرۇ ئەي شاھى خاين بەغدا نىۋە پىيەت بى

كەي سىيەرى خودا بوۋى، ئەي سىيەرى نەھاتى
 لە سايەي تۇدا دىمان شەپ و گرانى و قاتى
 لە خزمەتى باۋكى خۇتدا لە پىياوگۇشتن راھاتى
 ھەر كە خەللىكى لىت راسا، بۇي دەرچوۋى و ھەلاتى
 دەپرۇ ئەي شاھى خاين بەغدا نىۋە پىيەت بى

پشتت له ميللەت كړدووه پەنات بردووه بـۆ دوزمن
بهـدرهـقهـى پـښـگـاي تـۆ بـى تـووك و نـزاي پـياو و ژن
دوزمنـى گـهل هـمـيشـه بـهـمـهـرهـدى شا دهـچـن
هـر دـيكتـاتـور تـيـدهـشـكى، هـر گـهلن پـزگـار دـهـبن
دـهـپـرؤ نـهـى شـاهـى خـايـن بـهـغـدا نـيـوهـى پـښـت بـى

گـزـيـرى گـوئ لـهـمـسـت بـووى تـۆ بـۆ شـيـركـهـتى نـهـفـتى
كـلـكـى ناغـات كـيـشـراوه بـۆيـه هـيـنـده كـهـنـهـفـتى
پـيـمانـهـوه نـووسـا بـووى، هـمـروهـكو قـيـل و زهـفـتى
نـهـكـهـى بـگـهـرپـيـهـوه، حـالا كـه رـفـتى... رـهـفـتى
دـهـپـرؤ نـهـى شـاهـى خـايـن بـهـغـدا نـيـوهـى پـښـت بـى

مهـهـابـاد - ۱۳۳۳/۶/۲۶

موو ناپسینم

ئەمەن دەمگوت لە دنیا تا بێتەم
لەبەر کەس ئەستەمە سەر دانۆتەم
کەچی ئیستا لە داوی بسکی تۆدا
گرفتارم گۆلم موو ناپسینم

ژیانم پەر لە پەنجە و نامرادى
بە هەلکەوتیش نەهاتەم تووشى شادی
دەلم هیند تەنگە هەر جیى تۆ دەبى و بەس
نەتۆش مەحکوومی حەپسى ئینفیرادى

قەرار بوو بێی لە گەڵ خۆت شادی بێتە
نەهاتى، گەرچی پێت دابووم بەلێتە
لەناو کوردا نەبوو پەیمان شکاندن
لە کوێ فێر بووی گۆلم پەیمان شکێتە؟

نەگەرچی پۆیى، قەت ناچی لە یادم
دەکەم یادە، بەیادی تۆوە شادم
کە بارگەت بوو هەوار تێک نا عەزیم

شکا نهستونده کی تاو لی مرادم

شهوانه هاونشیننی جامی بادهم
به باده با پهژاره و غم به با دهم
که دهستی پژگار بای دا سهری من
سهری شووشه‌ی شهرباب و چاکه بادهم

تو و پوهی

ساقیا کوشتمی خهم و مهیندت
دوهره لهو شهرا به مهستم که
نامه وئ جام و ساغر و پیاله
بهشی خوم بو له لوچی دهستم که

وهره نهی نازنین به خیرا خوت
گیز و وئرم بکه به باده و مهی
با منی رهنجه رو له ژیندا
هیچ نه بی جاره کی بلیم نوخه ی

حاسلی تیگه یشتن و زانین
چ بوو بو من جگه له کوئروه ری؟
سهرده میکیش په نا ده بم بو مهی
تا بزانی چلونه بی خه بری

لهو ولاته که سیک له خه و رابی
بهشی چاره روهشی و خهم و شینه
تیگه یشتن عیلاجی دهردی من
مهستی و شیتی و نه زانینه

بۆيۈمى پەندىگار

نېمە ئاۋالغى لە گۆشەى يېكەسىدا غەم نەبى
چاكە ئەو لېرەش ۋەفائى ھەر ماۋە، سايەى كەم نەبى
لاپەرەى ژىنەم ھەممو ھەلدەيتەۋە تىيىدا نىيە
باسى فرمىسك و ھەناسە و شىۋەن و ماتەم نەبى
پۇژگارى سېلە بوۋ من بۆسەيەكى نايەۋە
نەمدى ھەر تىرىكى دەپھاۋى بەرەو سىنەم نەبى
رەنجى دوورى دلبەرم بوۋ كوشتنى من كافىيە
گەر لە دنيادا ئەمەن ھېچ مەينەتى دىكەم نەبى
كۈا دەزانى چەند پەرىشان و پەشپە ھالى من؟
ئەو كەسەى گىرۋدەيى ئەگرىجەو و پەرچەم نەبى
رەمىزى دلدارى لە زىنى فېر نەبوو يارم دەنا
كۈا ئەويندارى ۋەفادارى ۋەكۈ من، مەم نەبى؟
كىزى شاريمان لەخۋى ۋەرگرتۈۋە چارشىۋى رەش
داخەكەم نەمدى لەۋى مانگىكى دەۋرى تەم نەبى
شادى جارىكى بەمىۋانى نەھاتۋتە دلەم
رەنگە خەلۋەتخانىي خەم شۋىنى نامەحرەم نەبى
خۇم دەسووتىنەم ھەتا بەزمى خەلك رۆشن بكم
كى لەپىيى خەلكا ۋەكۈ شاعىر دەسووتى شەم نەبى

چاره‌نویسی شاعیر

به‌هار بوو فہ سلی زستانم، نہ گہر یارم لہ گہل بایہ
 درویشہ گہر گوتوویانہ بہ خونچیکی بہ ہار نایہ
 لہ بارانی مہ پرسہ تا ہور بگری بہری پوژی
 دہی بگریم ہہ تا پرووی تو لہ ژیر چارشوی پہ شدایہ
 ہہ ناسہم لادہ دا چارشوی و پرویہندی پہشت ناخ
 ہہور ہہر چہ ندہ پر بی کوا حریفی قودرہتی بایہ؟
 لہ ژیر سایہی بروکہ تدا حوکرانی دہ کا چاوت
 لہ سایہی دووخی شمشیرہ کہ حاکم حوکی نیجریہ
 لہ سہر بہ فری بہ کار نایہ وہ کو بیستومہ داوی پہش
 لہ سہر کو لمہت نہدی بو دلگرہ نہو بسکہ تاتایہ؟
 ہونہر ناتوانی جوانی تو بہ ہیچ شیونکی بنوینی
 لہ مہر مہر چون دہ تاشری ہیکہ لی نہم بہ زن و بالایہ؟
 بہریشی بوڑوہ سوجدہی دہم من بو جہ مالی تو
 نہدی بوچی دہیانگوت دار کہ پیر بوو تازہ دانایہ؟
 بزہت ناییتہ سہر لیو و بہ زہت نایہ بہ حالمد
 نہ گہرچی زور لہ میژ سالہ لہ دووت دہ خشیم وہ کو سایہ
 دہزانی بوچی من ہیندہ پہریشان و خہ فہ تبارم

له بازارې ژيان غيړې هونډر نيمه چ سهرمايه
به توو توووش توووشى مه كته ب بو دهاتم من كه زانيبام
خفت، مهينه، كهسهر، حسره، بهشى نينسانى زانايه
له گه چاره پرهشى و دوور بهشى و نه گبهت دهبي هلكه
له ميژه چاره نووسى شاعيرانى كوردى هر وايه

جولانہ

چوومہ لای دوکتور و گوتی
 نہ خوشی دہر دہ کت سہ ختہ
 گوتم: تو پیت وایہ دہرم؟
 بہ داخوہ، گوتی: وہ ختہ

ئو دلہ کوتی گرتوتہ
 پیاری بہ هیزیش بیگری
 ییتوو ناگای لہ خوی نہ بی
 هینده پی ناچی دہمری

پیکنیم و گوتم دوکتور!
 نایم زانا و شاره زانی
 بہ لام تو پزیشکی ویشکی
 باری دلداری نازانی

دلہ کوتم نیہ، دلہم
 جیی کیژیک کی خانومانہ
 منبالہ، ئوقری ناگری
 بؤم دروست کردوہ جولانہ

ماجی تیرین

به مندالی له لیوی نالی تۆم نهستاندوه ماجی
به پیریش له زهتی نهو ماجه شیرینه له بیر ناچی
به سه د دکتور و دهرمان و په رستار ناکری چاره
که سیک تیری مژولی نهو کچه کورده له دل پاچی
ده کا گیروده تر پیرانی دلتەر نهو کچه کورده
بچیته مه کته ب و بسکی به موده تازه هه لپاچی
خه م و دهردی زه مانه پیری کردم وشک و بی زه وقم
که شاعیر وشک و بی شور بوو له ناو خه لکی ده بی لاچی
له گو شه ی بیکه سیدا نیسته وا دلته نگ و خه م بارم
نییه باکم نه گهر مال م به جارنکی به قوردا چی
به شی کوردیکی زانا له م ولاته مهینه ت و دهرده
نه وه ی نه ترست بلای په بی به دهردی کوردی زانا چی
له ناو بازار ی نه ورۆکه ی نه ده بدا شیعی تۆ (هیمن)
وه کو بوولی چرووکه، هیچ رهواجیکی نییه، ناچی

ہیلا نہی بہ تان

نیہ باکم نہ گہر زالم شکاندوویہ تی بالی من
 نہوہ سہختہ کہ وا ناگاتہ گونی کہس نالہ نالی من
 بہ ہار ہات و تہ بیعت ہو کمی نازادی مہلانی دا
 لہ ناو کونجی قہ فہزدا دیارہ چۆنہ نیستہ حالی من
 لہ گولزاری ورینگہی بلبلی سہرمہست و شہیدا دی
 بہ لام نایہ جریونکیش لہ ہیلا نہی بہ تالی من
 لہ سہر ناچیتہ دہر ساتی خہیالی بسکی خاوی تو
 نہ گہرچی تیگہیشتم چاوہ کہم خاوہ خہیالی من
 نہری نہی ناسکی ناسک ہتا کہی دہستہ مؤ نابئی؟
 نہری پیروژہ کہی خوشفہر ہتا کہی نایہ مالی من؟
 گوشت: بۆت دیمہ جیژوانی، ہزار سوئندت بہ شالم خوارد
 لہ ناہی عاشقانہی من بترسہ، نہک لہ شالی من
 کہ مالت بی کہ مالت بۆ چییہ لہو شارہ ویرانہ
 کہ مالی دہولہ مہندی دی، گولم نہیویست کہ مالی من
 نہ گہر دہیزانی مانای خوشہویستی نہم کچہ کوردہ
 بہسد یاقوت و گہوہر نہیدہدا فرمیسکی نالی من
 رہش و تار و دریز و پر لہ نازار و خہم و دہردہ
 بہلی شہوگاری دووری بوو سہراسر ژینی تالی من

گلینەى شاعیر

نەگەر خەرمانى عومرم ئیستەکانە پاکی با بیبا
بەمەرگی تۆ مچورکیشم بەدلدا نایە، با بیبا
هونەر گەر خۆی پەرتشانى نەبایە لەم ولاتەیدا
بەشى من بۆ دەبوو چارەپەشى و خانەخەرابى با
لەکوئى حالى من و تۆ وا دەبوو ئەى خۆپەرەست ئیستا
نەگەر دنیا ئوسوول و قاعیدە و نەزم و حیسابى با
بەجامى بەدە تیر نابم، گەر مەیلەت هەيە ساقى
گلینەى خۆم دەنیرمە خزمەتت، بۆم تیکە تا بیبا
وہەر من نایەلى لیرەش مەى و ساقى جەنابى شیخ
دەنالا لەولا شەراب و حۆرى با ھەر بۆ جەنابى با
ھەموو عومرى ئەبەد تێیدا نییە خۆشى دەمیک مەستى
خدر ئاوى حەياتى بۆ چ بوو؟ فیری شەرابى با

گیتره لووکهی خهزان

گیتره لووکهی به سام و توندی خهزان
 که په لاماری دایه باخ و پهزان
 ده شکیتنی نه مامی شلک و ته پ
 گوئی بونخوش و ته پ ده کا په پپه پ
 نه و گوئی باخی پی ده پازوه
 داخه کمم نیسته هه پروکاوه
 هه روه ها دهستی بی به زهی ته قدیر
 نایه لی چووک و گه وره جوان و پیر
 تازه لوان له خوین ده گه وزیتنی
 جهرگی دایکی هه ژار دهرژیتنی
 زهبری توندی زهمانی به دکردار
 شاری کردینه شاری پر نازار
 هه رچی دهینی دهس به نه ژنویه
 له هه موو لاهه شین و پورپویه
 بزه نابینیی تو له سه رلیوی
 چاوه فرمیسکی خوین ده پالیوی
 سه ربه قور، مل به کینه گه وره و چووک
 خه نه شوریاهوه له په نجهی بووک

مەرگی ئەو سى جەوانە بى مرادە
ماتەمى خستە ئەو مەھابادە
گەرچى (يوسف) ئەسىرى بەندى گلە
ئىستە لەو (ميسره) ھەر عەزىزى دلە
گەرچى بۆخۆى خرايە چالى گۆر
شونئەوارى بەنرخى ماوہ لە گۆر
خزمەتى خەلکى زۆر بوو ئەو لاوہ
جا چلۆن دادەمىنى لەولاوہ؟
گەر (سولەيمان) نەما لە کۆرى خەبات
نەگەيشتووہ بەئارەزوو و ئاوات
زىندووہ تا ئەبەد لەناو خەلکى
چونکە بۆ کۆمەلکە ھەبوو کەلکى
خزمەتى عىلمى کردە پيشەى خۆى
خونئەوار کۆرى شىن دەبەستن بۆى
رەنگە شاگردى کوردى وريا و ژىر
دەرسى ئەو لاوہيان بىنى لەبىر
کاکە (داوود) نەگەر لە پى زيانا
گيانى شىرىن و پاكى خۆى دانا
فېرى کردىن دەبى لە کارکردن
نەبەزىن تاكو سەردەمى مردن
يادى دوو پياوى چاكي زەحمەتکيش
يانى کاکە عەزىز و مام دەرويش
خەلکى ئەم شارە قەت لەبىر ناکەن
خەلکى ئەم شارە ئۆگرى چاکەن

گولۍ هېوا

نه خټه ر کچی کوردی چاومه ست!
 نیلهام به خشۍ شیخۍ پر هه ست!
 نه ی پېشمه رگه ی میلله ت پهره ست
 که دیتمی تفه ننگ به ده ست
 زانیم گولۍ هیوا پشکووت
 به یانی نازادی نه نگووت
 نه خټه ر پېشمه رگه ی کولنه ده ر!
 نه خټه ر نه ی گولۍ نیو سه نگره ر!
 خوښت ده تکی له دمی خه نجره
 ده گری به ری هیزشی نه سکره
 سیړه ت گرت به وچاوه جوانه
 له که له که ی نه م بیژوانه
 شه قت هه لدا له زړه و جل
 تووړت داوه کلدان و کل
 توندت کردووه پشیتنی شل
 فیشه کدانت کردوته مل
 پساندت بازنه و پاوانه

دهستت دا تفهنگ پياوانه
نارپژى چاو، سوور ناکه‌ى ليو
شانه ناکه‌ى بسکى په‌شيؤ
يه‌کجارى فرپست دا چارشيو
نه‌وه پروت کرده چر و کيو
دهبرى جهرگى دوژمنى زؤل
به‌سهرنيزه نه‌ک به‌مزؤل

پاوه بهران

تفهنگی پړاوی نه سستېنراوه یه کسهر
 بهقهولی کاک هه ژار، بی پاوه پړاکهر
 مه فهرموو پړاوه نه مالو شاره تازه
 که سهیری پړاکهران پاوه به رازه
 نیتړ دهرچوو بلین باوی کورانه
 نه خیر باو باوی (سونه) و (دوو کورانه)
 قورینگ و (په ش به شه) و (دورنا) و (هه له تانج)
 نه ناغایان له کن پیاوه نه کرمانج
 به که یفی خوئی له سهر نه و ناوه پروونه
 ده کا گالته و قوماری (پی به قوونه)
 سهری چوون لی ده شیوی سی له قوپی
 که پړاکهر چونکه بی پړاوه ماوه توپی
 (بنه) پرووخان و (سپیه) چول و هولن
 بللون پړاکهر و بالنده پولن
 پفاندوویه (قه له سابوونی) سابوون
 که ههستی کردووه لاگیریه قانوون
 نهوا (که رویشکه) کنه سیخیوار له پشته

قولەشىنى بەھەست و گورج و گشته
 لە لانا كەوتوو و نايىتە نىرى
 كە جاران شۆرەتى بوو سەنگەسىرى
 دەكا سەمكۆل و چاوى ھەر لە كۆيە
 كە نىرى تىگەيى پارىز درۆيە
 نىتر كەس پرووى نەماو بەختە كىوى
 بەشىر گالته دەكا نەورۆكە پىوى
 لەسەر بەردى دەخوئى (كەو) بەدەستە
 دەلى پاكەر نەگەر پىاوى دە ھەستە
 لە چاوان ھەلۆرەن فرمىسكى كوپكوپ
 كە دى و دەروا بەدەستە (چرگ) و (كوپكوپ)
 ھەوئردە و (زەرپەكەو) دىنە رەپستە
 بەلام چ بكم چەكم پىلار و مستە
 لە سوور كىلان دەنىشن پۆلەكۆتر
 لە جاران زۆرتريش و سەريەخۆتر
 (فەقى رەحمانى) ئاوالت چلۆنە
 چلۆن بى پاك دەوى كالىارە كۆنە؟
 گەرم داھاتوو وەك پىرە لۆكى
 لە سوئ ساچمەزەنى كۆنەپەشۆكى
 نەوى زۆر توورە بى (دەروئش كەرىمە)
 كە پىرى ئىمەيە و پىاوى قەدىمە
 گەلىكى دى ھەرا و بەزم و تەق و شۆق
 چراى ژىنى نەبوو وەك ئىستە بى شۆق
 بىزى نايىتە سەر لىوى وەكو مىر
 رەبى بى پاك نەبى قەت پاكەرى پىر

وه کو (نه حمده) گوتی نهی پیری مه شهوور
 مه خوؤ خه م بو تفهنگی عه هدی تهیموور
 نه وهی چابوو له شانی ئیوهدا بوو
 بهر هه مهت بئی دهنه بو بسته چابوو
 ده بیی حالی چبی (کاخدری) خو مان
 کوپی کیوان و پو لهی بهند و چو مان
 مه گهر نوکان بخوات و بهخته راوی
 دهنه تازنه دهو ئی ساچه باوی
 ره بی دوژمن به حالی (به هه نی) بی
 له داخا رهنگه لووتی داژ نه بیی
 که سیکی بهخته لای و که لپی بی شی
 وه ها په رته خلینه ی بو ده کیشی
 جه نابی (نه رده لان) شیواوه حالی
 وه کو جیبی منه ساکی به تالی
 ره نیسه گه وره که ی کانوونی راو بوو
 نهویشی چوو له دهس دهسته شکاو بوو
 (رها کرد است او خوی پلنگی)
 نه ماوه پوز و فیز و زه بر و زهنگی
 که سایه ی که م کراوه نهو له سه رمان
 له سه ر کی لی دهنه نهو جاره فه رمان؟
 گه لیککی گوشتی کینوی خوارد به مفته
 له گوشت که ل ساز بکا با ئیسته کفته
 یه قین (مه حمود) با نادا سمیلی
 سمیل بادانی پی حه یفه به دیلی
 که راو کهر بی تفهنگ نه لبه تته دیله

لە ھەمووان دىلتىرىش (مەحمود سەيىلە)
دەللىن دوكتۇر خەۋى نايە شەوانە
لە تاۋى راۋى (مالۇس) و (يەكانە)
نەيە ھۆشى لە كەس ۋەرىگرى ۋىزىت
دەدا دەرمانى (تەفۇس) ۋ (بەرۇنشەيت)
لەكن خانم يەقىن نامىنى نازى
لە كۆپەى بېرى قاۋرەى بەرازى
بەشى ئىمەى نەدا لەو خەست و خۆلە
مەسىحى گەرە ئەستاندوۋىە تۆلە
(مەمى خان) چاكە ھەر ماۋە جەفەنگى
ئەۋەش قازانچ و سوۋدى بى تەفەنگى
بەلام (مىرزا ھەسەن) كارى كراۋە
تەفەنگىكى كېرى و تەحوىلى داۋە
لە دەستى مفتى زادە كى دەكا خىر
تەفەنگى داىە، راۋى پى نەكرد تىر
تەفەنگى تازە ھىتابوۋ ھىجازى
بەلام مەۋداى نەبوۋ بۆ توركتازى
فەرۋىكى ئەۋە گىرتى ھەموۋمان
لە داخانى دەبوۋ بگىرن ھەموۋمان
چلۇنە كەيفەكەت پەرمانى قازى
دەخۇى ئىستاش كەبابى جەرگى قازى
ئەۋىستاش لى دەنىى تۆ سەنگەسىران
دەنپىرى كاسە سەفرە بۆ فەقىران
مەزەى ۋودكاتە ھىشتا سىنگى بارى
نەۋەللا ھىندە بىرسى بەرد دەھارى

ئەو ھەت چا كە لە قەسسا بىخانى ھەوور نى
 ھەكو ھەولاي برات بۆ گۆشت زەرور نى
 ھەلەم كىرد لىم بىورە تاكو مابى
 ھەلۆى و كا كە بۆ كۆللارە نابى
 ئەتۆ پەركوورى توند و تىژ و دېر بووى
 ئەتۆ سولتانی شاخ و كىو و چىر بووى
 زەمانە داخە كەم بالى شكاندى
 لەناو دال و قەل و كوندى خزاندى
 ھەيف ئەى شاھەلۆ بۆ بال و چەنگى
 ھەيف سەد ھەيف بۆ دەست و تەنگى
 ھەيف ئەى نايىغەى پراوى موكرىان
 كە بالئەدە لەترسانت دەگرىان
 دەبىنم ئىستەكانە چەك كراوى
 دەترسم چاوى تۆ كوئىركەن مراوى
 پەفیان چا كە ئىو ھەلكى شارىن
 ھەكو من نىن، بەشى زۆرتان ئىدارىن
 (بىھەمدىللا) ھەتانە كار و بارىك
 بەرۆژ كار و بەشەو گالتە و قومارىك
 پەفییك، ھەمپەرىنىك، ناشنايەك
 كىتییك، تەختە نەردىك، سىنەمايەك
 بەلای مالى ھەلىفەیدا گەراىك
 لە خزمەت نەرمەناكىش ئىستىكانىك
 بەلام من ھەلكى لادىم سەگ بەھالم
 دژ و داماو، كەنەفت و دەس بەتالم
 پەرىشان و كىزم بى كاروبارم

به بئ پايوش به جارِك كۆل وارم
كه زۆرى بۆ دهينام دهر د و مەينەت
دهچوومه پاو و ئامبىزى تەبيعت
خودايه تازه چۆنى بگوزەرتنم
كه تەنيا تۆپەرەش بوو خەمەرپوئىنم
لە ژوورئ دادەنيشم هيندە، دەمرم
كه دهچمە دەشت و مەزرا سەكتە دەگرم
لە ناو داچيندراوى سەوز و شينم
هەزار جاش و كەر و گوئلك دەبينم
لە باغدا هەيه سەد بزنە گرپوئ
بزن نازاد كرابى، ريشە دەپوئ!
بەجوتيارى بليىم چاكت نەكيلا
دەزانم دەسبەجى رۆبۆتە تيلا
بەگاوانى بليىم زيانى مەفەرمو
دەلى لاچۆ برۆ وەختى بەسەرچوو
بەشوانى گەر بليىم مەيكە لە ميشە
دەلى ديارە دەمت ئيستاش لەپيشە
لە ناو ديدا كه دەچمە بەر بەرۆچكە
دەدن دەورم منالى سەر بەكوچكە
ئەوئەندە گوئ لەمست و توند و تۆلن
ئەگەر زوو هەلنەيەم چاوم دەكۆلن
خەرىك بووم پاكگرم دوو گۆلە تاجى
بەوان پايى بكەم بۆ ئاغيلاجى
جيسايم كرد كه نيمە ناننى خوشم
بەبارانى پزى ئەو سالى كۆشوم

چەلان چابوو ھەمان بوو تەختەدامە
 بەلام ئەو سال لە دێ دامە ھەرامە
 ئەگەرچی زۆر لەمێژە دامە فێرم
 بەلام زەحمەت بەمام سوۆفی بوێرم
 چلۆن ئاغای بکەم ئیستا لە سوۆفی
 کە سوۆفی تازە ئاغای ھەلگۆفی
 بلییم ئاغا دەلی سەندان، دڵەدەرد
 دەویری ناوی ئاغا یێنی نامەرد!
 لە مەلبەندێ کە ئازادی نەبی پیاو
 بە ساچمەزەن بچیتە کێوی بو پراو
 سەگی تی پێ چ نرخیکی ھەیە ژین
 ستم تا کە، مەگەر ئێمە بەشەر نین

شىننى گۇران

ھەر لە بۆتانەۋە ھەتا سۇران
ھەممو سۇرانى شىنە بۇ گۇران
ھەر لە كۆستانەۋە ھەتا گەرمىن
يەخەمان دادپاۋە تا دامىن
لە جزىرە ھەتاكو بەحرى پەش
نيىە كيژى سەرى نەنابى لە ھەش
لە دياربە كرەۋە ھەتا ورمى
سەر بەقوپ، مل بەكۆتە نېر و مى
ھەر لە كەركوو كەۋە ھەتاكو سەنە
شىن و پۇپۇ و فغانى پياو و ژنە
لە مەريوانەۋە ھەتا زېبار
وەك زرىبارە چاۋى كوردى ھەزار
ھەر لە زاخۇ ھەتاكو كرماشان
پرسەيە، ماتەمە، بەخۇدادان
لە مەھاباد ھەتا سلىمانى
نالە نالە لەباتى گۇرانى
ھەر لە بيجارەۋە ھەتا شەمزين

کچ و کوپ، لاو و پیری کورد شه مزین
 له شننۆوه هه تاکو سهنجایی
 تووشی کوردیکی بی که سه رنایی
 هه ر له هه ولیروه هه تا پاوه
 نه ته وهی کورد په شیوه، تاساوه
 جا چلۆن دل به خه م نه بین، نه گرین
 جا چلۆن کوپی شینی بو نه گرین
 شاعیریک بوو به نرخ و بی وینه
 بییری رۆشن بوو، چه شنی ناوینه
 شاعیریک بوو به جهرگ و هه لکه وتوو
 پیشرپوی گهل بوو نه ک له گهل که وتوو
 تاکی کهم بوو له جوان په رستیدا
 وه کو میو بوو وشه له ده ستیدا
 ههستی پاک، میشکی تازه، بییری نوی
 شیعرى پر سۆز، قسه ی به تام و خوی
 دلتهر و خوش خه یال و ناسک بین
 به هونه ر، شارهزا، وشه رهنگین
 پیم په ری شیعر و موسیقا تۆران
 بویه بردیانه وه سه ری گۆران
 یا خودای جوانی تووره بوو لیمان
 نه و چرایه ی رهوا نه دی پیمان
 رۆژگار گه وه ری وه بن گل دا
 داخی نه و مایه وه له ناو دلدا
 داخه کهم نه و بلیسه دامرکا
 که خه ریک بوو ولاتی پرووتتر کا

پۆیى گۆرانى خوشەويست پۆيى
شين و پۆپۆي گەلى نەبيست پۆيى
پۆيى بى وەي گەلى بگا بەمراد
پۆيى بى وەي بيينى كورد ئازاد
پۆيى ئاواتى بـردە بـن گلى پەش
پۆيى كورد ماوہ بى كەس و بى بەش
حاجى، گۆران و پيرەمپرد مردن
«داخەكەم كوردى ئيمە ھەر كوردن»
كوردن و تووشى پۆزى تەنگانەن
مەردن و دىلى دەستى يىگانەن

مەھاباد - ۱۹۶۲

تەبىئى ئەمان

قەلەم سەركىشە، بىرىش مووقەلەشە
 بەلام يارەببى پرووى پەش بى زەمانە
 دلى تەنگم لە دەستانى ھەمىشە
 مەكۈگە مەينت و دەرد و خەمانە
 ھەموو تىرى بەلاى نەو پۇزگارە
 دەكا بۆ سىنگى پىر زامم كەمانە
 برا و خىزم و كەسوكارم بەجارى
 نەوان لىم بوونەتە داسى پەمانە
 لە مالى خۆم دەكەم بۆنى غەربى
 كە يىزارم لە ھەرچىكى ھەمانە
 نەوى خۆشم دەويست وەك گيانى شىرن
 تەماشاي بۆتە مشتەى ناو ھەمانە
 لەپاس من دىلەپىوى ترسنۆكەش
 وەھا پاسا دەلىلى فىلى دەمانە
 نەوى دايم لە ژىر خەلكا ژىاوە
 لەسەز من پالەوان و قارەمانە
 دەمى خۆشم لە ژىنمىدا نەدىرە

بخوازم تاكو خۆزگەم بەو دەمانە
گەمەى تۆشم بەلاوہ سەھلە خوڤرى
گەلڭكم پىڭ كراون لەو گەمانە
هەمە هىوا بەدواڤوژيڭكى ڤووناك
بەشى ئىنسانى بىي هىوا نەمانە
بەشىوڤن چارى كارى ئىمە نايە
خەبات، كەلڭكى مامەخەمانە
لەبەر تۆ چارەنووسى شووم و بەدقەر
ئەوى قەت لىي نەدەم تەڤلى ئەمانە

پیری شیعری

نہی کچی جوان! کچی لہبار!
 نہی کچی زانا و خوئندہوار!
 نہی گولالہی نوالی کوستان!
 مایہی شانازی کوردستان!
 تیشکی ہیوای دوارپوژی پرون!
 ساپنژکری زامی دہرون!
 گہلاوژئی بہشوقی گہش!
 پروناک کدوہی شہوی رہش!
 بہہاری خیّر و ییّر و ہات!
 گزنگی بہیانلی ناوات!
 شیعت دہوی لہ منی پیر
 لہ منی پیری گوشہگیر
 لہ شاعیری زمان براو
 لہ شاعیری دہفتہر دراو
 لہ شاعیری بہسالآ چوو
 لہ شاعیری وشک ہہلاترو
 شیعرنکی تہر، شیعرنکی خوش

شیعریک دلان ییٚتیه جوش
شیعریک دامرکینی دهررون
به برینان ییٚنی گؤشته زوون
شیعریک وهک خوناوهی باران
شیعریک وهک سرتی دلداران
ناسکتر له هه وداي خه یال
شیرتر له بهزی منال
وهک نارهقهی هه نیه ی جوانان
وهک دله خورپه ی جی ژوانان
وهکو که شیم و نه شمی بووکی
وهک رهنگ و بونی گولوکی
بی خهوش وهک ناونگی گول
پرپر له هه ست و سوز و کول
له ئاوی کان ی پهواتر
له بهلکه زپرینه جواتر
شیعریک وهک سیبهری بژانگ
وهکو خه رمانه ی دهوری مانگ
ریکتر له گه پری په شبه لهک
خوشتتر له خرمنی کرمهک
له کوشینی دهستی دؤ خوشتر
له مه که و نه یه پؤ خوشتر
وهک نیگای چاوی خه والوو
به له شاندا ییٚنی ته زوو
وهک شهرباب بگه پری له خوین
خه مپه وین بی و نه شه بزوین

شیعرنیک وه کو دهریای بی بن
 گهرمتر لسه باوهشی ژن
 شیعرنیک سروودی شادی بی
 شیعرنیک دهنگی نازادی بی
 شیعرنیک مزگینسی نه جات بی
 شه وچه لهی کۆری خهبات بی
 شیعرنیک رهق بی، رق بی، قین بی
 گر بی، بلیسه بی، تین بی
 شیعرنیک سهنگچنی سهنگر بی
 شیعرنیک بریقدهی خه جهر بی
 هیزنک بی دوزمن بهزن بی
 مستیک بی گورچوو تهزن بی
 بلیسهی گوللهی ههلمهت بی
 شه پۆلی رقی میللهت بی
 شیعرنیک نووستو راپه پینتی
 شیعرنیک دوزمن داپه پینتی
 بشکینتی دهرکی باستیلان
 نازاد بکا کۆیله و دیلان
 ههلبهری قهفی زهنجیران
 چهک بداته دهست یه خسیران
 په پینتی دهستی جهلاد
 بهارپی ساتوری یی داد
 نرکهی سینگی کرکار بی
 نالای شوپشی جووتیار بی
 ههروهک گری ناگری نهووز

پەمزی نازادی بی و پیروژ
هەزاران کاوهی زەحمەتکێش
پال پێوه بنی بەرهوینش
شیعرێک هەم توند بی و هەم ورد بی
یانی شیعی نەو پۆی کورد بی
بەلام نە ی فریشتە ی جوانی
پەنگ بی نەم نوکتە نەزانی
بەری شیعر وەک کچی جوان
بۆ پیاوی پیر نایەتە ژوان

ناسۋرى تەنەنا

ۋەرە مەيگىنېر دەمەۋى ئەۋشۇ خەمى دىل كەم كەم
 لوۋزەۋم بەردە سەرى نامەۋى جورەمى كەم كەم
 تەشەنا بۆتەۋە ناسۋرى دەۋونىم دىسان
 زامى كۈنە ۋە بەمەيى كۈنى دەبى مەلھەم كەم
 مەشۇمالى دەۋى ئاۋىنەيى ژەنگاۋى خەيال
 مەست ۋە گىژم كە، ھەتا گالە بەجامى جەم كەم
 ئىستە بۇ چارى خەم گۆشەيى مەيخانەيە جىم
 مەن كە پۇژىك دەمەۋىست مەللەتە كەم بى خەم كەم
 تەنەپروخاۋە، بىلا پىر بى لە خۇشى ۋە مەستى
 تازە پىي ناۋى ئەمەن ھۆدەيى خۇم مەحكەم كەم
 چۈن نەبەم بۇ مەي ۋە مەيخانە پەنا تى گەيىوم
 لەۋ ۋلاتە ھەمۋو شت زۆرە، بەنى ئادەم كەم
 پىر ۋە زورھانەم ۋە ئىستاش دىلە كەم ھەر دىمەۋى
 سەر ۋە مالىم بەفەداي خال ۋە خەت ۋە پەرچەم كەم
 داستانى مەم ۋە زىن كۈنە، كچىكەم گەرەكە
 شەكەرەنى بگوشم بۆنى لە سىنگ ۋە مەم كەم
 مەن لە جوانى دەگەرپىم، تىپەرە زىستانى دزىر

کچ که پروم نادهئی، با سهیری گول و شهونهم کهم
شه پهبایه له چیاکان و ههوا تووشه دهنه
وه کو شیتان دهمه و یست پروو له چیا ی نهستم کهم

مه ماباد - ۱۳۴۶

پەقەت ھەللاتم

بەقەت

من لە داخی خزمی خوێری و ناشنای ئەحمەق ھەللاتم
 من لە ترسی زاق و زووقی ئەمنیەیی چاوە زەق ھەللاتم
 کوا بەخۆشی خۆم بەجی دێلەم ولاتی خوشەریستم؟
 من لە ترسی زللە و باتووم و دار و شەق ھەللاتم
 ھەر بەپێیان و بەکۆمەکۆمە گەیمە ئەم ولاتە
 پەنگە پێت وابێ بەسواری مایەنی گوی لەق ھەللاتم
 (نۆکەری یێگانە ناکەم) ھاتە جی فەرمايشی خۆم
 وا لە برسان و لەبەر بێ بەرگی نیمرۆ رەق ھەللاتم

گەرمەتلىك

بۇ شەھىدىكى كە گەۋزىۋە لەنىۋ خويىن دە گىرىم
بۇ ھەقلىكى كە چوۋ بى سەر و بى شويىن دە گىرىم
بۇ ھەموو پىر و جىۋاينىكى لەسەر كوردستان
چوۋنە بن دارى بەبى ۋەى كە بشلويىن دە گىرىم
بۇ كورپىكى نەبەزىۋى كە لە سەنگەردا مرد
نەك بە سەر شوپى و بى شەرمى لەسەر نويىن، دە گىرىم
ماچ دەكەم ئەو مەچەكانەى بە كەلەبچە دىشن
بۇ سەراندەى بەگىزى قەمچى دەگروين دە گىرىم
گەنجى كوردى ۋەكو گەنجىنە لە ھەردى خستن
دوژمنم، تاكونەزانم ھەموو لە كوئىن، دە گىرىم
شوپرەن سەبەقوپ و گەۋرەكچىش مل بە كوئىن
تا بىنى سەرى بەقوپ و مىلى بە كوئىن دە گىرىم
بۇ ژىتىكى كە لەسەر تەرمى كورپى تاقانەى
شىن دەكا، جەرگ و دلى لەت لەت و تويى توين، دە گىرىم
دوور لە ئازادى لە زىندانى رەش و بۇگەندا
بۇ كەسائىكى دەژىن چلكىن و دژوئىن دە گىرىم
بووكى كۆست كەوتىۋ دەبىنم لە پەژارەى زاوا
سەرى كولمانى دەلىنى زەردەيى سەر سويىن، دە گىرىم

بو پەنا سیلە و بن گیشە و جی ژوانی چۆل
 بو گپرای و کوپە حەیرانی کە لیک جۆین دەگرم
 بو ولایتکی بە فرمیسک و بەخوین دێرابی
 من کە سەیرانی کەر و دەشتی دەکەم، خوین دەگرم
 تا وەکو مولگە و پیشیلی سوپای دوژمن بی
 کێلگە پەر پیتەکەم و بەندەنی بژوین، دەگرم
 تا گولالە گەشی بوخۆشی ترۆپکی کوستان
 بە گپری مووشەکی ییگانە پەرۆین، دەگرم
 بەسیەتی دووبەرەکی و ملهپوری و لاساری
 تا برایانە هەموو پیکەو نەدوین، دەگرم
 دەمووی پینگەیی پزگاری تەخت بکری دەنا
 تا کو نەسکوێ بەرن، تا کو هەلەنگوین، دەگرم
 تا کرێکار و فەلا، پەنجەر و پۆشنیر
 دەست لە یەک نەگرن و پیاوانە نەبزوین دەگرم
 تا لەژێر پەشەلەکی کیژ و کوپی رق هەستاو
 جەندەکی دوژمنی بەدکارە نەپەستوین دەگرم
 تا کو بو تۆلەیی نەو پۆلە شەهیدانی کورد
 خەنجەری پۆلەیی نازا هەموو نەسوین دەگرم
 تا بەداسی دەسی نەو پالە بەکاری کوردی
 دپک و دالسی سەرەپێ گشتی نەدروین دەگرم
 تا کو نەسەرپتەو فرمیسکی هەتیواری هەزار
 تا هەتیو لێوی وەکو خۆنچە نەپشکوین، دەگرم
 تا بەدەستی پەری ئازادی لەسەر گوپی شەهید
 گۆلە شەللیزە لەگشت لایەکی نەروین دەگرم

مەتمىزى شەرف

لېرەش لەنىو ئەو لېر و شاخ و بەردە
لېرەش لەگەل ئەو ھەموو داخ و دەردە
لېرەش لەنىو شوپشى خوينداويدا
لېرەش لە سەرکەوتن و تەنگاويدا
لېرەش لەنىو زەبىر و زەنگى زالىمدا
لەنىو ساچمە و دووکەلى ناپالىمدا
لېرەش لەنىو گېر و ناگر و ئاسىندا
لە بەرامبەر تانک و توپى دوژمندا
لېرەش لەنىو دەرياي رقى بى بەستىن
لېرەش لەنىو کورانى تۆلەنەستىن
لېرەش لەنىو شەبۆلى خوين و کەفدا
لېرەش لەنىو مەتەرىزى شەرەفدا
خۆشەويستم لەبىرم ناچى تاوى
دەم فرېتىن بالى خەيالىم تاوى
ھەرچەند دوورم، بەلام خۆش بى خەيالىم
ئاوارە نىم وا دەزانم لە مالىم

ھەر بىنا دىت پىمى كۆشكى زۆردارى
 گەيشتىنە لووتكەى چىاي پزگارى
 رەوى تەمى خەم و مژى پەزارە
 بووزانەو نەو ھەتەو ھەزارە
 كوتكى كاۋە ھەيزى پىشمەرگەى دلسۆز
 پۆزى پەشى كىردە نەورۆزى پىرۆز
 مېشكى پزا نەژدەھاكى مېشكخۆز
 جەللادەكەى نەستۆى كەوتە بەر ساتۆز
 گىرا، پووخا، خاپوور بوو قەلاى سەختى
 ۋەبەر پىلاقان درا تاج و تەختى
 ھەترەشى چوو نەرتەش لە ترسى لاوان
 خويپرى بەزىن، ھاتەو پۆزى پياۋان
 نەترەى نەما دوژمن لەبەر پىشمەرگەم
 لە گشت لاۋە ھەلات و نەيگرت بەرگەم
 زۆردارت دى ھەلاۋەسرا سەرەوين
 نۆخۇزنى ھات دلى گەرمى يىمەن
 خوينپىژت دى گەوزى لەنيو خاك و خوين
 پازايمەو گلکۆى شەھىدى بى شوين
 توانەو دەسبەند، كەلەپچە، زنجىر
 كرانەو دەركى قەفەز لە يەخسىر
 نەستىراۋە فرمىسكى پۆلە كوژراۋ
 نەستىنراۋە تۆلەى بى كفن نىژراۋ
 بەزى ھاتى لىۋى لە خوشى بى بەش
 جلكى گۆپى سۆرانى شىن، بەرگ پەش
 لە شىنگايان گەپرا گەپى پەشەلەك

(شهم) و (شهمزین) گرتیانوه دهستی یه ک
گه پانه وه ناواره بو جیژوانان
گرانوه له خه نه په نجی جوانان
جا نه و کاته به هه توانی نازادی
سارپژ دهبی برینی نامرادی

چیا - ۱۳۴۷

تەنگەبیری

شەنگەبیری! سالی سالان لە کوێستانی، لەناو مەری
 بۆ مەردۆشین ھەلت دەکرد ئەو باسکی سپی مەرمەری
 لەبەر ھارپی گۆبەرۆک و گوارە و کرمەک و ژێرچەنە
 نیوەرۆیە لەبەر ییـری کۆپی مەری پادەپەری

کە ئێواران کەزیت دەکردن سی بەنگی و چاوت دەپشت
 بەو کەزی و چاوە نەرمانە بی پەحمانە شوانت دەکوشت
 شەنگەبیژا بەسروەبا سوژدە دەبردە بەر بەژنت
 ناخر تۆش ھەوای کوێستانی ئەو کوردستانەت ھەلەدمشت

چێشتەنگاوان لە دەرەوان کە خۆت لی دەکرد پی خاوس
 بە لەنجەولاری کێژانەت شەرمەزار دەبۆو تاس
 ناھەنگی ژین و شادی بوو بەیانێ کە تیکەل دەبوو
 شمشالی من، خرمە یازن، گرم و ھۆپی مەشکە ی گاوس

شەنگەبیری گراوی خۆم ویتنوسی جەمال و جوانی؟
 نیستاش پالێنی وەک جاران لە شوان و میگەل دەروانی؟

وا من پېشمەرگم دهجەنگم بۆ ولاتی له تۆ شیرنتر
نەم دەدا بەتەختی شایى دەنا بەردەبیڤى شوانى

پاستە تۆ جوانى، لەبارى، نازدارى، شوڤى، نەشمیلی
کۆلمت گەشتەن له گۆل و خالت پەشتەن له زیلى
جیابوونەوت دەردە، بەلام تۆش دەزانى تامى نییه
ژوان و شەوپراو و دلدارى، پاز و نیاز بە دیلى

زۆرى نەماوە ییتە بەر نەمامى هەول و خەباتم
له داگیرکەر پاک ییتەوه خاکى پیروزی ولاتم
چەک دادەنێم، گۆچانەکەى جارنم هەلەدەگرمەوه
تۆ هەر ییڤى به، من هەر شوان، فریشتەى تاسە و ئاواتم

جیا ۱۳۴۷

نامیزی سن

چاران په ناگای شهوانم
 نامیزی ناوه لای ژن بوو
 گهرمی و نهرمی نهو نامیزه
 مایه ی حسانه وهی من بوو

دهردی زیان، پهنجی خهبات
 ماندوووونوی پوژی ناخوش
 به شهو له نامیزی نهودا
 هه مووم ده کسردن فه راموش

نیگای چاوی، بزهی لیوی
 برینی ده کسردم ساپیز
 برینی نهو دلای دوژمن
 به تیر دهیکرد داییز داییز

نبازی، تسورانی، زیزوونوی
 لاواندنه وهی، ناشیت برونه وهی

هه مووله جیی خۆی شیرین بوون
زۆر سهخته له بیرچوونهوهی

به لێ سهخته، یه کجار سهخته
دووری له ژن، نامرادی
به لام له ژن خوشه و یستتر
له لای من نه تۆی نازادی

ئەبۇلى تۆلە

كوردە ئىسى كوردى لە خۆشى بى بەش!
 بەس نىيە كۆيلەتى دىۋەزمەى رەش؟
 بازوى ئەسپى ھەۋەسى خۆى ھەروا
 بتگىرى بتكوۋى وا بى پەروا؟
 ئەو (قزل قەلە) كە بۆتە (باستىل)
 ھەردەبى پىر بى لە يەخسىر و دىل؟
 تاكو كەى نەشكى كەلەپچە و دەسبەند؟
 زەجر و ئازار و شەكەنجە تا چەند؟
 خويىنى لاۋانىسى بەيىر و بىروا
 ھەر دەبى بىرۋى، بەفىرۋ بىروا؟
 ھەلۋەرى گەۋھەرى فرمىسكى ھەتىو
 دەرىدەر بى كۆرى ئازا و نەبەزىو؟
 بىۋەژن تەپ بى بەگىيان چاۋى
 كىچ نەبىننەۋە شۆرە لاۋى؟

ۋەختى ۋەى ھاتوۋە خۆت پاپسىنى
 تۆلە ۋەرگىرەۋە، ھەق بىستىنى

۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹
 ۵۳۰
 ۵۳۱
 ۵۳۲
 ۵۳۳
 ۵۳۴
 ۵۳۵
 ۵۳۶
 ۵۳۷
 ۵۳۸
 ۵۳۹
 ۵۴۰
 ۵۴۱
 ۵۴۲
 ۵۴۳
 ۵۴۴
 ۵۴۵
 ۵۴۶
 ۵۴۷
 ۵۴۸
 ۵۴۹
 ۵۵۰
 ۵۵۱
 ۵۵۲
 ۵۵۳
 ۵۵۴
 ۵۵۵
 ۵۵۶
 ۵۵۷
 ۵۵۸
 ۵۵۹
 ۵۶۰
 ۵۶۱
 ۵۶۲
 ۵۶۳
 ۵۶۴
 ۵۶۵
 ۵۶۶
 ۵۶۷
 ۵۶۸
 ۵۶۹
 ۵۷۰
 ۵۷۱
 ۵۷۲
 ۵۷۳
 ۵۷۴
 ۵۷۵
 ۵۷۶
 ۵۷۷
 ۵۷۸
 ۵۷۹
 ۵۸۰
 ۵۸۱
 ۵۸۲
 ۵۸۳
 ۵۸۴
 ۵۸۵
 ۵۸۶
 ۵۸۷
 ۵۸۸
 ۵۸۹
 ۵۹۰
 ۵۹۱
 ۵۹۲
 ۵۹۳
 ۵۹۴
 ۵۹۵
 ۵۹۶
 ۵۹۷
 ۵۹۸
 ۵۹۹
 ۶۰۰
 ۶۰۱
 ۶۰۲
 ۶۰۳
 ۶۰۴
 ۶۰۵
 ۶۰۶
 ۶۰۷
 ۶۰۸
 ۶۰۹
 ۶۱۰
 ۶۱۱
 ۶۱۲
 ۶۱۳
 ۶۱۴
 ۶۱۵
 ۶۱۶
 ۶۱۷
 ۶۱۸
 ۶۱۹
 ۶۲۰
 ۶۲۱
 ۶۲۲
 ۶۲۳
 ۶۲۴
 ۶۲۵
 ۶۲۶
 ۶۲۷
 ۶۲۸
 ۶۲۹
 ۶۳۰
 ۶۳۱
 ۶۳۲
 ۶۳۳
 ۶۳۴
 ۶۳۵
 ۶۳۶
 ۶۳۷
 ۶۳۸
 ۶۳۹
 ۶۴۰
 ۶۴۱
 ۶۴۲
 ۶۴۳
 ۶۴۴
 ۶۴۵
 ۶۴۶
 ۶۴۷
 ۶۴۸
 ۶۴۹
 ۶۵۰
 ۶۵۱
 ۶۵۲
 ۶۵۳
 ۶۵۴
 ۶۵۵
 ۶۵۶
 ۶۵۷
 ۶۵۸
 ۶۵۹
 ۶۶۰
 ۶۶۱
 ۶۶۲
 ۶۶۳
 ۶۶۴
 ۶۶۵
 ۶۶۶
 ۶۶۷
 ۶۶۸
 ۶۶۹
 ۶۷۰
 ۶۷۱
 ۶۷۲
 ۶۷۳
 ۶۷۴
 ۶۷۵
 ۶۷۶
 ۶۷۷
 ۶۷۸
 ۶۷۹
 ۶۸۰
 ۶۸۱
 ۶۸۲
 ۶۸۳
 ۶۸۴
 ۶۸۵
 ۶۸۶
 ۶۸۷
 ۶۸۸
 ۶۸۹
 ۶۹۰
 ۶۹۱
 ۶۹۲
 ۶۹۳
 ۶۹۴
 ۶۹۵
 ۶۹۶
 ۶۹۷
 ۶۹۸
 ۶۹۹
 ۷۰۰
 ۷۰۱
 ۷۰۲
 ۷۰۳
 ۷۰۴
 ۷۰۵
 ۷۰۶
 ۷۰۷
 ۷۰۸
 ۷۰۹
 ۷۱۰
 ۷۱۱
 ۷۱۲
 ۷۱۳
 ۷۱۴
 ۷۱۵
 ۷۱۶
 ۷۱۷
 ۷۱۸
 ۷۱۹
 ۷۲۰
 ۷۲۱
 ۷۲۲
 ۷۲۳
 ۷۲۴
 ۷۲۵
 ۷۲۶
 ۷۲۷
 ۷۲۸
 ۷۲۹
 ۷۳۰
 ۷۳۱
 ۷۳۲
 ۷۳۳
 ۷۳۴
 ۷۳۵
 ۷۳۶
 ۷۳۷
 ۷۳۸
 ۷۳۹
 ۷۴۰
 ۷۴۱
 ۷۴۲
 ۷۴۳
 ۷۴۴
 ۷۴۵
 ۷۴۶
 ۷۴۷
 ۷۴۸
 ۷۴۹
 ۷۵۰
 ۷۵۱
 ۷۵۲
 ۷۵۳
 ۷۵۴
 ۷۵۵
 ۷۵۶
 ۷۵۷
 ۷۵۸
 ۷۵۹
 ۷۶۰
 ۷۶۱
 ۷۶۲
 ۷۶۳
 ۷۶۴
 ۷۶۵
 ۷۶۶
 ۷۶۷
 ۷۶۸
 ۷۶۹
 ۷۷۰
 ۷۷۱
 ۷۷۲
 ۷۷۳
 ۷۷۴
 ۷۷۵
 ۷۷۶
 ۷۷۷
 ۷۷۸
 ۷۷۹
 ۷۸۰
 ۷۸۱
 ۷۸۲
 ۷۸۳
 ۷۸۴
 ۷۸۵
 ۷۸۶
 ۷۸۷
 ۷۸۸
 ۷۸۹
 ۷۹۰
 ۷۹۱
 ۷۹۲
 ۷۹۳
 ۷۹۴
 ۷۹۵
 ۷۹۶
 ۷۹۷
 ۷۹۸
 ۷۹۹
 ۸۰۰
 ۸۰۱
 ۸۰۲
 ۸۰۳
 ۸۰۴
 ۸۰۵
 ۸۰۶
 ۸۰۷
 ۸۰۸
 ۸۰۹
 ۸۱۰
 ۸۱۱
 ۸۱۲
 ۸۱۳
 ۸۱۴
 ۸۱۵
 ۸۱۶
 ۸۱۷
 ۸۱۸
 ۸۱۹
 ۸۲۰
 ۸۲۱
 ۸۲۲
 ۸۲۳
 ۸۲۴
 ۸۲۵
 ۸۲۶
 ۸۲۷
 ۸۲۸
 ۸۲۹
 ۸۳۰
 ۸۳۱
 ۸۳۲
 ۸۳۳
 ۸۳۴
 ۸۳۵
 ۸۳۶
 ۸۳۷
 ۸۳۸
 ۸۳۹
 ۸۴۰
 ۸۴۱
 ۸۴۲
 ۸۴۳
 ۸۴۴
 ۸۴۵
 ۸۴۶
 ۸۴۷
 ۸۴۸
 ۸۴۹
 ۸۵۰
 ۸۵۱
 ۸۵۲
 ۸۵۳
 ۸۵۴
 ۸۵۵
 ۸۵۶
 ۸۵۷
 ۸۵۸
 ۸۵۹
 ۸۶۰
 ۸۶۱
 ۸۶۲
 ۸۶۳
 ۸۶۴
 ۸۶۵
 ۸۶۶
 ۸۶۷
 ۸۶۸
 ۸۶۹
 ۸۷۰
 ۸۷۱
 ۸۷۲
 ۸۷۳
 ۸۷۴
 ۸۷۵
 ۸۷۶
 ۸۷۷
 ۸۷۸
 ۸۷۹
 ۸۸۰
 ۸۸۱
 ۸۸۲
 ۸۸۳
 ۸۸۴
 ۸۸۵
 ۸۸۶
 ۸۸۷
 ۸۸۸
 ۸۸۹
 ۸۹۰
 ۸۹۱
 ۸۹۲
 ۸۹۳
 ۸۹۴
 ۸۹۵
 ۸۹۶
 ۸۹۷
 ۸۹۸
 ۸۹۹
 ۹۰۰
 ۹۰۱
 ۹۰۲
 ۹۰۳
 ۹۰۴
 ۹۰۵
 ۹۰۶
 ۹۰۷
 ۹۰۸
 ۹۰۹
 ۹۱۰
 ۹۱۱
 ۹۱۲
 ۹۱۳
 ۹۱۴
 ۹۱۵
 ۹۱۶
 ۹۱۷
 ۹۱۸
 ۹۱۹
 ۹۲۰
 ۹۲۱
 ۹۲۲
 ۹۲۳
 ۹۲۴
 ۹۲۵
 ۹۲۶
 ۹۲۷
 ۹۲۸
 ۹۲۹
 ۹۳۰
 ۹۳۱
 ۹۳۲
 ۹۳۳
 ۹۳۴
 ۹۳۵
 ۹۳۶
 ۹۳۷
 ۹۳۸
 ۹۳۹
 ۹۴۰
 ۹۴۱
 ۹۴۲
 ۹۴۳
 ۹۴۴
 ۹۴۵
 ۹۴۶
 ۹۴۷
 ۹۴۸
 ۹۴۹
 ۹۵۰
 ۹۵۱
 ۹۵۲
 ۹۵۳
 ۹۵۴
 ۹۵۵
 ۹۵۶
 ۹۵۷
 ۹۵۸
 ۹۵۹
 ۹۶۰
 ۹۶۱
 ۹۶۲
 ۹۶۳
 ۹۶۴
 ۹۶۵
 ۹۶۶
 ۹۶۷
 ۹۶۸
 ۹۶۹
 ۹۷۰
 ۹۷۱
 ۹۷۲
 ۹۷۳
 ۹۷۴
 ۹۷۵
 ۹۷۶
 ۹۷۷
 ۹۷۸
 ۹۷۹
 ۹۸۰
 ۹۸۱
 ۹۸۲
 ۹۸۳
 ۹۸۴
 ۹۸۵
 ۹۸۶
 ۹۸۷
 ۹۸۸
 ۹۸۹
 ۹۹۰
 ۹۹۱
 ۹۹۲
 ۹۹۳
 ۹۹۴
 ۹۹۵
 ۹۹۶
 ۹۹۷
 ۹۹۸
 ۹۹۹
 ۱۰۰۰

ئەو لە خوێن مژگنە تۆ تێر نابێ
 تۆ دەبێ بۆ بەزەییەت پێی دابی
 لە ھەموو لایەکەو پێی دادە
 پراوی نیی، زوو لە ولاتی پادە
 دەس و خەنجەر کوتوپر پراکە سەری
 وەدەری نیی وەدەری نیی وەدەری
 ھەلمەتی بۆ بەرە وەک شەیری دەر
 لەشکری لێ بکە دابردابەر
 کۆستەکی خەنجەری تۆ بترازی
 ئەو بەسەرینەزە کولەیی نانازی
 ویزە گوللەیی چەکی تۆی ییتە گوی
 ناپەریننی لە سنووریششت سوێ
 بیتەزێنە بە پەلاماری توند
 بیتەزێنە لە چیا و شار و گوند

بہندن و دہشت و چہری لیٰ بتہ نہ
 نہ وہ کو دہرچی پری لیٰ بتہ نہ
 مہ پرینگہ لہ ناگر و ناسن
 تیڈہ گہی چوَن بہ گہلت ناسن؟
 تا کو شوپش نہ کری توند و تیژ
 تا کو سہنگہ نہ گری لاو و کیژ
 نادری مافی گہلی کوردی دلیر
 ہمدہ بی وا لہ قہنہ زدا بی شیر
 نہ و رق و قین و بہ گژدا چوونہ
 تا قہہ ریگاہہ کی پژگارہوونہ

ترفیلی ھزگاری

رېبوارېکم ئازا و بەزېبک و زاکوون
دەپرېم چۆل و چيا و پېدەشت و يېـروون
بەرەلستەم دەکەم ھەپرەون بەھەپرەون
دەپرۆم بەرەو ئاسۆ، بەرەو ئاسۆی پوون
دەپرۆم دەپرۆم تا ترۆپکى پزگارىوون

کەند و کۆسپ ھەنگاوم پى ناکا شل
يېتە سەر پېم ھەزاران گابەردى زل
بەھەيزى شان و باھۆ پى دەدەم تل
دەپرۆم بەرەو ئاسۆ، بەرەو ئاسۆی پوون
دەپرۆم دەپرۆم تا ترۆپکى پزگارىوون

پېم گرتەو، دەرچووم لە دارەدارە
پېم گرتەو پىنگای (قازى) و (ئاسوارە)
نامترسېنى گوللە، پەتک، سىدارە
دەپرۆم بەرەو ئاسۆ بەرەو ئاسۆی پوون
دەپرۆم دەپرۆم تا ترۆپکى پزگارىوون

بـه و خـوینانـه ی لـه و پـښـازـه پـژاوه
 گولـی نالـی سـهـرـهـسـتـی کـورد پـواوه
 منیش به دلی پر له هیوا و برپواوه
 ده پړوم به رهو ناسو، به رهو ناسوی پړون
 ده پړوم ده پړوم تا تر وپکی پزگار یوون

پولـه ی کـوردم فـیـری هـه وراز و لیـژم
 تا زور برپوم زیاتر نارهق برپژم
 کورتتر ده بی پښگای دوور و دریژم
 ده پړوم به رهو ناسو، به رهو ناسوی پړون
 ده پړوم ده پړوم تا تر وپکی پزگار یوون

نـاړه و مـه و لـه داوډل و تارمایـی
 زورم دیووه بوولیل و تاریکایـی
 دینم به و شه و گاره په شه دوايـی
 ده پړوم به رهو ناسو، به رهو ناسوی پړون
 ده پړوم ده پړوم تا تر وپکی پزگار یوون

مـن پـه روهـده ی بـن سـیـهـری نـه شـکه و تـم
 گه لیک جاران له چالای په ش که و تـم
 هاتمه ده ری، هه دام نه دا، نه سره و تـم
 ده پړوم به رهو ناسو، به رهو ناسوی پړون
 ده پړوم ده پړوم تا تر وپکی پزگار یوون

گاوگەردوون

شەتەك درا لە دار دەرنگانى شەو
 لاوتەك لەسەر پزگارىوونى وەتەنى
 وێرەى تەقەى دەسپێژى دەستەى ناگر
 دێوەزمەى رەش دەيگوت و پى دەكەنى:
 جيژنى شايان گاو و گەردوونى دەوى
 خوێنى گەش و فرمىسكى پوونى دەوى

هەلەوێ فرمىسكى دلسۆزانى گەل
 خوێنى شەهید ئالى كەردەو و لات
 بەلام لە گەل شەين و شەپۆر و گریان
 بۆلەبۆلى دێوەزمەكە هەر دەهات:
 جيژنى شايان گاو و گەردوونى دەوى
 خوێنى گەش و فرمىسكى پوونى دەوى

گوللەى سەتەم دايژدايێژى دەکرد
 سەرى پى ئەوين و دلى پى هەست
 لە گۆرستانى كۆنى پىرس پۆليس

خوین دەر شاهه و دهیخویند کوندی شرومی مهست:
 جیژنی شایان گاو و گهردوونی دهوی
 خوینی گهش و فرمیسکی پروونی دهوی

۱۳۵۰

نەپەر و نەپەتەن

نەستېرە يەك يەك پراخوشين
پەش ھەلگەپرا ئاسمانى شين
ھەورنك شۇرپەسى بەرداۋە
دەللى لە قىرپان ۋەرداۋە
تارىكانە، شەۋەزەنگە
ۋلات بى ھەست و بى دەنگە
گۈرستانى خامۇشە شار
تېئىدا نەماۋە زىندەوار
نە پادەۋى گەلەي دارىك
نە دى ھەستى پى رېبوارىك
ھەرچى كۆلەن و شەقامە
دەللى كاۋلاشى بەسامە
دنيا دەرياي بى شەپۆلە
لاۋ دامماۋە، جىژوان چىۋۆلە
پەردەي كۆشكان دادراۋە
پۆچنەي كۆختانىش گىراۋە
لە تالار و سەرسەرايان

بړا ترووسکې چرایان
 شه می سه چاکیان لابرډن
 مردووش هیندهی دیکه مردن
 دامرگا، بوو به ژیلهمو
 له ناو ناوړگاندا پشکو
 ژیان پووگرژه و مچ و موړ
 دئ بونی کفن تات و گوړ
 شه و زرینگاهو، راشکا
 شهیتان سامی له خوا شکا
 که لپی خوتناوی گرپ کردن
 فریشتهی پشووپر کردن
 خهم و خه فته داده ییژئ
 شادی و نازادی دهنیژئ
 داسی مهرگ و نهمان دهسوی
 هه و هل گه وزی داوینه کوئ؟
 دین و دهچن به نه سپایی
 له چوار چرا چهند تارمایی
 خینوی شه و خودای شه پڼ
 بیچووه شهیتانی به د فنه پڼ
 ناخ، دیسان سیداره چه قی
 کوردی چو بن له سر هه قی
 له پر دهنگیک کی نیرانه
 نرکه ی کوپانه و شیرانه
 پمردهی یی دهنگی دادپانده
 خه والووی له خه و پاپه پانده

خەلک ھەمسو ئەو دەنگەى بىست
دەيگوت (پېشەواى) خوشەويست:
کە من مردم کورد نامرئ
دەس لە خەبات ھەلناگرئ
ھارووژا ھەکو پوورەى ھەنگ
(مەھاباد) گۆرپخانەى بى دەنگ
لە دەورووبەرى چوارچەرا
ھەزاران سەر لە قوڕ نرا
کام نازدارى شوخ و جوانە
داى لە خەم لکى کۆلوانە
لە چاوى کىژى مل بەکوئن
بەخوڕ دەھات فرمىسکى خوئن
شۆرەلاو ھاتە کۆرپى شين
نەويش سۆرانى کردن شين
پيرەپياو بانگ دەکا پۆلە
لەبىر نەکەن تۆلە، تۆلە
تیکرا دەلێن درشت و ورد:
کورد نەمرد، پېشەواش نەمرد
با تەرميشى بخريتە گل
چۆن يادى دەردەچى لە دل؟

شادبە ئەى پېشەواى نەمرد
ھەتن پۆلەى نازا و خوئنگر
بو فیداکارى نامادەن
پێگای راستى تۆ بەرنادەن

پہر کووری رِق نہستورہ کورد
 لہسہر تۆلہی تۆ سوورہ کورد
 کچ و کوپر وژن و پیساوی
 دہکا خہباتی خویناوی
 تا مافی رہوای دہستینی
 ناواتی تۆ وەدی دینیی

۱۳۵۱/۱/۸

سنور

ئەي ئەو كەسەي دەتپەرستم و لېم ونى
تۆ خۇدانى، تۆ خۇشەويستى منى

لە ئاسمان نى تا ولايت رانە گا دەستم
لە قاف نى كالى ئاسنت بۆ ھەلبەستم

تۆي لە من ون كرد و منى لە تۆ دوور
ئەو بىستۆكەي دوژمن ناوى نا سنور

نارہ و تین

پیش نہوہی گزنگی ہوتا
 ترؤپکی چیا بنگیوی
 پیش نہوہی شنہی بیانی
 بسکی بہرہزا بیزوی

پیش نہوہی قاسپی خاسہ کہو
 لہ زہرد و ما دہنگ داتہوہ
 پیش نہوہی بلبل بخوئی
 خونچہ دہمی بکاتہوہ

پیش نہوہی سیرہی ہلویان
 بہردہی ییدہنگی دادری
 پیش نہوہی چوورہ پونہ کی
 بہرہو پروناکی ہلفری

پیش نہوہی شہمی سہر چاکی
 ناخر فرمیسیکی ہلہوری

پیش نهوهی گژهبای تووړه
ژيله موی په پووله بهرئ

پیش نهوهی لاری به ختوهر
دهم راگوتزی له سهر خالان
پیش نهوهی شه وگه پری دلتهر
وهړه ز بی له مال و مالان

پیش نهوهی بیړی شل و مل
چاوی خه والوی هه لیتنی
پیش نهوهی شوان مهری شه وین
وه گتیرئ، بهردا ده سینئ

پیش نهوهی پؤلی نه شملان
شل شل داگه پرن بو کانی
پیش نهوهی سهرکانی و دهر او
ژاوهی بی له پهری جوانی

پیش نهوهی حاجی سه له مخور
هه ژارنک هه لنج به ته مال
پیش نهوهی ریچکه بیه ستن
بو مزگه وتی شان به به مال

پیش نهوهی دهر ویشی چلکن
په نجهی خه لیفه ی کوشیی

پیش نهو هی شیخ وهک تارمایی
به رهو خانه قا خوشییی

پیش نهو هی گزیری به دفر
له دیوه خان پاروو بادا
پیش نهو هی خاتونیک به ناز
به ردهی کوشکی ناغا لادا

من کاوی خوم له کار دیوه
من جه رگی زهریم دریوه
من شیله گهم هه لبریه
من یهک سهریم ناخنیوه

من ریزه سوالهم داناوه
شه غره و ننجهم پیوه داوه
من گاگیرهم تیر کراوه
یا خوینانم وهرگیپراوه
هاوین و پاییز و بههار
هه تاو لیی نه داوم ییکار

من جووتیارم، من جووتیارم
من له گهل هه تاو هاوکارم
من به ئاروق و نهو به تین
دامنان رشتوو به ناخهی ژین
باسکی من و تیشکی نهوی

بژیو دهستینن له زهوی
گهر جووتیار ئارهق نه پژی
گهر ههتاو تیشک ناو پژی
دانیشتوی ناو کۆشک و قهلا
دهخۆن نانی گهلا گهلا؟

بهلام حهیف ئیستاش لیره
من برسیم و کهسیک تییره
نه قهت ئارهقی ئهسپریوه
نه قهت گهوزی هه لپریوه
نه مهچه کی جهمام بووه
نه چۆله مهی له جی چووه
نه ئهنگوستی راگیـراوه
نه داسوو له چاوی داوه
نه دلی پیی در در بووه
نه بن ههنگلی خر بووه
نه کهفی دهردا به کلۆ
نه پهنجهی دهی کرد دلۆ
نه دهستی پاشبارهی ناسی
نه ساوکی دا له داسی
نه به گهرما داهیزا
نه خهوی له چاوی زاوه
نه به سهرمایه تهزیوه
نه له کای پایز خزیوه
نه نووسه کهی پیوه نووسا

نہ لہبەر بارانیج خسوسا
 نہ زوقمی بهسهردا باری
 نہ له قوردا کهوت باری
 نہ دی شهو و شهونخوونی
 نہ چیشتی دهردی نهبوونی

تا کهی وا بزم، تا کهی وا بزم
 دس بهتال و پهنج به با بزم
 تا کهی پهنجی شان و پیلیم
 بو دوزمن بی، بو من دیلم؟
 نانا، تازه پاپه پریوم
 ناتوانم بدهن فریوم
 پیازی شوپش بهرنادهم
 مهودا به داگیر کهر نادهم
 له شان و باهووی خوم پادی
 هه لگرم ئالای ئازادی

فرشته‌ی بهرپوه

سه‌رنجم گهر دهرپمه به‌ژن و بالات
کچی جوان! بوچی پرووگرزی چ قهیدی؟
منم نهو شاعیره جوانی به‌رسته
که چاوی من جگه له جوانی نهیدی

به‌مندالی که په‌رورده‌ی چیا بووم
که‌وم دی، پوږ و سوټسکه و ناسکم دی
به‌لاوچاکی له شاری کوردواری
کچم دی، نازهنین و ناسکم دی

گه‌پاوم چوژم و نواله و می‌رگ و بژوین
به‌ماه و زهردی نه‌ستم هه‌لگه‌پاوم
ته‌ماشای سوټسن و به‌بیوون و شلملیز
به‌دینی جوانی راهینکاهه چاوم

له‌به‌ر تاوئ له‌سه‌ر پشت پراکشام
له‌دم جوگه له‌سه‌ر فهرشی وه‌نه‌وشان

له سهر گوټسوانه كردم چاوه پرکين
له گهډل گه وره کچي به دره کی هوشان

به پړۍ سارد و ساو ديومه به زستان
تروسکهي به فري به ريشکي هتاوي
شهوي هاوين له ناو نه ستيره کاند
گه لاړم ددي پرشنگي داوي

له ناو گوم و گهرمگ و چوم و قوې
به پوډم دين قورينگ و سي و هله تانج
له بهر يير و له هاویر و له پاراو
گه ليکم ديوه کيږي شوخي کرمانج

له ميدان ديومه نيسکهي نه سپي خوشبهز
له گهډل ده ستوجليتي شو پره سواران
گه پري شاييم له پيش چاوي گه پراوه
له رهي مېم، سووکه په وتي گوي به گواران

خوپړني شور و بازي مامزم دي
شه پوډلي گوم و كهف هله داني تاوگه
به مي پرؤژ و سياسوتي به هاري
گه ليک شهو ماومه و تا پړؤ له پراوگه

له سهر دوندي چياي سهر به رزي هله گورد
په وي هه ورم پيدا به دي كرد

تەماشای دیمەنی سەھوزی ولاتم
منی سەرسام و شاگەشکە و خەنی کرد

بەھەشتە کوردەواری من، بەھەشتە
فریشتەم من، فریشتیکی پەریووە
بە جوانی تۆ دەژێم لەم دوور ولاتە
وەرە لێم مەبەرە ئەو تەنیا بژیووە

بەلێ تۆ کیژی، نازداری، لەباری
منیش پیریکی زورھان و دزێنوم
بەلام شیرنترە لەو شەکرەلیووە
وشە کوردی کە ھەلدەرژێ لە لێنوم

کاروانی خهبات

زهرده پهری، سوور بوو ناسو
 خهريک بوو سيړه هه لگيری
 له باتی قاسپه قاسپی که
 دهات قرمژنی شیسست تیری

ناوری بهرده دا له بهندن
 گری خومپاره و بازووکا
 کام گول گهش بوو، کام گيا شلک
 بهو بلیسه هه لده پرووکا

داوهستا لهو خر و شيوه
 دووکهل و بوگه نی بارووت
 نه مامی ناسک و ساوا
 به دهسپرېژ دهبوونه بزووت

دهيشيلا هه لاله و سويسن
 نالچمه ی پوتینسی ژاندرم

نیرکی بیزا و مەندۆکی تەر
دەپەرپین بە گوللەیی گەرم

کیوی لە ھەوت کیوان تەقین
ھەلۆ دای شەقەیی بالان
کەرۆشک تەمالی ھەلگرت
رپیوی خوشی بو کەندالان

کۆترە شینکەیی قەدی شاخی
لوور بوونەو ناو ئەشکەوت
سوێسکە لە بن پەنجک خزا
چۆلەکە لە جریو کەوت

خۆی لە رەندۆلان ھەلکیشا
لە ترسان مار بەپەلەپەل
لە پەر پەر پەرچکەیی ئاسمانی
دیاری دا تارمایی خەرتەل

ھەر چوار تەنشتی گیرابوو
لە سەنگەرێکدا بەتەنی
ئەو لاوی بەلێنی دابوو
ھەتا مردن چەک دانەنی

پشوو سووار و گەروو و شک
گەرم ببوو چەکی دەستی

به لام هیشتا نه لهرزی بوو
دلی پر له هیوا و ههستی

هه رچه نده ئالقهی گه مارۆ
هه ر وا دههات تهنگتر ده بوو
تهستیره ی هیوای ده درهوشی
تا وهخت درهنگتر ده بوو

پهن دی کوردانهیه و کۆنه
که شه و قه لات ی میړانه
هه روا تاریکان پهیدا با
دری پی ده دان شیرانه

روونا کبیرنکی تا نیمرۆ
ده چوو به رهو ئاسو ی پروون
ئیس تا هیوای به بوولیل بوو
بو له گه مارۆ ده رازبوون

بلیسه ی دا لـوولـه ی چه کیـک
تیک هه لگلا لاوچاکی کورد
ئه فسه ریه ک به خو ی قیزاندی
(به پیش به پیش گلـوله خـورد)

له بن په سیوان ده په پین
هیـزی رهش و ئه هـریمهـنی

دیرا به خوئنی شهیدیک
(کوردستان) میڤرگ و چیمه‌نی

دیسان خوئنی قاره‌مانیک
نه‌خشانندی پینگای پزگاری
دیسان لاپه‌پیه‌کی ره‌شتر
که‌وته سه‌ر میژووی زۆرداری

دوا نی‌نگای برپیه‌ لای ناسۆ
به‌مۆله‌ق راوه‌ستا چاوی
شهنه‌بای شه‌وه‌ات نه‌ستپری
وه‌ک په‌نجه‌ی جوانیک جواناوی

له‌ناو خوئندا ده‌تلینه‌وه
لاوی به‌زیپک و به‌سبات
به‌لام هه‌روا ده‌چیته‌ پێش
بی وچان کاروانی خه‌بات

له بیرم مه که

وه هام بیستوه سهردهمی پیشوو
 له گه وره شارپک نازدارنک هه بوو
 کچیک کی قیت و قوژ و که له گه
 شاکاری دهست و نه خشی ته بیعت
 شوخ و له بار و جوان و پهزا سووک
 له راست پرووی دهچوو نابرووی گولروک
 دلتهر، مه شرف خوژ، زار به پیکه نین
 شل و مل، نه سمه، ناسک، نازنین
 دیده کال، لیوئال، بسک سی به نگی
 خالی سهر کولمه ی په شتر له زهنگی
 مدمک خرپ و توند، سینه نهرم و پان
 گهردن درنژ و چه نه کورت و جوان
 که ی گه زو شیرن وه کو ده می بوو
 کهنگی به پهزا وهک په رچه می بوو
 مانگ له ناست هه نیه ی شهرمه زار بووه
 بروی دی هیلال خو ی له بیر چووه
 جهرگ ده برین تیری برانگی

دلگر بوو بسکی، لوس بوو، لاجانگی
زهندی گۆشتن و شووش و نهرم و نۆل
بهلهکی خرپ و پرپ و سپی و سۆل
چه نه گهی خرپی وه کو گۆی زبو بوو
به رخه به به گهی وه ک شه کره سیو بوو
خه لفی شوپیهی و مه ندۆک و بیزا
له بهر نهو بالا به رزه ده فیزا
ناز و کریشمه و له نجسه و لاره گهی
پرپی کردبوو هه مموو شاره گهی
جوانی وا کهم بوو له سه ر زه مینی
کهم دایک کیژی وا جوان ده بینی
له شارا هه چی هه بوون کوپ و کال
له دووی نهو شوخه ببوونه عه ودال
لییان گرتبوو گوشتوانه و ریباز
کرپار گه لیکه بو کرپینی ناز
وه ک مانگی جیژن لییان ده پروانی
پیان هه لده گوت به سته و گۆرانی
به لام له هه موان داوخوازتر لاوئک
بوو، که نه ده ژیا به بی نهو تاوئک
گیرۆدهی کردبوو به بسکی خاوی
دیوانه ی کردبوو به سیله ی چاوی
ئاوپی ئاوری له دل به ردابوو
نازی وهره می پی هه لئنا بوو
وه ختابوو بمیری بو ماچی لیوی
یا وه کو شیتان روو بکاته کیوی

نەیمابوو ھۆش و ھەدادان و خەو
 ئۆقرەى برابوو بەپۇژ و بەشەو
 قسەى دڵسۆز و دۆستى نەدەبیست
 لە دنیاى پووناک ھەر ئەوى دەویست
 لە دلى بەرببوو ناگرى بى ئامان
 دەستى بەردابوو لە مال و سامان
 شىت و شەیدا بوو، ھۆشى نەمابوو
 ئاگای لە حالى خوشى نەمابوو
 شىن و گریان و پۆپۆ بوو پىشەى
 ھەر بىرى ئەو بوو یادى ھەمیشەى
 ناھومىد نەبوو دەستى بەرنەدا
 تا ئەو نازدارەى بوو ھاتە پەدا
 بەھار بوو دیسان خەملى وەك بەھەشت
 مېرگ و لاپال و بەندەن و پىدەشت
 كانى وەك دیدەى ئاواران پر جۆش
 شەنە وەك پشوو نازداران بۆنخۆش
 گۆل پشکووت، بلبیل وەورینگە كەوت
 كەو لەسەر پەوێز ھەلى گرت پەوت
 مېلاقە بەادەى ئاونگى دەمشت
 شللیز فرمىسكى شادى ھەلدەرشت
 خونچە دايدى بەرۆكى كراس
 لە خىز ھاتە دەر چووزەلە پىواس
 بوون و بەرامە و ھەواى بەھارى
 عیشق و ھەوەس و مەستى لى بارى
 بەھار كە بەزمى تەبیەت گەرمە

دلی نازداری بی به زهش نه رمه
به لینی پی دا کیژۆلهی چاوجوان
له دهری شاری بووی بچیتسه ژوان
لاوی دلسووتاو گهیشته به ئاوات
که نه نازداری بو له ژوانی هات
نارینزانی بوو، گرتی له ئامیز
گووشی به باهووی مهردانهی به هیز
رایمووسی لیوی شیرنتر له قهند
له دهستی هالاند کهزی وهک که مهند
گووشی مه مکۆلهی وهک زهرده لیمۆ
برپا، لاکهوه، مه که، نهیه پۆ
دهیانکرد یاری و دهسبازی و گهنگه
یه کتریان دهگرت له میز و باخه
دریژر ده بوون و هه لدهستانهوه
له ناو شینکه دا ده تلانهوه
لاوی تامه زرۆ، کیژی گهردن کیل
سوئسنه و به بیوونیان ده کردن پیشیل
پیکتر ده کهوتن بو نه م لا و نه ولا
قانه قه ندیلهی یه کتریان ده دا
سیهر شوپر بیوون، ئیواره داهات
ناخ له خو شیدا زوو راده کات
هرچهند له دینی یه کتر تیر نه بوون
ناچار بوون ههستن به ره مال بیزوون
شل شل دا گهران بو دم پرووباری
تا پیش تاریکان بچنهوه شاری

لہسہر کہندی چوم پادہستان تاوی
 کچ دیتی لہناو تیرینہی ناوی
 چہپکہ گوئیکی وہ کو پتی خوین
 گوتی نای جوانہ! نہوہ گولی کوین؟
 بریا ہی من با نہو گولہ سوورہ
 حیفہ کہوتہ ناو نہو شیت و شوورہ
 ہیشتا قسہ کہی نہ کردبوو تہواو
 کہ دلداری شیت خوئی خستہ ناو ناو
 بہ پہلہ قازہ گولی ہینا دہست
 ہاویشتی بو لای کیڑی دیدہ مہست
 گوتی نہی یاری ژیکہلہ و ژیرم
 ہانی گولہ کہت مہ کہ لہ بیرم
 گیژاو لوولی دا، شہ پؤل نوقمی کرد
 خو پتی چومی کہ لاکیشی برد
 تو ماری ژینی کورتی پیچراوہ
 نہو تہنیا پوژہ خوشہی بو ماوہ
 ساردی کردہوہ چومی سارد و سر
 دلی پر ہہست و بلیسہ و گر
 کہ نہوہی بینی کیڑی شہنگ و شوپ
 لہوی رانیشٹ و کردیہ زیر و ہوپ
 قژی پنینہوہ دای لہ سینگی خوئی
 بہرؤکی دپی قوپی پیوا بوئی
 لہوی ہیند گریا ہتا بوو شہ لال
 بہ دارہ مہیت بردیانہوہ مال
 ہہتا ماویہ ک دژ و وہرہز بوو

کەم کەم دڵدارى پېشوو لىمىر چوو
يەكى تىرى گىرت لى كوپانى شارى
سەرلەنوئ دەستى كرد بى دڵدارى
ژين راناووستى، هەووس نامىرى
دڵدارى لى گەل مردوو ناكىرى
زىندوو پىوستى بەهاو دەم هەيە
بۆ مردوو مردن، هەر نەفسانەيە
تا خوئىن بىزوئ، تەزووى بى، هەووس
بى جووت دژوارە بۆ گشت كەس
كە وىستت دلى جوائىك رابگىرى
دەبى بۆى بىژى، نابى بۆى بىرى
ژن پىاوى دەوئ، پىاو دەيەوئ ژن
هەزارانى واش بى سەروشوئىن بن
بۆ ژين پىوستە لەشى گەرم و گوپ
نەك ئالا و كىل و گلەكو و بەرد و قوپ
لە يەسكى پزىو وەرناگىرى كاو
بى كاو دژوارە ژينى ژن و پىاو
تى نەگەيشتبوو دڵدارى بى هوش
كە كچ زوو كوپان دەكەن فەراموش
هېچ كەس بەو كارە نالى نازايى
خۆ بەكوشت بدا پىاو بەخوڤايى
خۆى بەئاو دادا بۆ هەووسى چووك
پى وابى پاش نەو كچ نابى بەبووك
كەسك دەيەوئ قەت نەكىرى لى بىر
ناوى لاپەڤەى مېژوو بكا داگىر

خەلک بەمەردی و ئازایی و پیاوی
 هەتا هەتایە هەر بەرن ناوی
 ببێ بەمایە سەرپەرزى کۆمەل
 بوێ دروست بکەن پاش مردن کۆتەل
 لە ریزی گەوران ناوی بنووسری
 سەت شیعری باشی پێ هەلبگوتری
 جیی شانازی بێ بو نەتەوێ خۆی
 گۆری مەزار بێ، کەنوش بەرن بوێ
 خۆ فیدایە بکا بو گەل و خاکی
 ناوی نەمرە بەپاکی و چاکی

١٩٧٣/١٠/٦

يادىم بىلەن

لەو دەمەيدا پيالە دەدرىن لە پيالە
لەو دەمەيدا لىوتان بە باادە ئالە
لەو دەمەيدا كۆپى شادى دەبەستىن
لەو دەمەيدا سەرخۆش و مەستىن
لەو دەمەيدا كە دەگىرن باز و دەوران
لەو دەمەيدا دەس دەگىرن لە بەروان
لەو دەمەيدا دەس لە بەژنان وەردىنن
لەو دەمەيدا بەركۆژە دەتارازىتىن
لەو دەمەيدا گەپى رەشەلەك گەرمە
لەو دەمەيدا دەكوشن كام پەنجە نەرمە
لەو دەمەيدا دۆ دەكەهونە خۆرانان
لەو دەمەيدا كە دەكوشن گولمەى رانان
لەو دەمەيدا تامەزرۆن لە جىژوانان
لەو دەمەيدا بەخۆۋە دەكوشن جوانان
لەو دەمەيدا گىر دەگرى مەيل و تاسە
لەو دەمەيدا تىك ھەلدەنگون ھەناسە
لەو دەمەيدا كە دەمژن شەكرە لىوان

لهو دهمهيدا نه بې له مېر و نيوان
 لهو دهمهيدا پوځي بيړيان راډه برن
 لهو دهمهيدا كيژ چاوتان لي داده گرن
 لهو دهمهيدا گوي هه لده خن بو تاري
 لهو دهمهيدا (ماملي) دهلي قه تاري
 يادم بکهن، يادي مني دوور ولات
 يادي مني پېښواري پيښگاي خه بات
 يادي مني بي بهش له خوڅي و شادي
 يادي مني سهوداسهري نازادي

۱۹۷۳/۱۱/۲

دەلەلەتلى خەبەر

نە بلوژن دەتورپىنى لە بلوژن
نە شۆرەن ورىنگە دى لەبەر يىر
نە نارەنارى كىژى مەشكەژىتە
نە سىرەسىرى شىمقار و شەھىنە
نە بۆرە بۆرى مانگى تازە زاو
نە شەلەشەلى مەشكە نىوۋاۋە
نە فەتە فەتە شىوان و كارەيى مەپ
نە بالىۋەرى كچى چاۋەمەست و دلتەپ
نە ئۆجە ئۆجە كەى گوانى باسك
نە بگرە بەردەكەى كابانى ناسك
نە كۆرەژنى حدودى سووكە سواران
نە خرمژنى ھەياسەى گوى بەگواران
نە قارەى سى و چرىكەى باز و پەركور
نە دىنگى ناسمانى و شادى شالور
نە گرمەى ھەور و ھاژەى پىژنە باران
نە سىروەى با و شەنەى سوورە چناران
كەوى كىۋى نە قاسپەى مانە سىرە

بهرهو گهرمیین فریوه زهردهزیره
 له هیلانهی خزی و بی دهنکه سیروو
 دهلیی خوشخوانی کورده و نیهتی ئیروو
 گولاله و سوئسنه و خار و کهنییره
 ههموو پرزن، زه مان کردوونی گیره
 نهماوه پهنک و بوئی بهیوونی نواله
 کرانه گزره میژوهرد و هه لاله
 په پویه سوورگول و پی خوسته سونبول
 رزیوه نووسه که و خاو بووه پیکول
 کرانه دهسته چیله لاسکه گوگم
 خه زانه و جوانی ناویری بلی هم
 که ما و مهندوک و هه لز و لو په پریون
 له ترسی باله ناو قوولکه و به سیون
 له باخ و چر نهوی دار و دره خته
 ههموو زهردن له ترسی هیژشی شه خته
 چه مهن کال بوته وه روخساری ئالی
 له سهر گوتهی وه لاچوو دهنکه خالی
 «گول و حاجیله کانی دهشتی هاموون»
 به جارنکی به تالانی خه زان چوون
 مه لای گونده چیا، نه ک شیخی ورگن
 ههیهتی میژهرنکی بوور و چلکن
 کهوا سههوزی له بهر دامال دراوه
 سیواک و تهیله سانیشی نهماوه
 چ بی نازن، هه وارگهی خوش و زهنویر
 چ ناسازن چیا و لاپال و هه لدر

خەزانە بىي بەزە و ناخۆش و تووشە
مژە و زوقمە و كەپەيسىسە و پرووشە
لە كوتستانى نەماوە خىر و خۆشى
تەبيىعت ھەر بىنا كفنیشى پىوشى
ئىتىر كەس ناگرى داۋىنى كىوان
لە جىيان بارى خەم نىشتوو لە لىوان
بەلام بنوارە ئەورپۆ شارەكەى كۆ
«قوبەى كشمىرى دا بەر شەق وە كوگۆ»
ئەوا پىر بوو لە خۆشى و كامەرانى
بەھارى شامە ئەيىامى خەزانى
دەر و دىۋارى شادى لى دەبارى
خەزانى خۆشەويستە وەك بەھارى
قريبو و داوەت و چۆپى و سەمايە
گەپ و گالتە و زەماوەند و ھەرايە
تريقە و پىكەننە و چەپلەپىزان
ھەموو بەشداری بەزمن خاۋ و خىزان
ھەموو چاۋىك گەشە، گشت كۆلمە سوورە
كەسەر لەو شارە بىي ئازارە دوورە
دەينى تۆ ئەگەر چاۋىك بگىرى
كچى وەك دور، كورپى جواتر لە زىپى
كە دەچنە داوەتى سەرمەست و دلخۆش
فرى دراوە پەچە و پروپەند و سەرىپۆش
ھەلە ھەلكەوتووە بۆ كيژ و لاۋان
نيىە ئەورپۆكە باخى سىنە پاۋان
چلۆن ئەورپۆ نەيىتە پۆژى جىژن؟

چلون خه لکي کول و کويان نه پيژن؟
 له لای نازاديخواز و کوردي دلسوز
 به پيژتر بو نه بي نه وړو له نه وړو؟
 که پاش نه وړنج و دهد و گفتو کويه
 دهينن کوته لي (حاجي) له کويه
 دهينن کوته لي شاسواري کويه
 که پوژيکي به پييان ليره پويي
 چلون بو سورمه نابي خاكي شارنک
 که حاجي پي له سر دانابي جارنک

نه وه کوته لي نييه په مزي نه جاته
 نه وه ده سکه وتي چهند ساله ي خه باته
 نه وه پروگه ي هم مو کورديکي پاکه
 نه وه چنگاي نيازه، پيره چاکه
 بوتی ساحب دلاني دل به سويه
 که نه وړو پي دهنای شاري کويه

سلاو نه ي حاجي نه ي پوله ي زه مانه!
 له سايه ي تو وه هه رچيکي هه مانه
 هه مو ژينت له پي گه لدا به خت کرد
 هه تا ريگاي خه باتت بو ته خت کرد
 گه ليکت دی غريبي و تال و سويي
 نه بو ساتي له خزمهت خو بيوري
 به گز ينگانه و خوماندها چووي
 له گز ديوه زمه و ديوانه را چووي

نەترساي و نەخەجلای و نەلەرزی
چ مەشهوری، چ پروووری، چ بەرزی
هەموو شاگردی تۆن شیرن کەلامان
لە تۆ فێر بوون خەبات قازی و مەلامان
بەدەنگی تۆ خەوالوو راپەریون
لە ترسی تۆیە دوژمن داپەریون
گەرای ئەفکاری تۆیە بالی گرتن
کەوا پۆلە ی گەلت سەریالی گرتن
بەنازایی، بەزانایی، بەووردی
چەکت دا دەستی شۆرشیگری کوردی
پەری دیوانە کەت گەنجە و خەزینە
وشە ی شیرینی تۆ دوژمن تەزینە
هەموو پەندن قسە ی سووک و دزبوت
وێکۆ بالی پەری پاکە جێبوت
بەنرخە، تازە، بەرزە، بەهیزە
نەوێ فەرمووت لە بارە ی پیاوی دیزە
«ئەگەر کوردیک قسە ی بابی نەزانی
موحەقق دایکی حیزە و بابی زانی»
کە شیعی تۆ بزوتی هەستی هەستان
هەموو سەوداسەری سەریەستی هەستان
لە کوردستان گەلیک شۆرش بەریا بوون
کۆری کوردی بەگژ ییگانەدا چوون
لەمیژسالا دەریژن ئارەق و خوین
بەلام داخی گرانم هیشتە لە کۆین؟
ئەوێستاش دەردە کورد نەکرا عیلاجی

ئەوئستاش كوردی كۆیلە ماوه حاجی
 گەلی كوردت نەبوو هیشتا نەجاتی
 بەخوئنی لاوه كان سووره ولاتی
 ئەوئستاش دوژمنی لاسار و بەدفعە
 دەكووژنی كوردی بی تاوان و لاشە
 ئەوئستاش هەر دەمانكەن تیرەباران
 دەنەخشینن بەخوئن كۆلانی شاران
 ئەوئستاش پەرپەرن زیندان لە لاوان
 بەغەیری وەی كە كوردن نیانە تاوان
 ئەوئستاش گۆر غەریب زۆرن وەكو تۆ
 ئەوئستاش بی نەسیب زۆرن وەكو تۆ
 ئەوئستاش بی كەس و دووره وەتەن هەن
 ئەوئستاش شاعیری پیر و ڕەبەن هەن
 ئەوئستاش شیعی وردی كوردی دەدەرن
 زمانی شاعیرانی چاكی دەبەرن

بەلام تۆ دلنیا بە پیری زانا!
 بناغینکی وەهات بۆ كوردی دانا
 ئیتەر سەنگەر بەتال كەردن مەحاله
 ئیتەر كورد و بەزین خەون و خەياله

شەوگارى تەنبايى

هەتا ئىلەي نەيە ئاورگى دىل، چەم پىر لە نەم نابى
هەتا نەم دانەبارى تىنى ئەم ئاورگە كەم نابى
لەناو ئاورىنگ و ئاونگا شەوم پادەپرى بى ھەمەم
بەلى شەوگارى تەنبايى بەبى فرمىسك و خەم نابى
ستەمكارى منى دوور خستەو لەو يارە شىرىنەم
ئىتر من چۆن پقى زۆرم لە ئازار و ستەم نابى؟
ئەوى سەرىرەزە لەم وئرانەدا تووشى خەم و دەرە
چىاى سەركەش بىنە قەت سەرى بى ھەور و تەم نابى
لەناو دەرياي خەيالىم دىمەوە من گەوھەرى ناياب
ھەمە گەوھەر، ئىتر چاوم لە دىنار و درەم نابى
وەرە ناو باوەشى گەرم و گور و پىر تاسە و مەيلم
رەدیفىش تىك بچى پىم خۆشە من دەستم لە مەم داى
وەرە با ھەلمزەم ئەو لىو شىرىنە بە كەيفى خۆم
لەپاش ئەو تالىيە با من دەمىك شەكرم لە دەم نابى
پەلەت بى، چاوپىتەم، زوو وەرە، بەس خۆت بخافلىنە
ھەزار جار ھىمىش بىم بۆ وىسالت چۆن پەلەم نابى؟

شعوی شاعیر

بابہ تاهیر! منیش دہلیم وہک تو
 «ناخ لہدہس دیدہ، وای لہچہنگی دل»
 دلی جوانی پہرست و چاوی ہموہس
 شہو ہمتا پوڑ بہمن دہدن گینگل

کی دہزانی بہشہو لہ من چ دہکا
 نہو خہیالہ پہشیو و نالوڑہم؟
 کی دہزانی کہ چیم بہسہر دیتی
 نہو دلہ پپ بلیسہ و سوڑہم؟

کی دہزانی چلوں بہیان دادی
 لہ منی شہیت و شاعیری دلہپ؟
 کی دہزانی خہیالی بن لیفہم
 چوں بہسہر کہوشہنا دہکا شہوپہپ؟

نہری نہی بہدری ناسمانی جہمال
 ہیچ دہزانی چلوں نہ حالی من؟

شهو ههتا رۆژ له کونجی ته نیایی
وهک هیلال ئاوه لایه بالی من؟

گیانه! هیشتا که دانه مرکاوه
ئاگری عیشقی توند و سه رکهشی من
لهشی گهرم و گورپی دهوی ههر شهو
بۆیه و ئاوه لایه باوهشی من

لێوی وشک و بهباری من دهیهوی
ههلمژێ لێوی گوشتن و ئالت
دهستی سارد و تهزیوی من دهیهوی
بیکوشی مه مکی وهک بههیی کالت

دهمهوی بهو سیمێله زوورانهم
نارهقی سینگ و باخهلت بسپر
دهمهوی بسکه نهرمه کهت بگرم
دهمهوی چاو له چاوه کهت بپر

دهمهوی گویم له دهنگی نهرمت بێ
دهمهوی ههست بکههه ناسه ی تو
دهمهوی من بگهم به کاوی دل
دهمهوی دابمرکی تاسه ی تو

دهمهوی هیممهت و هومیدی من
تهلهسی ناهومیدی دابدپی

دەمەۋى پەنجه كەت بەئەسپايى
تۈزى غورىت لە پرومەتم بسپرى

ئەى ھومىد ئەى پەفىقى دىرىنەم
تۆنەبى كىم ھەيە منى يىكەس؟
گەر ھەموولا لە من ھاروۋى
نابەزم تۆم لە گەل بىننى و بەس

تۆم ھەبى ئەو شەوانە پادەبرن
تۆم ھەبى دوايى دى بەرپۇزى پەش
تۆم ھەبى ھەر دەگەم بەنامانجىم
تۆم ھەبى ئەو دەگرمەۋە باۋەش

بناری هه‌لگورد

له خه‌ودا ديم له‌سه‌ر هه‌لگورد
له‌سه‌ر چي‌اي سه‌ر‌كه‌شي كورد
ماندوو، خه‌سته، شه‌كه‌ت، كه‌ت
له‌سه‌ر ته‌ختي‌كي زي‌ر كه‌ت
له‌بن لي‌فه‌ي نه‌ته‌سه‌ي سوور
له‌سه‌ر دۆشه‌گي‌كي نه‌سته‌وور
بوو خه‌سه‌انه‌وه دري‌ژ بي‌ووم
به‌بۆني گولان گي‌ژ بي‌ووم
كه‌وي گه‌رت‌بووي ده‌ووي‌به‌رم
غو‌رپه‌كه‌و بوو له‌بن سه‌رم
شه‌نه كا‌كو‌لي ده‌بزاوتم
گه‌زنگ پوومه‌تي ده‌نگاوتم
له فري‌شتان به‌ه‌زتر بوو جي‌م
هه‌ور ده‌په‌و‌ين له‌به‌ر پي‌م
هه‌وايه‌كه‌م هه‌له‌دم‌زي
كورد و كه‌وده‌ري پي‌ ده‌زي
گه‌پي‌وومه پۆيه‌ي ناواتم

لێم دیار بوو هەموو ولاتم
 ولاتی باب و باپیرم
 جیی هەڵدانى خۆم و بیرو
 ولاتی جوان و دلگەرم
 هەزار جارى دەبەر مەرم
 ولاتی پەنگین و نەخشین
 ولاتی سوور و سپی و شین
 خیری خودا، باخی بەهەشت
 کوستان و بەندەن و پێدەشت
 تەلان، گەوه، بانوو، بستوو
 کانى، زنە، رنوو، پزوو
 میڕک، نوالە، دەریا، پرویار
 نەرمەن، هەڵەمووت، لێرەوار
 ئاوهەڵدێر، خوڕپن، گۆمى مەند
 کێلگە، بەیار، بژوین، زەمەند
 جی جی کۆدە، جی جی پروتەن
 جی جی چینگ، جی جی پەقەن
 جی جی ئاوگر، جی جی شۆنە
 جی جی شوورە و قەلاکۆنە
 کوردستانی بەخیر و ییڕ
 «پێی روون دەبۆه چاوی کوڕ»

پۆلێکی پەری شل و مل
 بەرموور و ملوانکە لە مل
 برژانک درێژ و چاو بەکل

شان بەكۆلۈنە شەدە شل
 ناسك و نازدار و شوخ و شەنگ
 تەنك و شلك و جوان و چەلەنگ
 بەژن باریك و خەر و پەر
 سەرى كۆلمەيان دەيدا گر
 نەشمیل، پەزا سووك، نازەنین
 لەبەر دلان و خوئن شیرن
 چاویان مەست و پەر شەرم بوو
 بسکیان ناوریشمی نەرم بوو
 لەشیان بەتین و گەرم بوو
 باسکیان سەرىنى سەرم بوو

یەكك خۆی لەبال دەخزاندم
 یەك یەخەى بۆ دەترازاندم
 یەك بەناز خۆی پى دەخستم
 یەك مەمكى دەنا لە مستم
 یەك دەیشیلام نارام نارام
 یەك قانە قەیلەى دەدام
 یەك بۆى دەگوتم گۆرانى
 بەچرىكەى خوشى ناسمانى
 یەكك سەمای بۆ دەكردم
 یەك دەستى لەستۆ دەكردم
 یەك بەبالۆران دەیدواندم
 یەك بەسپایى رايدەفراندم

له و خه و هدا هیشتا لاو بووم
 هیشتا بهنم وود و بهرچاو بووم
 هیشتا مابوو گوړ و هیژم
 هیشتا همبوو باهووی قهوی
 په وده کم ده کـردن کهوی
 له جیژوانی خوّم پاده گرت
 میژم به یـزوزاندا ده گرت
 هیشتا پیّم ده کرا ده سبازی
 گراویم ده کـردن پازی
 هیشتا که نفث و پیر نه بووم
 «له بال جواناندا تیر نه بووم»

دلته پر جوانی په رست بووم
 شاعیریکي خاوهن هه ست بووم
 هیشتا دوور نه بووم له هه لگورد
 کیژم ده هاتن له شه وگورد
 له پر له و خه وده راجه نیم
 به حالی زارم پیکه نیم
 له نیو مالیکي بی ژندا
 له بن لیفیکي چلکندا
 له سهر ته ختیکی په ق و ته ق
 سهر تا پام شه لالی ناروق
 پیر و که نه فت و که له لا
 هه منوو له شم هه لا هه لا
 پشتم په ق و باسکم ته زیو

پیم نهده کرا نهم دیو نهودیو
کز و گۆد و سر و بی ناز
پیچیم ددها وهکی مارانگاز
تازه کوا خه و ده مباته وه؟!
ههستام وه بیرم هاته وه
ناوارهم و دووره وه تنهن
بی ته مال و سهلت و ره بهن
سهرم وره و گیانم دیشی
کس نیسه نازم بکیشی
چم کردوه بو وام به سهر هات؟
بوچی تهره بووم له ولات؟
بو هیلانهم لی شیواوه؟
نه و هه موو ریگهم پیواوه؟
بو له خوشی دووره به شم؟
بو نه وه نده چاره ره شم؟
چییه گوناه و تاوانم
ته ریدهم؟ جه ردهی کاروانم؟
پیاو کوژم؟ ریگرم؟ دزم؟
بو دوورم له کس و خزم؟
تاوانم نه وه یه کوردم
خه لکی بناری هه لگوردم
به و هه وایه په رورده بووم
بو یه تووشی نهم ده رده بووم
کو یله تیم به لاهه نه نگه
بو یه ولاتم پی ته نگه

دەلایم مافی خۆم دەنی
 رەپێم دەنی بۆ بەندەنی
 دەلایم نینسانم، بەشەرم
 ئەو پەندە دێنی بەسەرم

بەلام هەلگوردە و نانەوی
 بەلام کوردە و مافی دەوی
 هەزاری وەکۆ من بمی
 دەست لە خەبات هەلناگری
 زۆر کەسی وەک من نەمی
 ئەو مافی پەوای دەستی

په یامی پرانه گمبند او

په یامی من به گونځی نهم دلبره نازداره پراناگا
نه سیم بڼی سیم دهبینی، شل دهبی، بهم کاره پراناگا
گوتی سه برت هه بی دووباره دیمهوه دیتنت نه ماما
له کورتی دا تهمهن، وا دیاره بهو کاره پراناگا
وه کو پروانه دهوری لی ددهن لوانی خو ولاتی
گولی ئیره به ژوانی بولبولی ناوره پراناگا
نه خوښ و دهردهار و دل بریندارم، په رستارنک
به حالی نهم دل پر ژان و پر نازاره پراناگا
ده کدی ماچی دم و لیوان نه گهر هیز و گورپکت بی
دنا جوانیک به دهردی عاشقی بی چاره پراناگا
هه تا کو متر دهبی پشتم پتر هه لده کشی مینی ژوپ
نیتیر ده ستم به داوینتی کچی نهم شاره پراناگا
دبی بولبول له من فیږی غه زل خوینتی، به لام چبکهم
گرفتارم، چریکهم بهو گول و گولزاره پراناگا

ورده والہ

دلی شاعیر

دلی شاعیر وہ کو ٹاؤنہ دہچی
 گوئے کم! تو دئے کم مہ شکینہ
 راستہ زور ناسکے، نہ مہا کہ شکا
 وہ کو خہنجر دہپری ٹاؤنہ

ترجمہ لہ نمونہ

ہر بہ لایہ ک لہ ٹاسمانہ وہ بی
 با لہ ویشرا نہ ہاتھی بو من
 کہ گیشہ زہوی دہ کا پرسیار
 نہری لہ کوئیہ مالی مام ہیمن؟

بۆ چىن

ئەي خۇدای گەۋرە! خالىقى بىي چوون
ئەي ئەۋەي دات بەئىمە زار و قوون
يا ئەۋان بگەرە يا بکە تىرم
تىر نەبىم بۆ چىن سەر و ژىرم

بۆ كچه كوردىكە

كچه كوردىكى نەشمىل و لەبارى
بەۋەي نىيە ماۋەيىكە چۈۋىە شارى
نەگەر پىت خۇشە ھەروا بىپەرسىتم
نەكەي لادەي لە دابى كوردەۋارى

پەری ئازادی

شینم گەلێک گێرا و شادیم کەم دیو
خۆشی دەلێن هەیه، بەلام نەمدیو
هەڵوێدا بووم لە دووی پەری ئازادی
تووشی نەبووم نە لەودیو نە لەمدیو

بۆ خانمی لازار

ژیانی دووبارە دەبەخشێوە بەمردووی عیشت
تۆ مەسیحانە فەسی خۆزگە منیش لازار بام

دیلی دیل

نەسیری بسکی ئالۆزی کچه کوردیکی نەشمیل
تەماشاکەن چ سەیرکە بەدەستی دیلەوه دیلم

شەنە

شەنە نەبەزۆی سەری بسکی ڕەشی
کە لەسەر ڕوومەتی ئارامی گرت
گوی مەدە ئەو قسە کۆنە کە دەلی
لەشکری کافرە نیسلامی گرت

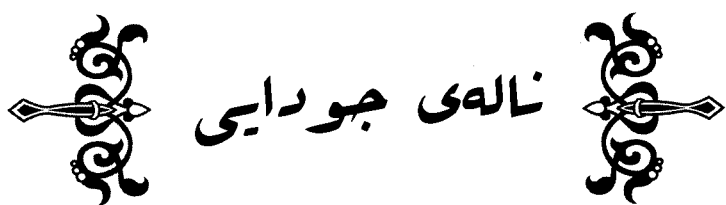

بڼه شاغای لبادی دارایی

به لباد دهرې سهری پیاری لبادیه کوږه
 یارېبی کس نه خیه داوی لبادیه کوږه
 نهی نهوهی شاخ به کمر و بال به پشيله نادهی
 بوچی سؤمایي هیه چاوی لبادیه کوږه؟

پقی بیرقند

دهمگری، نه مماله گرتووخانه رڼه نه ستور ترم
 لیم دده، نه مماله سهر داوا رڼه واکم سوور ترم
 دهمکوژی، نه مماله به گز جهلاده کم دا دیمهوه
 کوردم و ناتویمهوه، ناتویمهوه، ناتویمهوه

پیشه کی

مجموعه‌ی مه‌لا کمریم

وه‌نه‌بێ هەر که‌سێ پیشه‌کیی بۆ کاری که‌سیکی تر نووسی، ئه‌وه‌ وا بگه‌یه‌نێ خاوه‌ن کاره‌که‌ که‌سیکی نه‌ناسراوه‌، یا هیچ نه‌بێ پیشه‌کی نووسه‌که‌ له‌و ناسراوتره‌. ئه‌گه‌ر وا بوايه‌، نه‌ ئه‌بوو که‌س پیشه‌کی بۆ کاری شاعیریکی وه‌ک کاک هێمن بنووسێ. ئه‌گینا کێ بێ له‌ناو کوردی ئه‌م عێراقه‌دا، ئه‌گه‌ر هێمنیش نه‌ناسێ، هیچ نه‌بێ شیعری نه‌خوێندبێته‌وه‌ یا ناویانگی نه‌بیسستی! ئه‌گه‌ر تا پێنج شه‌ش ساڵ له‌مه‌وبه‌ر ته‌نها که‌م و بیشیکمان هێمنمان ناسیبێ یا بلێین ناویمان به‌رگوتێ که‌وتبێ، ئه‌وا له‌م ساڵانه‌ی دوایدا که‌ له‌لایه‌که‌وه‌ هێمن خۆی پاسته‌وخۆ پوو‌به‌پووی خه‌ڵکه‌که‌ بووه‌ته‌وه‌ و له‌ لایه‌کی که‌شه‌وه‌ ته‌وژمی هه‌ستی ئه‌ده‌بدۆستی و به‌شداربوون له‌ گۆر و دیداری ئه‌ده‌بیدا، وه‌ک بارانی په‌له‌، دێبه‌ری دڵ و ده‌روونی هه‌زاران لاوی تازه‌ هه‌لچووی ئه‌مڕۆ، جێگای ئاوات و متمانه‌ی سۆزما‌نی ئاوداوه‌، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی بۆی پێ نه‌که‌وتبێ و هه‌ل مه‌ودای نه‌دای، ئه‌گینا که‌سیکی ئه‌وتۆ نه‌ماوه‌، به‌جۆرێ به‌بینین، یا به‌گوتێ لێبوون، یا به‌به‌رهم‌ خوێندنه‌وه‌، له‌گه‌ڵ هێمن نه‌بووبێ به‌ئاشنا.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که‌ هێمن ئه‌وه‌یه‌ باس‌م کرد، وا من بۆخۆمی په‌وا ئه‌بینم پیشه‌که‌شی خوێنده‌وارانی بکه‌م و پێگای خۆم ئه‌ده‌م به‌ناوی پیشه‌کی نووسینه‌وه‌ بۆ ئه‌م کۆمه‌له‌ شیعری ئه‌م چه‌ند ساڵی دوااییه‌ی، لاپه‌ره‌ پیشووه‌کانی ئه‌م ده‌فته‌ری به‌م چه‌ند پسته‌یه‌ په‌ش بکه‌مه‌وه‌.

به ر له هه رچی، حه ز نه که م نه وهی چه ند جار به هیمن خۆیم وتوو به ئیوه شی بلیم:
له ناو نه وانهدا که په خشانیش و شیعریش نه نووسن و من هه ردوو جوړه به ره مه که یانم
خویندوو ته وه، له هه ربه دا نه زار قه بیانی و له کوردا هیمن، من په خشانیانم له شیعریان
لا دلگیر تره. ئاواتم نه وه بوو کاری سه ره کی هیمن په خشان نو سین بوایه له جیاتیی شیعر
وتن. په نگې هیمن خۆی هیشتا بایه خی په خشان خۆی به ته وای نه زانی... نه گه ر
وایه ده سا با به چاوی مشتیری پیشه کی (تاریک و پوون) ه که ی خۆی، پیشه کی به که ی
بۆ (تحفه ی مظفریه)، سه ره تا که ی بۆ (قه لای دمدم) ه که ی عه ره بی شه مۆ که مه لا شوکر
هیئاویه ته سه ر دیالیکتی لای خۆمان، بخوینیته وه.

به لام، با که س وا نه زانی من مه به ستم له م رایه م نا په زایی به له شیعری هیمن،
راسته که ی هیمن شیعری ناسکی زۆره که له دلدا جیگای شایانی خۆی نه گری. ده رده که
له شیعری هیمندا نییه نه وهنده ی له وه وره دایه که پاشکه وتوویی و نه خوینده واری
کۆمه لی کورده واری خستوویه ته نه ستوی شیعر و هیمنیش وهک شاعیری به شیک هه ره
پاش خراوی کۆمه له یه کی پاشکه وتوو دهسته ویه خه ی وه ستاوه.

من لام وایه له بناخه دا نه رکی شیعر قسه کردنه له گه ل سروشت، له گه ل جوانی،
له گه ل ئافره ت، له گه ل ده روون، له گه ل هه سستی به رز و خاوینی مروقایه تی... نه بی له م
رینگایانه شه وه بۆ بابه ته کانی تری ژیان بجی و بی به چه کی خه بات... به لام له گه ل
نه وه يشدا نه لئی چی! مۆسیقاوییه تی شیعر له لایه که وه و نه خوینده واری کۆمه ل له لایه کی
که وه و نه بوونی چه کی تری راگه یاندنیش سه رباری هه مووی، له هه موو کۆمه له یه کی
پاشکه وتوو، به وینه له کوردستانه که ی ئیتمه شدا، شیعری کردوو به دارده ست و پتپیلکه ی
پیاوی ئایین بۆ خه لک فیره تاره تگرتن و ده ستنوویژ شتن کردن... کردوویه تی به کتیب بۆ
مه لا بۆ نه حو و سه رف و مه نتیق و به لاغه و ته جوید و فه رایز وتنه وه به فه قی... به په ندی
پیشینان بۆ قسه ی نه سته ق و فه لسه فه ی کۆمه لایه تی به خه لک گه یاندن... به رۆژنامه
و به یاننامه ی نه یی بۆ وریا کردنه وه ی جه ماوهر و وروژاندنیا بۆ ناو کۆری خه بات...
ته نانه ت به فه ره نگیش بۆ فیژکردنی زمانی بیگانه به مندالان.

که نه مه هه موو نه رکی سه رشانی شوړه کچی ناو په نه ره و دووده ری باله خانه ی به رزی
شیعر بی، ئیتر چۆن نایه ته خواره وه بۆ کۆری په نجکشان، بۆ کونده و گۆزه هه لگرتنی
سه ر کانی... بۆ دروینه و گپره و کیشه ی سه ر ده غلی به رخۆری دوا به هار و سه ره تای
هاوین... بۆ گولچینی سه ر خه رمان له گه ل بیوه زنی کۆش هه تیو به سه را که وتوو...
بۆ گسکدانی بن دارتوو و تووچینه وه ی ناو باخه کانی جارانی هه ورامان... بۆ کۆله دار

هه لگرتنی زستانان به پیتی پیاخوس و له ناو به فرا... که نه مه ئه رکی سه رشانى شیعرى
کۆمه له ی کورده وارى بێ، دياره نه بێن هيمنى شاعير و دهيان كه سى وهك هيمنىش به شى
له م ئه ركه يان بکه ويته نه سستۆ و شيعريان له ژير ئه م باره قورسه دا بنالێتى... پيلاو پى و
پى بکا، کۆلى لاسهنگ بى... تايه کى بارى قورس و ئه و تاکه ی سووک بى... ده رگای
له گرێژه نه بچ!

شيعر نه بوو تاوه بارانىک بى په له هه ورىکى به هار يا سه ره په له له لاوه، باى ئيلهامه کى
له گه ل گرمه و برووسکى ده روونى شاعيردا پاپيچ بکا و پارچه زه ويى ده روونى شاعيره کى
پى ناو پشێن بکا، تا نيرگسى ته پ و پاراوى شيعرىکى پر هه ست و عاتيفه ی پى بروى،
بۆ نه وى شيعرىکى راسته قينه بى، بشى پى بلێن شيعر... نه گينا نه گه ر وهك چۆن
باخه وانىکى شاره وانیه کان، نهك باخه وانى راسته قينه که به کۆل خۆلى هيناره و په قه نى
هه ورامانى پى کردوه به ته لان و نه مامى تيا ناشتوه و پى گه ياندوه، سۆنده يه کى
لاستىک بگرێ به ده سته وه و به لووه يه ک بکاته وه و بن دارىک ئاو بدا و چل و پۆپى
تۆزاوى گۆلىک بشواته وه، شاعيريش هه روا، هه ر کاتى پيويستى پى بوو، ده س به رى
به لووه ی (به ره) ی بکاته وه و پارچه شيعرىک به بۆ نه يه که وه بنووسى، نه وه به پيودانى
فه ره نگى راسته قينه ی شيعر نه وتوه، به لکو کاسبى کردوه و قسه ی رێک خستوه...

بۆيه، نه گه ر له هه ندێ شيعرى هيمنىشدا لاوازيه ک به دى بکه ين، نه بى بزانيه
هيمن کورده و کورده وارىش له فير بوونى ده ستنويژگرتن و نويزکردنه و بيه گه ر تا نه گاته
پيکه وه نانى کۆر و کۆمه لى سياسى و بلاوکردنه وى هوشيارى نيشتمانى و نه ته وه يى
و چينا يه تى، هه مووى هه ر له شيعر ويستوه و پوى ده مى بۆ کردوه ته شيعر، يا
هه ر هيج نه بى شيعرى بۆ هه موو ئه م مه به سته دوور و دريژ و به ده ره تانانه خستوه ته
کار... هيمنىش له گه لى له م ئه رکانه دا يه کى بووه له و شاعيره کوردانه ی بۆ کۆمه له ی
کورده واريان نووسيوه. شۆپه کچى شيعرى له په نجه ره و دوو ده رى به رزى باله خانه ی
دورى له پاله و په نجه رانى نه ته وه و ولا ته که يدا پانه گرتوه بۆ خۆى تا له وى له ناميژى
گرێ و ده سه ملانى بى... له گه ل خۆى دا يگرتوه ته خوارى بۆ ناو خه لک... بۆ به شدارى
له تالى و سويژى ژياندا، تا نه گه ر نه مپۆش گۆلاله سووژه ی پوومه تى ئه م له به ر ئاره قه ی
په نجه کيشان بژاکن، گۆلى په نگاو په نگى شيعرى کوردستانى سه بينيمان هه ميشه هه ر گه ش
بى و سيس بوون نه زانى.

جا له بارىکى ناله بارى وهك نه وه دا که هيمن و هيمنه کانى هه موولايه کى ولا ته که مان
شيعرى تيا نه لێن، به هره مه ندى هه نه رمه ند له وه دا ديارى ئه دا که چه ند نه توانى ئه رکی

سەرشانى خۇي بەرامبەر بەھونەرەكەي و بەرامبەر بەكۆمەلىش لەيەك كاتدا لە كارىكى
هونەرىدا بخاتە يەك و نەھيلى ھىچ كاميان بىن بەكۆسپ لە پىتى ئەوياندا، يا ھىچ نەبىن
يەككىيان ئەويان بگا بەژىر پىتوہ ... من لام وایە لەم تاقىکردنەوہ قورسەدا ھىمەن لە زۆر
بەشىدا گرەوى سەرکەوتنى بەباشى بردووەتەوہ .

برادەرىنە!

ئەزانم زۆرتان ھىمەنتان بەپادەيەك خۆش ئەوئ ناتانەوئ بەھىچ كلۆجىك شىتىكى
لەبارەوہ بنووسى بۆنى پەخنەگرتنى لىتوہ بىن . بەلام منىش ھىمەنم وەك ئىتوہ و بگرە
زىاترىش خۆش ئەوئ . سەرەپاى شاعىرىيەتییەكەي، من بۆيەشم خۆش ئەوئ چونكە
پەمى مەسەلەيەكە كە بەيەكەي لە پىرۆزترین مەسەلەكانى ئەم چەرخەي ئەزانم: مەسەلەي
خەبات لەپىناوى ئازادىي نىشتەمان و سەرپەرزى ھاوولەتى و پىزلى گرتنى ھەموو ئەو
مافانەي ئادەمىزاددا كە ئەگەر يەككىيانى لى زەوت بكرى و ئەزانم بەشىكى گەرەي
مروفايەتییەكەي پىشىل كراوہ .

بەلام لەگەل ئەم خۆشەويستىيەشمدا بۆ ھىمەن، ھەرگىز لەو باوہپەدا نىم و لام وایە
ناشېم كە ئەبىن خۆشەويستى و بگەيەن ئەو پەخنەيەي لە دلتدايە بۆ خۆشەويستەكەتي
دەرنەبىي، نەوہك ئەوہندە لە پىويسىيەكانى شارستانەتي ئەم چەرخە دوورىي دلى
گەرد بگرى لىت .

مانگه نهمو

به لینی راگه یاندی راس—پارده
گوتی: بۆت دیتنه بن نهم پارده، غارده
له جیژوانی له میژه چاوه پیتیم،
نه هاتی، کیژی جوانی هه لبارده!
ته زووی گهرم به له شدا دی، نه گهرچی
ته زاندی شان و پیلیم به ردی پارده
وهه با رهنگ و روخسارت بینیم
به من چی تیشکی داوی مانگی چارده
گری نهم پرومتهی تو گهرم و جوانه
تریفهی مانگه شهو، جوانیش بی، سارده

نالەي جودايى

ساقىيا! وا بـاـدەو، وا بـاـدەو
 پروو لە لای من کە بەجامى بـاـدەو
 موشتەرى وەک من لە مەيخانەى کە من
 زوربەيان شاد و بەکەيف و بى خەمن
 مەي حەرامە بوو سەھەندە و بى خەمان
 مەستى بى خەم بووچى بگرن ئىخەمان؟
 ئەم شەرابە ئالە دەرمانى خەمە
 لىي حەرام بى ئەو کەسەى دەردى کەمە
 ئەم شەرابە ئالە بوو بى دەرد نىيە
 لىي حەرام بى ئەو کەسەى پەنگ زەرد نىيە
 بوو کەسێکە مەي: چىلکى پىو نى
 بووچى ملھور لىرە بينى پىو نى؟!
 بوو کەسێکە مەي: کە دەردى کارىيە
 بى خەمىک بىخواتەو، زۆردارىيە
 بوو کەسێکە مەي: دلى پر بى لە داخ
 بووچى لىي بىخواتەو بەرزە دەماخ؟!
 ئەو کەسەى بى کەس نىيە و خانە خەراب

دەك بەژاری ماری بیج باده و شەراب!
 ئەو كەسەى نەیحیشتووه دەردى ژيان،
 ئەو كەسەى نەیدیوه ئیش و ژیان،
 ئەو كەسەى نەكرا نیشانەى تیری خەم،
 شانى دانەخزا لەبن باری سەتەم،
 ئەو كەسەى هەستى بەزۆردارى نەكرد،
 تیخی زۆردارى بریندارى نەكرد،
 ئەو كەسەى دەستى لە ئەوكى بەردرا،
 ئەو كەسەى دوژمن لە مالى دەرکرا،
 ئەو كەسەى نەبیینی هاتى دوژمنى،
 نیری یەخسیری لە ئەستۆ دارنى،
 ئەو كەسەى هیئە نەبوو زویر و زگار،
 وانەكەوتە بەر چەپۆكى پۆژگار،
 ئەو كەسەى نەیهپارى بەرداشى زەمان
 ئەوكەسەى «زیرەى نەگەییە ناسمان»
 ئەو كەسەى دووری عەزیزانى نەدى،
 تیر و تانەى بی تەمیزانى نەدى،
 تۆزى بەدبەختى لەسەر شانى نەنیشت،
 لیى نەگیرا دەورپشت و چوار تەنیشت،
 ئەو كەسەى خواردى و لە بن سیبەر كەوت
 شەو لەبۆ كەیفى لە مالى دەرکەوت:
 بۆ دەبی ییت و بکا مەیخانە تەنگ!
 شوینی دیکە زۆرە بۆ گالتە و جەفەنگ...

ئەو كەسەى راوى نەیین لیڕە و لەوى،

ئەو كۆرەي ماچى كچانلى دەس كەۋى،
 ئەو كۆرەي ھېشتا لە ژوانى پېلى ھەيە،
 سەيىرە، زۆر سەيىرە كە ئالوودەي مەيە،
 ئەو كۆرەي دۆۋى داۋەتى دەستى دەنى،
 يېتە ئىرە، چۈنە ھەي دېلى ناكەنى؟
 ئەو كەسەي «دەستى لە مەمەكان گىر بېي»^۲
 ئەو كەسەي «تغلى دلى بۆ ژىر بېي»^۳
 ئەو كۆرەي كىژىك بەرەو پوۋى پىكەنى
 ئەو كەسەي ھەر سۈكە ئاۋرېكى دەنى
 ئەو كەسەي پەنچۆلە بىكوشى جاروبار،
 ئەو كەسەي دەستى بىگاتە گەردنى يار،
 ئەو كەسەي رامووسى كولمى تاسولوس،
 ئەو كەسەي تىلى ھەلنەدابى چارەنوس،
 ئەو كەسەي بىمژى خوناۋەي گەردەنى،
 كوفرە يەك قەترە شەرابى گەر دەنى...

ئەو كەسەي ئاسوودەو و خۇش پايىۋارد،
 قەت خەمى يەخسىر و كۆيلانى نەخۋارد،
 يەك لە مالى چاۋەپېلى بوو يېتەۋە،
 دەرەكى نىئومالېكى لى بىكەتەۋە،
 خەمپەۋىتىك گۈي بەداتە پازى ئەو
 نازەنىيىتىك بى بىكىشى نازى ئەو،
 بىگىرى پەنجەي نەرم و نۆلى ناسكى،
 بۆي كرايىتە سەرىنى، باسكى،
 ھەيىي ھىز و گورد و تىن و تار و گور،

پۆزگاری ږهش نه‌بۍ، به‌ختی مكوړ،
 نه‌و كه‌سه جیگای له مديخانه نيه.
 نه‌و كه‌سه باده و شه‌رابی بو چی‌ه؟!

ساقییا، وا وەرگه‌پړئ، وا وەرگه‌پړئ!
 ړو و له لای من که، مه‌چؤ بؤ سه‌ره‌پړئ...
 له‌نگه‌ړئ بگه‌ره، مه‌به وا به‌رزه‌فر
 یینه بؤ من، یینه بؤ من، جامی پر
 مه‌ی حه‌لآله بؤ منی وئ‌رانه‌مال
 بؤ منی سه‌رگه‌شته‌و و ړووت و ړه‌جال
 بؤ منی باب‌رده‌ل‌ه‌ی گرده‌نشین
 بؤ منی دل پر له ناسور و برین
 بؤ منی ئاواره‌و و دووره‌و ته‌ن
 بلبلی بی به‌ش له گولزار و چه‌مه‌ن
 په‌ر وهریوی، بال شکاوی، ده‌نگ پراو
 بی بژیوی، به‌ش خوراوی، ده‌رکراو
 پی‌ری زوره‌انی، که‌نفتی، ده‌ریه‌ده‌ر
 دی‌ده‌ سووری، دل مه‌کزی دهد و که‌سه‌ر
 داته‌پیوی، بی په‌سیوی بی قه‌رار
 بی که‌سی، ده‌سته‌ شکاوی، کول‌ه‌وار
 لیو به‌باری، ده‌رده‌داری، ړه‌نج‌ه‌ړو
 شاعیری جوانی په‌رستی دل به‌سو...

ساقيا! ٻوڙ ڪوئي ڊهجي، ٻوڙ ڪوئي ڊهجي؟
توڙ لهر نهو مله ورائه ملڪه جي؟

تۆش به پرهنگ و بۆی نهوان خواردت فريو؟
چاوی تۆشی ههلفريواند زۆر و زیو؟
تۆش ده گۆرپهوه ده گهڵ گه وههر هونهر؟
کهنگی گه وههر جوانی کردن به خته وهر!
زۆر به لایه، بی وه فایه ده وله مه ند
هر هونهر نه مره، هونهر وهر مه رد و پره ند
«چلکی دهسته مالی دنیا»^۱ وه ک ده لاین
مالپه رست په یمان شکینه و بی به لاین
قه دری جوانی کوا ده زانی مالپه رست!
جوانپه رسته پیری خاوه ن زهوق و هه ست

نا مه چۆ، جوانی مه چۆ، واوه مه چۆ؟
تۆ فريوی زۆر و زیوی وان مه خۆ!
ئه وه هه وه سبازانه جیی متمانه نین
هر ده زانن گول چنینه و بهی پنین
وا وه ره، دهی وا وه ره، نیزیک به لی م
بمديه مهی، بمديه مهی تا ده لی م:
«مست مستم ساقیا، دستم بگیر!»
تا نه افتادم ز پا دستم بگیر!»^۲
جا که سه رخۆش بووم به دهنگیکی نهوی
بۆت ده لی م نهو شیعه به رزهی مه ولهوی^۳
«بشنو از نی چون حکایت میکند
از جدائیها شکایت میکند»
گویم دهیه نهی دیده مهستی قیت و قۆز!
تا بنالینم وه کو بلویر به سوۆز

نابى قەت ئالەى جودايى بى ئەسەر
جا چ نەى بىكا چ پىاوى دەربەدەر
بۆيە ئالەم تىكەلى نەى كەردووه
شىوئىكىم پىيە نەى نەىكىر دووه
ئىم گەپى با دەرىم سۆزى دەروون
ئىم گەپى با ھەلۋەرتىم ئەشكى پوون
شىوئىنى من شىوئىنى ئىنسانىيە
بانگى ئازادى و گەروى يەكسانىيە
شىوئىنى من شىنى كوردى بى بەشە
ئەو گەلەى حاشا دەكەن لىى و ھەشە
با لە زارم يىتەدەر پشكۆى شىيەر
با فراوانتر بىكەم ئاسۆى شىيەر
پارچە گۆشتىكە دلى من، پوو نىيە
ئالەئالى من درەنگە، زوو نىيە
دەردى دوورى... دەردى دوورى كوشتمى
دەردى وشىيەرى و سەبەورى كوشتمى
يادى ياران و ولاتىم پۆز و شەو
لىى ھەرام كەردم قەرار و خەورد و خەو
خەمەپەرتىك لىرە من ناكەم بەدى
چۆن پەنا بۆ مەى نەبەم، ساقى ئەدى؟
نايىنم خاك و ولات و شارى خۆم
نايىنم ناسىاو و دۆست و يارى خۆم
پوو لەھەر لايە دەكەم نامۆيە بۆم
نايىنم جىژوان و كەونە لانى خۆم
پوو لەھەر لايى دەكەم يىگانەيە

ژين له نيويگانده دا تەنگانەيه
شەو دە کيشم شەونخوونى و بى خەوى
پۆژ دەچىژم دەرد و داخى بى ئەوى

چۆن نەنالى ئەو دلەى پىر هەستى من؟!
چۆن له ئەژنۆ بېنەوه دوو دەستى من؟!
چۆن نەنالى ئەو دلە ئەنگاوتەيه؟!
بەرد له بەردى يىتەوه دەنگى هەيه
ژانى ناسۆرى جودايىم چىشتووه
هەرچى خۆشم ويستووه جىم هىشتووه
هەلبىراوم من له يارى نازەنين
دەركراوم من له خاكى دل نشين
بوومه ئاواره و پەريوەى دوور ولات
كەوتمه نىو ورده داوى پىى نەجات
بەكرە شۆفارى ئەوى مووخەى چنيم
زىى مەم و زىنان ولاتى لى تەنيم
كەوتمه نىو چالى دىلى وەك (مەمى)
(يايه زين) له كۆيە هاوارى كەمى!
كوا قەرە تاژدين، چەكو و عرفۆ له كۆن؟!
يىنە هانام وەك پلینگى چەنگ بەخوین
(لاس) شۆپىك بووم غەنيمى دوژمنان
ئىستە ئەنگواوم بەتيرى چلكنان
وام بەتەنيايى لەنىو خوینا شەلال
كوانى عىل و، كوانى خانزاد و خەزال؟!
زۆر لەمىژە نارە نارى منى نەيست

ههروه كو (شه مزین)، (شه میله) ی خوش شهویست
 وهك (سیامه ند) ئ له چوؤل و به نده نی
 جه رگی له ت كردم په لی دار به نی
 شه تللی جواناوم منی سارده برین
 كوا (خه ج) تا بۆم بگپرئ گهرمه شین؟!
 مانگی «كانوونی به چلوان دهر كرام»^۷
 وهك (برایم) له و ولاته پاونام
 كوا (په ریخان) به ند و باوم بو بلی؟!
 بو نه سووتیم نه به به پۆلوی سهر كلی؟!
 شه له زۆزان، من له ئارانئ ده ژیم
 كئ ده لی نه منیش (وه لی دیوانه) نیم؟!

كورد هوارئ، شه ی ولاته جوانه كه م!
 پۆله كه م! خیزانه كه م! باوانه كه م!
 شه ی شه وانده ی قه ت له بیرم ناچنه وه
 ئیسته بمینن شه ری ده مناسنه وه؟
 پۆزگار هارپومی وهك شه سپۆنی ورد
 هیز و توانای لی بریوم دهرده كورد
 بوومه گه پچار و ده كا گالتان به من
 شه و پموزنه ی زهنده قی چوو بو له من

شه ی په فیکان، شه ی عه زانی ولات!
 شه ی برای هاوسه نگه ری جه رگی خه بات!
 گهر ده ئینم، نه من په ككه وته نیم
 تی ده كۆشم بو وه سل تاكو ده ژیم

کۆششی من زۆر به‌جییه و زۆر په‌وا
 چونکه قانونی ته‌بیعه‌ت وایه، وای:
 «هر کسی کو دور ماند از اصل خویش
 باز جوید روزگار وصل خویش»^۸
 پینگه ده‌بهرم، کوانی هه‌نگام شله
 راسته بی هی‌زم، ده‌که‌م نه‌مما مله
 هه‌ر ده‌پی‌نوم کی‌و و شاخ و چۆل و ده‌شت
 دیم به‌ره‌و کۆیستان به‌ره‌و باخی به‌هه‌شت
 دیم به‌ره‌و زیخ و چه‌و و کانیاوی خۆم
 چۆن له‌وانه وه‌رده‌گیرم چاوی خۆم
 دیم به‌ره‌و نه‌و دار و به‌رد و به‌نده‌نه
 دیم به‌ره‌و نه‌و باخ و می‌رگ و چیمه‌نه
 دیم به‌ره‌و زوورک و ته‌لان و که‌ند و له‌ند
 دیم به‌ره‌و بژوین و زه‌نوی‌ر و زه‌مه‌ند
 دیم به‌ره‌و پاناوک و هه‌وراز و نشیو
 دیم به‌ره‌و نه‌شکه‌وت و زه‌ندۆل و په‌سیو
 دیم به‌ره‌و به‌فر و چلووره و به‌سته‌له‌ک
 دیم به‌ره‌و شیخال و پچککه و په‌شبه‌له‌ک
 دیم به‌ره‌و لی‌ر و چر و به‌ستین و چۆم
 دیم به‌ره‌و هه‌لدی‌ر و گیت‌ر و به‌ند و گۆم
 دیم به‌ره‌و هۆبه و هه‌واری باسه‌فا
 دیم به‌ره‌و لادی، به‌ره‌و کانگه‌ی وه‌فا
 دیم ببینم نیشتمان و زنده‌که‌م
 دیم ببینم خزم و کاک و دیده‌که‌م
 دیم و ده‌گرم بازی بی‌ری شوخ و شه‌نگ

دیم و ده گرم دهستی دۆی جوان و چه لهنگ
 دیم گراویسی خۆم له باوهش وهرگرم
 دیم نه هیلم به رهه لست و بهرگرم
 دیم وه له ده مژم شنه ی کویستانی کورد
 دیم و ده چمه شه ورپی بیستانی کورد
 دیم و ده شکینم لهوی جامی شهراب
 ماچی شیرین نایه لی تامی شهراب
 دیم و ناترسم له په رژی نی بهزی
 هه ر په ری سه رکه وت و دیوه زمه بهزی
 تا بمینی نووری چاو و هیزی پی
 دیم و دیم و دیم و دیم و دیم و دیم
 دیم هه تا هه مبی برست و بیر و هوش
 گه ر گلاشم، کوردهواری و ئیوه خوش!

(۱ و ۲ و ۳ و ۴) له فۆلکلۆر وه رگیراوه .

- ۵ نیوه ی یه که می نه م به یته هی شاعیریکی هاوچه رخی فارس و، نیوه ی دووه می له یه که م مه ئنوی مه وله ویی به لخییه .
- ۶ مه ولانا جه لاله ددینی به لخی .
- ۷ له بهیتی (برایمۆک) وه رگیراوه .
- ۸ شیعی مه وله ویی به لخییه .

جوانى پەتىۋىش

گوتى: ئەى بلبىلە سەرمەستەكە بۇ خامۇشى؟
 گوتىم: ئەى نۆگۈلە خۇرسەكەكە كۈا دلخۇشى؟
 گوتى: ئەى شاعىرە گەشەينەكە بۇ پەشەينى؟
 گوتىم: ئەى ناسەكە تەپپۇشەكە بۇ پەشەپۇشى؟

تاوانى بىن ھېزى

لە كۆ ئەسسىرىن دەبارىنىم لەبۇ كوردى پەراگەندە
لە گەرمىن غەرقى ئارەق بووم و چاوم ھەر لە سامرەندە
منى زنجىر پىيىن لىرە ئەسىرى بسكى جوائىكىم
زەمانە گەرچى ئالۆز و پەشىو، «كەل بەموو بەندە»
گوتى: «ئىوارە بازارى» وەرە ماچت دەمى، نەمىست
ھەلۆى كورستانى كوردستانم و ناژىم بەدەستەندە
دلم سەد ھىندى دىكانە بەناز بشكىنى، دەنگ ناكەم
چ سوودىكى ھەيە، كىيە پىرسى داد و گازندە؟
جىھان و ھەرچى خىر و خوشىيە بۇ ھەلبىزاردانە
بەقانونى تەبىئەت پاشەرۆك خۆرە ئەوى گەندە
ئەگەر تاوانى بى ھىزى نىيە بۆچى لە دنىادا
بەشى من ماتەم و شىنە، بەشى خەلكى زەماوندە
بەمردوويىش نىشانەى گوللەيە ئەو كەللە پىر شۆرە
ئەوىستاش دەرسى سەربازى دەلى ئەو شاعىرە پەندە
سەرى تەغزىم لەبەر تۆ دانەواندن فەخرە بۇ «ھىم»
بىزى (ھاجى) كە كىرى ھىممەت سەد ھىندى ئەلۋەندە

ئىتوارەى پايز

لە ئاسۆيەكى دوورە دەست
ئاوابوو زەردەى پايزى
دەتگوت بوو كىكى بى نازە
پەردە جى دىللى بە زىزى

پەلە ھەورنىكى چلكنە
گرتى سووچىكى ئاسمان
گەلەلەى زەردى دارىك ھەرى
زىزان بردى بەرەو نەمان

جووتىك كۆترى سەر بەكلەو
ھەلگورمان لە سوانەيەك
دىارە لەو دەورەرانە
پىيان شك دى ھىلانەيەك

پاسارى سەردارى كۆلان
فەرە و جىكەيان لى برا
قەل فرى... فرى... تا ون بوو
ھەر پورەشى خۇى پى برا

شەپۇلئىك مۆسىقاي بەسۆز
هات و رابورد بە بن گۆتمدا
شونئىكى بۆ خۆى كردهوه
لە ناخى دلى توى توئمدا

ناخر كۆلى بۆ بىردە ژوور
بارىرىكى درىژى پروت
دەركى دوكانى گالە دا
مام حاجى و بەرەومال بزووت

نازدارىكى چارشىو بەسەر
بەتەنىشتمدا تىپىپى
بەغار هات و توند قىزاندى
پرووتەلەيك بە بەدەپى

كەمىك پراوستان جا رابورد
ئەو لاوۋى جادەى دەپىوا
دىارىو خىسىكى دابوۋىە
ئەو شوخە لە بن چارشىو

كىژىك خۆى لە ژوور كوتاوە
دەركى ھەوشەكەى پىوۋەدا
ئىتر شونئەۋارى جوانى
بەدى ناكەم لەم نىوۋەدا

تا تارىكان پەيدا دەبىي
چۆل و چۆلتىر دەبىي جادە
نە دىتتە دەر كىيىژى لەبار
نە رادەبىرى لوى سادە

هەوا بوولئىلە، ئاۋ ئىلە
گۈل سىس بوۋە، گەلا زەرد
تەننەت رەنگى گۈرپاۋە
ئەم دىوار و دار و بەردە

تەماشاي ھەر شىئى دەكەم
رەنگى پايىزى گىرتوۋە
جوانى خۇي لى شاردوۋمەۋە
دزىۋى رىزى گىرتوۋە

چاۋم لە ئاسمان بىرى
دەلم ھىندەي دىكە گىرا
گەلىك بىرەۋىرى كۆنم
لەپەر ھاتنەۋە بەيىرا

ئارام ئارام بەلۋژە لۆژ
ئەۋا بەرەۋە مال بوۋمەۋە
نە كەس لە پىشما دەۋا
نە كەس ديارە بەدوۋمەۋە

نا نا ناپۆم، مه‌له‌ی ده‌گه‌م
له‌نیو ده‌ریای مه‌ندی خه‌یاڵ
داهه‌یزاو و پرووگرژ، تووڤه
دل پر تاسه، می‌شک به‌تال

ناخ، دیسان روو په‌پێک درپا
له‌ پۆژ نه‌ژمی‌ری ته‌مه‌نم!
ناخ، دیسان شه‌و داهاته‌وه
من هه‌روا دووره‌ وه‌ته‌نم!

ناخ، دیسان چوومه‌ ژیر بالی
په‌شی شه‌وگاری ته‌نیایی!
ناخ، ده‌بی دیسان بچیه‌ژم
ژهه‌راری تالی جو‌دایی!

ناخ، دیسان ده‌بی راپوئرم
له‌ ژوورێکی سارد و سه‌ردا!
ده‌گه‌ل نازار ده‌سته‌ملان بم
تا به‌یان له‌ نوێنی شه‌ردا!

ده‌پۆم، ده‌ترسم، ده‌له‌رمزم
له‌ په‌لاماری موته‌ی شه‌و
داد له‌ ده‌س شه‌م دله‌ی به‌ خه‌م!
وای له‌ ده‌س شه‌م چاوه‌ی بی خه‌و!

دەپۆم تا سەر پیکە وەتیم
دەگەل زام و دەرد و ئیشم
دەپۆم تا شەوێکی پایز
من شەو و نەخوونی بکیشم

دوور قاقایە کم گوی لى بوو
دەتگوت گوللەم پێو دەنى
چۆن بە ئیوارەى پایزیش
ئى وا هەیه پى بکەنى!

خەیاڵم بێوو بە وشە
نەمزانى کەس بە دوامەو
دەنگێکی لەرزۆک و نەرم
بەسپایى جوابى دامەو:

«بەلى هەن و یە کجار زۆرن
بازرگانی فرمێسک و خوین
بەلى هەن و پى دەکەنن
بە سەر بە هەش، بە مل بە کوین

بەلى هەن و پى دەکەنن
بە من، بە تو، بە هەزاران
بە داخى باوک کۆژراوان
بە هەنێسکی هەتیواران

بە نەزانی، بە نەخۆشی
بە تاریکان، بە شەمەزەنگ
بە زنجیر، بە تەناف، بە دار
بە گرتووخانەى تەپ و تەنگ

بە بۆكۆرۈوز بە چەرە دووكەل
بە ھاللاو، بە گر، بە ئاگر
بە تەم، بە مژ، بە ھۆرە، بە دۆك
بە تۆفانى ولات داگر

بە بوومەلەرزە، رەشەبا
بە سووتمان و زیان و زەر
بە ھەرچى خراب و شوومە
بە گشت دەسكرى خوای شەر

بە ئالە، بە كول، بە گریان
بە سینگ کوتان، بە پروو پنین
بە بەرگى رەش، بە چاوى سوور
بە گۆرۈخانە، بە كۆرى شین

بە كەلاو، بە كوندەبوو
بە دیواری ھەرەس ھیناو
بە داوینى تیتۆل تیتۆل
بە ئانىشكى پینەكراو

به نووکه نووکی بیوهژن
به هانه هانی ماندووان
به زیرهزیری مندالان
به نوووهی نیوه زیندووان

به نهپه نهپه جهللادان
به قرمه قرمی شهست تیران
به ویره ویری قه مچییان
به نهشکه نجهی پروونا کیران

به چلکی یه خه ی کرئکار
به کله فی سهر شانی جووتیر
به پهچه و پروبه ند، به خه نجهر
به یه ک نه بونی می و نیر

به قه له می به زیوی کول
به زمانی له بندا برپاو
به ده رکی داخراوی فی رگه
به کتیب و ده فته ری درپاو

له قامووسی نه وانهدا
به زهیی مانای نه ماره
بی زریان له بزه هه لده ستی
وازیان له خوین و زووخواه

ھەر دۆڭى خوتنى لاۋى
بۆۋان ياقووتىكى سوۋرە
ھەر تىكەى فرمىسىكى كىژى
بۆۋان مروارىسى بەرموۋرە

ھەناسەى ساردى ئاۋاران
كۆشكى ئەۋان گەرم دەكا
لەشى رەق و زىگى برىسى
جى پاروۋىيان نەرم دەكا

سەرمايەى وان لەگەردا بى،
با زۆر دەرک بەقور گىرى!
دۆلار لە برەو نەكەۋى
با كۆلەۋار بى داپىرى!

دەبا خوين بى و سەران بەرى
چەرخى كارگەيان بگەپرى
پى دەكەنن، پى دەكەنن
بە بىلىسى ئاگرى شەپرى»

گوتىم: «كەۋابو، ئاشنا!
بەشى ئىمە لەتىۋو چوۋنە»
گوتى: «نا، نا، دوور بنۋارە...
دوور بنۋارە... ئاسۆ پوۋنە...»

بەرەو ئابۇ

سۆفیی گۆشەى خانەقا بوم، ئىستە پىرى مەیکەدەم
 زاھیدى خەلۋەتەنشىن بوم، ئىستە مەست و مەيزەدەم
 سەروى ئازادىش لەبار و دلگەش و بەرزە، بەلام
 گیانەكەم من شیت و شەيدای لار و لەنجەى ئەم قەدەم
 جیلۋەى جوانى لە ھەرچىدا ھەبى خۆشم دەوى
 پۇژى كوشتەى مینى ژوپ و پۇژى گىرۆدەى شەدەم
 ھەر يەكەى بۇخۇى دەجوولینیتەو ھەستى دەروون
 زەردەپە، کاروانکوزە، تارىک و پروونى سوبەدەم
 ئاسمانى ساو و دەريای مەند و تارمايى چیا
 سیوی لاسوور و بەھیى زەرد و ھەنارى گول بەدەم
 كى وەكو من سارد و گەرمى پۇژگارى چىشتووە؟
 گا لە دەشتى گەرمەسىر، گا لە كوستانى گەدەم!
 وەك شەپۆلى زى خورەم ساتى ھەدادانم نىيە
 گىژ دەخۆم، پىچى دەدەم، من پۆلە كوردى ئەم سەدەم
 پىگە سەخت و پىر لە كەند و لەند و ھەلدیرە و گەوہ
 ھەر دەبى بىزووم، دەبى بشكىم، وچانى لى نەدەم
 سىبەرى مەرگم لە پىشدايە و بەرەو مەنزل دەپۆم

ناخی گۆڤى تەنگە جىڭام، ھەرتىل ئاسا بى قەدەم
مىن بەرەو ئاسۆ، بەرەو پرووناكى بالىم گىرتوۋە
چۆن بەرەو تارىكى دەخشىم، پال ۋەشەيتانى دەدەم!
كانىي پروونم دى بەلىشاۋى بەھار شىلوئى نەبوو
بەفرى گەورەم دى چىاي گىرت و بەتاۋى بۆ قەدەم
ژىنى كورتم دى پىراپىر بوو لە شانازى و شەرەف
عومرى زۆرم دى كە دوايى ھات بەپىسۋايى و نەدەم
ئاگرى سىنەم بىلىسەي دى و ۋلات پۇشن دەكا
نەو دەمەي خۆم ۋەك دىلۆيىك دەچمە نىۋ دەرياي عەدەم

جوان ناسوتى

دىم كچىكى لىبارى لادىيى
 بۇ نوڭز رادەخا بەرەلىيى
 گوتم: «ئەي نازەنىن كە پوخسارت
 ھەموو باخى بەھارى خوا دىنى
 بۆچى پىت وايە ئەو خودا گەورە
 ھىندە بى رەھمە تۆش بسووتىنى؟!»

سازى ناماز

بىلىلى بالىشكاوى وهختى گولم
هر شهپولان دهدا دلى له كولم
كوردى بهندى بهيانى نهووزم
گپى گرتووه دهروونى پر سوزم
موغى بى ناگرى شهوى يهلدام
چارهپى چاره نووسى ناپه يدام
كهوى يىدنگى نهويه هارام
گوللى يىرنگى چار له بارانم
كونجى جىزوانى چول و خاموشم
سىبهرى نازنينى رهشپوشم
دهستى بهريوى كچى گهپى شاييم
ههستى خنكاوى لوى سهوداييم
كىلى گوپى شهيدى گومنام
تاكه دارى كپرووزى بى نام
دهفتهرى شيعرى شاعبرى پروتم
شه مى سه رگوپ و دارى تابوتم
كونى گيراوى كونه شمشالم

خەونى ئالۆز و خاتىرەى تالم
 ژىلەمۆى ئاگرى بەيانانم
 باوکی فرمیسکم و کوپى ژانم
 بالە سکووتاوەکانى پەروانەم
 شووشە بادەى بەتالى مەىخانەم
 چلە پىحاننى دوورە دىراوم
 سازى ناسازى ھەلپەسىراوم
 تکه ئاونگى سەر گەلای زەردم
 خەستەو و دەردەدارى چى دەردم
 ئاخىرىن تىشكى خۆرى پايزم
 شاعىرى پىرى تووپە و زىزم
 چۆن دەتوانم بە تۆ بلىم من چىم؟!
 خۆم گومانم ھەيە کە ھەم يا نىم?!

ماڻهي خوداڻي

وهره يارم، وهره ئهه تازو يارم!
وهره نه ستيره كهه شه وگاري تارم!
وهره ئهه شاپهري بالي خه يالم!
وهره ئهه شه وچراي پرووناكي مالم!
وهره خاسه كهوي پام و كهوي من!
وهره ئيلهامه كهه نيوه شهوي من!
وهره ئوخوژني سينهه پري گري من!
وهره پيروژه كهه بهرزه فري من!
وهره ناوڻگي سهر په لڪي گولي سوور!
وهره ناوڻگي گهرم و مه شخه لي نوور!
وهره ئهه پيژنه باراني به هاري!
وهره شيخري تهري پري پر ورده كاري!
وهره ئهه نه ونه مامي باخي ژينم!
وهره ئهه شاگولي ميڙگي نه وينم!
وهره كاروانكوڙهه كاتي به يانيم!
وهره بيروهرهه و ناواتي جوانيم!
وهره ئهه بوت هه تاكو بته رستم!

وەرە مەمکۆلە کەت بگرم لە مستم!
 وەرە ئەى (خەج)، وەرە ئەى (خاتوو زینام)
 وەرە با بەژن و بالاکەت ببینم!
 وەرە با دامەری ئاوات و تاسەم!
 وەرە با بسکە کەت لاذا هەناسەم!
 وەرە با هەلمژم نەم لێو گەرمە!
 وەرە با هەلگوشم نەم پانە نەرمە!
 وەرە جوانی، وەرە نازت بکێشم!
 وەرە وەک دەستە گۆل داتنیم لە پیشم!
 وەرە با بەس بکەم ئەو باوہ باوہ!
 وەرە با یین بکەم ئەو بسکە خواوہ!
 وەرە با دەس لە بالاکەت وەرێنم!
 وەرە کۆلمەم لە کۆلمەى تۆ خشیتم!
 وەرە سووریە لەسەر وادە و بەلێنى!
 وەرە کوردبە و مە کە پەیمان شکێنى!
 وەرە گیانم فیدای چاروی پەشى تۆ!
 وەرە با هەست بکەم گەرمى لەشى تۆ!
 وەرە ماچم دەیه ماچى خودایى!
 کە یێزارم لە ماچى سینه مایى!

دهستی ته‌زیو

حه‌یفه نهو ده‌سته که گولزاری دهنه‌خشانده، بشکئ
حه‌یفه نهو ده‌سته که دل‌داری ده‌گه‌وزانده، بشکئ
حه‌یفه ده‌ستی که به لهرزی و به ته‌زیوی دیسان
دوژمنی مله‌وړی زوړداری ده‌لهرزانده، بشکئ

۱۹۷۶

کوانی؟

کوانی نهو په‌نجه که توندی ده‌گوشی مه‌مکی توند؟
کوانی نهو پییه که بو ژوانی ده‌چوو گوندا و گوند؟
کوانی نهو چاوه که هر جوانی ده‌بینی و چی دی
کوانی نهو بیر که هه‌لده‌فیری به‌رو به‌ری و دوند؟

جوانی بەس نییە

جوان پەرستم، جوان پەرستم
 بە دیداری جوانان مەستم
 کە دەبینم کیژی تەپپۆش
 گشت خەمی دەکەم فەرماوۆش
 کە کیژی جوان دەبینم
 ساپیژ دەبنەوه برینم
 کە دەبینم لەنجە و لاری
 هەست ناکەم بە چ ئازاری
 کە نازداری پادەبری
 دلی ساردبووەم گر دەگری
 کە چاو لە چاوی دەبرم
 بە ئاسمانیدا دەفرم
 کە ریک دەکوشم پەنجە نەرم
 لەشی سەرم دەبی گەرم
 بزە شیری سەر لیوی
 هەستی پیرانەم دەبزیوی
 نازی شوخیکی نازنین

دەمباتە بەھەشتى بەرىن
بىىرم لە بەرم دەپوڭىن
كەچى كچم ھەر خۆش دەوڭىن
كچ ئاۋاتى پىرۋزمن
خۆشى دلى پر سۆزمن
كچ نوورى دىدە و چاومن
بەندى جەرگ و ھەناومن
كچ پروناكايى ژىنمن
كچ ھەتۋانى برىنمن

بەلام ژىن ھەر ھەۋەس نىيە
جۋانىش بەتەنى بەس نىيە

پەرستارى پەشپۇش

پزىشكەم شەرمەزار بۆۋە كە نەيتوانى بكا چارم
 دەبىي ھىوام بە مان چەند بىي كە پەشپۇشە پەرستارم
 دەلىيى چۈنى؟ چلۇنت تىگەيىنەم دەرد و ئازارم
 بەساغىيىش نەيتوانى ھەستى مەن دەربىرئى گوفتارم

جاويلكه

لهو ده مهی پرا دللم لیلی داوه بو ژوان
من دیوانه‌ی چاوی جوانم، چاوی جوان
گهرچی خه‌لکی ولاتی چاو جوانانم
چاوی جوانم نه‌دی تیر به‌چاوانم
هه‌تا لاو بووم چاوی جوانم لی ون بوو
به‌چه و پروینه‌ند و چارش‌یوم دوزمن بوو
نیستتا پیرم و که‌وتوومه‌ته ناویلکه
چاوی جوانم لی ون ده‌کا چاویلکه

۱۹۷۷/۱/۲۰

خۆزگه

خۆزگه وهك خۆر نه‌مدیایسه شه‌وی تار
 خۆزگه تاوی پام نه‌بواردبایسه بی یار
 خۆزگه پیری که‌له‌لای نه‌ده‌کردم
 خۆزگه له یه‌که‌م ژوانگه‌دا ده‌مردم

عیشق و ئازادى

ئەگەرچى شەۋەرەنگە ساقى بۆم تىكە كەمىكى تر
كەۋا ئەمشەۋ سەرى ھەلدا لە ناخمدا خەمىكى تر
لەبادە ئەم ژەمە تىركە منى تىنوۋى جگەرسووتاۋ
بەچى ديارە كە دەيىنم شەۋىكى تر، ژەمىكى تر!
ئەۋەندە دەردەدار و بى پەرستارم كە پىم وايە:
لەسەر كىكى تەمەن ھەلناكرى تازە شەمىكى تر
گەلىكم پۇژگارى تال و شىرىن رابوارد، ناخۇ
مەرگ مەۋدا دەدا ديسان بىنم سەردەمىكى تر!
گەيشتمە سەر ترۋپكى ئارەزوۋ پۇژى، كەچى روانىم:
لە پىشمدايە زەرد و ماھ و سەخت و ئەستەمىكى تر
ھەتا چارشىۋ بەسەر تۆۋە دەيىنم نازەنىنى كورد
بەسەر بىيىلەكەى چاۋى منا دەكشى تەمىكى تر
نەما (خانى) ھەتا چىرۋكى عىشقى ئىمە دارپىژى
دەنا ھىشتا لە كوردستان دەژىن (زىن و مەم) يكى تر
بەپوولەى خۇشەۋىستى من لە شويتى ناگرى ئارام
دەنىشى و بالى دەبىزىۋى لەسەر سىنە و مەمىكى تر
ھەزار ھىندە پەرئشان و سىياچارە بژىم ھىشتا

لەئێو دڵدا ھەمە ئاواتى خاڵ و پەرچەمىكى تر
 ھەتاكو دواپشوو پێبوارى پێگای عىشق و ئازادىم
 نەگەر پێجگە لە ناكامىش نەبینم بەرھەمىكى تر
 كە فرمىسكم لەسەر پوخسارى كىژى دڵشكاو بىنى،
 گوتم: ياخوا لەسەر سوور گول نەبینم شەونمىكى تر
 شەونىكى چاوەنوارت بووم، نەھاتى گيانەكەم، وىستت
 منى دڵ ناسكى شاعىر بگێرم ماتەمىكى تر
 خدر نىم بو تەمەن شىت بىم بەكانى ژىنى دانوسىم
 ئەوئەندەم ژىن دەوى تا دەم دەنیمە ئێو دەمىكى تر
 بەتۆ چارەى چلۆن دەكرى دەروونى پەر لە ناسۆرم
 خەسارى بو دەكەى دوكتۆرى زانا مەرھەمىكى تر
 بەھار و گول، كچ و مانگەشەو، شىعرى تەر و بادە
 لەوێ زىاتر جەنابى شىخ گەرەكتە عالەمىكى تر

سوی پی ده‌وران

زهمانی زوو هه‌بوو میرنکی زۆردار
دزئو و دل‌په‌ق و خوین‌پژ و لاسار
دلی خو‌ش بوو به‌ نازاری هه‌زاران
به‌ده‌س نه‌و چوون هه‌زاران و هه‌زاران
قسه‌ی خو‌شی ده‌گه‌ل خه‌لکی جوین بوو
هه‌میشه‌ تیخی جه‌للادیی به‌خوین بوو
سه‌ری زۆر لاوی جوانچاکی برپی‌بوو
زگی زۆر پیاری دل‌پاکی دپی‌بوو
رق و قینی له‌ نی‌و چاوان ده‌باری
دزی و سووتمان و کوشت و برپ بوو کاری
بزه‌ی هه‌رگیز نه‌بینرابوو له‌سه‌ر لی‌و
ده‌غه‌زی وه‌ک یه‌کانه‌ و برپه‌کی کی‌و
دپنده‌ی هار و ماری بی‌ په‌زا بوو
له‌ تالان و برپی‌یه‌ شه‌اره‌زا بوو
له‌ ترسانی ولات پر ترس و په‌و بوو
پموزنه‌ی تاریکان و خێوی شه‌و بوو
گروگریان به‌ناوی نه‌و ده‌کرد ژیر

لەوى تۆقىبوو ھەم زارۆك و ھەم پىر
 مەكۆى جەردە و چەتان بوو دىوہخاننى
 غولام و نۆكەرى بوون ناننى ناننى
 لەوى يىزار بوو ئىنسانى بەنامووس
 تەشى پىس بوو لە دەرکى ئەو زمان لووس
 دەيانکرد خزمەتى وەك دىل و بەندە
 ھەتيوچە و سەرسەرى و سۆدرە و سەھەندە
 لە ھەق يىزار و دل بەستەى پىايى
 يەكەم تۆچىنى كىلگەى بى وەفایى
 نەيارى چاکە و ييارى خراپە
 خەزىنەى كون بىر و شارى خراپە
 پەرى قامووسى ئەويان كەردبوو داگیر
 وشەى دار و تەناف و كۆت و زنجىر
 بەپاستى ملھوپىك بوو دوژمنى گەل
 لەبەر ئەو نەيدەوئرا كەس بلى: لەل
 خودا پازى بوو لى، ئەمما خوداى شەپ
 لە خەلكى بەربىو وەك گورگى نىو مەپ

بەلام كىژىكى بوو ئەو گەندە پىاوہ
 كە دەتگوت خوشكى ئاونگ و خوناوہ
 لەبارى، نازەنىنى، كۆلمە ئالى
 نىگارى، دلپىنى، چاو كەژالى
 بەژن بارىك و بالابەرز و تەپپۆش
 يەسك سووك و پەزا شىرىن و پروخۆش
 ھەنى جواتەر لە مانگى ئاسمانى

په‌پری په‌شدالی بوو نه‌بروی که‌مانی
بسک په‌شتر له‌ پوژی ژیر چه‌پوکان
په‌شیواوی که‌ ژیری بو په‌شوکان
که‌زی خاوتر له‌ خاوی لا نواله
له‌ شهرمی کولمی سوور بووه‌ گولاله
نموی تیری نه‌وین جهرگی نه‌کولی
نه‌بوو ناگای له‌ پیکانی مژولی
بـزهی دهرمانی دهردی دهرده‌اران
وشمی وه‌ک به‌خته‌بارانی به‌هاران
سه‌مای په‌ریان ده‌تگوت لار و له‌نجه‌ی
په‌ری گول ده‌یه‌شاندن ده‌ست و په‌نجه‌ی
کورپی ههردی ده‌پنا گوی مه‌مانی
له‌لای وه‌ی تامی ده‌سبازی ده‌زانی
همووشیوه‌ی له‌ بابی خوی جودا بوو
فریشته‌ی پاکیی و خیری خودا بوو
تبعیت نه‌و کره‌ی وا ورد ته‌نبیو
خودای جوانی له‌ خوشیانی خه‌نبیو
ده‌گه‌ل نه‌و جوانییه‌ خاوه‌ن شهرم بوو
دلی زور نه‌رم و خوینی زور گهرم بوو
ده‌بوو جیی نه‌و به‌رزتر با له‌ هه‌وران
که‌چی ده‌ژیا له‌ ژووری مالی گه‌وران
ده‌بوو چه‌تری سه‌ری بالی هوما با
نه‌وه‌ک ناوا له‌ روپووشی خزا با
ده‌بوو سواری قه‌لاندوشی هه‌لؤ با
له‌ به‌رزایی چادا سه‌ریه‌خو با

نهوهك ليی داخرا با دهرکی هه وشه
 ژیا بایه له نیو نه و غه ور و خه وشه
 ده بو ژوانگه ی له کن پاوگه ی که وان با
 نه وهک وا چاو له دهستی دهر که وان با
 ده گهل پیروو بکا پاز و نیازی
 گه لاویژی به هاو پازی بنیازی
 بکا سهیرانی زهر د و ماه و پازان
 له خه و پابی به سیره ی سه قر و بازان
 گزینگ بنگیوی کولمه ی ناگرینی
 شنه ببزیوی بسکی پر له چینی
 ده گهل گول پیکه نینی فینکی بهیانی
 سه رانه ر پر له خوشی بی ژیانی
 ده گهل بولبول بللی هیران و بهسته
 خه لک شهیدا بکا بهو شور و ههسته
 ده بایه چیژی ئازادی بچیژی
 نه وهک فرمیسکی نامرادی بریژی
 به ئاونگی بشوا پوخساری پاکی
 له پاکان ون نه بی دیداری پاکی
 ده بو بوکشن دهس و په نهجی له گوره ند
 «کورپی، دیواندپی»، به ند هه لیری، پهنه
 ده بو جووتی ژیانانی هه لیری
 نه وهک بابی به سه وقاتی بنیری
 قه فهس زیندانی تاوسی شوخ و مهسته؟
 کچی جوان و له بار و دهرکی بهسته؟
 کچی بی بهش له نیو بو رج و قه لادا

دوپه نه مماله دوپ دورجی به لادا
دهبا هر نه تلّس و دیبای له بهر بی
کچیک پروو بهسته و چارشپو به سه ری
بلا پاژنه ی له زپر بی کهوشی جوانی
که دانرابی له ده رکی ده رکه وانی
به کاری چی دی خشل و زپر و زپوهر
کچیک کی نه شته نیو خه لک و جه ماوهر
به کاری نایه بهرگی جوان و مومتاز
کچیک کی چاوی دووروابی وه کو باز
له ژاری تالتره خوراکی چهوری
کچیک وه ک پوژ نه یته ده له ههوری
سیا چالی کچانه کوشکی میران
هه زار خوژگه به کاو لاشی نه قیران
به قانونی ته بیعهت ناژی بی جووت
نهوی ینسانه، جا دارایه یا پرووت
کچی میر و گه دا دلّیان هیه دلّ
دلّش ناکا له دلّداری و نهوین سلّ
رهبه ن تامی ژیان ی چون ده زانی
نه گهر «پی» شی بگاته ناسمانی
که سیک جووتی نه بو خو شی نه بیینی
به هه شت ناهین ی پوژ دی پر نشینی
که سیک ی ژینی بی ژوان پاپویری
هه موو ژانی جیهانی پی دهویری
نهوین مایه ی ژیان و بوون و مانه
نهوین پایگرتووه دهوری زه مانه

ئەوین نەبوايە پێی ناوی بخۆی سوێند
 جیهان چۆڵ بوو پەپووش تییدا نەدەخوێند
 ژيانی بێ ئەوین دەشتی نەبوونە
 لە سایە عیشقە ئەم دنیا یە پروونە
 ژيانی بێ ئەوین گشتی زیانە
 کچیش نەبخوارد فریوی ئەم ژیانە
 وەدووی دڵ کەوت و پچرێ بەند و پتوونە
 دلی خۆی دا بەلایکی هونەرمەند
 هونەرمەندیکی پاکی بەرزە ئاکار
 کە جارجار پێی دەکەوتە مالی خوونکار
 هونەرمەندێ کە هەر نەغمیکی تار
 گەر و ناوڕینگ و پشکۆی لی دەباری
 هونەرمەندێ کە دەنگی پر خورووشی
 بە بەندێ دەپەراند دەرد و نەخووشی
 هونەرمەندێ کە هەستی ناگرین بوو
 دەروونی پر لە ناسۆر و برین بوو
 هونەرمەندێ کە سووتاوی ئەوین بوو
 هەموو ئەندامی سۆز و تاو و تین بوو
 هونەرمەندێ کە زادهی دەرد و خەم بوو
 زەدهی دەستی ڕەشی دیوی سەتم بوو
 هونەرمەندێ بەزگ برسی و بەچاو تیر
 لە شەر ییزار و دۆستی ناشتی و خیر
 هونەرمەندیکی عەسری فینودالی
 دلی پر بوو، بەلام گیرفانی خالی
 شەوانی بەزم و شایی و شەونشین

له درزی پهرد یه کتریان دهیننی
که تیک دهلقا نیگای پر گف توگو یان
دهیاندرکانه بهسانی رازی خو یان

کورپش سه و داسه ری کیژنی نه میر بوو
له داوی خوشه ویستیدا نه سیر بوو
نه وین ناییننی بهیننی قهوم و دینان
نه وین نازانی فه رقی تو یژ و چینان
نه وین دوو دل ده کا مه فتوونی یه کتر
له کن نه وه ک یه کن نیسلام و گاور
نه وین خاتوو زلیخای نهرم و هیادی
ده کاته دیلی عه بدی زپر خریدی
نه وینه شیخی سه نعاننی غه رب زان
ده کاته گاور و شواننی به رازان

نه گهر خاتوون گرفتاری نه وین بوو
نه ویننی لاهه که زیاتر به تین بوو
گپری گرتبوو دهروونی پر له جو شنی
له تاواننی نه مابوو هوشنی خوشنی
له سوینی نهو شوخه نو قهری لی برابوو
له ژیندا ژان و نی شنی پی برابوو
نه ویننی نهو دووانه دوور به دوور بوو
که دیواری قه لای میری سنوور بوو
سنوور و شووره و تامان و په رژین
له تامه زرروی نه ویننی تال ده کن ژین

قەلا سەخت و ھەرەمخانە پراوپر
دەرک گالە دراو و دەرکەوان دپ
مەگەر بالدار بەسەر کۆشکا فریبا
مەگەر لیمشت دلی شوورە دپیا
مەگەر پوژیککی بەزمی بایە خوونکار
کورپشیان بردبایە لی بدا تار
لە درزی پەردە دیبای بەژنی یاری
لە سیحری تپەپاندبا سۆزی تاری

زەمان پابرد، پتر بوو ھەستی دۆستی
بەلی ھەستە کە میر نایەن دەرۆستی
لە دەوری ھەستی کەس ناکیشری شوورە
خەیاڵیش شارەزای پشتی سنوورە

ھەراسان بوو کچی میری بەجاری
گوتی: «بەسیەتی با پاسپێرمە یاری»
ژنیککی پاسپاردە کن ھونەرمەند
«نیت ئەو بی بەشی و سووتانە تا چەند؟!»
خەمی دووری نەخۆین، ھەرچی دەبی، بی!
دەبا بی و برۆین، ھەرچی دەبی، بی!
وەرز بووم لەو ژیان و پنچ و مۆرە
بە نازادی بژیم تاوئکی زۆرە
ھەموو زۆر و جل و نۆشین و خواردن
فیدای تاوی دەگەڵ ئەو رابواردن
ھەتا کە مەینەتی دووری بچێژین!

ههتا كهى بووكى ناواتمان بنیژین!
 ههتا كهنگى خهیاڵ بگرینه باوهش!
 بلهرزنتى مچوركى بی بهشى لهش!
 ههتا كهى نهو نهیینم تیر بهچاوان!
 لهسهه من داخهراپى دهركى باوان!
 ههتا كهى داخرى سینگ و بهرووى من!
 ههتا كهى نهشكى تاسه و نارهزووى من!
 دهبا بى و پروو بكهینه دوور ولاتان!
 نهجاتم دا له نيو شووره و قهلاتان!
 نهگهر مهرده، بهجهرگه، پاكه، سهرياز
 دهبا بى و من بكا لهوهنده دهر باز!
 نزا و پارانهوه و گریان و ناله
 چ سوودیكى ههیه نووشتهى به تاله
 نهبى باكى له خوێپرى دیوهخانان
 به پیاوان دینهدهر گهوههر له كانان
 به زۆر بشكى دهبى دهركى قهلايه
 دهنانهوه دهركه بو كى ئاوهلايه»

نهوهى بیست لاوۆ گهشكهى گرت له تاوان
 گوتى: «ئاماده و سازم به چاوان
 دلم ناوى نهبى قوریانى نازی
 سهههه ناوى نهیتته بهردهبازی
 نهوا بووى ئاوهلايه باوهشى من
 بهسهه بوومن كه نهو بیتته بهشى من
 له پێى نهودا بهخت كهه گهر زیانم

به سه ریه رزی و به شانازی ده زانم
له پیتاوی ئەوا گەر بچمه سه ردار
له ژێر پیتادا ده بینم مه زن و سه ردار»

شه وه زهنگی به زهبری زێر و به رتیل
کراوه ده رککی زیندان بو کچی دیل
کچه گۆرپه وه کۆشک و تاج و تهختی
ده گهل نازادی و نازار و سهختی
به جووت پۆیین ده گهل یاری وه فادار
به ره موئکی نهوین و ژینی ساکار
سنووریان ههلبوارد و چوونه شارێ
له ویش فه رمانپهوا بوو نابه کاری
له ویش میرنکی زالم کاریه دهس بوو
له ویش بی چاوو پرویه ک داریه دهس بوو
له ویش زیندان و بهندیخانه پپ بوون
گزیرو پاسهوان شوئن گێر و دپ بوون
له ویش هه سه ریزووی باسی سه ر بوو
له ویش دنیا به کهیفی بی هونه ر بوو
له ویش ناپیاوی بازارپی گهرم بوو
له ویش باو باوی پیاوی بی شهرم بوو
له ویش پیسکه و درۆزن کاری باش بوو
له ویش مهردایه تی و پاکی له پاش بوو
کومر و کیژی لهباری پاکی ساکار
له رپی ژینا لهوئ بوونه کرێکار
له بو نایتک و بو یه ک تۆزه پێخۆر

یە کێکیان بو بە پالە و یەک بە جلشۆر
 ئە گەرچی زۆر گران بو ئە و ژیانە
 بە لام کەیفی هەبوو بەزمی شەوانە
 بەپۆژ ناواری بو پێخۆر و نانی
 بە شەو دەستەملان بوون تا بەیانی
 لەشی ناسک کە ئازاری دەبینی
 زمان دەیگوت ژیان چەند نازەنینی!
 لە دنیا دا نەیینرا نۆشی بی ئیش
 کەسیک خۆشی دەوی حازر بی بو ئیش

ئەمیریان کرد کە لەو کارە خەبەردار
 بە خۆی دادا وەکو وەرچی بریندار
 بەر قەدا چوو بە ناھەق خۆینی رشتن
 گزیر و دەرکەوانی گەرت و کوشتن
 هەمیشە دەیگوت: «ئەو ئەو ئابروو چوونە
 شتی وا نەیبوو وێنە و نمونە
 کچی من یی بە جووتی بۆرە پیاوی،
 دەکوژری، خۆی لە مائی کابە باوی!
 دەبی من چۆن بژیم و چۆن بمێنم!
 لە ئێو هاوشانی خۆمدا سەر هەلێنم!
 کچی من هەلگەرن، وەللاھی جوانە!
 کچی من بو کچی گاوێ و شوانە؟!
 لە ئێو مسکینی خۆم دەبمە پلێتە
 نە کوژم ئەو هەتیو و ئەم سەلێتە
 نەیانەتێم دەبی لەو سەر زەمینە

لە شانم دادېم ئەو پېنە شىنە
 ۋە كارخەم دەسلەتات ۋە ھىزى زۆرم
 بە خوتىنى ئەو پەللە ۋە نەنگە ۋە شۆرم»

بەرىپى كىردىن گەلى شەيتان ۋە شۆفار
 ھەتتا بىكەن لە ھالى ۋان خەبەردار
 تولەى شوتىگىرى بەردانە مل ۋە مۆ
 ۋە كار كەوتىن لە راۋىچكە ۋە لە بابۆ
 چ ناپىيان ئەوانەى سوودپەرستىن
 دژى خاۋەن دلى شەيدا دەۋەستىن
 چ سېلەن ئەو سەگانەى گورگەمىشەن
 كەلاک بۆ گورگى برسى رادەكىشەن

گەپان شۆفارەكان قوژىن بە قوژىن
 ۋەلاتيان دا سەراسەر سەنگ ۋە سوۋژن
 گەپان شار ۋە گەپان دىھات ۋە ھۆبە
 ھەمەۋيان پشكىنى نۆبە بە نۆبە
 گەپان كىۋ ۋە چىا ۋە شەكەوت ۋە زەندۆل
 گەپان كادىن ۋە كەندو ۋە ناخور ۋە ھۆل
 سەروشوتىيان نەبو پەيدا لە ھىچ كۆى
 كەسەى نەيدىبو دوو شەيدا لە ھىچ كۆى
 بە مىريان راگەياند ۋە ك پۆزە پەوشەن:
 كە «لېرە نىن، پەپاندوۋيانە كەوشەن»
 گوتى: «پىتان دەدەم ئەمجارە فەرمان
 بچەن بۆ ۋەلاتى دوور ۋە دەۋرۋىەرمان

برژن و رامهوه سستن، هیچ مه ترسن
 هه والی نه دووانم بۆ پیرسن
 له ههر کوییه هه بن بیان دۆزنه وه بۆم
 وه کو تاژی به کار بیان دۆزنه وه بۆم
 «دهدهم پاره و خه لاتی باش به ئیه وه
 که بۆم ده دهس کهن نه دوو سه ریز نه وه
 له بان هه وران بژین یا ته ختی به حران
 له داویان خه ن به فیل و فهند و مه کران
 گوتوویانه که خزمه تکاری چاکی
 ده بی وه ک دال بکه ی بۆنی که لاک ی
 له ئیه وه کار و تیکۆشان، له من مال
 ده تانه پارم به سه ریانان نه بن زال»

قه لای میران به دهس ناکهس دهنه خشی
 که «دار هۆره ی له خۆی بی زوو ده قه لشی»
 نه گهر زیڕ و دراو ده وری نه بوویا
 بلووری ژین ده بوو غه وری نه بوویا
 نه گهر پاره نه بوویا بی ره بر و
 ده بوو زالم له کوی وا دهستی بر و؟
 نه گهر خوێری نه کا میلله ت فرۆشی
 له خۆی نابینی زالم خیر و خووشی
 نه گهر نه سه پی غه ره ز ناوی قه له مباز
 بگاته جی و هزیری رهنگه سه رباز
 که فیل و روخ نه که ونه کلکه سووته
 مه لیک ماته به دهستی پیاده پرووته

بە من ئەو ھېرش و زەبەر و زۆلم و زۆرە
بەشى زۆرى گوناھى مفتەخۆرە

بلاۋىوون خېلى شۆفارانى بى عار
لەدواى دوو ئاشقى لاۋى فېداكار
گەرپان شار و ولاتى دوور و نېزىك
دووان بە زمانى فورس و تورک و تاجىك
يەكېك بوو مارگر و يەك بو بەدەرۈش
يەكېك بوو حافز و يەك بوو بە دەسكېش
يەكېك بوو لۆتى و يەك بوو بە چاۋەش
يەكېك بوو سوالكەر و يەك بوو بە جاكەش
خەيابان و شەقام و پىنگەيان گرت
ھەموو جىيان تەنى، گشت جىگەيان گرت
كېچ و كور بى خەبەر لەو تۆرە داوہ
خەرىكى كارى خۇيان بوون لە لاوہ
نەگەرچى پرووت و پىخواس بوون و برسى
بەلام كەم كەم نەيانمابوو مەترسى
بەسەرەستى ژيانى سەر ھەسىرى
بە قورىانى بى تەخت و بەختى مىرى
چ خۆشە سەرلەندى و بى نىيازى
بە ئازادى بخۆى نان و پىيازى!
دەيىن يارى گوتى جارى بەيارى!
«گەرپەدى شارەزاي زۆر گوند و شارى
لەھەمووان خۆشتر و جواتتر چ جىيە؟
گوتى: «ئەو جىيە خۆشە يارى لىيە»

که دل خوش بوو دلۆ با دهریکا دست
شه کت بی بالهش و ئاسوده بی هست
دهسیک بکری به شه و له ملی نیگاری
به پوژ ماندوو بی با هر له کاری
دهس و پهنجیک که بوکشی جووته مه مکی
جهمام نابی به کاری تا کو نه شک
که لیو بمژئی شه و انه لیوی دلدار
به پهنج کیشانی پوژی ناگری بار
که شه و تیرماج و موچ و گازه کو لمه
چیوو سووتاو و تاوانگازه کو لمه
که سیکی چیژی ئازادی بچیژی
لهوی باکی نییه ئارهق بریژی
به بی پایه شهوی ئاسوده دهنوی
کریکاری که یار پشتی بهه نوی
به بی پیخه شهوی گهرموگوره لهش
که یاری نازهنین بگری له باوهش
که شه و دایمالی پهنجهی یاری جوانی
به پوژ با هر جدهو بی پیل و شانی
که سوژی عیشقی وان هه ردهم پتر بوو
هه موو تاوئیکی عومرئیکی خدر بوو
له نیو شو فاره کاند خواجهیه ک بوو
عهجهب زیانی خورو و پیره سهیه ک بوو
ئه میر بو پاسی نیو ماللی کریبوو
نمونهی پیو خراپی و دهم شری بوو
که خوئی بی بهش له خویشی ژین کرابوو

هه موو دهر کی هومیدی داخرا بوو
 که شه و قی عیشق و دلداریی نه دی بوو
 که گهر مییی باوهشی یاری نه دی بوو
 که زیبک و غیره تی میری نه دی بوو
 که خوشیی پیاو ته تی و نیری نه دی بوو

دهروونی پر گریمانه و حسه د بوو
 هه تا هه ز که ی به خیل و شووم و به د بوو
 که کوشتی پیاو ته تی نه دهستی تاوان
 هه قی خوی بوو پقی زور بی له پیاوان
 که وه ک یه ک بوون ژن و گاشه له کن نه
 نه بوو باکی بدا نازاری ژن نه
 چلو ن برپا نه که نینسانی بی بهش
 نه بی بی په حم و بی نینساف و دلپهش
 که نینسانیک وه کو هیوان خه سییی
 نییه سهیر گهر نموونه ی ناکه سی بی
 به نه مری میر نه ویش خوی کرده سوال که
 گهرا شار و ولاتان نه مسهر، نه وسهر
 هه تا پوژیک کی خواجه ی دلپه قی پیر
 له مالیک دوریه دور ناسی کچی میر
 ته ماشای کرد جلوه رگی دپاوه
 سهر و پو تراکی نالوز و بلاوه
 بهر و کی ناوه لایه، سینگ کی پروته
 سهری نه کولمه ناسکه ی تاوه سووته
 هه لی مالیه تا نانشکی بو کول

دەرپژئ ئارەقە زەنگول بەزەنگول
کەچی شادی لە نۆ چاوان دهباری
کچی میرە و شەرم ناکالە کاری
سەری سوور مابوو ئەو کابرا نەزانە
چلۆن گۆراوە ئەم دەور و زەمانە
«تەماشای ئەم ژیان و پێ و شوێنە
پەسەن زاده و کول و ئەسپۆن و سوێنە
بە دووی کارا گەران کۆچە بە کۆچە
لە بۆ خاتوونی وا تاوان و سووچە
بە شیر و شەکری پەرورەدە کراوە
لە کۆشک و سەرسەرایاندا ژیاوە
هەمیشە خواوەنی کۆیلە و کەنیز بوو
جلو بەرگی هەتا حەز کەمی تەمیز بوو
ئەوی دەستووری دابا جی بە جی بوو
لە خۆ زیاتر لە ژووری کۆشکی کێ بوو!
دیانکرد باوەشینی ئەمبەر، ئەویەر
لە بن سییەر کچی نەشمیلی ئەسمەر
کەچی ئیستا لەبەر سوورە هەتاوی
پەرۆ شۆری دەکا بۆ نان و ناوی
مەگەر باوکی پەکی کەوتوو لە تالان
کە ئەو ئیستا دەکا جل شۆری مالان
دەبی خواردیتی میشکی گۆردەرژئ
دەنا بۆ نانی چۆن ئارەق دەرپژئ
ئەوی بۆ ئەو کرا، بۆ کێ کراوە؟
بەخوای وا دیارە نووشتەتی لێ کراوە»

نهونده تهسکه بیری گهنده پیاوان
 دهکن فهرقی کچی میران و گاوآن
 دهلین: کهنگهر و قوماش نابن به وئلداش^۲
 قسهی کهونه پیاوانه و قسهی باش
 دهسهلمینن به پیاوی گهوج و ساده
 که: سوار هر سواره، پیادهیش هر پیاده^۳
 کچی میران دهبی لیران وهخوؤ خهن
 کچی گاوان دهبی پووشکان وهکوؤ کهن
 کچی میری دهبی خوؤشی بیننی
 کچی شوانی بچیتسه نان چنینی

کچی میری دهبینی باش و نهفسووس
 کچی میر نهیدهبینی پیرهجاسووس
 دهمهوئیواره رزگار بووله کاری
 گراوه جا بهرهو نامیزی یاری
 بهلام جاسووسی پهستی شوومی ناپیاو
 بهدوای نهودا دهچوو ههنگاو به ههنگاو
 تهماشای کرد که لاولکی قورپوای
 له رینگایهی برپوه سیله چاوی
 که یاری دهکوهوت بی ترس و پارنیز
 بهرهو پیری فیری گرتی له نامیز
 له هیچ کوئی دای نهنا تا بریدیه ژوور
 نیتیر پروی کرده هم ژووره خودای نوور

هه‌لی نا چیی نهوان و وه‌ک کرپوه
له لاقانی وهرئنا ههر له‌وئوه
تیره‌ختان و پرکیفکوت که‌وته پیه
له خه‌لکی وایه «کابرا ئاوی پیه»
له سوئی مال و دراوی بالی گرتبوو
خه‌یالی مولک و ماش و مالی گرتبوو
همیشه وایه کاری پیاوی نامهرد
که سوودی خوئی ده‌کا ته‌نیا به‌راوهرد
له خوئی رازی بکا نهو میری خوئخوئور
ده‌روونی عاشقان با یئنی ناسوئور
خه‌لک تووشی به‌لایه بی جه‌ه‌ننهم
که نهو گیری که‌وئ دینار و ده‌رهم
هه‌تیو بار سووک نه‌بی با باری قورسی
نه‌یته خوار جه‌نابی نهو له کورسی
به کرچکیوه بدا جه‌رگی ژنی پیر
هه‌تا چه‌نگی له چیگایه‌ک بی گیر
به‌وی چی چی به‌سهردی پیاوی بی که‌س
که نهو پارهی ده‌وی و پارهی ده‌وی به‌س
به‌وی چی مالی خه‌لکی بی خودان بی
که مالّه جوانه که‌ی نهو ئاوه‌دان بی
به‌کوشتن دا خه‌لک ئوردوو به‌ ئوردوو
به‌کی پی ناکه‌وئ و بجدانی مردوو

به‌تالوکه‌گه‌یشه‌ده‌رکی میری
به‌گورچی خوئی گه‌یانه‌کن گزیری

گوتی: « زه‌حمه‌ت نه‌بی پی‌ی راگه‌یتی
همه‌ عه‌رزیک و عه‌رزیک‌کی نه‌یتی
گرنگه‌ عه‌ره‌که‌م ، رازیکه‌ ره‌نگ بی
هه‌ تا زووتر خه‌به‌ردار بی دره‌نگ بی»

نه‌ونده‌ی پی نه‌چوو برردیانه‌ کن میر
گوتی: « نه‌ی میری خاوه‌ن راو و ته‌گیر
له‌ زیادی بی هه‌میشه‌ به‌خت و هاتت
پتر بی و هه‌ر پتر بی ده‌ست‌لالت
به‌جیم هیتاوه‌ نه‌رکی به‌نده‌گی خوم
له‌ سایه‌ی تووه‌ خایه‌ن بیندراوه
چییه‌ فهرمانی گه‌ورهم ، وه‌ختی راه
نیت‌ر نامه‌رده‌ پاشه‌وپاش کشاوه
له‌ خوشیان ره‌نگ و پرووی میری گه‌شاوه
هه‌رای کرد: « کی له‌وییه‌ بیته‌ ژووری»
به‌ جاری داوه‌رین چهند زرته‌ سووری
گوتی: «نیوه‌ که‌ خزمه‌تکاری خاسن
هه‌موو نه‌و نوک‌ه‌ره‌ باشه‌م بناسن
بکه‌ن نیستا سه‌راپا زروه‌شانی
خه‌لاتی گه‌وریه‌ی دادن به‌ شانی»

وه‌کوی کردن له‌ پاشان گه‌وره‌گه‌وره
هه‌مبوو ده‌سته‌ونه‌زهر وه‌ستان به‌ده‌وره
چ گه‌وره‌گه‌وره‌؟ به‌نده‌ و گوی له‌ مست بوون
به‌ره‌و پرووی نه‌و ته‌واو یی‌ده‌نگ و هه‌ست بوون

قسەپان و رەزاگران و دەغەلکار
 درۆزن، دووزمان، پەتیارە، بىعار
 بەگژ خەلکا دەچوون وەک نەپرە دىۋى
 كە ئەو ديار با دەبونە دىلە رپىۋى
 كە ئەو دىگوت: «نەرى چىكەين بەيانى؟»
 كە ئەو دىگوت: «گەورەمان بۆ خۆت دەزانى»
 گوتى: «نەى گەورە گەورەى بارەگای من
 بلىن ئىستا چىيە تەگبىر و راي من؟
 دەلىن ئەو دوو كەسەى لىرە ھەلاتوون
 لە پاتەختى ولاتى نىشتەجى بوون
 كە دۆستى خۆمە مىرى ئەو ولاتە
 ئەمىرىكى بەزىبك و دەستەلاتە
 دەلىم چەند كەس لە ئىۋە ھەلبۇرئىم
 بچن، سەوقات و ديارىى بۆ بنىرم
 بە نامە لىى بخوازم پانەۋەستى
 دەس و پىى ئەو دوانەم بۆ ببەستى
 بە رپيان كاتەۋە بۆ دەركى ئىمە
 من نامادەم ئەۋىش گەر كارى پىمە»
 گوتيان: «سەدەق! قسەى مىرى تەۋاۋە»
 گوتى: «ئىتر قسەم پىتان نەۋاۋە»

شەۋىكى رەش وەكو بەختى ئەسسىران
 وەكو دوارۋژى زۆردارو ئەمىران
 نە مانگ ديار بوو نە سەتيرەى گەش و جوان
 ترووسكەى لىى برابىۋو ناگرى شوان

دهر وونی پیار خراپانه شه و هه زهنگ
 که داخه‌ری به بوغز و کینه و ژهنگ
 به‌هواله‌ت کش، به‌لام پر کاره‌ساته
 هه‌زاران رازی تییدا گهرچی ماته
 له کۆشک و گرتوو‌خانه‌ی دهر که به‌سته
 یه‌کیک مه‌سته، هه‌زاران زار و خه‌سته
 له لایه لاو دراونه به‌ر شکه‌نجه
 له لای دیکه سه‌مایه و لار و له‌نجه
 له کونجی بیوه‌ژن ده‌گری و ده‌نالی
 له کۆشکی باده‌گیره چاو که ژالی
 له سووجی باب له سوئی پۆله‌ی ده‌سووتی
 له قه‌سریکی دهر قسئی نیوهر ووتی
 کچی بی به‌ش له ژووری شه‌شکی ده‌سپری
 کوپی ناغاش به‌پاره جوانی ده‌کپی
 هه‌تیوی برسی چلمی هه‌لده‌لووشی
 کوپی شیخ ناره‌قی نابری له شووشی
 له‌لایه چاره‌په‌ش که‌وتوو له کۆلان
 له‌لایه پاره به‌ش ده‌کری به‌کۆلان
 له‌لایه جامی باده پر کراوه
 له‌لایه داری نیع‌دام هه‌لخراوه
 به‌لای راسه‌ته قه‌لای می‌رانه شه‌وگار
 به‌لام تییدا ونه تاوانی به‌دکار

کچ و کوپ نووسته‌بون بی خه‌م له که‌سپری
 نه‌یانزانی که دارو‌غه ده‌یانگری

له كوی دلداری پاکی چاکی ساکار
 دهزانی فیل و مهكری پیاوی زوردار
 له چین بی یا له ماجین بی دیاره
 كه ناغا دوژمنی چینی هه ژاره
 له لای خویمان هه یانه غیرهت و رهگ
 له ههر شوئنی هه بن توخمی دهر بهگ
 له چین کیژی نه میری هه لگیری
 له ماجین كه سری شانه بو نه میری
 له میران هه ركه سیکی دلیا بی
 له ژینا توووشی خیر و خوشی نابی
 نه یانزانی نه وهی ئیرهش نه میره
 خه ریکی راو و پروت و رهش بگیـره
 هه ته تا لیان وه ژور كه وتن یه ساوـل
 له خه ودا سواری سینگیان بوون نه خافـل
 نه یانه یشت راپه رن، ببزوون، هه لـستن
 دهس و پیان به چوله پیچه به سـتن
 كه دواپی هات لهوی خانه بگیـری
 به ریـان كـردنه وه بو دهرکی میری

به یان نهنگووت و سو فی تاكه تاكه
 گو تیان هه ستین به چینه نوژی، چاكه
 بلیند بوو بانگدهری كویری خه والـوو
 گو تی: «بانگی به یانی درهنگه یا زوو
 »دهبی زوو بم هه تاكو نه بری نانم
 «به بی دهستنوژ بدهم بانگی به یانـم»

له دارکیشی وهژان کابانی نوپژکه
 گوتی: «کابرا دههسته جل بکه بهر
 که بارت زوو نه کهی بۆت نافروشی
 وهدهستت ناکهوی پاره و قوروشی
 کهمی ماوه لهبۆ جیژنی بهراتی
 کراسی نوی نیه بۆ شانی فاتی»
 ژنی پآله گوتی: «هسته بهسه خه
 خرابی بۆ نهووستی، فیله، نهمشه
 پهلهت بی زوو بکه کاری و بزانه
 مهلا فهرموو کونی پۆژی بهیانه»
 بهرته بردن گهشته ژووری ئاغا
 تخیل بوو جاله نیو بهندی وئاغا
 گوتی: «خانم بشیله پی و دهستم
 درهنگ هاتوومه، وا دیاره مهستم»
 جهنابی شیخ به خیزانی دهفهرموو:
 «ههتیونکی بنیره خانهقا زوو
 بلێ شیخ نوپژی کرد و نووستهوه بۆی
 خهلیفه نوپژی بۆ خهلکی بکا خوی»
 خهلیفه پی کهنی و زانی چ باسه
 گوتی: «باوکم بهقوریانی بی، خاسه»
 ولات پروو بوو، کتیبی دهستی دانا
 خهریک بوو تازه بنوی لاوی زانا
 که دایکی کردیه هاوار و فریاد
 بهخویدا دا، گوتی: «ئهی داد و ییادا!
 چوو تاوانی نهه جووته فهقیره

كە وایان لی بكا نەم گورگە پیرە
 نەوە كار بوو كە كردی نەم یەكانه
 پەژارەى خستە شارى بەم بەیانە
 بە قسوربانت دەبم بینایی چاوان
 قوربوولی بۆ دەكەى تۆ سووچ و تاوان
 خودایا بەس بەدە دەستی نەمیری
 خەراپە، بەد فەرە، بۆ خۆت خەیری
 هەتا كەنگی دەدەى تۆ بەخت و هاتى
 دەزانى چەند درە، نەحەت لە زاتى!«
 گوتى: «دایە! چییە نەم بۆلە بۆلە؟»
 گوتى: «هەستە، سەلام لی رابوو، پۆلە!
 نەمیر نەم پۆلە دارى دان بەجوتە
 كچۆلەى خۆى و ئەو خۆش خوانە پووتە
 لە شارى كەوتووە هاوار و گریان
 دلى گەورە و بچووكان بۆتە بریان»
 نەوەى گوت كەوتەووە شاه و نەزولە:
 «خودایا چەند بەدە نەم میرە خوولە!
 دلى كوو هات بكوژى نەم گولانە!
 لە یەكتەر كا بە ناھەق نەم دلانە!
 خودای گەورە! بەدەس خۆتە هەموو كار
 لەسەرمان لابەرە بى دادیى خوونكار
 لەسەر دلدارى نۆلاوان دەكوژى!»
 كۆپ و كیژان لەپیش چاوان دەكوژى!»
 گوتى: «پاراپانەووە بى كەلكە، دایە!
 نەزولە قەت دەروستی زولمى نایە

نەزانە تا كو خەلكى ئەم ولاتە
 بەدەس مىرانەو ئەم دەستەلاتە
 دەئاژۆن، رادەدن تا بلوئى بوئيان
 ھەموو كارى دەكەن بۆ سوودى خوئيان
 پيارىزن ھەتا ئەم مولك و مائە
 وەبەر پيئان دەدن مسكین و پائە
 ئەوان پيئان برى دەسكەوت و قازانج
 بەقور گيرى دەبا سەد مائە كرمانج
 ژن و پياو و كور و كيژان دەكووژن
 قسە توند و قەلەم تيژان دەكووژن
 ھەتا خەلكى لە يەكتەر و نەبانن
 ئەوان سواریان دەبن، سواریش دەزانن
 «ھەتا میرزا ھەكایەت خوانى میرە
 مەپرسە دایە لەم كوشت و بگيرە
 ھەتا كيژى ھەژاران مەشكەژێنە
 لە مالى وان ھەيە ئەم يینە يینە
 ھەتاكو ھیزی ئەم خەلكە نەجوولئى
 ھەزار پارانەوئەت دایە بە پوولئى»
 كە ژن زانى ئەویش ئینسانە وەك مېر
 مەپرى میرى ئیتەر ناییتە سەر پېر
 كە وریابوونەو پائە و كرئكار
 دەشیوئ مالى میر و مەزن و خوونكار
 كە میرزا بوو بە پۆشنییری تازه
 ھەزار پەخمەت لە گۆپى بى كچى میر
 قسكى كرد كە پەندە بۆ كورى ژیر

«به زور بشكى دهبيى دهركى قهلايه
 دهنه شهو دهركه بو كى ئاوهلايه!
 خهبات رزگار دهكا كويله و نهسيران
 له ناخى رادهكا مهزن و نهميران
 به نهفسانهى دهزانن سوورى دهوران
 غولام و ورکه خوړى دهركى گهوران
 بهلام دهوران دهبيى پوژى بدا سوور
 له بهر گهوران نهبيى پشتى خهلك كوور
 كه گوپالى خهلك دهرهات له خيزى
 ئيتر نامينى ميرى گهوره فيزى»

۱۹۷۸/۲/۱

۱. نهم گوتهيه لهم دوو شيعرهى مهولهوى بهلخى وهرگيراهه:

گفت معشوقى به عاشق كاي فتى
تو به غربت ديدهاى بس شهرها
پس كدامين شهر زانها بهتر است؟
گفت آن شهرى كه دروى دلبر است

۳۰۲. له فولكلور وهرگيراهه

۴. له فولكلور وهرگيراهه. كينايهيه له بهپهله پوښتن

۵. جساران كه روښك له لاندن دوزينهوه هونهر بوو. توكهريك له پاودا كه روښكى دوزيبايهوه دهيگوت
 توكهري ئاغاي خوم پئ دهلښ، هوى... ته ماله. له هيندئ ناوچه پتيان دهگوت (دياردى).

۶. ميرهكان كه بانگى خزمه تكاره كانيان ده كرد ناويان نه ده بردن، ههر ده يانگوت: كى له ونييه؟

خاك

بۆت نووسىيۇم بۆت بنووسم ئەمن چىم؟
 دوندى قەندىل، گۆرەپانى ھەلگورد نىم
 بەرەو بەرزى دەچم ئەگەرچى وردم
 خاكى بەرپى تىكۆشەرنكى كوردم

نمرایی خدمت

جیژنی نه‌ورۆزه، شه‌رابم خه‌ستته
تا نه‌لین بولبل له شاعیر مه‌ستته
جوانی گوت شوخی له‌باری باده‌گیر:
«ئو که‌سه‌ی سه‌رمه‌ستته، سه‌ربه‌ستته»
«آنچه‌انرا آنچه‌انتر می‌کند»
شاعیری ده‌روه‌ست به‌مه‌ی ده‌روه‌ستته
چیمه‌نی شیلا به‌شایی کیژی کورد
وه‌ی دلم له‌و چیمه‌نه‌ پی په‌ستته
من برستم لی برا یا کیژی شار
زۆر له کیژی ده‌شته‌کی به‌یده‌ستته

خەوم نایە

بەیان ئەنگووت و شەو ڕابورد و من هێشتا خەوم نایە
 دەخوێتن بۆلبول و قومری، بەلام قاسپەیی کەوم نایە
 خەیاڵ دەمباتە جیژوانی شەوانی لاوەتیی، ئەمما
 خڕینگەیی بازنە و خڕخاڵ و بەرمووری ئەوم نایە

رىتۈرە

تۆ بەلنىم پى بىدە تا من بەرەو ژوان بىمەو
بىمەيە ماچىكى تەر لەم لىو، با جوان بىمەو
دەستى لەرزۆكم ھەتا تىدايە ھىزى بەى گوشين
لىم گەرپى تاوى لە باخى سىنە ميان بىمەو
شەنگەيىرى بىرپەو فرمىسكى بى شوانى ئىتىر
رەنگە ھىشتا لەو چىا و زۆزانە بۆ شوان بىمەو
من گوللى سەر گۆرپى ئاۋاتى لە مېۋىنەم بەلام
پىۋىنىكم لى بدا پىم وايە بۆ روان بىمەو
شىخى سەنەان بۆ كچى گاور لە ئىسلام ۋەرگەرپا
من خەرىكم بۆ كچە شىخى پەژىوان بىمەو

بارگهی یاران

به هاری زهره

بق له یلا قاسم

هه‌میشه دهره ده‌بینم دهره ده‌بینم
 درۆی دوزمن، ده‌هۆی نامهره ده‌بینم
 مه‌گهر زهردایی ناکهن چاوه‌کائمه
 که ره‌نگی نه‌وبه‌هاری زهره ده‌بینم

به سۆزه‌ی با که سکلّی دلّ گه‌شاوه
 ده‌روون پر سۆز و فرمی‌سکم خوناوه
 له دووی له‌یلا به واوه‌یلا و شیوه‌ن
 ده‌رۆم و پۆلی شینگێرم به‌دواوه

بزه‌ی هاتّی گوتی: «پروونا که ئاسۆم
 وه‌ره جه‌للاد په‌تت باوێژه نه‌ستۆم
 نه‌وه په‌ت نییه می‌دالی ئیفتخاره
 که بوومه قاره‌مانی میله‌ه‌تی خۆم

نه‌وه‌ی بیست شاعیر و گریا به‌زاری
 نه‌گهرچی به‌سترابوو لێو و زاری

گوتی: «لەیلایەمیشە پایەداری
لە ژێر خاکایە پێش چاوان دیاری

کە تۆ تۆرای لە چاوان وەک خەوی من
لە بێکت رەشترە مانگەشەوی من
بەرۆ مەجنون بە لەیلای خۆت مەنازە
کە ناویانگی پتر پۆیی ئەوی من

کۆفاری سروو ژمارە ۱ بەهاری ۱۳۶۴ - ۱۹۸۵

زینده به جهان

پر نه بی جامی به تالم تا کی؟
نه شه کی بالی خه یالم تا کی؟
هاوسهر و دهسته ملانی ژانم
گیانه کهم! نایه وه یالم تا کی؟
شهو له تاریکی و یئدهنگیدا
پوژه کهم! بو تو بنالم تا کی؟
هر له یادی سهری بسکت دابم
گیانه! ناشوفته بی، حالم تا کی؟
هر منه تباری شهراب و مهی بم
حه ستره تی چاوی که ژالم تا کی؟
هر له ماچی ده مه کهت بی بهش بم؟
لیوی وشک و ده می تالم تا کی؟
هه وه سی گه ستنی کولمه م تا چه ند؟
ناره زوی مشتی خالم تا کی؟
شینه میوانی شه وانی دووریم
شادی، پروو ناکه یه مالم تا کی؟
من له دوور هنگی به دل ییزارم

رهنگی زهره، دیدیهی ئالم تا که ی؟
 من وه کوههنگی هه لآلم مشتوون
 ژینی نیوگه نده وه لآلم تا که ی؟
 من بهشیلانی چه مهن راهاتم
 هاتوچووی نیو در و دآلم تا که ی؟
 بو سه رینه چاوه و کانیاوی پروون
 هه لوه ری نه شکی زو لآلم تا که ی؟
 من هه لۆ بووم و چیا هیلانم
 ژیر چه پۆکی قه ل و دآلم تا که ی؟
 قه فه زی دژمنی به دخووی دلره ق
 هه لوه رتنی په پ و بالم تا که ی؟
 سه ره نیزه ی سته م و زۆرداری
 بنجنی سینگ ی مه تالم تا که ی؟
 گورگی یی دادی له گیانم به ریوو
 ئیشی جی گاز و قه پالم تا که ی؟
 من په له قاژه و هاواری نه کم
 نهو بللی زالم و زالم تا که ی؟
 کوتکی یی دادی هه ر بکوئی کاسه سه رم
 کار نه کا ده ست و زوخالم تا که ی؟
 نهو که زاری رقی ده رکیشه اوه
 من زمان به سته و لآلم تا که ی؟
 پۆشته و تیرو و پر و خووش له وهره
 برسی و پرووت و په جالم تا که ی؟
 ته م و مرژ، به نده ن و ده شتی گرتم
 هه لنه کا سه روه شه مالم تا که ی؟

بهس نه بی دهسه سهری و ده ریه دهری
نه چمه وه نیو کوپ و کالم تا که ی؟
باخه وانانی جیهان پیم نالین
بو وهری میوه یی کالم تا که ی؟
مانگ و میخی ده پیوی نینسان
منی کورد، زینده به چالم تا که ی؟
چاوه پیی تیشکی هه تاوی هیوام
نهر پیی هور و گه والم تا که ی؟

۱۹۷۶-۱۱-۱۵

له پاشه رۆک دا بلۆ کراوه ته وه

بههار هەر دێ

له گیاندانا ده‌گوێژتم بژی هەر کورد و کوردستان
 به گولله‌ی دژمنانی گهل دلیشم بێته‌ راوه‌ستان
 پشووی دواییم ده‌خوێتم بۆ گول و گولزاری نهم خاکه
 له سایه‌ی نهم گول و گولزاریه‌ بوومه‌ هه‌زار ده‌ستان
 ده‌زانن زامی دیلی چهند به‌ ئیش و چهند به‌ ئازاره!
 ده‌بی رایین هه‌تا ئیمه‌یش ده‌گه‌ینه‌ ریژی سه‌ریه‌ستان
 خه‌تای خو‌مانه‌ تا ئیستا که‌ هه‌روا کۆیله‌ و دیلین
 نه‌وانه‌ی شاد و ئازادن که‌می زووتر له‌ خه‌وه‌هه‌ستان
 نه‌تانیدیوه‌ که‌ پوو‌باری خو‌پین به‌ردی ده‌قه‌لشیینی
 وه‌هاش هه‌ر زۆرداری ده‌سووتینی گه‌ری هه‌ستان
 له‌ مه‌یدانی شه‌پانه‌ی خه‌باتی قه‌پنی بیسته‌مه‌دا
 سه‌رم سووپا که‌ نه‌سه‌پی سووکه‌سواری کوردی بۆ وه‌ستان
 وه‌لامی دامه‌وه‌ پیرنکی ئازاده‌ی جه‌انیدیده:
 خه‌تای سواران نه‌بوو پیش سواره‌کانمان قورس و ناوه‌ستان
 هومیدی به‌رمه‌ده‌ن پینگه‌ی خه‌بات بگرن به‌رۆنه‌ پیش
 ته‌ماشای خه‌لکی تیکۆشه‌ر به‌دیکتاتۆری چۆن وه‌ستان
 هه‌تا که‌نگی سیاه‌چالی به‌ سامی دژمنی زالم

پراوپر بی له پۆلهی گهل جمه ی بی وا دهس بهستان؟
ههتا که ی نهشکی خوئینی کچه کوردی برا کوژراو
له جیی باده و له بهزمی دژمنان بدرتته دهس مهستان
مهترسن پۆلهکانی قارهمانی گهل له گیانبازی
له کوژی نهم خهباته بی وچانه تاقه یهک کهستان
سههۆلبهاندانی ییددادی نهگهرچی تووش و دژواره
بهلام لیم سووره وهک پۆژی بههار ههر دی له دووی زستان
به خهلکی عالمی سهلماندوه تاریخی ئازادی
دهبی زالم له بهر تیکۆشه ههراو بهرداتهوه دهستان

۱۹۷۷/۱۱/۹

له پاشهروک دا بلاو کراوه تهوه

پهوهز ورد نابین

زهوی! ئیستاش له پرووت ههڵدی بدهی سوور؟
 نه پروخای ئاسمانی پیری پشت کوور؟
 که حالی زارمان ئاوا دهینن؟
 که مالی زالممان ئاوا دهینن
 که مهرگی کاوه کانی چاک دهینن
 که جهرگی کیژه کان پر چاک دهینن
 که کوپی شین، به هاری سوور دهینن
 «ئه مین» ی نا ئه مین مه ئموور دهینن
 که بووکی سووری بی زاوا دهینن
 که پروزی بی گونای ساوا دهینن
 که سوُمایی له چاو باوکان برپاوه
 به روکی پیره دایـکان دادپاوه
 که کوندی شووم له گوندی کورد ده خویتی
 که گه نجی کورد ده گه وزیتی ده خویتی
 که ته ختی به ختی کورد بی خێو دهینن
 «سولهیمانی» نه سیری دیو دهینن
 بناری لیژ و ناهه مواری هه لگورد

دهينن بۆتە دەشتى كەربەلای كورد
بەناھەق خوینى تىكۆشەر دەپىژن
شەھىدى بى سەر و بى شوین دەپىژن

بەلام با تى بگا ئەو دوژمنەى پەست
رەھەز ورد ناكړى ھەرگىز بەداردەست
دەبى كوند ھەر بەرھەو ویرانە بفرى
ھەلۆ لەو كێو ھەرىەرزانە نەبرى

۱۳۵۸/۰۲/۲۷

لە پاشەزۆك دا بلاو كراوەتەو

به هاری ئال

له میژه ئاواتی منه
 بینیم ولاتی سینه
 زیدی کۆن و رهسەنی کورد
 به درێژی ته مه نی کورد
 روانگهی هه زاران کاره سات
 بنه و مه ته ریزی خه بات
 شووه ی سه ختی به رهنگاری
 پرده ی وه ختی فیداکاری
 بۆ سه ی پێشمه رگهی کۆلنه دهر
 گوڤخانه ی سوپای داگیرکه ر
 بچمه لانی به چکه شیران
 قه لاگای ته نگانه ی میړان
 جی په یکانی تیر نه نگینوان
 جیی پێکانی دهس بزێوان
 خاکێ نه ته وه ی نه به زم
 هه ر گو ته ویه نه زم نه زم

تیر تیر برپوانمه دیمه نی
له خۆشیانی بیم خه نی
چاو بگێرم له رژد و لیژ
تا برینم بین ساپژ
دانیشم له بن دهونه ی
برپوانمه میڤرگ و چه مه نی
هه لمژم هه وای زه نوێران
خۆ بده مه بهر ئاوه لێران
هه لگه پێم به پاز و زهردان
بهرده مه وه جاله بهردان
له بان په وهزان بخوێنم
کهوی بهیان وه دهنگ بینم
لهو پنوانه بکهم پهوت
دژمن بووی نه کراون زهوت
له مشارهیه ک داگرم پی
نه ته وهی کرد سه رهنگری
توژی بهردی بکهم به کل
«که گهردوون پی نه داوه تل»
وهک گۆرانی هه ورامان پیو
پی بنیمه سه ر «پێیلکه ی دیو»
دانووسیم به کانیاوی روون
پابکشیم له سه ر هه له سوون
چه پکی وه نه وشه به چنم
دهسکی سوێسنه برنم
خۆم له تیشیکی بکهم به ند

هه لیسینم چلئی گیا بهند
 نه شکوهوتی نه چئی له بیرم
 په ناگیا بوو بو باییرم
 بگرم گهوه و پیچ و خه می
 بجمه سهر دوندی نه سته می
 له سهر کیوی بهرزی ئاریز
 کوردستان بگرمه نامیز
 به جوانی نهو خوړسکاوه
 پروون بنهوه نه م دوو چاوه
 نه م چاوانه ی گه لی ماوه
 له سوئی کوردستان گریاوه
 نه م چاوانه ی فرمیسکیان پشت
 بو کوردیکی دوژمن دیکوشت
 نه م چاوانه ی داگیرساو
 هیند له شینگایان گریاون
 چم پی ده لین لیره و له وی
 من کوردستانم خوش دهوی
 پیشم بلین ونی و دپوی
 ده په ره ستم چر و کیوی
 جا ده گه پریمه وه پی دهشت
 به لادیاندا بکه م گهشت
 بینم دیم و به راوی
 بووره ی گاسن لی نه دراوی
 کیلگهی به پرژهو و نه رمان
 به لام بی خویان و خه رمان

نە سەد، نە بناوان نە بەند
جۆگەي جۆمال نە کراوی مەند
نە سستیڤی پېر بووہی بۆگەن
پېر لە لیتە و سێ سوو و جەگەن
جوتیاری ئازا و توند و تۆل
گاجووتی لەڤ و گاسنی کۆل
برسی ھەژار بێ دەرەتان
رەوش و پروت و بێ تۆو و نان
دەستی قەلشیو پێ راگیراو
گیرفانی دپاو و بێ دراو
پالەي سوالە ھۆنی بەگورد
جەقلى چاوی دژمنی کورد
خانوی کاول و رەش و برش
ھەر نانی رەق و دۆی ترش
بۆی کرا درۆ و دەلەسە
کوا رینگاویان و مەدرەسە؟
نەک مافی جووتیار نە دراوہ
لادیمان خاپوور کراوہ
سەرگەردان بون لەنیو تۆرا
بەوہی نییە نیویان گۆرا
بۆ زەحمەتکێشی قارەمان
نە دوکتۆر ھەيە نە دەرمان
بێ بەھرەن لە خوێندەواری
خوێندەواری و کوردەواری؟

ههتا هییزی خه لک بزووت
 بوو بهمه شخه لی گهش بزووت
 خه لکی تیکۆشه ر خۆی دهرخست
 به گز ته رتهش داچوو به مست
 پاپهرینه ییک بوو بی وینه
 ولات ده تگوت، گۆمی خۆینه
 دیکتاتۆر بو پاراستنی خۆی
 کردی ههرچی که ده کرا بو
 به دهستی ستم و تاوان
 پڑا خۆینه یی شوڤه لاوان
 زۆرداری بو زۆر مانه وه
 به پره هاته مهیدانه وه
 بی به زهیی دهستی وه شانده
 خۆینه یی ژن و پیاوی پڑانده
 زگی باوکی پیری سووتانده
 پۆله یی له بهر دایک پفانده
 ویستی خاکی پاکی ئێران
 نه وهندی دی بکا وێران
 به لام خه لکی له گیان بیزار
 دای نه نوانده له بهر زۆردار
 له تانک و توپ نه پهرینگاوه
 گوپی به گولله نه زهرینگاوه
 پیتی داگرت، چه قی نه بهزی
 تا داگیر کهر گورچروی تهزی

كوردېش بەشدارى خەبات بوو
پۇلەى پۇژى كارەسات بوو
لاوى گيانفېداى گيانفېدا
ئازايانە، شەھىدى دا
لە خەباتى خوتناويدا
لە ھەپەتى تەنگاويدا
كوردستان ھەر بوو بە قەلا
دېتى ھەزار دەرد و بەلا
ئېستا دەلى خوتى گەشم
بۇ شۇرپ رشتە كوا بەشم؟
دژى زۇردارى بووم، ھەر وام
ھەر دەمەوى مافى پەوام
دەمەوى بگەم بەنياز
نام مەنى جىاوازی خواز
كەچى پۇلىك كۈنەپەرەست
بۇ يىگانە بوونە دارەست
لە بەھارى ئازادىدا
لە كاتى خۇشى و شادىدا
خراپە كەوتەو بەرمو
تەمايە پۇژ بكا بە شەو
سەنى جوانى خوتناوى كرد
درو و فېل و ناپاوى كرد
ناپاك ھاتەو كايەو
داوى بۇ خەلك نايەو
دەگرى دەكوژى دەپرى

شه پ ده فرۆشی زگ ده دپړی
 ژن و منډال ناپارړزی
 لیمان ده گری مه تهریزی
 پاره پروتسه و خانه بگری
 گرمی توپه ی و قرمهی شیست تیر
 زهر و زهنگی خو ی دهنوینی
 لاوان له خوین ده گه وزنی
 کوردستان به هاری ناله
 جا به خوین یی یا به گولاله

۱۳۵۸-۱-۱۰

له پاشه روک دا بللو کراوه ته وه

فرمیسکی پونوو

تو گوتت: «من عاشقی سهوداسهر و دینم دهوی»
من گوتم: «تاکوبه ناواتت بگهی دینم دهوی»
هه لکه وی تاویکی چاویکی له دیدارت بکم
تا بزانی کوانی بو جوانی دل و دینم دهوی؟
بزرگوری رهش داپووشی روومه تی گهش تا به که ی؟
شاعیری گه شبینم و کوا؟ چای ره شبینم دهوی؟
نه ی پهریزادی مه هابادی! نه توون بووی له من
توم هه بی له کوی پهریزاده و پهری چینم دهوی
رووتم و یاقووت و ناویشم له بیر ناچیته وه
لیوی سوور و ئال و بسکی خاو و چین چینم دهوی
تو نه دیوی بویه شهو چاوم له ناسمانی بری
تو به دی کم گرشه گرشی مانگ و پهروینم دهوی؟
تا وه کو ساقی نه جهل نه ممداتی تالای نه مان
چاوه برکه، دهس بزوی، ماچی شیرینم دهوی
ژوانی بن سیله و پهسیوی لاوه تی یادی به خیر
بو نه وهی پیرانه نه مرم یادی دیرینم دهوی
کوانی شهو شهو گاره بیده نگه له ژوانگهی جی ههوار؟

كىچ رەۋەك بوو من گوتىم: ھېدى بە! ھەممىنىم دەۋى
 كوانى ئەۋرۇزى كە سەرچۇپىم دەگرت بانگم دەكرد
 دۆم دەۋى، دۆى قۇل بەبازن و پەنجە نەخشىنىم دەۋى؟
 شاعىرىم، جوانى پەرەستىم، دلتەرم، شىتتىم، لەشۇق
 كىۋى بۇرۇن، دىمەنى جوان و دەشتى رەنگىنىم دەۋى
 من بە فرمىسكى پىنۋى كىۋىستىنى كورد پەرۋەردە بووم
 كۆلى ئال و چاۋى كال و سىنگى بەفرىنىم دەۋى
 خۇشەۋىستى من كچە كوردىكە پاك و نازىنىن
 باخەۋانە پىرەم و باخى بەپەرۋىنىم دەۋى
 نامەۋى پروو بگىرى تا دەمرى بە فىلېبازى و درۇ
 يارى، نازدارى، لەبارى، دىارى شەرمىنىم دەۋى
 من تەشى رېسىكى ۋەك شىرنى (ۋەفائى)م بۇ چىيە؟
 كىۋى و رىاى چاۋكراۋى فىرە زانىنىم دەۋى
 بۇ دەۋى زىندىن لە زىندانم بكا چونكە گوتىم:
 «ئەز مەمم، خەستەى خەمم، كوشتەى ئەمم زىنىم دەۋى؟
 نايەلن قەت چىۋى ئازادى بچىۋىرم من دەنا:
 خۇنى شىرىنىم دەۋى كوا تەرمى خۇنىنىم دەۋى
 بوۋى ۋەم نادەن لە نىۋى مىرگە (چەكۋ) ھەلتوتەكىم
 چونكە پرسەى دايكى مىل بە كۆپن و سەر شىنىم دەۋى
 نايەلن ئاسوۋدە دانىشىم لە لاپالى چىام
 قاسپە قاسپى خاسەكەۋ، بىچ گىرمەى مىنىم دەۋى؟
 ئارەزوۋمە ھەرچى ئىنسانە بە ئازادى بۇرى
 چۇن گەلى داماو و دىل و مات و خەمگىنىم دەۋى؟
 نامەۋى خۇنى بىرۋى يا بۇنى كەلاكى كۇن بكم
 رەنگى مىلاقە و گولالە و بۇنى نەسرىنىم دەۋى

هه لپه پین و پیکه نین ده بزوی ههستی ناسکم
کوا دلی پر نیش و ئۆف و جهرگی به برینم دهوی؟
دهری ئازن بوو دلم له سوئی شه هیدانی نه مر
بهس نییه، مه و دام بدن تۆز کالی ته سکینم دهوی
جیی گهرم، پارووی نهرم خۆشه، به لام بو مافی خۆم
سیهیری نه شکهوئی سارد و نوینی بهردینم دهوی
بو به زاری مه زنیخوازی تاله وهک که کهره و زهره ند
گهر بلیم من پاسه وانی قه سری شیرینم دهوی؟
دیوی شهر سمکۆل دهکا لیم و دهبولیئنی دهلی
بو له سهردانی هه موو ئیوه ته ورزینم دهوی
بو فریشتهی داد به سینهی پر له کینه و داخه وه
هاته کوردستان گوتی: په جمی شه یاتینم دهوی
سه ققز و سه ردهشت و سابلخ و سنهی کرد غهرقی خوین
سیی تری و بستن گوتی: بو سفره هه وسینم دهوی
کهی په وایه بده نه بهر گولله یا راوم بنین؟
گهر گوتم کوردم له کوردستانی خۆم ژینم دهوی
کوردمه گهر کونده که ههر وێرانه بی هیلانه کهی؟
نیشتمانی ناوه دانی جوانی په نگینم دهوی
زۆر به ئاواتم که کوردستانه کهم بی کیشه بی
ناشتیخوازم کوا ولاتی پر پهق و قینم دهوی؟
تا نه هیلم شوته واری ناله باری په هلهوی
نه گبهتی زۆرداره کان و خۆشی مسکینم دهوی
لاشه پرم، کوا به ده پرم نه مماله سهر مافی پهوام
دهست و چهک، ئیمان و هیوا و ههستی ئاورینم دهوی؟
بو نه جاتی نهه گهله کۆیله و هه ژار و پیکه سه

گیانی پاک و بیرى تیژ و پښگه‌ی ناسینم دهوئ؟
 بو به‌گژداچوونى زۆردارى و هه‌ژارى و ناهه‌قى
 کارگه‌ر و جووتی‌رى ناگه‌ا و مستی ناسینم دهوئ
 سه‌خت و ناهه‌مواره نه‌م پښگایه‌ کوردی کولنه‌ده‌ر
 بو خه‌باتی‌کى درى‌ژخایه‌ن گوپ و تینم دهوئ
 دواى نه‌جات بو ناوه‌دانى و خو‌شى خاپووره‌ ولات
 کو‌مه‌لی‌کى چاک و پاک و پاست و وردبینم دهوئ
 بو خه‌باتى هاویه‌شى یه‌کسانى توندوتی‌ژى گه‌ل
 لای کارامه‌ی به‌جه‌رگ و کی‌ژى سه‌نگینم دهوئ
 کی‌ژ و کوپ بگرن له‌ ده‌ورى گوپى هیمن ره‌شه‌له‌ک
 من که‌ شینگى‌پى شه‌هیدانم له‌ کوئ شینم دهوئ

مه‌هاباد ۳ - ۱۲ - ۱۳۵۸

له‌ پاشه‌روک دا بلاوکراوته‌وه

خانه نشین

بولبولیک سووم له ږکهیدا به بههاری ږهنگین
 دوور له گولزار و له دیداری گولاله و نهسرین
 کازیوه، بؤلک و پوپی گولی باغی دهفریم
 پهږ و پووم پیوه نهما، نیمه نیتتر هیزی فرین
 دهستی نهو ږاوکهره برپزی که بری باز و برست
 سووپی سوورگول بدهم و ږوو بکه مه میږگی شین
 من چریکه مه هو سووچی چه مهنی پر کردبوو
 نیسته نایه له گهرووم پیجگه له ناله ی خه مگین
 من که شینگیږی هه مو سووره گولی په پهر سووم
 ږهنگه هه ږکی په ږیولیره بکا بؤل من شین
 من که بؤل دیتنی گول هیلی سنوورم ده په راند
 هه له سه هه ق گوتنی ږووته کرام خانه نشین
 شاهه ږخنه ده گه ږی و له دهراوی چو مه ل
 دینی دینی گوله نهو بولبولی دل پر له نهوین
 تازه دلخه سته و په ږ به سته بی ده سته من
 وده دهر ږاوکهری دل ږهق له که لین و له که مین
 تیپه ږی هینده به ناخوشی نه گه رینی دریژ
 خوژگه سده خوژگه به وانه ی که و تاسووده ده رین

ئابۆلۆی ماچ

بە حىجابى نىسلامىيەو دەيم جوانى
مالە بابم ئاي لەو خەلە و خەرمانە
نەمدىيرو مانگى چارەدە و پرووناک بى
بەساوى پاک لەنيو جەغزى خەرمانە

گوناح نەبوو، تيم هەلپروانى، نەترسام
لە چەمۆلە و جنيو و بۆلە بۆلى
نەوى جوان بوو لە پرووى ئەودا بەدەيم کرد
هەنيە، کولمە، ديدە، برۆ، مژۆلى

کە دین نەبى، دینی دەگۆرێ بۆ تۆ
ئەو تەرسايەى بى ترس رايمووسى خاچ
کچى شەرمين بە پروو سوووورى دەنيشى
لەسەر پرووى تۆ شەونکيش ئابۆلۆی ماچ

بارگمی یاران

دیت و پادەبەری وە کوو سەروی پەوان مەن چیبکەم؟
کە بە قوریانی نە کەم پوچی پەوان مەن چیبکەم؟
قەدی ئەو شوخە وە کوو دووخ و خە دەنگە نە فسوس
پشتە کەم کوومە وە کو مائی کەوان مەن چیبکەم؟
تازە ھەنگاوی شلم کوانی دەبی بۆ شە وراو
جوانە زۆر جوانە بە ئی پەوتی کەوان مەن چیبکەم؟
زەبری ناوژەنگی بێرا و شل بوو دەستی جەلەوم
دئ دەنا پەرمەیی بۆر و بەدەوان مەن چیبکەم؟
ژوانی خۆشی ھەر پەتی لاوەتی دیتە خەونم
کاتی ناویکە لە گەل زیندە خەوان مەن چیبکەم؟
شەو ھەتا پوژی لەبەر ئیشی لەشم نالەم دئ
دیتە گویم دەنگی «گەلو» و «نیو ھەو» ان مەن چیبکەم؟
بارگەیان تیکەو پێچا و بە پێ بوون یاران
لەدنی و بەتەنی پاشی ئەوان مەن چیبکەم؟
ژیانی مەن ئێستە وە کوو خۆری دەمی زەردە پەپە
پێم نەما تین و گور و ھیز و تەوان مەن چیبکەم؟
سروە ھات گونجە گۆلی باخە ئەدەب پشکووتن

باخهوانی گهره که تازه جهوان من چیبکه؟
ناو نه بوو شهو ده می هیمن مهلهوانی کورد بوو
ناو شوکور زوره وهرن زوو مهلهوان من چیبکه

۱۳۶۴

له چه پکن گولّ چه پکن نیرگز دا بلاو کراوه ته وه

تەوری جەور

دوژمنی کوردی نییه ئەفلەقی دلپەق بەتەنی
پیشەیی خەلکی عێراقی دەیەوی هەلبکەنی
لە عێراق ناژی شتیکی بەری چاوی بگری
هەر بە تەوڕی دەبڕی زالمە نەخل و دەوێنی
عەرەب و کورد و تورک، نەرمەنی و ناشۆری
دەگری، یا دەکوژی، وەک بوتی سوجدەیی نەبەنی
زێری چی؟ ناسنی ژەنگاوی و تیژە سەددام
کۆنە ناسۆری ئەون ئیستە کە دێنن تەشەنی
کوشتی، سووتاندی و بردی لە جنوبی ئێران
وەک مەغولێ کە لە خۆی رازی بکا ئەهیمەنی
ئەوی ئەو کوردی بەنامەردی دەگەڵ کوردستان
شەختە نەیکرد بە گۆل و نەستەرن و یاسەمەنی
موشەک و بۆمی لە دێ و شاری ولاتی هەلکرد
خەلکی ئاواره بوو بۆ دەشت و تەلان و دەمەنی
گوللە داباری وەکو تەرەزە لەسەر پیر و جوان
تەرەزە کوانی بەزەیی دێ بە گۆل و گیای چەمەنی؟
وا بڵاو بۆتەو جەیشی بە پەلاماری بەجی

تازه کۆ ییتەوه دژواره به ییل و به شهنی
 خوی به ییروون و به چهنگیز و به هیتلی زانی
 نهیده زانی ده درێ مشتێ گرانێ له چه نی
 دهستی ییگانه دتهی دابوو که خوی هه لیدی
 که چی راچوو له پهره ی جهرگی په لی دابه نی
 له وه تهی هه لمه تی شیرانه یی خه لکی دیوه
 خه وی تۆراوه، به شه و را ده په ری، را ده چه نی
 ماوه که مهستی مه یی به رزه ده ماخی بوو، به لام
 کاتی وهی هات له خومار ییته وه لووت دابژهنی
 نه و که نهیهات به زهیی قهت به هه ژار و ییکهس
 رۆژی تهنگانه نهوان چۆن ده بی دهستی نه که نی؟
 کهس نییه جهرگی به کوچکی وه نه نای سهدام
 چۆن ده بی جهرگی نه ویش خه لکی به کوچکی وه نه نی؟
 چۆن ده بی باکی نه بی نه و له «آخ» و «آخت» ی عه رب
 چۆن نه جاتی دی له دهس مامه رهش و پووره نه نی؟
 نه و که سه ی هانی ده دا ناگری شه ر پۆشن کا
 ناچه هانای که کهوت تیرو و پریش، پی ده که نی
 تازه پرگاری له دهس خه لکی عیراق دژواره
 هی نه پیناچی، هه موو ده ورویه ری لی ده ته نی
 چی له دهس نایه نه گر خه لکی عیراق نه مه رۆکه
 را په رن، یه ک بگرن، دهس ده نی، را مالێ ده نی
 نه مه یه نا قیبه تی شوومی له خو بایی بوون
 چاره نووسی نه مه یه دوژمنی خه لک و وه ته نی

شینگیری

به بۆنه‌ی بوردمانکردنی شاری بانه له لایه‌ن
باله‌فره‌کانی عێراق له ۱۵ی جۆزه‌ردانی ۱۹۸۴

بانه وێرانیه جگهر بریانه
له‌ش سه‌ره، دڵ په‌ره، چاو گریان
به‌م به‌هاره گۆلی وێ په‌ره په‌ره بوون
وا به‌ ده‌ردی خه‌زه‌للی پایزه‌ چوون
جه‌رگی میلاقه‌ له‌ داخان په‌ش بوون
ئه‌شکی شللیزه‌ وه‌رین و گه‌ش بوون
پیر سوله‌یمان خه‌می دیکه‌ نابا
سیسه‌ دار و ده‌وه‌نی ئاریابا
ئه‌وی شین ماوه‌ته‌وه‌ شینگیره
هه‌ر گه‌لایه‌کی هه‌زاران دیره
مێک و میرازی به‌ هاوکاری یه‌ک
چوونه‌ سه‌ر خه‌لکی هه‌ژاری بێ چه‌ک
زۆر به‌ رقتیه‌ له‌ قه‌راری جاران
بانه وێرانیه، کرا بۆمباران

هەرچی خانوو بوو له نزم و بهرزی
 وهک دلی عهسکهری به عسی له رزی
 ههر به زار خوشه دهلین شه شهسه کهس
 یا نه ما، یا نه به حال ماویه نه فهس
 میشکه پزاهه له نیو خوئل و خاک
 لهت و پهت بوو لهش و نه دمامی پاک
 چوئل مه، دیزه له، نه ژنو دهرچوون
 مال نه ما، یا نه رما، یا، سه رچوون
 دهس په پری، مووره شکا سینهش چاک
 ژنی پاک پوویی، برپا پیاوی چاک
 باش بزانه گهلی دورپناسی ورد
 نهوویه، ههر ههقی نه فلهق بو کورد
 نهوی هاوسه نگر و پشت و پالمه
 دیاری دا دیاری بره ی ناپالمه
 شه پر فروش به عسییه نهی ئیرانی
 شه پر فروش چی گهره که؟ و ئیرانی
 چ نه هاوهند بی چ بانه و دزفول
 به عسی و ئیرانگهره ئیستا مه سنوول
 شه پر فروش مووشه ک و بو مبی داوی
 شه پر فروش راحه تی ئیمه ی ناوی
 زگی ناسووتی به حاللی ئیمه
 دلی کورده له رقی نهو کیمه
 تیده گا خه لکی مه گهر میشکی رزیو
 چ ده کا به عسی به کوردی نهو دیو
 نه م قه لادزی به شه هید مه شهووره

هەر به ناپالمی به عس خاپووره
گهوزی لهم شاره له نئو خوژن و خوږ
به سه دان پیر و منال کیژ و کوږ
گونه کانی هموو لی ږووخاندن
ږهه کانی هموو لی سووتاندن
کانییه کانی به سمیت داږشتن
یانی سه رچاوهی ژیانی ناشتن
دای له سیداره نهوی بیناسم
چهند هه زاری وه کوو له یلا قاسم
به زهیی کوا له دلی به ردیدا
شومری ناگاتی له نامه ردیدا
به قسهی نهو نهوی خیره سه ر بی
دهیکوژی با کوږی پیغمبه ر بی

جیژوان

ئەو پەنجەى وا لە بى ھىزى دەلەرزى
 كوشىويەتى مەمكۆلىەى بالابەرزى
 ئەو ددانەى ئىستى نەماوە تاقى
 گەستويەتى زۆر جار چەنەگەى ساقى
 ئەو چاوانەى سۆمايى لى بىراوە
 ھىند لە جوانان داگىرا، داگىراوە
 ئەو لىرەى وا ئىستى بارى گرتووە
 كۆلمەى نەرم و نۆلى يارى گرتووە
 ئەو باھۆيەى زەمانە لى بىرى ھىز
 كام كىژ جوانە گرتويەتە ئىو ئامىز
 ئەو دلەى وا ژوانى دەويست و جوانى
 ئىستا پىرە لە غەم و لە نىگەرانى
 ئەو پىيانەى شەرزەى كردووە كوتر و كوان
 ماندرو نەبوو قەت لە ھاتوچۆى جى ژوان

دەپىزى لالوان

بىرۇ پىئوى بەسىيەتى چاۋ نەزىرى
پەلامارى مەبە بۇ لانى شىرى
گوتىرويانە لە لانى دەپەپى شىر
ھەموو دژمن بەزىنە مى و ئىرى
مەيە بۇ ئەم چىا نىنۇك شىكىنە
دزى سىرمە و گەرۇكى گەرمەسىرى
بەتىكى سەخت و ئەستەم ھەلمەپۇسكى
خەرىكى شاخەوانان ھەلبىرى؟
ئەتۇ و پۇزد و ركە و ھەلبىر و تىرەگ
لە گيانى خۇ مەگەر يىزار و تىرى؟
بچۇرە بن گرالىك و كەندەلانت
ئەتۇ كەى فىرى نىو سويسن و كىنرى؟
بىرۇ كلكت بىنپوۋە نىو گەلۇزت
ھەلاتن ئىشى خۇتە باشى فىرى
لە پىش تۇشدا شەھەنشاھانى خوتىرپۇر
خەرىك بوون پىنى نەھىلن خىر و يىرى
لەمىزە فىرە كوردى پاكى لاشەر

بهر هنگاری، فیداکاری، دلیری
 نه تو همر قاتلی زاروک و چووک
 به دیل و پیر و بی نه نوا دهویری
 دنا بی شک له بهر دهریژی لاوان
 ده بی وهک باره کهو همر خوت وه شیری
 حیسابی کاری خوت گهر باش ده زانی
 له مافی نیه بوجی خو دهویری؟
 که لیست پروناکه ناهه مواره ریگا
 نه دی بو ری به ری دار ناسپی
 نه گهر بالی هوماش بی، سیبه ری تو
 که مافی کورد نه دهی ناچیته ژیری
 عدالته گهر هه بی پیوسته هه رکس
 له مالی خوی بکا خوی چاو دهیری
 چای زاگروسه زورگ و بهرده لانه
 فلهک نه یکرد و ناکا بهرد بیژی
 به تانک و توپ و میکی خوت مه نازه
 که شوان کردی به سهنگهر بهرده بی
 ده نییری چوله که بو راوی باشوو
 که چوندی بو شه پی جووتییر ده نییری
 که پروناکییر قه لهم روکا له چاوت
 که پولالی نه وهک همر کوتر و کویری
 له بوختان و دروت یی زاره یه کسه
 له شیخی خانه قا تا پییری دی
 گه لی کورد دهستی دا چهک هاته مهیدان
 ته ماشای گه وره شوان و شهنگه بییری

که ترسابا له کوشتن تۆره مه ی کورد
له ناسمانی ژیان ونبوو سیتی
فیدای کۆپی خهباتت بم کچی کورد
که گیانباز و فیداکار و بووری
نهتۆ سه ربه رز و پروسوووری و به خوینت
گولآله ی سووری ئازادی ده دیـری
فیدای لولـه ی تفهنگت بم کۆپی کورد
که دوژمن بهو تفهنگهت نابووری
به خه لکی راگه یاند دهست و تفهنگت
دژی زۆرداری و داخـوازی خـیـری
بژی پشـمه رگه پۆله ی باوه فای کورد
که ناترسی له پهنج و تال و سویری
له ناشتی خوازی و سولـحا نمـوونه ی
له حمله و هه لـمه تا بـیـ باک و میـری

۱۹۶۳ - ۱۳۴۲

له پاشه رۆک دا بـلاو کـراوه ته وه

جوارينه

بۆيۆستەري عومەر خاوەر

قارەمانى قاديسە نامەردە
مروکوژە، دزە، رېنگەرە، جەردە
نەتییستووە چى کرد لە کوردی ئەودىو
ئەو زۆردارە فاشیستەى میشک رزىو

گۆڤارى سروە، ژمارە ۲، بانه‌مه‌پى ۱۳۶۷

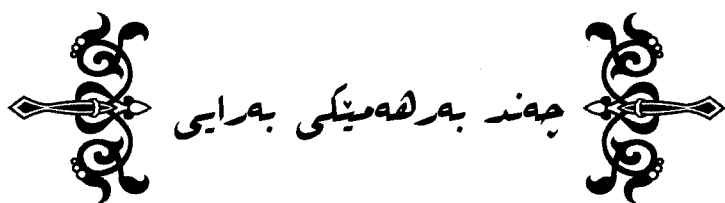

گريانى پىنو

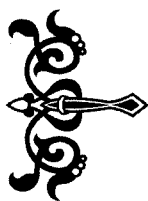
بۇ شەھىدانى كوردى تورىيا

ئەي داىكى شەھىدى كوردى
تۆۋەن كوچىدا ناگرى
لەبەر تەۋرەم و با و تۆفان
سەخت و رەق و پىداگرى
لە ئاست ئەم داخ و دەردانە
بە ھىممەت و خۇراگرى
سەرت سېي و بە فراۋىيە
دەروونت كۆلى ناگرى
كى دەكا مەنەي گريانت
بۇ پرونىوى كۆيستان ناگرى؟

لە پاشەپۆك دا بالو كراۋەتەۋە

چند بهره‌میلی برای

کوردم و...

کوردم و داوای حقوقی پایه مالی خۆم ده کهم
مالی خۆمه مولکی کورد؛ داوایی مالی خۆم ده کهم
مولکی کوردستان نیرسی باب و باییری منه
نیدعای حق و میراتی خه لالی خۆم ده کهم
ههروه کوباران له چاوم دیته خواری نه شکمی خوین
هه ره زمانیک بهرژوهندیکی له حالی خۆم ده کهم
گهرچی لای ناغا خه یالی خاوه میلییهت
من له لام باشه هه تا ماوم خه یالی خۆم ده کهم
من له دهس بیگانه قهت ناکه شکیهت نهی ره فیهق
گهر شکیهت کهم له چهنگی مام و خالی خۆم ده کهم
ناسیحا بهس پیم بلای فیکری مه حاله فیکری تو
نسهتم ناوی نه من فیکری مه حالی خۆم ده کهم
رۆژی شیخم دیت و پیم گوت هه تبی حیسى میلییهت
پیی گوتم من چیم له وانه داوه سۆالی خۆم ده کهم
من نیتر ماهوت و شالی نه جنه بی ناکه له بهر
رانکوچۆغهی خۆم له بووزوی رهنگی شالی خۆم ده کهم
چیدیکه زه حمهت له بو مندالی خه لکی ناکیشم

عیلم و زانست و هونەر فیڤی مندالی خۆم ده‌که‌م
یا ده‌پێژم خوێنی پاکی خۆم له‌سه‌ر ئەم مه‌قسه‌ده
یانە فیکرنکی بو‌ برای پروت و پرده‌جالی خۆم ده‌که‌م
چاوه‌دیڤی پوژی خوشی جیژنی سه‌ربه‌ستیم ئەمن
گه‌ر مودارا وا ده‌گه‌ل ئەم‌پوژی تالی خۆم ده‌که‌م

گۆفاری نیشتمان، ژماره‌ ۲، سالی
یه‌که‌م، خه‌زه‌لوه‌ری ۱۳۲۲-۱۹۴۳

مه‌ه‌ه‌مه‌ی ئیستیقلال

«ئەم هه‌له‌سته‌ی ژێروو چەند دڵۆپه‌ فرمێسکی‌که‌ که‌ له‌ شینی شه‌هیدانی پێگای سه‌ربه‌خۆیی کورددا پۆتوومه‌ و پێم وایه‌ هه‌موو کوردێک چ‌ خوێن گه‌رم بێت چ‌ خوێن سارد به‌ خوێندنه‌وه‌ی شیع‌ره‌کان بێ ئیختیار فرمێسک ده‌پۆژێ و تووک و له‌عنه‌ت له‌م مه‌ه‌که‌مه‌ مه‌نحووسه‌ (که‌ تروسکه‌ی هیوای کوردی کوژانده‌وه‌و سه‌ربه‌خۆیی کوردستانی وه‌دواخست، بێ سووچ و تاوان نه‌مری هه‌ل‌واسینی جه‌نابی شیخ‌عه‌بدولقادر و هاو‌پێکانی ده‌رکرد و له‌ شینی نه‌واندانه‌ته‌وه‌ی کوردی بۆ هه‌میشه‌ ده‌سوئه‌ژنۆ دانا) ده‌کا»

دوێ شه‌وێ گ‌رام هه‌تا پۆژ، پێت بێم بۆچی برا
مه‌ه‌که‌مه‌ی مه‌نحووسی ئیستیقلال وه‌بیرم هاته‌وه‌
پ‌ریزه‌یان به‌ستبوو له‌ پیش چاوی منا گشتی هه‌موو
ئەم شه‌هیدانه‌ی که‌ خنکاون به‌ سه‌د ئاواته‌وه‌
پاک به‌ کفنیکی له‌ خوێنا شه‌تل و لیوێکی به‌بار
پاک به‌ په‌نگیک و قیافێکی په‌ریوو و ماته‌وه‌
هاته‌ گوێم لێک‌را ده‌یانگوت ئێمه‌ کوژراین بێ خه‌تا
میله‌له‌تی کورد تا به‌ که‌نگی تۆله‌مان ناکاته‌وه‌

من لسهـر لوتکەى بلىندى کىو له حەق داوا دەکەم
 تۆش بپارپۆه جەنابى شىخ لسهـر ڤووى تاتهوه
 بهـلکۆ ڤوحمىکى بکا پيمان خوداوهندى ڤهـحيم
 چيدىکه ژىر دەس نهـبين ديسان وهـسەرمانخاتهوه
 (هيمنا) پىت وانهبى يهـزدانى بىـ هاوال و فەرد
 کهـيفهـرى ئەم زولم و زۆره، بىـ حساب ناداتهوه

گۆڤارى نيشتمان، ژماره ۲، ۱۳۳۲ - ۱۹۴۳

هەلەدە کەم

من کە یێدەنگم ئەوێستا چاوەنۆری هەل دەکەم
هەل کە بۆم هەلکەوت ئەنجا باسکمی لێ هەلەدە کەم
زۆر بە ئومیدی خودا لەو خاکە پاکە ی دەردە کەم
دوژمنە ییگانە ناخر چۆن دەگەڵ وی هەلەدە کەم
نابی چیدی داری من بخوات و لێی سوار بێ حەریف
داری دامە ی خۆم لەبۆ لای خانێ ناغا هەلەدە کەم
نایەلەم تاریکی چیدی کە ولاتەم داگری
خوا مەدەد کار بێ چرای زانستی تێدا هەلەدە کەم
وەک جگین وایە زەمان هەرکەس جگی خۆی تێدەخا
تا چەقی هەمووان بهینی من جگی خۆم پەل دەکەم
نامەوی من سەرلێندی خۆم و دایم کۆشش
بۆ بلێندی و بەرزی و نازادبوونی گەل دەکەم
قەت دەگەڵ ییگانەکان وەللاهی دانوم ناکولی
من کە شاھینم چلۆن ناخەر پەرفیقی قەل دەکەم
هەرکەسی دەربارە ی ئەو قەومە بەد بدوی برا
وا دەدەم مستیک لە زاری من ددانی کەل دەکەم
هەرکەسی بۆلای سنوور و سەرحدی خاکی وەتەن

بی، ددهم بهردیک له لاقی دهسبهجی نهو شهل دهکم
 هیئده فیلاویم که دوژمن ویم کهوی تا ههردوو گوئی
 قوم دهبی، چونکه به فیل نهو تووشی لیته و زهل دهکم
 خوش بی بووزوی خۆم چ محتاجم به پهشمی خاریجه
 تاکو جای خۆم ههبی بو جامهیی مهلمهل دهکم
 ساردی و گهرمی پۆژگارم چیشتووه بهخودا گهلێک
 بی نهوهی محتاجی کهس بم مشکلی خۆم حهل دهکم
 دوی شهوی دایکی وهتهن «هیمن» لهخودا پیی گوتم
 پۆله کردارت حیسابه، کهنگی گوفتار حهل دهکم

گۆفاری کوردستان، ژماره ۲، سالی یهکهم،

۳۰ سههماوهز ۱۳۲۴، دیسامبر ۱۹۴۵

به قاری زانین

نهوا هات مانگی خوشی خاکه لیوه
نهما سه رما و بووران و کرپوه
په لکه رهش که و ته کوستانی ولاتمان
به با و باران و له نگیزه و شلیوه
له کیو و کهژ گیا و گژ به بهاره
ثیتر ده رچوو مه پومالات له لیوه
له لیوی جوگه له میلاقه نه ورځ
له گوین سه ریازی سوور و یستا به پیوه
نه وهک کا کولی یارم به لکه سونبول
وه کو ژاپون و نه لمانی په شیوه
نه هر دیوانه بو سیر و ته ماشا
نه ویستا عاقل و زاناش له کیوه
ته ماشای مامی جووتیر که له ده شتا
به دلگه رمی خه ریکی وهرد و شیوه
به هاره گول سهری هیئا ده ری توش
هه لسته کورده چیدی سهر مه نیوه
هه موو قه ومیک و سه رکه و تووه له هه وراز

به‌شی تۆ کورده تا که‌ی هه‌ر نشیوه
 بخوینه فی‌ری زانست و هونه‌ر به
 له لای کوللی که‌سی جاهیل دزنوه
 وه‌ره فی‌ری ته‌مه‌دون به‌عه‌زیم
 هه‌تا خه‌لکی نه‌بیژن کورده دیوه
 مه‌به‌مه‌نیوس ونومی‌دت قه‌وی که
 فریشته‌ی جوانی سه‌ره‌ستیت به‌رپوه
 نه‌ونده‌ت فه‌رقه‌ نازاد نیت وه‌کو خه‌لک
 ده‌نا فه‌رقت نییه‌ زه‌رپنک به‌شیوه
 نه‌وه‌ش موژده‌ت ده‌می هه‌ر به‌و زووانه
 ده‌بی ساز، هه‌له‌په‌ره‌ جا تۆش له‌ جیوه
 هه‌تا پی‌ینک له‌ بی‌رلین بچه‌ پێشی
 سوپاس سوور، دیته‌ پێش نازادی ئیوه
 بژی مارشال ستالین پێشه‌وای پروس
 که‌ نازادی له‌ گیتی دابه‌شیوه

گۆفاری هه‌لآله، ژماره‌ ۱

په‌شه‌مه‌ی ۱۳۲۴-۱۹۴۵

هه‌په‌تێنی ئازادی

نه‌وجه‌وانانی ژیر و وریای کورد
پیره‌پیاوانی پیاو و ئازادی کورد
بێچه‌وه‌ شیرانی چاپک و بێباک
تازه‌لاوانی میلی و خۆتێپاک
نه‌ونه‌مامانی باغچه‌ی ئاوات
کاربه‌ده‌ستانی حیزبی دیموکرات
ئه‌هی ئه‌وانه‌ی چاو به‌ گریان بون
دژ و داماو، کز و په‌رێشان بوون
بو‌ وه‌ته‌ن پوژ و شه‌وه‌ گریان زار
دیتو له‌و پێیه‌دا هه‌زار ئازار
به‌ش برپاو بوون له‌ خو‌شی و شادی
ده‌کرابوون له‌ باغی ئازادی
موژده‌یی لێو که‌ پاش گه‌لێک زه‌حمه‌ت
پاشی زۆر په‌نج و تالی، و مه‌ینه‌ت
پاشی تالان و جه‌نگ و ده‌ربه‌ده‌ری
پاشی کوشتار و شین و قه‌ر په‌سه‌ری
پاش وه‌ی سه‌ده‌ مه‌زن، هه‌زار سه‌رده‌ار

لەسەر ئازادى رۆيىنە سەردار
 پاشى ۋەى سەد ھەزار كۆپى لاۋچاك
 دەستى دوزمىنان: لە خوڭن و خاك
 گەۋزى بوۋ دايكى بۆى لە سىنگى دا
 بەزەيى ھات بە ھالى ئىمە خردا
 يارىدەى دايىن و كرديە مەئموور
 بۆنە جاتدانى كوردى، ھۆردوۋى سوور
 مىللەتى كوردى يىكەسى پزگار
 كرد، لەژىر چەنگى دوزمنى زۆردار
 كوردەۋارى بە جارى ئازاد بوو
 كوردى غەمگىن بە كەيف و شاد بوو
 ئاشكرا ھەلكرائە بەيرەقى كورد
 ھاتەۋە دەستى لاۋى كورد ھەقى كورد
 تىپەپى پۇژى رەش نەما دەمى خەم
 پۇژى كورد ھاتەدەر لەژىر مژ و تەم
 بۆمە ئەو سالەكە چلۆن زىستان
 خۆشتەرە زۆر، لە مانگى جۆزەردان
 گەرچى ئىستا نەماۋە گول لە چەمەن
 ۋەك گولە پرومەتى كورپانى ۋەتەن
 ئىستەكانە تەۋاۋى مىللەتى كورد
 كىچ و كۆپ پىياۋ و ژن درشت و ورد
 بى خەم و لىۋ بەخەندە و شادىن
 بۆچى چونكى ئەۋىستە ئازادىن
 ئەى برايانى مىللى و دىلسۆز
 پۇژتان باش و جىژنەتان پىرۆز

ئەوى ئاۋاتى ئىۋە بو دىتو
نىشتان سەربەخۆ و ئازاد بو
بەيرەقى جوانى ئىمە ئىستا
دەشەكىنى لەھەر بلىندىك با
كارى خۇمان بەدەستى خۇمانە
ئىستە با كۆررى چاۋى بىگانه
تا ھەزار سالى دىكە ئىستالين
ھەرىزى يارەبى: بلىن ئامىن
چونكە دەربەست ھەقى زەعيفانە
لاگرى دىل و بىنەۋايانە
بو ئەۋەى بىكەسان بكا مەسرور
پايەدارىي و بىمىنى ھۆردوۋى سوور
پىشەۋامان بىزى لەبو خىزمەت
كردنى، دىن و مەزھەب و مىللەت
رەبى ھەركەس كە دوزمنى كوردىي
ھەردوۋ چاۋى دەرى و مىلى وردىي
بمرە (ھىمن) كە تۆ لەسەر زىادى
مايەۋە، چونكو دىتت ئازادى

پۇژنامەى كوردستان، ژمارەى ۱۲

۲۰ى پېتەندان ۱۳۲۴، ۹ فوريە ۱۹۴۶

دومەتەقەى دوو خوتىمىز!

سیراج ئۇغللۇ:

ياخىوا بەختىرى سەرچاۋەكانم
خىا دەۋامىت دا نارامى گىانم
نورى سەئىد:

خۇ بى ئەزىتى، ئەلخەملاى چاكى
قەزا و بەلا دوور بۇ وا خەمناكى
سیراج ئۇغللۇ:

چۆن خەمناك نەبىم زۇر پىس قەۋماۋە
دىسان كوردەكان زۇرىيان ھىئاۋە
ھەمووىيان داۋاى ھەقى خۇ دەكەن
گەف و ھەپەشە لە من وتۇ دەكەن
دەلئىن ئەو خاكە خاكى كوردانە
ناپەلئىن چىدى بىخىۋا يىگانە
خۇ تۇش دەزانى كە كوردەۋارى
لە قىسمان بچى تىۋوش دىين ھەزارى
گەنم و جۇى ئەۋە رزق و بىژیومان
بەنەۋتى ئەۋە پرووناكە دىومان
ئەۋ گەنمە نەبىى لە برسان دەمرىن

ئەو نەوتە نەبىي شەو كۆيى دە گرىن
تە دىيىرىك بىكە ھە تاكو زوۋە
تا ھەل و فرسەت لە دەس نە چوۋە
نورى سە عىد:

لە منت نە كەوئ بۆ دابزى كاۋى
بۆ چى ۋە كو كەر لە قوپى ماۋى
ئەتو لە كىنە خۆت توركى خويتمىزى
بەد فەپ، شەپانى، پىنگر، پياو كۆزى
توركى لە ۋەى پىش ۋا خويپرى نە بوون
ۋەك گورگى برسى بە خشەۋە دە چوون
ھەر ئىۋە نە بوون لە دەۋرى كە مال
لاقى كوردانو دە گرت ۋەك گە مال
ژن و مندال و گەۋرەتان كوشتن
خويىنى ملىۋن و نىۋىكو پىشتن
ئىستايىش نە چوۋە بچى ۋە خۆ كەۋنەۋە
گەۋرە گەۋرانيان لە دار دەنەۋە
بيانگرن بيانكوژن بيانخەنە ئىۋەند
ئە فەندەم بەسم ئەتۆ بدە پەند
سیراج ئۆ غلوو

منىش بەشى خۆم جەزەبەم داۋن
بە لام داخە كەم دانە مرکان
كورد گىايە كە ھەر چەندى بیدروون
ھەلدە داتەۋە ديسان ھەلە سرون
تە دىيىرىكى دى بىكە ئە فەندى
يابا عە جايىب بۆ ۋا دلمەندى

نوری سه عید:

برا مام ټینگلیس ناغای خوځمانه
 هه تائه ومان بی خه می چیمان
 په نای بو دبه یین دیانکا چاره
 فریویان ددها به پوولول و پاره
 بو یان ساز ده کا سه د شیخ و مه لا
 به سه ریان دینی سه د دهر و به لا
 عه شیرته کان دینیت ته ژیر بار
 به درو و دهره سه به پوول و دینار
 سیراج ئو غلوو:

عه جب تهر تیپیک ده ست به...
 وه لاتت پیس کرد هه سته له کنم
 باوی نه ماره که له ک و ده وو
 کورد فریو ناخوا ته به دی به درو
 کوردی نه و عه سره هیئده شهیتانن
 نه من و توو و چه رچل به که ر ده زانن
 وا لا مه زه بن کوردی نه و دهره
 نه شیخان ماره نه مه لای گه وره
 عه شیرته کان هه ستان له خه وی
 پشتیان لیک به ستووه نازادیان ده وی
 نوری سه عید:

که وایی برا سه لا له خوځمان
 مانگامان مرد و برپاوه دوځمان

ئىبنى زىنە كوردىكە

۱

ھەى داد ھەى يىداد ھەى پۇ پۇلە پۇ
ھەى پۇلە داخى گرانم بۇ تۇ
ھەى كۆنم دەبەر پۇلەى جەوانم
ۋەى قورم ۋەسەر مايەى ژيانم
دايكەكت بمرى پۇلەى نازدارم
دەك نەژىم پاش تۇ شۆرەسوارم
نەمىنم لە بۇ دەست و جەۋوت
كوانى؟ بۇ نايە ئەرپۇ ھەۋەۋوت
ھەناوم پەش بى بۇ قىزى پەشت
جەرگم خرابى بۇ كۆلمەى گەشت
ھەيف بۇ چاۋى ۋەكو بادامت
درىغ بۇ بەژنى ۋەك نەۋنەمامت
پۇلە گيان نەتر ھىشتا جەئلى
چ ۋەختى ۋەيە من بەجى يىلى
ھەى داد ھەى يىداد ھەى پۇ پۇلە پۇ
بىيا مردبام من لەباتى تۇ

منى ھەۋارى پىرى زگ سۈوتاو
 چۈن پاش تۈ بژىم ئاخىر شۈرەلاو
 كۈن كۈنە دۈلم لەت لەتە جەرگم
 بۇ تۈ تاقانەى جوانە مەرگم
 شەرتە من سەرم بۇ تۈ شىن بكم
 ھەتا بىنم بۇ تۈ شىن بكم
 گۈلە گەشەكەم بۇ سىس بووى وا زو
 بىردت بۇ ژىر خاك ھەزار ئارەزو
 بۇ بە جىت ھىشتم بەدبەختت كىردم
 پۇشستى بۇ كوى بۇ چىت نەبىردم
 مەنت بە جى ھىشت لەو كەلاوۋدا
 بۇ خۇت پۇشستى بۇ خىزمەت خودا
 ھەى داد ھەى يىداد ھەى پۇ پۇلە پۇ
 دى لە دەروونم لە سۈى تۈ بۇ سۇ

دەزانى بۇ چى پۇلەى نازەنىن
 دەبەستم لەسەر گۇرت كۇرى شىن
 بۇيە ناگىرم ئەى لاوى خوتىپاك
 بە جوانە مەرگى تۇيان خست لە خاك
 بۇيە دەگىرم ئەو چەرخى چەپگەرد
 ماوۋى پىنەداى وەكو پىاوى مەرد
 لەسەر نىشتەمان خۇت بە كوشت بەدى

هاوخوئنه كانى خۆت پزگار بکهى
 به خيَوم کردى پۆله وهک بهران
 تا بو نيشتمان بتکه مه قورىان
 که چى تۆى کوشت و نه يهيشت ناسمان
 قورىانيک بکه م من بو نيشتمان
 ههى داد ههى يّداد ههى پۆ پۆله پۆ
 من و نيشتمان بى که سين نه وپۆ

٤

له خاك و خوئنا نه گهر گه وزيباى
 له سه ره ئازادى و سه ره ستي: به خوداى
 غه م نه ده بروى بوّت نه ده گريام
 چون مردنى وا زۆر خو شه به لام
 پۆله به مه رگى ته يعى مردن
 نه وىش بو كوردان عه يبه له كن من
 حه يف گيانه كه م حيزانه مردى
 حه يف وهك پياوى ئازا نه مردى
 حه يف نهى گه نجى خاوّين وه كو گول
 مردى و ئاره زوى من نه بوو حاسل
 ئۆف پۆله مردى نه گه ييم به مراد
 ئۆف پۆله مردى و كورد نه بوون ئازاد
 ههى داد ههى يّداد ههى پۆ پۆله پۆ
 برينى جه رگم قهت ناكرى پهرۆ

گۆڤارى مه لاله، ژماره ٣،

سالى يه كه م، با نه مه پى ١٣٢٥ - ١٩٤٦

کوردە گیان

له غورابی خەوێدای دۆژمنت یێداره کوردە گیان
هەڵستە لەم خەوه ئیمپڕۆکه جەنگه ی کاره کوردە گیان

نیشتمان، ژماره ۷، ۸، ۹، بهاری ۱۳۲۴ - ۱۹۴۵

نامه‌ی کی هینمن بۆ هزار

خۆشه‌ویسته‌که‌م پیره‌هه‌زار

بۆیه‌ پیت ده‌لیم چونکه ئیستا که شوکر هه‌ر زه‌ق و زیندووی (هه‌زاران منداله‌ کوردت به‌ناوکه‌راوه) نه‌دی چیت له‌و نه‌ته‌وه‌ لێقه‌وماوه، داماره‌ ده‌وێ، هه‌رته‌وه‌نده‌ی له‌ده‌ست دێ. ده‌نا نه‌گه‌ر پیتی که‌را به‌ کۆته‌لێشی بۆ ده‌پازاندیه‌وه، بۆه‌ر گله‌یی له‌ کورد ده‌که‌ی؟ نه‌و شاعیره‌ عه‌ره‌ب و فارسانه‌ش که ئیستا هینده‌یان پێ هه‌لده‌لێن مه‌گه‌ر له‌ خزمه‌ت خه‌لیفه‌ یا به‌ره‌گای شا بووبن ده‌نا به‌ زیندی سه‌ری فسیان پاک کردووه، پاسته‌ سوآل کیمیاپه، به‌لام بۆ شاعیر نا. له‌به‌ر چاوی خۆمان .. زۆری به‌ خوێپی و پیریان هه‌لکوت و له‌ برسان مرد. کئ من و تۆی ناچار کرد ببینه‌ شاعیر؟ خۆمان نه‌وه‌مان به‌ خۆمان کردووه. باوکی من که‌می بۆ من به‌ جێ هێشت؟ بۆ خۆم له‌ قوما‌ری شیعردا دۆپاندم.

باوکی تۆ پیتی خویندی ویستی بتکاته‌ مه‌لا (به‌رخسی بابم بۆ نه‌بو؟) ده‌زانی نه‌و فه‌قی قاده‌ری تۆ و نت ده‌کرد نه‌لان چه‌ند ده‌وله‌مه‌نده‌؟ ئاواله‌کانی خۆمان که به‌قه‌د حه‌مه‌ ئاشه‌وانیش له‌ عیلم و شه‌رع ناگه‌ن، به‌ پێش و په‌شم و که‌وا و سیواکه‌وه، ئی وایان هه‌یه‌ میلیاردریره‌.

من له‌ میژه‌ ده‌وه‌ی گه‌ییوم قه‌له‌م نانی پێ په‌یدا نابێ. نه‌و ساڵ له‌و مڵکه‌ی باوکه‌م بۆی به‌ جێ هێشتووم، ته‌واو بێ که‌م و زیاد به‌ قه‌د شوانیکم پێ گه‌ییوه، بۆ خۆم شاهید بووم نه‌مسال مه‌لایه‌ک که پێم وایه‌ له‌ته‌واوی عومریدا دوو په‌پی کاغه‌ز نه‌توانیوه به‌ چ زمانی

دنیا به پەش بکاتەو، سویتندی خوارد گوتی بەسەد هەزار تەمەن نابەم پێشنویژ. جگە لە سەر فترە قەراری کرد میووە و تەرەکاری و ماسەت و پەنیری لەسەر دێ بێ. بۆ خۆشت دەزانی سەر قەلەمانە (ناشی پێ دەگەپێ) دەرۆ بابی بابم هەر (قانون) وەرگیرێ. لەبەرە جارێکی (وردی) پەحمەتی پەخنی لە (کۆر) دەگرت کە بۆ وەرگیرانی (شەرەفنامە) زۆریان پارە داوە بە تۆ، خەڵکی زۆر لێ بوو، گوتم کۆرپنە و کچینە ئێوە شاھیدین من دوو ئەوەندە کۆر داویە بە هەزار دەدەم بە مامۆستا بەو شەرەتە بتوانی شەرەفنامە کوردی و فارسی لە (سەقافە کوردی) بۆ ئێمە بخوینێتەو. ئیستایس حازرم حاسلی سالی داها تووم بدەم بەو مەلایە کە قانونی عەرەبی و فارسی بتوانی بێ غەلەت بخوینێتەو. تازە تۆ قوپی بۆ مامۆستا (عەلای) پەحمەتی دەپۆی کە خوا هەلناگرێ لە هەموو کوردیکی باشتەر حەقی قەلەمی چەرەکی وەرگرت.

با دەس لەوانە هەلگیر، گزوارێ ئەمجارەمان فیدای کتیی دەرسی بوو. چاپخانە وەرگیر نەدەکەوتن. کەچی پمینی یەكجار لەسەرە. پۆژی هەر پیمان دەکری کاغەزی کۆر و کچە لاوەکان بخوینێتەو. شتی باشیشمان بۆ دین. گەبوەتە زۆر جینگایان و سەرەنجی زۆرانی پاکیشاوە. ئەم ئەژمارەشمان ئەوە نێزیک بە تەواو بوونە، تۆ نەفەری حەوتەمی تا پێری کە جەدوولی حەلکراوی بۆ ناردوینەو، پیم وایە خوا یاریی بۆ بەهاری دەیکەینە مانگانە، چونکە جگە لەو هەموو نووسینانە بۆمان دێ شتی درێژیش زۆر دەنوسن کە لە ژمارەکیدە ناخوینێتەو و بۆ دوو ژمارەش نابێ. بەداخەو کادریان زۆر کەمە و هەموو شتیک دەبی بۆ خۆمان جێبەجێ بکەین کە سەد دەردی تایبەتیشمان هەبە.

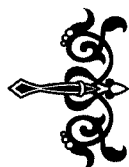
کتییکی پچووکی فارسی و یەکی باشی کوردیشمان هەبە کە خەریکین چاکیان بکەین و بۆ چاپیان بنێرین.

بەپراستی (فەیزی زادە) شتیک باشی کردووە و ئیزنیشی داوە دەستی تێوەردەین، ئێمەیش بەدڵداو خەریکین بەلام کارمان هێندە زۆرە دەروست نایەن.

دوین «از قضای رحمت» شیخ عەبدولقادی شەمزیی بەسەری کردبوینەو. پیمان گوت ئێمە دراومان نییە، بەلام ئەگەر تۆ دراومان بۆ لە مریدان بستیینی مەسنەوی (شیخ عوبەیدیللا) چاپ دەکەین. قەولی دا ئەوی پێی بکری بیکا. کاک (سالح مەحمود) فەرمووی من نوسخەیکم لە لا هەبە ئەگەر لە لای ئێوەیە تەماسی دەگەڵ بگرە منیش لێرە سۆراخی دەکەوم. دەنا قازی نایدا.

هێمن

لە چەپکێ گۆل چەپکێ نێرگزی دا بۆلۆکراوەتەو

نامه‌ی کی هزار بزمین

مام هیمن گیان سلو، دهم و له‌وست ده‌لیسمه‌وه

تا ئیستا دوچار به‌هزار دهردی سه‌ری ته‌له‌فوونه‌که‌تم گرتووه، هه‌ردووک جار ته‌شریفی شه‌ریفت له‌وئ نه‌بووه. ده‌گه‌ل کاک نه‌حمه‌د شه‌ویکی تا زۆر دره‌نگ خه‌ریکی دیوانی نالی بووین، خودا نه‌ویشی وه‌ک ئیمه‌ تیدا گێژ کردووه. به‌لام قسه‌ی خۆمان بئ غه‌له‌ت په‌له‌تی تیدا هه‌ن و جاری وایه‌ لاما‌ن سه‌یر بوو نه‌تو چۆن له‌بیرت چوووه‌ چاکی که‌ی... به‌هه‌رحال به‌ته‌مام که‌شتیکی پيدا بکه‌م و نه‌قدیکی له‌سه‌ر بنووسم چونکه‌ نالی تا لئی وه‌کو‌لی لئی په‌یدا ده‌بئ.

کاکه‌ گیان، زۆرتان قه‌رزارم تکایه‌ ورده‌ حیسابیک بکه‌ن تا بۆتان بنی‌رم و قه‌رزداري نه‌مینمه‌وه.

وه‌ک ئیرانی ده‌لێن: « با‌اجازه‌ » شه‌یره‌کانتم ته‌خمیس کردووی به‌لام گالته‌وگه‌ پیکیان لئ په‌یدا بووه‌ په‌نگه‌ خوینده‌واران زۆریان که‌یف پئ بئ، جا به‌قه‌و‌لی کاک نه‌حمه‌د، نه‌گه‌ر گیانی سپۆرتت هه‌بئ و لیما‌ن قه‌ل‌س نه‌بی و چاپی بکه‌ی خراپ نییه‌، ئیتر که‌یفی خۆته‌. نه‌رئ تو ده‌نگ: نووسراوه‌ (کرد در تاریخ همسایگان) ده‌ترسم هه‌ر نه‌وه‌که‌ی (ناکام) بئ و بکریته‌ فارسی، نه‌گه‌ر (کاک فاروق) به‌شیکی دیکه‌ له‌ تورکیه‌که‌ی (نه‌ولیاچه‌ له‌بی) کردبا به‌ کوردی یان فارسی زۆرباش بوو. ده‌نا نه‌وه‌م پی شت نییه‌، سه‌یاچه‌تنامه‌ی چه‌له‌بی پینچ جلده‌ زۆری باسی کورد تیدا‌یه‌.

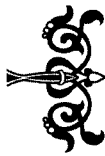
توخوا خۆتان هه لکوشن تا زستان ماوه ژماره چوار ده رکه وئ چونکه به هار بۆ باسی
 زستان نابێ. له سه ر دیوانی وه فایی که (شیرین ته شیه کهی) لێ ده رها یژدراوه و ته لاقی
 له سه ر خوراوه که هی وه فایی نییه، زۆر دلته نگ بووم، هه موو دونیا بیستوو یه که هی
 وه فایییه و نه مه ش شاکاریه تی. ده نه گه ر ئی ئو نییه ئی کێیه؟ ده بوو پینه یه کی بۆ
 بدۆزنه وه که دایبۆشی... ده بوا یه ته نیا له جیی وشه ی (پانی لووسی) که (موحاره به ده گه ل
 خودا) یه نوخته داننێن و چاپی بگه ن.

ئه وا ئه مپۆکه ۶۴/۱/۲۵ ه، کاک ئه حمه دی قازی له مائی ئیمه یه زۆر سه لام و عه رزی
 ئیخلاسی هه یه، سه لامی من و دایکی خانی بۆ دایه خانم، چاوی سه لاح ماچ ده که م. نه گه ر
 خات نه سرینی جه عفریت دیت به سه رته پێی بلێ مه رد و نامه رده که ی هه ر ئو داستانی
 خێر و شه پیه که نیزامی له (حه وت په یکه ر) دا باسی ده کا، به لام فره که که ی هه ر ئه وه یه
 که قاره مانی داستانی نیزامی کوردی کی مه ردار بووه و زۆریش خۆشته ره له م مه رد و
 نامه رده. بریا هه ر ئه وی ته رجه مه بکردایه. زۆرم پست بمه خشه.

برات هه ژار ۶۴/۱/۲۵

له چه پکن گۆل چه پکن نێرگه ز دا بلاوکراوه ته وه

تەخمىسى بارگەي ياران
هەزار شىئەرى مېمنى تەخمىس كىردووه

زارگەي ماران

۱

بەربەرپۆچكەش ھەيە سەرمامە! شەوان مەن چىكەم؟
ئەم مەندالە كە بى كراس و كەوان مەن چىكەم؟
دلى بىردووم كچەتيوى كەرەوان مەن چىكەم؟
دیت و پادەبرىئ وەكو سەروى پەوان مەن چىكەم؟
كە بەقورىانى نەكەم پرووحى پەوان مەن چىكەم؟

۲

مەن نە شەرقيم و نە غەربيىم و نە ئەمريكى، نە پرووس
نە موسولمانى بەراستىم و نە جووم و نە مەجووس
پىر و زورھانم و خورپەي دى دلم بۆكچى لووس
قەدى ئەو شوخە وەكو دووخ و خەدەنگە ئەفسووس
پشتەكەم كۆمە وەكو مالى كەوان مەن چىكەم؟

۳

سەرە لەرزۆك و قول و جۆكە سل و زگ پەنەماو

لاملم خواړه، پشووم سواره، پرووش و كزه چاو
چوار پهللم مل بوو، له شیشم بوو هته لانكه شكاو
تازه ههنگاوى شلم كوانى دهبى بو شهوراو؟!
جوانه زور جوانه بهلى روتى كهوان من چبكه؟

۴

بهزگى برسى خهوم نايه هه رچه ند وهر كهوم
ناره زووم هر شهويه نانى گهرم بيته خهوم
وهكى رهشكيكى رزيو پس پسه گش قلف و گهوم
زهبرى ناوزهنگى برپا و شل بووه دهستى جلوم
دى دنا پرمه يى بور و بدهوان من چبكه؟

۵

دم دمى چى؟ شهوه دوتنى بوو نه من زور كهونم
دايكه واى رهمه تى نهو سايه كوتابووى تهونم
وشك و رهق بوومهوه تازه ده گهريم بو شهونم
ژوانى خوښى هه روتى لاوتى دپته خهونم
كاتى ناويلكه ده گهل زنده خهوان من چبكه؟

۶

خهلكى پيى وايه له خوښيانه ههرا و گالهم دى
نا براكهم له دهسى زالمه كان زالمهم دى
ورته يى كونه برينانى دهم ناوالهم دى
شهوه تا روى له بهر نيشى له شم نالمهم دى
دپته گويم دهنگى گهلؤ و نيوه شهوان من چبكه؟

لە چىيان و لە دەشتيان و لە لادى و شاران
 ھىچ شتىك ئىستە نەماوۈ ۋەكو جارى جاران
 دۈەرە سەيرى بەرۋۇزى مۇز و گۈپال باران
 بارگەيان تىكەۋە پىچا و بەرپى بىوون ياران
 لە دىنى ۋا بەتەننى پاشى ئەوان من چىكەم؟

دەچمە لاي ھەركەسى بۇ كارى دەلىلى كۆپرە
 يەك دەلىل لاچۇ لەبەر چاۋ ئەۋى تر ئىزى ھەرپە
 ئەۋى بۆم ماۋتەۋە چاۋى تەرپ و پىسى گەرپە
 ژيانى من ئىستە ۋەكو خۇرى دەمى زەردەپەرپە
 پىم نەما تىن و گور و ھىز و ئەوان من چىكەم؟

خۇم ۋەكو زەرنەقوتتە و زارۋلەكانىش پرووتن
 ھەۋتى ۋام ھەن كە دەمى خواردنى ۋەك ھەو ھووتون
 دوئى ئىۋارى لە سەربانى ھەلم خست تىووتن
 سىرۋە ھات خۇنچە گۈلى باخى ئەدەب پشكوتن
 باخەۋانى گەرەكە تازە جەۋان من چىكەم؟

خالە باس يادى بەخىر ئەۋدەمى دايكى مردبوو
 ھەروەھا ۋشك و برىنگ نايە قەبر نەيشەردبوو
 دىيەكەى ئىمە ھەمۋى دىم و تەلان و گرد بوو

ئاو نه بوو نه وده مي هيمن مه له واني كورد بوو
ئاو شو كور زوره وهرن زوو مه له وان من چي كه م؟

فرهنگوں

نا

نادى: به لى، نه رى
 ناران: گه رميان، به ران به رى روزهانه
 نارواندن: لى خو پين
 ناسوگ: ناسو، سوئ
 ناكار: نه خلاق، ره وشت
 نالوده: پيس، نالوده داو پين، داو پين پيس
 نالوده: تيكه لاو
 ناميز: باوهش، باخه ل
 ناودهنگ: هاودهنگ، هاونشين
 ناورد: ناگر
 ناورگ: ناگردان، وه جاج، كوانوو
 ناورينگ: پریشكى ناگر (به تايبه تى پریشكى كه له ناستى سووربووه بيته وه
 ناوگ: شه ونم
 ناوه لا: ناواله، كراوه
 ناويتن: هاويشتن
 ناويلكه: ناوزهنگى، ناوزنگ، هه نيسك، دوا پشوى ژيان
 ناويلكه دان: دواپشودان، حالى سه ره مه رگ
 نوخرن: هه ست به خوشى كردن
 نوگر: هوگر
 نويه: پوله كه
 نه سپون: گيايه كه ريشه كه ي وهك سابوون كه ف ده كا. جاران لادى هه ژاره كان جليان
 پى نه شوت

نەستون دەگ: كۆلەكەي رەشمال

نەستەم: زۆر سەخت

نەستىز: گۆلى دەستكرد، نەستىرگ، نەسىلك

نەشك: فرمىسك

نەنگاوتە: پىكراو

نەنگران: زۆر قەلەو بوون، زۆر دەولەمەند بوون

نەوك: قوپگ، گەروو

نەوين: نەفین، عیشق، دلداری

نەخە: يەخە

نەروو: تىر و پىرى، ئاسودەيى، خوش گوزەرانى

ب

بابرده له: لاواز، له نه سلدا واته بابردو

بابو: بون هه لگرتنی موله

بار: بیچووی یه کساله ی بالنده

باز: ریگا، ریبار

بالوره: ناوازیکی تاییه تی گورانی کوردیه به شیوه ی گفتگو له نیوان کیژ و کوردا

بانوو: بستوو، زینوو، زیندوو

بانهمه پ: کاتی پویشتنی خیل بو هه وار

باوئ: بهاوئ

بپرکه: به رازی نیر

بپرست: توانا

بژانگ: برژانگ، مژول

بژوین: شوینی کیا و گولی ژور بن، له وه پگی زه مه ند

بژیو: مایه ی ژیان، نه وه ی مرقفی پی بژی

بستوکه: که لیک ی بچووک، کیتو یا بستوکی بچووک

بستوو: بانو، زینوو، زیندوو

بسته: ئاسنیکه به سه ر ناگراندا راده هیلدرئ

بسک: زولف

بلا؛ با، ده با

بن پشک: خوشکی بچووک که بو ژن به ژن دیاری کرابن

بنکول: کولینی بن پرکه ی بیستان

بنه: نه و جیگایه ی که کهوی پاوی تیدا ده شارنه وه

بوکشن: بگوشن، بووشیئن

بولیل: تاریک و پوونی ئیواره، به رانبه‌ری کازیوه

بۆدراو: چیشتیکه له نیوه بریشکه‌ی هاپاو دروستی ده‌که‌ن

بۆرچین: مراوی مئ

بۆسه: که‌مین، خۆ له دوژمن داگرتن

بۆکرووز: بۆنی سووتانی کوڵکه، خوری، موو

به‌رده‌بێر: به‌ردیکه له جیاتی کورسی له کاتی مه‌پدۆشیندا شوان له‌سه‌ری داده‌نیشی

به‌رکۆژه: دوگمه‌ی به‌رۆک

به‌ره‌لێن: به‌ریینکه، به‌ره‌لێن، به‌ره‌لێنه، ئه‌و قوماشه‌ی ژنان له کاتی کارکردندا له

پشتینه‌وه به‌ره‌و خوار به‌خۆیانه‌وه‌ی ده‌گرن

به‌رموو: ملوانکه، گه‌رده‌ن به‌ند

به‌رۆچکه: به‌ره‌تاو، شوینی هه‌تاوگر

به‌ره‌زا: گیایه‌ک له کوێستانان ده‌بێ

به‌زه: به‌زه‌یی

به‌سته: داخراو، به‌سراو

به‌ستین: به‌ست، به‌ستووره، که‌ناری ده‌ریا و پووبار

به‌سپایی: به‌ئه‌سپایی، به‌هێواشی

به‌رگن: لووا خوری به‌رخ

به‌روو: به‌رۆک، سینگ و باخه‌ل

به‌کره‌ شۆفاره: مه‌به‌ست له‌به‌کری مه‌رگه‌وه‌په

به‌له‌ک: نێوانی ئه‌ژنتو و پێ

به‌نده‌ک: ئه‌و په‌ته‌ی مرۆفی پێ ده‌به‌ستن

به‌نده‌گی: به‌نده‌یی

به‌نده‌ن: کێو و ته‌لان

به‌یان ئه‌نگوتن: ده‌رکه‌وتنی سه‌ره‌تای به‌یان

به‌یبه‌وون: گولێکی سپیی بۆن خۆشه

به‌یده‌ست: په‌وه‌ک، ئه‌و ئاژه‌له‌ی به‌ ئاسانی نه‌گیرێ، بۆ مرۆفیش به‌کاردی

بێر: ریزکردنی مه‌پ بۆ دۆشین

بيرون: بيابان

بيري: مه پدوش

بيزراو: له بهرچاو كه وتوو، ناخوشه ويست

بيلا: بهرهميوان

بيوهي: بي نه وهي

بين: بون

بيزا: گيايه كه كويستاني، بلنده و بونيو ژاژ و ترشيات به كاردي

پ

پاراو: تیرئاو

پارده: دیواری وشکه به رد (وشکه که لهک) که له دهوری کانی و شتی وای ده کیشن

پاریژ: به نه سپایی و به دزی خو بۆ شتیک مه لاس دان

پاشباره: ئامرازی جووته، داریکه له دهند و باسکیش ده درئ و دهسته که وشه ی تی

ده کوتری بۆ ئه وی جووتیار دهستی پی بگری

پاناوک: تهختان و گورایی لاقه دی چیا، پانکه شی پی ده کوتری

پاشه روک: پاشماوه، پاشخوانه

پالوده: خواردنه مه نییه که له نیشاسته دروست ده کری

پالین: پاش نیوه پۆ، دوا ی نیوه پۆ

پاوان: قه دهغه

پرزه: پیخوست

پرزه بران: بئ بهش، بوون، په ککه وتن

پروین: هه لپروین، وه رین، هه لوه رین

پۆتراک: سه روپۆتراک، سه روپیچ، سه روگوپاک

پۆلوو: پشکو

په پوو: په پوه سلیمان

پرینگانه وه: سه مینه وه، په وینه وه، مه پرینگیه: مه ره ویه

پزنو: په نوو به فری بچووک

پلار: داریک که بهاو یژئی

په راکه نده: پرژوبلاو

په رستار: هه مشیره، ئافه تی سه په رشتیکه ری نه خوش

په پړه پوچکه: په پړه کې ناسمان، بهرترین چې له ناسماندا

په پړه: لای سه روو

په پړو: جوړه هه لویه کې بچو کې دې و بهیزه که په شه و سه ربالی سپیبه

په روا: باک، ترسان، سام

په پړه: ناوړه، دهر به دهر، ناوړه، ناوړه

په ژاره: خه، که سه، خه فته

په ستوان: په ستانه وه، توند داگرتن

په سیو: حاشارگه، نه دیو، په نا، جیگایه که خوی تیدا بشارریته وه

پنج و مؤر: نافرته که نه هیلن له ژور بیته دهر، نه لین پنج و مؤر کراوه، له بنه پرتدا

پنج به وه نه لین که گوزه نه شکې یا نه قله شی، به قسل و موو پینه ی ده کن وه ک

بیدروونه وه

پی به قوونه: بالداریکه له ناوړه ده ژی و ناتوانی بغړی

پیتروو: نه ستیره ی کړ

پیل: لایه کی له ش له شانه وه تا په نجه ی ده ست

ت

تات: بەردى پانو ساف و لووس
 تاوگە: تافگە، ئاۋەلدېر، سەرۋەشىن، سۇلاف،
 تاۋل: پەشمال، چادر، كۆن
 تاۋەسۈت: ھەرچى لەبەر ھەتاۋ سۈوتابىن
 تامان: تەيمان، پەرژىن
 تەخىل: كەۋتن لەبەر ناپەھەتى و بى ھىزى يان لەبەر مەستى
 ترەختان: پاكردنى لە غار توندترى ئەسپ و ماين
 ترۆپك: ترۆپ، پۆپە، دۈندى كىۋ، لووتكە
 تفل: تلف، منال
 تل ئاسا: تالاسا، تالاسابوون: خلىسكان، توو، توو: ھەرگىز، قەت، بەھىچ جۆرىك
 تۆ: تۆو، توو
 تۆرەمە: نەسل، بەرە، تۆر، تۆرە
 تووش: دژوار، سەخت، ناخۆش، بەدەفەر
 توول: نەمام، خەلف
 تولە: سەگى بچكۆلە (جۆرىكى تايىبەتییە بۆ پاۋ بەكارى دىنن)
 تەبايى: نىۋان خۆشى، پىككەۋتن
 تەرىدە: خراپە، تەرىدە، پىگر
 تەزۋو: مچوپك
 تەشق: بەرزايى، پانايى، نىۋەپاست
 تەشى پىس: ماستاۋكەر و پىاباز و شان تەكىن

ته لان: هرچی دهشتایی نه بین
ته مال: دیارده، دیاردی، دیتنه وهی که رویشک له لاند
ته نن: ته نیا
تیتۆل: پرنۆل
تیرهگ: یال، تیلاک، تیهلگ
تیف تیغه: زۆر لووسکردن و جوانکردنی دهم و چاو
تیک ده لقا: به یه کدا ده چوو و یه کی ده گرتنه وه

ج

جاكەش: قورومساخ

جەدەو: سەقەتبوونى شان و قۇل، دەلەين ئەو ولاخە بارەكەى ئەوئەندە قورس بوو جەدەو

بوو

جگەگورگ: مېچەگورگ كە بۆ شيرىنى و بەختەورى ھەلى دەگرن

جەمىن: پووخان، پەمان، ھەرەسەيتان، جەمىو: پووخاو، ھەرەسېردوو

جواناۋ: ئارەقەى سەرەمەرگ

جۆم: قوۋلاىى بەرىن و گەرەى قەدى چيا

جۆمال: پاككردنەوەى جۆگە

جەفەنگ: گەپ و گەمە و قسەى خۆش

جەمام: ئەستوربوون و ئىشانى مەچەك لەبەر كارى زۆر

جەندەك: كەلاک، تەرم، لەش

جېژوان: ژوانگە، شوپىنى پىگەيشتن

چ

چارشيو: سه‌رپوش، پووپوش، رووبه‌ند
 چاك: پير، شه‌خس، پياوچاك، مه‌زار
 چپ: دارستاني پپ، ليرپه‌وار
 چرگ: چرگ، بالنده‌يه‌كي گه‌وره‌ي كتيويه
 جرووك: پوچ، بئ نرخ
 جزيك: جزيك، نه‌و پارچه‌ دووگه‌ي له‌سه‌ر تاگره‌لچزايي و چه‌ورايي پيوه‌نه‌مايي
 جلوان: چله‌كاني زستان
 چلووك: پوپه‌ي دار
 چوپه‌ پوپنكه‌ي: جوړه‌ چوله‌كه‌يه‌كه‌ به‌يانان زوو ده‌ست به‌ خويندن ده‌كا
 چه‌له‌نگ: شوخ و شه‌نگ، جوان، ده‌لال
 چوله‌پيچه: توند به‌ستن
 چينكه: نه‌و شينايي ته‌ره‌زنه‌ي كه‌ هميشه‌ شينه‌ به‌ چياوه

ح

هرمخانه: ژوره تاییه تییه کانی ژن و خیزانی پیاوی گهره
هروسین: له نئو به شیکی زوری خه لکی ئیراندا باوه شه وی جیژنی نه ورۆز هوت
خۆراک که به پیتی سین دهس پی بکرین داده نین

خ

خاپوور: ويران، کاول، که لاره

خانه بگیری: له مالدا گرتنی که سیک

خانومان: جوان، له بار، شوخ و شنگ، چه له نگ

خاو: گیایه کی زور گهرمی کویتستانییه

خرپ: شیو، دۆل، دهره

خرمژن: دهنکی خشل

خرینگه: دهنکی خشل

خرینگه ی بازنه: زپه ی بازنه

خلینه: ددانی گهره ی لا سه روو

خم: خوم، ههش، ههژ

خواجه: لیژدها به واته ی نه و کزیلانه به کارهاتوو که دهره به گ و کزیله دار ده یانخه ساندن

و له ماله وه له نیوان ژن و کهچه کانیاندا کاریان پین ده کردن

خودان: خاهون

خوول: گیانداریکی نه فسانه یی به سامه

خونناوه: خوناوکه، ورده باران، نهرمه باران، به واته ی ناره قیش به کارده میتنری

خونکار: حوکرمان

خوپین: نه و جیگایه ی ئای به خوپ بپوا

خومپاره: توپیکه ی که که وانی ده پوا

خورش: شله

خوشخوان: دهنگخوش

خوینگر: خوین داواکه، خوین نه ستین، تۆله نه ستین

خۆشبهز: خۆشدهو، توندپه و

خۆشخوین: دهنگخۆش

خۆیان: کا و دهغلی وردکراو و لیک جیانه کراوه

خووساو: زوقم، سیخوار

خهرتهل: دال

خه سیب: خه سینرابی

خهلف: نه مامی یهک ساله

خه نی: شاد، بهختیار، کامه ران، پازی، دلخۆش

خه وش: له که، غه ور، خه ش

خیز: زیخ

خیو: خودان، خاوه ن

خیلات: په وه ند، کۆچه ر، نه وکه سانه ی ده چنه هه وار

د

دایا: بدایه

دابیژ: کون کون کردن

دایه پاندن: سهر به ره و خوار پادان

داسوو: قه لچ، گوله گه نمی تازه له بوقه هاتوو دهر

دانگه پیزه: داگه پانه خوار

داروغه: حه سحس، پولیس، سه روکی نه و که سانه ی نیشکی شار ده کیشن، وه ختی

خوی به وانه وتراوه به بازاردا گه پاون بۆ ناگاداریون له خه لک نه وه کا ناره واییه ک بکه ن

دزیو: ناشرین، کریت، دژی جوان

داهینراو: داهیزراو

داوهستان: مه یین، نه بزووتنی دووکه ل و مز و شتی وا

داوه ل: بووکه سه ما که ر

داوئ: ده هاوئ

دپدۆنگ: به شک، دوو د ل

دژوین: نه سپتون، چلکنی و نه سپتونی

دل به سته: نه وه ی دلی به شتیکدا چووین

دلۆ: نه و توێژه ی دهستی په نجه ده ره لئ ده دا به هوی کارکردنی زۆر

دورج: سندووقی بچکۆله ی شتی گرانبه

دوند: به رزترین شوین، لوتکه

دوو دوابن: دوو دوابن

دۆ: نه و کیزه ی له شاییدا له دهستی کوپدا بیت

دۆك: ئافەتيكه له شيوه‌ی شێردا به‌سه‌ر گه‌لای تووتنه‌وه په‌يدا نه‌بێ

ده‌روو: پێبازنی ته‌نگ

ده‌پۆست هاتن: پێ وێران

ده‌سبێن: پسته‌یه‌كه شوان له ئه‌ستۆی مه‌پی ده‌كا تا ئه‌گه‌ر نووست و مه‌پ وه‌رگه‌را

پێن بزانن

ده‌سته‌مۆ: كه‌وی، پام

ده‌سكه‌نه: پڤنه‌وه، دروینه‌ی به‌ده‌ست

ده‌سگر: ده‌سکرد

ده‌گروین: له پێست ده‌ردین

ده‌گروین: بۆ ده‌بن

ده‌غه‌لکار: ساخته‌چی

ده‌مان: تووپه، یاخی، سه‌رکێش

دیبا: قوماشیکی گرانبایه

دین: دیتن

دێد: خوشکی گه‌وره

دێرنشین: دانیشتن له دێری عیساییاندا، مه‌به‌ست له ته‌نیایی و دووره‌په‌ریزییه

پاپوون: ههستان

پاز: شاخ

پاوچکە: هاتوچوی به پەله و بەردەوام

پام: دەسەمۆ، کەوی

پامووسن: ماچ بکا

پژد: سەختترین هەوراز، پکە، هەورازی کووڕ

پنوو: کەوی بەفر

پکێفکوت: پاکردنی زۆر توندی و لاخ لە گەڵ ئاوزه نگیدان لە لاقە برغە

پەپسە: ئاوەنیا، بەراو

پەشداڵ: قالاو، قەلە پەشە

پەمانە: پەفیسکە، دیوی پشته وە ی ئەژتۆ. داسی پەمانە داسیکی باوئێژیتە پەفیسکە

پەو: هەلاتن، هێرش، پەلامار

پەو: گەلە

پەو: کەلە کە بەردی قەدبالی شاخ

پەو: ک: سرک، سل، پمۆک

پەند: نەترس، ئازا، جوانچاک

پێژنە: تاو بەرانی توند کە زۆر نەخایەن

پووان: پوانەو، سەو و زبۆنەو

پوو: خار، هەردی زۆر پەق، بە بەفری زۆر بەستوویش دەلێن

پووبەستە: پووداپۆشراو

پروپه پ: په پږه

پموونن: شتيكي نه فسانه يي ترسناك و به سامه

پمووننه: پموونن

ز

زاكون: ريكوپيتك
 زرتە سوور: زرتە بۆر، زە بەللاح
 زريان: بۆرانی سەخت
 زریبار: دەریاچە یەكە لە مەریوان
 زگار: پەریشان، لیقە و ماو، وەپز، بیزار
 زنه: تەپز، كانی زۆر بچووك
 زورمان: زۆر پیر و كەنەفت
 زوورك: گردی بچكۆله بچكۆله
 زۆنگ: زەلكاو
 زەپ: زیان
 زەرد: ماه، شاخی زۆر سەخت و بەردەلان
 زەردە: تیشكى خۆر لە كاتی ئەنگوتن و ئاوابووندا، بزه، زەردەخەنە
 زەرەند: پێشەگایەكە پیتی دەلێن كاله كە مارانە زۆر تالە و كرمی ئازەلە
 زەندۆل: كە لە بەری ئاو تاشە بەرد، قلیشی گەورە ی زەوی
 زەنگول: زەنگول، تك، تك
 زەنویر: ناوچە ی تەپ و سازگاری كوستان
 زیك: توانایی، هیژ، برشت، دەلێن فلانە كەس پیاویکی بەزیكە، واتە دەتوانن كار
 بەپێوەبیا، كارامەیی
 زید: شوینی لە دایكبوونی مۆف
 زیانی خوړۆ: زیانبەخش و خرابە لی وەشاو

زیت‌خپید: به پاره کپاوه، مه به ست له به نده یه
زیت‌وه شانکردن: زیت به سهردا هه لدان
زیز: نویر، توراو
زیل: زود پەش
زیل و به م: دوو دهنگی موسیقایی بهرز و نهوی

ۛ

ژاوه: ٲرٲر

س

ساتقور: نهنجنى گه وره

ساغر: پيالەى شەراب

ساك: باول يان جانتاي دەستى

سامره‌ند: كوستانىكه له كوردستانى ئيران

سانى: هاسانى، ئاسانى

ساو: سامال، ئاسمانى بى هەور

ساوين: سوون و تيزكردنى داس

سايه: كه‌واى شوپ و ئاودامىنى ژنانه، سىبەر

سبات: خوراگرتن، هونه‌رنواندن

سرتە: چپە

سروه: شنه‌باى نەرم

سه‌هەندە: خوڤوو

سوالە: چه‌پكه گەنمى دورواوه

سوانه: گويسوانه

سووتمان: ئاگرکه‌وتنه‌وه

سوڤدره: فیتنه، سه‌ریه‌سوڤدره: فیتنه هه‌لگیرسین، هاوواته‌ی سه‌هه‌نده‌شه، ده‌لین فلان

که‌س سوڤدره و سه‌هه‌نده‌یه

سوپکه: گاشه، خپکه، به‌ردى ئامال زل که به‌او‌یژری

سوړانى: فه‌قیانه، نه‌نگوچک

سوڤنگه: هو، نه‌سباب

سوئ: ئاره زوو، تاسه، هه وهس، ئاسۆ، ئاسۆگ
سوینه: دهفریکه له گۆل دروست دهکری و له باتیی تهشت به کاردی
سه ر: سه رپۆتاک
سه رگه شته: سه رلیشیواو
سه نگچن: وارش، پارده، دیواریک که به وشکه به رد داندراپی
سیاچال: چالی رهش، به ندیخانه
سیاسوت: کاتی پاوه که وی سه ره تایی به هار
سیبه نگی: پرچ ئالقه کردن
سیخوار: زوقم، خوسار
سیره: دهنگی هه لۆ و سه قر و باز
سیره گرتن: نیشانه گرتن
سیروو: پیشۆله
سیله: گۆشه، سووچ، قولینچک

ش

شرت و شۆ: زۆر ناو زېئاندن

شەنە: سىرۋە باي نەرم

شەلەل: ئەلەين فلان كەس شەلەلەي خويىن بوو، واتە لە خويىندا نوقم بوو، يا فلان كەس

شەلەلەي ئارەقە، واتە ئارەقەيىكى زۆرى كردوو

شلۆي: لىخن، قوپا، گۆپا، لىل، پەنگ

شۆرابە: شۆپىوونەو

شۆفار: بەدكار، خەفە

شۆنە: زەوى ئاۋنەگر

شور: گاكۆي

شەتەك: توندبەستن، توندپىچان

شەك: كاوپى يەكسالە

شەكۆ: پىتمەپەي بچووك بۆ ئاۋداشتنى جىگەي لىز بە ئاۋى كەم

شەم: مۆم

شەم و شەمزين: دوو دلدارى مېژوۋىي لە فۆلكۆرى كوردیدا شەم (كچ) و شەمزين (كوپ)

بەيتىكى خۆشيان لەسەرە

شەمزاو: تىكچوو، بىزكاو، شىۋاو

شەنگەبىرى: ئافرەتى جوانى مەپدۆش

بىرى: مەپدۆش

شەوبا: باي شەو

شەوپەپ: فېنى شەو، (بەتايىبەتى فېنى شەوانەي نىزەكەو لە جەنگەي مى پۆزدا)

شەۋپن: پىننەۋە بەشەۋ

شەۋگورد: ژوانى شەۋانە

شەۋپن: لەۋەپاندنى مەپ لە ئاخىرى شەۋدا

شەۋلگىر: سوور، پىداگرى، وچان نەدان

شەۋلەگە: ئەۋ جىگايەى لە جۆگە ئاۋى لى دەشكىنن

شەۋ: كىلانى مەۋەل، يەكەم كىلان

شەۋ: دۆلى چكۆلە

غ

غەزىن: مانگرتن، به تاييه تى مانگرتنى به راز

غەنيم: دوژمن

غەور: ژەنگ، تەم، لىتلايى

ف

فیئودالی: دهره به گایه تی

فیترگه: قوتابخانه

فیپ: پرچ لولکردن

ق

قرخەمەرەسى: بەزۆر پاكىشان، لە دوونە چوون

قرمژن: دەنگى تەقەى چەك

قورینگ: قولنگ

قولەشىن: بە كەرويشك دەلّين

قەدەم: ئەو ھەلمەى لە بەفرى بەرھە تاوى گەرم ھەلدەستى

قەلەسابوونى: جوورە قەلىكى بۆر و پەش و دەنگ ناخۆشە

قەقنەس: بالندەيەكى ئەفسانەيىيە دەلّين لە ئاگردا دەژى

ك

كابه: كه عبه

كازيوه: تاريك و پوونى به يانى

كاو: مراد، ئاوات، ئارەزوو، تاسە

كاولاش: ئاشى ويرانە، كينايەشە لە مالى ھەژاران، لە خو بەكەم گرتندا ئەلەين «مالى

من بە كاولاشى خۆت بزانە»

كل: خەرمان و كۆمەلى ئاگر

كل كردن: لادان

كلۆش: دەغلى وشك بوو

كوپكوپ: كەت، قەتى

كوپەحەيران: يارى كچە حەيران

كوپىژگە: كوپى بچووك، لەبەر خۆشەويستى بە پياو دەلەين

كول: جل شتن

كولەين: گەنجينەى نيو پەشمالان

كوند: كوندەبەبوو

كوپين: تەختەى پەشمال كە لە مووى پەش تەئراو. بەچەند كوپين تاوول و پەشمالەيكيان

لە دروست دەكرى. نيشانەى ماتەمبارى لە كوردەوارى كۆندا ئەو بوو كوپين لە مل بكن.

كو: پيروو، پەروين، كۆمەلە ئەستىڤەيهە

كۆتەل: پەيكەر

كوچك: بەرد. سى كوچكەيش لە بنەپەتدا بەو سى بەردە وتراھ كە ئاگريان لە نيودا

کراوه ته وه و مه نجلیان له سهر دانراوه . دل به کوچکه وه دان کینایه یه له دل سووتاندن

کوچکه: کلاوی ژنه بلباسان و مندا لانی موکریان

کوخته: کوخ

کوډه: زه وییه کی نه رمه که گیای لییدروئ، گیای نه به ستراو

کوست: زاوا، کوست که وتوو: زاوامردوو، مال ویران بوو

کوستهک: بهندی تیغ له کالان پراگرتنی خه نجر

کولاره: بالنده ی جووجه له خور

کووت: سه ماد، زبل، پهین

کور: گیسکی یه کساله ی نیر

که حلان: نه سپی په سهن، حدود، که حیل

که سه: خه، خه فته، په ژاره

که رکیت: نامرازیکه ته ونی پښ ده کوتن

که رویشکه: شه پوئی ده غل و گیا له بهر با

که په سیسه: پپوشه، په له تاته، ورده به فریکی پوئی زور سارد بیاری

که زی: په لکه، پرچی هونراوه، پرچ

که شم و نه شم: ناز و عیشوه، له نجه ولار

که کره: گیایه کی یه کجار تاله

که لپ: که لبه، ددانی پیشوو

که ما: گیایه کی بلیندی که لاده رزیه

که مانه: تیریک که وه شتیک بکه وئ و بکه پتته وه

که مره: پشکه لی په ستراو له ناغه لدا که بق ناوردوو به کاری دین

که ند و له ند: بهرز و نرم، ده لئین: نه م پښگایه که ند و له ندی زوره

که نیره: گیایه کی که لا سن په لکه یه و گولی زرد ده کا

که وده ری: که ویک که ورده یه و له نزدیک به فری نه بن نازی

که وشه ن: سنور

که ونه لان: کونه لانه، شوینی جاران، مه به ست جیژوانه

که وی: کلپله، پنوویه فر، ده سته مو، پام، به ربار

ك

كاشە: بەردى گەورە
 كالەدان: داخستن
 كاووكەردوون: قورىانى، سەرىپىنى ھەيوان بۇ پېشۋانى
 كرانەۋە: گىرانەۋە
 كراۋى: دۇست، يار
 كرىدەنشىن: دوورەپەرىز و خۇ لەخەلك بە دوورگر
 كرىمانە: كرى
 كرووگر: منالى كرىتۇكى بە بىيانوۋى وپك گر
 كزىرە: گىيى گىرەكراۋ
 كزىر: كارىيەدەستى ئاغا
 كزىنگ: كزىنگ، يەكەم تىشكى ھەتاۋى بەيانىان
 كشتەك: بەنى بادراۋى دوعا لى خويندراۋ
 كلېنە: جامىك كە لە قوپ دروستكراپى
 كوپال: كورز
 كوگەم: گىيەكى بەرزە گوللى زەرد دەكا و بۇ ئاوردوۋ دەپى
 كوان: بىل بوون
 دەگوپىن: بىل دەپىن
 گورگەمىش: سەگىك كە ھاۋكارىيى گورگ بكا
 گولمەي پان: شىلكەي پان، نەرمەي پان
 گولۋوك: شاگول، گوللى ھەرە گەورە و گەش

گولہ شللیڑہ: گولیکی سوورہ کہ لہ سہر گوپان دہ نیڑی
گود: گوج، گپڑ

گوشتہ زوون: وہ پوہاتنی برین، چابونہ وہی برین
گولہ تاجی: تاڑی نیر، نیرہ تانجی

گووہند: شایی، چۆپی، داوہت، زہ ماوہند، ہہ لپہ رین
گہرمک: ناویکی گہرم و مہند و تہنک کہ زستانان نہ بیہ ستن و مراوی تیدا کوبینہ وہ
گہدہ: کویتستانیکی بہ ناویانگی کوردستانی پوڑھ لآت
گہرمہ شین: ماتہ میکی تیکرایی، گریانیکی بہ کول
گہریدہ: گہرال

گہمال: سہگ، کسوک

گہوز: بری داس

گہوال گہوال: دہستہ دہستہ ہاتنی ہور بہ دواۓ یہ کدا

گہوہ: پیچی کیو، قورت، خوارہ پیچہ، لاہ لا، بہر و نہوی لہ قہدی کیودا

گیل گیلہ: نہ و گولنگانہی ژن لہ شہدہی دہ پیچن

گیابہند: گیایہ کی کویتستانی بونخوشہ

گیا سہری پیوہ ناوہ: گیا لہ ہہ لدان و گہ شہ کردن دایہ

گیشہ: باقہ و مہلّو گیای لہ سہریہ ک دانراو

ل

لاپال: قەدى كۆي

لان: جىگاي جانە وەرى چوارپى

لووربۇونەو: ھىرش ھىنان لە سەرەو ە بو خوارى

لوئىچ: مەشت، گولمە، مەست

لۆدە: شتى وردى كۆكرەو ە كە درىژاودرىژى

لۆك: وشتى نىر

لووزەو: بە توند ەلپژان

لەدوپ: لەناو

لەنگىزە: با و بارانى توند و بەھىز

لېر: دارستانى چى، لېرەوار، جەنگەل

لېمەشت: لافا، سىلاو، لەھى

ماتیک: دهرمانی سوورکردنی لیو، وشه‌یه‌کی بیانیه
 ماشه: په‌له‌پیتکه، ماشه‌ی تفه‌نگ، په‌له‌پیتکه‌ی تفه‌نگ
 ماشه‌ر: که‌لافه‌ی گه‌وره‌ی به‌نی پړسراو
 مافنگی: نابووت، پووت و قووت
 ماک: ماده، نه‌سل، ماکه
 مالوس: به‌رازی من

مالوو: نامرازی لووسکردنی و ته‌ختکردنی زه‌وی دوا‌ی کیلان
 مامه‌خه‌مه: قاره‌مانی چپ‌پوکی فولکلوری، که‌سیک‌خه‌می خه‌لک بخوا و خه‌باتی بۆ

نه‌کا

ماه: زه‌رد، شاخی زۆر سه‌خت
 مه‌ج و مۆپ: پووگرژ
 مشته: چه‌رم کوتی پینه‌چی
 مله: رکابه‌ری، ده‌لین نه‌م نه‌سپه‌مله‌ده‌کا واته‌پیش‌ده‌که‌وی
 ملانه: زۆرانی، به‌ریه‌ره‌کانی، مله، خه‌بات، رقه‌به‌ری
 مژۆل: برژانگ، برژانگ
 موغ: پیشه‌وای نایینی زه‌رده‌شتی
 مووخ: مۆخ
 مۆته: مۆته‌که
 مۆره: زاری نه‌ردین و تاو‌له
 مۆلگه: شوینی کۆمه‌لبوونی ناژه‌ل

مہ تہ ریز: سہ نگہ

مہ شکہ کی گاوس: مہ شکہ کی چہ رمہ مانگا

مہ شکہ ریز: ثافرہ تی مہ شکہ مہ ریز

مہ لاس: خوماتکردن

مہ ندوک: گیایہ کی کویستانی جوان و تام و بون خوشہ

مہ مہوش: وہک مانگ

مہ یزہ دہ: نہوہی مہی زوری سہ رخوش کردہی

مہ پوژ: کاتی پاوی مہ کہو، نہو کاتہ یہ کہ مہ کہو لہ نیرہ کہو ون دہ بی و کورک

دہ بی

مہری: مہردی، پیارہ تی

مہیز: نامیز، باوہش، باخہ ل

مہیزوود: گیایہ کی گول شینہ

مہیشہ: بیٹشہ، دارستان

مہیلاقہ: گولیکی سووری پیالہ بییہ کہ نیتوہ کی پہشہ

ن

ناره‌نار: گورانی گوتن به‌ده‌نگیکی کپ و خه‌مگین

ناسۆر: برین، زامی کون

نامۆ: غه‌ریب

ناییسن: ناسووتن، پووناکی نادا

نसार: لای سیبهر له چیا

نسکۆ: په‌تبردنی توند، خراپ سه‌رسمدان

نمه‌ک خورده: نمه‌ک کردوو

نواله: جیگای نه‌رمان و بژوینی چیا

نووسه‌که: درپکیکه به‌شته‌وه ده‌نووسن

نوشتوو: نوشته

نه‌تره: وره، هه‌تره‌ش

نه‌ته‌وی: دوزمن، به‌دخوا، نه‌تویست

نه‌پ: وشتیری تووکنی نیر

نه‌رد: تاو له، نه‌ردین

نه‌وه‌نده: سارده‌کێل، ده‌غلێکی پایزی دره‌نگ چیترایی

نیسکه: له‌نجه‌ولاری ئه‌سپ و تاژی

نیله: ده‌نگ و هالاوی به‌تینی ناگر

و

ورینگە: دەنگىكى نەرم و خوش

وەتى: لەوەتى، لەوەتا

وەرد: دووبارە كېلەنەوەى زەوى پاش شىو

وەرەم: نەخۇشىيەكە لەبەر خەمى زۆر تووشى دەبن

ويىت: پيىت

ويىرە: دەنگى ھاويشتنى بەرد و دار

ويىزە: دەنگى گوللە

هـ

هات: بهخت، شانس، هيتان

هاروونان: وروونان، هاروونان، وروونان

هاويز: ليک جياکردنه وهى بهرخ و مهر

هويه: شوينتيک که چەند پەشمالي لى کۆبييتەوه

ههترهش: وره، نهتره، زههله

ههتوان: دهرمان، مهلههم

ههدادان: نارام گرتن، توقرهگرتن

ههرزه: سووک، جلف، پهنتي

ههرزهگۆ: نهوکهسهى قسهى سووک و ههرزه بکا

ههزاردەستان: بولبول، بلبل، شالوور

ههش: خوم، خم، سهريههش، ماته مبار

ههلهپه رتاوتن: لک بريني درهخت

ههلهز: گياههكى كوستانيه بۆ خواردن و دهرمان بهكاردى

ههلهكورمان: خوماتكردنى بالنده له كاتى ههسانه وه يا كوركبووندا بهمهجان، بهكهسى

دهوترى بهوپهزى ههلهترووشكابين

ههلهكورمان: ماتبوونى بالنده

ههلهتانيچ: بالندهيهكى ئاوى سوور و سپى له قاز بچووكترو له مراوى گهرهتر و زۆر

جوانه

ههلهمووت: كتيوى زۆر سهخت، ههزار به ههزار

هههمزەل: دايمهسۆن

هه‌نی: ته‌ختی نئوچاوان

هه‌نیه: ناوچاوان، نئوچاوان، ئه‌نی، تۆیل

هه‌وێرده: بالنده‌یه‌کی بچووکی زۆر قه‌ڵه‌وه له‌ناو شیناوه‌رد و هه‌رداندا ده‌ژی

هه‌ی دێ: ده‌نگدان، ده‌رکردن

ی

یال: پال، لاملە ی کۆ
یەساوڵ: یاساوڵ، پاسەوان
یەلدا: درێژترین شەوی سال
یەکانە: برەك: بە رازی نێر
یەكسەری: پەشكە ی گەورە

لهواری خالی

کتیبي دووهم:

مرجهم نو وراوه کانی لهیمن

هه‌مین، شاعیر و مروف

له‌م کوردستانه گه‌وره و گرانه‌دا، که دوژمنان به چه‌قۆی سیاسه‌ت وایان به‌سه‌ر خۆیان‌دا به‌ش‌به‌ش کردووه که هه‌ر پارچه‌ی به‌قه‌ده‌ر چنگیکی نووقاوی ماوه‌ته‌وه، ده‌یان ساڵه‌ پیاوانی لێ‌ها‌تووێ ده‌یانه‌وێت ئه‌و چنگانه‌ لێ‌ک‌به‌که‌نه‌وه تا بینه‌وه به‌ ده‌ستی‌کی کاملی له‌بار و خێر و بیریان به‌سه‌ر له‌ پیدا داچوپێته‌وه سه‌رله‌شی وشکی خه‌لکانی تریشه‌وه، ئا له‌م کوردستانه‌دا گه‌لێک مێرخاس و ئازا و شاعیر و زانای وا هه‌لکه‌وتوون که به‌ ئه‌ندازه‌ی سه‌ختی چیاکانی خۆی و پقی دوژمنانی خۆشه‌ویستیان له‌ دل‌دا بووه، گۆرانیا‌ن نه‌ک ته‌نیا بۆ نه‌واله‌ و زه‌نوێر و تافکه‌ و گوڵ و زه‌ماوه‌ند و سه‌روشتی ولاتی خۆیان وتوو، به‌لکوو به‌رده‌وام دروودیان بۆ ده‌ریا و بیابان و سه‌روودیان بۆ سه‌ربه‌ستی خه‌لکانی تریش وتوو، ئه‌و سه‌نووڕیه‌نده‌ فه‌ره‌هنگی و کلتووڕیه‌ دزیوه‌ی که نه‌یاران به‌ مه‌به‌ستی چه‌قه‌به‌ستن و شه‌یواندنێ پھووی پاسته‌قینه‌ی ئه‌ده‌ب و میژوو و سه‌رجه‌م کلتووڕ و ئاینده‌مانیا‌ن په‌خساندوو ئی‌مه‌ خۆمان لێ‌ی نه‌بان کردوه، هه‌یج که‌نال و بواری‌کی ژیا‌نیا‌ن نیه‌ جێ ده‌ستی ئه‌فراندنی کوردیکی پیه‌وه‌به‌یت، ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر ته‌ختی گیانه‌لانی‌شدا خوی‌نی به‌هانا چوونی خۆمانمان داوه‌ته‌ت، ئه‌گه‌رچی پاشان نه‌قه‌درزانیان لی کردووین نه‌ شه‌رمی خوی‌نه‌که‌یان به‌ پوه‌وه‌ ماوه‌! ئه‌مه‌ ته‌نیا باسی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر نیه‌، به‌لکوو باسی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌یشه‌ که باهوژی سیاسه‌ت و رووداوه‌ سه‌خته‌ جیهانیه‌کان له‌ بۆسه‌ی ون کردن و نشوستیا‌ندا بوون، که چی ئی‌مه‌ بووینه‌ته‌ قه‌لا و سه‌نگه‌ر و پشکووی نیوکوانووی خه‌فه‌کراویان،

مێژووی کۆن و نوێ ئیمه و خۆشیاى شایه‌تى ده‌یان نموونه‌ى له‌م بابه‌تانه‌ن، نه‌وه‌نده‌ى ئیمه‌ بۆخه‌لكیمان كردووه، نه‌وه‌نده‌ى سه‌رى خۆمان بۆفه‌ره‌نگ و نه‌ده‌ب و چاره‌نووسى كه‌سانى تر ئێشاندووه و قوربانى ماڵ و گيانمان بۆداون هه‌رگیز بۆ خۆمان نه‌كردووه، ته‌نانه‌ت تێماندا هه‌لكه‌وتووه كه‌ له‌ بێ بېواى به‌ خۆ و هه‌ستى بچووكیه‌وه حاشاى له‌ ره‌گه‌ز و بنه‌چه‌ى كردووه و وه‌ك هه‌تیوى لانه‌ شێواو به‌سه‌ر خوانى بێگاناندا دابه‌ش بووه و بۆته‌ یه‌كێك له‌وان، ئه‌مه‌ تراژیدیه‌تى خه‌تاى مێژووى ئیمه‌یه‌.

له‌ نێو ئه‌م قه‌ده‌ره‌ نه‌گه‌رسه‌دا، كه‌ دوژمنانمان بازووه‌ندى كۆیلايه‌تى له‌ قۆڵ به‌ستووین و گيانى هه‌ست به‌ بچكۆله‌ى خۆشمان برستى لێبېوی و له‌ زۆر شوێندا زمانى داىكى له‌ بیر بردوینه‌ته‌وه، كه‌سانێك هه‌لكه‌وتوون وه‌ك گه‌لاوێژى ده‌م ئاسۆ له‌و تارىكستانه‌دا جریوه‌ى پێنمایى بۆ پێكردووی و وه‌ك عاشقه‌ ئه‌فسانه‌یه‌كان به‌ره‌و ئه‌و خه‌وانه‌ى بردووی كه‌ ئاوێژى تریفه‌ى مانگ و به‌هه‌شتى ئازادى و ئارامى سه‌ره‌زه‌وى بوون، عه‌شقى وڵات و پووناكى كردووی له‌ بوواى پووناكیبرى و نه‌ده‌بماندا جوانى و سىحریكى هیند ده‌گه‌میه‌یان به‌ زمان و موسیقایه‌كى نه‌وه‌نده‌ به‌له‌زبان به‌ گیان به‌خشیوی كه‌ تا سه‌ر ئێسك خۆشه‌ویستى خاك و خه‌لك و نه‌ته‌وه‌یان پێبه‌خشیوی.

هێمنى شاعیری گه‌ل و جوانى و خۆشه‌ویستى و خه‌بات یه‌كێك له‌و سه‌رقافه‌چپانه‌. ئه‌و ته‌نیا شاعریكى داھێنه‌رى سه‌رده‌مى خۆى نیه‌، به‌لكوو فیداكارو شۆڕشگێڕ و مۆف و سه‌وداسه‌ى دنیای ئه‌فراندن و عاشقیكى سه‌رده‌سته‌ى سه‌روشت و جوانیشه‌، بېبارى خۆشه‌ویستى كوردی له‌ ده‌له‌وه‌ داوه‌ و به‌ كوڵ فرمێسكى شادى بۆ سه‌ركه‌وته‌كانى پشته‌وه‌. له‌ ناو جه‌رگه‌ى شكسته‌كانیدا مۆفێ خۆگر و به‌ شیعره‌ حه‌ماسیه‌كانى هانى به‌ره‌نگارى و هه‌ستانه‌وه‌ى نوێى داوه‌. هه‌ر له‌ سه‌رتای ته‌مه‌نیه‌وه‌ تێكه‌لى سیاسه‌تى كوردی بووه‌ و شیعره‌كانیشه‌ى له‌به‌رى ئه‌و دره‌خته‌ن.

ساڵى ١٩٤٢ كه‌ له‌ خۆپه‌لاى كوردستاندا ژك دامه‌زرا، هێمن به‌ تاسه‌وه‌ پێشوازی لێكرد و به‌ په‌رۆشه‌وه‌ بووه‌ ئه‌ندامى هه‌ره‌ چالاكى كۆمه‌له‌، ئه‌وسا هێمن لاوێكى ته‌مه‌ن بیست ساڵ بوو. ئه‌مه‌ یه‌كه‌مجارى بوو بچێته‌ ناو پێكخراوه‌یه‌كى سیاسیه‌وه‌، به‌ تایبه‌ت حیزبى نه‌ته‌وه‌یه‌ى كورد كه‌ هه‌موو خه‌ونه‌ خۆشه‌كانى و ئومێد به‌ ئاینده‌ى پزگارى له‌سه‌ر بنیات نابێت، بۆیه‌ به‌ كوڵ و ده‌له‌وه‌ ده‌رگای له‌سه‌ر گه‌لیك له‌ خولیاى تایبه‌تى و ئارزووه‌ شه‌خسه‌یه‌كانى خۆى داخست و گه‌شتى به‌خشیه‌ ئه‌و ئاواتانه‌ى كه‌ حیزبه‌كه‌ى بوى به‌دى دینیت، ئه‌وه‌تا خۆى له‌ (له‌ كوێوه‌ بۆ كوێ) ی پێشه‌كى دیوانى تارىك و پووندا ده‌نووسیت:

(نه دنامه تی کومه له ی ژک گورانیکی سهیری به سهر مندا هیئا، شهو و پوژ له بیرى کومه له دا بووم، که نهویش نامانجی پزگار کردنی نه ته وه که م بوو، هه موو ناوات و ناره زووی تاییه تی خوُم وه لانا، نیتړ نهک ته نیا دهستم له شه وداوت و هه لپه رین و پېښار گرتن و له سهر سوانه وه ستان هه لگرت، به لککو وهک سوږی توبه کار تووشی هر کیژ و ژنیکی کورد ده هاتم سهرم داده خست و چاوم لئ نه ده کرد، چونکه نه مه شم به خیانه ت ده زانی، بو خاتری کومه له من دهستم له یاریک هه لگرت که به گه وره ترین مه حرومیه تی ژیانمی ده زانم و رابردنی زه مانیش له بیرى نه بر دوومه وه و ناسوږی له دلدا هه ماوه)

له گوډاری (نیشتمان) دا که ژورگانی حیزب بوو هیمن زږد چالاکانه کارى ده کرد و شیعړ و نووسینی بللو ده کرده وه، پاشان بووه نه دنامى دهسته ی نووسه رانی گوډاره که . له هه موو چالاکیه پرووناکبیری و چاپه مهنیه کانی حیزبدا هیمن سوارچاک بوو.

له سالی ۱۹۴۵ دا که به که م کوماری کورد له مه هاباد دامه زرا شهید قازی محمدهد بووه رابه ری، هیمن هه ر دهنگی دلیری شیعړی و نووسه ری بالاده ستی نه و کوماره کورپه یه بوو، هه ر له بهر نه و ناوداریه ی بوو که قازی شهید ناوی شاعیری میلله تی پښه خشی. نه و کوماره تاقانه یه که خه ونی دهیان ساله ی کورد بوو هیند له دلی هیمن خو شه ویست و شکو دار بوو که زوږبه ی شیعړ سروودی ناوازه ی بو نه و پسکا و ده ویست به و زه خیرانه ی میښکی زږد زږد بالای پښکات و له خه می بره خسیښت. که دوژمنه دوور و نزیکه کانی کوردیش دواى تنیا سالیکى ته من چه قوی بڼ نابروویى و نامه ردیان له گه ردنی نا و پیلانی ساخته سیاسه تی به مرام نه گیشتنی کوردیان پیاده کرد و داخکی هه ره گه وره یان له دلی نیشتمان په روه و شوږشگړه کاندنا، نیتړ هیمن دنیای له بهر چاو ته لځ و زرینگه ی پیاله و ټاههنگی گورانی لئ بوونه چه مړ. سیداره کانی مهیدانی چوارچرا که بو قازی و هاوړپکانی هه لخران نه مه دده یان کار له هیمن کرد که وهکخوی ده لیت: (دلی منی به ناسوږ نه نگاوت، ناسوږیک که بوته تیرواوی و نیستایش هه ر وه بن ده داته وه و هه لده داته وه و بڼ گومانم ساریژ نابیت و له گه لم دپته بن گل) چونکه هیمن له دل وه قازی خو شه ویست و به رابه ری ژیر و کوردی چاک و نه ته وه په روه ری داده نا.

نهم کاره ساته جگه رپه سهری هیمنی به ره و تاراوگه پښه لگرت . کوسته گه وره که ی له دل ناخنی و به ره و مالیکى هه تیوو کوست که وتووتر، بلای که سانیکى له خوی دلشکاوتر، به ره و باشووری کوردستان هه لفری، به لام نه و پاسسته ی ده زانی که له هه ر جیگایه کی کوردستاندا، له ناو دلی هه ر کوردیکى مهینه تباردا نه و خانه خوږ و سهرده سته یه . بویه بو

ماوهیهک له م هیلانهی دواى شه پرى جیهانی دووه مدا که برسیه تی و نه بوونی و ماندوویه تی تا سهر ئیسک کاری لی کردبوو حه سایه وه، ترسی ژاندارم و سیخوپانی پژی می شاهه نشامی له سهر په ویه وه، چونکه خو لکی ئه م دیو هاودهر د و پشتوانی بوون. به لام خولیا و خه ونه کانی هیمن هه ره له بلێسه دا بوون. ئه و ده یزانی ولاتی داگیرکراو وهک مرو فی زیندانی وایه، هه ست ده کات و چی له ده ست نایه ت، نه گری و که سی به فریادا ناگات، ته ماشای زنجیره کانی پی و پلی ده کات و توانای پساندیانی نیه، به کورت نه مه نده له گه مارۆدایه که بیجگه له وهی خه م و نازاره کانی بکاته شیعر و په یام چی تری له ده ست نایه ت.

دواى ماوهیهک که باری لای خو یان ئارام و ترسی گرتن و توقاندنی نابیت ده گه پیتته وه و به کشت و کال کردنه وه خو ی سهرقال ده کات. به لام نه واز له شیعر دینیت و نه سهنگه ری کوردایه تی چۆل ده کات.

سالی ۱۹۵۲ که شو پشی گه لی ئیزان به سه رو کایه تی دکتۆر موسه دق له دزی شا و هاو په یمانه کانی هه لگیرسا، کوردستان کلپه ی سه نده وه و له شاره کانی بووه ئاههنگ و شادی سه رکه وتن، هیمن له شاری مه هابادا بووه وه به شاعیره شو پشگیت و ده رکه وتوه که ی جاران و هه زاران که س شیعر ی (ده بۆ ئه ی شامی خانین به غدا نیوه ی پیتت بێ) ی بۆ ده سه نده وه. که دوژمنانی گه ل و ده ول ته ئیمپریالیزمه کانی دۆستی شا پیلانی شکستی شو پشیان دانا و شایان گیترا په وه ئیزان ئیتر هیمن به نا چاری پووی له چیا و ریگای سه خته کان کرده وه و له ناو خه لکانی گوند و کون و نه شکه وتاندا خو ی حه شاردا. مال و مندالی تووشی گیترمه و کیشه و نا په حه تیه کی زۆر هاتن و هه ره له دواى ئه و کاره ساته وه ئیتر باوک و دایکی مردن و خو ی و ژنه که ی و سه لاحی کووپی مانه وه.

له کوتایی سالانی شه ستا، دواى ئه وه ی بزووتنه وه ی نازاد یخوازانه ی کورد له پۆژه لاتی کوردستاندا په ره ی سه ند و پژی می شایش به ئاگر و ئاسن له پوو یا وه ستا و گه لیک تی کۆشه ری شه هیدیان له به ندیخانه کانی توند کرد، ئیتر هیمن خو ی بۆ نه گیرا و له گه ل کۆمه لیک له پابه رانی حیزبی دیمۆکرات و تی کۆشه رانی ریگای کوردایه تی هاتنه باوه شی باشووری کوردستان و ده وامیان به خه باتی خو یان دا، پاشان له سلیمانی و شاره کانی تر دا نیشته جی بوون.

من له دواى هه ره سی سالی ۱۹۷۵ ی، شو پشی کورد وه مامۆستا هیمنم به چاکی ناسی، چ له به غدا و چ له سلیمانی ده مبینی، چونکه منیش نه وه نده م تامی ئه و شکسته له ده میدا تال بوو که مه گه ر پوو خانی کۆماره که ی مه هاباد نه وه ی به هیمن چیتستبیت،

منيش برينداريكي تازهي چه قوی شو دوزمنانه بووم که هيمنيان تاراندبوو، که ليک جار بهدم سکاا و بادهي تالوه شومان به پوژ دهگياند، له نيوه شوي درهنگدا نيمه دهکوتينه ورينگه ورينگي ماملئ و و بهدم (منيش مه حکرومي حه بسی ئينفرادي) يه وه خمي خه ستمان هه لده پشت، خمي ئه وساي نيمه ي تازه کوست که وتوو تا سر ئيسک و به خه ستي نا ئوميد يه کاني ناو چاوي بئوره و پرشنگه پر له دره وشاوه کاني خه بات گيژان بوو، هيمن به رده وام بهدم هه ناسه ي پر له دووکه ليه وه ده يوت «ئيوه ده تانه وي ت ماملئم له بير به رنه وه» ئه و سالانه هاوخم زور بون، به لام زياتر له گه ل شيرکو بيکه س و حه مه ي حه مه باقي و هاشمي که ريمي و که ريم شيخاني و سه باحي غالب و چه ند براده ريكي دي سرمان به سر کوانووه پووخواوه که دا ده ژه ند و وي لي دواي (گودق) يه ک بووين که بيگومان بووين هه رده گات.

مام هيمن زور جار فرمي سكي له چاوان به قه تيس ده وه ستا. يان دلوپه کان هوورميان ده ميئا و داده که وتن، يادگار ه کاني زيندووتر ده بوونه وه، نيمه ي له خويدا و خوي له نيمه دا ده بيني. کورد له کوئ بيت باري شکست و خه مه کاني به کولپوه يه و شاري يادگار ه کاني پي ئاوه دان ده کاته وه، به داخوه ئه مه ميژووي نيمه يه، له هر سوچيکدا خيانه تيک کروشکه ي کردووه و له ژير هر بنچيکدا ده يان شکست و هه ره سي مه لاسن. ئه و ولاته ي به به هه شتي ناوزه ده که ن بيجه له بؤ کپووزي هه ناوي ويژاني گوند و شاري، دره به ده ري و له سيئداره داني خودانه که ي، کيميا باران و نه نفال کردني خه لکه که ي چ بؤ نيکي تر به هه ناسان ده دات؟ بؤ کپووزي ئه م دووکه له له سنگي هر کورديکي ئيزه و نه ويئا که هه ستي کوردايه تي به رده وام کينگلي پي بدات و خه وي له چاو بتارينيت. هيمن له وانه بوو که ئه م هه سته گه راي له گيان و خوينا دانا بوو، مه ي تو ش ي بؤ ئه وه بوو خه مه کاني خه سترين و برينه کاني زياتر بيته وه سوئ، باده ي به پيروژ ده زاني، چونکه هاوده م و دوستي خه مه کاني بوو!

بؤ که سيکه مه ي که ده ردي کاري يه
بي خه ميک بيخواته وه زورداري يه
بؤ که سيکه مه ي دلي پر بي له داخ
بؤ چي لي بخواته وه به رزه ده ماخ

که (نالهي جودايي) و (مه ته پيزي شه رف) و (شهنگه بيژيمان) لا ده خوئينده وه

تۆخزنی ده‌ماتی و ئاره‌زووی ئازادیه‌که‌ی بآلی ده‌گرت و سنوره‌کانی ده‌شکاند پێی ده‌وتین: «من لێره هه‌ست به ۱۹۷۶ ناکه‌م، واده‌زانم له مه‌هابادم.»

سالی ۱۹۷۶ یه‌کیه‌تی نووسه‌رانی کورد/ لقی سلیمانی له هۆلی یانه‌ی مامۆستایان کۆپێکی شیعیر خوێندنه‌وه‌مان بۆ هێمن ساز دا. ئه‌وسا نووسه‌ران له گورپوتینیکی سه‌رنج ڕاکێشدا بوون، ده‌یان ویست په‌نگی شکست زه‌ده‌یی خه‌لک و باری گالۆی سیاسی کورد به ئه‌ده‌بی به‌رگری قه‌ره‌بوو بکه‌ن، بێ ده‌نگی چیا له شاردا به‌ته‌قیننه‌وه، چالاکیه ئه‌ده‌بی و رووناکبیرییه‌کانی نووسه‌ران سه‌رشاری و وه‌ستانه‌وه‌ی پڕ له ئیراده بوون، چ به خوێندنه‌وه‌ی شیعیر و چیرۆک چ له کۆپ و چ له بآلوکراوکاندا به ڕاشکاوی پلاریان له به‌عس و پیاوه بووده‌له‌کانی ناو سیاسه‌تی کوردی و هه‌لخه‌له‌تاوه‌کانی فیلی پزێم ده‌گرت، بانگه‌شه‌ی له دایک بوونێکی نوێ و گه‌ش بینیه‌کی بابه‌تیانه‌ی تریان ده‌کرد.

له‌ و کۆپه‌دا که سه‌دان که‌س له ناو هۆله‌که خزا بوون یان له‌به‌ر بێجیگایی به پێوه‌وه‌ستابوون هێمن شیعیری خوێندنه‌وه، ئاماده بووان ته‌نیا که‌سانی ئه‌دی و ئه‌ده‌ب دۆستانه نه‌بوون به‌لکوو خه‌لکانێکی سیاسی و شوێشگێڕ و نیشتمان په‌روه‌ریش بوون که ده‌یانویست له پێگای شیعیره بلنده‌کانی هێمنه‌وه چاو و دلایان پووناکتر بپه‌ته‌وه که پارێزگای ئه‌و سای سلیمانی و پیاوی متمانه پێکراوی ده‌وله‌ت هاته هۆله‌که هه‌چی بۆ نه‌کرا، زۆر به ساردی پیشوازی لێکرا، که‌چی که هێمن هات له‌به‌ر چه‌پله‌ریزان هۆله‌که به له‌رزه که‌وتبوو، کۆپه‌که شاعیری گه‌وره‌ کامه‌ران موکری ده‌گێڕا و له ژێر فشاری داواکردنی خه‌لکیدا شیعیریکی خۆیشی خوێندنه‌وه.

کۆتایی کۆپه‌که به هورپاو خۆپێشاندانی خه‌لکه‌که شکایه‌وه، به‌ده‌م سه‌روودی «پێی خه‌باتمان چه‌ند سه‌خت و دووربێ» له هۆله‌که هاتینه‌ ده‌رێ، که‌س له‌به‌ر ئه‌و هه‌ماسه‌ته پڕه‌دا خۆی بۆ نه‌ده‌گیرا، ته‌نانه‌ت هه‌بوو ده‌گریا و فرمێسکی شادی و دلخۆشیه‌که‌ی به‌سه‌ر پوویه‌وه ده‌دره‌وشایه‌وه، یه‌کێک بوو له‌و کۆرانه‌ی تۆخزنی دایه‌ ده‌روونی خه‌لکانی مه‌رد و چاو داگیرکه‌رانی سه‌وور و دلی شو‌فاره‌کانی که‌یلی پێ کرد، پیاوانی پزێم که‌وتنه چاودێری کۆپه‌کان و نووسه‌ره به هه‌لۆسته‌کان، هێمنیش له‌و چاوسوور کردنه‌وه‌یه ده‌ریان نه‌بوو، داوايان لێکرد جاری دی کۆپ له کوردستاندا نه‌گرێ و زووش بگه‌په‌ته‌وه پایته‌ختی زیندانه‌که‌ی خۆیان.

هێمن لای خه‌لکی کوردستان سونبۆلی مو‌قاوه‌مه‌ت و شاعیری ئازادیخواز و ئاواره‌بوو، چامه‌ی ناڵه‌ی جوداییه‌که‌ی ئه‌گه‌رچی به پوآله‌ت وه‌ک شیعیریکی پۆمانسی و سۆزی تاکه

که سیک خو ده نویتیت، به لام له گه وهردا سکالا و نازار و بلتیسې ټینسانیتکی کورده که مل به کوین و پوو له ناسوږیه، هاواری گه لیکه نوقمې به دبه ختی و سهری گیتزی یاریه کانی سیاسه تی دنیا به لام نه مردوو و گیانیتکی به بزات و زیندوو. له و شیعره دا چەند زیانی تاییه تی هېمن نه بینریت نه وهندیش پهنج و نه میده کانی نه ته وه که ی به رجسته نه بن!

بویه نالهم تیکه لی نه ی کردوو
شیوه نیکم پی یه نه ی نه ی کردوو
لیم گهری با دهرم سوزی دهر وون
لیم گهری با هله ورتم نه شکی روون
شیوه نی من شیوه نی ټینسانیه
بانگی نازادی و گروئ یه کسانیه
شیوه نی من شینی کوردی پی به شه
نه و گه له ی حاشا ده کهن لی و هه شه

هېمنی مروف و شاعیر و شپړشگېر زور له وه زیاتره که به چەند وو شه یه کی له م بابته هه قی په وای خو ی بدریت، شیعره کانی شایسته ی ده یان لیکولینه وه و هه لسه نکانی زانستی و نه کادیمین، خویندنه وه یه کی بابته یان و سه رده مانه ی گه ره که که پسپوړیکې بواری په خنه و توږینه وه ی لږ بیته ده ست، هېمن وه ک خو ی هه لوږستی وه ک شاعر و نه ده بی.

(بنکه ی نه ده بی و پووناکبیری گه لاوږ) به شانازییه وه له پوړه ی چاپ کردنی کتیبیدا نه م به ره مه ی کرده توبه ره و پشکیشی نه دیب و خوشه ویسته کانی هېمنی نه مری ده کات، (چه پکې گول، چه پکې نیرگن) په نگاله یه کی نه ده بی یاداشت نامه، شاعر، په خشان و چیرۆکی جوانی هېمن، له ژانیدا و له دوو توږی کتیبیدا به چاری نه یدیتن، به لام چار له رتیه، نه مه یادگاری دواي مرگيه تی که به ریز کاک (سه لاج) ی کوپی مام هېمن کوئ کردوونوته وه، قهرزیکه له سر هر دام و ده زگا و بنکه و مه لبه ندیکې پووناکبیری کوردی که چاوی خوینه رانی پی بگه شینیتته وه. بنکه که مان نه م ده ست پشخه ریه ی به نه رکی زوی زانی، نه م کاره له چوارچیره ی نه و ده یان خولیا و ناره زو پووناکبیری و نه ده بیانه دایه

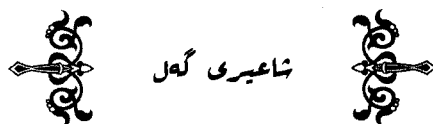
که له پېشماندایه و بهخت یار و کورد به رقه رار بښت به نه نامیان ده گه یه نین، نه مه بهر
کوله، به لام به رکولنکی ناوازه .

دروود ټو گیانی نه مری هیمنی خه بات گنډ و شاعیری گه وره ی کوردایه تی و جوانی و
سروشت .

په ووف بڼگه رد

سه روکی بڼکې نه ده بی و پوونا کبیری گه لاویژ

سلیمانی، ثابی ۱۹۹۷

ئەوپۆ ھەركەس لە ئەدەبی كوردی شارەزا بێ ناوی ھێمنی بیستووھ . شیعەرەكانی
خوێندۆتەوھ و بێگومان دەزانێ كە ھێمن یەكێك لە شاعیرە ھەرەبەرزەكانی كوردی
سەردەمی ئێمە؛ بەلام شیعری ھێمن ھەر لە سەرەتاوھ لە چوارچێوھ ئەدیب و نووسەران
دەرچووھ؛ لە ناو كۆمەلانی خەلكی كوردستاندا بڵاوبۆتەوھ و ھەر لە سەرەتاشوھ لە دڵی
ھەموو كوردیكی دلسۆز و نیشتمان پەرۆەر كاریگەر بووھ و ئەوانی بەرھەو خەبات لە پێناوی
پزگاری گەلی كورددا ھان داوھ . ھێمن لە سەرەتاوھ شاعیری گەل و ھەر بە شاعیری گەلێش
ماوھتەوھ . سێ سالی زیاترە ھەزاران خەباتكەری كورد پێكەوھ لە گەڵ ھێمنی شاعیر ھاوار
دەكەن:

گەرچی تووشی پەنجەرپۆیی و ھەسرەت و دەردم ئەمن
قەت لەدەس ئەم چەرخە سێلە نابەزم مەردم ئەمن
من لە زەنجیر و تەناف و دار و بەند باكم نیە
لەتەتم كەن، بمكوژن، ھیشتا دەلێم كوردم ئەمن

ھێمن عاشقی كێو و تەلان و بەندەن و بەردی كوردستانە . نیشتمانی، تەبیەتی و لاتەکی

باش دهناسى و له گهلى په روه رده بووه . له «به هارى لادى» «به هارى كوردستان» ،
 «شهنگه بىرى» ، «فرىشته ي پريوه» و زور شعيرى تريشدا نيشانى ددها كه له ناسين
 و ناساندنى ته بيهه تى كوردستان و جوانيه كانيدا چه نده شاره زا و ماموستايه . جيگاي
 سه رسورمانيش نيه هيمن له گه ل ته بيهه ت گه وره بووه له ته بيهه ت ئيلهامى وهرگرتووه .
 كه سيك ته بيهه تى كوردستانى ديتبى و نهك هر ديتبى بهلكوو له گه لى تيكه لاو بوويى ،
 هيمن به ناهق نازانئ كه ده لئ :

به هه شته كورده وارى من به هه شته

هيمن له شيعيرى خويدا زور جار باسى زورليكراوى نه ته وى دهكا ، له مافى خوراوى
 گه ل ديفاع دهكا ، ناره زوى نه ويه كورد هرچى زورتر له ستمى نه ته وايه تى رزگار بىن ،
 بوونى نه و ستمه به سهر چاوه ي زور به دبختى و كوپره وهرى و بيبه شى ده زانئ . له
 «دواپوزى رووناك» دا ده لئ :

له ميژ بوو هه قى كورد ده خورا به فيرؤ
 له ميژ بوو كورد بوو ديكرد شين و پؤرؤ
 له مهيده انى شه قينى دوژمنيدا
 سهرى سهردارى كوردى بوو وه كوو گوؤ

هيمن به تاييه تى زور په روښى نه ويه كه له كوردستانى ئيران زمانه كى نازادى
 په رنه ستاندنى نيه ، نه ده به كى بلاوناك ريته وه ، فهره ننگه كى پيشيل ده كړئ . له
 پؤژگارى په ش» دا ده لئ :

داخرا دهركى پؤژنامه
 شكاون نووكى خامه
 كوردى نووسين هه رامه
 دوژمن ده لئ بى تامه

دران کاغز و دهفتهر گیران شاعیر و نووسهر

هیمن نه ته وه که ی خۆی خوش دهوئ؟ له وهش زیاتر نه ته وه ی خۆی ده پهره ستن،
به لām رقیشی له هیچ نه ته وه یه کی تر نه . له هه موو دیوانی هیمن دا شیعریک که باسی
نه ته وه یه کی تر به خراپه بکا یا کورد له نه ته وه یه کی تر به بهرتر دابنن به دی ناکرئ؛
دیاردیه که به داخوه له دیوانی زۆر شاعیری کورددا بهرچاو ده که وئ. نه که هه ر نه وه،
به لکوو به شهردۆستی یه کیک له سروشته تاییه تیه کانی شاعیری هیمنه .
هیمن زۆر جار باسی پیشه و قازی ده کا و له شیعره کانی پادیاره که چهند نه پۆله
به نرخ و هه لکه وتوه ی گه لی کوردی خوش ویستوه . پیشه وای خوش دهوئ چونکه :

زانا بوو، کورد پهره ر بوو
پیشه و بوو، پابه ر بوو

به لām بۆیهش پیشه و به مه زن ده زانی چونکه :

هه ر کورد نه بوو، به شهر بوو
خه می خه لکی له بهر بوو

هیمن گه لانی تری ئیرانی به دۆستی گه لی کورد ده زانی و له خه بات و تیگۆشاندن به برا
و هاوآلیان داده نئ. له «کورد و نازه ربایجانی» دا ده لئ:

کورد و نازه ربایجانی هه ر دوو داوکیان په وایه
هه ر بژین و پایه دار بی یه کیه تی ئه م دوو برایه

هیمن دیسان له سه رتاوه له ناو نه ته وه ی خوشیدا هه موو چین و تووژیک به یه ک
چاو ته ماشا نه کردوه و ناکا. له شاعیری به ناویانگی خۆیدا «ده یلیم و بیتاکم» ده لئ:

ئەوی ئاغا بی بیکاره
 جەبوون و قەلس و لاساره
 دزی و پینگرتنی کاره
 ئەمن دەیلیم و بیباکم
 لە شەرم و شوورەیی مردم
 بە خۆم من چۆن بلیم کوردم
 کە ئاغا ئابرووی بـردم
 ئەمن دەیلیم و بیباکم

لە «ئارەق و تین» دا زۆر بە جوانی و بە زمانی سادەیی جووتیاران باسی نرخێ کاری
 جووتیار بۆ کۆمەڵ دەکا و چەوسانەوهی جووتیاری نیشان داوه و دەریدەبرێ کە ئینسانی
 زەحمەتکێش لە لای زۆر خۆشەویستە:

من جووتیارم، من جووتیارم
 من لە گەڵ ھاوتا ھاوکارم
 من بە ئارەق و ئەو بە تین
 دامانپرشتووە بناغەیی ژین
 باسکی من و تیشکی ئەوی
 بژێو دەستین لە زەوی
 گەر جووتیار ئارەق نەپژێ
 گەر هەتاو تیشک ناوێژێ
 دانیشتوی ناو کۆشک و قەلا
 دەخۆن نانی گەڵا گەڵا؟!

لە شیعەرەکانی پێ بە هاسانی دەردەکهوێ کە هێمن لە ژیاڵی زەحمەتکێشانی کوردستان

به تاییه تی جووتیاران له نزیکه وه شاره زایه . له وهش زیاتر خۆی تا پاده یه ک له م ژیا نه دا به شداره . خۆی ده لئ: «چاک خه ریکی کاسبی بووم زۆر زوو فیژی کشت و کال بووم.»

فه لسه فه ی ژیا نی هیمن نه وه نیه که دانیش و له دووره وه ته ماسای ژیا ن و خه باتی گه ل بکا و بو خۆی و یا ن بو گه ل شیع ر بلن . هیمن نه وه نه سله ی قه بوول کردو وه که نه رکی شیع ری شاعیری گه لیکی زۆر لیکرا و ته نیا لیکدانه وه و خستنه نا و هۆنرا وه ی ته بیعه ت و جوانی نیه . شاعیر له پیشدا ئینسانه ، ئینسانیکه که هه ستی ناسکه و زوو ده جو لیتته وه .

چۆن شاعیر به مانای پاستی نه م وشه یه ، ده توانی به رامبه ر به ه ژاری و کویره وه ری و بیه شی گه له که ی بی لایه ن بی؟ له نیوان پاستی و درۆدا ، له نیوان ئاهورامه زدا و نه هریمه ندا ، له نیوان هه ق و نا هه قدا پاستی هه لته بژیژی ، به گژ نه هریمه ندا نه چی و دیفاع له هه ق نه کا؟ بۆیه هیمن ته ماشاچی نیه و ناتوانی ته ماشاچی بمییتته وه . به هه موو میزی خۆیه وه به شیع ر و به نووسین هه نگاوی نا وه ته نا و مه یدان ی خه بات و تا سه ر به ره و ئاسۆی رو ن ، تا تپۆیکی پزگار بوون یاریده ی گه لی خۆی ده دا . هیمنی شاعیر له هیمنی خه باتکه ر جیا نا کریتته وه .

بزانه تو نه وه ی نه هلی هونه ر بی
 ده بی یا ده سه سه ر یا ده سه ده ر بی
 هونه ر مه ند و ژیا نی خو ش مه حا له
 هونه ر مه ند په نه جه پۆیه ، ژینی تا له
 منیش با برده له ی به ر گیزه لوو که م
 ده میک له و قولکه ، تا ویک له و چلوو که م
 منیش زۆرداری پرزه ی لی بریوم
 منیش به ده کاری بواری لی ته نیوم

یا له «فرمیسی گهش» دا که به قسه ی خۆی له و په ری ته نگانه لیه وماندا گو توویه ،
 ده لئ:

کوشتمی و شه‌ش خانی ئومیدی له من گرتن حەریف
مۆره هه‌لداوێم و بیه‌ووده به ته‌مای دووشه‌شم

هه‌ندێ شیعری تریش وه‌ک «گریانی نیوه‌شه‌و» و «ئاره‌زووی فەزین» هه‌ر نیشانه‌ی
نائومیدی شاعیر و پا‌کردنی له‌ پاس‌ت ژیا‌نی تاله‌. له‌ سا‌لی ١٣٢٥ وه‌ تا سا‌لی ١٣٣٠
سه‌رده‌می پاشک‌شه‌ی جوولانه‌وه‌ی گه‌لی کورد و هه‌موو گه‌لانی ئێرانه‌. له‌ سا‌لی ١٣٣٢ دا که
ئاسۆی خه‌بات پوون‌تر بووه‌، هه‌یمن له‌ «ئاوا‌تی به‌رز» دا جا‌ری‌کی‌تر دیت‌ه‌وه‌ مه‌یدانی خه‌بات.
هه‌یوای به‌ خه‌باتی گه‌ل زیات‌ر ده‌بێ و ده‌یه‌وێ به‌ شیعری خۆی له‌م خه‌باته‌ دا به‌ش‌دار بێ:

فیری زۆر ده‌رسی به‌که‌لک و باشی کردین تیش‌کان
جا بیه‌نه‌ پا‌په‌رپین و شو‌رشی ئه‌م جا‌ری کورد
وا گزین‌گیدا به‌یانی جوانی ئازادی به‌ شه‌ر
پۆزی پوونا‌که، نه‌ماوه‌، زو‌لمه‌تی شه‌وگاری کورد
ئه‌و زمانه‌ شیرنه‌ی ئیمه‌ په‌ره‌ی ده‌گرت‌ه‌وه‌
نادرێ چیدی کتیب و ده‌فته‌ری نه‌شعاری کورد

قو‌ناغیکی نو‌ی له‌ ژیا‌نی گه‌ل و شاعیردا ده‌ست پێ‌ده‌کاته‌وه‌. ماوه‌ی پاشه‌کشه‌ دوایی
دێ و گه‌لی کورد خۆی بو‌خه‌بات دوا‌پۆژ ئاماده‌ ده‌کا. نفووزی حیزبی دیموک‌راتی کوردستان
که‌ به‌ نه‌ینی تیده‌کو‌شێ، پۆژه‌پۆژ له‌ ناو کۆمه‌لانی کوردستاندا زیات‌ر ده‌بێ. به‌ره‌و هه‌ورا‌ز
پۆش‌تنی جوولانه‌وه‌ هه‌تا پۆژه‌کانی گه‌لاوێژی ١٣٣٢ دپۆژه‌ی هه‌یه‌، له‌ ٢٥ گه‌لاوێژه‌وه‌
هه‌تا پۆژی شوومی کودی‌تای ٢٨ گه‌لاوێژ خه‌لک له‌ شاری مه‌ها‌باد حوکمداری ده‌کا. له‌
پۆژی ٢٥ گه‌لاوێژدا خه‌لکی مه‌ها‌باد به‌ درشت و ورده‌وه‌ هه‌موو له‌گه‌ڵ هه‌یمن که‌ بو‌
یه‌که‌مجار پاش چه‌ند سا‌ل له‌ کۆبو‌ونه‌وه‌یه‌کی چه‌ن هه‌زار که‌سیدا شیع‌ر ده‌خوینیت‌ه‌وه‌،
ها‌وار ده‌که‌ن:

برۆ نه‌ی شاهی خائن! به‌غدا نیوه‌ی پێته‌ بێ

ئهو سهردهمه، سهردهمی نیوه دیموکراسیش زۆر ناخایه نئ. دهووانی پهشی پاش کودیتا دهست پیدهکا و هیمنی شاعیر جاریکی تر تووشی ناویمیدی دهبی و له «تووپهیی» دا دهلی:

لهو ولاته کهسیک له خهو پابی
بهشی چارهپهشی و خهم و سینه
تیگهیشتم عیلاجی دهدی من
مهستی و شیتی و نهزانینه

یا له «چاره نووسی شاعیر» دا دهلی:

دهزانی بوچی من هتیده پهریشان و خه فه تبارم
له گهل بازاری ژیان غهیری هونه نیمه چ سهرمایه
له گهل چارهپهشی و دوور بهشی و نه گبهت دهبی هه لکم
له میژه چاره نووسی شاعیرانی کوردی هه وایه

تاقی کردنه وهی سالانی دریتی خه بات به هیمنی سهلماندووه که خه بات دوور و دریژه،
هه وراز و نشیوی ههیه، سهرکه وتن و شکستی تیدایه؛ به لام هیمن کۆلنه ده ره:

پۆلهی کوردم فیری هه وراز و لیژم
تا زۆر برپۆم، زیاتر ئارهق برپۆم
کورترتر دهبی پینگای دوور و دریژم
دهپۆم به رهو ئاسۆ، به رهو ئاسۆی پوون
دهپۆم دهپۆم تا ترۆپکی رزگار بوون
من پهروه دهی بن سییه ری نه شه که وتم
گه لیک جاران له چالای پهبه که وتم

هاتمه دهري، هه دام نه دا، نه سه سه روه وتم
 ده پرم به رهو ناسو، به رهو ناسو پرون
 ده پرم ده پرم تا ترۆپکي رزگار بوون

مه وراز و نشيوي ژيان و خه باتي گه له شي عه ركهاني هيمن دا زور جوان دياره . له
 كاته وه كه ده ستي به شي عه رگوتن كر دوه هه تا نه مپو، شي عه ري هيمن ناويته قوناخه كاني
 خه باتي گه لي كورده . له سالي ۱۳۲۴ (۱۹۴۵) پا هيمن به پيشوازي پيكهاتني حيزبي
 ديموكراتي كوردستانه وه ده چي و ده لي:

له سايه ي حيزبي ديموكراتي خو مان
 له بالدار تپه پي نه ورۆكه پي پو
 نه ما داخ و په زاره و ماته م و خه م
 زه ماني هه له پرين و به زمه ئيمرو

له پيه نداني سالي ۱۳۲۴ دا كۆماری مه هاباد دامه زرا هيمن «نه و سال به هاره بو ئيمه
 زستان» يا له «پوڅي خو شي» دا ده لي:

گه رچي زستانه به فر دا پيوشي نه ورۆ گشت ولات
 خاكي پاكي ئيمه خه مليوه وه كوو باخي ئيرم

به لام كۆماری مه هاباد ته ماني كه متر له ساليك بوو . جوولانه وي گه لي كورد له
 ئيران هه ر وهك جوولانه وي سه رانه ري ئيران تووشي شكست بوو . هيمن له «پوڅگاري
 ره ش» دا تووشي نا ئوميد دي ده بن، وهك كۆمه لاني خه لكی كوردستان كه تووشي نا ئوميد دي
 ببوون:

به فیرو چووخه باتمان
 داگیراوه ولاتمان
 تیپه ری پوژی هاتمان
 پروخا کوشکی ناواتمان
 له پیای نازا و سه رکهش
 له زهمه تکیشی ییبهش
 ناخنراوه کونه رهش
 نابینی که سی پروو گهش

به تاییه تی شهید بوونی قازی، هیمنی داخدار کردووه. هه م دۆست و مامۆستای
 له دهست داوه و هه م پیشه‌وا و سه رکۆمار.

له چوارچرای مه‌هاباد
 له کانگای بیی نازاد
 دهستی رهشی ئیستیبداد
 چه‌قاندی داری یی‌داده
 له کاتی نیوه‌شه‌وا
 له جه‌نگه‌ی شیرین خه‌وا
 کرا کاری ناپه‌وا
 له دار درا پیشه‌وا

هه ره لهو ساله‌دا هیمن له بهر خه‌باتی رابردووی خۆی تووشی دهردی سه‌ر ده‌بی و بو
 ماوه‌یه‌ک ولات به جی دیلی. دیاره وه‌زعی سیاسی ته‌ئسیری کردۆته سه‌ر شیعی هیمن.
 له «بابرده‌له» دا ده‌لی:

منیش نهى بلبلى بهندى وه كوو تۆم
 وهها دوورم له هیلانه و گۆلى خۆم
 منیش وهك تۆ له کيسم چووگولى سوور
 منیش هیلانه کهم لیکراوه خاپوور
 منیش بابردهلهى بهر گیزهلووکه
 دهمیك لهو قولکه، تاوئک لهو چلووکه

نهو توو پهی و پهشی چاره نووسی شاعیر له شیعرهکانی تریشدا هه بهر چار دهکهوئ
 و ههتا سالی ۱۳۴۰ (۱۹۵۹) هه بهردهوامه. له «له گلینهی شاعیر» دا دهلی:

نهگه بهر خهرمانی عومرم نیستهکانی پاکى با بیبا
 به مهرگی تۆ مچورکیشم به دلدا نایه با بیبا
 هه موو عومری نه بهد تییدا نییه خووشی دهمیك مهستی
 خدر ئاوی هه یاتى بو چوو؟ فیرى شهراى با

له «ناسۆرى ته شهنا» دا پاگردن له ژيانى واقعی، لهو حهقیقهته تالهى که شاعیر
 تووشی بووه و نایهوئ قبوولی بکا، به تهواوی دیاره. هیزى نهوهی نییه ژيان بگورئ،
 پێگای نییه خووی دوور بختهوه، دهیهوئ پا بکا و به یارمهتی مهی روو له دنیا بهکی
 خه یالی دهکا:

چۆن نه بهم بو مهی و مهیخانه پهنا، تیگه یوم
 لهو ولاته هه موو شت زۆره، بهنی ئادهم کهم
 شه پهبایه له چیاکان و ههوا تووشه دهنه
 وه کوو شهیتان ده مهویست روو له چیاى نهستم کهم

ساله‌کانی ۴۷ - ۱۳۴۶ که پاپه‌پینی چه‌کداری له کوردستانی ئێران به‌ریا ده‌بین هێمن خۆی تییدا به‌شدار نییه، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌و پاپه‌پینه ده‌ژی. هیوای به‌خباتی گه‌ل زۆره، باوه‌پی به‌هیزتره. بۆ شه‌هیدانی ئه‌و پاپه‌پینه ده‌گری، به‌لام شه‌یعره‌کانی پڕه له‌ هیوا و ئاوات بۆ سه‌رکه‌وتن. نیشتمانپه‌روه‌ران بۆ تیکۆشان هان ده‌دا. هێمن بیه‌وی و نه‌یه‌وی، دیسان و ئه‌و جاره بۆ هه‌میشه له‌ناو مه‌یدانی خه‌باتدایه:

بۆ شه‌هیدیکی که‌ گه‌وزیه له‌نیو خۆن ده‌گریم
بۆ هه‌فالیکی که‌ چوو بێ سه‌ر و بێ شوین ده‌گریم
تا به‌ ده‌ستی په‌ری نازادی له‌سه‌ر گوپری شه‌هید
گه‌له‌ شلیزه له‌ گشت لایه‌کی نه‌پوین ده‌گریم

شه‌یعره‌کانی هێمن ئیتر بۆنی ناھومیدی لێنایه. چهند ساله قوناخیکی دی له‌ خه‌باتی گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێران ده‌ستی پیکردوه. قوناخیک که‌ جێی هیوای گه‌لی کورده. هێمنیش شاعیری وه‌فاداری گه‌لی کورد، هه‌م له‌ پیکه‌تانی هه‌م له‌ ده‌ربیرینی ئه‌و هیوایه‌دا به‌شداره. له‌ «مه‌ته‌ریزی شه‌ره‌ف»، «شه‌نگه‌بیژی»، «نامیزی ژن»، «ترۆپیکی رزگاری»، «شه‌پۆلی تۆله»، «شه‌و و شه‌یتان»، «گا و گه‌ردوون»، «کاروانی خه‌بات» و له‌ «ده‌سکه‌وتی خه‌بات» دا شه‌یعی کۆمه‌لایه‌تی و شوپشگیژی چ له‌ باری ناوه‌پۆک و چ له‌ باری شه‌یوه‌وه‌ گه‌یاندۆته‌ پله‌یه‌کی به‌رز و ئه‌وتۆ که‌ که‌مه‌تر شاعیری کورد گه‌یاندوویه‌تی. هێمن ئاماده‌یه‌ بۆ به‌جێ گه‌یاندنی ئه‌م هیوایه‌ خۆشی به‌خت بکا:

خۆم ده‌سووتینم هه‌تا به‌زمی خه‌لک پۆشن بکه‌م
کێ له‌ پێی خه‌لکا وه‌کو شاعیر ده‌سووتی، شه‌م نه‌بی؟

له‌ سه‌ره‌تادا شه‌یعره‌کانی هێمن له‌ ژێر ته‌ئسیری دوو ره‌وتی ئه‌ده‌بی دایه. وه‌ک هه‌موو شه‌یعی شاعیرانی کوردی سه‌رده‌می سی - چل سال له‌مه‌وبه‌ر ته‌ئسیری ئه‌ده‌بی فارسی له‌م شه‌یعرانه‌دا دیاره. زۆربه‌ی شه‌یعره‌کانی شه‌یعی عه‌رووزین، وه‌زن و قافیه‌یان له‌گه‌ڵ

دهستووری شیعی فارسی ریک دهکه وی. له لایه کی تریشه وه شیعی شاعیره کورده کانی به ناویانگ وهک «نالی» که خوی له ژیر ته ئسیری شیعی کلاسیکی فارسیدا بووه، ته ئسیری کردۆته سهر شیعه کانی هیمن. بۆیه له سه ره تادا هیمن شیعه کانی شیوهی غه زه ل و قه سیده و جار جاریش مه سنه وی و دووبهیتی و هی تریان هه یه. هیمن ئیستاش هه ر جار - جار دهگه پیتته وه سهر ئه و شیوه کلاسیکه و هیندی له شیعه تازه کانی هه ر به م چه شنه گوتراون. وهک «ئاواتی بهرز»، «گلینهی شاعیر»، «دهسکه وتی خه بات» و هتد. له م شیوه شیعه گوتنه دا هیمن دهستیکی بالای هه یه. شیعه کانی په وان، به زمان جوان و به مانا دهوله مه ن.

پاش ماوه یه کی سه ره تایی شیعه کوتن، هیمن به ره به ره دهگه پیتته وه سهر شیوهی نه ده بی په سه نی کوردی. خوی له قافیه و وه زنی شیعی کلاسیکی رزگار دهکا و شیعه کانی له به سه تی کوردی ده چن، له و به سه ته یه ی که شاعیر هه مو پۆژی له لادی ده بیسی؛ به سه ته یه که چوارچۆیه ی بۆ دا پشتنی شیعی کوردی له بارتیه و زمانی کوردی له تنگ و چه له مه رزگار دهکا و وهک چۆمیکی خرۆشانی لیده کا که بۆ لای ده ریای بێ سنوور ده پوا.

جار - جار که ئینسان شیعی هیمن ده خوینیتته وه، گۆرانی وه بیر دیتته وه. وا دیاره که به هه لێژاردنی ئه م شیوه شیعه گوتنه دا «گۆران» له سه ر هیمن بێ ته ئسیر نه بووین. له م شیعه رانه دایه که هیمن ده گاته ترۆپکی نه ده بی کوردی و به راستی نه ده بی کوردی پیش ده خا.

هیمن شاعیرێکی رینالیسته، رینالیزمی ره خنه گرانه له ناوه پۆکی شیعه کانی هیمن دا به ته وای به رچاو ده که وی. هیمن باره هه ره گرینگ و ئه ساسیه کانی ته بیعه ت و ژیان و ئاده میزاد به چاویکی ره خنه گرانه ی شاعیرانه باس ده کا و کۆمه ل بۆ به ره وه پیش چوون هان ده دا. هیمن زۆرجار له هیندی شیعی خۆیدا له ناتوورالیزم نزیک ده بیتته وه، ئه وه ی که ده بیینی باسی ده کا و به چاوی ره خنه سه یری ته بیعه ت یان کۆمه ل ناکا. هه روا بزانه ده یه وی تابلۆیه کی ته بیعه ت بکشی و بیخاته به رچاومان. به لām شیعی وای که مه؛ وادیاره خۆشی ئاگای لێیه که له رینالیزم دوور که وتوو ته وه، زوو ناتوورالیزم به رده دا و دهگه پیتته وه سه ر رینالیزم که سه بکی به نه په تی ناوه پۆکی شیعه کانیه تی. ئه و ناتوورالیزمه به تابه تی له «به هاری کوردستان» و «له بیرم مه که» و چه ند شیعی تر دا خوی ده نویت.

ژن له شیعی هیمن دا پۆلیکی زۆر گرینگی هه یه. جوانی ژن ئیلهام ده ری شاعیره. سه رانه ری دیوانی هیمن ئه و راستیه ده ر ده خا که وێپای ته بیعه ت و ژیان و خه باتی

گەل، ژنە کە هیمن بۆ شیعەر کوتنھان دەدا. شیعەرەکانی هیمن لە سەر ژن نموونەی شیعری بەرزنی کوردین. لە «کیژی لادێ» دا بە کچی کورد ھەلەلێ:

لاجانگت وە کوو گزنگی تاوی
 ھەر بۆ خۆی جوانە، تیف تیفە ی ناوی
 کوڵمە کەت وە کوو گولالە ی گەشە
 بی سورمەش چاوە مەستە کەت پەشە
 وە کوو فرمیسیکی ناشق رووناکی
 وە کوو ناونگی بەیان ی پاکی

ئەو تابلۆیە کە لە «بیرم مرکە» دا لە ژنی دەکیشی، بەراستی جوان و نایابە، ھەر ھەما لە «پەری شیعەر» و لە «شەنگە بیژی» و ژۆر شیعری تردا هیمن مامۆستایی خۆی لە ھۆنراوە دانان بۆ ژندا دەسەلمێنێ. بەلام ژن، بۆ هیمن تەنیا سەرچاوە ی ئیلاھام نیە. هیمن بۆ رزگاری ژنی کورد خەبات دەکا. لە «یادگاری شیرین» دا دەلێ:

لادە چارشپیوی رەشت بە دەرکەوی کولمی گەشت
 چون لە قەرپنی بیستەما زۆر عەیبە ئەو رووگرتنە

هیمن دەیهوێ ژن بەرلە ھەموو شتێک خاوەنی مافی ئینسانی خۆی بێ و زۆرجار دژی زۆرداری و بێحۆرمەتی سەبارەت بە ژن دەنگی خۆی ھەلدێنێ. هیمن ژنی خوشدەوێ، دەبێرەستێ و نرخێ ھەموو جوانیەکانی ئەو دەستکردە نایابە ی تەبیەت دەزانێ؛ بەلام لە لای هیمن خەبات بۆ رزگاری گەل، بۆ ئازادی کۆمەلانی خەلک لە ژن خوشەویستترە. لە «نامیزی ژن» دا دەلێ:

بەلێ سەختە یە کجار سەختە، دووری لە ژن، نامرادی
 بەلام لە ژن خوشەویستتر لەلای من ئەتۆی ئازادی!

زمانی هیمَن زمانی کوردی پەتی و جوانه . نه پرە له وشەیی بیگانه و نه وشەیی
دهستکردی تێدایه . زمانهکهی زمانی کۆمهلاڤانی خهڵکی کوردستانه . بهلام هیمَن که خۆی
خهڵکی موکریانه، تهعهسووبی بهکار نههێناوه و به زاراوهی موکریانی شیعر نالێ . به
تایبهتی لهم چهند ساڵهیی دوایدا زمانی هیمَن نمونهیی بهرزی زمانی ئهدهبی کوردیی و
بیگومان له پیکهتانی زمانی پهسهندکراو (ستاندارد)ی کوردیدا تهئسیری ههبووه .

زمانی هیمَن ساده و پەتی و رهوانه، ههم ئه‌دیپ و نووسه‌ری کورد پێی خۆشه و ههم
نه‌خوینده‌واری کورد لێی حالێ ده‌بێ:

هه‌زار خۆزگه‌م به‌ خۆت شوانه
که به‌و مانگه‌شوه‌ جوانه
دانیشتووی له‌ رۆژ و هه‌لدێر
په‌نجه‌ ده‌بزوێ له‌ بلوێر
له‌ گه‌ل ته‌بیعه‌ت هاوده‌می
شادی، به‌که‌یفی، ییخه‌می

«به‌هاری کوردستان» فهره‌نگیکێ بچووکێ زمانی کوردیی، به‌ تایبه‌تی بۆ ئه‌وانه‌ی
ههر له‌ شار ژیاون و له‌ زۆر باری ژیاانی لادێ ئاگادار نین، تابلۆیه‌کی راسته‌قینه‌ به‌ زمانیکێ
ده‌وله‌م‌نده‌ و بێ‌هاوتا ده‌خاته‌ پێش چاو. ئه‌و شیعره‌ و چهند شیعرێ تر که‌ باسی ته‌بیعه‌ت
و ژیاانی لادێ ده‌کهن، بۆ شارستانی ئه‌وه‌نده‌ وشه‌یی نه‌بیستراویان تێدایه‌ که‌ زۆرجار
خوێنه‌رسه‌ری سووپ ده‌میتێ و ناچار ده‌لێ زمانی کوردی چهند ده‌وله‌م‌نده‌ و به‌داخه‌وه
خزمه‌تی نه‌کراوه‌ . له‌ دیوانی وه‌ک هیم‌ندا شیعره‌ وه‌ک «به‌هاری کوردستان» به‌راستی
فهره‌نگیکێ ده‌وله‌م‌نده‌ی زمانی کوردیی. شیعرێ هیمَن له‌ ته‌شبهه‌ی جوان ئاخ‌نراوه‌:

خۆشه‌ویستی گۆشه‌که‌ی ته‌نیایی ههر ئه‌ژنۆکه‌مه
بۆیه‌ رۆژ و شه‌و وه‌ها گرتوومه‌ته‌ ئێو باوه‌شم

له‌ «شه‌نگه‌بێری» دا ئه‌نجامی شیعره‌که‌ی ئه‌مه‌یه‌:

زۆری نەماوە ییتە بەر، نەمامی هەول و خەباتم
لە داگیرکەر پاک ییتەوێ خاکی پیرۆزی ولاتم
چەک دادەنێم، گۆچانەکی جارنەم هەڵدەگرمەوێ
تۆ هەر یێری بە، من هەر شووان، فریشتەیی تاسە و ئاواتم

هێندێ شیعیری هێمن گەشتوووەتە پلەیی هەرەبەرزێ ئەدەبی کوردی کە یەکیەک لەوانە
«کاروانی خەبات»ە. بپوانە چۆن باسی شەهیدبوونی رووناکبیریکی خەباتکەر دەکا:

هەر چوار تەنشتی گیراوه
لە سەنگەرێکدا بە تەنئ
ئەو لاوهی بەلێنی دابوو
هەتا مردن چەک دانەنئ
رووناکبیریکی تا ئەمەپۆ
دەچوو بەرەو ئاسۆگی روون
هیشتا هیوای بە بوولێل بوو
بۆ ئە گەمارۆ دەرباز بوون

بەراستی ئەوێ هێمن لەسەر گۆران دەلێن لەسەر خۆیشی راستە: «تاکێ لە جوانی
پەرەستیدا کەمە و وشە لە دەستیدا وەک مێو، دلتەرە و خوش خەیاڵە و ناسک بینە،
بە هونەرە و شارەزا و وشە رەنگینە»

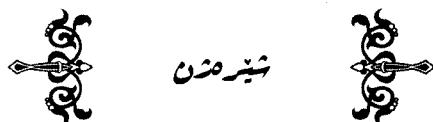
هیوام ئەوێ کە: هێمن سالانی درێژ لەناو گەلی کورددا، لە ریزی خەباتکارانی رێگای
ئازادی گەلی کورد، تێگۆشانی خۆی لە پێناوی رزگاری گەلە کەمان، لە پێناوی پێش
خستنی زمان و ئەدەبی کوردی، هەر درێژە پێ بدا.
دەنیام کە لە دواپۆژدا هێمن زۆرجار پەری شیعەر دینێتە ژوانی خۆی و دیوانیکی ترمان

پیشکش ده کا کہ شیعری کوردی جوانی تیدا بی:

شیعریک وه ک خوناوهی باران
 شیعریک وه ک سرتی دلداران
 شیعریک وه کوو دهریای بی بن
 گهرمتر له باوهشی ژن
 شیعریک سروودی شادی بی
 شیعریک دهنگی نازادی بی

به هیوای نه و رۆژه
 عبدالرحمان قاسملو

شاره که مان، شاره بچووک و تووک لیکراوه که مان سه قز به کیک له و شاره کاوانه ی کوردستان که له میژوی تاریک و پر کاره ساتی خویناوی خویدا گه لیک جار تووشی په لاماری دپندانه ی دوژمن و تالان و برۆ و کوشت و کوشتار و هه لات هه لات و سووتمان، خاپوور کران و چۆل بوون بووه . پووی خووشی که متر به خویه وه دیوه ده توانم بلیم هر نه دیدیوه . به لی شه قز شاریکی تووک لیکراوه . ته نانه ت پاش تیکچوونی حکومه تی په زاخان پاش فهوتانی نه و قازاخه چه که ره قه و نه و دیکتاتورده خوینمژه که خه لکی ئیران پشوو به کی هاته وه بهر و ئاهیکی خووشی له دلی گه پا دیسان سه قز شوومترین و په شترین پوژانی تاریخی پابوارد .

ئه پته شی شاهه نشاهی په هله وی که ده یانگوت ئاسمانی به سه رنیزه وه پاده گرئ و زه وی له بهر پیتیدا ده له رزی له راست سپای هاوپه یماناندا بهری فوویه کی نه گرت . ده سستی بۆ چهک نه چوو، تاوئیکی بهری بهر کانی نه کرد، وهک تووی هه رزن بلاو بوو، وهک بلقی سه رئاو پووچاوه . چهک فریدان . به جلی ژنانه وه پاکردن و خۆ له ته ویله ی ئاغا و ده ره به گان ئاویتن، تاکتیکی نه و فه رمانده لووت به رزانه بوو که خه لکیان به دیل و کۆیله ی خو یان ده زانی و له سه رده می ده سه لاتی بیست سا له ی په زاخاندان کاریان زگ درپن و گیرفان برپن و هه ژار چه وساندنه وه و دارا پووتاندنه وه بوو . به لام نه و قاره مانانه ی که له لیتقه و مانه کی شه هریوه را ده مانچه و شمشیره کانیا ن به چارشیوئیکی ژنان ده دا و چه که بریقه داره کانیا ن به که لاشیکی کرچ و کۆن ده گورپیه وه و باقیشیان ده داوه و خو یان ده شارده وه و له بهر

دهستی خه‌لک، خه‌لکی توو‌په و داخ له دل هه‌لده‌هاتن، نازانم چۆن بوو پاش ماوه‌یه‌کی که م سه‌روسه‌کوتیان له سه‌قز په‌یدا بۆوه؟ نه‌ه‌یا و نه‌شهرم، وه‌ک نه‌بايان پێدا هاتبێ نه‌ بۆران، به‌به‌رگی به‌زه‌رق و به‌رقه‌وه، به‌سه‌ردووشی مه‌نگوله‌داره‌وه، به‌چه‌کمه‌ی په‌ش و خه‌ینگه‌ خه‌ینگه‌ی مامزانه‌وه وه‌ک پۆمیل له‌خه‌یا‌بانه‌کانی سه‌قز دا به‌گه‌ران و خۆ بادان و قه‌مچی هه‌لسووپاندن و پۆز لێدان.

بیجگه‌له‌ پۆمیله‌کانی خۆ ولاتی و خۆمالی قیافه‌ی نامۆ و سه‌یر سه‌یریش وه‌به‌رچاو ده‌هاتن. نه‌فسه‌ری سووره‌ زرته و قه‌له‌و و درێژ و زه‌لام، سه‌ریازی په‌شی، لاوازی مرده‌لوخه، وا دیار بوو بێگانه‌ن، هه‌تێدیکیان له‌و به‌ری ده‌ریاوه‌ بۆ پاراستنی خۆیان هاتوونه‌ ئێره‌ نه‌وانی دیکه‌ش له‌ناسیای دووره‌وه‌ پست کراون و به‌ زۆری زۆردار هه‌نراونه‌ نه‌م ولاته‌ که له‌ پێناوی سوودی «ساحیب» دا بینه‌ قۆچی قوریان.

من نه‌و ده‌می نا که‌ می‌رمندا‌لێکی چاو نه‌کراوه‌ بووم، به‌لکه‌ ئیستاش که‌ هه‌زار په‌ند و گۆلمه‌زم به‌ سه‌ر هاتووه‌ و زۆرم چه‌رمه‌سه‌ری و کوێره‌وه‌ری و ده‌ربه‌ده‌ری دیوه‌ هه‌چ سه‌رم له‌ زاراوه‌ی له‌شکری ده‌ر ناچێ. به‌لام له‌ بیرمه‌ نه‌و که‌سانه‌ی له‌و سه‌رده‌مه‌ دا سه‌ریان له‌ سیاسه‌ت ده‌خورا و ده‌میان له‌ شتی وا وه‌رده‌دا ده‌یانگوت:

وه‌زعی ستراتیژیکی سه‌قز نه‌وه‌ هه‌لده‌گرێ. ده‌یانگوت هۆی گرینگی چاره‌په‌شی ئێمه‌ هه‌لکه‌وتنی جو‌غرافیایی نه‌م شاره‌یه‌. ده‌یانگوت سه‌قز ده‌روازه‌ی کرماشان و قه‌سری شیرین و ته‌نانه‌ت نه‌و دیوی سنووری ئێرانه‌ که‌ کانگا نه‌وته‌کانی ده‌ربه‌ست له‌ده‌ستی ساحیب دان. ده‌یانگوت شه‌پۆلی توو‌په‌یی و به‌ری دژی ئیمپریالیستی خه‌لکی ئێران و جوولانه‌وه‌ی ئازادیخوازه‌ی گه‌لانی نه‌م ولاته‌ نه‌ت‌ره‌ی ئیمپریالیستی برده‌وه‌ و مه‌ترسی گه‌وره‌ی بۆ ئیستیعمار په‌یدا کردووه‌. زۆر شتی دیکه‌یان ده‌گوت که‌ من سه‌رم لێ ده‌رنه‌ده‌چوو و تێی نه‌ده‌گه‌یشتم. ده‌یانگوت هه‌ر بۆیه‌ش ئیستیعمار ناچار بووه‌ نه‌م نه‌په‌شه‌ی به‌ ده‌ستی خۆی ته‌فر و تونای کردبوو سه‌هرله‌نوێ زیندوو بکاته‌وه‌ و گه‌وره‌کانی بکاته‌ توک‌ه‌ری خۆی و له‌ سه‌قز مۆلیان بداته‌وه‌. چونکه‌ مردووی خۆیه‌تی و به‌ ده‌ستی خۆی ناشتوویه‌تی و ده‌زانێ چیه‌ و تێی پانا‌بینی ده‌س بکاته‌وه‌، نه‌م سه‌ورفلا‌نه‌ی هه‌تانه‌ خه‌شی بۆ بکێشن و نه‌م دیلانه‌ی هه‌تانه‌ پشته‌ی بگرن و خه‌ریکه‌ به‌ هه‌موو هه‌یزی خۆی نه‌م ده‌روانه‌، به‌پاریزی.

له‌و سه‌رویه‌دانه‌ دا که‌ ئێمه‌ی خه‌لکی لێقه‌وما‌وی هه‌ژاری سه‌قز له‌ ژێر جه‌زبه‌ و نه‌شکه‌نجه‌ی نه‌په‌شه‌ی شاهه‌نشاهی و ئاغا‌کانیدا له‌ ئاویله‌کی گیان کێشاندان بووین، جوولانه‌وه‌ی ئازادیخوازی له‌ سه‌رانسه‌ری ئێراندا به‌رووی نه‌ستاندبوو به‌تابیه‌تی فیرقه‌ی

دیموکراتی نازهربایجان پوژ به پوژ زنجیری کویله‌تی له دهس و پیتی گه‌له‌کی ده‌پساند و به‌ن‌گه‌له‌وی نیری دیلی هه‌لده‌بپی و حیزبی دیموکراتی کوردستان ئالا‌هه‌لگری خه‌باتی گه‌له‌که‌مان، به‌پابه‌ری پۆله‌ی بلی‌مه‌ت و هه‌لکه‌وتی کورد پیشه‌وای خوشه‌ویست قازبی موحه‌مەدی نەمر، ته‌نگی به‌ ئیستیعمار هه‌لچنبوو و په‌گوپیشه‌ی له‌ هه‌موو لایه‌ک دا کوتا بوو و، لک و پۆپی بۆ هه‌موو مه‌لبه‌ندیکی کوردستان هاویشتبوو.

پیکخواوی حیزبی شاره‌که‌ی ئیمه‌ش سه‌ره‌پای ئه‌و هه‌موو که‌ند و کۆسپه‌ی له‌ پێشدا بوو، له‌ ژێر چاوه‌دێری توندی شا و ئیستیعمار دا ئازایانه‌ خه‌باتی ده‌کرد و ژیرانه‌ چالاک‌ ده‌نواند و په‌یوه‌ندی نه‌تینی و به‌رده‌وامی ده‌گه‌ل مه‌رکه‌زی حیزب له‌ مه‌هاباد نه‌ده‌پچرا و په‌یکه‌کانی حیزب به‌ شه‌و و نیوه‌شه‌و هه‌ر له‌ هاتوچۆ دا بوون، به‌یاننامه و پۆژنامه‌کانی حیزب به‌ نێو خه‌لکدا بلۆ ده‌کرانه‌وه‌.

پاش ئه‌وه‌ی حیزبی دیموکراتی کوردستان به‌یه‌کجاری سه‌رکه‌وت و کاربه‌ده‌ستانی تاران‌ی له‌ موکریان و ئه‌ولاتریش ده‌ره‌په‌راند و جمهووری کوردستان دامه‌زرا، هێزی گه‌ل و پێشمه‌رگه‌ گه‌مارۆی سه‌قزی دا ئیتر حکومه‌تی تاران به‌ جاریکی زراوی توقی و حه‌زیای برینداری ئیستیعمار به‌ ته‌واوی ئاوپه‌وژا و گه‌زاره‌ی ده‌رکێشا و ژه‌هری پیسی خۆی به‌ سه‌ر ئیمه‌ دا پێژاند. پوژ نه‌بوو پۆلیک لاو نه‌گیرین، نه‌خرینه‌ به‌ندیخانه‌وه‌ یا به‌پێ نه‌کرین بۆ پش‌تی جه‌به‌ه. شه‌و نه‌بوو ده‌سته‌یه‌کی دیکه‌ خۆ پزگار نه‌که‌ن و په‌نا نه‌به‌ن بۆ کوردستانی پزگارکراو که‌ ئامیزی بۆ هه‌موو کوردیکی نیشتمانه‌په‌روه‌ر و هه‌موو ئازادیخوازیکی جیهان ئاوالا بوو، له‌و لاشه‌وه‌ ئه‌و ده‌ره‌به‌گ و خاین و خۆفرۆشانه‌ی که‌ حیزب ده‌رتانی خه‌یانه‌ت و خراپه‌ی لێ گرتبوون و ماوه‌ی نه‌ده‌دان خۆینی مسکین و هه‌ژاران چیدی بمژن و ئیسکیان بکپه‌وسنه‌وه‌ به‌ په‌له‌ په‌روه‌زه‌ خۆیان له‌ ئامیزی شاهه‌نشا ده‌هاویش‌ت. ئه‌م حه‌مه‌په‌زایه‌ی ئه‌مپۆ بێ شه‌رمانه‌ ده‌لێ من شای پێخواسانم و به‌ردی دلسۆزی بۆ جووتیار و کرێکار له‌ سینگ ده‌دا. ئیستاش ئه‌و ده‌ره‌به‌گانه‌ی ئه‌و سه‌رده‌می خه‌یانه‌تیان به‌ گه‌ل و نیشتمانی خۆیان کرد به‌ زه‌بری نووکی نیزه‌ ده‌کاته‌ نوینه‌ر و سه‌ناتۆر.

به‌ کورتی سه‌قز بوو به‌ که‌شتی نووج و له‌ هه‌موو تۆ و ته‌ره‌مه‌یه‌کی تێ خزا چونکه‌ ته‌ویله‌ش نه‌ما‌بوو جاشی تێ بکری ئا‌غاوه‌ ته‌کانیان وه‌ک گا و گۆل به‌ سه‌ر خه‌لکدا به‌پی و به‌زۆری له‌ مالان دایان مه‌زrandن. خاوه‌ن مال ناچار بوو له‌ و قات و قه‌ و گرانییه‌ به‌سامه‌ی که‌ له‌ کاتی شه‌پ له‌ هه‌موو جیگایه‌ک به‌ تاییه‌تی له‌ سه‌قز دا هه‌بوو له‌ زاری ژن و مندالی خۆی بگریته‌وه‌ و گا و گولی شا دابه‌ست. ئه‌گه‌ر ئا‌غا به‌رچایی پۆنی که‌ره و هیلکه‌ و هه‌نگوین و مه‌ر‌ه‌با و نیوه‌پۆژی چالۆکه‌باب و شیوی شه‌وانه‌ی گوشت و فپووج و قه‌له‌موون

نه‌بوايه و شه‌و چه‌له‌شی لێ برابا خاوه‌ن مأل پێشمه‌رگه‌ یا به‌ قه‌ولی ئه‌وان «موت‌ه‌جاسیر» بوو. ده‌سه‌به‌جێ پاپۆرتی لێ ده‌درا و ده‌یانبرده‌ دیژیان و تێر و ته‌سه‌ل ده‌یان کوتا و سه‌ر و گوێلاکیان ده‌شکاند و زۆر جاریش بێ سه‌روشوێن ده‌چوو.

له‌و سه‌رده‌مه‌یدا که له‌ سایه‌ی خه‌باتی حیزبکی شۆرشگێڕ و ئازادیخواز و زانایی و دڵسۆزی پێشه‌وا و پابه‌ریکی بلیمه‌ت به‌شیکێ کوردستان هه‌ر له‌ به‌ستینی ئاراسه‌وه‌ تا نیژیکترین گوندی سه‌قز ئازاد ببوو و گه‌له‌که‌مان له‌و په‌ڕی خۆشی و ئازادی و سه‌ربه‌رزیدا ده‌ژیا و وه‌ک ده‌لێن «گورگ و مه‌ڕ پێکه‌وه‌ ئاویان ده‌خوارد‌وه‌» حاڵی خه‌لکی شاره‌که‌ی ئێمه‌ له‌ حاڵی کۆیله‌کان گه‌لێک ناخۆشتر بوو. بۆیه‌ من سه‌قزم نێو ناوه‌ شاری تووک لیکراو. پۆژ نه‌بوو دیژیان، کاسب له‌ دووکان نه‌هێنێته‌ خوارێ وه‌به‌ر شه‌پانی نه‌دا یا گزیری ناغا که‌شیده‌ له‌ نه‌ستۆی چه‌ند حاجی نه‌کا و ئاته‌گی چه‌ند مه‌لا نه‌به‌ی. خۆ ئه‌وه‌ی پاپۆژکاران و کارناسانی بیگانه‌ ده‌یانکرد ئه‌گه‌ر له‌ پووم هاتبا بیگێڕمه‌وه‌ مچوپک به‌ له‌شی هه‌موو ئینسانێکی خاوه‌ن شه‌ره‌ف و به‌ ناموس دا ده‌هات.

ئیستیعمار هه‌میشه‌ له‌ شاره‌که‌ی ئێمه‌وه‌ نه‌خشه‌ی پوو‌خاندنی جه‌مه‌ووری دیمۆکراتیکی کوردستانی ده‌کێشا. چه‌ند جار ئه‌رته‌شی شاهه‌نشاهی شنگلی له‌ خۆی دا و هێرشی برده‌ سه‌ر سه‌نگه‌ری ئازادی و به‌ره‌نگاری پێشمه‌رگه‌ی کورد بوو. له‌لام دیتمان چۆن به‌ شپ و وپری گه‌ڕایه‌وه‌ وپقی خۆی به‌ ئێمه‌ی بێ چه‌ک و بێ ده‌ره‌تان پشت.

داخی به‌ جه‌رگه‌م گه‌نده‌ل فێلی ئیمپریالیزم کاری خۆی کرد و شای خایین کوتوپر هێرشی هێنا سه‌ر حکومه‌تی ئازه‌ریایان وپاش سالێک ته‌ریزی قاره‌مان داگیر کراوه‌ و سیلاوی خۆینی تیدا جاری بوو. مه‌هاباد قبیله‌ی ئاواتی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌ هه‌ر چوارلاهه‌ ئابلقه‌ درا و بێ پشتیوان ماوه‌. جا ئه‌مجار ئه‌رته‌شی شاهه‌نشاهی له‌ سه‌قزه‌وه‌ به‌ره‌و مه‌هاباد که‌وته‌ پێ. ئه‌وه‌ی نه‌ده‌بوو بێ، بوو. کۆماره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌مان پوخوا، پێشه‌وا مه‌زنه‌که‌مان به‌ خۆی و هاوڕێیه‌کانیه‌وه‌ گیران. پێتان سه‌یر نه‌بێ ئه‌وده‌میش یه‌که‌م زه‌ربه‌تی جه‌رگه‌ڕ وه‌شاره‌که‌مان که‌وت و هه‌ول پیزی سێداره‌ له‌ سه‌قزی بێ فه‌ڕ چه‌قی.

به‌یانیه‌کی ساردی زستانی سه‌قز بوو، کاتێ خه‌لک له‌ مأل وه‌ده‌رکه‌وتن چ ببینن؟! کافر نه‌بینن، یازده‌ سێداره‌ چه‌قیبوو، یازده‌ پۆله‌ی نه‌به‌ز، یازده‌ قاره‌مانی کۆلنه‌ده‌ر، یازده‌ پیاوی تێکشه‌ری کوردیان پێوه‌ هه‌لاوه‌سرا بوون. به‌شی زۆری ئه‌م شه‌هیدانه‌ له‌ عه‌شیره‌تی پێشکه‌وتوو و نیشتمانپه‌روه‌ری به‌گزاده‌ی فه‌یزولابه‌گی بوون که‌ میژوو شاهیده‌ ئه‌م عه‌شیره‌ته‌ له‌ پێکه‌هێنانی حیزبی دیمۆکراتی کوردستان و دامه‌زراندنی کۆماری

کوردستاندا چ نه خشیککی گه وره و بهرچاوی هه بووه . له نئو ئەم شه هیدانه دا ئەحمەدخانی فاروقی مەزنی بە گزادان و دوو برا نۆجوانە کە ی دەببیران کە هێندە له میژنە بوو به فێل گیرابوون و به تاوانی کوردایەتی بێ موحاکمە و لێپرسینەوه حوکمی ئێعدامیان درابوو .

ئەفسەریک کە ئەو حوکمە ی پێ راگە یاندوون له زۆر جێیان و بۆ زۆر کەسی گێراوه تهوه :
نیوه شه و بۆ خۆم و چەند گروویان لەو ژوورە ی ئەو سێ برایانە یان تێدا بەند کرد بوو وە ژوور کە وتم، چرایان دایسا ته ماشام کرد ئەحمەدخان ئانیشکی داوه ته وه و سیفار دە کێشێ و براکانی له خواره وه به ئەدەب له سەر چۆک دانیشتون سام گرتمی، به مینگ مینگ حوکمە کەم پێ راگە یاندن پێم سەیر بوو هیچیان نه بزپکان، هیچیان پەنگیان نه گۆرا و پانه چەنین . ئەحمەد خان به شێنەیی سیفاره کە ی کوژانده وه و گوتی :

«من بیرم لـوه کردبووه وه، ئەم پۆژەم له پێش چاو بوو و دەمزانێ له سەر ئەم بیروپایە ی هەمه تووشی شتی وا دێم . بە ئێ، من کوردم، دێمۆکراتم، ئازادیخوازم، من دژی پێژیمی بۆگەنی پاشایە تیم و دژی دەسەلات شوومی بیگانه م و چاره نووسی پیاویکی وهک من له ئێرانی ئێستا دا هەر ئەوه یه . هیچ چاوه توپی به زه ییم له و پێژیمه نه کردوه و ناکەم . به لām شایه کە ی ئێوه کە لافی کۆمه لئاسی لێ دەدا، دەبوو ئەوه نده ی زانیایه ئێمه عه شیرەتین و له نێو عه شیرە تاندا تاوان هەر ئێ مەزن و برا گه وریه چونکه برای بچوک به پێی پێوشوینی عه شیرە تی ناچاره وه دوا ی براگه وریه بکەوێ و له قسە ی نه چێته دەر، له بهر ئەوه نه ده بوو حوکمی وا زۆردارانە و بێ پەحمانه و ناپیاوانه له سەر براکانم بدا .»

هێشتا ئەحمەد خان قسە ی مابوو بیکا کە عه ولاخان وه جواب هات و گوتی :

« کاکه گیان! کاکێ به پێز و به رزم! مایه ی سەریه رزی بنه ماله کەمان! زۆر جێی داخه کە له ناخری ژباندا قسە له قسە ی برا گه وریه خۆمدا بکەم و ئەم پاستیه بدرکێتم کە ئێمه زۆر له پێش جه نابتدا ئەم بیرو براوه یه مان په سندن کردبوو و چوو بووینه نێو ریزی حیزبه وه . ئەگەر خودای نه کردە تو ش نه چووبایه ی نێو ریزی حیزبه وه و ئەم بیرو بروایه ت قبوول نه کردبایه و پێبازی شه پەف و کوردایەتی و ئازادیخوازیت نه گرتبایه و بۆ پاراستنی موڵک و مال و شتی وا پشتت له نه ته وه کە ت کردبایه ئێمه له په سنی عه شیرە تیمان هه لـده دا و قەت شوپێت نه ده کە وتین . بە لکۆو پێم وایه یه کەم لووله ی تهنگ، تهنگی پێشمه رگە ی کوردستان کە به ره و سینگی تو پادێراییه لووله ی تهنگی براکانت ده بوو .»

حه مه خان کە تانیستا بێده نگ بوو گوتی :

« ئەرێ ئەم کەند و کوژە ی بۆ چییه ؟ هه ستن هەر سێکمان برۆین، به ره و شه ره ف،

بەرەو شانازی، بەرەو مەرگی پیاوانە، یان باشتەر بلّیم بەرەو ژیاڤی ئەبەدی».

ئەحمەدخان هەستا لاچاوی براکانی پامووسی و ئەوانیش دەستی ئەویان ماچ کرد و کەوتنە پەڕ.

تا ئێرە لە زمانی ئەو ئەفسەرە بیستراوە کە خۆشی کورد بوو بەلام لە بن دار دا زۆر کەس ئاگای لە ئازایەتی و پیاوەتی و نەترسیی ئەوان بوو و شیعارێ کوردانە و ئازادیخوازانە ئەم سە برا قارەمانانە بیستوو.

کاتیەک ئەم هەوالەدلتە زۆن و جەرگپرە بۆ «زێڕەشان» خانمی دایکی شەهیدەکان کە لە سەر بەرمال خەریکی نوێژ و دۆعا بوو دەبن، لە پێشدا عاتیفەی دایکەتی تینی دەدا و بە نینۆک هەر دوو لا پوومەتە قەڵەوکانی و دەپنێ کە خۆین لووزەو دەبەستێ. بەلام زوو دیتەو سەرخۆ و کۆلی دەنیشیتەو و زۆر بە وێقار و ئارامی بەرەو مەیدانی ئێعدام دەکەوتتە پەڕ. لەو ئاپۆرە نزیك دەبیتەو کە بە خەم و پەژارە و گریانەو کۆر بوونەو. خەڵکە کە بە دیتنی ئەم خانمە بەپێزە و ئەم دایکە دلسووتاوە کە بە دەستی شا قەت کەسی نەماوە و هەجانی کۆپپۆتەو لە گابۆر دەدەن بەلام ئەو ناگری، نۆچاوانی گرز دەکاو لێوی دەکروژێ و سەریەستانە دەچیتە پێش. پێی بۆ دەکەنەو تا دەگاتە ئەو ئەفسەر و سەربازانە کە لە دەورە سیدارەکان کێشک دەکێشن. ئەوانیش بێ ئیختیار دێ دەدەن. دەگاتە بن داری کۆپەکانی کەمیک لە ژێللای تێیان دەفکری و دەلێ:

« دەک پۆلە پەوتان سەپی بێ وەک پەوی دایکی خۆتان سەپی کردوو. من بۆتان ناگیرم، قەوتان بۆ ناپۆم، شینتان بۆ ناگیرم. چونکە ئێوە پیاوانە ژیاڤ و پیاوانە چوونە سەر سیدارە. ئێوە لە سەر دزی و پیاوکۆژی و خەیانەت و جاشەتی نەکووژاون. ئێوە لە پێگای ئازادی مە دا، لە سەر کوردایەتی، لە سەر ئابوو و شەپەف و لە پێناوی پزگاری ئەم گە لە زۆر لێکراوە شەهید کراون و هەرگیز بە مردووتان نازانم.»

لەو حالەتە دا فەرماندە مەج و مۆپەکە سەقزیش تەریق دەبیتەو و لێی دەچیتە پێش و سەرەخۆشی لێ دەکا، شێرە ژن بێ ئەوەی سەپاسی بکا پێ دەکەن و دەلێ:

« داخوا ئەم شۆپە سوارانە دانا بەزن؟»

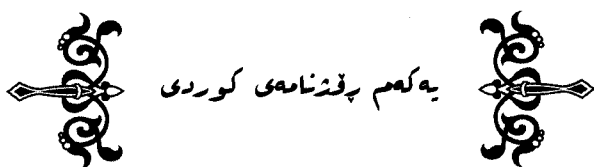
گۆیا ئەمەری شاهەنشایا و بوو سێ پۆژ تەرمی شەهیدەکان بە هەلاوەسراوی بەمینیتەو بەلام فەرماندە و لە بەرامبەر ئەم غیریەتی شێرەژن دا شەرمەزار دەبیتەو دەستور دەدا تەرمەکان داگیرن. «زێڕەشان خانم» کۆپەکانی ماچ دەکا و لەو خۆیتە بە پوومەتیدا دیتە خوار لە کۆلمەیان هەلەدەسوێ، مەلایەک لەویندەری دەبێ و دەلێ: «خانم بۆ و

دهكەي؟» جوابی ده‌داته‌وه: «مامۆستا! كۆپێكى له من بووبێ و شیرى منى خواردبێ و له كۆشى من دا په‌روه‌رده بووبێ ده‌زانم له مردن ناترسێ... به‌لام خۆت ده‌زانى پیاوى بێ گيان په‌نگى ده‌په‌پێ. بۆیه كۆلمه‌يان سوور ده‌كه‌م تا دوژمنان بیره‌كه‌نه‌وه كۆپى زێروه‌شان له مردن ترساون!».

۱- سالى ۱۳۵۰ / ۱۹۷۱ به‌ بۆنه‌ى ۲۵ سالى كۆشتاره‌كه‌ى سه‌قز ئهم داستانه له كۆپى يه‌كێتى نووسه‌رانى كورد له به‌غدا خويندراوه‌ته‌وه و له ژماره ۲ى گۆفارى «نووسه‌رى كورد» دا چاپ كراوه .

۲- خه‌ليل خانى باوكى ئهم شه‌هيدانه سۆفییكى به‌ ناویانگ بووه، په‌نگه داستانى حوسێنى حه‌لاجى بۆ خێزانه‌كه‌ى گێڕابێته‌وه، خوێنێ تێ هه‌لسوونی پرومه‌تى شه‌هیده‌كان له داستانى حوسێن ده‌چێ .

که م میژوونووسی ئیرانی هه‌یه ددانی خێری پێدا هێنابین، شتیکی ویچووی له‌باره‌ماندا نووسیبن، که م یا زۆر سه‌روه‌سه‌کوتی نه‌کوتابین، سه‌یره، به‌راستی سه‌یره، له‌وه‌تی میژوو نووسراوه‌ته‌وه ئێمه وه‌که‌س نه‌پزاین، هه‌لمان نه‌کوئاوه‌ته سه‌ر ملّک و ماشی که‌س، ده‌ستمان به‌کلّوی خۆمانه‌وه گرتووه با نه‌ییا. هه‌ر دوژمن که‌مارۆی ئێمه‌ی داوه، هه‌ر نه‌ته‌وه‌ی تر په‌لاماری بۆ ئێمه هێناوه، هه‌ر بیگانه به‌گژ ئێمه‌دا هاتووه، هه‌ر زۆردار ویستویه‌تی به‌مانگرێ، به‌مانکوژی، به‌مانکوتی، تالانمان بکا، خا و خێزانمان وه‌ده‌شتی بخا و مالّ و حالّمان لێ تیکوپیک بدا و ژيانمان بشیوین. هه‌میشه هه‌ر داگیرکه‌ران هێرشیان هێناوه‌ته سه‌ر نیشتمان و زیده‌که‌مان و ویستویه‌نه ولّاتی باب و باپیرمان لێ داگیر بکه‌ن. ئێمه نه‌که‌ر ده‌سته‌وه‌که‌ریان کردووه، نه‌که‌ بۆ به‌ربه‌ره‌کانی راپه‌ریوین، نه‌که‌ر داومانه‌ته چیا، نه‌که‌ر پۆیوینه چه‌ک، پێشی زۆردارمان گرتووه، به‌گژ داگیرکه‌ر داهاتوینه‌وه، ته‌نیا و ته‌نیا بۆ پاراستنی گیان و مالّ و نامووسی خۆمان بووه.

جا جاری وا بووه قوربانیی زۆرمان داوه، خوینمان به‌لێشاو پژاوه، له‌شمان به‌که‌له‌که له‌مه‌یدانی به‌جێ ماوه و مناره له‌سه‌ری شه‌هیدانمان دروست کراوه. جاری واش بووه به‌ده‌ستمانه‌وه هاتووه به‌رسینگه‌مان له‌دوژمن بریوه‌ته‌وه، دامان په‌لۆسیوه، دابێ دابپیمان تی خستووه، ته‌نانه‌ت جووه‌وارمان لێ بریوه، به‌لام له‌هه‌موو حالیکدا هه‌ق هه‌ر به‌لای ئێمه‌وه بووه. چونکه به‌رگیرمان کردووه، له‌بناری چیا سه‌خت و هه‌زار به‌هه‌زاره‌کانی

خۆماندا وه دهست هاتووین. بهرگريش مافى رهواى ههموو زیندهوارىكى سهر ئهم جیهانهیه و بهتاوان ناژمیردئ. کهچی میژووی نۆرداران بخویننهوه، ته ماشا بکن، ههر ئیتمه تاوانبار و گوناهاکرین، ههر ئیتمه پیاوخراپ و بهدناوین. بۆ؟ چونکه بئ هیژوبئ دهستهلاتین. چونکه قه له م بهدهس دوژمنانهوه بیوه. میژوونوسهکانی بیگانه که نۆربهیان بهنانی نۆرداران چاویان پشکوتوه و بهورکهی داگیرکهران بهخێوکاروین پێیان له راستی خستوه و واقعیان شاردۆتوه. ههزاران جنیوی سهر بهکۆلکهیان پێداوین و قسهی سارد و سووکیان له پارسهنگ ناوین و تووک و لهعنه تیان لئ کردوین، که بۆچی دهستمان لهسهر دهست دانهناوه تا خاوهن شکۆیان بههاسانی بمانکۆن؟ بۆچی چاومان دانهیهشتوه تا بهکهیفی خۆیان دهستدریژی بۆ مال و گیان و ناموسمان بکن؟ بۆ وهدهست هاتووین؟ بۆ بهرگريمان کردوه و بۆ بهجاریکی نهتاویننهوه؟ سهراسهری کتیبی ئهو میژوونوسانه پېن له هیژوشی نارېوا بۆ سهر نهتهوهی نۆرلیکراو و بهشخواری کورد. بهلام له لابه لای لاپه پهکانی ئهم کتیبه پېر له تهوس و پلار و لاتاوانه شدا جاروبار دهتوانین ترووسکایی راستی بدۆزینهوه.

بۆ نمونه له نیوهی دووهمی چهرخى بیسته مدا له سالی ۱۳۵۰ی ههتاوی ۱۹۷۱ی زاینیدا کتیبیک بهناوی «اوضاع ایران در جنگ اول یا تاریخ رضائیه» نووسراوی (محمد تمدن) بلأوبۆتوه که بهراستی په لهی شهرمه بهداوینی زانستهوه. ئهم کتیبه که کابرایهکی نازهری به فارسییهکی نارێک و ناله بار و پېر له غه لهت و په لهت نووسیویهتی، پېر له جنیو و قسهی سووک و گالته کردن بهگهلی کورد له کوردستانی ئێران کردوه و ههک گوتووینانه «کاریکی پېن کردوین با بهدهواری شېرێ ناکا». بهتاییهتی هیژوشی وای بردۆته سهر شههیدی ریگای پزگاری گهلی کورد، قارهمانی کۆلنه دهر سمایل ناغای سمکۆ که قهت نه سکه ندهر بهگی تورکمان خاوهنی «عالم آرای عباسی» نه بیردۆته سهر ئهمیرخانی برادۆست، خانی له پ زېپین. بهلام دهکرێ میژوونووسیکی ورد و دریای کورد نۆر راستی وا که نووسهر بهراوه ژووی نیشان داوین له لابه لای ئهم کتیبه دا بدۆزینهوه. بۆ نمونه ئهم نووسهره باسی یه که م پۆژنامهی کوردی دهکا که په نجا و چوار سال له وهی پیش (۱۳۴۰ی کۆچی) له کوردستانی ئێران بلأوبۆتوه و ئیتمه نۆرمان له سهر نه ده زانی، کلێشهی پۆژنامه کهشی چاپ کردوه. من لیژهدا دهمه وئ ئه وهی ئهم کابرایه له سهر دهرچوونی ئهم پۆژنامه نووسیویهتی بکه مه کوردی. له لاپه پهی ۳۶۹ له ژێر عینوانی «سمیتقو و روزنامه کردی» دا نووسیویهتی:

رۆژیک شیخ عبدهوللا «له و پیاوه تیگه یشتوه کانی سمیتقو له خزمانی سهید تهها»

پاپه پىنى (لاهوتى) و كوژرانى (خالق قورىان) و پاكردن و بلاوبوونى چريكه كانى نه و هانتى سهيد ته هايمان بيسست به جارىكى ناهوميد بوون. له و لاشه وه كورده كان به و زال بوونانه نازاتر و باو خوشتتر و له خو باييتتر ده بوون.

نه مجار سميتقو بيجگه له بلاو كورده وهى پوژنامهى كوردى «كورد» له ورمى پيكر خراو پيكي بۆ وه رگرتنى گومرگيش دروست كردبوو، له هه ر شتيتكى كه خه لك له ورمى پرا ده يانبرده شاره كانى تر (مراغه - خو - ته وريژن) گومرگى ده ستاند و په تهى چاپى به كوردى ده دانى. كوژرانى خالق قورىان له پوژنامهى كورده كان، كه به ناوى كورد چاپ كراوه و بلاوبۆته وه، به لگه به به نرخی تيدا هه ن، ئيمه ش ليژده دا بلاوى ده كه ينه وه.

نوسه ر نه سللى پاشكۆى فارسى پوژنامه كهى له لاپه پرهى ۳۸۰ دا چاپ كردوه. نه وه تا منيش ده يكه مه كوردى.

كاره ساتى كوژرانى خالق قورىان

له پاشكۆى ژماره دووى پوژنامهى «كورد» چاپى ورمى «هه و آلنوسى ئيمه ده نووسى»: كوژرانى خالق قورىان و شكانى له شكركه كى بۆ ئاگادارى خوينه رانى خوشه ويست پوون ده كه مه وه. پوژى ۲۸ ي په مەزانی ۱۳۴۰ له كاتيكدا كه له شكركى كورد له ژيژر فه رمانده يى «سهيد ته ها نه فه ندى» له ده وروپشتى گوندى «قوزلو» خاكى هه وشار خۆى بۆ په لاماربردنه سه ر «سايين قه لا» ساز ده كرد، خه به رى ده ستدریژى «خالق قورىان» له «مياندواو» وه بۆ «شارويژان» و «سابلاغ» به وى دوو سواری سه ردارى موكرى گه يشت. هه ر ده سه به جۆ پوو له سابلاغ كراوه. شه وى ۲۹ ي په مەزان له «بوكان» مانه وه، به يانى زوو پويشتن. دوو ساعه تى پوژ ما بوو مه زنى عه شيره ته كان له ده وروپه رى گوندى «ده رمان» ده گه ل سهيد ته ها نه فه ندى كۆپى پايوژ و وتوويزيان گرت، نه خشه ي په لاماربردنه سه ر خالق قورىانيان كيشتا، ئاوايان دانا:

«جانگير به گ» له عيلى هه ركى، «ئه سه كنده ر خان» له خه لكى برادۆست «هه مزاغ» له عيلى مامه ش «ئه مير نه سه عد» ي دييۆكرى و «سالار سه عيد» له خه تى «لاچين» وه بچن. بپاريان دا له جه نگه ي بووليتى بانگى شيواندا، له ساعه تى ديارى كراودا، له سن لاوه په لامار به رن و ته قه ده ست پى بكري. «ئه مير لعه شايير» و «ئه مير نه سه عد» و «سالار سه عيد» به پيى بپارى گشتى له تاريك و پوونى به يانى ۲۹ ي په مەزانداندا له سه ر

کێوی «زاوا و بووک» را له شکری خالۆ قوربانیان که له سهر تهپکی «داسا مه جید» له نێو سهنگه راندا دامه زرابوون، دایه بهره سترپژ. له ههردووک لاره شه دهست پێ کرا.

سوارانی کورد نه یانه ئیشت شه په که درێژهی بکێشن، له سهر جله وان پکێف کوت هه لیان کوتا سهر له شکری عه جه مان، خۆیان ده پال هاوێشتن، به لوله ی تفه نگان وه ده ریان نان. هیندیک به دیل گیران. هیندیک کوژان و سواره کانی ئه میر ئه سعه د «مترالیوز» یکیان وه ده ست که وت. ئه سپ و یه ستر و تفه نگیکێ ژۆریش گیرا. ئه میر لعه شایر، ئه میر ئه سعه د، سالار سه عید له پاش ئه وه ی له کوشتن و به دیلگرتنی سه ربازه کانی «داسا مه جید» بوونه وه، چه ند سوارێکیان به دووی سه ربازه را کردووه کاندانارد. بۆ خۆشیان په لاماریان دا قۆلێکی دیکه ی له شکری خالۆ قوربان که له سهر کێوی «خه زایی» بوون. ئه وانیش پاش ته قه یه کی که م سه نگه ریان به تال کرد و هه لاتن.

هیندیکیان وه به رها تن کوژان و هیندیکیش به دیل گیران. له وێش ئه سپ و تفه نگیکێ ژۆر وه ده ست که وت. سواره کانی سالار سه عید مترالیوزیکیان گرت. ده گه ل کوو شکه سته ی له شکری ئه و دوو شوینه وا به شه پرزه یی گه یه وه ئیندرقاش ترس له نێو له شکری خالۆ قوربان که وت و پاک هه لاتن. ئاغا یانی مه نگوپ و هه رکی و زه رزا جلدانه لێیان وه خۆکه وتن و ئازایانه دایان گژان. له و شه ره دا خالۆ قوربان و چه ند ئه فسهر و سه رباز کوژان. ژۆریش به دیل گیران. پیاوه کانی سه ید ته ها ئه فه ندی ۳ تۆپ، سواره ی مه نگوپێ تۆپیک و سواره کانی هه رکی ۲ تۆپی گه وره و مترالیوزیک و ئه سباب و تفه نگیکێ ژۆریان به تالان گرت. هیندیک ده لێن سواره ی ئه حمه دی گولای ئاغا ی مه نگوپ و هیندیک ده لێن ئه حمه د خانی هه رکی خالۆ قوربانی کوشتوه.

شکسته ی له شکری خالۆ قوربان ژۆر به یان گه پانه وه بۆ ولاتی خۆیان و دووسه د که سیکیش چوونه ته ورپژ. کۆلۆنیل «نصرالله خان» فه رمانده ی ژاندارمیش له «صاین قلعه» وه به ره و موکری وه پیکه وت، به ته وای له و پوودا وه بێ خه به ر بوو. بۆ ئه وه ی ده گه ل خالۆ قوربان یه ک بگرنه وه ژۆر به فیزه وه بۆ لای بوکان هات. ئه میر ئه سعه د که ئه و خه به ره ی بیست ژۆر به په له خۆی گه یانده «ئه میر ئاباد» ی ته نیشت بۆکان. کۆلۆنیل که ده گاته بۆکان و خه به ری کوژانی خالۆ قوربان و شکان و بلا بوونی له شکره که ی ده زانی، فیزمالکی ده دات، بۆکان به جێ دیلێ، بۆ «صاین قه لا» ده گه پێته وه. سواره کانی به گزاده و سه ردار ی موکری وه دوویان ده که ون، ئه میر ئه سعه د و ئاغا کانی دیکه ی دیبۆکری به پکێف کوت خۆ ده گه یه ننه یارمه تی سورانی موکری و به گزاده. ژۆردووی ژاندارم ی له کێوی پشت

گوندى «ئالبلاغ» گە مارۇ دەدەن. زۆران دەكوژن و بەدىل دەگىن دەسكەوتىش گەلىكە. لەو پەلامارەدا «سوئتان عبدالحميدخان» ئەفسەرى ژاندارمرى كوژداو. كۆلۆنل دەگەل پاشماوۋى لەشكەرەكەى شەوانە لە كۆي دېتە خواری و بەلاپىدا ھەلدى. ئاغايانى بەگزاۋەى فەيزوللا بەگى تۆپىكى گەورەيكان گرت و ناردىان بۆ «چەرىق». بەپاستى ئازايەتى و لەخۆ بوردنى گشت ئاغايانى موكرى بۆ جېبەجى كىردنى ئەركى نىشتىمانى و نەتەوايەتى جىگەى سوپاسە. ھىوادارم لەپىگەى ھەق ناسىيەو ھەى لەو پۆژنامە تاقەكەماندا چاپى بفرەمون. ع. ش».

دىارە ئاغای «تمدن» ئەم باسەى بۆيە نەھىناوۋەتە كۆپى كۆشەيەك لە مېژوۋى پۆژنامەگەرى گەلى كورد لە كوردستانى ئىران پووناك بكاۋە، بەلكو مەبەستى شتىكى دىكەيە و ويستوۋىيەتى پق و قىنى تاييەتى خۆى بەرامبەر بەسەر كىردايەتى پاپەپىنى ئەو سەردەمى گەلى كورد دەرېپى و بۆمان بگىرپىتەو كە چۆن چاپخانەكەى لىن موسادەرە كراو. جا بۆيە ھىچ نەينووسىوۋە ئەو پۆژنامەيە چەند لاپەرە بوو، ئەندازەى چەند بوو، كەى دەرچوۋە، كەنگى پەكى كەوتوۋە و لەسەرەك چەند ژمارەى بلۆبۆتەو. بەداخوۋە ئەم كلىشەش كە چاپكراو، دەگەل ئەو ھىدا كە سال و مانگ و پۆژى ديارە، ژمارەى بەسەرەوۋە نىيە. ئىمەش جارى ھىچ بەلگەيەكى ترمان بەدەستەوۋە نىيە. مەگەر لەبەر خۆمانەوۋە بىن بەلگە لىكى دەينەوۋە و كەمىك لە پاستى نىزىك بىنەوۋە.

ئەگەر قسەى ئەم نووسەرە بەرپىزە پاست بىن و ئەو پۆژنامە سىن جار ناوگۆپى كىردىن. ئەو دەرەكەوۋى كە ئەو پۆژنامە لانى كەم دەبىن سىن ژمارەى لىن دەرچوۋىن. ئەم ژمارەش كە كلىشەكەيمان لەبەرچاۋە لە پۆژى ۱۲ ى شەوالى ۱۳۴۰ دا بلۆ كراۋەتەو. ئەگەر دىلنابىين ھەموو جارى لە پۆژىكى ديارىكراو لە ھەوتوۋدا چاپ كرابىن، ئەو دەبىن ژمارەى يەكەمى لە پۆژى (۲۷، ۲۸) ى پەمەزان و ژمارەى دوۋەمى لە پۆژى ۵ ى شەوال و ژمارەى سىپھەمى لە ۱۲ ى ئەم مانگەدا بلۆ بوۋىتەو. بەلام مىن بۆ خۆم بەچەند دەلىل لەو ھىساب و لىكەنەوۋە دېدۇنگم:

۱- ھەرچەند مىن بۆ خۆم نەمدىو، بەلام لە گەرە پياۋانى ئەو دىو و ئەم دىوم بىستوۋە كە مامۇستا مەلا موھەممەدى تورجانى يا قىزلى زانايەكى گەرە و ئەدىبىكى شارەزەى كورد بوو. ھىچ وىن ناچىن ناۋىكى و نالەبار «پۆژى كورد - شەۋى عەجەم» ى بۆپۆژنامەكەى ھەلپۇزاردىن، با نۆزىشى پق لە عەجەم بوۋىن. لىرەدا دەمەوۋى ئەو نوۋكتە پووناك بكەمەوۋە كە كوردى ئىران بەتاييەتى خەلكى موكرىان، كە گوتيان «عەجەم» مەبەستيان كارىدەستى دەۋلەتە نەك پەشورپوتى مىللەت. دور نىيە يەكەم ژمارەى

پښتنامه که «رؤزی کورد» بووین، دوايه ناوی گوریپین و بووین به «کورد».

۲- نووسه ر به راشکاوای دهقی پیپورتازی کوژدانی خالو قوریانی له پاشکوی فارسی ژماره دووی پښتنامه ی «کورد» راسته وخو نه قل کردوه. له پیپورتازه که دا نووسراوه شه پی دهوری شاری سابلآخ له پوژی ۲۹ ی په مه زاندا کراوه و خالو قوریان له و پوژه دا کوژداه. هه روه ها هر له و پیپورتازه دا هاتوه که په کیک له سه رکرده کانی شه پی دهوری سابلآخ (نهمیر نه سعه د) خوی گه یاندوته شه پی کتوی ئالبلاغ. پنگای نیوان سابلآخ و ئالبلاغ بۆ له شکری هیچ نه بین دوو پوژی دهوین، که وابوو دیاره شه پی کتوی ئالبلاغ له پوژه کانی هه وه لی مانگی شه والدا پووی داوه. بهینی ئالبلاغ و ورمیش بۆ په یکی سوار چوار پوژ دهوین. بۆیه وام لیک داوه ته وه که نهم پیپورتازه بۆ پوژی ۵ ی شه وال نه گه یوه ته ورم و له ژماره ی دووه مه دا که به حیسابی سه ره وه مان دهوین له ۵ ی شه والدا بلاو بوو بیتته وه، چاپ نه کراوه. مه گر وای داننپین که له نیوان سابلآخ و ورمیدا خه تی تلگراف بووین و نهم پیپورتازه به ته له گراف ناردرابین، که نه ویش جتی گومانه، یان پاشکویه که له پاشان چاپ کرابین.

۳- نه که هر نه و سه رده می به لکو به داخه وه نیستاش نهم شوینه ماوه که کورد سه رویه ندی جیژنان دهست له رهش و سپی نادا و لیی پاده وه ستی بۆ پاش جیژن. مه گر پیمان واین مه لا محه مه دی تورجانی زاده نهم پښتنامه ی وه ک جیژنانه په کی به نرخ پتیشکه شی نه ته وه که ی کردین.

به هر حال پاش نهم لیکدانانه وه ده گینه نهم راستیه که پښتنامه ی کوردی چاپی ورم له ئاخر و ئوخری په مه زان یان له هه وه ل پوژه کانی شه والی ۱۳۴۰ ی کوجیدا بلاو بوته وه. به لام جتی داخه که نازانین چند ژماره ی لن ده رچوه و چۆن و بۆچی و کهنگن په کی که وتوه.^۱

۱- سه رنج: نووسه ر له سه رتاسه ری کتیه که یدا، ناوی (سمکۆ) به (سمیتق) ده با.

روونکرده وه ی هندی که له و ناوانه ی له م وتارده دا هاتوین:

ئالبلاغ: گوندیکه له نیوان سه قز و بۆکاندا.

نهمیر ئاباد: گوندیکه له لای پوژئاوای نیزیکی بۆکان.

نهمیر نه سعه د: عه لی ئاغای عه لی یار سه رۆکی عه شیره تی دیبۆکری.

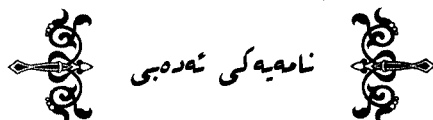
نهمیروله شایر: قهره نی ئاغای مامه ش سه رۆکی عه شیره تی مامه ش.

ئیندر قاش: گوندیکی زۆر گه وره یه له شیمالی شاری مه هاباد، نیزیک به فخره قا.

خالو قوریان: په کیک له کورده ئازادیخواه کانی گیلان بوو که ده گه ل کوچ خان ی جهنگه لی له پاپه پینی جهنگه لدا هاوکاری ده کرد، دوايه بای داوه و لای دا و بوو به پیاوی دهوله تی ئیران.

خه زایی: کتویکه له شیمالی شاری مه هاباد هه لکه وتوووه .
 داشا مه جید: ته پکیکه له پۆژه لاتی شاری مه هاباد .
 ده رمان: گوندیکه له پۆژه لاتی شاری مه هاباد .
 زاوا بووک: کتویکی بهرز و سهخته له پۆژه لاتی شاری مه هاباد .
 سالار سه عید: عه لی به گی حه یدهری برای شاعیری ناودار عه بدوللا به گ (ئه ده ب) .
 سه ردارێ موکری: عه لی خان کوپی محمه د حسین خانی شه هید .
 سواری ئه حمه دی کو لاری ئاغای: ئاغایه کی به ناویانگی عه شیره تی مه نگوی .
 شاروێران: ناوچه یه کی گوره و پپ پیت و به ره که ته له ده وریه ی مه هاباد . که لاره کانی دریا ز پاته ختی
 موکریان له و ناوچه دایه .
 «صاین قلعه» ساین قه لا: شاریکه له بهری هه وشار .
 فه یزوللا به گی: عه شیره تیکی به ناویانگه که وتۆته نیوان سه قز و بۆکان .
 لاچین: گوندیکه له پۆژه لاتی نیزیکی مه هاباد .
 لاهووتی: شاعیری به ناویانگ و شۆرشگیتی ئێران .
 هه مزانا: برای قهره نی ئاغای مامه ش (ئه میروله شایر) .

برای زود به پیز و خوشه‌یستم کاک محهمه‌د مه‌لا که‌ریم!
 دیارییه به‌نرخه‌که‌ت گه‌یشت. مالت ناوه‌دان بِن وه‌ک مالی ویرانی منت ناوه‌دان کرده‌وه.
 ده‌سنت نه‌پزی وه‌ک توخزنت خسته نیو دل و ده‌روونی ناگیریم. هر خوش بی وه‌ک
 خوشیت هیتاوه بق لای من.

له‌میژ بوو ماله‌که‌م چۆل و هۆل و بِن هه‌ستوخوست بوو، وه‌ک مه‌کۆی دزان چرای
 لئ نه‌دایسا. وه‌ک ده‌روونی تاوانباران تاریک و تنووک بوو و وه‌ک بسکی نازداران ئالۆز و
 په‌شیو. که‌س سه‌رانسوئی نه‌ده‌کردم. که‌س ده‌رکی لئ نه‌ده‌کرمه‌وه نه‌گه‌ر میوانیکم هاتبا،
 خه‌م بوو، په‌ژاره و که‌سه‌ر و ده‌رد و ژان و ئازار و خه‌فه‌تیشی به‌دواوه بوون. هه‌موو شه‌وم
 شامی غه‌ریبان بوو و هه‌موو پۆژ به‌ره‌به‌یانی له‌داردان. به‌لام له‌ سایه‌ی په‌نجی زانایانه و
 به‌فیرۆ نه‌چووی تۆوه دیسان شادی به‌مالم وه‌ریۆته‌وه. خه‌م بۆی ده‌رچوو و دیزه‌ی په‌شم
 له‌ دوو شکاندووه. میوانم هاتوون. شیرینی شوخ و شه‌نگ، شیرینی ده‌لال و چه‌له‌نگ که
 به‌نازه‌وه له‌سه‌ر ته‌ختی زێڕ دانیشتوو و خودای جوانی وه‌بیر دینیته‌وه. شه‌که‌ر ده‌بینم،
 شه‌که‌ری دل‌پفین و تۆبه‌ شکین جامی شه‌رابی یاقووتی له‌سه‌ر ده‌سته و مه‌یگی‌پری کۆپی
 دل‌دارانه. ساز و ئاوازی «باربود»ی هونه‌رمه‌ندی په‌نجه‌ په‌نگین له‌ ماله‌که‌مدا ده‌نگ
 ده‌داته‌وه، کیژه‌ جوان و نه‌شمیلانه‌کانی نه‌رمه‌نی و گورجی له‌ ده‌ستمدا هه‌ل‌ده‌په‌ن و
 بِن ده‌که‌نن. شاپووری زانا سه‌رگوزشته و چیرۆکی کۆنم بق ده‌گیریته‌وه. ده‌نگی کولنگی

فهرادی بن موراد له گویمدا ده زینگیته وه . نه خش و نیگاری (تاق وه سان) شوینه واری
 کونی ولاته کهم وهک په رده ی سینه ما به پیش چاومدا هاتوچو ده کهن . شه و دیز له بهر ده رکم
 نیسکه و سمکول ده کا و ده گوینن . به لام خوسره وی به پشته وه نییه تا جلپت و ته قلّه و
 پمبازی بکا . ناخر خوسره وان نیمه مانان ناخویننه وه و پرو له ماله هه ژاران ناکه ن . نیزامی
 و خانا به سهر و سیمای ناسمانی و شاعیرانه وه له لای سهروم دانیشتون و شیعی ته پ
 و ناسکم بق ده خویننه وه ، نه مه یان به فارسی ده لئ:

پـریدختی، پری بگذار ماهی
 بزیر، مقنعه صاحب کلاهی
 شب افروزی چو مهتاب جوانی
 سیه چشمی چو آب زندگانی
 کشیده قامتی چون نخل سیمین
 دو زنگی بر سر نخلش رطب چین
 ز بس کاورد یاد آن نوش لب را
 دهان پر آب شکر شد رطب را
 به مروارید دندانهای چون نور
 صدف را آب دندان داده از دور

نه ویان به کوردیه که ی خومان ده لئ:

قامه تش قیام قیامت خیزن
 خه رامه ش ناشووب پرووی په ستاخیزن
 پیشانیش پر شنگ نور جیش مه خیزو
 حوسنش بووم قورس قه مهر مه ییزو
 موژهش چون خه دنگ شهابی نه نجوم
 نه ر بگنو وه سەنگ تا په رمه بو گوم

به لئ له ده ریای بئ لیوار و که نار و پږ شه پۆلی شیعر مه له ده که م و له گولزاری
پهنگاو پهنگی نه ده بدا گول ده چنم، هر باسی جوان و نهوین و دلداری ده بیسم. ده لئی
ته من له نوئی نووسراوه ته وه و هاوومه ته وه سر هدی چارده ساله.
کاکي خۆم:

نه و به زم و په زمه، نه و خۆشی و شادییه هه موو شیرین و خوسره وه که ی خانای قوبادی
بۆ منی هیناون. جا چۆن سوپاست نه که م و پږت لئ نه گرم؟ که په نچ و تیکۆشانی تو
بۆ ته مایه ی خۆشی و شادی من. به راستی به ساغکردنه وه و له چاپدانی نه م کتیبه نایابه
کتیبخانه ی مالانت پازانده وه و نه ده بی کوردیت بووژانده وه.

پاست بلیم من خانام نه ده ناسی زۆر زوو چهند پارچه شیعرم خویند بۆوه و تیی
نه گه یشتبووم. بیستبووم خه سره و شیرینی نیزامی وه رگتپاوه و باشیشی وه رگتپاوه.
به لām بهوام نه ده کرد. چونکه یه ک دوو شاکاری نه ده بی فارسیم دیون کراونه کوردی و
ده زانم چهند ناشیانه و بئ ده سه لاتانه وه رگتپدراون. ده ترسام نه وه ش هر و ابئ. هه رچن
ده مزانی «نه و په نگ» چاپی کردوه، هیچ هه ولێکم بۆ په یداکردنی نه ده دا. به تاییه تی
له شیوه ی گۆرانیشدا زۆر کۆلم و به زه حه مت تیی ده گه م. به لām پاش نه وه ی شیرین و
خوسره وت بۆ ناردم زۆر شتم بۆ روون بۆوه و تئ گه یشتم خانا چ نه هه نگیکه له ده ریای
شیعر و نه ده بدا و له خۆی پادیوه بچته مه یدانی نیزامی گه نه جو ی که به خوای شیعر ی
فارسی ناسراوه و ناویانگی جیهانی هه یه. شاعیریکی فارس گوتویه تی:

در شعر سه کس پیمبرانند
هر چند که «لابی بعدی»
وصاف و قصیده و غزل را
فردوسی و انوری و سعدی

کابرایه ک لئی پرسیه:

«نه دی بۆ ناوی نیزامیت نه هیناوه؟»

گوتویه تی:

«باوکم من باسی پیغه مبه رانم کردوه و هه قم به سه ر خواوه نییه».

خانای ئیڤه چۆته مهیدانی ئه و که له شاعیره . له وهتی شیرین و خوسرهوی خانام وهگیر که وتوو . خوم له خۆم حه رام کردوو و خه ریکی خویندنه وهی ئه و خه سهره و شیرینه ی نیزامیم . راسته شیوه ی گۆرانی بۆ منی موکریانای گرانه . به لām به یارمه تی ئه م فره نگه ی تۆ بۆت کردوو و به کۆمه گی ئه و وشه فارسی و عهره بیبانه ی خۆی به کاری هینان و به یاریده ی خوسره و شیرینه که ی نیزامی هیچ نه بێ تا پاده یه ک له مه فهوومی شیعه رکانی ده گم و چیژی لێ ده کم . په نگه وه ک خه ریکم له داهاتودا باشتری لێ پابیم . جارێ ناتوانم به ته وای پای خۆم ده ربهریم . به لām له م ماوه کورته دا ئه وه نده م بۆپوون بۆته وه ناهه قته نه بووه ناوی شاکارت لیتاوه . به راستی خانا که له شاعیریکی مه زنی کورده و کتیه به که شی شاکاریکی ئه ده بی به رز و نایابه . پێوه م ئه گه ر مه رگ به ربینگم نه گری و پۆرگار به رستم لێ نه بێ ، شیعه به شیعه ی شیرین خوسره وی خانا و نیزامی له به ریه ک پانیم و به راوردیان که م و ئه گه ر له توانامدا بوو شتیکیان له سه ر بنووسم . ئیستا ئه وه نده م بۆ پوون بۆته وه خانا خوسره و شیرینی نیزامی راسته و راست وه رنه گێپاوه . به لکو ئازادانه چیڕۆکه که ی کردۆته کوردی . به لām زۆر له ئه سه له که دوور نه بۆته وه . نه ک نه مدیوه هیچ له چیڕۆکه که به رپێتن . به لکو هه ستم کردوو له جێ جێیان هه ناسه ی درێژتر بووه و پتر له سه ر مه به ست پۆییوه . جا له کویدا سه رکه وتوو و له کویدا سه رنه که وتوو پێویستی به لیکۆلینه وه ی زیاتر هه یه .

دیاره فره ق له نیتوان دانان و وه رگێپاندا زۆره . هه رچه ند ده زانین چیڕۆکی شیرین و خوسره و زاده ی خه یالی نیزامی نییه و له پێشیشدا گوتراوه . نیزامی سه رچاوه ی وه ک شانامه ی فیرده وه سی له ده سدا بووه و سوودی لێ وه رگرتوو . به لām دیسان ئه و دانهره و خانا وه رگێپ ، و ده بێ ئه و فره قه مان له پێش چا و بێ . ئه وه نده ی به تێگه یشتنی خۆم به راوردم کردوون ، له باری نێوه پۆکه وه خانام له به رامبه ر نیزامیدا به دامان نه دیوه ، به لām زمانی نیزامیم پێ په وانتر و شاعیرانه تره . په نگه ی بلایی له فارسییه که باشتر پاهاتووی ، راسته من خوسره و شیرینی نیزامیم زۆر جار خویندۆته وه و ته نانه ت شیعه ی نیزامیم به ده رس خویندوو و ئی خانام بۆیه که م جار دیوه و زۆر شاره زای زیانه که ی نیم . ئه م ما هیندیک وشه ی عهره بی خه تیبا نه و ناشاعیرانه م له شیعه ی خانادا دیون که له شیعه ی نیزامیدا به دی ناگری .

من وه رگرتنی وشه بۆ ده ربهرینی مه به ست له زمانی ده ر و جیرانان ئیستاش به شوهره یی نازانم ، چ ده گا به سه رده می خانا . نیزامی بۆ که می کۆمه گ له وشه ی عهره بی وه رگرتوو ؟

به لām هیندیک وشه له هه موو زماناندا هه ن که وشه ی شیعر نین، له و وشانه تهک و تووک
که وتوونه نیو شیعر ی خانا وهک ئەم شیعره:

چۆن به حوکم رات «لااحصی» صیفات
جەناب ئەقەدەس «جاعل الظلمات»

له شیعر ی خوارتردا وشه ی عه ره بی زۆر به کار هیناون. به لām وشه کانی وشه ی شیعرین
و موسیقایان تیدایه و شیعره کانیان دزیو نه کردووه.

سیمای ویتنه ی شه مع ته جه لای کۆی طور
مده رهوشا به لوطف خوداوهند جه نور

ئەم کیشه ی نیزامی بۆ هۆندنه وه ی شیرین و خوسره و هه لی بژاردووه که میک له کیشی
شیعره کانی خانا گرانتیه. ده توانی بلایی نه وه به لگه ی بئ هیزی نییه. خانا به ئانقه ست
کیشی خۆمالی هه لبژاردووه. ئەمما من ئیقناع نابم. چونکه ده زانم شیعر ی خانا نه وه ندهش
خۆمالی نییه و له دیوانی شاعیره کانی فارسدا نمونه ی هه یه و پوون نییه کاممان له وی
دی فیرووین. حافیزی شیرازی ده لی:

گر تیغ بارد از کوی آن ماه
گردن نهادیم الحکم لله

کیشی شیعر ی نیزامیش نه وه نده بۆ شاعیرانی کورد نه ویش بۆ شاعیرانی گۆران نامۆ و
بیگانه نییه. چونکه به کهم شاعیری ناسراوی کورد که به شیوه ی گۆرانی شیعر ی گوتووه
«بابه تاهیر عوریان» چوارینه کانی له سه ر ئەم کیشه داناون. به لای منه وه خانا له خۆی
پانه دیوه خۆی له قه ره ی ئەم کیشه بدا. ئەم له خۆپانه دیتنه له باری پوآله ته وه که میک له
نرخه کاره که ی کهم کردۆته وه. چه ند خۆش بوو هه ر له سه ر کیشی نیزامی بایه. شتییک
که سه رنجی منی پاکیشا و په نگین سه رنجی هه موو شیعر ناسییکیش پاکیشن، ئەمه یه: که

خانا زور شاعیرانه تر و ناشقانه تر دهستی به کتیبه‌کی کردوه و مونا جاته‌کی ته پتر و پر
سۆزتره له ئی نیزامی:

به‌نام شه‌و کەس شیرینی شه‌رمه‌ن
به‌یدا کرد (فه‌ره‌اد) به‌یشی بی کوکه‌ن
هر سو ب تا ئیوار نه‌پای ییستون
ته‌ققه‌ی قولنگش یاوا به‌ گه‌ردوون
نه‌راش چه‌ندین جه‌ور، چه‌ند جه‌فا به‌ردش
ناخر به‌نا کام شه‌روا سه‌په‌ردش
تعالی جه‌ صونع په‌روه‌رد گاریش
جه‌ کاری شیرین شیرین کرداریش

کاکه گیان!

دیسان سوپاست ده‌که‌م که ئەم گه‌نجینه دارماله‌ت بۆ ناردووم و به‌ مرواری و گه‌وه‌رانت
خه‌نی کردووم. به‌پاستی په‌نجیکی زۆرت کیشاوه و کاریکی ته‌واوت له‌سه‌ر کردوه. یا من
نهمدیوه یا تا ئیستا کتیبی هیچ شاعیریکی کرد نه‌وه‌نده‌ی کار له‌سه‌ر نه‌کراوه. پێشه‌کیت
بۆ نووسیوه. هه‌رچه‌نده به‌پروای من کورته و ده‌کرا پتری له‌سه‌ر بنووسی. ئەم جۆره
پێشه‌کی نووسینه‌ له‌میزه له‌ نه‌ده‌بیاتی فارسدا بۆته باو و په‌نگبێ نه‌وانیش له‌ نه‌ده‌بیاتی
پۆژئاویان وه‌رگرتبێ. له‌ هیندیک بۆچوونیشدا په‌نگه‌ زیده‌په‌ویت کردبێ. بۆ نمونه‌ هه‌ر
به‌وه‌نده‌ی باسی مۆسیقا له‌ شیعی خانادا هه‌یه مه‌رج نییه‌ بیر بکه‌ینه‌وه که ئەو مۆسیقای
زانیوه. چونکه باسی مۆسیقا له‌ شیعی نیزامیشدا هه‌یه و یدده‌چێ له‌وی وه‌رگرتبێ.

په‌خه‌یه‌کی ترم ئەمه‌یه سه‌ریاسه‌کانت هه‌ر به‌فارسێ هیشتوونه‌وه، دیاره مه‌به‌ستت
ئه‌وه بووه‌ پێز بۆ تیکسته‌که دابنێ. به‌لام ئەو که‌سه‌ی ئەو سه‌ریاسانه‌ی نووسیوه
فارسی باش نه‌زانیوه و هه‌له‌یان تێدان. براگیان! خو‌ تو فارسی ده‌زانی تو خواکه‌ی
«تولدشدن» ته‌عبیریکی فارسانه‌یه؟

دیاره هه‌ر دوو نسخه‌ی تیکسته‌که‌ت له‌ده‌ستدا بوون و زۆریش ئەمانه‌تت په‌چاو
کردوه. ده‌بوو کاتیک تووشی ناوی شوین و مرقان ده‌بووی چاوکت به‌ خوسه‌رو و

شیرینه‌ی کی نیزامیدا گپ‌آبایه تا هه‌له‌کانی تیگسته‌کانت راست کردبایه‌وه . من که تووشی
نه‌م شیعره‌ی خواره‌وه هاتم سله‌میمه‌وه . چونکه پیم سیر بوو شاعیریکی به‌رزی خاوه‌ن
ده‌سه‌لاتی وهک خانا له خؤپا و بئ نه‌وه‌ی پیویست بئ قافییه‌ی شایگان له‌کاربیتنی و
شیعره‌کی پی دزیو بکا:

هر جه خوررم کو تا سه‌رای به‌غدا
نه‌قش گول که‌فته‌ن چون طووری طوغرا

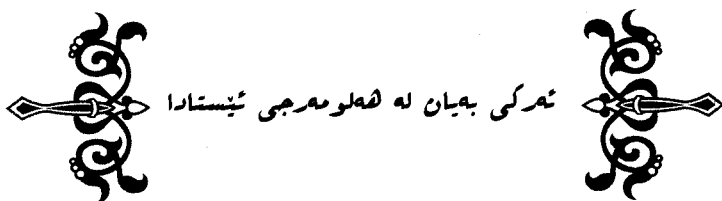
چوومه سه‌ر خوسره‌و و شیرینه‌کی نیزامی ته‌ماشام کرد له‌ویدا وا هاتووه:

زجرم کوه تا میدان بغرا
کشیده خط گل طغرا به‌طغرا

گومان له‌وه‌دا نییه «خوپره‌م» و «به‌غدا» هه‌له‌ی نه‌و که‌سه‌ن که کتیبه‌کی
نووسیوه‌ته‌وه نه‌ک هه‌له‌ی شاعیر. نه‌مجار ترسام و تووشی هر ناویکی گومان لیکراو ببام
سه‌یریکی فارسییه‌که‌م ده‌کرد. دیاره ئی دیکه‌شی تیدان وهک (مهستان) له‌باتی (کهستان)
که ده‌زانی مانانیا ن ته‌واو دزی یه‌کتره .

فه‌ره‌نگه‌کی کاریکی باشه و گه‌لێک یارمه‌تی خوینهر ده‌دا وشه فارسییه‌کانت ناتوانم
بلیم زۆر باش به‌لام باش مانا لێداوه‌ته‌وه . له‌ دوااییدا پیروزیایی نه‌م کاره‌ گزنگه‌ لئ
ده‌که‌م و هیوادارم خزمه‌تی گه‌وره‌تر به‌نه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌مان بکه‌ی.

برات هیمن، ۱۳۹۶/۱/۱۲

پاش برانہ وہی شہ پی یہ کہ می جیہانی، پاش لہ بیریہک ہلہوشانی دہولہ تی عوسمانی کہ مالیستہکانی تورکیا بہ ہلہہل و پہلہپہل تی دہکوشان خہلکی ولاتہکیان فیڑی پٹوشوینی ئہ وروپایی بکن۔ توند بہ گڑ پٹوشوینی کوندا چوون۔ جلوہرگی نہتہ وایہ تییان لہ ہہموو گہلانی ئہم ولاتہ قہدہغہ کرد۔ خہریک بوون وشہی بیگانہ، بہتاییہ تی عہرہبی لہ زمانہکیان وہدہرنین، خہتیان گوری۔

کاریکاتوریکی ئہو سہردہمیم دیوہ کاریکی ہونہرمہندانہی زور سہیرہ۔ کاریکاتوریست، زہلامیکی تورکی کیشاوہ، پیتہکانی (ص، ض، ط، ظ، ث، ذ)ی لہ تیریکی خستوون، سہریان لہ تیرہکہ دہرہیناوہ، لہ وشتریکی ناون، بہ تیللہ وشتہ پاساوہ و تیی پاخوپوہ «گیدن عربستانہ!»

ہونہرمہند ہونہری نواندوہ، ہہستی خوی دہرہپوہ، خہلکی وہپیکہنین خستوہ۔ بہلام ئایا کارہکہ وا بہ ہاسانی ہراوہ؟ ہہر کہس چ ہر ناگای لہ نووسینی ٹیستای تورکی بن، ناچارہ جواب بداتہوہ «نہخیر»۔

پاستہ خہتیان کردہ لاتین و ئہم پیتانہشیان ناردہوہ عہرہبستان۔ بہلام ہہرگیز نہیانتوانی ئہو وشانہی لہم پیتانہ دروست دہکریں لہ زمانی خویان دہرباوین۔ پاش ماوہیہک ہہلسوو، داسووپی شیتانہ و تہپوتوزی مندالانہ ہاتنہوہ سہر پہوتہکی جارانیان۔ ٹیستا نووسہرانی تورک بہزمانیکی تیکہلاو دہنووسن۔ بۆ نمونہ ئہم چہند

دیپانه له تازهترین پوژنامه‌کانی تورکی ده‌ره‌تیاون:

«اجتماعی عدالت تامین یاسایش ساغلام محیط یاراتماق ایچون عموم خلق کتله‌لری متحداً چالیشمار ایدلار».

یا:

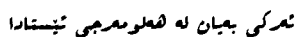
«سنین عشقی منی مجنون ایتدی. مشرق و مغربی سیراتیدم آخر داسنی سوییدم عزیزم». قسه‌ی خۆمان بئ، دار و به‌رد گویی که‌پین، دوور له پووی که‌مالیسته‌کانی خۆپه‌رست ئەم دیپانه به‌تورکیکی زۆر په‌تی نه‌نووسراون! به‌لئ شاعیر و نووسه‌ره‌کانی تورک به‌م زمانه تیکه‌لاوه ده‌نووسن و ئی واشیان هه‌یه ناویانگیان به‌دنیا‌دا ب‌لاو بۆته‌وه و نووسینه‌کانیان به‌زمانی زیندووی جیهان وه‌رگێڤدراون.

پان ئیرانیستی واش له ئێران په‌یدا بوون که ده‌یانویست، به‌فارسی په‌تی بنووسن. ئەوانیش برێکیان ته‌پوتۆز کرد، به‌م لاو ئەولادا هه‌لسووړان و گێچه‌لیان نایه‌وه. به‌لام فارس گوته‌نی: کسی تره‌ برایشان خرد نکرد. «که‌س به‌ په‌ی نه‌پیاوان»، که‌س گویی نه‌دانن، که‌س لاسای نه‌کردنه‌وه. که‌م که‌س وێرای ئابپووی خۆی به‌رئ و پێبازی سه‌عدی و حافیز و نیزامی و مه‌وله‌وی به‌ریدا و وه‌شوین چه‌ند که‌سی شیت و شووری بئ مایه و سه‌رلیشیواو بکه‌وئ، خۆیان پئ پانه‌گیرا و وه‌ک ب‌لقی سه‌ر ئاو پووچانه‌وه و ناویان له‌نتیو ناواندا نه‌ما.

بیستومه ئەفسه‌ریکی سیاسی راپۆرتیکی زۆر گرنگی به‌خه‌یالی خۆی به‌فارسی (سه‌ره) بۆ دوکتۆر موسه‌دیق نووسیوه، موسه‌دیق هه‌رچی خه‌ریک بووه تێی نه‌گه‌یشتووه، له‌ په‌راویزی راپۆرته‌که‌دا نووسیویه‌تی: «خواهشمند کاملاً عربی بنویسید».

ئێستا شاعیر و نووسه‌ری فارسی وا هه‌ن به‌م زمانه تیکه‌لاوه شاکاره ئەده‌بییه‌کانی بیگانه ده‌که‌نه فارسی و بۆخۆشیان شاکاری تازه و نوئ و پڕ نرخ و جوانی ده‌خولقینن و نووسه‌ری وه‌ک: هیدایه‌ت، عه‌له‌وی، چوبک، ئەفغانی، ساعیدی و سه‌مه‌دیان لئ په‌یدا ده‌بن، شاعیری وه‌ک به‌هار، شه‌هریار، نیما، په‌روین، سیمین و فروغ و شاملوو و نادر پوور و سوپه‌ری که‌لێنی شاعیره‌ گه‌وره‌کانی پێشووین پڕ ده‌که‌نه‌وه. بۆ ئەوه‌ی بزائن فارسی ئەم‌پۆ چۆن ده‌نووسرئ چاویک به‌م چه‌ند دیپانه‌ی خواره‌وه‌دا بخشینن که له‌ تازه‌ترین پوژنامه‌کان ده‌ره‌اتوون: «تفکیک و تقسیم اراضی کشاورزی ممنوع اعلام شد».

«مالیات خرید و فروش در اراضی بایر خارج از محدوده شهری بطور تصاعدی دریافت میشود. معاملات شرطی و رهنی زمین برای اخذ وام ساختمان یا فعالیت صنعتی از موسسات دولتی مجاز بلامانع اعلام شد».

نازه ربابجانی، نه فغانی، پاکستانی، تاجیک، نوزبه کستانی و بلوچیش هر وا تیکه لار دهنوسن. عه ره بیش کورد گوته نی «بازه ده شگری و به ریش دده ا نه گه ر ده به خشی وه ریش ده گری». زور ته بیعیه هه مو گه لی دنیا ده بن بیه خشی و وه ریکری و تا بزی و نه مرع.

میتووی پۆژنامه نووسی ئیتمه نۆدر له گهلانی دهووبه رمان به جی نه ماوه، «کوردستان»
یه کهم پۆژنامه ی کوردی که له سالێ ۱۸۹۸ - ۱۹۰۲ دا بلالو بۆتوه فهرقیکی نه وتوی
ده گهل پۆژنامه کانی گهلانی هاوسن و دهووبه رماندا نییه . له سه ره تای پۆژنامه نووسییه وه
پۆژنامه نووسه کانی ئیتمه ش وه ک پۆژنامه کانی تورک و فارسیان نووسیوه و پییان شووریه یی
نه بووه وشه ی بنگانه له کاربێتن .

پیره‌مێردی نەمر پۆژنامە‌نووسی هەره‌ گەوره‌ و شاعیری بە‌ناوبانگی کورد له‌ «ژین و ژیان» دا ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ گۆڕانیکی باشی به‌سه‌ر نووسینی کوردی داھێنا. ئاگایانه‌ و وشیارانه‌ خه‌ریکی بژاڤکردن و خاویڤکردنه‌وه‌ی زمانه‌که‌مان بوو وه‌ستایانه‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی لێ هه‌لاوارد و وشه‌ی ساکار و ره‌سه‌نی کوردی له‌باتی ئه‌وان به‌کارهێنا.

که لایوژ، که لایوژی گهش و بهرز، به پرشنژی پوون و جوانی ناسمانی نه دهب و پوژنامه نووسی کوردی پوژن کردوه، خه الووی پا په پاندن و شوپشیک پیروزی نه دهبی هه لگیرساند. رپبازیکی راست و پهوانی گرته پیشر، نووسه ر و شاعیری پیگه یاندن و به خه لکی ناساندن و وهک دره ختیکی به بهر و سیبه ر په گاژوی کرد و وه چه ی وهک «نیشتمان» و «کوردستان» و «هه لاله» و پوژنامه کانی دیکه ی سه رده می کۆماری

كوردستان له مههابادى دەرگەردن.

ناليم ئەوئيش زۆر تەواو بوو، ناليم كەموكۆپى نەبوو، ناليم كە ئەوئيش شتى بىن تامى تيدا چاپ نەدەكرا. بەلام دەتوانم بلیم ئەگەر ئەو ئەستیرە گەشە وا زوو ئاوا نەدەبوو تووشى ئەو شەوئەزەنگە نەدەبووین كە سەرەدەرى تيدا ناكړئ.

بەداخوئە ئەو تەپ و تۆزەى كە پاش شەپى يەكەم له توركيا و ئيزان هەستا و لەو ولاتانە خۆى نەگرت. پاش شەپى دووم پووى له كوردستانى عىراق كړد، پووى لەو پارچەى نيشتمانەكەمان كړد كە تا پادەيك دەرتانى كوردى نووسىنى لى هەبوو. لەویدا وەستا، نەپەوى، نەپەوى و مەبى تا پۆژى پووناكى لى كړدينە شەوئەزەنگ. شەوئەزەنگى تاريك و تنووك و ئەنگوست لەچار.

پىاوى بىن ماىە و لەخۆبايى دەرفەتيان هينا و قەلەميان فېئ دا و پۆيوونە (بنووس) و (پېئووس) و (كتېب)يان دپاند و (پەرتووك)يان بۆ لەبن هەنگل ناين. كاغەزيان بەدەم بادا دا و (تيانووس)يان خستە بەردەس. شيعريان بەدرو و هەلبەست زانى و هەزار ناوى سەير و سەمەرەيان له شاعيرى كۆل و چارەپەش نا، تا ئاخەركەى بەهەستيارى براى بيسستيارى ئامۆزاي هەقى كەمتيار دەرچوو. قافىەيان بەتەنگى زانى و (سەروا)يان پىن بەراوئەلتر بوو. له قانون دەرچوون و ياساى چەنگيزخانى مەغوليان بۆ خۆيان بەپاست زانى. چونكە پۆليس خەزمەتى خەلكى نەدەكرد (حەيتە...)يان بۆ پاژەى گەل هەلبژارد. ئيمزايان نەخويندراوئە و (واژووى) پيرۆزيان لى دا.

هەركەس لەبەر خۆپەوئە دەستى كړد بەوشە داتاشين و هەرچى بەقەلەمى چەپرەكى داهات نووسى. بىن ئەوئەى هەست بە بەرپررسى مېژووى بكا. بەتايبەتى پاش ئەوئەى راديوئى كوردى له ئيزان و عىراق دامەزران، سەرلېشيووى پترى پەرەگرت، نووسەرى بەرنامەى كوردى ناچارە تەرجەمەى دەقاوئەق بكا. ناچارە ئەوئەى بۆى دەنووسن موو بەموو بىكا بەكوردى. بۆيە شتىكى لى دەردەچى كە كەس نازانى چيىە؟ مەن بەش بەحالى خۆم وەبېرم نايە جارىكيش گويم دايبته دەنگوباسى ئەم راديوئە چونكە هەر چۆنيك بىن له فارسى و عەرەبى و تەنانەت توركى باشتر تى دەگەم تا ئەم زمانەى پىي دەلېن: كوردى!!!

هەرچەند لەم سالانەى دوايى خەلك و شيار بۆتەوئە و تەنوورى نەزانانى له خۆبايى دامرگاوه و بازاپى بىن چاوپووى ئەوان له برەو كەوتووه و ئيتەر نووسەر لاهه خاوەن بەهەركان بەشووئەى دەزانن پەوتى مامۆستايانى نەزان هەلگرن و ئەم وشە ناپەسەنە دزێوانە لەكارپېئن. بەلام داخى گرانم هېشتا بەتەواوى فېئ نەدراون و جاروبار لەلايك سەر هەلەدەنەوئە. راستيان گوتووه، بەردىك شىتتيك له چالۆى باوچ بەسەد ئاقل نايەتەدەر.

لەمىژ بوو بە ئاواتەو، بووم شىئەرىكى نوێى خۆش بخوینمەو، دەزانن ماوێهەكە شىئەرى شاعیرە لاوێهەكانمان ئەوێهەكە وێك دەچن كە پیاو تەنیا بە ئیمزای شاعیر لێكیان دەكاتەو. نۆزبەیان بە (نازیزەكەم) (دڵدارەكەم) (خۆشەویستەكەم!) دەس پێدەكەن و ئەم وشە ناسك و جوانانە ئەوێهەكە دووپاتە كراوێهە، پیاو چ چێژى خۆشیان لێ ناكە. تا ماوێهەكە لەمەوپێش وا بزانم لە (ھاوکاری)دا بوو شىئەرىكەم خویندەو، ھەرچەند ھەر لەسەر ئەم تاقە كێشە بوو كە ئىستە باوێهە و بۆتە (بەیتى بلە و نابێتەو) و ئەگەرچى دیار بوو، شاعیر لاو، بە پەلە، كەم ئەزموونە، بەلام شىئەرىكى جوان و ساكار و پەر لە سۆز و ھەست بوو. ھەر دێژكەم دەخویندەو، ھەزار ئافەرىنم بۆ شاعیر دەنارد، بۆلەم! چاوم! كەسى مامى! و شتى وام لە زارى دەردەپەپین.

دەمگوت: تۆخەى ئەگەر شاعیرى وامان ھەن كە پستەى «پێمان خاوس بێ» دەكەنە قافیە، ئى واشمان ھەن كە ماىەى ھىوای دواپۆژن. لەپەر وەك گۆژىك ئاوى ساردەم پێدا بەكەن پراچەنیم، تێكرا بووم، نەشەكەم شكە. خاوبوومەو. نازانم ئەم شاعیرە خۆشەویستە چۆنى بێژ ھاتبوو وشەى داتاشراوى ناشیرىنى ئىسكگرانى وەك «پەرتووك» بخاتە نێو شىئەرىكەپەو؟

نازانم بۆ بێر ناكەپەو، ئێمەمانان كە خۆمان دەكوژین زامى پەش دەكەین، ئاوى چاومان بۆ دەپۆش تا شىئەرىكى بەكوردی دەلێین. بۆچى ناوبانگمان لە چوارچێوێ شەرەكەمان دەرنەچێ. بەلام ئەحمەدى خانى، كە پێویستمان بە قامووسى عەرەبى و كوردی و فارسى ھەبە تا بتوانین شىئەرى گران و قوول و جوانەكانى ساغ بكەپەو تا ئىستە مەم و زینەكەى بەچەند زامانى زیندوى جیھان تەرجەمەكراو؟

ئەگەر ھێندێك كەسى نەخویندەواری ساویلەكە، بەلام پاك و بێ فیل، ھەستى توندی نەتەواپەت و بیروپاى چەوت و نەزانانەى سیاسى، تووشى ھەلەى كردن و ئەم تەپۆتۆزەیان بەرپاكرد. پیاوى فیللوى و خۆپەرست و تەنانت ناپاكى وا ھەبوون كە زانیمان فارسى زانى باش لە كوردستانى عێراق كەم بوون. لە ھەرھەنگە كۆنەكانى فارسى گەران و وشەى سواو و لەكاركەوتە و ھەرمۆشكارى فارسىیان لەنێو قامووسە كۆنەكاندا دۆزبەو و نابەجێ لەكاریان ھێنان.

دیارە من پێم وا نێبە ئەگەر نووسەرىكى ئێمە لەكاتى پێویستدا بۆ دەربڕى مەبەست وشەى بێگانە لەكاربێننى قیامەت پادەبێ، دنیا بەقور دەگیرێ، پردى سیرات دەپسێ و پووگە وەردەگەپێ. بەلام خۆ فریودان و خەلك فریودان بە گوناھىكى گەورە و تاوانىكى خراپ دەزانم.

نیمه نابین گوی بدینه شوینسته کانی فارس که ده لَین کوردی شیوه یه کی فارسییه، بۆ خۆمان ده زانین زمانه که مان زمانیکی سه ره خۆیه و ناترسین و نایشارینه وه که خزمایه تی ده تهک فارسیشدا هیه. زۆر باش ده توانین وشه ی فارسی وه ربگرین وهک ئه وان که له وه رگرتنی وشه ی کوردی و هیچ زمانیکی دیکه سل ناکه ن. به لām هه ق نییه له باتی وشه ی مه زن و گه وه، زه لām، زل، وشه ی «بزرگ» ی فارسی بنووسین. یا له جباتی، جوان، چه له نگ، ده لال و شهنگی خۆمان. وشه ی «قه شهنگ» له کاربێنین که تورک و فارس کێشه یان له سه ره هیه.

جگه له وه نه گه ر پێویست بێ وشه وه ربگرین، بۆ چی واز له و وشانه بێنین که له میژه تیکه لی کوردی بوون و له کورده واریدا بوونه باو و وشه ی نامۆ بکه یه باو. لیتان ده پرسم. دنیا، قه له م و غه زه لی عه ره بی، زیاتر بوونه کوردی یا گیتی، خامه و چامه ی فارسی، سه یر نه وه یه فارسه کان بۆ خۆیان پتر، وشه عه ره بییه کان ده کاردینن به بپاوی من فریدانی نه و وشانه ی له کۆنه وه تیکه لی کوردی بوون و نه خوینده وار ده یانزانی کاریکی خۆپاییه. په رنگه به کوردیکی نه خوینده وار بلتی سه ماوه ر پووسییه و ته مانه ئینگلیزییه تیر و پڕ پێیکه ن. کام کوردی نه خوینده وار ده زانی پینووس و بنووس و خامه به قه له م ده گوتری و په رتوووک کتیبی مه لایه؟ خۆ باسی ته رخا و قاچا و ناغا و خا و خانم و بیگ و بیگمی مه غوولی هه ره که یه ن باشته ره.

وشه ی وا هه ن پاسته زۆر به په سه ن کوردی نین. به لām مالی کوردن چونکه نه خوینده وار ده یانزانی و لیان حا لی ده بێ و بشمانه و ئی له بیران ناچیته وه.

به لای له وشه داتاشینی نه زانانه کوشنده تر، پسته دارشتنی هه له یه، نه وه یان پتر جیگای مه ترسییه. چونکه پێزمانه که مان ده شیوین. بژار کردنی وشه ی نا په سه ن گران نییه به لām هیئانه وه سه ره خۆی پێزمانی شیوا، نه سه ته مه، دژوار به لکو ترسناکه.

دیاره نه ده بی خۆمان نه وه نه ده ی خزمه ت نه کراوه و په ره ی نه گرتوه که هه سستی فیربوونی پوونا کبیر و خوینده وارانێ کوردی عیراق پازی بکا. ناچارن له پێگای زمانی عه ره بییه وه فیرین و زانستیان به ره و ژوو به رن بیانه و ئی یا نه یانه و ئی ده که ونه ژیر ته نسیری زمانی عه ره بییه وه. بۆیه کاتیک ده نووسن پسته کان وهک عه ره بی داده پێژن. یا باشته ر بلیم به عه ره بی بیرده که نه وه و به کوردی ده نووسن. پسته ی وا ده بینم هه موو وشه کانی کوردی په سه نن که چی تی ناگه م. چونکه له سه ر پێزمانی زمانی عه ره بی دا پزله و. نه ویش زۆر له پێزمانی کوردی دووره. له م پستانه ی خواره وه وردبته وه که هه مو یانم له وتاره به سندرکراوه کانی نه م گژواره ده ره یان، کارتان به وه نه بێ کێ نووسیونی بزانی پاست

نووسراون يا ناپاست:

«وہ کاتیک مروف جیگایەک بۆ خۆی دەگرێ لەناو ئەو جیھانە زەمانییەو».

«لەبەر ئەو سەرئەگەوتوون لە هیچ شتیکە لەم بارەییەو».

«لەو کاتەو مروف توانی لە دوورەو بەکارویاری خۆی هەلس».

«بەخێرایى بوونی مروف دەرچوو لە دەور و پشتی ئازەلی».

«کەلکی چیبە ئەو هەموو باسکردنە لەسەر زمانە».

زۆر پستی لەوانەش شیواوترم دیون کە ئەگەر پیزم کردبان جیگیان زۆر دەگرت.

تەنەتە وتاریکم هەر لەم گۆزارە خوێندویستەدا خوێندۆتەو کە بەشی هەرە زۆری پاراگرافەکانی بە (و) دەس پێ دەکەن کە بە هیچ جۆریک دەگەڵ پێژمانی کوردی ناگونجی.

تا ئێستا هەر زامە دەسنیشان کردوون و دەرمانم بۆ نەدۆزینەو. بەپاستی ئەگەر دەرمانیک بۆ ئەم دەرمانە نەدۆزینەو. هەر وا دێن وەبەن دەدەن و تەشەنەئە دەکەن و دەبنە تێزوی و بەهەزار شەخس و شیخ و پیر چارە ناکرێن.

بەپروای من نووسەری ئەمۆی کورد دوو ئەركی لەسەر شانە و دەبێ هەر دووکی لە پیش چاوی بێ. یەك نووسینی شتی چاک و پاک و جوان و بەکەلک. دوو پاراستنی پێژمان و بووژاندنەوی و بژارکردن و پەرەپێدانی زمانی کوردی. دیارە کەسانیک بەزمانە زیندوو و خزمەت پێکراوەکان، کە قامووسی گەورەیان هەیه دەنووسن ئەركی دوو میان لەسەر شان نییه. بۆ بەجیگەیانندی ئەركی یەكەم من وەرگێژانم پێ باشترە. بەتەرجمە هەم شاکارە ئەدەبیەکانی جیھان دەکەینە کوردی و هەم مەیدانی بەرفراوانترمان لەبەر دەس دایە و دەرەتمان هەیه خزمەتی زمانەکەمان بکەین و بیری خەلک پووناک بکەینەو. بۆ بەجیگەیانندی ئەركی دوو دەبێ بەهەموو هیزمانەو تێ بکۆشین پێژمانەکەمان بپارێزین، وشە پەسەنی کوردی بەکاربێنین، وشە داتاشاراوی فێی بدەین. لەبەر خۆمانەو وشە دانەتاشین. لە شێوەی شار و نیشتمانی خۆماندا گیر نەخۆین، لەهەر شێوەیەکی کوردیدا وشە جوانتر و سووکترمان وەپیش چاوات هەلی بژێرین. لەبیرمان بێ وشە کوردی هەتا کورتتر بێ خۆمالتیرە. بۆ ئەوێ پستەکانمان کورت بێن هەتا دەتوانین (واوی عطف) کەمتر بەدوای یەکا پیز بکەین. لەکاتی پێویستدا لە بەکارهێنانی وشە بێگانە نەترسین. لە نووسیندا بەپەلە نەبین کەم بنووسین و باش بنووسین. هەرچی نووسیمان بەجاریک و دووجار لە کۆلی نەبینەو. چەند جار دەس تێ وەردەین لەپیش ئەوێ نووسین بۆ چاپ بنێرین، پێمان شوورەیی نەبێ بەچەند کەسی لێزان و پەسپۆری نیشان بدەین. پەخنە و

تیبینی دۆستانه‌ی ئه‌وان قبوول بکه‌ین. خۆپه‌ره‌ست و به‌فیز و به‌رچاوته‌نگ نه‌بین، له‌ خه‌لک فی‌ر بین و بۆ خه‌لک بنووسین. ئه‌وه‌ی بۆ چاپمان نارد ئه‌گه‌ر ده‌سکاری باش کرا ناگر نه‌گیرن. ئه‌گه‌ر جارێک بلۆ نه‌کرایه‌وه‌ ناھومید نه‌بین، چاومان نه‌چیته‌ پشت سه‌رمان، به‌رقدا نه‌چین و ده‌س له‌ تیکۆشلان و نووسین هه‌لنه‌گیرن. ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موومانه‌ بۆ بووژاندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌ب و خزمه‌تی زمانی کوردی تێ بکۆشین.

به‌لام ئه‌رکی به‌یان له‌ هه‌لومه‌رجی ئیستادا چییه‌؟

۱ - تێ بکۆشین پاک و خاوێن و بێ غه‌له‌ت چاپ بکړی.

۲ - کورته‌ چیرۆکی باش و وتاری به‌که‌لک و چاکی ئه‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی و زانستی و میژوویی و ره‌خنه‌ی بێ غه‌ره‌ز و دۆستانه‌ بلۆکاته‌وه‌.

۳ - زانایان هان بدا شتی باش له‌ زمانه‌کانی بیگانه‌وه‌ وه‌رگیرنه‌ سه‌ر کوردی.

۴ - وتاری هیچ نووسه‌ریک بۆ خاتری جێ و پایه‌ و ناویانگ و دۆستایه‌تی بلۆ نه‌کاته‌وه‌. خوینه‌ر پازیکردن باشتره‌ له‌ تۆراندن و دل‌یه‌شاندنی گه‌وره‌ پیاویکی شتی باش یا کوردی په‌وان نانوسی، خزمه‌تی گه‌ل له‌ خزمه‌تی تاقه‌ که‌سیک چاکتره‌.

۵ - پاراستنی زمانی کوردی له‌ هه‌موو حالیکدا له‌ به‌رچاوی و به‌گرنگی بزانی.

۶ - هه‌موو وتاریکی سه‌ره‌نوێ به‌ئیملایه‌کی یه‌کده‌ست بنووسیته‌وه‌ جا بیاننیرێته‌ ژێر چاپ و خه‌لکی له‌ پاشاگه‌ردانی پێنوسی کوردی رزگار بکا.

۷ - له‌ لاپه‌ره‌ی دوایی هه‌ر ژماره‌یه‌کدا چه‌ند شه‌ت هه‌لبژێری و داوا له‌ زانایان بکا ته‌رجه‌مه‌ی بکه‌ن و باشترینیان چاپ بکا. هه‌روه‌ها هیندیک مه‌وزوعی خۆمانه‌ به‌گرتو دابنێ تا نووسه‌ره‌کان له‌سه‌ری بنووسن و جوانترین هه‌لبژێری.

له‌ هه‌مووان گرنگتر ئه‌وه‌یه‌ ده‌سته‌یه‌ک له‌ زمانزانه‌کان پێک بێنن، ئه‌گه‌ر بکړی خه‌لکی ناوچه‌ جوړبه‌ جوړه‌کانی کوردستان بن، تا ئه‌م نووسراوانه‌ی ده‌سته‌ی نووسه‌ران له‌باری ئیوه‌پۆکه‌وه‌ په‌سندیان کردوون له‌باری زمانه‌وه‌ ته‌ماشای بکه‌ن و ئه‌گه‌ر پێویست بوو ده‌سکاری بکه‌ن. پێم وایه‌ ئه‌م کارانه‌ ژۆر گران نه‌بن. به‌لام ژۆر به‌سوود ده‌بن. بیگومان ئه‌گه‌ر نووسه‌ره‌کانمان بزانی نووسینه‌کانیان ئاوا له‌ بێژینگ ده‌دری و ته‌ته‌له‌ ده‌کړن، به‌سه‌رنجه‌وه‌ ده‌نووسن.

مامۆستای شاعیرانی موکریان

وهك ئاگام لى بىن به سه رهاتى ئەم شاعیره مه زنه له لايەن لاویكى زانا و ئەده بدۆست و لیژانه وه به دوور و درێژى نووسراوه و شیعره کانی به وردى شى کراونه ته وه و نه خشى بهرچاوى ئەم گه وه پیاوه له ئەدهب و سیاسه تی نیوه ی یه که می چه رخی بیسته مدا، به ته واوى پوون کراوه ته وه . با ئەم نووسراوه ش جارێ چاپ نه کرابێ و بلاو نه بوویته وه . من له خۆم پانه دی له م باره دا بۆ خاتری دوو شت چ بنووسم . یه که نه مویست په نجی ئەو به فیڕۆ بده م، دوو، من له و باب ته نووسینه دا شاره زانیم . له م بپوايه دام هه ر کاریک ده بی پسیڕپی خۆی بیکا .

هه تاو هه روا له بن هه وردا نابێ، کورد هه ر وا به بی به شى و چاره په شى و لیقه و ماوى نازى . ئەویش هه ر وا به نه ناسیاوى نامینیتته وه پۆژیک هه ر دى دیوان و به سه رهاتى چاپ بکړئ و له نیو نه ته وه که یدا باشتر بناسرئ و ته نانه ت په یکه ریشى بۆ دروست بکړئ . هه ر ئەوه نده م ویست چه ند نمونه له شیعره کانی بخرمه پێش چاوى خویننه ران .

به شانازیه وه ده لێم من به میرمنداڵی و لاوه تی زۆر جار ئەم شاعیره مه زنه م له نیزیکه وه دیوه . له قسه خوڤ و جوان و به تامه کانی، له شیعره به رزه کانی له په ند و نامۆگارییه به نرخ و به سوود و دلسۆزییه کانی که لێکم که لک وه رگرتوه .

به ش به حالێ خۆم و پیم واشه به هه له نه چووم . ئەم شاعیره به مامۆستای شاعیرانی نیوه ی یه که می ئەم چه رخی کوردستانی ئێران و به تاییه تی مه لبه ندی موکریان ده زانم .

شاعیره‌کانی پېش نېمهی موکریان وهک شیخ نه‌حمه‌دی سريلالا و دوکتور شه‌وقی و خاله‌مین و سه‌ید کامیل، نه‌گەر نه‌شَلین بیری نه‌ته‌وايه‌تی له‌وی فیر بوون و جووتیاریان له‌وی وه‌رگرتوو. نېمه‌ش شاعیره‌کانی پاش نه‌وان وهک هه‌ژار و عه‌تری گُل‌ولانی و هه‌مین په‌یپه‌وی نه‌وانمان کردوو و دیاره شاعیره‌کانی لاییش وهک سواره و هاوار و مه‌حمودی و مه‌لا غه‌فوور، نه‌م پېپه‌وه‌یان به‌رنه‌داوه .

نه‌بوله‌سه‌نی سه‌یفی قازی کوپی میرزا قاسمی قازی براچوکه‌ی میرزا فه‌تتاح و قازی عه‌لی و مامی پېشه‌وا قازی موحه‌مه‌دی نه‌مر و سه‌دری قازی شه‌هید و باوکی حه‌مه حوسین خانی نه‌به‌ز و تیک‌کُشه‌ر بوو. گه‌وره پیاوێکی زانا و پووناکبیر و خوینده‌وار و کارامه و به‌نه‌زموونی موکریان بووه . زیاتر خه‌ریکی کاری سیاسی و کومه‌لایه‌تی و کشتوکال و مل‌کداری بوو. سووفی و دل‌ته‌پ بوو، شاعیری پېشه‌ی هه‌میشه‌یی نه‌بوو. که‌چی له‌ پێزی شاعیره هه‌ره به‌رزه‌کانی کورد ده‌ژمی‌دری، جگه له زه‌وقی شاعیری، کومه‌لناس و می‌ژووزان بوو.

له شیعری دانداریدا که که‌می به‌ده‌سته‌وه هه‌ن، شاگردی قوتابخانه‌ی شاعیری بێ وینه‌ی، پایه به‌رزی، هه‌لکه‌وته‌ی کورد (نالی) بووه . نه‌گه‌رچی غه‌زه‌له ته‌پ و پاراوه‌کانی ناگه‌نه غه‌زه‌لی نالی به‌لام به‌پاشکاوێ ده‌توانم بلێم شاگردی‌کی باشی نه‌م قوتابخانه‌یه و ژور که‌متر له شاعیره‌کانی دیکه‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی له شیعردا هه‌یه، پېشینیان گوتوو‌یانه: «له شیر ترسان عه‌یب نییه» شاگردی باشی نالی بوونیش پایه‌کی که‌م نییه . نالی له‌و نه‌ستیره پرشن‌گه‌رانیه که هه‌ر به‌چه‌ند چه‌رخ جارێک ئاسمانی نه‌ده‌بی گه‌لیک پووناک ده‌که‌نه‌وه و نمونه‌یان له‌نیو هه‌موو گه‌لیکدا هه‌یه . مه‌رج نییه هه‌موو که‌س وهک من بیر بکاته‌وه . نه‌مما منیش بۆم هه‌یه بلێم هه‌رچه‌ند پاش نالی گه‌لی نېمه شاعیری ژور به‌رزی هه‌بوون . به‌لام هه‌شتا له‌نیو کورددا شاعیری‌ک هه‌لنه‌که‌وتوو جی نالی پر بکاته‌وه، مه‌گه‌ر دایکی نیشتمان له‌دوا‌پۆژدا پۆله‌یه‌کی وا شیرین و نازدار و بلیمه‌تیکی وا گه‌وره و بێ وینه له‌ ئامی‌زی خۆیدا په‌روه‌رده بکا . به‌لام شاگردی باشی نالی بوون هونه‌ره . سه‌یفیش به‌شاگردی‌کی گه‌وره‌ی نالی ده‌ناسم که قوتابخانه‌که‌ی به‌هۆی حه‌ریق له موکریاندا بۆته باو. سه‌یف هاوده‌م و دۆست و شاگردی حه‌ریق بووه .

سه‌یفی قازی له شیعری نیشتمانی و شو‌پش‌گێڕانه‌شدا یه‌که‌م شاگردی قوتابخانه‌ی شاعیری نه‌مر فه‌یله‌سووفی زانا و پووناکبیری کورد حاجی قادری کۆبی بووه . له مه‌ل‌به‌ندی موکریان شاعیری‌ک نانا‌سین پېش نه‌و شیعری نیشتمانی، نه‌ویش نه‌وه‌نده حه‌ماسی دانابن .

سه یفی قازی خۆی قوتابخانه یه کی نویسی له ئە ده بی کوردیدا کردۆته وه . به یه که م شاعیری کوردستانی ده ناسین که بای داوه ته وه سه ر ئە ده بی فۆلکلۆری کوردی و به زمانی زهمه تکیشان و په نجبه رانی لادئ شیعی گوتوه . تیکۆشاهه ته عبیری ناسک و په سه نی کوردانه له شیعی ساکار و په وان و جوانی خۆیدا بگونجیئن . وشه ی په تی و په سه نی کوردی له کاریتی و زمانه که مان به چه شنیک و ه ستایانه و شاره زایانه بژار بکا و وشه ی بیگانه و نامۆی لئ ده ریاوێژ و به شایه دی هه موو زمانناسیک له م کاره به نرخ و به که لکه دا ژۆر سه رکه وتوه .

ئه م شاعیره به رزه بپوای وا بو و بپوایه کی پاستیش بوو، که ده بی وشه ی په تی و په سه ن له دئ و له نه خوێندهوار فیڕین و کیشی شیعر له فۆلکلۆری کۆن وه رگرن و ته عبیر و نه زموونی کوردانه به کاریتین . به لām ده یگوت ئه م وشه بیگانانه ی له کۆنه وه له کوردیدا جیگای خۆیان گرتوه و نه خوێندهوار تییان ده گا تازه بوونه کوردی و هه ق نییه بیانگۆڕیا و ده دریا نین . ئه و دوژمنی بی ئامانی وشه داتاشینی ناشیانه بوو و ئه و ناشیانه ی له خۆوه نه زانانه، وشه داده تاشن به دوژمنی زمانی کوردی ده ناسی . له م ئاخرانه دا که هیشتا مابوو وشه داتاشین ببوو باو . بۆ ئه وه ی تووپی بکه ی به س بوو که وشه یه کی داتاشراوی نا په سه نی نیشان بده ی و بۆ ئه وه ی خه نی بکه ی دیسان به س بوو وشه یه کی په سه نی کوردی بۆ بدۆزیه وه . ته نیا په خه نه یه کی له باری زمانه وه لێی ده گیڕئ ئه وه یه که هه ر له له هجه ی موکریاندا ژۆر شاره زار بوو و له به ر نه بوونی قاموسیک کوردی که متر ئاگای له وشه جوان و په سه نه کانی شیوه کانی دیکه ی کوردی بوو .

قوتابخانه ی سه یفی قازی له کوردستانی ئێران به تایبه تی له موکریاندا شاعیری ئه وتۆی پیگه یانندن که ژۆریان به مامۆستای گه وه ناسراون و له مامۆستاکه یان تێ په پاندوه . به لām هه قی مامۆستایی به سه ریا نه وه هه یه ، چونکه ئه گه ر ئه و ئه م پێچکه ی نه شکانده بان دیاره هه ر له سه ر پێبازی وه قایی و ئه ده ب و هه یه ده ی و ئه و جۆره شاعیرانه ده رپۆشتن که له باری زمانه وه پپن له وشه و ته عبیری بیگانه . دیاره کارم به پله و پایه ی شاعیرانی هاوچه رخی ئه و نه داوه به لکو مه به ستم ئه وه یه ئه وان بۆ بووژاندنه وه ی زمانه که مان هه ولێکی ئه وتۆیان نه داوه .

به لām سه یفی قازی به خۆی و شاگرده کانیه وه له ژیا نده وه و بووژاندنه وه ی زمانی کوردیدا نه خشیکی دیار و به رچاویان هه یه .

تا رادیۆ چه پره که کانی کوردی به وه پگێڕانی نا بوخت و دزیو وشه داتاشه کانی

شارنشین و خۆپهره‌ست، به داتاشینی وشه‌ی ناشیرین و ناله‌بار و نارپه‌سه‌ن زمانی
 کوردییان وا شپړیو و شپړزه نه‌کردبوو. قوتابخانه‌ی سه‌یف خزمه‌تی به‌که‌لکی به‌زمانی
 کوردی کرد. ویستاش له موکریاندا شاعیر و نووسه‌ری واهه‌ن پتیازی نه‌ویان هه‌ر
 به‌رنه‌داوه و په‌ریان پی داوه.

نه‌وه‌ش چهند نمونه له جوړه‌کانی شیعره‌ی نه‌م شاعیره که پیم وایه نات‌ه‌واویان تیدا
 هیه. به‌لام له دوور ولات هه‌ر نه‌وه‌نده‌م بۆ په‌یدا بوو به‌هیوای پوژیک که دیوانی ته‌واوی
 چاپ بکړی.

کورډینه

کورډینه! تا که‌ی نیمه له شاخان میسالی دیو
 بیین و بجین و بۆمه نه‌بی قه‌ت خودان و خپو
 خه‌لکی هه‌موو له شار و له باخانه که‌یفخو‌ش
 نیمه بللو و بی سه‌ره ماوین له ده‌شت و کیو
 بۆ وانه هه‌رچی جوانه، له جی، دی له ژن، له مال
 هه‌ر شاخ و داخه بۆمه کوپری په‌ش، کچی دزیو
 بۆ ناسمان ده‌رۆن و له به‌حرا ده‌که‌ن سه‌فه‌ر
 هه‌ر هه‌رده نیشته‌گاهی مه، سه‌نعاته وهرد و شیو
 په‌شماله مال و که‌شک و په‌نیره مه‌تاعی مه
 قه‌سر و سه‌رای خه‌لکی دییه پر له زپ و زیو
 هه‌ر میلیه‌تیک له‌لاوه هه‌قی خو‌ی به‌ده‌سته‌وه
 کورډیک که سه‌ره‌لینن ده‌لین بوته سه‌ریزو
 بۆ چمانه مال و سه‌ر که له‌سه‌ر سه‌روه‌ری نه‌چی
 کوپ نابی. قه‌ت بترسی له زیندان و دار و چپو
 گوردانی کورده‌کان به‌خودا پوژی غیره‌ته
 ده‌سده‌نه خه‌نجه‌ران و پیاوانه وهرنه نیو

سەرچوونى تەخت رۆينى سەردارى. پى دەوى
خوشىمە لەو شەھادەتى شىخانە ئىو بە ئىو
فىكرىي لە ھالى خۇكەن و بگىرىن بەھالى خۇ
شاھان بەمەھوى ئىمە دەبەستن گرى و گرىو
ئەو ئىنى بەو زەلالەتە بۆچمانە چاۋەكەم!
بىرىن لە رىي نەجاتى ۋەتەن با بەئىر و مىو
تاكەى لە باخى خەلكى بەزىزى و بەملكەچى
خۇشە لە باخى ملكى چىنى ھەنار و سىو
ھەرچى دەبىي بىلا بىي ھەق ھەر ھەق «ھەسەن»
نىنە لە رىي ۋەتەن خەمى دەرکردن و جنىو

ئەمە نموونەى شىئەرى نىشتىمانى و شۆپشگىتپانەيەتى ۋا ديارە شىنى بۆ شەھيدانى
كوردستانى توركيا گىتپاۋە . جگە لەۋەى نۆر پىر سۆزە، نۆرىش ھاندەرە . ئاشكرايە ۋەك
پىاۋىكى سىياسى و پىسپۆر لە گرىكوپىرەى مەسەلەى كورد گەيشتوۋە و ئاگاي لە فىل و
دەھۆى دوژمنان بوۋە، بەو ھالەۋە نەتەۋەكەى بۆ خەبات ھان داۋە . ئامۇزگارپىيەكانى لە
بەنەمالەى نىشتىمانپەرۋەرى خۇيدا پىتر كاريگەر بوۋە . ۋەك دەزانن جگە لە دوو برازا و
كوپىك، چەند خزمى نۆر نىزىكى لە عەشىرەتى بەگزاۋەى فەيزوللا بەگى لە پىتتاۋى پرگارى
كوردستاندا چوۋنە سەردار و بوۋنە قۇچى قورىبىنى ئازادىي گەلى كورد . ئەمەش نموونە
شىئەرى ئاشقانە و دلدارى سەيفە و ديارنىيە كەى گوتراۋە، شىئەرناس دەزانن چەن
ۋردەكارى شاعىرانەى تىدا بەكار ھاتوۋە و شەى چەن پەسەن و جوانى كوردى تىدايە
و قافىيەيەكى ھەلبىزاردوۋە ۋەك قافىيەى شىئەرنە نىشتىمانىيەكەى پەنگىن پىش ئەو ھىچ
شاعىرىكى كورد خۇى لىن نەدابن .

داوهلى دل

دايم دلم به ناله و زارى و فيغان ده لى:
 خوش بهو شه وه كه پوژى پوڅى دل بهرم هلى
 زولفت وه لاده پروت بنوښنه با ده فعليه
 شه و پرابرى، ستاره نه ميښي، قه مهر هلى
 تفللى دلم گپرووى شه كهرى ليوى گرتوه
 بهو زولفى ميروه حهت مه كه مهنعم له شه هدى لي
 تفلنكه دل زه عيف و ده ترسي له داوه لى
 نهو قافيهت به ساني دلى موده ده عى حه سن
 ته نكه، دره نكه، مه يلى به جه نكه، هلى، مه لى

شاكارى هره به ناوبانگى سه يفى قازى به لكو په كيك له شاكاره كانى شيورى كوردى
 پارچه شيورى زستانه، به شى زورى كوردستان زوزان و سارد و به فرگره، كه چى كه م
 شاعيرى كورد ده ناسين وه سفى زستانى كردبى. ماموستا له م شيوره دا تابلويه كى له
 زستان و له ژيانى لادى نشين و ناژه لدار و زهحه تكيثانى كورد كيخواه كه بيگومان بى
 ويته يه. جگه له وه به زمانى كى ساده و په وان و لاديبانه گوتراوه و فره نه نگو كيكه له وشى
 په سه ن و پاكي كوردى، پرپه له ناموزگاريى سياسى و كومه لايه تى و ته نانه ت نابوورى
 بو زهحه تكيثان و ديشيښانى كورد. وردبونه وه له م شيوره بومان پوون ده كاته وه،
 شاعير چن په ووناكبير و نازادى خواز و كومه لناس و گه لپه روه ر بووه. سه ير نه وه يه سه يف
 خوى له چينى ته سه ل و ده وله مند بوو و له كشتوكال و ملكدارى و دار چه قاندين و مال
 به خپو كردندا ناوبانگى ئيستاش هيه و شوينه واره كانى هر ماون، كه چى ده بينين شاره زاي

ژیانی چینه هه ره هه ژاره کانی ئەو سه رده می کوردستان بووه و دلی بۆیان سووتاه و شینی ده گه ل گێڤاون. ئەم شیعره وهک بۆ خۆی ئیشاره ی کردوه له سالی ۱۳۱۲ی هه تاویدا گوتراوه که زستانێکی زۆر درێژه و سهخت و قرانێکی گه وره بووه و زۆر مال له مال کهوتون و زۆر دهوله مند بێلایان له بن میچ چه قاندوه. شیعره که ی وهک نامه یهک بۆ دۆستی خوشه ویستی عه زیز ئاغای عه بیاسی که ئه ویش ئه هلی زهوق و حال و سۆفی و دلتە پ بووه نووسیوه:

زستان

ئازیز ئاره زووت زۆری بۆ هێنام
فرمیسکم سوور بوو زهردی پروی لێنام
دیسان به ئاوری دووریت کهوتمه گیر
دنیا لێ سارد بوو بوو به زه مه ریر
تا نا هومێد بووم له هاتنی زووت
جه رگم بووه پولوو هه ناسه م بزووت
ههوا بۆ حاله م وهک شیتان ده گری
به ته رزه و به فر و باران و هه وری
هه ردیش له بۆ من هینده ی قو پ پیا
به هاری ده گه ل زستان لێ شیا
گیا و گولی می رگان بۆم سیس و زه رد بوون
بۆ شینی که وان که ویا ن هاوده رد بوون
شینی به هاره ئاسمان هه ر ده گری
هه وریش نا له نال پروی خۆی ده پچری

بزن و مه پ رپوتن وه ک سووره ساقه
 يه ک دانوو دهیکوشت يه ک بهله باقه
 له بهر بي هيّزی له ترسی سه رما
 پشتينيان به ستن هه مووی جل کرا
 با له کيو و چوّل خوّل وه سه ر ده کا
 گريانی کيوان به حران پر ده کا
 داری ميّشه و باخ به فر دايپوشتين
 پاک ده ليّی مردوون کفنيان پوشتين
 کهوی کوّستاني له قاسپه کهوتن
 بيّهوشت بوون ياخو خهويان لي کهوتن
 جريوه و زريوهی چوپه و چوله که
 نايه و نه يانما هيّلاته و هيلکه
 له گله گ گهل کهوت، نه مات هق ته قی
 سيرووش له سیره و فيتنه و چه ق چه قی
 پاک په شيمانن له بو گهرميّنی
 بو دههاتنه وه عه مرو نه ميّنی
 قاز له شه تاوان قاپه ی لی برپا
 دوپنای چوماوان زوپنای لی درپا
 له درزی نه رزی هه وئرده دامان
 بي هوش بوونه وه سرپوون له سه رمان
 وشک بوو دووېشک نهو خواری ناراست
 مشک کونی خوئی به ئاوات ده خواست
 بوّق که دهی قپاند دهوی کردهوه
 که ريش زهرینی له بير بردهوه
 مار پاپوکه ی خوارد خوّل ی وه پروی کرد

ڙووشڪ ٺارهه زووي ڪهه وڻيڪي مووي ڪرد
لاڻ بيم نابينم له چيا و له پازان
سپري هه لوڻيان چريڪهي بازان
لهبن بهردان مان هر هر سهر مازه له
له باخ و باخچان قهل و قشقه له
پووشي داپوشي دالدهي پاڪ بري
ڪهروڻشڪ پيشهي پاڪ ڪرد و بري
بهفري بي واده رهشانگي بري
رهشانگ و سبي پاڪيان سهر بري
سهر برا گاشين پاش مانگا بوڙه
لهباتي گاپان پويي گابوڙه
پوڙ هه تا شهوي گهوره و بچو وڪيان
خيڙاني مائي گهوره ڪچ بووڪيان
خهريڪن له باخ فريزو دهردينن
وهڪ شهونه مي گول ٺارهق دهرڙينن
ٺارهق له ههنيان بهريڙ بڙميڙه
ڪي دي له ناسمان به پوڙ نه ستيڙه
له دهوري سهريان دهرڙوڪي ههوري
وهڪ مانگي چارده له نيوان ههوري
كهوته سهر پيلان دهرڙوڪي نوڙي
كهڙه ههوري گرت له دهوري پوڙي
دهسمالي مليان پشتيني شليان
چنار و لاو لاو چاوي به ڪليان
زولفيان له دوويان وهڪ ره شمار دهخشان
رهش بوون وهڪ شهوه به پوڙ دهرهوشان

بهله رزه ده چنه فرزوو پنین
 گریان کاریانه له جیی پیکه نین
 بو چنینهوه که له که ی ده که ن
 پوولی که وائن که چینه ی ده که ن
 پاچ و پیمه ره و یل له سه ر شاندا
 وه ک فه و جی حازر له ژیر فه رماندا
 هینده لاوازه مه ر و مالاتیان
 قوریانی ناکری نادرئ زه کاتیان
 گا له بهر له پری هه لناگری نیری
 نه مه ر ماستی ما، نه مانگا شیر
 لوک چه بهری بو، ماین مشمشه
 گا گوئ ره بهی گرت گامیش خشخشه
 که ل و گامیشیان بوونه چه کچه کی
 وشتریان عهینی بیچووی له گله کی
 نایه فیتووی شوان له سه ر شه وینی
 میگه لی چیشتاو له کوئ دهنوینی؟
 کوان شه نگه ییری له هو به و بانان
 شلقه ی مه شکه یان بهری به یانان؟
 قو لیان هه لده که ن ده لینی بلووره
 سینگیان دهرده خه ن پارچه یه ک نووره
 دهرزی به روکیان که دین دهرتنن
 مانگ له ناسمانی بو زهوی دینن
 زولفان لابه لا ده که ن به لادا
 پوژ هه وری له سه ر پرووی خو ی وه لادا
 قه د و بالایان وینه نه مامان

کی دی نه مامان بگرن شه مامان؟
کوژیریم نابینم خیل به رهو خواران
ته قلّه و پرمبازی و هه وهوی سواران
کوا «پیرووت ناغا» سه رخیلی کوردان؟
له «قولّه سه نی» را به چته کوستان
له کوپیه «تاغی» نهو چادری جوانی؟
تیپ تیپ میوانی سه سفره و خوانی
کوانی سهید سه مهده نهو مهردی په شهید
بو «ماین بلاغی» بجی به ته مهید
دیتهات لیکه دی چادر و هوبانی
گیر ناکه وی پۆن بو چه وره سانی
وه گیر ناکه وی، ماست بو هه ویتی
دوی هه لگه پیه وه یا بیکولیتی
په نیر بووه نیکسیر شیر ناوی هیات
هه وهک نه سکه ندهر کهوتینه زولمات
شه مال و زیران دایم شه پریانه
ناغاوات شرپن کرمانج قریانه
زستانی نه مسال دیاره پینج مانگه
کا و گیا و مه، برپا له دانگه
ته ویله و هۆل و هه یوان هه لوه شان
پووش و قامیش و نالاش دهرکشان
دران به گاپان وهک و تنجه ی نوخشان
خرانه به رمه برپا له دانگه و هه و شان
کرمانج دهوله تی پر و پاتال بوو
کوچی دی به دیسی به مانگ و سال بوو

نه ویش له دهس چوو هیئده کۆچ مه کهن
 کای سهر و نوێ کهن جووتی زۆر بکهن
 حاسلی عومر و له زۆر و کهمی
 داتان به کای و گیا له نیو عهجه می
 ریی کاکیشانی وهک که هکه شانه
 قه تاری وشتر وهک نه ستیرانه
 کای زهره و پرزیو وهک لیهری سووره
 وینجهی رهش و شین پیستی سه مووره
 قیمه تی کایه وهک کاره بایه
 بوته قووتی پروو وینجهی سه حرایه
 باخان دابنی داران بنیژن
 نه جیب و نه سل و کۆن و له میژن
 حه یفه میلله تی شهش ههزار سال بی
 نوکهری مالان پرووت و ره جال بی
 نوکهری مالان عه یبه له بو مه
 کۆلان هه لگرین به کۆمه کۆمه
 چیدی دوژمنان به خو خوش مه کهن
 بو بووزوو و که په نک بالا پۆش مه کهن
 تاکه ی له ده رکمان کز و داماو بین
 بی مه زن و گه و ره و سهر بی کلاو بین
 ههر کهس ئاره زووی مالانی هه بی
 وه جاغی کوێر بی مندالی نه بی
 نه و به دبه ختییه ی له کورد پرووی دابوو
 له بهر نه خوێندن کۆزیان ساوا بوو
 واجبه خوێندن بو دنیا و دینی

يېغەمبەر فەرموۋى بۇچۈنە جىنى
بەكۈتە و شانامان مىللەت دەمىن
بەمىر و مەزنان شان دەشەكىتن
دەردى دل دەكەم كورت و كرمانجى
خەسەن كرمانجى چت لە دىلمانجى؟

خوسرە جوانە گا بۆرى مردار بوو
خواردنى فەيزوو و گەلای بىندار بوو
دەگەل خونچە گيان شىنيان دەگىرا
سالخ و قادريان دەسەر دەگىرا
كەرە بۆزىشيان لەسەر وەستايە
كوللى گريانيان لە ئەوكى دايە
تازە مالانى تۆ داخوا چۆن
ئەوانىش خەرىك فەيزوو و كا كۆن
دلت تەنگ نەبى تفاقەت هەبى
ئەوى تۆى نەبى ياخوا هەر نەبى
عومەر و عوسمان بووبە كرى نازدار
بەناز گەورەبن ها نامە چوار يار
جىژنى قورىانە خۆم قورىان دەكەم
خۆم بەقورىانى عەزىز گيان دەكەم
تارىخ ھەزار و سى سەد و دوازە
بىستى فەروردىن داد و يىداده

هاجی قادری شۆبەلگین

ژیان ناپسیختهوه، تهبیعت ئهستیور نابێ، پۆژ و مانگ و سال و چەرخ بهدووی یهکدا
پێچکه دهههستن. زۆر ئهحمده، چاو دهکه نهوه، دهگه نێ، ژن دێن و دهبنه باوک. زۆر
فاتمی بهخۆدا دێن، بهبووک دهچن و زگ دهکن. زۆر قادر له دایک دهبن، په په وازه دهبن،
پیر دهبن و دهمن. بهلام کهم قادر به حاجی قادری کۆبی دهبن، بوونه حاجی قادری
کۆبی ههروا سووک و هاسان نییه. بهخۆ ههلمساندن، با فیشکردن و له خۆباییبوون پێک
نایه، بهچه ند دێر نووسین، چه ند قسه کردن و چه ند شیعر گوته و او نابێ. فیداکاری،
گیانبازی و لهخۆبووردنی دهوێ. دهس لهخۆ بهردان دهگه ل سوێری و تالی پاهاتن دهگه ل
سهختی و بهرهنگاربوونی دهوێ. پێویستی بهچاوی نهترس و کۆلنه دان و نه بهزین ههیه.

حاجی قادر مه لایه کی زانا و شاعیریکی ناسک خه یال بووه. ئه گه ر نیشتمان په روهریکی
وا دلسۆز و راست و تیکۆشه ریکی واهرم و گوپ و ئازادیخوازیکی واکۆلنه دهر و نه به زیش
نه بوویایه و له گۆشه ی مزگه وتیک یا کونجی خانه قایه ک ده رسی گوته باوه و نوێژ و تاعه تی
خۆی کردبایه و چه ند غه زه لیکی کوردی له پاش به جیمایه. دیسان په نگ بوو له نێو
نه ته وه که ی خۆی ناویانگی بکردبایه. - بۆ ئی واما ن که من - به لام خۆشه ویستی حاجی
هه ر له بهر زانایی و شاعیری نییه. حاجی کوردیکی پاک، تیکۆشه ریکی چاک، په خنه گرێکی
ئازا و بێ باک بووه. نه ترساوه، نه به زیوه، نا هومێد نه بووه، ماندوویی نه زانیوه، هه له په رست
نه بووه، ئیمانی ته وای به م شیعره به رزه ی خۆی بووه که ده لێ:

مەرگ و ژین میسلی سیبەر و تاوه ئەوی باقی بمانی هەر ناوه

حاجی له قوولایی دلەوه نەتەوهکەى خۆشویستوو و نیشتمانەکەى پەرستوو .
شارەزای میژوو و جوغرافیای ولاتەکەى بووه و بەتەواوی هەستی بەبێ بەشی و چارەپەشی
نەتەوهى زۆرلیکراوى کورد کردوو . دەسەوهستان و تەوهزەل و ترسەتۆک نەبووه ، گەپێده
و کارامه و ئازابوو و هیز و توانای خۆى بۆ ئازادی نەتەوهکەى تەرخان کردوو .

حاجی لەنێو خەڵکدا ژیاوه ، کۆمەڵی خۆى باش ناسیوه ، کەم و کورپیەکانى بەچاوى
خۆى دیوه ، لە دەرد و ئازارەکانى گەیشتوو و نەک هەر دەرمانى بۆ دۆزیوهتەوه بەلکو
زانایانە و ئازایانە باسکى لە تیمارکردن و چارکردنى هەلکردوو .

حاجى لەو پێگا پێخەتەرەدا ، بەرەو ئەو ئامانجە بەرزە پۆیشتوو . هەموو پەنج و
کۆپەرەهرى و تال و سوێرى و گیروگرفتیکى بەگیان و دل قبول کردوو . نە وهستاوه و
نە وچانى داوه و نە ترساوه و نە سارد بۆتەوه . گالتهى بەمەرگ کردوو و لە داوهلێک
نەپرینگاوتەوه و لەبەر هیچ پووداوێک چۆکى دانەداوه .

حاجى بەگزاده و شێخزاده نەبووه ، بەشیر و شەکر پەرەردە نەکراوه ، لەسەر دۆشەگى
پەپى قوو پێ نەگەیشتوو ، بەهەژارى و نەدارى و بەهەتیوى و هەناسەساردى گەرە
بووه . بەپێخاوسى و لینگ پووتى وەدووى خوێندن و فێربوون و خۆ پێگەیانندن کەوتوو
و دەلێ :

بەبیەرت دێ زەمانێک چروینه بەلەک
بەپێخاوسى نە کەوشم بوو نە کالەک

حاجى ئینسانێکى واقعی ، پابەرێکى زانا و مەزن و پووناکبیرێکى شۆرشگێڕ و بەجەرگ
بووه ، ئەو ویستووێتى شۆرشێکى قوولێ سیاسى و کۆمەلایەتى و ئابوورى و فەرەهنگى
لە کوردستان بەرپا بکا . نەتەوهکەى لە ژێر دەستى و کۆیلەتى ، لە هەژارى و نەدارى ، لە
نەزانى و نەخوێندەوارى نەجات بدا . ئەو ویستووێتى بۆ بەجێگەیاندى ئەو ئامانجەى خۆى
لە هیز و توانای هەموو توێژ و چینهکانى کۆمەل کەلک وەرێگێ .

حاجی بېړای ته وای به مافی دیار یکردنی چاره نووسی گه لان هه بویه و کاتیکی دیویه تی
کورد له و مافه په وایه بئ به شه هاواری لئ بلیند بویه:

هر کورده له بهینی کوللی میلله ت
بی به هره له خویندن و کیتابه ت

یا:

میلله تی بی کتیب و بی نووسین
غیری کوردان نییه له پرووی زه مین

هوی ئەم بئ به شیبیه زانیوه و پښای نیشان داوه . چونکه تیگه ییوه که به شی هره
نۆری لیتقه ومانی گه لی کورد نه بوونی یه کیتییه . وای گوتووه:

تا پښک نه که ون قه بیلی نه کرا د
هر وا ده بنه خرابه ئا باد
نه نوعی میلله له گه وره تا چووک
خه ملیوه مه مالیکه وه کو بووک
هر کوردن نه گه رچی پاکی مه ردن
پامالی زه مانه مه حوی کردن

حاجی ویستویه تی پئ به پئی شوپشی سیاسی و جوولانه وهی پزگاریخوازی، شوپشی
کۆمه لایه تیش دهس پئ بکری. کۆت و زنجیره کان بیسینن، پئوشوینه کۆن و پزیوه کان له
نیو بچن. له زه مانیکدا که ژن یانی نیویکی کۆمه لی کورده واری وهک پیواز له بن هوت
تویکلدا شاردراره ته وه، له سه رده میکدا که ژن وه کوو کۆیله و ئیخسیر چاو لیکراوه . له
حالیکدا که نه ده روونی شیخ و ناغا و به گه کان به ته قلیدی «بابی عالی» پر بویه له ناسک

و نازدارى زۆر خريد حاجى پووناكبير چ بلن باشه؟

بوچى فهرموويه تى نه بى نه مين
اطلب العلم و لى بالصين
نير و مى لهم هه ديسه فهرقى چيه؟
گهر مه لا نه هى فهرموو دينى نييه

حاجى بن باک و ئازا، حاجى گهلپهرست و نيشتمانپهروه، حاجى تىکۆشهرو
له خۆبوردوو هه به وهنده پانه وه ستاوه. به توندى و توورپه بى، به بن په روا و سلکردن،
ئازايانه و بن باكانه به پاشكاوى له چه رخى تۆزدهدا و پلارى واى له شىخ و خهليفه
درۆزن و ده سىر و سۆفى و ده رویشى بيکاره و خوێپى و په ممال و مارگرى ته وه زهل و
مفته خۆر گرتوون، كه په نگبى دوو پاته كردنه وه يان له به شى سېه مى قه پنى بيسته مدا بو
پووناكبيرى كورد له زۆر شوپنى كوردستاندا به گران ته واو بن وهك:

خانه قا و شىخ و ته كيه كان يه كسهر
پيم بلين نه فعيان چيه ئاخهر؟
غه يرى ته عليمى ته مبه لى كردن
جه معى نه ملاك و خه زنه كو كردن

يا:

وشكه سۆفى بلن به شىخى ته رهس
با به سه رما نه يه مى سالى هه رهس
كه نه بى كام مونه ووهرى خه له تان
به ن گرى دان و تا برينو نه فهس؟

ئهم شاعيره راستگويه به پوونى له فهلسه فهى ژيان دواوه و تهوژمى مادىياتى له سه ر

بيروبوياي ئىنسان بەراست زانيوه و ئەم پەندى پېشىنيانى باش وەرگرتووه: «زىگى برسى
لە خواش ناترسى» و وەستايانە تەعبىرىگى دىگە خستويە تە ناو شىئىرى خۆيەو:

سۆفى وەك خەستەبوو لە زىكرى ھەناو
سەد نوژى دەدا بەكاسەيە ناو
شىعە وەك تەشەنە بوو لەسینە زەدەن
بەدە قەترەى دەدا حوسىن و ھەسەن

يا:

خواردن و سەترى ەورەت و سوکنا
باعىسى ژینە بو گەدا و پاشا
حالتى وايە چى لەسەر خاکە
غەيرى عيسا دەلین لە ئەفلاکە

حاجى وياي نيشاندانى پىگاي شۆرشى سياسى و کۆمەلايەتى، پىگاي شۆرشى
ئابورىشى وەك پىسپۆپكى شارەزا زۆر ژىرانە بەتەتووە پاشکەوتووەكى نيشان داوہ
پەنگە ئەم فيکرەى لەم شىئەرەى خوارەو دا ھەيە لە قەرنى ئۆزدەدا بەيىرى کەم زاناي
پۆژەلاتدا ھاتبى:

لە بەينى ميللەتى خۆتان بەيارى
بکەن تەقسىمى شاخ و داروبارى

يا:

ئەمەش تەنيا نيە سووچ و خەتاتان
لە کەسبىش خافلن مىسلى مەلاتان

يا:

لە بەغدا بۆچى خورما يىت و ليموون
 لەبۆ دەرمەن لە مال بى پۇنى زەيتوون
 لە ئىو كەمتان بوو؟ يەك دوو جارەك
 بکاتە كىسە يەك ياخو خەرارەك
 دوو پىي لىدا لە كۆلا مىسلى دۆشاو
 وەكو پۇن پۇنى زەيتوون يىتە سەر ئاو
 وەيا پىي نىژراو چەند نەمامىك
 لە نارنج و تورنج و چەند مەقامىك
 بزەنن شىن دەبى؟ نابى؟ بەبەر دى؟
 لە چىگای ساردوگەرمى چى بەسەر دى؟

بەراو دىمى ئىو كىمىايە
 دوپ و گەوھەر، گەز و مازووى چىايە؟
 مەعادىن خاترى تۆ بى لەگەل كان
 گەنمتان زىرە، حەتتا زىو، زىوان
 پەژووى پاپۆر و خۆى و نەوت و گۆگرد
 لە كىووى ئىوهدا كۆيە وەكوو گرد

حاجى بېوايەكى تەواوى بەشۆرشى فەرھەنگى ھەبوو و دەردى نەزانى و نەخویندەوارى
 بەدەردىكى كوشندە زانیو. تەنانەت خویندى كۆنىشى بەدل نەبوو و پەخنى لى
 گرتوو:

عولەمامان بەقەولى بى سەر و پا

پاکی خنکا له به حری وشکی ههوا
سه نهه تی فی رنه بوون له پاش ته حسیل
سهیری چۆن بۆ موناھی بوونه دهلیل

یا:

ئه ی خه ریکی پموز و پارز و نیاز
ئاو روپا فه ننی گه یه وته ئی عجاز
قولله ی ئیقلی له ئه فلاکه
عه کسی نهو گه ردیشی له ژیر خاکه

هاجی نۆز به درژی و پوونی باسی زانستی تازه و سه نهه تی نوێ دهکا و بۆ نمونه ی
زالبوونی نوێ به سه رکۆندا ده لئ:

به قسه ی موخبیر و موئه رخ ی کۆن
میلله تی چینه چوار سه د میلیۆن
سه ره سه ر میلله تی هه موو ژاپۆن
زۆر به زه حمه ت ده گاته چل میلیۆن
ئه هلی ژاپۆن له سایه ی سه نهه تی چاک
سهیری چۆن چینی گرت و کردیه خاک

له م شیعرانه وه ده رده که وێ حاجی هه ر خه ریکی خویندنه وه ی کتیی به پ زه رده کان
نه بووه و زۆر خه ریکی پێگه یان دنی خۆی بووه و له ئه سه ته مبول پۆژنامه و گوار و چاپه مه نی
ئهو سه رده می باش خویندۆته وه و ناگای له وه زعی جیهان و ده نگوباسی هه نده ران بووه .
ئه مه ش نیسه به ت به مه لای قه پنی نۆزده ی کورده وه شتیکی سهیره . به داخه وه ئیستاش له
کورده ستان مه لای وا ماون که پادیۆیان نه چۆته مال . هه ر له و سالانه ی دوا ییدا دیتمان مه لای
وای کورد هه یه که چوونه سه ر مانگی «ئاپۆلۆ» ی به درۆ ده زانی .

حاجى ئۈمىدەدى مىللەتەكى خۇش دەۋىۋەك باۋكىك لە پۇلەى شىرىن توۋپە دەپن
 و قسەى سوۋك لە پارسەنگى ئۈكەسانە دەنن كە مندالى خۇيان ناننرەنە مەكتەب و
 باسى بېگانەكان دەكا كە مندالى خۇيان لەبەر خۇيىندن دەننن تا لە ئىنجامدا بېنە گەۋرەى
 كوردان:

ئىستەكە نامىرانى كوردستان
 ھەر لە بۆتانەۋە ھەتا بابان
 ئىۋە ھەتيۋانى مەكتەبن يەكسەر
 كوردەكان باردەكەن ۋەكوۋ ماكەر

حاجى تەۋس و پلار دەگرىتە ئۈ زانايانەى كە كوردن و بەزمانى كوردى نانۋوسن و
 ئىم مىسالە بەجى و جوان و كەمىك توند و تىژەيان بۇ دەھىننەتەۋە:

ۋەك مرىشكى كە ئەقلى نەپەننى
 بېتۈۋ جۈۋجكەى مراۋى ھەلېننى
 ۋەك بگاتە كەنارى جۈگەلەيەك
 نايەتە شوئنى بمرى جۈۋجەلەيەك
 جىى ئىمى وشكە، جىى نەۋى ناۋە
 تىدەگا، قوۋن درانى پى ماۋە

حاجى ئۈ شاىەر و بەيت بېژانەى كە شىئەر و بەيتى كوردىان دانائە نۆر خۇشۋىستۈن
 و پېزى لى ناۋن و پىى ھەلگوتۈن:

دوۋ غەلىن شاعىرن ۋەكوۋ ھەسان
 بەردەشان و ھەرىرە مەسكەنيان

ئەو ھێرشى بردۆتە سەر ئەو خۆیئندە واره كۆنە پەرستانەى نەخۆیئندە واره ھونەر مەندە كانیان
لە پێش چا و سووكە :

ئىستە مەعلومە بۆ ھەموو مىللەت
ئەى مەلای دەرس و موفتى ئوممەت
ئیمە بى غیڕەتین و بى عارىن
ئەوى نەخۆیئندوو لە مە عارىن

بە مە پرا دیارە حاجى چەند نرخی بۆ ئە دە بى فۆلكلۆرى كوردی داناوە . حاجى ناوی زۆر
شاعیر و خۆشخوانى كوردی بە نە مری لە دیوانە كەیدا ھێشتوونە ، كە داخی گرانم بە شى
تۆریان شویتە واره كانیان فەوتان و ناویشیان لە بىر چوونەوہ .

حاجى قادری ھونەرى زانیوہ و لە نۆوان بەرھەمى ھونەر مەند و ژيانى تايیەتى ئەودا
فەرقي داناوہ و دەلێ :

مە لكە قۆر و ھىمارى با بەدناویش بن
شەعریان جوانە بەس نییە كوردن
گەرچى بەدناون و گەلى وردن

حاجى نەمر لە نامە یەكدا كە بۆ دۆستە خۆشەوێستە كەى ، «جەلى زادە» ى نووسىوہ
باسى مىكروپ دەكا . ئەوہ لە زەمانىك دایە كە دەرمانى دەردى مندالە نەخۆشەكانى كورد
بەلغەم و تفى شەخ و تۆز و خۆل و دارو بەردى سەر چاك و كوتەشالى سەید بووہ .
حاجى قادر لە قوولایی دلێوہ ئیمانى بە دیموكراسى ھەبووہ . باسى دیموكراسى لە
ولائە پێشكەوتووہ كاندا دەكا و دیارە ئەوپەرى ئاواتى ئەمە بووہ پۆژىك پۆژىمىكى ئەوتۆ
لە ولائە پاشكەوتووہ كەى ئەو ، دا بە زى :

لە تەگبیری ئوموورى ملكى خۆیان
شەرىكن پینەدۆز و شوان و گاووان

له جوښين و خرڅشين پورره ههنگن
به من چي کافرن يا خو فـهـرـهـنگـن

وا دياره حاجي له باره ي سؤسياليزمدا شتي زانيوه . نه وه يو من گه ليک جي پامان
و بيرکړدنه وه يه . نايا نووسينه کاني (مارکس) و (ئينگلز) و هاوييره کاني نه وان له و
سهرده مه دا به زمانې عه ره بي و تورکي و فارسي که حاجي له و ستيانه دا شاره زا بووه
ترجه مه کړاون؟ يا حاجي به پيري فيري زمانې دیکه ش بووه . هيچ کام له م دوو شکانه
دوور نين . چونکه نه سته مېوول له و کاته دا ناوه ندې پوښنبيري پوښه لات بووه . نه م
شيعرانه ي خواره وه ته ماشاکه ن تا ئيوه ش وهک من بکه ونه دوودلييه وه :

وه کو بيستوومه يو دفعي مه سائب
وه اي ته گبير کرد نه و فکري سائب
همو و گه وره ي ويا ليه ت بينه نه حجاب
وه کو شه خسيکي واحد بن له هر باب
همو ويان بينه يه ک ته علیم و نووسين
وه يه ک بهرگ و زمان و پرسم و نايين

نایا نه که سانه ي حاجي به شاعيريکي ناسيوناليستي توند ده ناسن هيچ بوئی
سؤسياليستي له و شيعرانه ، ناکه ن؟ گوتم حاجي قادر زور ويا بيرتيژ و دوورين بووه
دووري بيرکړدو ته وه و باش له مه سائيل گه ييوه . فکري زور له پيش خه لکي ساکاردا
بووه . ئيستا يو سه لماندنې قسه که م ده بي گه ليک بگه ريمه وه دواوه و لاپه رېک له ميژووي
خويناوي نه ته وه که مان هه لېده مه وه .

وهک ده زانين له ساله کاني ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ دا ناته بابي نيوان ئيمپرياليسته کان شه پړکي
جيپهاني گه وره و مال ويرانکري هه لگيرساند . پرپشکي ناگري بي ناماني شه پر که و ته
کوردستاني خو شه ويستيش و ولاته که مان بوو به مه يداني شه پي نيوان ته زاريزمي پووسا
و داگيرکري عوسماني له لايه که وه و ئيمپرياليزمي فيلاوي ئينگليس و عوسماني له لايه کي
تره وه .

عوسمانییه‌کان که دژست و هاوپه‌یمانی ئیمپریالیزی ئالمان بوون، به‌ناشکراییی بۆ قازانجی ئه‌وان به‌شه‌رده‌هاتن. ئه‌و شه‌رپه‌یان ناو نابوو «خه‌زا» و به‌بیانویی دینه‌وه شیخ و مه‌لا و مه‌زنه‌کانی کوردستانیان فریو دا و کرده توکهری بێ جیره و مواجیبی خۆیان. له‌و شه‌رپه‌دا ولاته‌که‌مان سووتا و خاپوورکرا. نه‌ته‌وه‌که‌مان قه‌بوو و له‌برسان مرد و گه‌وره‌ترین زیانی میژوویمان پینگه‌یشت.

ته‌نیا له‌ موکریان چه‌ند که‌س به‌رپه‌ری سه‌رداری موکری و شیخ بابا نه‌چوونه ژێر باری پرپه‌گاه‌ندا و درۆ و ده‌له‌سه‌ی عوسمانی، سه‌رداری موکری «حه‌مه‌ حوسین خان» که‌ نیسه‌بت به‌زه‌مانی خۆی پیاویکی ئاگا و سیاسیی و خۆنده‌وار بووه. له‌ مه‌سه‌له‌که‌ گه‌یشته‌وه و زانیویه‌تی «شه‌ر له‌سه‌ر لیقه‌ی مه‌لایه» نه‌ک له‌سه‌ر دینی ئیسلام و ویستویه‌تی ئه‌وه‌نده‌ی بۆی ده‌کری نه‌ته‌وه‌که‌ی بێ لایه‌ن به‌یڵیته‌وه. به‌لام ئالا‌مه‌لگرانی ئیسلام و خه‌زاکه‌ره‌کانی عوسمانی ئه‌و و شیخ بابا و حه‌مه‌خانی بانی و سه‌یفه‌دین خانی سه‌قزیان به‌و تاوانه‌ ئیعدام کرد.

جا بزانیان حاجی نه‌مه‌ر، حاجی زانا و پێشکه‌وتوو که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئیسک و پرووسکیشی پزیون چه‌ند له‌وه‌ی پێشدا له‌ فیل و ته‌له‌که‌ و خراپه‌ی خه‌لیفه‌کانی عوسمانی گه‌یشته‌وه که‌ ده‌لێ:

نه‌مه‌ که‌ر میزه‌ ده‌لێن واریسی شه‌رعی نه‌به‌وین
هه‌موو عه‌بدی سه‌نه‌من باسی مه‌که‌ گه‌وره‌که‌یان

یا:

تا له‌ژێر به‌ندی رۆمیان نه‌گرن
زه‌حه‌مه‌ته‌ قه‌دری به‌یتی من بگرن

یا:

روومی وکو گرتی موون که‌س پشتیان پێ نه‌به‌ستی
که‌وتوو نه‌ داوی خۆیان په‌ژمورده‌ مان و حه‌یران

گه‌وره گه‌وره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌می کورد قه‌دری به‌یتی حاجییان نه‌زانی و دیمان چۆن له‌ژێر باری پوویمیان مردن. دیاره مه‌به‌ست له‌ گه‌وره گه‌وره‌کان، شیخ و مه‌لا و خان و ناغا و به‌گ و پاشا‌کانی کورده. چونکه نابێ له‌بیرمان بچێ که له‌و سه‌رده‌میدا کۆمه‌لانی خه‌لک چ پۆلیان نه‌بووه.

حاجی ئه‌و هه‌موو بێ ناگایی و که‌مه‌رخه‌مییه‌ی دیوه. له‌ نه‌زانی و نه‌خوێنده‌واری و دواکه‌وته‌یی نه‌ته‌وه‌که‌ی گه‌ییوه، که‌چی نا‌هو‌مید نه‌بووه و به‌ه‌یوا بووه پۆژیک له‌ شیعه‌کانی بگه‌ن، خه‌بات بگه‌ن و پزگار ببین و قه‌دری ئه‌و بزانه‌ن. خه‌می ئه‌وه‌ی بووه که ئه‌و پۆژه به‌چاوی خۆی نابینی:

هه‌سه‌رتم هه‌ر ئه‌وه له‌ دنیا‌دا
حاجی ده‌مری به‌ده‌وره‌تان نا‌گا

ئه‌و چاوه‌تۆپی هه‌چ پادا‌شتیکی مادی نه‌بووه و به‌پاستی له‌ پیتناوی گه‌یشتن به‌ ئاما‌نجی پیرۆز و ئاواتی به‌رزی خۆیدا وازی له‌ هه‌موو خۆشیی‌کی جیهان هه‌تانه‌ و له‌و باره‌دا ده‌لێ:

من له‌ دڵسۆزی ئه‌م قسا‌نه ده‌که‌م
وه‌ر نه‌، په‌شمه له‌لام، هه‌موو عا‌لم

حاجی زانیویه‌تی نه‌ته‌وه‌ی کورد، با پاشکه‌وتووش بێ، با له‌ کاروانی شارستانیش به‌جێ ما‌بێ، ته‌وه‌می می‌ژوو پالێ هه‌ر پتیه‌ ده‌نێ و به‌ره‌و پیتشی ده‌با. جا ئه‌و ده‌می خه‌لک له‌ قسه‌ی حاجی ده‌گا:

ئه‌م قسه‌ی ئیسته‌ عه‌یبی لی ده‌گره‌ن
ئه‌و ده‌مه‌ش دێ زه‌مانی بۆی ده‌مره‌ن
ئه‌م به‌ئه‌وه‌ ئه‌و به‌ئه‌م ده‌لێ کاکه‌
سه‌یری قانوونی حاجی چه‌ن چاکه‌
هه‌ر چلۆنی ئیشاره‌تی فه‌رموو

وهك كهرامهت هه مووی وهها دهه چوو

به پاستی حاجی له زه مانیدا قانونیکی نوێی هیناوه ته کایه وه و خوشی نرخى کارى
خۆى زانیوه و تیگه یشتووه شیعره کانی له کوردستاندا شۆپش به رپا ده که ن:

حاجیه و شیعره کانی وهك کاوه
پۆژۆ دیتن دره فشی هه لداوه

دیسان له جینگایه کی دیکه به به یاننکی شاعیرانه و جوان ده لئ:

نیتهفاقى دلبه رنکی بئ که دهه
حاجی نه نواعی لیباسی کرده بهه
بئ جیاز و ماریهی دیدا به شوو
له وهه موو کوردانه داخوازی نه بوو
عاقیبهت دهیخوازن و نه ماما ده می
پیر بووه نازی، کهل و کوومه ده می

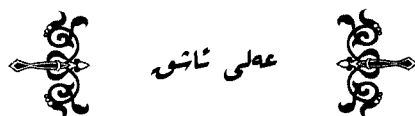
حاجی عیشقی گهل و نیشتمانی لئ بۆته سه ودا و به هیچ جۆری خۆی بۆ زهوت نه کراوه
و نه یهتوانیوه بیدهنگ دانیشین و قسه ی چاکى ههه بۆ کردوون و تا مردن وازی نه هیناوه:

به سه حاجی دووسه ده ههزار ده فعه
پیم گوتی: ئهه قسانه بئ نه فعه
چاکه ههه چۆنی تو ده لئیی وایه
تیبگه ئهه قسانه خو پرایه
قورپی کام جی بکهه به سههه خو ماما

ئەوێ لێم بۆتە عیللەتی سەودا
بەقسەێ چاکە دەستیان دەگرم
تەرخێ ناکەم بەلۆمە تا دەمرم

حاجی زۆر باشی زانیووە کە چوارچۆی نەزم بۆ دەربڕینی بیروپای سیاسی و تێوری
فەلسەفی تەنگەبەرە. یەکەم شیعەر لەبەر دەکری و دەپاریزی و کەمتر لەنێو دەچی. دووەم
حاجی ویستوویەتی زووتر کورد پێ بگەیەنێ. جارێ هەر ئەم وەسیلە بوو. زۆر ئاشکرایە
لەو سەردەمیدا ئێمکانی ئەو نەبوو هیچ کتێبیکی فەلسەفی و سیاسی بەکوردی بلأو
بکریتەو و لەچاپ بدری و خەڵک بیخویننەو. بۆیە حاجیش لە ئاخیری تەمەنیدا بپاری
داوێ هەر بەکوردی بنووسی و ئەگەر چەند دێرە شیعری فارسی هەیه ئی هەپەتی لاوەتی و
فەقیایەتی ئەو. بەچی دیارە ئەم ئێنسێ خاوەن بیر، بیروپای فەلسەفی و سیاسی خۆی
نەنووسی. بەلام پاش حاجی چ میراتیکی ئەومان پێ گەیشتوو و دەس کەوتوو؟
حاجی وەک بەهەتیوی و هەناسە ساردی گەرە بوو و پێ گەیشت هەر وا بەهەزاری و
نەداری و بیکەسی لە ولاتی غەریباوەتی سەری نایەو و تەنانەت نازانین لەکوێ نێژاوێ و
گۆرەکە پێ نازانین. بەلام تیکۆشەران و پووناکبیرانی ئیستای کورد بەمامۆستای شیعری
شۆپشگێرپانە دەزانن.

ہیشتا لاو نا، میړ منډال بووم، له کونه به یازنکدا پارچه شیعرنکی فارسیم خوینده وه
و له بهرم کرد، نیستاش له بیرم ماوه، چونکه به دلّمه وه نووساوه، نه گهرچی به داخه وه،
نازانم شاعیره که ی کښه؟ پاسته نه م پارچه شیعره له چاو سهنعتی شیعرییه وه نور پوخت
نییه و شاعیری سهنعتکار هیچ کاتیک «جست» و «گفت» ناکاته قافیه و «افغان»
و «شتابان» به قافیه ی «شایگان» ده زانی، بۆ خوښم نه گهرچی وه ک جاری دیکه ش
گوتوومه و ده لیم قافیه له شیعردا مه رج نییه، به لام کیش مه رجه و نه وه که شیعر له نه سر
مه لداویرئ. پیم وایه نه م شاعیرانه ی، شیعری عهروزی ده لیم ده بی به ته وای پریعایه تی
قافیه و ره دیف بکن. نه ماما نه م پارچه له باری نیوه روکه وه گه لیک پر و ده ولّه مه ند و
به هیز و ههست بزویڼ و کورته:

شنیدستم که مجنون دل افگار
چو شد از مردن لیلی خبردار
گریبان چاک زد با آه و افغان
بسه سوی تربت لیلی شتابان
در آنجا کودکی دید ایستاده

به هرجا چشم عبرت برگشاده
سراغ قبر لیلی را از او جست
همان کودک بخندید و بدو گفت
که ای مجنون تو را گر عشق بودی
زمن کی این تمنا می نمودی؟
میان قبرها را جستجو کن
ز هر خاکی کفی بردار و بو کن
ز هر خاکی که بوی عشق برخاست
یقین دان تربت لیلی در آنجاست

به‌ناویانگترین چیرۆکی دلداری له پۆژه‌لاتدا داستانی له‌یلی و مه‌جنووه، که‌م شاعیری عه‌ره‌ب، فارس، تورک و کورد ده‌بینی که‌ یادی ئەم گراوی و دلدارانە‌ی نه‌کردبێ. که‌م که‌س هه‌یه‌ قه‌یسی عامیری که‌ به‌مه‌جنوون ناوی ده‌رکردووه، نه‌ناسێ و نه‌زانێ ئەو لاوه‌ عه‌ره‌به‌ ئاشقی که‌ عه‌ره‌بی‌ک بووه، باوکی که‌که‌ که‌ له‌ عێلیکی به‌ده‌سه‌لات و زۆردار و ده‌وله‌مه‌ند بووه، کیژ‌ه‌که‌ی نه‌داوه به‌مه‌جنوون و داویه‌تی به‌پیاویکی وه‌ک خۆی ده‌وله‌مه‌ند. قه‌یس له‌ سوێیان شیت بووه، خێل و هۆبه‌ی به‌جێ هێشتوووه پووی له‌ چول و بیروونا‌ن کردووه و له‌ ئینسانان بێزار بووه و خووی به‌گیانداران و درپنده و وه‌حشییه‌کان گرتوووه و شی‌عری به‌گراوییه‌که‌ی خۆی هه‌لگوتوووه.

داستانی له‌یلی و مه‌جنوون بۆته‌ هه‌وێنی شی‌عری زۆربه‌ی شاعیرانی پۆژه‌لات و له‌ پێگای ئە‌ده‌بی ش‌ه‌رقیه‌وه‌ چۆته‌ نی‌و ئە‌ده‌بی غه‌ریبه‌یه‌وه‌. به‌پروای ئە‌ده‌بدۆست و شی‌ع‌رناسان مامۆستای مه‌زنی ئە‌ده‌بی فارسی نیزامی گه‌نجه‌وی گۆی هه‌نهری له‌ هه‌موو که‌س پ‌فاندوووه و گه‌روه‌ی بردۆته‌وه‌ و ئە‌و داستانه‌ی له‌ گشت شاعیران باشتر دا‌ر‌پ‌شتوووه.

قه‌ومیه‌تی نیزامی تا ئیستا بۆ که‌س ساغ نه‌بۆته‌وه‌ و کێش‌ه‌ی له‌سه‌ره‌. فارس ده‌لێ فارسه‌ و به‌لگه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌: «پنج گنج» و شوێنه‌واره‌کانی دیکه‌ی نیزامی وه‌‌ب‌الێ بۆ ده‌کێشن. تورک ده‌لێ به‌م ده‌لیله‌ی که‌ گۆپی پیرۆزی ده‌نێو ئی‌مه‌دایه‌ و له‌ شی‌ع‌ره‌کانی پا‌ ده‌رده‌که‌وێ ئافاق خانمی ژنی له‌ جنسی ئی‌مه‌یه‌ دیاره‌ تورکه‌، هه‌ر بۆیه‌ش گومبه‌زمان له‌سه‌ر دروست کردووه و پا‌زاندوومه‌انه‌ته‌وه‌. کوردی دۆ نه‌دیوی هه‌زاریش ده‌لێ خوشکه‌زای خۆمه‌ و ئە‌م شی‌ع‌ره‌ش به‌به‌لگه‌ دینێته‌وه‌:

چون مادر من رُئسه کُرد
مادر صفتانه پیش من مرد

دریژداری دهکا و دهلئ ئم پهندي پيشينيان راسته که گوتويانه: «خالان خوارزا
مه زن کرد، مامان برازا بزر کرد». نيزامي له ژيړ سيتهري خالو عومري دا، په روه رده بووه و
پيگه بيوه که و ابو کورده. منيش ده ليم کابرا گوته ني هيجان پياوي درويه نين. هرسيک
دهليليان هيه و که يخودايبيان له نيوان ده کم و ده ليم:

نيزامي له وهی مه زنتره له چوارچيوه تهنګي نه ته وايه تيدا بگونجی و په يوه ندي
به مرقايه تيه وه هيه: هونه ره که مایه شانازی ئينسانيه ته و به شاعيريکی مه زن و
پياويکی گه وري بناسن و کيشه له سهر مه کن.

نيزامي بؤ خوشی هستی نه ته وايه تی و به رچاوته نګي به شيعره کانيه وه ديار نيه. به و
همو شوينه واره جوانه فارسيه وه منته له سهر فارس ناکا و نالن: «عجم زنده کردم
بدین پارسی». نه ويني به تيني ژنه که که دياره چهندي خوش ويستوه و پاش مردني
چ شينتيکی بؤ گيتراوه به ره و «پان تورکيزمی» نه بردوه. ناز و نه وازيشی دايکی و نان
و نمک و جلو به رگ و په روه رده کردنی خالی نه يکردو ته کورديکی پووت. په نګه هرسيک
زمانی زانبين. شيعره کانی شاهيدن که نه ک هر فارسی زانيوه به لکو له پيزی گه و ره ترين
شاعيرانی فارسيدياه. نه دی به چ زمانیک ده گال ئافاق خانم دواوه؟ ده زانين تورک زور
به زه حمت فيری کوردي و فارسی و زمانی ديکه ده بن، نه و ژنه خوشه ويسته شی خو
که پ و لال نه بووه، دواندن و لاواندنه و نازکيشانی ويستوه. نه م چيرؤکانی دايکی
به مندالی بؤی گوتون به ناشکرايی له شيعره کانيدا په نګي دواوه ته وه وه که له م شيعره دا
دوره ده که وئ:

کردی خرکی به کعبه گم کرد
خر باز جست و اشتلم کرد

که و ابو کورديشی زانيوه.

خانی شاعيري مه زنی ئيمه ش داستانی به ناويانګ و درامي که م ويته می مه م و زینی

له سهـر ئوسوولى نيزامى داپشتووه، شيعره كانى له سهـر كيشى له يلى و مهـجنوونه كهـى ئهـون و دياره له ژير تهـسيري نيزاميدا بووه . بهـلام جياوازييهـكى زور له نتيوان ئهـم دوو داستانهدا هـيه . له بارى پوالهـت و شيـوهـدا، نيزامى له پيشـتره، هـهـرچهـنده نهـزمى خانى چهـپى دهـبهـر نهـزمى نيزاميدا نـيهـه، كيش و قافيهـى هـهـردووكيان تا دهـستى لهـسهـر دابنيى سوار و پهـوان و پاراوه . ئهـمما زماني نيزامى له زماني خانى سوارتر و ليك و لووستر و لهـبهـر دلانتره . بهـداخهـوه كوردويهـكهـى خانى وشهـى عهـرهـبى پهـقى نامۆى واى تيدان كه قاموسى فيروزاباديش نهـيگرتوون . ئهـوش هـهـروا بـن بنوس و عيللهـت نـيهـه . خانى له سهـردهـمى دهـسهـلاتى بنهـمالهـى سهـفهـويدا ژياوه و هـهـموو فارسي زانـيـك دهـزانـن لهـو سهـردهـمهـدا زماني فارسي تووشى چ پاشهـكشه و تهـنگانهـيكهـى بووه و دياره زماني كورديشى دهـگهـل خوـى بهـرهـو هـهـلـدـير بردووه . دهـنا زماني كوردى ئهـوهـندهـش هـهـزار و كهـم وشهـ نـيهـه، هـيـنده قهـرزدارى زماني ديكهـ بـن .

بهـلام لهـبارى نيـوهـروكهـوه بـن تهـعهـسووب، دهـليـم: «خانـى له پيشـتره» ئهـوش له خورا ناليـم . قارهـماني چيروكى لهـيلى و مهـجنوونى نيزامى هـهـردووك عهـرهـب بوون . ئهـويش هـهـرچهـند زور زانا بووه، تهـبيعيهـ نهـيتوانيوه وهـك عهـرهـبيـك شاهـزاي پيـوشوين و چـلـونايهـتى ژيان و فهـرهـهـنگى عهـرهـبى بـن . خانى چيروكهـ نايبهـكهـى له بهـيتيـكى كوردى وهـرگرتووه و قارهـماني كوردى هـهـلبـزاردووه . بـويه هـتا پيـى كراوه خوـى له ئهـفسانه پاراستووه و بهـرهـو واقعـ چوووه . تهـنانهـت ئهـگهـر بهـوردى سهـرنج بهـدهـنه دپامى مهـم و زين بوـتان دهـردهـكهـويـى لهـزور جيـگايان كه هـاتـوو له واقعـ دووربـيتهـوه له ئهـستوى خوـى داپـنيوه و دهـليـن: «بيستومه، بـويان گـيرـپامهـوه و يا خهـونيـان ديـوه». خانى هـهـزارپهـروهـرى و ديفاع له بـن دهـسهـلات و چهـوساوانى گهـيانـدوـته پادهـيك كه هـيـنديـك كهـسى دياره نهـزاني هـيتاوهـته سهـر ئهـم بهـروايه كه ئهـو سـئ سهـد و پهـنجا سال پيشـتر بيـروباوهـپى چهـپى بووه!!!

خانـى ويـدهـچى خهـريك بووبـي وهـك نيزامى پيـنج گهـنج بنووسـي . جا توانيوهـتى و شويـنهـوارهـكانى جگه له مهـم و زين بـز بوون و لهـنيـو چوون، بـۆمان روون نـيهـه . هـهـر ئهـوهـنده دهـتوانم بـليـم ئهـو كه له چـل و چوار ساليـدا مهـم و زيني تهـواو كردووه، دهـبهـن پيش ئهـو، بهـم دلـه پر هـسته و بهـو تهـبعه پهـوانهـوه، شتى ديكهـشى نووسـيـيـن، نهـوبهـهار بهـشى ئهـوهـندهـى مهـحتـل نهـكردووه تا چـل و چوار سالي هـهـر ئهـو دوو شويـنهـوارهـى بـن . چـل و چوار سال تهـمهـنيـكى نيـونجـيهـه، ئهـگهـر پتر ژيا بـن كه هـيـچ پوون نـيهـه پاشانـيش دهـبهـن شتيـكى دى له پاش بهـجـن مابـن . ئهـمما چمان بهـدهـستهـوه نـيهـه ديسان وهـك، كوردـيـك شوكرانه بـژيـرم، ئهـوهـندهـشمان لهـدهـسدا هـيه .

بىگومان خانى لە نىزامى فېر بۈۋە كە لە دوايى مەم و زىندا سالى تەۋاۋى كىرنى
كىتەبەكەي و تەمەنى خۆي بىكاته شىئەر و بلى:

لەۋرا كۈ دەما ژ غەيب فەك بوو
تارىخ ھەزار و شىست و يەك بوو
نىسال گەھشتە چل و چاران
وى پىشەرۋى گوناھكاران

پىم وايە مامۇستاي خوالىخۆشبوو سەججادی كە پاش مردوۋان ھەر پەحمەت باشە،
خراپ لەم دوو شىئەرە گەبۈۋە بەبۆچۈۋى من، خانى لە ۱۰۶۱ دا مەم و زىنى تەۋاۋى كىردۈۋە
و ئەۋدەمىش خۆي چل و چوار سالى تەمەن بۈۋە. ئەۋ كەسانەي بەگۈترە شت نانووسن و
كەمىكى بىر لىن دەكە ئەۋە و مېژوۋ دەخوئىننەۋە دەزانن ئەۋ سەردەمە پەشتىرىن سەردەمى
مېژوۋى كۆردە. چونكە سەردەمى كىشە و شەپى نىۋان دوو دەۋلەتى بەدەسەلات و زۆردار
و لەكەنەخۇ مسوۋلمانى ئەۋ كاتە بۈۋە. شەپى بەينى سەفەۋى و عوسمانىيەكان زىاتر لە
كوردستان و لەسەر زىگى كۆردى بەستەزمان و لىقەماۋ كراۋە. زولم و زۆرى ستەمكاران و
لىقەۋماۋان و بىن ھىز و بىن دەسەلات لەۋ سەردەمەدا ھەستى نەتەۋايەتى خانى بزاۋتوۋە
كە لە دىباچەي مەم و زىنەكەيدا دەرى بېۋە و دەلى:

ئەز مامە دىكىمەتا خۆيدا
كورمانچ د دەۋلەتا دىئىدا
ئايا بە چ ۋەجھى مانە مەحرۇم
بىلجۇملە ژ بۆ چ بوۋنە مەحكۇم

ھەستى نەتەۋايەتى خانى ھەستى كۆپرى ناسىونالىستى نىيە. ھەستى ئىنسانى
شاعىرىكى ھەسساس و بەشەردۆستە كە نەتەۋەكەي خۆي خۆش وىستۈۋە و بەمەحرۇم
و مەحكۇمى دىۋە و زىگى پىپى سۈۋتاۋە و دىفاعى لىن كىردۈۋە. خانى ئىنسانى خۆش
ۋىستۈۋە و ستەم و ناھەقى ئەم ھەستەي تىدا بزاۋاندۈۋە كە لە بەدبەختتىرىن و مەزلوۋمىتىرىن

نيسنانى كورد پشتيوانى بكا .

نيزامى و خانى وهك دوو شاعيرى موسلمان له پيشهكى كتيبه كانياندا همدى بينايى
چاوان و ناوديرى ديمه كاران، خوداي مه زنيان كردووه و به خوشه ويستى خودا و پيغه مبهري
گه وړه و نازدار و پياوچاكيان هه لگوتووه و هه ر دووك له و باسه دا سه ركه وتوون .

به لام كه وهك شاعيره كانى پيشوو هاتوونه سه ر باسى مير و مه زنان، به ته واوى
ليك جوئ بوونه وه، نيزامى پيئ هه لگوتوون يا نه و په پي گله يي لئ كردوون، به لام خانى
به نازايه تى کوتاوانى و تاوانى كوپره وهري و چه رمه سه ري هه ژاراني بن دهره تاني خستوته
نه ستوى نه وان .

له باقى مه به سه ته كانى په راوپيژى داستانه كهيدا خانى وهك عاريفيكي ليزان و دلسوژ
دواوه و نه وهنده به خشنده و به په حم بووه كه ته نانت به كره مه ركه و په ي به دغه پي،
پاش كوژدان و بوون به چه قلى مه م و زنيان، به خشيوه و به خه ونى پياوچاكيك كردويه
به دهره كانى دهركى كوژسكى به هه شتى مه م و زنيان . په ننگه خوينه ر وه پوز بووين و پيئ
وابن زورم دريژدادپي كردووه . به لام من پيم وايه زورم ميشكى خوم كوشيوه تا نه م باسه
كورت بكه مه وه و بچه سه ر باسى عه لى ناشق . پاست بن يا نه فسانه «ده گپنه وه زه مانى
زوو له ناوه دانبيه كى نه م كوردستانه دا لاويك ژياوه كه ناوى عه لى بووه . عه لى گيروده ي
داوى نه وينى كچى مه لاي ناوه دانى بووه . مه لازاده ي شوخ و شه نكيش دلى به عه ليه وه
بووه . نه وينى نه و كوپ و كچه وهك نه وينى له يلى و مه جنوون و مه م و زين، نه وينيكى پاك
و خاوين و ناسمانى و دور له هوا و هه وهس بووه . خوازينيكه رى ناردوونه سه ر كيژى
مه لا . به لام شو فار و پيا باز و دووزمان كه هه ميشه بوون و وا زووش بنه بپ نابن، چون
ده كه ليشه ي ماموستاوه و نه يانه يشتووه كچه كه ي بداتن و پييان سه لماندووه مه لازاده بؤ
بوره پياو نابن .

كوپى سه ودا سه ر وهك قه يسي عاميرى له سوتى گراوييه كه ي كه به داخه وه ناوى نازانين
شيت و دين ده بن و ناوه دانى به جئ ديلى و دهس ره كيتوان ده دا . نه مبيستووه ده كه ل
كيتوان ببيت هه اوده م . به لام شه و پوژ به شاخندا گه پاره و به يت و باو و لاوك و هه يرانى
كوردانه ي به ياره كه ي هه لگوتووه .

جبي داخه له وانه چمان وه دهس نه كه وتوون . به چه قاله ، به لالووكه كيتولكه ، گپوژ و
كروك و گيا و گولى كوستانان ژياوه ، جاروبار شوان و گاوان و په وكه وان نانى په قيان
به خيرا خويان داوه تن، چه ند وا ماوه ته وه پوون نيبه . كچه مه لاش هه موو هه لالى دونياى

لە خۆى حەرام كەردووە و قەت لە ژوور نە ھاتۆتە دەر و كەسى نە دواندووە و شەو و پۆژ گەراوە .

مەلای موسڵمانى كورد زگى پىيان سووتاوە و بەزەبى پىدا ھاتوون و كچەكەى بەزۆرە ملێ نە داوە بە كۆپى ناغا يا كۆرە مەلایەكى وەك خۆى، يا بازەگانیكى دەولە مەندى شار، بۆ خۆى وەبەندەنان كەوتوووە و عەلى كە ئیتر بە عەلى ناشق ناوبانگى پۆیووە و بە ھەزار زەحمەت دۆزیویەتەو، دڵخۆشى داوەتەو و بەلێنى داوەتێ چىدى بە قەسى دووزمان و شۆفاران نەكا و كچەكەى بداتێ .

عەلى ناشق ھاتۆتە ئاوەدانى، مەلا نوشتەى بۆ نووسیووە، دایكى سەرى دەپلاو و گۆشتى گرتوووە، دەستە براكانى دەوریان داوە و قەسى خۆشیان بۆ كەردووە تا ژبوو لە بۆتەو و ھۆشى ھاتۆتە سەرەخۆ . مەلاش بۆ خۆى كچەكەى لێ مەرە كەردووە و بەجلووبەرگ و جىازى خۆى بۆى سوار كەردووە . سواری كورد پەمبازێنیان لە پێش كەردووە، تەقلەیان داكوتاوە و جلیتیان ھاویشتوووە . دەستە خوشكەكانى سەمایان لە پێش كەردووە، دایكى زاوا و پیریژنەكان ئاوینەیان بەرەو پووی پاگرتوووە، بەربووك سواری ئەسپى بارگە بوو، خەزم و كەسوکاری پیاوی عەلى لە سەربانەو شەبەشیان بەسەردا ھەلاویشتوووە، مندال تێك وەرەووكاتوون و شەبەش و نوغڵ و نەباتیان كۆكردۆتەو، بووكیان لەسەر كورسى دابەزاندوووە . دوو برازا پیلان گرتوووە و بەرەو پەردوویان بردوووە . لەو ھالەدا عەلى لەبەر بێلایە پراوەستاوە و دەستى لە بناگۆى ئاوە و ئەم بەندانەى پێ ھەلگوتوون:

مەجلیسى ناشقان گىراوە

ساقى لەنێو پراوەستاوە

پىالەى عیشق نۆش كراوە

بەخێر ھاتى پەریزادە

بەخێر ھاتى

بەسەر چاوى دەمن ھاتى

بەچیم زانى كە تۆ ھاتى

بەدەنگى تۆق و خەرخالان

عەلى عاشق!

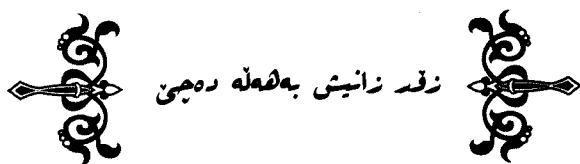
نه گهر عیشقت زمانى بى
 سه د جار عومرت زوو فانى بى
 حه يفه ئىخلاص په نهانى بى
 مه لازاده به خیر هاتى!
 مو تریب! لی ده بینای سازت
 به ختت سووتی له بو نازت
 جووتی ساقی گواره زیرن
 مدی له مه یخانان ده گیرن
 ناشقان له پری وهرده گیرن
 قوریانت بم نهی بای واده
 تارا له سهر له یلم لاده
 به ده ستوری حاکم زاده
 مه جنوون یه کی دهرده دار بوو
 به تیری عیشق گرفتار بوو
 چونکه له یلی وه فادار بوو
 مه جنوونه کی له کیوانم
 دایم دل پر له هیجرانم
 بو خالی له یل په ریشانم
 خو زگدی به فهره هادی چینی
 خدریکه له سەنگ تاشینی
 نه ویش بو عیشقی شیرینی
 قوریانت بم شه مال وهره
 نهو کاغه زه له بو بهره
 بیده به ده سستی دل بهره
 ساقیم دهوی شهاب بینی

عەكسى خۆى تىدا بنوئى
 ئىننالىلاى لى بخوئى
 بەو چاوه گيانم دەستىنى

كە دەگاتە ئۆره شادى مەرگ دەبى و گيانى پاكى بەخودا دەسپىرى و لەبەر دەركى
 پەردوو دەكەوئى.

ئەوہ بوو سەرگوزشتەى عەلى ئاشق مەجروومى كوردەوارى. لە بەیتەكانى كوردیدا
 زیاتر گراوى شىنى بۆ كۆپە حەيران گۆپراوہ، وەك شىنى زىن بۆ مەم، شىنى خانزاد
 و خەزائى بۆ لاس، شىنى خەج بۆ سیامەند، شىنى سىنجان و ئایشە گۆل بۆ سواری
 خۆیان لۆرەدا شىنى كچە مە لا بۆ عەلى دیار نییە. دەزانن دەبوو چ شىنىكى بۆ بگۆپى؟
 بەئاواتەوہم كە دەنگ خۆشە كوردەكان ئەم بەندانە و پراى ئاھەنگى شمشالێكى مەحزون
 بۆلێن و شاعیرە لاوہكانمان ئەم چیرۆكە بكەنە داستانێكى شیعەرى درۆژ. بۆ سەرچاوەى
 داستانى مەم و زىن و لەیلی و مەجنوونى نىزامى مەر بەیتىكى وا نەبووہ؟

وتاره‌كه‌ى مامۆستای مه‌زن و زانای كورد تۆفیق وه‌ه‌بى به‌پۆزم له‌ گۆوارى په‌روه‌رده و زانستدا وه‌به‌رچاوكه‌وت و سه‌رنجى پاكێشام. پاش یه‌ك دوو جار خۆپندنه‌وه و چه‌ند جار پێداجوونه‌وه هه‌ر چۆنێك بوو شتێكم لێ هه‌لكړاند.

خودا مامۆستای گه‌وره‌مان پاره‌ستاو و پایه به‌رزتر بكا. خۆى پێچكه‌ى بۆ شكاندووین و فێرى كردووین په‌خنه‌ بگه‌ڕین و له‌ هه‌له‌ى زمان نه‌بوورین. كه‌وابوو نه‌گه‌ر كوردێكى ساكارێش په‌خنه‌ى له‌ مامۆستایه‌كى زۆرزان گرت. نه‌ به‌ردى به‌كا به‌داداوه، نه‌ كوفرى چوار ئیمامانى كردوه و نه‌ ده‌بین سه‌نگه‌سار بكه‌ڕێ. چونكه‌ جارى وایه‌ زۆرزانیش به‌هه‌له‌ ده‌چێ.

پاش شیۆ و وه‌رددانه‌وه‌ى پوخت و وردى وتاره‌كه‌ى مامۆستا هاته‌ سه‌ر ئه‌م به‌وایه كه‌ ماشا‌ل‌ل‌ا، هه‌زار ماشا‌ل‌ل‌ا ماموستا له‌ دوور و‌لاته‌ وا له‌ (زانستى) خۆیدا سووتاوه و هه‌ل‌چ‌زاوه و نه‌وه‌نده‌ توند له‌به‌ر پاچووه‌ كه‌ بێ ئه‌وه‌ى خۆى هه‌ست بكا وه‌ك هه‌موو ئینسانێك تووشى هه‌له‌ ده‌بێ، دیاره‌ هه‌له‌ى پیاوى وا به‌ناوبانگ و چێ گه‌وره‌ش وه‌ك هه‌له‌ى ئیمه‌مانان نییه‌ و زیانى گه‌وره‌ ده‌گه‌یه‌نێ.

لا حياء فى الدين، په‌رژینیكى قایم بێ، وتاره‌كه‌ى مامۆستام زۆر شه‌په‌زه و شه‌په‌ی هاته به‌رچاو، په‌نگه‌ ده‌ریای بێ به‌ستیتێنى زانستى مامۆستا وا شه‌پۆلان بدا كه‌ نه‌ده‌بى تێدا نوقم بووبێ و مامۆستا هێنده‌ زمانى بێگانه‌ فێربووبێ كه‌ كوویدییه‌ ساكاره‌كه‌ى خۆمانى

له بیر نه مابین. یا نه وه یان پتر ویده چن، زمانی زانا و زمانه وانان له گه ل هی بۆره پیاو و که پر کرمانجان فه رق و جیاوازییه کی زۆری هه بێ.

من وام لیک دابۆوه که مامۆستا له کاتی نووسینی ئەم وتاره دا به فارسی بیرکردۆته وه و به کوردی نووسیبویه تی. چونکه کشیوه ی دارشتنی پسته کانی زیاتر وه ک فارسی ده چن تا کوردی. به لام کوردیکی ئینگلیزی زانی خوینده وار ده یگوت نا مامۆستا به ئینگلیزی بیر ده کاته وه و به کوردی ده نووسن.

جا هه ر چۆنیک بئ قسه ی من بئ یا هی ئەو مامۆستا به فارسی بیر بکاته وه یا به ئینگلیزی ئەم پاستیه ناگوپئ که پسته کانی وتاره به نرخه که ی ماموستا زۆربه یان کوردانه دانه پێژراوان و تامی کوردی ناده ن ده لێن نا، فهرمبون یه ز دووره گه ز نیزیکه ئەم عیبارته سه ره له نوئ بخویننه وه و حوکی له سه ر بده ن. «له به ره وه دان نه نان به هه له ی زمانیدا پاش ئەو پئ زانرا گوناهیکه لئ نه بووردنی». جارئ با کارمان به وه نه دابین پسته که مه به ست به دهسته وه نادا و (دان نه نان) مانای ئیعتراف نه کردن و پئ لئ نه خاته. نه ک چاو لئ پۆشین و خۆ گیلکردن که وادیاره مه به ستی ماموستا بووه. من ده لیم پسته که کوردانه دانه پێژراوه و چاکی سه ره نه گیراوه. «گوناهیکه لئ نه بووردنی» وشه کانی هه موو کوردین، به لام هه ر که س که میک فارسی بزانی تیده گا مامۆستا «گناهیست نه بخشودنی» فارسی له میشکیدا دارشته وه و گوناهیکه لئ نه بووردنی به قه له مدا هاتوه. دهنه بۆ خاتری خودا کوردی چۆن وا ده نووسرئ؟ وتاره به نرخه که ی مامۆستا به داخه وه وشه ی کلک و گوئ بپاو و پسته ی شیواوی تری تیدا هه ن. به لام نا کرئ له سه ر یه ک یه کی ئەوان بدویم. کورد گوتویه تی «چ که وێژیک چ مه وێژیک؟».

شتیکی ترم به لاوه سه یربوو ئەویش ئەوه یه مامۆستا که به کوردی زانیکی گه ربه ناوبانگی پۆییوه. چۆنه له م وتاره دا بئ ئەوه ی دامابن و ناچار بئ وشه ی بیگانه ی به کاره یتاوه. بۆ نموونه له باتی نه ته وه که کوردییکی په سه نه قهومی عه ره بی و له باتی نێوان مه یانی فارسی نووسیوه.

دیاره من له و که سانه نیم پیم وایه نووسه ری کورد هه قی نییه له کاتی ناچاری و پتووستیدا وشه ی بیگانه به کاربێتی و هه ر که وشه یه کی بیگانه م له ناو نووسراویکی کوردیدا په چاو کرد، پیم وابئ ئاسمان کۆله که ی په پیره و قبیله که چ بووه و پردی قیامهت پساوه.

به لام به و حاله وه به هه قی خۆمی ده زانم په خنه له مامۆستا توفیق وهه بی بگرم، چونکه

ئەو لەو کەسانەبوو کە پێچکە ی پەتی نووسینی تەخت کرد.

من لە سەر دەمێکدا خەریکی کوردی فێربوون بووم کە پڕشنگی گەلاوێژی گەش خەریک بوو و ردە و ردە ئاسۆی لێل و تەماوی زمانە کە مان، پوون و پوونتەر بکاتەو و فۆلکلۆری ئەدەبیمان ببووژیتێتەو و ئەدەبە کە مان بەرەو پێش بەرێ و بەردی بناخە ی زمانی یە کگرتوی کوردی دابمەزیتێن.

کوردی ساکار دەلێ گوناھیکە بۆ لێ بووردن نابێ، گوناھیکە لێ بووردنی نییە، گوناھیکە ناکرێ لێی خۆش بی. بەبەوای من ئەو کەسانە ی پستە لەسەر شێوە ی زمانی بێگانە دادەپێژن پتر زیان دەگەینن لەو کەسانە ی وشە ی بێگانە لە کار دیتن. بەداخەو دەبێ بڵێم کە ئەم مەترسییە هەپەشە لە زمانە کە مان دەکا و ئۆریشی پەرە گرتووە.

مامۆستای بەرێز، دیسان نووسیویەتی «من بەم چەند وشە پێشەکیە و یستم زەمین ئامادە بکەم بۆ ئەو کە گەیی نەکرێ لێم کە دەس بدەمە کۆڵینەو لە...»

من جوتیاری کوردم دیبوو زەمین ئامادە بکا بۆ چاندنی توور و گێزەر و چەقاندنی تووتن و تەماتە. بەلام لە زانای کوردم نەبیستبوو زەمین ئامادە بکا، بۆیە سەرم لێ شێوا و لە دلی خۆمدا گوتم: خودایا زەمین ئامادە بکەم لێرەد چ مانە یەکی هە یە؟ خودا پراوە ستاوی بکا مامۆستا لە داوینێ و تارە کە دا مانای لێ دا بۆو.

زەمین ئامادە بکەم: حازر کردن «نەمردین و ئەم جۆرە مانا لێ دانەو شمان دی» تیگە ی شستم مەبەستی مامۆستا دەبێ «زەمینە» ی فارسی بێ کە زۆر جار لە کوردیدا بەکار دەهێندرێ. بەلام خوا هەقە ئیستاش نەم زانیووە مامۆستا بۆ وەک بەیتالی تەپدەست باسکی لێ هەلماڵیووە و کلکی پەپاندووە و نەرگزی بریووە و نژدی کردووە؟

بەلام هەر لەو کاتەدا مامۆستا و هاوکارەکانی لە دەنگی گیتی تازەدا خەریک بوون فێری کوردی پەتی نووسینمان بکەن. هەر ئەو پەلە پەلە و کوردی پەتی نووسینە بوو بە جاریک پرایەل و پۆی تیگداین و سەری لێ شێواندین و شاعیر و نووسەرە لاوەکانمانی بەهەلە برد، تا گەیشتە جێگایە ک شاعیر بێن بەهەستیار و شێعر بێن بەهەلبەست و قافیە بێن بەسەروا و خزمەت بێن بەپاژە و ئیمزا بێن بەواژوو و ئیستاش هەر نەبریتەو و تۆزی هەر بکا.

مامۆستا ئەو دەمی ئێمە ی فێر دەکرد کە بەهیچ جۆر توخونی وشە ی عەرەبی نەکەوین و وامان لێ هات هەرچی عەرەبی نەبوو بەکوردیمان زانی و ئەو خۆ لە عەرەبی پاراستنە سەدان وشە ی دزیوی بێگانە ی خستە زمانە کە مانەو کە ئیستا بۆمان لەگێژەو نادرین.

كه چى ئىستا خۆى له باتى وشهى كوردى په سه ن و كۆن وشهى عه ره بى به كاردىنن، په نكه مامۆستا بلن ئه م وشانهى من له كاريان دىنم زۆر سواون و بوونه كوردى. به لام منيش عه رزى ده كه م بۆچى وشهى دنيا نه سواو بوو؟ نه ببوو به كوردى؟ هه موو پرۆپيرزى نيك نه يده زانى؟ ئه ي بۆ (گيتى) فارسيت له جى دانا؟

با بىينه سه ر پايه كه ي مامۆستا له سه ر په روه رده و زانست، ئه گه ر پتويست بى، (التربيه و المعرفه) پاست و پاست بكه ينه كوردى ئه وه پايه كه ي مامۆستا پاسته نه په روه رده (التربيه) يه و نه زانست (المعرفه) يه. به لام به داخه وه ئه زيش پيشنياره كه ي ئه وم بى پاست نيبه. چونكه نه په روه ريشته به كوردى ده زانم و نه شناسايى.

په روه ريش ناوه چاوه گه يه كى فارسىيه. ئه م ناوه چاوه گانهى كه (ش) ده بىته پاشگريان له فارسيدا يه كجار زۆرن و تاييه تى ئه م زمانه ن. دياره هاتوونه ته ناو كورديشه وه، به لام زۆر به هاسانى ده ناسرئنه وه، به وانا كه م به و هاسانىيه ش كه مامۆستا فهرموويه تى بتوانين بپانكه ينه كوردى. يانى به لابردينى زۆر و زياد كردنى (ت) شكليان بگۆپين.

به لا له درۆيه دا من نازانم به ختيارى چۆنيان له كار دىنن. به لام ئه وه چهند سه له له كوردستانى ئيران و عىراقدا وشهى شوڤيش بۆته بنىشته خوڤشه و له كه سم نه بىستوهه بلن شوڤشت. ئه گه ر مامۆستا وه ك زمانه وانى كه ئه م كاره ي بى په واپه كه زمانى گه لىكى تر به ووتى ئىته وه و زمانى خۆمانى بى به رازى ئىته وه له چى پاوه ستاوه هه موو ئه م ناوچه وانه وه به ر ده ستوره كه ي خۆى بخا كوردى ده وه له مه ند بكا و فارسى له سه ر ساجى على دابنن. ده نا ئه م كلك په راندن و كلك لى نانه بى سووده. جا ئه وه ده مى مامۆستا ده توانى له باتى په روه رشت و شناسايى، ئاموزشت و په روه رشت پيشنيار بكا. هه م خۆى به سى ئىته وه و هه م ئىمه. مامۆستا ده زانى له ئيراندا (آموزش و پرورش) ئه وه چهند سه له جى گاهى (تعليم و تربيت) گرتو ته وه ئه گه ر ده ستوره كه ي مامۆستا پاست بى فهرقيك له نىوان آموزش، گنجايش آلايش، گرايش و پرورش دا نيبه.

له كوردستانى ئيراندا نه ك هه ر له ئه رده لان به لكوو له زۆر شوڤنان وشهى شناسايى به كارد هيتن. به لام ئه وه به لگه نيبه بۆ كوردى بوونى ئه م وشه يه. له كوردستانى عىراقيش به شى زۆر ئيش به كار دىنن له باتى كار، به لام ئيش هه ر توركييه.

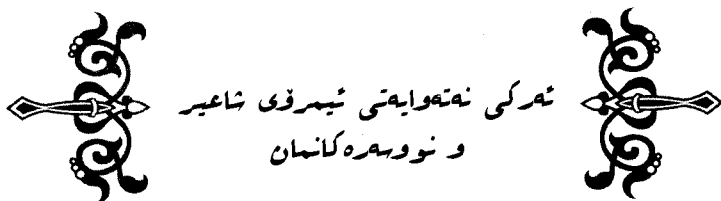
مامۆستا نووسىويه تى «وشه ي زانست له پاش جهنگى گيتى گرى يه كه مه وه بلاووته وه له ناوماندا. بى ئه وه ي له كوئوه هاتووه و به پى كام ماده دروست بووه، ئىمه ئىستا په يمان به وه بردووه كه شكلى زانست غه له تىكى ده ستورويه. ئه م وشه غه له ته، هه بى

و نه بێ له لایه ن كه سێكه وه هاوێژراوه ته زمانه كه مانه وه كه هه رچه نده ئاگادار نه بووه له فۆتۆلۆژی كورد و فارسی، زۆر به په رۆش بووه بۆ بڵاو كردنه وه ی كوردی په تی له سلێمانیدا ئه وه كه سه یا فه یلی بووه، یا كه له وهری یا له كی»

منیش ئه وه نده ی لێ زیاد ده كه م و ده لێم: ئه وه كا براه هه م زۆر گه پیده بووه و هه م زۆر به ده سه ته لات چونكه ئه وه وشه ی هه ر له سلێمانیدا نه كردۆته باو و به شیکی زۆری كوردستانی پێ گرتۆته وه .

ده گێژنه وه ده لێن هه رێق شاعیری بێ به ش و چاره په شی كورد، جا رێك ده ردی دلی ده كرد و ده یگوت: بۆ پاروه نا نێك هه موو گوندێکی كوردستان گه پراوم به لام نازانم سه رم به هه موو مالتێكدا كردووه یا نا؟ منیش وه ك هه رێق گه پیده م و هه ر له پشت ته پی ته نیشت مه ها باده وه تا ده رگه زنی نیزیکی سلێمانیم دیوه و ته ماشا ده كه م ئه وه كا براه ش دێ بوێری نه كردووه و به زه بری كو ت ك وشه ی زانستی به سه ر هه موو دانیش توانی ئه وه مه لبه نده فراوانه دا بریوه . به لام زۆر پێش شه پی یه كه م راست یا غه له ت زانست به مانای عیلم به شیکی زۆری له كوردستان ته نیوه ته وه . به لام زانست پێم وایه جگه له مامۆستا به زمانی كه سدا نه ها تووه منیش نازانم زانست به پیی كام ماده ی ده ستووری دروست كراوه به لام هه رچی كێشام و پێوام هه ر سێ نوخته ی له زانشت كه متر بوو. نازانم بۆ ئه وه یان غه له ته و ئه وه یان راست .

لە خەباتى پزگارىخوازانهى گهلاندا هەميشە شاعىر و نووسەرى پووناكبىر و پىشپەو
نەخشىكى گىرنگ و بەرچاويان هەبوو و ئەركىكى مەزن و پىرۆزيان بەجى گەياندوو .
يەكەم هاوارى پزگارى نەتەوگەمان لە گەرووى شاعىرىكى مەزن و هەلگەوتوو هاوتە
دەر و لە چيا بەرز و سەرگەشەكانى كوردستاندا دەنگى داووتەو و باپىرە خەونالووەكانى
ئىمەى لە خەو راپە پاندوون و شىرى پى سوون و ناردوونى بۆ كۆپى خەباتى پزگارىخوازى .
ئىستاش پاش رابردنى گەلىك مانگ و سال دەنگى نىر و دلبرى (خانى) وەك وەحى
ئاسمانى لە گوپى تىكۆشەرانى نەبەزى نەتەوەى كورددا دەزرنگىتەو و ئەو دەنگە زولالەيه
ناهيلى وەنەوز و وىزىنگ بەدن و خەو بيانباتەو و لە كاروانى خەبات بەجى بمىتن .
خەباتى گەلى كورد لە كوردستانى ئىراندا ئىمىرۆ پى ناووتە قوناخىكى نوخ . خەباتى
گەلەكەمان خەباتىكە عادلانە و پەوا بۆ ئەستاندى مافى نەتەوايەتى پىشپىلكراوى خۆى .
خەباتىكە لە دژى دىكتاتورى و سەرەپۆيى پزىمى كۆنەپەرستى پاشايەتى و بەشىكە
لە خەباتى دژى ئىمپىريالىستى و ئازادىخوازى گەلانى جىهان . گەلى ئىمە تىدەكۆشى
بۆ پىكەپىنانى ئىرانىكى سەرەخۆ و دىموكراتىك بۆ كوردستانىكى ئازاد و خودمختار
لە چوارچىوەى سنوورى ئىراندا . گەلى ئىمە وىرەى گەلانى تىرى ئىران خەبات دەكا بۆ
پووخاندنى دىكتاتورى و تاراندنى ئىمپىريالىزم لە ولاتەكەمان .
ئەركى شاعىر و نووسەرە پىشكەوتووەكانىشمان لە هەلومەرجى ئىمىرۆدا پشتىوانى

کردن و هاندانی تیځۆشه رانی ئەم قۆناخی خەباتە که مانە . ئەرکیکی گەوره و گرنگە، ئەرکیکی پیروژ و خاویته و ئەرکیکی سووک و هاسانیش نییه .

شاعیر و نووسەر نیشتمانپەرورە کانیانمان لە قۆناخی ئیمپروادا بۆ بەجیگە یاندانی ئەم ئەرکە پیروژه دەبین لە ناو خەڵکدا بژین، لە کۆمەڵانی زەحمەتکێش و چەوساوەی خەڵک جوێ نەبنەوه . لە پیشەوەر ئاگاداری وەزعی ژیان و بەپێچوون و خەباتی ئەوان بن و هەست بەئیش و ژان و ئازاریان بکەن . لە ژیانی پۆژانە ی ئەوان ئیلهام وەرگیرن و لە گەڵ تەجرەبە و زانستی خۆیان تیځەلی بکەن و بیکەنە مایە بۆ نووسراو و شیعر .

شاعیر و نووسەری کورد دەبین ئیمپرو قەڵەمی بە قازانجی زۆریە ی گە لە که مان بگە پێ و بە زمانیک بنووسن جوتیار و کاسبکار تی بگا . دەبین زمانی شوان و گاوان و سەپان بزانی، دەبین بۆ زەحمەتکێشان بنووسن و ئەوان هان بدا بۆ خەبات . نووسین و شیعر ی ئەو پۆلمان تا ساکارتر و بێ گری و گۆلتر بێ، زیاتر خزمەت دەکا .

شاعیر و نووسەری ئیمپرومان دەبین شوێنەواری شاعیر و نووسەر پێشکە و توووەکانی جیهان مۆتالا بکەن و شتی تازە و نوێ فێرین و لە تەجرەبە ی ئەوان کە لک وەرگیرن و بەرگی کوردی تەواوی لە بەر بکەن . شاعیر و نووسەری ئیمپرویان دەبین لە دژی پێوشوێنی کۆن و ناپەسەند خەبات بکەن و لە کوردەوێی دژی پەخنە بگرن و پێگای پاستی ژیان بە خەڵک نیشان بدەن .

شاعیر و نووسەری کوردستان نابێ ئەوەندە بەرزە فێرین کە خەڵک نە یانگانی و لە ژێر پاداشتیان هەلبپوانی و لە قسەیان نەگا . لە بیریان نەچن پۆلە ی ئەم گە لەن، لە باوەشی ئەو چیا و کەژەدا پەرەوازە بوون و دەبین پاداشتیان بدەنەوه، پاداشتیکی مەعنەوی و بە کە لک، پاداشتیکی جوان و ساکار، پاداشتیکی بەنرخ و بێ پێچ و پەنا .

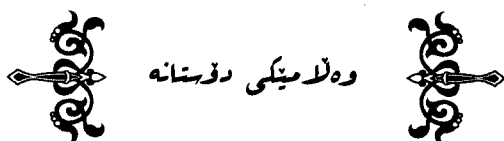
بەداخەوه ئیستاش لە کوردستانی ئێراندا نووسینی کوردی تاوانیکی گەوره یە و بۆیه ش ئەرکی گرنگ و گەوره ی ئەدەبی لە ئەستۆی شاعیرەکانە . شیعر هاسانتر دەستاون دەست دەکا، زوو تر لە بەر دەکرێ و چاکتر بلۆ دەکرێتەوه و کە مەتر بە لگە دەداتە دەست دوژمن . نالێین ئەرکی شاعیرە پێشکە و توووەکانمان لە هەلومەرجی ئیستادا کە دیکتاتۆری بالی پەشی بە سەر ولاتە که ماندا کێشاوه، کاریکی هاسان و بێ مەترسییه . بەلام هەر ئەو قسە ی شاعیری گەوره و ئازادیخوازی تورک (نازم حیکمەت) وەبیر دێنینەوه کە دەلێ: «ئەگەر من نەسووتیم، ئەگەر تۆ نەسووتی، ئەگەر ئێمە نەسووتین چۆن پووناکی لە تاریکی پەیدا دەبێ» .

ئەركى نەتەوايەتى ئىمىزى شاعىر و...

شاعىرە نىشتەمانپەرۋەرەكانمان دەزانن گەلەكەمان ئىمىزۇ لە ھەمىشە پتر پىۋىستى
بەورىنگەى خەمپەوېن و ئاسمانى ئەوان ھەيە . ھەستى نىشتەمانپەرۋەرى و ئەركى نەتەوايەتى
و ئىنسانى ناچارىان دەكا لە سزا و ئازار نەترسن و بىدەنگ دانەنىشن .

پۇژنامەى كوردستان، ژمارە ۳۰، سەرماوەزى ۱۹۷۳/۱۳۵۲

دوستيكي زانا و ورد و خوشه ويستم كارتينيكي بۆ ناردووم و نووسيوويه تي:
«ئەم غەزەلە جوانەى بەم شیعەرە تەپ و ناسكە دەس پێدەكا ئى كام شاعیری كوردە؟»

هێندە ییزارى كە زانیومه بەزارى نایهوه
دوور له بالاكەت سەرىنى ناھومیدییم نایهوه

من هێندە بەھۆش و گۆش نیم ھەر شیعەریکی لێم بپرسنەوہ بزانی ئى كێیە؟ بەلام
بەھەلكەوت خاوەنى ئەم شیعەرە دەناسم و تەنانەت دەزانم بە چ بۆنەى كەوہ گوتراوہ .
چونكە پەنگبێ زۆر كەسى تریش بن نەزانی ئى كێیە؟ بەم وتارە جوابی دوستەكەم داوہ
تا ھەم ئەو وەلامى خۆى پێ بگا و ھەم خۆینەرانیش كەلكى لێ وەریگرن .
ئەم غەزەلە بەھەلە لە دیوانى نالیدا چاپ كراوہ، بەلام ئى ئەم شاعیرە بەرز و ناسك
خەیاڵ و نەمرە نییە . بەلكو ئى شاعیری پەنجەپۆ و چارەپەش مەلا سالىحى ھەریقە .
دیارە شاعیری سەر بەنەتەوہ بێ بەش و زۆر لێكراوہكان بەختەوہر و كامرەوا نابن .
ھیچ شاعیریكى كورد نانا سین ژيانیكى خوێش و باشى پابواردبێ . بەلام لە ھەمووان
چارەپەشتر، لێقەوماوتر و ھەژارتر ھەریق بووہ . ئەم شاعیرە مەزنە كە ئەگەر دیوانەكەى

به پښکوپښکی کۆکړابایه وه ده مانزانی یه کښک له شاعیره هره باشه کانی کورده، ژيانیکی
ژۆر تال و تفت و پپر له کویره وه ری پاپواردوه، له ته وای ژیانیدا ناھی خوښی له دلی
نه گه پاره. له ساله کانی دوايي ته مه نیدا کویر و کۆله وار و گرده نشین بووه و که م به ختی
پاش مردنیش یه خه ی به رنه داوه و به نه ناسراوی ماوه ته وه. به شی ژۆری شیعه کانی فه وتان
و نه گه ر نه فه وتان هیچ نه بڼ چاپ نه کراون، نه وی چاپیش کراون ناداریان به سر پاداره وه
نییه.

چند سال له وهی پیش لایکی به زه وق و شیعه ردوست و زانا به شی ژۆری شیعه کانی
حریق ی کۆکړدبوه، ده توانم بلیم پښکوپښک بوون و یه کښک له شاگرده کانی هره زانی
حریقیش که هیشتا مابوو یارمه تی دابوو منیش ته ماشام کرد و لپی پازی بووم و
حریقیشم ناسی و پیم و ابوو، باشتین شاگردی نالییه وه ک بزانه نهیتوانی چاپی بکا،
به لکو له نیویش چوه. حریق نهک هر باشتین شاگردی نالی بووه، به لکو قوتابخانه ی
نالی بردوته موکریان و شاگردی باشی له و مه لبه نده ی کوردستان پڼ گه یاندوون، نه دهب،
سید په شید، علی به گی حیدره ی و سه یفی قازی که خوی خاوه نی قوتابخانه یه کی
شیعه ییه، هه موو شاگردی حریق بوون. ده لښ مشت نمونه ی خه رواره نه وه له خواره وه
چن شیعی به نمونه دینه وه. جا ده چمه سر باسه که ی خوم:

چاوه کهم! دوتن له گولشن گول به عیشه خوی نواند
نه ک نه ک گیر بم، به مهرگی تو قه سهم هه ر نه م دواند

یا:

ستوونی قامه تی راگرتوه بو خیره تی دینم
خودا بو توولی عومری، نه و ته ناف و داره نه پسینی

یا:

به لکه بوو کیو و سه حرا وه ک ده لکه خوی دزیه وه زستان
زه یستان چوون به ری خست نیتفاقه ن هیزی پی نابی

حەریق هەر لە هە پەتی لاوەتی و فەقیایەتیدا سۆزی سۆفیگەری لە دڵدا هەبووه، کاتی
شاکارە بێ وینەکە ی نالی بڵاو بۆتەوه کە دەلێ:

عیشقت کە مەجازی بێ خواھیش مە کە ئیلا کچ
شیرین کچ و لەیلا کچ، سەلما کچ و عەززا کچ
فەرقی کچ و کوپ پەوشەن، وەک فەرقی مەھ و میھر
نەم فەرقی شەو و پۆژە وەک فەرقە لە کوپ تا کچ
مەھ مەھ لە مەھی سادە یەعنی لە قەمەر لادە
هەم شەمس و سوورپەیا کچ، هەم زوھرەیی زەھرا کچ
بیبینە گۆلی ژالە، هەم بێ بەرە هەم تالە
قەد سەر و سنەوەر کوپ، چا و نیرگسی شەھلا کچ
کوپ وەک گۆلی گۆلزارە، نەمما سەمەری خارە
وەک هەنگی چەزوودارە هەنگوینی موسەففا کچ
کچ پەرچەمی چین چینە دوو مەمکی لەسەر سینه
وەک شانەیی هەنگوینە بۆ لەزەتی دنیا کچ
جەزلی سەمەر و سایە، بۆ سەولەتی نەعدا کوپ
نەخلی سەمەری مایە بۆ دەولەتی دنیا کچ
کوپ زبیری دەبستانە کچ شەمعی شەبستانە
بۆ بەزمی تەماشاکوپ بۆ خەلوتی تەنھا کچ
موو سەنبولی ناشووتە دوو دانەیی نا سووتە
دەم خۆنچەیی نەشکووتە تی فکەر کوپە یا کچ
کوپ نایینەیی حوسنی تا وەک کچە مەنزورە
گرتی کە غویاری موو چینی کوپ و مینا کچ
کوپ تازە و تەپ مادام سادە، وەک خوشکی بێ
نەمما کە پرا سەبزه دیبا کوپ و زیبا کچ

بۆ شهريهت و شيريني فينجان له سههر سيني
 مهه توحفه يى توففاحي شهه عهنبهري بؤيا كچ
 ههه گولبوني بي خار ههه مهزعهى نهزهاره
 ههه مهخزهنى نهسراره نهسبابى موههيا كچ
 جهننهت پرى ويلدانه خاديم هه موو غيلمانه
 خانم كه تيان، حورين يه كسهه هه موو جهسنا كچ
 گهر نه شهرفى مهحبويه يوسوف كورى يه عقوبه
 كچ بوو به خريدارى يه عنى كه زولهخا كچ
 سه دديقى عهزىز ههروهك يوسف كه نه بى بوو كور
 سه دديقه يى مه عسوومه وهك دايكى مهسيحا كچ
 بابيكي ههيه دونيا بۆ عيشقى مهجازى و بهس
 (نالى) چيه؟ نهو باب به ئادهه كور و ههوا كچ

فهق سالى لاو جوابى داوه ته وه جوابيكي وشكه سوڤيانه كه ته نيا په به نيكي
 ديرنشين ده توانى جوابه جهنگى نهه شيعره ي نالى بكا كه له سهه بناخه يهكى زانستى
 په وان شناسى داندراوه و فهلسه فهيهكى قوولى تيدا گونجاوه . جگه له هونهه و سه نهغه
 شيعره كهى كه گه ياندوويه ته نهو په پى .

من جوابى فهق سالى به درۆ و فريو نازانم . به لکه به ناشيانه و لاوانه ي تيده گهه . مرؤف
 له سهه رده مى لاوه تى و بى نه زمونيدا نۆر پابه ندی بيرو بپواى خۆيه تى با بيرو بپواكه شى
 ده گه ل نه قل و زانست و فهلسه فه نۆر يهك نه گرنه وه . وا دياره حهريق له كاتى جوابه جهنگى
 ناليدا نۆر لاو و بى نه زمون بووه و به ته واوى بپواى بهم قسانه هه بووه كه كرديوونى . به لام
 گوتوويانه ، شانامه ئاخيره كهى خۆشه . نهو فهق سالى به گز ماموستايه كى زانا و خاوهن
 نه زمونوى وهك نالى دا ها ته وه و گوتوويه تى :

عيشقت كه حهقيقى بى ، تاليب مه به ئيلا كور
 ههه ههزه رتهى لهولا كور ههه يوسفى نهولا كور

عیشقی که به قووت بی، مایل به مورووت بی
نه مدیوه که تالیب بی، ئیلا که تەلب کا کوپ
سه د حەیفه که تو نالی بهم پیرییه مندالی
«بهه ته رزه له عیشق نه دوێی زیبا کچ و دیبا کوپ»

بهه بیروبووی وشکه سوڤیا نه خویندنی تهواو کردوه و چۆته خانەقای شیخی
بورهان و بۆته سالیک. سالیک له خانەقا بهو که سانهیان دهگوت که بۆ هه میشه له خانەقا
داده نیشن و خه ریکی تاعهت و سلوک کیشان بوون و دهستیان له دنیا هه لدهگرت و
ژنیان نه ده هینا و به ره بهنی ده مانه وه. ته نانه ئی وا هه بوون که دهستیان لی ژن و مال
و که سوکاری خویان هه لدهگرت و بۆ هه میشه یا بۆ ماوه یهکی درێژ له خانەقا ده مانه وه.

بۆ که سیکی وهک حه ریق که ته بیعیترین ههستی ئینسانی به عیب داناوه و خۆشه ویستی
کچی بۆ پیاویکی وهک نالی به کاری مندالانه نه ژماردوه جیگهی له وهی باشتەر که قهت
چاوی به چاوی کچ نه که وئ، باشتەر چۆن وه گیرکه وتوه؟ حه ریق له خانەقا ماوه ته وه، له کن
شیخ ماقوول بووه، خه لک پیزی لی گرتوه، تا بۆته مامۆستای تایبهتی کوپه شیخه کان.
به لام هه وه سی پیاوانه و ته بهی شاعیرانهی حه ریق ئۆقره ی لی برپوه، نه یتوانیوه وهک
سه ید ره شه ید، مام و سین، مه لا حوسین، مام جه عفر، یار مه مه د، کاکی شفه لی و
مه حموود دۆشاو و ده یانی تر تا مردن به ره بهنی بژی و بئ ژن و هاوسه ره هه لکا. به دزی
شیخ ژنی هیناوه و مالی پیکه وه ناوه. دوو زمان له هه موو ده ور و زه ماناندا هه ن. ئه م
خه به ره به گوێی شیخ که یشته وه و حه ریقی له خانەقا ده رکردوه.

سه ره تای چاره ره شی حه ریق به تایبهتی له باری مادییه وه لی ره وه دهس پیده کا، له سه ره
کچ تووشی کوپ ره وه ری و ده ره ده ری ها تووه، عیشقی مه جازی نه گه ره بۆ هه یج که س
موجازاتی نه بوو بی، بۆ نه وه هه بیوه. له زمانی خوی ده گێر نه وه که: «بۆ په یدا کردنی
پاره نانیک هه موو شار و گوندیکی کوردستان که پاوم جا نازانم سه رم به هه موو مالیکا
کردوه یا نا؟».

پاش ماوه یهک ده ره ده ری، پینش نوێژی مزگه وتی حاجی حه سه نیان، که نه وه ده می له
قراغ شاری سابلآخ و مزگه وتی هه ژاران بووه داوه تی. مزگه وتی نیو بر او چ مه لای زانای پین
پازی نه بوون. ئیستاش هه ر کۆلکه مه لایه کی پینش نوێژی کوپ ره دییه کی بده نی، پینش نوێژی
ئه م مزگه وته ناکا.

سەرەپای ئەم ھەموو سووکایەتی پێکردنە ھەریق ھەر سۆفی بوو و عەقیدەیی بەشیخی
 بورھان ھەر ماو و نەگۆراو . بۆیە ئەم غەزەلەی داناو و بۆ سەید پەشیدی دۆستی گیانی
 بەگیانی و شاگردی خۆی و دەمراستی شیخی نارووە . سەید پەشیدیش لە ھەلێکی لەباردا
 بۆ شیخی خۆیندۆتووە، شیخ بەزەیی بەھەریقدا ھاتوو و بەخشییووەتی . بەلام ھەرگیز
 جێی خۆی نەگرتۆتووە . ئەو ھەش غەزەلەگەیە :

ھێندە ییـزاری کە زانیومە بەزاری نایەو
 دوور لە بالاکەت سەری نی ناھومیدی نایەو
 بۆ پیالەیی مەیلی لەیلی قەلبی مەجنوون قاییلە
 شۆرشی شیرین لە نالەیی کۆھکەن فامایەو
 بولبولیکی خۆش نەوا بووم، بۆ نەوای دەوری گولت
 کێ وەکو ھود ھود حیکایاتی سەبای گێڕایەو؟
 بۆ کەناری سەوزەیی دەوری گولێ پروت شین دەکەم
 خاکی کۆی عیشقم بەیژنگی سەرم ییژایەو
 کەوتە نیو خەرمانی عومرم ناگری توولی ئەمەل
 سەد کەرەت بارانی وەعزی لێدرا نەکوژایەو
 تیری موژگان، شیریی ئەبرۆ، تاق و جوت دھوتی پیم
 تا بزانم پرووحی شیرینەت چلۆن کیشایەو
 جێی نەزەر بوو حاشیەیی زولفت لەسەر ئایەتی پروت
 زۆر موئالام کرد، وەکو دەور و تەسەلسول مایەو
 تاقی میحرابی برۆت جێی نازە بۆ ئەھلی نیاز
 سۆفی پێی وابوو کەچە، ھێندە کەر بوو خۆی گێڕایەو
 شەمعی خویان پرتەوێکی شەمسی پرووی تۆی لێ کەوت
 ھێندە حیا و شەرمی بەخۆیا ھات بەجاری توایەو

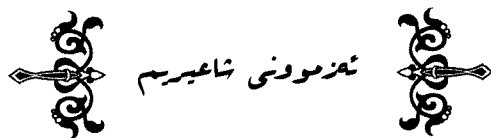

گولښړنکی زهرېفم کرد له نټو باخی خيال خوژگه مەردنکی «رەشید» بو شیخی بخوښدا یوه

هیوادارم دښسته که م لټی پوون بیتوه نه م شیعره ئی حەریقه و به هله ناوه کی نټو دیوانی نالی بووه . دیاره بۆ که سیکی زۆر شارەزای شیعرى نالی نه بڼ هه له که زۆر زهق نایه ته بهرچاو چونکه وهک گوتم حەریق شاگردیکی زۆر باشی قوتابخانه ی نالی بووه . به لام به داخوه ده بڼ بلیم غه له تیکی زۆر گه وړه و دزیو له ناخر شیعرى غه زه له که دا کراوه : «نهکل و شوربیکى زۆرېفم کرد له نټو باخی خيال» به پاستی ده بڼ پیاو چەن بڼ زهوق بڼ تا تووشی هه له ی وابڼ، ئه رڼ نهکل و شوربى نټو باخی خيال ده بڼ چ تامیکی هه بڼ .

۱ - من کچی حەریقم دیبوو که پیرزینیکى گۆز و ئیقلیج بوو . له دیوی ژنانى خانه قا ده ژیا و هه موو به تايه تی شیخ مه محمودی کوپی شیخ و سهید په شید زۆریان پیز لڼ ده گرت و پښیان ده گوت دښده .

۲ - جارېک حەریق مه جوی یه کڼک له کوپه کانی شیخ عوسمانى ته وښلای کردوو ، ناغایه ک به ناوی (اعظام الملک) له سه ر نه وه پښى تاشیوه . حەریق شکایه تی بردۆته کن قازى عەلى مه لای ولات ، بهرپا به رى قازى خەریک بوون ناغاکه ی ته من که ن . له و کاته دا کوپه کوردېک له قه باغکه ندی کچه نه رمه نیکى هه لگرتوو که باوکى پیاوی پووسى ته زارى بووه . نه م کاره بجوکه زۆر گه وړه بۆته وه و خەریک بووه شه پى عوسمانى و پووس و دهوله ته مه سیحیه کانی لڼ په یدا بڼ . سالى کچی کابرایه ک له حەریق ده پرسن ئه رڼ مه سه له ی پښکته چى لڼ به سه رهات ؟ حەریق ده لڼ : بابله ی پښى من له هینه که ی کچه نه رمه نیدا ون بوو .

بەپاستی نازانم چۆن هەستی گپگرتووی دەروونی خۆم دەربیرم، نازانم بە چ زمانیک شوکرانەی چاکەی ئێوی خۆشەویست ببژێرم. زمان و قەلەم لە دەربیرین و نووسینی ئەو لوتفەتان لال و کۆلن.

ئەگەر لەبیرتان بێ لە بەشی سەرەتای دیوانەکەم «لە کوێو بە کوێ» داوام نووسیوه:

«لێرەشدا دەمەوێ شتیک بڵێم بەپێچەوانەی زۆر هونەرماندی کورد، من لە نەتەوێکی خۆم پازیم کەس تا ئێستا بێ حورمەتی پێ نەکردووم. داوای دراو و مالێشم لە کەس نەکردوو تا بزانم دەمداتی یا نا؟ لە لێقەومانیشدا نانیان داوم و پایان گرتووم، شیعیریشم تەنیا بۆ دەربیرینی ئیحساسی خۆم داناوه و هیچ هەقم نییه منەتیان بەسەردا بکەم.»

لە قوولایی دڵمەوه بپوام بەو قسەیە هەیە «کاتیەک گەرای شیعریک لە میشکەدا دەگووێ و پووداویکی جیهان سەرنجم پادەکێشێ، کاتیەک مەسەلەیەکی ژیان هەستی دەروونم دەهاریوژێنێ، من بەپەلەم هەرچی زووتره ئەوه هەستە دەربیرم، خۆم لەو تەنگەژە و گێژاوه پزگار بکەم و بەهەستەوه، کەوابوو چ هەقم هەیە منەت لەسەر خەڵک بکەم و بڵێم شیعەرم بۆ داناون».

لە پێگەی شیعەر و نووسینەوه وەک تاکیک لە کۆمەڵ تەنیا توانیومه ئەرکیکی سەرشانم

به جی بگه یه نم و له باتی نه وهی به زمانی خویندندم که فارسی بووه، به زمانی زگماکیم نووسیوه و نه وندهی له دهستم هاتووه خزمه تی زمان و نه ده بی کوردیم کردووه. نه وهش ئه رکسی نه ته وایه تی خۆمه و نه گهر به جیم نه گایاندا، له کن ویزدانی خۆم شه رمه زار و پووژه رد ده بووم و دیسان هه قم نییه خه لک منه تیار بکه م و چاوه توپی پاداش بم. که چی هه ست ده که م و ده بینم زۆر له پادهی پتویست، زیاتر له لایه ن پۆله کانی که له که مه وه پۆزم لێ ده گیرئ هه ر ئه م کۆپه که و ره نیشانه ی نه وه پی پۆزگرتنی پۆله پاکه کانی کورده له خزمه تکارانی بچوکی که له که مان و ده بیته هو ی پتر هاندانی نه وان بۆ فیداکاری و گیانباری پتر له پێگای ئامانجی پیرۆزدا. له (له کو یوه بۆ کو ئ) دا که میک ژیان و به سه رهاتی تال و پهر له کو یه وه ری خۆم بۆ گێراونه ته وه.

دیاره له بنی کو له که م نه داوه و لیقه م له سه ر هه تیوان هه لئه داوه ته وه و نه سکویم له مه نجه ل نه گێراوه. زۆر نه یی گرنک و پازی نه گو تراو هه ر وا به سه رمو ی له سنگمدا ماونه ته وه و ده یان به مه ژیر گل. نه گهر پۆله ی که لیکی لیقه وماو نه بووما یه و له کۆمه لیکی دوا که وته دا به پێ نه چوو یام. زۆرم له و پازانه م ده درکاند.

به هیوام نه گهر مه رگ به ربینگ نه گێئ و پۆزگار ده رفه تم بدا (که کو یوه بۆ کو ئ) بکه م به کتییکی سه ر به خۆ و په رده له سه ر نه و پازانه وه هه لئه ده مه وه که زیان و قازانجیان ته نیا بۆ خۆم ده گه پێته وه.

به بیرم نایه به مندالی قه ت بیرم له وهی کرد بیته وه که به گه وه یی بیه شاعیر و نووسه ر و نه دیب، پێم خۆش بوو بیه دوکتۆر و نه فسه ر و شتی وا.

تا له قوتا بخانه ی سه ره تای بووم فره قیکم له نیوان ده رسه کانه دا نه ده کرد و له ئینشا و ئیملا و حیسابدا ده رجه ی وه ک یه که م ده میتاوه. به لام که باوکم هاته سه ر ئه م پایه نه گهر له قوتا بخانه ی نویدا بخوینم بۆ دینه که م زه ره ره ده بێن بچه حوجه ی فره قییان و بیه مه لا و جیی باب و باپیرانم بگرمه وه و که وای ئاودامین له بهر بکه م، میزه ری سپی بیه ستم و سه لته و جوببه بپۆشم. گزانیکی فیکرم به سه ردا هات که باری ژیانیشمی کۆپی.

نازانم نه و زۆله ی باوکم لێی کردم و نه یه تیشته به ئاره زووی خۆم بخوینم و پتی بکه م و بمکا به مه ندیل به سه ر و عبا به شان وای به سه ر میتاوم، یا هاوده می و هاو نیشانی له گه ل ئه و مه لا و فره قییانه ی شیعر ی موته نه بیی و سه عدی و نالییان وه ک ئاو له بهر بوو. به لام نه یه نده زانی هه و ت جار هه و ت ده کاته چه ند؟ به ره و دنیا ی شیعر و نه ده بی بر دم.

به کورتی بۆم ناچیتته سه‌ریه‌ک، بۆچی که چوممه حوجره‌ی فه‌قییان به‌جاریک گۆرام و
ناشقه شیعر بووم و له‌باتی ته‌سریفی زه‌نگانی و عوامیلی گورگانی ده‌ستم به‌خویندنه‌وه‌ی
شیعری خاقانی و قاتانی کرد؟ به‌لام فه‌رقی شیعری باش و خرابم نه‌ده‌کرد. هه‌ر شیعرێک
کیشی سوارتر و قافیه‌ی گرانتر بایه به‌باشترم ده‌زانی.

قه‌دیم له‌ ولاتی ئیمه که منداڵیان له‌به‌ر خویندن ده‌نا له‌ پیشدا گولستانیان پێ
ده‌گوت (دیاره هه‌ر ته‌قه‌ی له‌سه‌ری ده‌هات) و هیچی لێ تێ نه‌ده‌گه‌شت. به‌لام من کاتێک
ده‌ستم به‌خویندنی ئهم کتێبه به‌نرخه کرد، ته‌واویک گه‌وره ببووم و پله‌ی خوینده‌واریشم تا
پاده‌یه‌ک به‌ره‌و ژوور چوو بوو مامۆستا که شم زۆر باشی ده‌زانی و خۆی پێوه ماندوو ده‌کردم.
خویندنی گولستان و بۆستان ده‌رکی ئه‌ده‌بی فارسییان لێ کرده‌وه.

له‌ شازده حه‌فده ساڵیدا ده‌ستم به‌شیعر دانان کرد، چونکه زیاتر له‌ ژێر ته‌ئسیری
شیعری فارسیدا بووم، به‌فارسیم شیعر ده‌گوت، شیعره‌کانم کیش و قافیه‌ی ته‌واویان
هه‌بوو، وشه‌ی شاعیرانه‌شیان تێدا ده‌بینرا. به‌لام لاسایی کردنه‌وه‌ی شیعری شاعیرانی
پێشوو بوون و هه‌ست و عاتیفه‌ی خۆمیان تێدا نه‌بوو.

به‌منداڵی ناویانگی چه‌ند شاعیری کوردی وه‌ک نالی و کوردی و سالم و وه‌فایی و
شیخ په‌زام بیستبوو. به‌لام نایشارمه‌وه شیعری کوردیم زۆر پێ خۆش نه‌بوو و گالته‌شم
به‌فۆلکۆری ئه‌ده‌بی ده‌کرد. چونکه تا ئه‌و حه‌له هه‌ر له‌ شار و له‌ حوجره‌ی فه‌قییان بووم.
ئه‌وانه‌ش هه‌ر گالته‌یان به‌گوته‌ی نه‌خوینده‌وار ده‌کرد.

په‌وداویک گۆپینکی سه‌یری به‌سه‌ردا هێنام. توشی زانا و ئه‌دیپکی گه‌وره هاتم،
مامۆستا ئه‌حمه‌دی فه‌وزی یا مه‌لای سلیمانی خه‌لکی ئهم شاره خۆشه‌ویسته بوو، به‌م
ئاوه‌وه‌ها خاوینه په‌روه‌رده ببوو. نازانم چۆن ئاواره‌ی ولاتی ئیمه ببوو. له‌ کتێبه‌که‌مدا
نووسیومه:

«ده‌بین بڵیم من ده‌سکردی فه‌وزیم ئه‌و هه‌لی وشانده‌وه و تیکی هه‌لشیلام و سه‌رله‌نوێ
دروستی کرده‌وه، ئه‌و ده‌رکی زانین و فیژیوونی بۆ کرده‌وه. ئه‌و پێگای ژبانی پێ نیشان
دام. بێگومان ئه‌گه‌ر نه‌چووایمه خزمه‌ت فه‌وزی و له‌کن ئه‌و مامۆستایه‌م نه‌خویندبا پێبازی
ژبانم ئه‌و پێبازه نه‌ده‌بوو که گرتم و پێیدا پۆیشتم و ئیستاش به‌رم نه‌داوه. ئه‌و فیژی کردم
زه‌وقی ئه‌ده‌بیم چۆن تیف تیفه بده‌م و مشتومالی بکه‌م، ئه‌و فیژی کردم چۆن بنوسم
و چۆن شیعر بڵیم، ئه‌و فیژی کردم ولاته‌که‌م خۆش بوێ و پێی هه‌لبڵیم. ئه‌و حالیی
کردم، کوردی زمانیکی په‌وان و به‌ریلاو و ده‌وله‌مه‌نده و ده‌کرێ ئه‌ده‌بکی گه‌وره و دنیا‌ی

په سندی بڼه، نهو حاجی قادری کڅویی، نالی، کوردی، سالم، مهوله وی، حریق، مه حوی و نه دهب و وه فای پی ناساندم و شیعره کانی نه وانی بڼه شی کرده وه. نهو فیږی پوژنامه خویندنه وه و پوژمان خویندنه وهی کردم، نهو دیوانی شاعیره شوږشگریه کانی فارسی بڼه پیدا کردم و هانی دام بیانخوینمه وه و شتیان لڼ فیږیم. به لام سویندی دام قهت به فارسی شیعر نه لیم، منیش نهو سویندهم نه شکاند».

هر له و سهرویه ندهدا که له خزمهت فهوزی ده مخویند ماموستایه کی دیکه شم هه بوو که وشه ی په سنی کوردی فیږ ده کردم و بهیت و باوی فولکلوری بڼه ده گوتم. سید عه ولای من له ده رویش عه بدللای ماموستا (گوران) - که نهویشم دیبوو هونه رهنده تر بوو، به لام من شاگردیکي ناسوپاس بووم و نه متوانیوه شیعر ی بڼه لیم.

له تهمه نی بیست سالییه وه بووم به شاعیر زیاتر هه ست و عاتیفه ی خوم ده خسته نیو شیعره وه. به لام هیشتا دهستم له گرانتیرین و بڼه سوودترین جوړی شیعر، واته ته خمیس شیعر ی شاعیره مه زنه کان هه لنه گرتبوو. پوژیک ناوالیکم گوتی ده زانی نهو ته خمیسانه ی تو وهک چی ده چن؟ گوتم نا، گوتی: «وهک نه وهیه نانی خوت له سهر خوانی خه لک بخوی». نهو په خنه یه وشایری کرده وه و دهستم له و کاره بڼه سووده هه لگرت و نهو ته خمیسانه ی کردبوومن نه مهیشتن هه چنه د هیندیکیان ناوبانگیان په یدا کردبوو.

یهک شیعرم له گوډاری که لاویژدا به ناویکی موسسته عاره وه بلاوکرده وه. شیعریکي سیاسی پیکوپیک و په وانه. نهوده می زورم شایي به خو بوو که شیعرم له گوډاراندا چاپ ده کړی. که چی نیستا خوم لڼ بڼه حیساب کردوه و نامه وی که س بزانی نهو شیعره هی منه. جاریک ماموستایه ک ده یفه رموو سهرگروشته و نمونه ی شیعر ی شش هه زار شاعیری کوردم (الی ماشاالله) کوکرده وه و خه ریکم چاپی بکه م. نهو به شعی کتبه که ی پی نیشان دام که له باره ی شیعر ی شاعیره کانی موکریانه وه دواوه. دیتم شیعره که می به ته وای و ده رگرتووه و چنه د دیریکیشی له سهر بیر ی به رز و زمانی پاراو و خه بات و تیکوشانی شاعیر نویسه. به لام میژوی له دایکبوون و مردنی شاعیری نه نویسه به ماموستام نه گوت نه وه منم. تا شش هه زاره که ی نه بڼه به (۵۹۹۹)!!!

دووه شیعرم له ژماره ۲ ی نیشتماندا نیزیکه ی ۳۳ سال پیش چاپ کراوه و له لاپه پره ی ۵۲ ی تاریک و پووندا چاپ کراوه ته وه تنیا شتیک له شیعره کانی نیستامی هه لداویږی

ئەویش خۆ ھەلکیشانیکی لاوانە و پۆشنییرانە یە . بەکچە کوردیک دەلێم وەک ژاندارکی
فرانسەوی پابەرە . ویستوو مە بەخەلک نیشاندەم کە ئاگام لە مێژوی پۆژئاواش ھە یە . دەنا
ھێنانی ناوی ژاندارک لێرەدا ھیچ جێگای نییە .

ھەرچەند لە شیعەرەکانی پێشوومدا سۆزی شاعیرانە و خەمناکە تا پادە یەک بەدی
دەکرێ ، بەلام ئەو سۆزە لە پاش سالی ١٩٤٧ کە توندترین زەبرم لێ درا و گەورەترین
موسیبەتم بەسەرھات لە تیفتر و گەرمتر و شاعیرانە تر کە وتە نێو شیعەرەم وە ، لە (بابردەلە)
دا کە ئەو سالی لە ولاتی غەریبا یەتی گوتوو مە وا دەگەل بلبیل دەدویم :

منیش نە ی بلبلی شەیدا وە کو تۆم
وہا دوورم لە ھیلانە و گۆلی خۆم
منیش وەک تۆ لە کیسە چوو گۆلی سوور
منیش ھیلانە کەم لێ کراوە خاپوور
منیش بابردەلە ی بەر گێژەل کو کەم
دەمیک لەو قولکە ، تاوێ لەو چلو کەم
لە نامیزی گەرم بێ بەش کراوم
وە کو تۆ تووشی پۆزی پەش کراوم
ژیانم پەر لە پەنج و دەرد و داخە
ئەو ە گیرسام ەو لەو کیو و شاخە
کەسیک نا پرسی ، نازانی چلو ئم
لە یادان چوو مەو ە چیرۆکە کو ئم

ئەم سۆزە لە زۆریە ی شیعەرەکانی پاش ئەو سالەمدا ھە یە و ھەر بەتینتر بوو . لە
فرمێسکی گەش ، گریانی نیو ەشەو ، بۆسە ی پۆژگار ، تەپلی ئەماندا بەرەو ژوور چوو . لە
شەوگاری تەنیا یی و شەوی شاعیردا بەجۆشترە . لەو شیعەرانی پاش تاریک و پووندا ، لە
نالە ی جودایی و ئیوارە ی پایز و سازی ناسازدا گری گرتوو ە . لە فرمێسکی گەشدا دەلێم :

خۆشه‌یستى گۆشه‌ی ته‌نیایى هه‌ر ئەژنۆکه‌مه
 بۆیه‌ پۆژ و شه‌و وه‌ها گرتوومه‌ته‌ نۆ باوه‌شم
 نابینى زه‌رده‌ له‌سه‌ر لێوى كه‌سى له‌م شاره‌دا
 گه‌ر خه‌م و ده‌ردى دلى خۆمیان به‌سه‌ردا دابه‌شم

له‌ گریانى نیه‌شه‌ودا:

شه‌وانه‌ گه‌ر نه‌كه‌م ئەم شیوه‌ن و نالین و گریانه
 ده‌سووتینى وجودم ناگرى ئەم جه‌رگه‌ بریانه

له‌ خونه‌ی سیسدا كه‌ شیعرێكى په‌مزییه‌ و له‌ شینی شه‌هیدێكى لاودا گوتراوه
 ده‌لێم:

نالینى من بۆ خونه‌یه
 بۆ خونه‌ په‌شیوه‌ حاله‌م
 ئەم داخه‌ له‌ دلمدا هیه
 بۆیه‌ هه‌میشه‌ ده‌نالم
 نه‌و پێش پشکووتن سیس بووه
 به‌جوانه‌ مه‌رگى مه‌ردووه

له‌ بۆسه‌ی پۆژگادا ده‌لێم:

نیمه‌ ئاوالی له‌ گۆشه‌ی یێكه‌سیدا خه‌م نه‌بێ
 چاكه‌ نه‌و لێره‌ش وه‌فای هه‌ر ماوه‌ سایه‌ی كه‌م نه‌بێ
 لاپه‌ره‌ی ژینم هه‌موو هه‌له‌ده‌یتوه‌ تێیدا نییه
 باسى فرمێسك و هه‌ناسه‌ و شیوه‌ن و ماتمه‌ نه‌بێ

لە ھىلانى بەتالدا:

ئىيە باكم ئەگەر راۋچى شكاندورىەتى بالى من
ئەمە سەختە كەوا ناگاتە گونى كەس نالە نالى من

شىئەرى وام ھەن ئەم سۆزەشيان تىدا ئىيە و بۇ خۆشم لىيان پازىم:

من كە ناگاتە ھەفتەيەك تەمەنم
بۆچى بگىرم و بۆچى پى نەكەنم؟

وہەر من ناھىلى لىرە، مەى و ساقى جەنابى شىخ
دەنلەولا، شەراب و حۆرى با ھەر بۇ جەنابى با
ھەموو عومرى ئەبەد تىدا ئىيە خۆشى دەمى مەستى
خدر ئاوى ھەياتى بۇ چ بوو فىرى شەرابى با

بەمنداى لە لىوى ئالى تۆم ئەستاندوۋە ماچى
بەپىرىش لەززەتى ئەو ماچە شىرىنەم لەپىرناچى

پىر و زورھانم و ئىستاش دلەكەم ھەر دىيەوى
سەر و مالەم بەفەداى خال و خەت و پەرچەم كەم
داستانى مەم و زىن كۆنە كچىكەم گەرەكە
شلكە پانى بگوشم بۆنى لە سىنە و مەم كەم

شیعریک وهک سییه‌ری بژانگ
 وه‌کو خه‌رمانه‌ی ده‌وری مانگ
 ریختەر له‌ گه‌ری ره‌شبه‌له‌ک
 خوشتر له‌ خرمزنی کرمه‌ک
 وه‌ک شه‌راب بگه‌ری له‌ خوین
 خه‌مه‌ریوین بی و نه‌شه‌ بزوین
 شیعریک وه‌کو ده‌ریای بی بن
 گهرمتر له‌ باوه‌شی ژن

هه‌تا کۆمتر ده‌بی پشتم، پتر هه‌له‌کشی مینی ژۆپ
 ئیتر ده‌ستم به‌داوێتی کچی نهم شاره‌ را ناگا

من له‌ میژه‌ غرووری نه‌ده‌بیم له‌ خۆمدا کوشتوه‌ و هیچ به‌ماک و عه‌یبی نازانم یارمه‌تی
 فیکری له‌ ئاوال و دۆستانی خۆم وه‌ریگرم، هه‌میشه‌ شیعر و نووسینه‌که‌م به‌دۆستانی لێزانم
 نیشان ده‌ده‌م و په‌خنه‌ و تێبینی به‌جێ به‌وه‌ری سوپاسه‌وه‌ قبول ده‌که‌م. له‌م سالانه‌ی
 دوایدا به‌تایبه‌تی زۆرم که‌لک له‌ هاوکاری دۆستانی شاره‌زام وه‌رگرتوه‌.
 تا له‌ دێ ده‌ژیا شیعره‌کانم بۆ لادێیه‌ نه‌خوێنده‌واره‌کان ده‌خوێنده‌وه‌ تا له‌باری
 زمانه‌وه‌ی لێیان دلنایم.

یه‌کیک له‌ تایبه‌تییه‌کانی شیعرێ من نه‌مه‌یه‌ که‌ نهرم و په‌ق و سۆزی نه‌وین و فیکری
 سیاسیی تیکه‌ل ده‌که‌م له‌ «شه‌نگه‌بیژی»، «مه‌ته‌ریزی شه‌ره‌ف»، «ئامیزی ۆن» و
 «په‌ری شیعر» و «یادم بکه‌ن» و «بناری هه‌لگورد» و ته‌نانه‌ت «شه‌وگاری ته‌نهاپی»
 و «ناله‌ی جودایی» دا نه‌م کاره‌م کردوه‌، جا نازانم تا کوێ سه‌رکه‌وتوم!!!
 مه‌سه‌له‌ی زمانیش به‌گرنگ ده‌گرم و تێ ده‌کۆشم کام وشه‌ په‌سه‌نه‌ به‌کاری بێنم. نه‌وه‌ی
 به‌نه‌رکی سه‌رشانی خۆم و هه‌موو نه‌دییه‌کی کورد ده‌زانم، به‌داخه‌وه‌ من جگه‌ له‌ زمانی

کوردی و فارسی چ زمانی دیکە نازانم. شارەزاییم لە ئەدەبی دەولەمەندی فارسیدا کەم نییه، کاتی خۆی نۆرم شیعری شاعیرەکانی فارس خویندۆتەو و کەلکم لێ وەرگرتوون، شیعری شاعیرەکانی خۆشمان دەخوینمەو و کارم لێ دەکەن. پێم خۆشە شیعریک بخوینمەو کە هەم پۆلەتی جوان بێ و هەم ناوەرۆک. بەلام ئەگەر هەر لایەکیشی جوان بێ چۆنی لێ دەکەم. وەک ئەم شیعری (نالی) کە هەم پۆلەتی جوانە و هەم ناوەرۆک:

دەورانییە وەک هێلەگی سەودا سەری گێژم
بۆیە بەدەقیقی مەسەلە هەرچی دەبێژم
هەر پەرچەم و پیشانییە فیکری شەو و رۆژم
هەر گەردەن و زولفە ئەمەلی دوور و درێژم

یا ئەم شیعری شیخ پەزا کە هەر پۆلەتی هەیه و قسەیی خۆشە:

خراستی لێی ماچی (پەزا)، زالمە نەیدایە گوئی:
ئەهێ خوا لەم کورە شیخزادەیه چەند بێ ئەدەبە

بۆ خۆم هەمیشە خەریکم شیعریک دابنێم هەر دوو دیوی جوان بێ، جاری وایە توانیومە تا پادەیهک سەرکەوم و جاری واش هەیه بەلایەکیان پازی بووم.
ناتوانم لە پێشدا نەخشە بۆ شیعەر بکێشم. کاتیک ئیلهام لە شتیەک وەردهگرم و (گۆران) کوتەنی مەستم دەکا و دەمەوێ بیخەمە چوارچێوەی شیعریکەو، ئەمە من نیم چوارچێوە هەلدەبێژم. بەلکو خەیاڵەکیە کە چوارچێوە و قالبی لەبار بۆ خۆی دەدۆزێتەو. من قسەم بێ کێش با نۆر جوان و قوولێش بێ بەشیەر نازانم. شیەر دەبێ کێشی هەبێ تا لە پەخشان جودا بکێتەو، جا قافیەیی هەبێ یا نا هەر بەشیەر دەژمێردێ.

پاستە قافیە شاعیری بێ دەسەلات و کەم بین دەخاتە تەنگانەو و دەبێتە بەرھەڵستی دەربڕینی هەست و بیر، بەلام هەر قافیەش یارمەتی شاعیری خاوەن بەھرە و بەدەسەلات دەدا بۆ دەربڕینی هەستی دەروونی بەوشەیی جوانتر و شیرنتر. بەکارھێنانی تاقە کێشیک لە پایەیی شاعیر کەم ناکاتەو، بەلام خوینەر ماندوو دەکا.

هیچ گومان له پایه به رزی مه وله وی پۆمی و مه وله وی تاوه گزیدا نییه . که چی من به ش به حالێ خۆم هم له خۆینده وهی مه سنه وی و هم له خۆینده وهی دیوانی مه وله وی ماندوو ده بم .

دیوانی شاعیران وهک باخچه ی گولانن . گوڵی باخچه تا په نگاوپه نگتر بن ته ماشا که ران زیاتر پازی ده کهن . منیش وهک ماموستا (گۆزان) ی پایه به رز پیم وایه کیشه خۆمالی و فۆلکلۆرییه کان ، که له باوک و باپیرانه وه بۆمان به جێ ماون باشت ده گۆل ته بیعه تی زمانه که مان پێک ده که ون . هر له مندالییه وه گویم به لایه لایه ی دایکی کورد که له سه ر ئهم کیشانه یه پاهاتوو و زمانم به (هه لوور ، به لوور ته کامه) پشکوتوو که ئیستاش نازانم مانای چیه ؟

له سه ره تای شاعیریشمه وه شیعرم له سه ر کیشی خۆمالی داناو (ئه مه گی گولان) ، (بلویری شوان) ، (پۆزگاری ره ش) ، (به هاری کوردستان) له شیعره کۆنه کانی منن ، به لām وهک خۆم به وه زنی عه رووزیه وه نه به ستۆته وه له کیشه فۆلکلۆریه کانییدا گیرم نه خواردوو .

گومانم له وه دا نییه ئه گه ر (شه نگه بیتری) م له سه ر وه زنی عه رووزی دابنایه ئهم چێژه ی نه ده بوو و ئه گه ر (گه رمه شین) م له سه ر کیشی مه سنه وی مه وله وی نه گوته بایه عاله میکم ده گه ل خۆم نه ده هیتا گریان و ناله . به کورتی من بزپارم نه داوه که له کام قالبدا شیعر بگونجینم له شیعر ده گه پیم خۆی قالب بۆ خۆی بدۆزیتوه و ئارامی تیدا بگری .

په نگه هیچ شاعیریکی کورد به زیندوویی سه ری به ئه ندازه ی منی له سه ر نه نووسرابن ، پیم وایه ئه گه ر ده زگای (هاوکاری) بیزار نه بوو یا و بلای نه کرد بایه وه که هیچی تر له سه ر تاریک و پوون چاپ ناکا ، تا ئیستاش نووسین درێژه ی ده بوو . زۆریان پێ هه لگۆتم ، مه منوونیان کردم ، به لām خۆم لێ نه گۆرا . جنیوا به لێ جنیویان پیدام ، به لām ناومید نه بووم .

زۆر شت له په خنه کان فیژیوم ، به لām شتی سه یریشم ها ته به رچاو . په خنه گریک نووسی بووی له دنیای ته کنیکا ئیتر شیعی درێژ باوی نه ماوه و بێ په حمانه هه رچی شیعی درێژم هه بوو به هیچی داناوو . په نگه پاست بێ و له ولاته سه رمایه داره کانا که دراو هه موو شتی که که م که س وه ختی هه بێ نهک شیعی درێژ به لکو هه ر شیعر بخوینیتوه . به لām له ولاته پێشکه وتوووه کانا که وه ختی کار دیاری کراوه و سال به سال له دوایی ده دا وهخت بۆ خۆینده وهی شیعی درێژ زۆره . له ولاته کانی دنیای سییه میشدا کام شیعی

من نۆز دريژه وهختی دهستیک دۆمینه ناگرئ، سهیر ئهوهیه له و سهرویه ندهدا نامهیه کم له لایه ن دۆستیکه وه پئ گه یشت که له ولاتیکی هه ره بۆرژوازی دا ده ئی و هه م ده خوینئ و هه م کار ده کا . نازانم پاستی کردبوو یا نا، سویندی خواردبوو که سن جاری تاریک و پوون خویندووته وه . چونکه خه لکی لادییه زیاتر ئه و شیعرانه ی به دل بووه که له سه ر ژیا نی لادی گوتراون . (ناره ق و تین) ی به باشتین شیعی من دانا بوو . نووسی بووی تا ئیستا شیعی وه ک ئه م شیعرانه م نه خویندووته وه :

من جووتیارم من جووتیارم
من ده گه ل هه تاو هاوکارم
من به ناره ق و ئه و به تین
دامان پرشتوو بناخه ی ژین
باسکی من و تیشکی نهوی
بژیو ده ستین له زهوی
گه ر جووتیار ناره ق نه پرژی
گه ر هه تاو تیشک ناو پرژی
دانیشتووی نیو کۆشک و قه لا
ده خو ن نانی گه لا گه لا ؟

ناره ق و تین شیعی ریکی ئامال دريژی منه . که په خنه گری ئیره به تاوانی دريژ بوون په تی کردوته وه و لاویکی کوردیش که له ولاتی ئیمپریالیستیدا ده ئی به باشتین شیعی ده زانی . کارم به وه نه داوه قسه ی کامیان پاسته ، ده گه ل په خنه گری ئیره م، شیعر تا کورت بئ باشته ره ، به لام ئایا کورتی و دريژی شیعر به دهستی شاعیره ؟ بیگومان نا . شاعیر ده بن کۆل و کۆی ههستی خۆی پرژی ، جا ئه و کۆل و کۆیه ی زوو بۆ ده پرژی یا درهنگ ، به دهس خۆی نییه .

سی و پینچ سالیک له مه و بهر دهستی که کوردیکم له که له بچه دا دی که له دلی خۆمدا خۆشم ده ویست بیدادی و ئهوین هانیان دام ئه م پووداوه بخرمه چوارچیوه ی شیعره وه . خۆم لام وابوو به هه زار دیر شیعر ناتوانم ههستی خۆم ده ربهرم . که چی ئه م گپه به تینه ی

ده روونم به تاقه شيعريک دامرکا:

ټه سيري بسکي نالوړي کچه کوردنکي نه شميلم
ته ماشاکه ن چ سهيرنکه به دهستي ديله وه ديلم

به لام نيتستاش ناله ي جوداييم به و دريژييه وه پي ناته واوه و ده زانم کول و کوي
ده رووني خوم نه پشته وه .

ټيلهامي شيعر يو من وهخت و ناوهختي نيه، جاري وايه به پيدا ده پوم يا سواري پاس
بووم و شيعرم يو دي زور جار له نيو جندا شيعرم يو هاتووه که نه متوانيوه بينووسمه وه و
له بيرم چوته وه به لام زياتري شيعرم له تاريخي و بيدهنگي نيوه شهودا خولقاون .

مروث هرچند بزي و هرچند فيرين هيشتا که م فير بووه و زور شتي نه زانيوه .
وردبوونه وه له شيعري شاعيريکي باشي کويز نه زمونيکي به نرخي فير کردم . له شيعري
ټو شاعيره دا وه سفي نهرمي سنگ و گرمي هه ناسه و بوني بسک و شيريني ماچ و
ناسکي ليو و تنگي ده مي ياره که ي کراوه . به لام باسي چاوي کال و ليو ي نال و کولمي
سوور و کهزي پهبش نه کراوه . وه سفي شنهي با، هارهي باران، بوني گول و په قی به رد و
تامي ميوه هه يه نه ماما باسي شه پولي پوويار، به رزي چيا، گه شي گولاله و زه ردی خه زان
نييه زور به هاساني ليړه دا دهرده که وي که شاعيري واقعي ناتوانن ټوي ههستي پي نه کا
بيکاته شيعر .

(گورن) ي مه زني خومان وه سفيکي چياکاني هه وراماني کردووه له ترپکه هره
به رزه کاني ټم چيايانه به رزتره، به لام کاني به رتريفی مانگه شوي پي له دهرياي پي
سنور جوانتره .

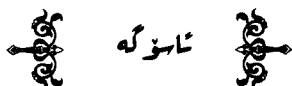
لامارتين وه سفيکي ده رياچه ده کا که بيگومان - به زماني فرهانس - دياره له شه پولي
ده ريا به ته ورژمتره، که چي کاني به رتريفی مانگه شوي به بهرچاودا نايه . هه ردو و لاش
هه قی خويانه نه ټم له ليواري ده ريا ژياوه و نه ټو له بناري چيا . شاعير هه ر له و شتانه
ټيلهام وه رده گري که له ده رو به ري هه ن، ده يانبيني يا هه ستیان پي ده کا و له نتيواناندا
ده زي .

ټه زموني شاعيريش له شيعريدا زور دياره . ټم پوژانه من خه ريکي به راوردکردني
شيرين و خوسره وي خانای قوبادي (خسرو شيرين) ي نيزاميم يا راسته که ي بلیم خه ريکم

لەژێر سێتێبەری فارسییە کە دا شێتووی کوردی گۆران بزانم. لە وەسفی شەوێکی مەستی
خوسرەودا بۆم دەرکەوت کە خانای کوردی دۆ نەدیو تا ئەو دەمە ی ئەو شێعەرە ی گوتوو
قەت دەمی لە شەراب نەداوه و شێخی نیزامی هاوئشین ی شا و شازادایان زۆر جار لە بەر
مەستی و سەرخۆشی بە کۆڵ بردۆتە وە مأل.

زۆرم سەر یە شاندن. زۆرم «من، من» بە زاردا هات کە قسە ی نەزان و خۆپەرستانە.
بە لام ئەگەر نەزانیش بێم خۆپەرست نیم و باسە کە ئەو ی هەڵدەگرت. هیوادارم لێم ببوون.
دێسان لە کانگای دڵمە وە سوپاستان دەکەم و خۆشیتان بە ئاوات دەخوازم.

نوسه رانی به پرنی پۆژنامه ی خوشه ویستی پاشکوی عیراق!

به داخه وه نه متوانی زوو داخوازی ئیوه بدهمه وه . هیوای لیئوردنم هه یه . من نه وه ندە به فیز نیم وه لامی داخوازی دۆستان وه دوا بخرم . به لام له بهر دهرده داری و له ش به باری قه له مم پۆناوه ، کاغه زم پاموسیوه و مال ئاوا بیم له دنیای نه ده ب و هونه ر کردووه . زۆر شیعر و نووسینی ناتواوم هه ن که جارێ وازم لێ هێناون .

کچ و کوپه خوشه ویسته کانی کورد زۆر نامه ی جوان و پپ سۆزم بۆ دهنووسن که ناتوانم جوابیان بۆ بنووسمه وه ، ده ترسم وا بزائن من له بورجی عاجدا ده ژیم و فیزم نا هینتی دوو دێریان بۆ بنووسم . که چی من خۆم ده ناسم و ده زانم زۆر له وه ی بچوکترو که مترم که پۆله پا که کانی نه ته وه که م پێزم لێ ده گرن . به لام بێ بپستی و که م بپشتی پوو زه ردی نه وانم ده کا .

ویستووتانه بیره وه ریه کی خۆمتان بۆ بنووسم . به لام تا ئیستا کام که سی پۆژه لاتی له خۆی پادیوه بیره وه ریه کانی خۆی وه ک (پۆسۆ) بنووسن ، تا من بویرم . هه رچه ند لام وایه نه ویش ئیعتراقاتی ته وای نه کردووه . چونکه ژیا نی هه موو که س ده می وای تیدا هه یه که پوو ی نایه بۆ نیزی کانی خۆی بگێرێته وه ته نانه ت ده یه وێ له بیره خۆشی به رێته وه .

من ژیا نیکی پپ کویره وه ری و سه ختم پابواردووه نه لئان نامه وێ به بیره وه ی تال و تفت بتانکه مه شه ریکی خه می خۆم له شیعرێکدا نووسیومه :

«شینم گه‌لی گێرا خو‌شیم کم دیوه
شادی ده‌لێن هه‌یه، به‌لام نه‌مدیوه
هه‌لوه‌دا بووم له‌ دووی پهری ئازادی
تووشی نه‌بوم نه‌ له‌ودیو نه‌ له‌م دیوه»

له‌ (له‌ کوێوه‌ بۆ کوێ)دا تا پاده‌یه‌ک خو‌م به‌خه‌لک ناساندووه‌ . با بیره‌وه‌ری ئه‌وه‌تان
بۆ بگێرمه‌وه‌ . چۆن هاتمه‌ سه‌ر ئه‌وه‌یه‌ی به‌سه‌رهاتی خو‌م بنوسم . هه‌شتا وا پیر و که‌نفه‌ت
و که‌له‌ لا نه‌بوویوم و په‌نگی مردوانم له‌سه‌ر نه‌نیشتیبوو . جارێک کابرایه‌ک که‌ نمونه‌ی
نوسینم دیوو و ده‌مزانێ ئه‌م گۆمه‌زه‌ چ شه‌خسێکی تێدا؟ هاته‌ لام و کاغه‌ز و قه‌له‌می
ده‌ره‌یتنا و خۆی ئاماده‌کرد پرسى:

«ناوت چیه‌؟ باوک و باپیره‌کانه‌ ناویان چی بووه‌؟ که‌ی و له‌ کوێ له‌دایک بووی؟»
زانیم ئه‌م کابرایه‌ ده‌یه‌وێ له‌سه‌ر که‌وێ من نانێ بخوا؟ پێ که‌نیم و گوتم:
«مامۆستا! ئه‌دی بۆ نافه‌رمووی که‌ی کۆچی دوا‌یی ده‌که‌ی؟»

ئه‌وه‌ هانی دام سه‌رگورشته‌یه‌کی کورت و پڕ پێچ و په‌نای خو‌م نووسی . شه‌وێک
دو‌ستێکی زۆر خو‌شه‌ویستم گوتی: «هه‌ین! نه‌حله‌تی خوات لێ بێ ئه‌گه‌ر (له‌ کوێوه‌ بۆ
کوێ) ته‌واو نه‌که‌ی» گوتم برا: «من له‌تۆ باشتر ده‌زانم چهن بۆشایی له‌ نووسینه‌که‌مدا
هه‌یه‌، به‌لام وه‌زعی سیاسى و کۆمه‌لایه‌تی له‌وه‌ی زیاتری هه‌لنه‌ده‌گرت . ئیستاش له‌به‌ر که‌م
هه‌یزی کارم بۆ نا‌کړی . نا‌ه‌ومێد نیم . به‌لکه‌ ده‌توانم زۆر شتی دیکه‌ی لێ زیاد بکه‌م به‌لام
دل‌نیام قه‌ت ته‌واو نابێ» .

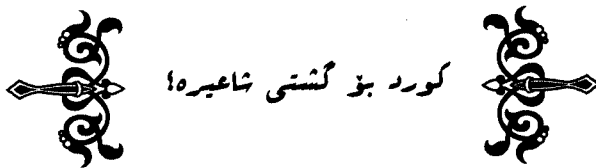
با ئه‌وه‌ش‌تان بۆ بنوسم ئه‌م پۆژانه‌ ده‌سنووسێکم دی به‌سه‌رهاتی چهند شاعیری
کلۆلی کوردی نووسی‌بوو . هه‌ندیکیان ده‌ناسم و ده‌زانم درۆی چۆنی بۆ هه‌لبه‌ستوون .
منیشی به‌سه‌ر کردبووه‌ . بپوام پێ بکه‌ن ئه‌م نووسه‌ره‌ به‌پێژه هه‌رگیز منی له‌ نزیکه‌وه‌
نه‌دیوه‌ و نامناسی . که‌چی نووسیویه‌تی «هه‌ین له‌ زمانى عه‌ره‌بیدا زۆر شاره‌زایه‌» .
ئه‌وانه‌ی ده‌مناسن ده‌زانن من عه‌ره‌بی هه‌ر نازانم . بیرم کرده‌وه‌ به‌زیندی سه‌ری ئاوام
له‌باره‌یدا بنووسن ده‌بێ که‌ لاقم درێژ بۆوه‌ چ بنووسن؟

هه‌لم بۆ هه‌لکه‌وتوو وه‌لامی په‌خنه‌گرێکی ورد و باش بده‌مه‌وه‌ که‌ گوتی: پاشماوه‌ی
گیانی چینه‌یه‌تی لێت نه‌گه‌راوه‌ له‌ پێشه‌کی تاریک و پووندا ناوی ژنه‌که‌ت بنووسی .

په‌خنه‌یه‌کی یه‌کجار ورد و به‌جی بوو کورد گووته‌یه‌تی: «خوویه‌کی بگری به‌شیری ته‌رخى
ناکه‌ی به‌پیری» ئیستاش نه‌چوو به‌جی ژنه‌که‌م ناوی «نایشه» یه‌یادی به‌خیر.

۱۹۷۷/۱۰/۲۱

ئەم جیهانگەر، پۆژمەلاتناس، جوغرافیازان، میژوونووس و تەنانەت فەرماندە دڵپەق و خوێن خۆراوە و دیپلۆماتە فێلەزان و چاوەنەزێرانە ی بۆ ھەر مەبەستیکی زانستی و ھەر کاریکی لەشکری و سیاسی پێیان کەوتۆتە خاپوورە ولاتی کوردستان، ئەم مەلەبەندە سەیر و سەمەرە ی جیھان و کوردی لێقەوماو، زۆرلیکراو و پاشکەوتوو یان دیو و ناسیو و چاک و خراپ، پاست یا درۆ، دوژمنانە یا دۆستانە شتیکیان لەسەر نووسیو و ھەموو لەسەر ئەم دیاردە یە یەکدەنگن کە «کورد گشتی شاعیرە».

من ناویژم وا بە پاشکاوی پای خۆم دەر بپێم و وشە ی گشت بە کار بینم، بەلام دەویژم وەبالیان بۆ بکێشم و بلێم پاست دەکەن و کەم کورد ھە یە شتیکی بە ناوی شیعەر نەگوتبێ تا خەلک پێی نەبیژن «شەندە لە مەندە کەمتەر».

نابێ وا بە ساکاری بپوانینە ئەم دیاردە یە . پەنگبێ ھەروا بە خۆپایی نەبێ کە کورد ئەوەندە شیعەر دۆستە . ئەم دیاردە یە پە یوھندی دەگەل مەلەبەندی ژبان و چلۆنایەتی باری ئابووری، سیاسی و کۆمەلایەتی و فەرھەنگی دانیشووانی کوردستاندا ھە یە .

پاستە کوردستان گەرمە سێری قاقێ و کپال و پووتەن و دشتی بەیتوون و بیروون و کاکی بەکاکی، بێ ناو و کەم باران و دزیویشی ھە یە . بەلام بەشی ھەرە زۆری ئەم مەلەبەندە، جوان و دلگەر و ھەست بزۆینە . چیا سەر یەرز و گەردنکێشەکانی کوردستان کە

دوندیان ده جهرگی ئاسمان چه قیوه، سهرنجی هه موو پیواریک بۆ لای خویان پاده کیشن،
 ئه م که له پیاوانه ی له گیانی خویان ببورن و به چنگه کچه بگه نه ترۆپکی ئه م چیاپانه،
 گه واله هه وران له ژیر پیی خویاندا به دی ده که ن. هه وای سازگار و بئ خه وش و ئای
 زولال و سارد و پوونی ئه م کویتستان و که ویاپانه، نواله زه نویره کان وا ده خه ملئین، گوله
 جوانه کان وا ده پشکوین و گیاوگری میرگه بزۆینه کان وا تیک ده چرژین که باشترین
 شاعیریش له وه سفی ئه وادا داده مین. خو باسی هۆبه و هه واری باسه فا، شمشالی شوان
 بگره و به رده ی کابانی نازدار و شه نگه بیژی کێل گهردن له داوینی کویتستان، کوا به زمان
 و قه له م ته واده بئ، سیره ی سه قر و هه لۆ، قاسپی که ی کوپاده خواردو، ورینگه ی
 بولبولی سه رمه ست، جریوه ی چوپه و چۆله که، موسیقایه که که کویرانیش له به زمی به هار
 بئ به ش ناکا، لیژ و جه نگه لی کوردستان به و هه موو زولمه ی لی ده کرئ هیشتا فیتکایی
 دلانه، کێلگه و دهشت و کانیاو و پووبار و زئ و زناوی ئه م ولاته وشکه سو فیش ده خاته
 گورانی چ ده کا به شه وگه پی دلته پی سه ودا سه ری ده نگ خوش.

زارۆکی کورد ده گه ل هاوژرا سه ر پشتی لانک و به ده سرازه پېچرا و سه رسینگه ی پئ
 دادرا، گوپی به ناههنگی بلاوینی لایی دایکی زهحه تمکیش و هه ژاری کورد پادئ. که
 گیانی له چه نگ نه خووشی مندالانه که بۆ خۆتان ده زانن چۆن کورپان له بهر دایکان ده رفین
 پزگار بوو، زمانی به «حلوور بلوور ته کامه» پادئ که گه وره تر بوو چ که بئ و چ کوپ
 له نئو زبل و زال و په یین و پال «حیلانه» ده کا و ده لی: «ئهن و تو مندالین، به جووته ی
 ده سمالین، له نئو په یین و پالین» هه ر ده ستی داری گرت، ده چیت به ده سه له وه، بزن و
 مه پی شل و نه خووش و ئه م بهر ئه و بهر شه په بالۆره ده کا.

که م کچی وا هه یه که گه یشته ده ووبه ری خۆناسین بچیت بهر ئازهل، هه رچه ند
 بوختانی ناکه م به چاوی خۆم دیومه قهیری که نه هه ر به پۆزی پوون به لکو به شه وی
 تاریک چۆته بهر مه پ و شتیه خوار و شه وینی داوه و ئاخری مه پی باوکی له چه ری له سه ر
 هه وشه به جئ هیشتووه و په دواکه وتووه. به لام شتی وا که م هه لده که وئ. وه نه بئ که
 که نه چووه بهر مالآت به سه یته وه، نه خیر شیاکه پشتن، هه وشه مالین، ته پاله کردن،
 لیژه ده وه لیدان و ده وه لان دانان کاری هه ره سووکنی، ده سه که نه، کیشه، گیره، خویان
 مالین، باله که و و گیزه و ده گه ل باب و برایان ده کا. مه پ و بزن و مانگا دۆشین و په نیر
 کوشین و لۆرک و شیریز کولاندنه وه و مه شه ژاندنیش ده گه ل دایک و خوشکان فیر ده بئ.
 هیشتا ئه ستیره به ئاسمانه وه هه ن هه لده ستی و ماستی جمک له مه شه ی گاوس ده کا و
 وه بهر گوپمانی ده دا و به و حاله وه ده س له شیع هه لئاگری و پی هه لده لی:

مهشكه بژینه بهیانه
 شهده رهشمان میوانه
 قهدری لهسه ر چاوانه
 مهشكه سووریم نه ژاوه
 وهكهف و رۆن گه پراوه
 كابانم لی تۆراوه
 مهشكه مهشكه مانگایه
 لۆلهپ له دار خورمایه
 شلقه ی گه ییه به غدایه
 مهشكه مهشكه ی گار هشی
 هه لمان دا له گاگهشی
 مهشكه مهشكه ی له بلیندی
 له دهر کی دهوله مهندی
 له خرینگه ی بازیهندی

ئه م شیعرانه و زۆر لهوانهش جوانتر دهلی تا مهشكه دهژی و بهر مهشكه پۆ دهگری،
 ئه م کیژه مهشكه ژینه دهگات، باوکی یا ژن بهژنه ی پێ دهکا و یا شیربایی وهردهگری،
 تۆشی گیانی نه بێ، پهنگبێ بق یه که م جار شهوی خه نه بهندان دهسته خوشکان خاوینی
 بکه نه وه و چلک و چه پهری له لاق و له تهر و مه چهک و زه ندی دامال ن و بهقه ولی
 خۆیان بپرازینه وه و تارای سووری پێ دادهن و که بووکنی هاتن بیهن. دیسان شیعر
 سه ره لده داته وه و شایه ر دهلی:

نایه ته دهر نایه ته دهر، بووک یاخییه و نایه ته دهر
 له چیمه نان، له چیمه نان، بووک یاخییه و نایه ته دهر
 دایکی بوو کی م ده کور کین، بووک یاخییه و نایه ته دهر

مانگی ههنگوین و شتی وا که له شاران ئیستا باوه له لادی نییه، بووک نهوپه پی سن
پۆژان له کاروباری مالن مه عاف دهکری، دووباره، سهوهی پیخ پشتن، لۆله پ و دوزهنگی
مهشکه، ویزیگی گیزه و له خزمهتی دان، سهرباری نهوه پرته و بۆلهی خهسو، تهوس
و لاتاری دش و چه مۆلهی هتیه رژیشی دیته سه، دیسان بووکی تازه پهنا دهباته وه بۆ
شیعر که پتیویست ناکا نمونهیان بێنمهوه.

هیندی پێ ناچێ نهویش دهبیته دایک و به مندلهکی ههله لێ، به پینی تهمنی ناوی
دهگۆپێ: دێد، خات، یای، پوور، دایکه و نه نهی پێ دهگوترێ. ئه کچۆلهی حیلانهی
دهکرد و شیعی به پیکه نینه وه دهگوت که کوپیان به ئیجباری گرت دهردی دلی خوی
به شیعر دهکا و ده لێ:

هه لئه گری هه هه لئه گری له په هلهوی زولم و زۆر
په بیی شاپور شای بمری هیتامه نهحمه دی کوپ

یا:

کوپم گه وه کرد به قهندی شاری
پهزا شا بردی له بو ئیجباری

تهنانهت که زۆر پیر بوو له شینگایاندا شینگێری دهکا و به شیعر به مردوو هه لئه لێ:
خه لکی به تالانی دهچۆوه، مه په، به رانه، یهخته یه، شه که، ئه من به تالانم چۆته وه به ژنی
باریک و قه دی زاو و چاوی ده به له که.

که وابوو ژنی کوورد ده گه ل شیعر دهژی تا گله بانی چاوی دهکری. ههروه ها ئه م کوپه ی
که به مندالی ده گه ل کیزه که حیلانه و شه په بالۆره ی دهکرد که دهستی پاشباره ی گرت و
توانی هۆگانیکی وه سهروه بدا ده که ویتته زهحمهت کێشان. به دهنگی به رزی خوی و باوک و
باپیری گه بهش و گابهش به نه قیزه تییان ده وه ژینن و ده لێ: باره، خه ته، هه لێنه هۆ وه ره
به قوریانت به، که گای وچان دا دهنگی خوش بێ یا ناخوش گورانی ده لێ:

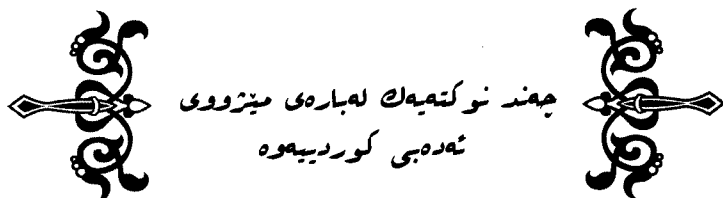
بريا دهرى بام تىژ و تهنك بام
دهرودزوانى سىنگ و مەمك بام

هواكهى دهگويى و دهبيژى:

هەلم گرن ئەويەر ئەويەر
بمبەنە ماله باب نۆكەر
شىنم بۆ بکەن شەدە بەسەر

دهيكاته ئايشيلن مامان و دەلن:

بە هەوران بەهاره
دەيخوئەن كۆلاره
ياركۆلەم لى دياره

پۆژیکى هەرە گەرمى هاوینی مەهاباد بوو، دەگەڵ کۆنە دۆستیکى خۆشەویست، قسە خۆش، خۆین شیرین، پەزا سووک و ئەدەبدۆست و لێزانم دانیشتبووین، کەس ئاگای لە دلی کەس نییە. منیش نەمدەزانی ئەم دۆستەم کە ماوەیەک بوو، بەکتریمان نەدیوو چەند بەدیداری من شاد بوو. بەلام بەدیقتى ئەو، دلم فینک بۆوه، کۆل وکۆی دەروونم دامرکا و خەم و پەژارەى چەند سالی تەمەنم پەوی.

لە ژوورە گەرمەکەمدا کە هەرگیز پانکە و کولێری بەخۆرە نەدیوه، لە تەنیشت یەک دانیشستین و گەرمى قسان بووین، قسەمان لە گرانی، کۆپین، لە کەسادى بازار، لە نەفرۆشانی هیندیک شت و لە پمێن و برەوی شتەکانى دیکە نکرد. باسى ئەنگران و هەلمسان و دەولەمەندبوونی بەعزە کەسیک و دامالان و هەژاری و نەدارى بەعزیکى ترمان بەزاریدا نەهات. تەنانتە لە جوت و گا، جۆگە و جۆمال، بەند و بناوان، باخەوانى و شوانى و گاوانى کە تا پادەیک سەرمان لێ دەردەچوو نەدواين.

ماوه تەنگ بوو، پۆژ درەنگ بوو، دەبوو زوو لێک جوێ بینەوه. بۆ بیستنى ئەو چەشنە قسانەى لەسەرەوه باسمان کرد ماوه زۆرە، پوو لە هەر شوێن و مالێک بکەى باس هەر ئەو باسەیه.

دەسمان کرد بەباسى ئەدەبى. چ بکەین هەردووکمان ناشق بووین، نەخۆش بووین، نا نا گێل و گێژ بووین! کەسیک وەک نێمە نەخۆش و ناشق و گێژ و گێل نەبێ، دەزانێ

شیعر و شاعیری و ئەدەبدۆستی لە کوردەواریدا بە هیچ دەور و زەمانان نەبۆتە نان و ئاو. بەتایبەتی بۆ ئەو دوو کەسە جگە لە ئاوارەیی و دەربەدەری و چەرمەسەری چ سوود و قازانجی نەبوو.

با فیش و درۆ و دەلهسە نەکەین، ئیمە ئیستاش میژووی ئەدەبیەکی ئوتۆمان نییە جێی متمانە بێ. بۆ نمونە نالی شاعیری گەورە کورد پەنگبێ دیوانەکی لە هەموو شاعیرێکی تری کورد پتر چاپ کرابێ. بەتایبەتی مامۆستا مەلا کەریم و کورەکانی ئەوپەڕی زەحمەت و پەنجیان لەسەر دیوانەکی کێشاوە و ئەوەندە هێزیان پێ شکاوە شیعرەکانیان شی کردۆتەو، بەلام بۆ ناساندنی خۆی هیچ بەلگە و سەرچاوەیکی بپوا پینکرومان گیر نەکەوتوو. بەپاستی من بۆ خۆم زۆر سوپاسی ئەو باوک و کورپانە دەکەم.

ئەگەرچی لە هەپەتی لاوەتیەو خەریکی تێگەیشتنی شیعی نالی بووم، بەخوێندنەوی کتێبە بەنرخ و نایابەکی ئەوان پتر مانام لە شیعرە وردەکانی هەلکپاند. ئەوەی هیشتا تاریک ماوەتەو و بەوتووێژی کاک عزیز و شیخ تەهاش پووناک نەبۆتەو، ژیان و سەرگورشتە ی ئەم شاعیرە مەزنە. ئەگەرچی دەلێ: «لێوی تۆ ئاوی بەقا من خدرم» من دوودلێم ناوی خدر بووین. چونکە بۆ ئەو کەسە ی کە شاعیرە سەد داوی ناوەتەو. ئەوی شاعیریش بێ دەزانێ ئاوی ژیان و خدر پێکەو پەییوەندییان زۆرە و بە چی دیارە ئەوەش یەکیک لەم داوانە نەبێ کە ناویەتەو. گریمان ناوی خدر بووین، باوکیشی ئەحمەد شاوھیس بووین، ناوی دایکی چییە؟ کام قورئان و کتێبی پەرزەردمان لە دەس دایە، نەک پۆژ و مانگ بەلکو سالتی لە دایکبوونی ئەویان لە پەشت نووسرابێ؟ دەزانین لە کوردستانی ئازیز تەرەبوو، سەری خۆی هەلگرتوو و پۆیشتوو. پوونە بەخۆشی خۆی نەپۆیشتوو چونکە بەناشکرا دیارە زۆری پەڕۆشی ولاتەکی بوو. جگە لەم دوو شیعرانە ی کە تاسە ی خۆی بۆ دیتنەوی ولات و دیداری دۆستان تێدا دەرپڕیوە لە شیعرە ئامال درێژ و پڕ سۆز و کۆلەکەیدا:

قوربانی تۆزی پێگەم ئە ی بادی خۆش مروور
ئە ی پەیکی شارەزا بەهەموو شاری شارەزور

ئەوپەڕی هەست و سۆز و پەژارە ی خۆی دەرپڕیوە و سەلماندوویەتی دەردی غریبەت چ دەردیکە؟ لەم دوايانە دا بۆتە باو و دەلێن و دەنووسن لەو قەسیدەدا کە نالی بۆ سالمی

ناردوو وای گوتوو. بەلام چۆن دەتوانن بەسەلمێنن ئەم شێعرەى بۆ سالم ناردوو؟ دیسان تەماشای شێعرەکە بکەنەو بەزانن نالی تا قافیە مەودای داو بەسای شارەزور، بەتایبەتى سلێمانی خۆشەویستی کردوو، تەنانەت پێشی زووری کاکە سووریشى لەبیر نەچۆتەو. بەلام ناوی سالمی نەبردوو کە وا بوو، ئەو سەلمە ئازایەتى کردوو و جوابی نالی داو تەو. بەلێ بەپاستی ئازایەتى کردوو: یەک وێراویەتى جوابە جەنگی نالی کردوو کە کاری هەموو کەس نەبوو و پایەى شاعیری خۆی بردۆتە سەر، دوو، پەژارە و داخی دلی لە نەمان و بنەبەر بوونی بنەمالەى بابان دەربڕیو. سێ، ئازایانە زۆلم و زۆری بلە پۆمییانی پوون کردۆتەو و چەند بەکوڵ و سۆزەو دەلێ:

زستانی ئەووەلێن بوو، دراپەرگی شیخ هەباس
رۆمى ئەوەندە شوومە، لە شەخسێش دەدا زەرەر

دیارە سالم ئەو شێعرەى ناردوو بۆ شام تا بەدەس نالی بگا. بەلام ناخەقم نییە بلێم
بەچی دیارە نالی نیشتهجێی شام بوو؟

«بۆ مولکی شامە نامەیی من سووی نالییە»

وێدەچێ ئەو وەختە نالی لە شام بووی. بەلام چوونی نالی بۆ ئەستەمبوول جێگای گومانە، چ دەگا بەوەی لەوێ ژنی هێنابن و ژیاى پابواردبێ و هەر لەوێ مردبێ و لە فلان گۆرستان ئێژرابن، گومانى تێدا نییە نالی چۆتە حەج و زیارەتى مەدینەى کردوو و شێعرناس دەزانێ و تێدەگا چۆنى بەبیابانى بیروونی بێ ئاو و گیای عەرەریستان هەلکوتوو، چۆن سەنای خوا و خۆشەویستی خۆی بەجێ هێناو و دەگەڵ ئەو شەدا چەند مەزڵوومانە و هەژارانە و کوردانە چارەپەشى و بێ بەشى کوردایەتى خۆی هەر لەبیر نەچۆتەو و دەلێ: «کوردی دەوری شارەزورم».

زۆر دوور رویشتم. بۆ باسی حەریق ئەو شاعیرە مەزنە کە مەکتەبى شێعرى نالی هێنا موکریان و لەو مەلەبەندە هەر کەس شێعرى کوردی گوتوو یا دەلێ بێ ئەم لاو ئەولا لەوی فێربوو، نەکەم؟ تا ئێستا چی لێ نووسراو و گوتراو بەکەلک بێ؟ من بۆ خۆم لەسەر ئەو شاعیرە گەورەى کە غەزەلى وەک:

هیتده ییـزاری که زانیومه بهـزاری نایهـوه
دوور له بالاکهـت سهـرینی ناهومیـدیم نایهـوه

یا:

چاوهـکم دوینـی له گولـشهـن گولـ بهـعیشهـ خوـی نوانـد
نهـک نهـک گیر بم، بهـمهـرگی تو قهـسهـم هیچ نهـمدوانـد

گوتوه، هر ئهـوهـنده دهـزانم، ناوی مهـلا سـالـج بووه، نـیزیکهـی چهـرخیک لهـوهـی پـیش لهـو
دیوـپا هاتـوته ئهـم دیوه لهـ خانهـقـای لووساوکـان یا خانهـقـای شـیخی بورهـان گیرساوهـتهـوه
و نۆری عاقیده بهـشـیخ بووه. نازانـم لهـ کوئ، بهـلام لهـسهـر شیـعـریـک «نیـعـزامولـمـولـک» -
فیثـودالـی مهـشهـوور - پـیشـی لووس تاشیوه. ئهـوه بۆته هۆی ئهـوه بـیته سابـلاخ و ببـیته
مهـلای مزگهـوتـی حاجی سهـید حهـسهـنی خزمی خۆم. ئهـو کهـسانهـی چـل پهـنـجا سـال لهـوهـی
پیش چاویان بهـو مزگهـوته کهـوتـین، دهـگهـل منن ئهـگهـر بـلـیـم برسـیایهـتی و ههـزاری و ناچاری
نهـبووـیا هیچ کۆلکه مهـلایهـکـیش بهـپیش نوێژی ئهـم مزگهـوته پازی نهـدهـبوو. پهـنگـی پیش
سـالـی ۱۳۲۸ی کۆچی که سـالـی وهـفاتی شـیخه، مردـین و لهـ گۆرستانـی مهـلا جامی نیژاوه
و هر خوا دهـزانـی ئیـستا گۆرهـکهـی بناخهـی خانووی کام موسـلـمان بـن. خوا بکهـم لای
سهـرووی هـال یا میوانخانه بـن و نهـکرا بـیته حهـمام و شتی وا.

مهـهابادی ئیـمه تاقه شاعیرتـکی بهـناوبانگی لـن ههـلکهـوتوو که خهـیا بانـتـکی خۆشـیشـی
بهـنیوکراوه، ئهـوه جـیگای شانـازـیه. من با خۆم منـداڵ نهـکهـمهـوه. نۆرم لهـو کهـسانه دیون
که شاگردی مهـکهـتـهـخانهـی وهـفایـی بوون. بهـلام کۆنـترـین دیوانی دهـسخهـتی وهـفایـی لهـ بهـغدا
سهـری ههـلدا و مامۆستا قهـرهـداغی نۆری نووسی و کهـمی لهـسهـر ژیان و مردنی وهـفایـی
زانی. ئهـگهـر گوتم تاقه شاعیرـی مهـهاباد میرزا پهـحیمی وهـفایـی بووه، تا ئهـو جـیگایهـی من
بزانم ئهـو شارهـ دلگهـر جوانه، قهـت شاعیرگهـر نهـبووه. چهـند غهـزهـلـتـکی میرزا سهـلیم ناویـک
لهـ کۆنه بهـیازانـدا ههـبوون که پـیـم وایه لهـبیر چوونهـوه. پهـنگه ئهـو میرزایهـش سابـلاغی
بووبـن. دهـنا شاعیرهـکانی موکریان وهـک ئهـدهـب، سهـید پهـشیدی شهـهید، سهـیفی قازی،
میرزا لهـتـیفی قازی، خـالهـمین، حهـقیقی، سهـید کامیل، ههـزار ئهـگهـر لهـم شارهـش لهـ دایک

بووبین، لە لادى ژيان جا بۆيه دەلێم، زمانى كوردى خاوين و ساكار دەبين لە دى فيرين
نەك لە شار. جا با ئەو شارە، سابلأغى پيشوو يا مەهابادى ئىستا بى، كە هەتا بلىي
جوان پەرورە. جگە لە چەند غەزەل و دوو بەيتى نەبين لە شيعرەكانى مەلا حىسامەددىن
زياتر نەمبىستون كە خەلكى بۆكان و دەورويەرى بوو. توخواكەى ئەو تاقە شيعرە بەس
نەيه:

لـيـوى لـەـعـلى جـنـيـوى دابـوـو بەـ مـن
قـيـنى بـنـيـادەـمە مـنـيـش گەـسـتم!

كە بلىن شاعيرىكى ناسك خەيال و باش بوو؟ هيوادارم ديوانى تەواوى ئەو شاعيرە
كو كرابىتەو و پۆژىك بكەوێتە بەردەستان.

پيويست ناك، مەن خۆم جەيل بكەمەو، نيزامى گوتهنى: لە شەشى شەست پزگار بووم
و بەرەو خەفتا دەچم و وردە هەنگاوى بەرەو گۆر دەنێم. تازە بەهيو نيم جەيلايەتى بكەم.
گوێ سوانان بگرم. بەلێ مەن پياو بووم كە «شاعيرىك» بەكوێرى لە برسان و لە خەمان
عەمرى خاوى بەجى هێنا. ديبووم دەزمانى چەند زانا و خوێندەوارە، چەند كۆمەلناسە. لە
پێنج خشتەكیە فارسىيەكەى و قەسىدە كوردیيەكەى: «شاعير عوموم كەوتنە مەقامات
و بۆلەبۆل» ديارە چەند جامیەناسە.

ئەگەر ددان بەو دابنێن كە ئەدەبىياتى نووسراوى كورد، مەبەستم فۆلكلورى ئەدەبى
نەيه، پەوتى سەبەكەكانى ئەدەبى فارسى گرتووە، ناچارى بلىن كەم شاعيرى وامان
هەبوون لە سەبەكى خۆراسانیدا بەقەد «شاعيرىك» سەرکەوتووين. قەسىدەكەى سىلاوى
مەهاباد، ئەو قەسىدەى كە لە زمانى دەسلەلاتى پەزاخانى خوێنپێژدا پەخنەى لە پەفتارى
نالەبارى كارى دەستانى ئەو زەمانە گرتووە و بەو نيوە شيعرە دەس پێدەكا: «موددەتێكە
نەفسى حىز حوكمى خراوم لى دەكا» شاهیدی قەسەكەم. پەنگبى ئىستاش ئەو ئازانانە
مابن كە بەئەمرى شارەبانی پەزاخانى، مەندیلی مەلایان، شەهەى لاوان، چارشىوى ژنان،
نێفەكى پانك و پانتۆل لەبەرانیان دەسووتاند، فری دەدا، و دەدپى و دەپى و ئەگەر كەس
ديار نەبا بەبەرتیل پازى دەبوون. كە مەلا مەرف لەبارەى ئەواندا گوتوویەتى:

ئای نهوانه‌ی مندالن قه‌برستانی مه‌لا جامیان نه‌دیوه که بیجگه له‌وه‌ی گۆپستانی موسلمانان بوو، مه‌زاران کیلی میژوویی و جوانی تیڤا بوون که مه‌موو موسلمانان شاردياننه‌وه و له‌نیویان بردن. من بۆ خۆم کیلیکم دیبوو که نه‌ویکی لوتفه‌لیخانی زه‌ند هه‌لی که‌ندبوو و به‌خه‌تیکی زۆر جوان بوو. به‌ئاوتم گۆپی مه‌لا مارف له‌حه‌وشه‌ی مالتیک دابین و گولکاری و چیمه‌نی بین.

بېنښه کيښه بۆ «بېنکەنېنې گەدا»
مەمەن قزلمې

شەو درەنگانە، بېدەنگیەکی بەسام ژوورە سارد و سەر و چۆل و هۆل و نیوہ تاریکە کە ی داگرتووم. لە خویندەنەوہی ئەم چیرۆکانە بوومەوہ، لە حالیکدا کە کارێکی زۆریان کردۆتە سەر مێشک و دەمارم و وردە فرمیسکیان پێ هەلۆەراندووم. بەئەسپایی دەفتەرە کە دادەنێم. چراکە دەکوژنمەوہ، لە جیگا کەم دەخزێم و چاوی لێک دەنێم بەلکو سەر خەویک بشکێنم و خەم و پەژارەم بپه‌وێنم.

کەچی خەیاڵ هەلەمدەگرێ، دەمبا... دەمبا... دەوہناو دەوہن و پەوہزاو پەوہز بەسەر بەفری سەری کوێستاناندا، بەنیو دارستان و لێرە چۆپەرەکاندا، بەپێدەشت و گۆر و نەرمانەکاندا، بەنوالە زنوێر و بژوینەکاندا، بەبەستێنی چۆمی (تەتەھوو) دا بۆ شارە خونچیلانە کە ی مامۆستا، بۆ بۆکان، بۆ بووکی شارەکانی کوردستان، بۆ کانگای ئەوین و دلدار، بۆ مەکوێ خەبات و فیداکاری بۆ بەر سەلای سەرداری شەھید، بۆ سەر حەوز و کانێە جوان و بەناوبانگە کە ی، بۆ تەماشای بەژن و بالۆ و خاڵ و میل و چاوی و برۆ و کەزێ و ئەگریجە و پووژ و بەلەک و سەر و شەدە و شان و دەسماڵ و قەد و پشتێنی کیژە بۆکانیان، کە دەستە دەستە و پۆل پۆل وەک مێگەلی مامز و ئاسک بەلەنجەولار و تاسکە تاسکە دینە سەر حەوز، وەگۆزە سوور و نەخشاوەکانیان بەناز لە کانی هەلەدەدەن و وینەیان لە ئاوینە ی پوون و بێ گەردی حەوزە کە دا جیلوویەکی ئاسمانی هە یە کە فریشتە و پەری وەبیر دینیتەوہ شعور و زەوق مشتومال دەکا و هەست و خەیاڵ دەبزوین.

گويم له دهنگى نهو مندا له پەزا سووک و بزۆز و پووته له هه لّوا فرۆشانه دهبن، که ته به کى هه لّوا دهگپن و به هه وایه کى خوش پى هه لّده لّين و هاوار ده که ن:

هه لّواى ته ن ته نانى، هه تا نه یخوى نایزانی

له جیگا که مدا نه م دیو و نه و دیو ده که م. به نا هومیدییه وه هه ناسه یه که هه لّده کیشم و له بهر خۆمه وه ده لّیم، خۆزگه و هه زار خۆزگه منیش وا پیر و که نه فت و شه که ت و که له لا نه ده بووم. نه وه نده م هیز و گوپ و تین و توانا ده ما تا پپ به نامیزم له و چیرۆکانه هه لگرتبا و به هه موو شار و لادى و کووچه و کۆلان و خه یابان و باژیرى کوردستاندا که پاپام و یه که به خۆم هاوارم کردبا:

خه لکینه نه که رشتى له هه لّوا شیرینتر و له گولاله ی نوالان به بۆن و به رامه تر تان دهوئ وهرن، وهرن بخویننه وه، بخویننه وه تا ئاهى خۆشتان له دّ و ده روون بگه پئ بخویننه وه تا تامه نزو بیستان بشکئ، بخویننه وه تا کوّ و کۆتان دابمرکئ، بخویننه وه تا کۆمه له که تان باشتر بناسن و له دهد و ئازارى بگن. بخویننه وه تا پتر شاییتان به زمانه که تان بن. تا نه یخویننه وه نازانن قه له مى سیحراوى مامۆستا قزّجى چ شوینه واریکی به نرخ و بئ وینه ی خولقاندوه. بیرى ورد و خه یالى بلیند و هه ستى ناسکى نه م نووسه ره بلیمه ته چ نمونه یه کى نه ده بى به رزى داپشتوه و په نجه ی به هیز و په نگینى نه م هونه رمه نده که وه لیزگه یه کى چۆنى له دوپ و گه وه ر و مروارى نایاب بۆ هۆنیونه و؟

له موکریان باوه ده لّین: «بنه ماله ی قزّجى وه که بیچوه مروارى وان هه ره له هیلکه هاتنه ده ره مه له وان». مه به ستیان نه وه یه نه وى له م بنه ماله بن، هه ره له مندالییه وه زانا و پیتۆله. به راستیش نه م بنه ماله به پیزه گه لیک پۆله ی بلیمه ت و زانای لئ هه لکه وتوه، که بن نه وه ی بۆ خویان ویستبیا نایانگی زانست و هونه ریان له دنیا دا بلّو بۆته وه.

مامۆستا حه سه نى قزّجى پۆله یه کى هه لکه وتوو ی نه م بنه ماله گه وره یه، که مایه ی شانازى نه ته وه که مانه. نه و پپىازى باوک و باپیره کانى نه گرت و پپگایه کى تری هه لّبژارد و له باتى خزمه تى ئایین، که پپگای باوک و باپیره کانى بوو. خزمه تى نه ده بى وه نه ستوگرت نه ویش چ نه ده بیک؟ نه ده بیکى به رزى کۆمه لایه تى.

یه کیک له سیاسه ته شوومه کانى پەزا خانى په هله وى له ماوه ی ده سه لّاتى په شى فاشیستى خۆیدا هه ولى بن وچان و بئ په حمانه بوو بۆ تواندنه وه ی گه لى کورد له کوردستانى ئێراندا. بۆ جیبه جئ کردنى نه م مه به سه ته شه ی تانییه، داب و شوین و جلوه برگ و نه ده ب و زمان و موسیقا و سه مای کوردی به سه ختى قه ده خه کردبوو.

بەلام بەو هەموو ھێزە شەیتانییەو. نەک ھەر کوردی کۆڵنە دەری بۆ نەبەزى و دەروستی نەھات. بەلکوو ئەم سیاسەتە و ئەم زەبر و زەنگە بوو بەھۆی راپەڕینیکی بەرینی فیکری لە کوردستاندا.

ھەزاران پێچ و پشتێن و پانک و چۆخە و پەستەى پیاوی کورد و شەدە و ھەوری و دەسماڵ و کۆلوانەى ژنی کورد دپا و سووتا، بەلام جلوبەرگی کوردی وەک سوننەتییکی میلیلى ھەر ماوہ.

لە قوتابخانە و ئیدارە، تەنانەت لە کووچە و خەیابان ھەزاران کورد بەتاوانی کوردی گوتن گیران، ئازاردان و سووکایەتییان پێ کرا. بەلام زمانى کوردی وەک سەرمايەى نەتەوایەتیمان ھەر پارێزرا. کورد نەتواو و ئابوو تکاوی و پيسوايى مێژوو بۆ پۆلیسى رەزاخان ماوەو.

لەو سەردەمە تاريک و تێووک و ئەنگوست لە چاوەدا لە مەلەبەندى موکریان بۆ بەرەبرەکانى دەگەڵ سیاسەتى تواندەوێ کورد، کۆمەڵێکى نەپێنى لە زانایان و پووناکبیران و گەورە پیاوانى کورد بەرپەرەى مامۇستا مەلا ئەحمەدى فەوزى، سەیفى قازى، پێشەواى نەمر، قازى بۆکان شەيخ ئەحمەدى سەرلایا و گەلێکى تر لە پووناکبیرى ئەو سەردەمە پێک ھاتبوو کە ئامانجى ئەساسى و ھەرە گەورەيان پاراستن و پەرەپێدان و بووژاندنەوێ زمان و ئەدەبى کوردی بوو. کتیب و پۆژنامەى کوردییان کە لە عێراق بلأو دەبوونەو بەزەحمەت پەیدا دەکرد و بەئیحتیاتووە بەسەر لاوانى برەوا پێکراودا بلأو دەکردەو تا فێرى کوردی خوێندەو بن. ئەوان بەتایبەتى مامۇستا فەوزى دەستەپەک لاوی پووناکبیران پێ گەياندن کە لە دواپۆژدا شاعیر و نووسەرى زۆر خزمەتکار و بەناوبانگیان لێ ھەلکەوت. یەکیک لە دەس پەرەردەکانى و ھاویرەکانى ئەوان کاک حەسەنى قزڵجى خۆمانە. کە ھەر لەو دەمیرا فێرى کوردی خوێندەو ببوو. ئەو بوو دەگەڵ سایەى شوومى پەھلەوى لاچوو، تەمومزى چارەپەشى و نەگبەتى کورد پەوى. وەک ئەستێرەپەکی گەش و پووناک و پڕشنگدار لە ئاسمانى ئەدەبى کوردیدا درەوشایەو. لەپەرەى گۆوار و پۆژنامەکانى کوردی بەنووسراوہ جوانەکانى خۆی پازاندەو.

لە سەردەمى کۆمارى دیموکراتى کوردستاندا مامۇستا قزڵجى بێ ئەوێ سینگ رەپێش خا و خۆ رانی، یەکیک لە خۆشەویستترین نووسەران و نزیکتەرىن دۆستانى پێشەوا قازى موحەمەدى ئەدەبدۆست و ھونەرپەرور بوو. بێجگە لەوێ لە پۆژنامەى کوردستان تۆرگانی حیزبدا دەینووسى سەرنووسەرى گۆوارە جوانەکەى ھەلەش بوو.

پيشهوا له تاخرين پۆزانی دهسه لاتیدا خهريک بوو مامۆستا قزنجی و چه ند شاعیر و نووسه رى لاو و تازه پيگه يشتوو بنيرنه دهره وه تا به قهولى خۆى چاو و گۆيان بکريته وه و شتى تازه فيترين. به لام به داخه وه نه گه يشت و نه م ئاواته شى وهک زۆر له ئاواته پيرۆزه کانی نه هاته دى.

وهک ئیستا له بیرمه و تا گله بانى چاوم ده کەن له بیرم ناچيته وه. پۆژيکی سارد و سه هۆلبه ندنى مه هاباد بوو، خۆم کوزوو کردبوو و به په له ده پۆيشتم جيگایه کی گهرم و گور ببينمه وه. ته ماشام کرد پيشهوا له بهر بيلاکه ی هاتوچۆ دهکا و پۆژنامه ی کوردستانى به دهسته وه و يه کيک له نووسه رانی پۆژنامه کى له لایه. خهريک بووم فيزمالکی بده من و خۆم ببویرم. ديتمی و بانگی کردم. هیشتا دووربووم فهرمووی «ديوته نه م قزنجيه چۆنى نووسیوه؟».

زانيم مه به ستی نه م پارچه نه ده بيه جوانه يه که قزنجی له م ژماره يه دا نووسیويه. گوتم: «به لئ دیومه و به پاستی چاکى نووسیوه. کاکى نووسه ره لئ دایه و گوته: به لئ چاک ده نووسئ به لام که م ده نووسئ. پيشهوا بزه يه کی هاتئ و سه رى پاوه شانده، نه م دوو شیعه رى سه عدى خوینده وه:

خاک مغرب شنیده ام که کنند
به چهل سال کاسه ی چینی
صد بروزی کنند در بغداد
لاجرم قیمتش همی بینی؟

که خوالیخۆشبوو مه لا مسته فای سه فوه ت ئاواى کردوو به کوردی:

بیستومه کهوا له پۆژه لاتا
به چل سال ئه یکه ن یه ک کاسه چینی
له مه رده شت نه کهن سه دی به پۆژئ
بو یه قیمه تی وایه نه یینی

دیسان پووی له من کرد و فهرمووی: «بریا زۆری وامان هه بان» و پیش ئه وهی من جوابی ده مه وه بۆ خۆی گوتی: «ئه گهر بۆ خۆمان بین زۆری وامان لێ هه لده که ون».

داخی گرانم زۆر زوو هیلانه که مان لێ شیوا، سایه ی ئه و پیاوه نیشتمانپه روه و ئه ده بدۆست و هونه رپه روه و قه درزانه مان له سه ر وه لاکه وت.

قزنجیش وه ک زۆر له نووسه ر و شاعیره کانی کورد بێ ئه نوا و بێ داشدار و دلسۆز مایه وه و له ده س زۆلم و زۆری پۆژیم ئاواره و په رپوه ی هه نده ران بوو.

هه ر بۆ خۆی ده زانی له م ماوه دوور و درێژه ی لێقه ومان و ده ربه ده ریدا چه ن تال و سوێری ژیا نی چیشته وه، چه ندی سه رما و گه رمای دنیا دیوه، چه ندی په ند و گۆلمه ز به سه رها ته وه. چه ن گیرا وه و ئازار درا وه، چه ن هه راز و نشیوی پیا وه و ئه م دیو ئه ودیوی پسێ کرا وه و بۆ په یداکردنی پارو وه نانیک ی بێ مه نه ت ناچار بو وه به و ده سه ته وه ستانی خۆیه وه، کاری چه ن ساخ ت و گرانی به ده نی بکا و سه ر بۆ نا که سان شوێ نه کاته وه.

مامۆستا له کۆپی خه باتدا قال بو وه، خارا وه و له کل ها ته ده ر. له و هه موو کوێ ره وه ری و ده ربه ده ری و چه ره سه ریه، شت فیڕ بو وه، زانستی به ره و ژوورتر چو وه. ته جره به ی وه سه ر یه ک نا وه، کۆمه لی خۆی با شتر ناسی وه، هه سته به ئیش و ئازاری کړدو وه و ده رمانی بۆ دۆزی وه ته وه و بۆ ته فه یله سه و فیک ی پسپۆر و نو سه ریکی پئالیست و واقع بین.

پاله وانا نی چیرۆکه کانی قزنجی هه چ کامیا ن بۆ خوی نه ریکی کورد نه ناسیا و نین. هه مو یانی له نیو چین و توێژه کانی کۆمه لی کورده واری هه لبژاردو وه. کاره ساتی ژیا نی ئه وان به کورديه کی ساکار، به و زمانه ی هه موو کور دیک ی نه خو ینده وار و ساو یلکه لیی حا لی ده بێ شی کړدۆ ته وه. خوی نه ری ورد تی ده گا مامۆستا قزنجی تا چ پا ده یه ک شه ره زای زانستی په وان شه ناسیه و چۆنی پو وحی پاله وانه کان ناسی وه و چۆته ناخی ده روونیا نه وه.

مامۆستا قزنجی کۆمه لی کورده واری زۆر باش ناسی وه. خوی نه ر له م کورته چیرۆکه نه دا نموونه ی ژیا نی ده ره به گیک ی چه که ره ق، کۆنه به گیک ی بارگین توپیو، شیخیکی ده سپر، ده رویشیک ی زه رک وه شین، جووتیا ریکی زۆر لیکراو، باب تۆکه ریکی زمان لووس، کاربه ده سته کی به رتیل خۆری بیگانه، تاجیریکی سووت خۆری ته ماعکار، جاسو سیکی نیشتمان فروش، ته نانه ت، ژنیک ی چاره ره ش و بێ به شی کورد ده بی نی.

خوی نه ر پاش خو ینده نه وه ی زۆریه ی چیرۆکه کان پیکه نین ده یگرێ، به لام چ پیکه نینی؟

پیکه نینیکی تالتر له که کره .

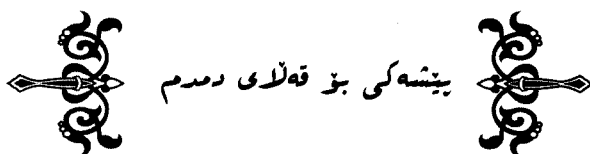
ئەوئى بۇ كوردىكى دىلسۆز جىي داخ و خەفەتە ئەمەيە: كە دەگەل ئەوئىدا زىاتر پەرداۋەكانى نىۋەرۈكى چىرۈكەكان دەگەپتەنە بۇ سى سال ئەوئى پىش كەچى دەبىنى ئىستاش ئالگوپكى ئەوتق لە وەزعى كۆمەلەتە كورددا پەرداۋە كە ئەم چىرۈكەكانە تازەبى خۇيان لەدەس بەن.

ئىستاش جوتيار بەچە شىنكى نوئ دەچە وسىنرىتە و لەبەر زۆرى ئىجارە و قىست و سوورسات دەس لە زەويوزارى خۆى ھەلدەگرئ و پوو لە شاران دەکا . ئىستاش تونى ھەمام پېن لە ھەژارە بىن جېوپپىھەکان . ئىستاش بازىرگانی سووت خۆر و سفتە باز، شىخى كۆنەپرست و دەسبې، دەرۆشى فریودراوى زەرگ وەشىن لە كوردستاندا كەم نین .

ئىستاش دایک و باوكى كورد بۆ چارى دەردى مندالە نەخۆشەکانیان، دەس و دامپنى ئامینە خانى نووشتە نووس دەبن و زۆر ئامینە خانى بىن بەش و چارەپەش ماون كە لەبەر وەزعی نالەبارى كۆمەلایەتى، ھەوەس ناچاریان دەکا بەفیل پەشىد فێركەن نووشتەیان دەكۆشى باوئ .

نیستاش سهرکار په‌زایی پاسگا‌کانی کوردستان له‌جه‌نابی سهره‌نگ نیچاره ده‌گرئ و بۆ ئه‌ستاندنی به‌رتیل و سازکردنی په‌لپ و بیانوو حوسین قولی هه‌ر به‌ده‌سته‌وه‌یه .
خوینهرانی به‌پیز؛ من له‌و سهره‌تا کورته‌دا ناتوانم ماموستا قزلبی به‌نیوه بناسینم .
خۆتان کتێبه‌که‌ی به‌سه‌رنجه‌وه بخویننه‌وه تا ئه‌م نووسه‌ره هه‌لکه‌وتوو به‌ناسن و له‌بیری به‌رزی به‌هه‌ره وه‌رگرن .

با تیکر فہرمايشہ کي پيشہ وای نہ مرمان دوپاتہ بکہینہ وہ و بلّین: «بریا زدی وامن هه بان» .

بەدرىزايى مېژووى نەتەۋەى كورد ھەر كارەساتىكى گرنكى سىياسى و مېژووى، ھەر پووداۋىكى كۆمەلەيتى بەرچاۋ، ھەر چىرۆكىكى تال و شىرىنى دلدارى و ھەر شاىى و شىنىكى گەرە لە ھەر مەلەندىكى كوردستان قەوماۋە، خۆۋىژ و خۆشخوانە كوردە نەخويندەۋار و نەناسراۋەكان لەسەر كىشى بېرگەى خۆمانە بەزمانىكى ساكار، بەلام پوخت و پاراۋ و پەسەن و پەۋان ھۆندوۋىانەتەۋە و ئامەنگىكى تايبەتى خۆيان بۆ داناۋە و پىيان گوتوۋە بەيت.

شاير و بەيت بېژەكان ئەو بەيتانەيان لە كۆپى ديوەخانى مەزنان، لە لامىردانى گەرە پياۋان، لە گوشەى مزگەۋتى گوندان و لە چايخانە و كارۋانسەراى شاران بۆ خەللى تىنوۋ و تامەزىۋ گوتوۋە . بەم جۆرە ھەم نەيانھىشتوۋە پووداۋ و كارەساتەكان لەبىر بچنەۋە و ھەم زمان و فەرھەنگ و ئەدەبى فۆلكلورى كوردىيان پۆژ بە پۆژ دەۋلەمەند و دەۋلەمەندتر كىردوۋە .

ئەم بەيتانە سنگ بەسنگ و پشت بەپشت پارىژراۋان . ديارە بەپىي جى و كات و ۋەستايى و ناۋەستايى شاير كەم و زۆر گۆرانيان بەسەردا ھاتوۋە . زىاد و كەم كراۋن وشەى تازە و نوئى و باۋيان ھاتۆتە نىۋ و وشەى كۆن و سۋاۋيان لى دەراۋىژراۋە . بەلام نىۋەرۆكى مەبەست ھەرۋەك خۆى ماۋەتەۋە .

لە سەردەمى ئىمەدا كە جىھان ئالوگۆرپىكى سەير و بەپەلەى بەسەردا ھاتوۋە . ئىنسان

شه پۆلى ههواى خستۆته ژێر پکێف و ئاوه زنگى خۆى و ئاتۆمى قهڵشاندوووه و له سه ر مانگ دابه زيوه . هه ر چه ند وه زعى كوردستان گۆرانیكى ئه و تۆى به سه ردا نه هاتوووه و نه ته وه ی كورد هه روا له كاروانى شارستانیه تی به جیماوه و ته مومژى نه زانى و نه خوینده وارى له ئاسمانى ولاته كه مان نه په ویه . به لām نه گه ر نوورى كار به ا كورده وارى پووناك نه كردۆته وه ، رادیۆ و گرام و پیکۆرده ر گه یشتۆته كوێره دێیه كانى كوردستانیش و ده توانین بڵین تیشكى زانست ناراسته وخۆ، كوردستانیشى گرتۆته وه .

به رنامه ی رادیۆكان، ئیستوانه ی گرامه كان و شریتی پیکۆرده ره كان خه لکیان له به ییت و باوى شایه ر و هونه ر مه نده كان بئ نیاز کردوووه . بۆیه مه ترسیی ئه وه ژۆره شاكاره به نه رخه كانى ئه ده بى فۆلكلۆرىمان ورده ورده له بیر بچه نه وه و له بیر چوونه وه شیان زیانیكى ژۆر گه وه له زمان و فره هه نگ و میژووى نه ته وه كه مان ده دا . هه ر چه ند زانایان و پووناكبیاری كورد له هه مو لاه هه ستیان به وه مه ترسییه کردوووه و هه ر كه س به پێى هیژ و توانا و ده رفه تی خۆى خه ریکى كۆكرده وه یانن . به لām به داخه وه ده رۆست نایه ن و پێشگرییان بۆ ناكړئ .

یه كێك له كاره ساته هه ره گه وه و خویناوییه كانى میژووى نوێى كوردستان كه پاش دابه شكردنى ئه م ولاته له نێوان عوسمانى و قزلباشدا پووى داوه ، گه مارۆدان و گیرانى قه لای دمدم و شه هیدبوونى ئه میرخانى برادۆست، خانى له پ ژێپرسن و هاو په یمانان و دۆستانی ئه م سه رداره و مه زنه ی كورده .

ئه م كاره ساته ئه وه نده خویناوى و به سام بووه ، شا عه بباسى سه فه وى شای خوینێرژ و پیاو كۆزى ئێران، ئه وه نده ی پق له نه ته وه ی كورد بووه ، ئه وه نده زالمانه و ژۆرداران ده گه ل ئه م نه ته وه بئ ده رته نه جو لاه ته وه . ئه وه نده ی خه لك كوشتوو و ولاتى خاپوور کردوووه و ژن و منداللى به دیل بردوووه . ئه میر خانیش ئه وه نده پیاوانه پاپه پیه و ئازایانه وه ده س هاتوووه و سه رى بۆ شوپ نه كردۆته وه و به رگرى کردوووه و ئه وه نده مه ردا نه شه هید كراوه كه رابردنى زه مان نه ییتوانیوه تۆزى فره مووشى له سه ر ئه م كاره ساته دابیژئ و له پیش چاوانى ون بكا .

شایه ر و خۆشخوانه كان ئه م كاره ساته یان به شیوه ی جۆربه جۆر كردۆته به ییت، لك و پۆپیان لئ كردۆته وه و شاخ و بالیان لیتاوه . له هه موویاندا دوو شت له پیش چاو گیراوه : ئازایه تی و خۆپاگرى ئه میرخان و دلپه قى و بئ به زه یى شا عه بباس .

له نێو ئه م به ییتانای من له م باره دا بیستوومن هه یچیان ناگه نه ئه م به یته ی كه زانای

گەورە ی ئالمانی «ئۆسکارمان» لە سەرەتای ئەم چەرخەدا لە پەرحمان بەکری بیستوو و لە ۱۹۰۵ دا چاپی کردوو و ئیستا لە دەس دایە . لە هەموو بەیتێکدا خەیاڵاتی شاعیرانە بەسەر واقعیاتی مێژوویییدا زāl دەبێ . لەم بەیتەشدا ئەمە دەبیندرێ . بەلام وا دیارە ئەم بەیتە زۆر پاش قەومانی کارەساتەکانە گوترابێ ، چونکە ناوی هیندیک کەس لە کاربەدەستانی قزلباش و دۆستانی ئەمیرخان لەم بەیتەدا وەک خۆیان ماوەنەو . مێژوونووسەکانی خۆمانە و بێگانهش لەسەر ئەو کارەساتەیان نووسیوە و سەرچاوەی هەموویان «عالم ارای عباسی» کتێبە بەنرخەکی ئەسکەندەر بەگی تورکمانە .

ئەسکەندەر بەگ هەرچەند تۆکەر و نمەک خوردهی شا عەبباس و دوژمنی نەتەوێ و ئەمیرخان بوو و داوای پەوای ئەو سەردارە مەزنە کوردی بەلاسانی و سەرپێچی و تەنانەت نمەک بەحەرامی و لەپێ دەرجوون داناو و بەناشکراییی جێی داو و دەلێ : «ئەرکی سەرشارانی شای ئیسلام پەنایە ئاسەواریان لێ بپێ» بەلام پیاو هەق بلێ مێژوونووسیکی یەكجار ورد و دریا بوو و پووداوێکانی مێژووی سەردەمی شا عەبباسی زۆر بەسەرئەو تۆمار کردوون . جگە لەو هەقێ لە گەمارۆدانی قەلای دمدەدا بەشاربوو و ئاگای لە هەموو کەین و بەینێک بوو .

پاستە ئەویش وەک هەموو دەسپێوەندی شایان پیاواز و درۆزن بوو و زۆری تەشی لەبەر شا عەبباس پستوو و بەبەژن و بالایی ئەو شا بەدەفەر و خوێنپێژە هەلکوتوو و وای نیشان داوێ کە تاوانی کوردان بوو کە دلی ناسکی خاوەن شکوایان شکاندوو و هەقی خۆیان بوو قەتلوعام بکری و بەو دەردە بچن . بەلام دەگەڵ ئەوەشدا زۆر زانیاری تێدایە و سەرچاوەیەکی بەکەڵکە بۆ ئەو کەسانەی بیانەوێ لەبارە قەلای دمدەم و سالی موکری قەڵانەدا شت بنوسن .

کارەساتی دمدەم و موکریان کە یەکیک لە بەسامترین پووداوێکانی مێژووی کوردستانە ، کە هەستی نەتەوایەتی زانیانی کوردی جۆشاندوو ، خانی نەمر ئەم هەستە ئاگرینە چل و چەند سال پاش کارەساتەکانە دەربپوو .

لەم سالانەی دواییدا زانای بەناوبانگ و نووسەری مەزنی کورد «عەرب شەمۆ» چیرۆکیکی درێژی بەناوی قەلای دمدەم لەسەر ئوسلوویکی نوێ و باوی پۆژ نووسیوە . نووسینی چیرۆکی مێژوویی لە میژو لەناو گەلانی جیهاندا جێی خۆی کردۆتەو . بەلام ئەمە یەكەم چیرۆکی درێژە کە من بەزمانی کوردی لەم بارەدا خوێندووتمەتەو .

بەداخوێنە من نووسینەکی ئەوم نەخوێندۆتەو ، چونکە سەرم لە خەتی پووسی

دەرنەچى و كىتەپكەش بەختى پووسى چاپ كراوہ . بەلام مامۇستا شوکور مستەفا كە ئەم چىرۆكەى ھىناوہ تەوہ سەر شىوہى كرمانجى خوارو و خەتى پەسەندكراوى كۆپى زانىيارى دەلى: «دەستم لە نىوہرۆكى چىرۆكەكە نەداوہ و ھەر پوالەتم گۆپوہ» .

مامۇستا عەرەب شەمۇ بەخەيالى بەرزى ھونەرماندانەى خۆى چىرۆكىكى شىرىن و پىر كارەسات و ھەست بزويىنى خولقاندووہ و خزمەتتىكى گەورەى بەئەدەبى نەتەوہكەى كردووہ . سەرتاسەرى ئەم چىرۆكە بەتامە پەرە لە ھەستى پىرۆزى ئىنسانى، نىشتەمانپەرەرى و گەل خۆشەويستى .

چىرۆكى قەلاى دەمەم نمونەى ئەدەبىتى پىئالىستى پەخەگرانەى كە لە ئەدەبى كوردیدا ئەگەر بى وئە نەبى كەم وئەنەى . لە لابلەى دىرەكانى ئەم چىرۆكەدا پەردە لەسەر واقعى نەتەوہى كورد، بەلەينى باش و خراپدا نىشان دراوہ و بۆ ئەو بىگانانەى كورد باش ناناسن زۆر بەكەكە .

پالەوانانى ئەم چىرۆكە ھىچ كام بۆ كۆردىك نەناسىا و نىن . «شەباب» لاوىكى كوردى ئاسايى و پەزاسووكە كە ھەموو پۆئى لە پىياز و كوچە و كۆلانان تووشى دەبين و قسەى دەگەل دەكەين . «دەلەر» كچە كوردىكى لەبار و نەشمىلانەى كە لە ھەموو گوند و شارۆچكىكى كوردستاندا نمونەى زۆرە و ھىچ وئە ناچى خەيالى نووسەرەىك خولقاندەيتى . زۆر «ھەمزە چاوەشمان» ديون و دواندوون . زۆر ھەستاي ئەرمەنى و ئاسۆرى ئامرازى پىئوستىيان بۆ دروست كردووين . زۆر «ئەسكەندەرە پىرە» چىرۆكى كۆنيان بۆ گىراوينەوہ .

كەم لاوى كورد ھەيە لە دلدارىدا شەبابىك نەبى . كەم كىژى كورد ھەيە بىرەى بەپىر و پىوچ نەبووبى و پەناى بۆ پىر و پىرەژنان نەبردەى و نووشەى چەور و شىرىنى و دەمبەسى بەمەلا نەكردەى . چلدانە و شەمۆلەى نەگريپتەوہ . بن پىشك و خوشكى بچووكى ھەك (نەئە)مان زۆر ديون كە ديارى و پاسپاردەى كاكيان بۆ دەزگىرانەكەى بردووہ . بەپاستى مامۇستا شارەزايى تەواوى لە واقعى ژيانى نەتەوہكەى ھەيە و زانىيارىيەكەى خۆى زانىيانە و ھەستايانە لە لابلەى دىرەكانى ئەم چىرۆكە شىرىنەدا نەخت و پوخت گىراوہ تەوہ .

ھەوار و بانەمەپ و ئازەلدارى، ھەرەوہز و دەستەوا و لەبەر شانە دانىشتن، خورى پىشكەنەوہ، تەشى پىستن، لىك كۆبوونەوہى كچان، تەون ھەلاوہسىن، وئەنى مافوورە گرتەوہ، مازو و چىن، پاباردن، داوہ و ھەلپەزىن، ژوان و دلدارى، جوت و گا و كشتوكال

و ئاشه‌وانی، نوێژ و تااعت، سواری و ته‌قله و پهبازی و پاو و شکار و نیچیره‌وانی، نان بده‌یی و میوانداری، ژن نۆره‌پێنان و کچ فروشی و شیربایی و ه‌رگرتن، نیشتمانپه‌روه‌ری و فیداکاری و گیانبازی، خه‌یانه‌ت و بێگانه‌په‌رستی و پووه‌شی، هه‌موویان به‌زمانێکی شیرین و ساکار و له‌جێی خۆیاندایه‌ باس کران و نرخی چیرۆکه‌که‌یان زیاتر کردووه‌ . مامۆستا نه‌ له‌ نیشاندانی کرداره‌ باشه‌کاندا زنده‌پۆیی کردووه‌ و له‌ راستی دووربۆته‌وه‌ و نه‌ کرده‌وه‌ دزیو و ناشیرینه‌کانی شاردۆته‌وه‌ . مامۆستا له‌ سه‌رتاسه‌ری ئەم چیرۆکه‌یدا تی کۆشاهه‌ ئاکاری پاک و کرداری چاک له‌نیو کۆمه‌ڵی کورده‌واریدا به‌رو پێ بدا . ده‌یه‌وێ لاوانی کوردستان راست و پاک و نیشتمانپه‌روه‌ر بن و دۆست و دوژمنی خۆیان بناسن . دۆستیان خۆش بووێ و کۆمه‌ک و یارمه‌تی بده‌ن و باریبوی لێ و ه‌رگرن و دوژمنیان ناخۆش بوێ و پقیان لێ بێ و له‌سه‌ریه‌وه‌ نه‌چن و فریوی نه‌خۆن هه‌ر به‌وه‌ پانه‌وه‌ستاه‌ و ویستویه‌تی ئوسولی شه‌پی پارتیزانی فی‌ری شوپشگێرانی کورد بکا و ته‌نانه‌ت نه‌وه‌نده‌ له‌م باره‌ دلسۆزی نیشان داوه‌ که‌ ناچار بووه‌ له‌ واقع دووربێته‌وه‌ . بۆ ئه‌وه‌ی شوپشگێرانی کورد له‌ شه‌پی شه‌ویدا فی‌ری خۆشاردنه‌وه‌ بکا . له‌ شه‌پی شه‌مزیاندا پووداوێک ده‌خولقی‌تی و هه‌مزه‌ چاوه‌شی ه‌یدی و ه‌یمن و دلسۆز که‌ نمونه‌ی فه‌رمانه‌یه‌کی هه‌ره‌ باش و له‌سه‌ره‌خۆیه‌ و تووره‌ ده‌کا که‌ ناچار بێ داگرتنه‌ سه‌ربازێک و لی‌ن بدا . چونکه‌ جگه‌ره‌ی داگیرساندووه‌!

بێگومان مامۆستا لێره‌دا ه‌ی‌ند به‌ته‌نگ فی‌رکردنه‌وه‌ بووه‌ زه‌مان و مه‌کانی له‌بیرچۆته‌وه‌ . پاسه‌ له‌ زه‌مانی شاه‌عباسدا پیتی ئه‌وروپاییه‌کان بۆ ئێران کراوه‌ته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت ئه‌و پادشایه‌ برایی «شیرلی» وه‌ک پاوێژکه‌ری سوپایی ه‌ی‌ناوته‌ ئێران و بالۆزی ناردوونه‌ ئه‌وروپا . دور نییه‌ تووتن که‌ له‌ ئه‌مریکاوه‌ هاتۆته‌ ئه‌وروپا گه‌یی‌ته‌ ئێرانیش . به‌لام تۆ بلێی له‌ کوردستان له‌و سه‌رده‌مه‌دا قه‌ننه‌کێش هه‌بووین؟ گریمان تووتنیش بووین و قه‌ننه‌کێش هه‌بووین . خۆ په‌نگبێ مامۆستاش وه‌ک من له‌بیری بێ تا ئەم دایبیا‌نه‌ کورد به‌ به‌رد و ئه‌ستێ ناگری هه‌ل‌ده‌کرد و سه‌بیله‌ و قه‌ننه‌یان ده‌کێشا و جگه‌ره‌ هه‌ر نه‌بوو . جگه‌ره‌کێشان و ناگر هه‌ل‌کردن بۆ پارتیزان زه‌ره‌ره‌ری هه‌یه‌ و مامۆستای مه‌زن ده‌یه‌وێ ئەم ئەزمونه‌ به‌نرخه‌مان فی‌ر بکا بۆیه‌ تووشی ئەم هه‌له‌ بووه‌ .

به‌داخه‌وه‌ ئەم چیرۆکه‌ به‌نرخه‌ هه‌له‌ی وای تیدا هه‌ن . که‌ به‌هیچ باری ناگرێ چاویان لێ بپوشی .

چیرۆکی می‌ژوویی ئه‌سلێکی هه‌یه‌ و هه‌مووی زاده‌ی خه‌یالی نووسه‌ر نییه‌ به‌لام شاخ و بالی لێ ده‌ن و لک و پۆی لێ ده‌کاته‌وه‌ . له‌ چیرۆکه‌ سه‌رکه‌وتووه‌کاندا هه‌میشه‌ ناوی قاره‌مانه‌کان و شوینی گرنگی جوغرافیایی ده‌پاری‌زین . ئه‌و که‌سه‌ی می‌ژوویی ده‌نووسێ .

دهبى شارەزايى ته‌واوى له‌ ميژوو و جوغرافيدا هه‌بن تا به‌هه‌له‌ نه‌چى بۆ به‌لگه‌ ئيشاره به‌چيرۆكى «شه‌ر و ناشتى» تۆلستوى ده‌كه‌ين. بىگومان مامۆستا له‌ من باشتر ئه‌م چيرۆكه‌ ده‌زانى. چونكه‌ به‌زمانى پووسى خويندۆته‌وه‌ . په‌نگبى چيرۆكى «ئه‌وه‌نده قاره‌مان» زۆر كه‌م بن. به‌لام چونكه‌ تۆلستوى مه‌زن ئاگاي له‌ ميژوو هه‌بووه‌ و جوغرافياى ولاته‌كه‌ى باش زانيوه‌ سالى قه‌ومانى شه‌پان و ناوى قاره‌مانه‌ ده‌رجه‌ يه‌كه‌كانى و شويى شه‌په‌گه‌كانى نه‌گۆرپوه‌ و پاراستوونى بۆيه‌ خوينه‌ر قاره‌مانه‌كانى تريس به‌قاره‌مانى خه‌يالى نازانى و پووداوه‌ پچووكه‌كانى نيو كاره‌سات كه‌ به‌زاده‌ى خه‌يالى نووسه‌ر نازانى، جى داخه‌ مامۆستاي خۆشه‌ويستى ئيمه‌ زۆر كه‌مى شارەزايى له‌ ميژوو و جوغرافياى كوردستان و ئيران هه‌بووه‌ . سه‌رانسه‌رى چيرۆكه‌كه‌ى له‌سه‌ر خه‌يالى خۆى داپشتووه‌ بۆيه‌ هه‌له‌ى زۆر زه‌ق و به‌رچاوى له‌ نووسينه‌كه‌دا هه‌يه‌ .

كه‌سيك بيه‌وى له‌سه‌ر قه‌لاى دمدى بنووسى ناچاره‌ بزاني پايته‌ختى شا عه‌بباس ئيسفه‌هان بووه‌ نه‌ك تاران، شا عه‌بباسيكي له‌ سه‌رده‌مى ده‌سه‌لاتى ره‌ش و زۆردارانى خويدا زۆر شارى سووتاندن، زۆر قه‌لاى پوو‌خاندن، زۆر په‌وه‌ى پفاندن، زۆر ولاى خاپووركردن، ئيسفه‌هانى و پازنده‌وه‌، و ئاوه‌دان كرده‌وه‌، كه‌ پتيان گوت: «اصفهان نصف جهان» ئيستاش ئه‌و خانوبه‌ره‌ و مزگه‌وت و باغانه‌ى ئه‌و دروستى كردوون و بيناي ناون، جيهانگه‌ران بۆ ئيسفه‌هان پاده‌كيشن.

مامۆستا پيش نووسىنى چيرۆكه‌كه‌ى ميژووى ئيراني نه‌خويندۆته‌وه‌، تا بزاني ئه‌و شا عه‌بباسه‌ى ئه‌و باسى ده‌كا چ ديوه‌زمه‌يه‌كى خويندۆر بووه‌؟ ئه‌گه‌ر به‌په‌له‌ چاويكى هه‌ر به‌ (عالم ارى عباسى) دا گتړبا، كه‌ ميژوونووسى تايه‌تى شا عه‌بباس نووسيوه‌تى، ده‌يزانى ئه‌و زۆرداره‌ پياوكوژه‌ نئرينه‌ى له‌ مه‌لبه‌ندى موكريان، له‌ به‌شيكي گه‌وره‌ى نيشتمانكه‌مان برپوه‌ و مييينه‌ ورده‌ى به‌ديل بردووه‌ .

پيم وايه‌ ئه‌گه‌ر ده‌يزانى كه‌ شا عه‌بباس ئه‌وه‌نده‌ زۆردار بووه‌ كه‌ نه‌ته‌نها هه‌زاران كه‌سى كوشتووه‌ و هه‌زاران وه‌جاخى كوژاندۆته‌وه‌، به‌لكه‌ خۆشى وه‌جاخ كوژى كردووه‌ و له‌ سن كوپه‌كانى خۆى دووى چاو ده‌ريناون و يه‌كى سه‌ربرپوه‌ . تابلۆيه‌كى زۆر به‌سامتر و په‌شتر و نائينسانى ترى له‌ شا عه‌بباس ده‌كيشا .

مامۆستا نه‌ك زۆر ئاگاي له‌ ميژووى ئيران نه‌بووه‌ به‌لكو گوئى نه‌داوته‌وه‌ ميژوو و جوغرافياى ولاته‌كه‌ى خۆشى، ده‌نا هه‌چ نه‌با ده‌بوو بزاني «سليمانى» زۆر پاش كاره‌ساتى قه‌لاى دمدى دروست كراوه‌ . من به‌ش به‌حالى خۆم ناوى عه‌شيره‌تى «به‌پوودارم»

نه‌بیستووه که مامؤستا ده‌لئی خانی له‌پ زێڕین گه‌وره‌ی وان بووه. بۆ ئه‌وه‌ی بزانیان ئه‌میرخان کئی بووه؟ و چۆن پێ گه‌ییوه. ناچارین په‌نا به‌رین بۆ ئه‌و نووسراوه‌ی دوژمن له‌سه‌ری نووسیوه، چونکه بۆ خۆمان سه‌رچاوه‌ی کۆنترمان نین. خاوه‌نی «عالم آرا» ده‌نووست:

«پاش نه‌مانی شای به‌هه‌شتی، که پۆمیه‌کان مرخیان له‌ ئازهریایان خۆش کرد، عێل و عه‌شیره‌ته‌کانی کوردی سه‌ر به‌ئهم ده‌وله‌ته‌ بایان داوه و په‌گه‌ل پۆمیه‌کان که‌وتن. شا موچه‌مه‌د ناویک له‌ میرزاده‌کانی برادۆست به‌فه‌رمانی خوندکاری پۆم کرا به‌مه‌زن و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی برادۆست. ئه‌میرخان سه‌ری بۆ دانه‌نواند و ملی بۆ پانه‌کێشا، هه‌ر ده‌مه په‌گه‌ل په‌کێک له‌ ئه‌میره‌کانی گه‌وره‌ی کورد ده‌که‌وت. ماوه‌یه‌ک له‌کن عومه‌ر به‌گی حاکمی «سه‌ران» راپیوارد. له‌ شه‌ڕێکدا که عومه‌ر به‌گ ده‌گه‌ل دوژمنانی کرد، ئه‌میرخان ده‌ستیکی له‌ ئانیشه‌که‌وه‌ په‌پی. ناوبانگی به‌ئه‌میرخانی چولاق پۆیشت. له‌و ساڵه‌دا که ئالای به‌رزی پادشانی له‌ ئازهریایان ده‌شه‌کاوه و شا به‌و پێ و قه‌ده‌مه‌ پیرۆزه‌وه‌ به‌ره‌و نه‌خچه‌وان و ئیزه‌وان ده‌یاژوا. ناوبراو هاته به‌رده‌رکی پادشایه‌تی و خۆی به‌ شاپه‌رست و خزمه‌تکار نیشان دا. خاوه‌ن شکۆ ناوپی په‌حمه‌تی لێداوه. مه‌زنایه‌تی و ده‌سته‌لاتداری ته‌رگه‌وه‌پ و مه‌رگه‌وه‌پی پێ به‌خشی و نازناوی «خانی» دایه و سه‌ری به‌رزکرده‌وه. مه‌لّبه‌ندی ورمی و شنۆی که سه‌ر به‌ئازهریایانه و له‌ سه‌رده‌می شای به‌هه‌شتیدا له‌زێر فه‌رمانی په‌کێک له‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌کانی قزلباشدا بوو پێ ئه‌سپارد. له‌سه‌ر فه‌رمانی شا وه‌ستا زێڕینگه‌ره‌کان ده‌ستیکیان له‌ زێری سوور دروست کرد و به‌گه‌واهیرات و مرواری به‌نرخ پازانده‌وه و له‌ باسکیان به‌ست. چونکه ئازا و مه‌رد بوو خاوه‌ن شکۆ زۆری پوو ده‌دایه و گه‌لێکی چاکه ده‌گه‌ل ده‌فه‌رموو. ئه‌ویش ده‌ستی خزمه‌تی له‌سه‌ر سینگ دانا. له‌سایه‌ی دڵسۆزی و چاودێری خاوه‌ن شکۆدا پۆژ به‌پۆژ به‌په‌یژه‌ی مه‌زنایه‌تیدا چوو سه‌ر و له‌ هه‌موو هاوشانانی خۆی تێ په‌راند. چه‌ند ناوچه و مه‌لّبه‌ندی له‌ ئه‌میره‌کانی کوردی سه‌ر به‌پۆم ئه‌ستانده‌وه. به‌پایه‌به‌رزی و له‌شکر زۆری ناوبانگی ده‌رکرد. زۆر له‌ خێله‌کانی کورد و له‌ ئه‌میرزاده‌کان له‌ ده‌وره‌ی هه‌لان و خزمه‌تی ئه‌ویان په‌چاوکرد. هێنده پێ نه‌چوو هه‌وا و فیز له‌ سه‌ری دا و له‌خۆبانی بوو...»

میژوونووسیک که ئه‌میرخانی به‌چاوی خۆی دیوه و سه‌ره‌پای ئه‌و هه‌موو دوژمنایه‌تییه‌، ئیعتراف به‌ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی ده‌کا و ده‌لێ: «ئه‌میرخان له‌ عه‌شیره‌تی برادۆست بوو و له‌ شه‌ڕدا ده‌ستیکی په‌پیوه و شا عه‌باباس ده‌ستی زێری بۆ دروست کردوه» به‌لام مامؤستا ده‌لێ چونکه زۆری زێڕ به‌خشیه‌ پێیان گوتوه: «خانی له‌پ زێڕین».

ماموستا زۆر بهوردی و دريژي باسی قه لای دمدم دهکا . به لām بهو حاله وه به پتويستم زانی ئەم کورته باسه ی ئەسکه ندر بهگ له سەری نووسیوه ، لێره دا بێنمه وه که ده لێ : «له پيش ئيسلامدا له زه مانى ساسانيه کان (اکاسره) دا هەر له و شوينه دا قه لایه ک هه بووه که پیتی گوتراوه (دمدم) و ده سدریژی پۆزگار خاپووری کردوه» .
له جیگایه کی دیکه دا نه خشه ی قه لاکه مان ئاوا بۆ ده کیشی :

«ئەم قه لایه له سه ر دوندی کتویکی یه کجار به رز دروستکراوه که یه کپارچه به ردیکی دريژووکه و ته سه که و وه ک پشتی گا هه لکه وتوه . لای شیمال و جنوبی دۆلی زۆر قوولن که له ژێلا بۆ سه ری ده بێ به په یژه ی خه یال بۆی بجی ، له به ر به رزی پتويستی به شووره نییه و شووره یان بۆ نه کیشاوه . دوو لایه که ی دیکه ی که پانایی قه لاکه ن ، لای پۆژه لاتى پالێ وه پانایی چیا داوه و شووره یه کی زۆر ته واوی بۆ کیشراوه . بورجی زۆر بلیندی هەن و ده رگایه کی به ره و جنوب ده کړیته وه . له ده روزه وه بۆ عه رزی پښگایه ک به نئو به ردیدا هه یه و ده رگایه کی جنوب ده کړیته وه . له ده روزه وه بۆ عه رزی پښگایه ک به نئو به ردیدا هه یه که نه وه نده ته نگه به زه حمه ت سوارێکی تێوه ده چی . سه نگه ر برده نه پيش له لای پۆژه لات و پۆژئاواوه نه بێ نا کرێ . له لای پۆژه لات تیره هاوێژکی بۆ ده رکى قه لای به مێنێ یه کپارچه به ردی سه خت و په قه . له به نه وه بوودی بۆ لێ نا درێ . که به رده که به راوه بورجیکی زۆر به رز و قایمییان لێ دروست کردوه که بۆ خۆی قه لایچه یه که . تا نه و بورجه به رده سه نه کرێ سه نگه ر برده نه بێ قه لا محاله . ئاوی قه لا له حه وزیکی گه ره پا دا بین ده کرێ که به باران په ر ده بێ . به لām له لای شیمال له نئو گه لیدا نیزیکی قه لا ، کانیه ک هه یه . ئاوی زۆر که مه ئەمیرخان جۆگه ی بۆ کیشاوه پیتی بۆ کردۆته وه و ده حه زه که ی کردوه . ئاوی ئەم کانیه له ئیواره وه هه تا به ره به یان ، حه زه که په ر ده کا . ئاوه که ی به شی پۆژکی قه لانشینه کان ده کا . گومبه زکیان له پښکی عه رزی له سه ر حه زه که هه لخصتوه که له پيش چاوان ون بێ . پیتی ده لێن (سولق) ، بۆ پاراستنی حه وزخانه که بورجکیان به پال قه لاکه وه هه لچنیه . له لای جنوبیه وه سه هۆلدا نیکیان سازکردوه که به به فر و سه هۆل ده ناخندری . له ته نه شت وئ حه وزیک هه یه تا نه و به فر و سه هۆلێ له هاویندا ده تویتوه و ده بیته ئاو به فیرو نه روا و له ویدا کۆبیته وه و له کاتی که م ئاویدا به کار بێ نه و سه هۆلدا نه ش قه لایچه یه کی له سه ر دروست کراوه و پاسه وان و تفه نگچی له سه ر دانراوه . به ویش ده لێن : (بوزلق) یا (قارلق) ، پښگای ویش وه ک پښگای (سولق) له ده ره وه پا ونه .

به کورتی ئەم قه لایه له پینچ قه لا پێک هاتوه . یه کیان نه سلێ قه لاکه ، یه ک قه لای خوارێ ، یه ک قه لای سولق و یه ک بوزلق و نه وی دیکه یان بورجی گه ره ی ده ره وه ی ده رگای

پوڅه لات که له پښشدا باسماں کرد. هر پښنچ نه وڼده بهرې و قايمن که په يکی تيږه وی بیر و ميږولهی خيال رښيان تن نابا و وښيان هه لڼاگه پښي».

پيم وايه نه گهر ماموستا هر نه وڼدهی نه سکه ندر به گ وهک دوږمنيگ له سر قه لای دمدن نووسيويه تی ده خوښنده وه، جا واقعييه تی ميږويی به و خيال له بهرې و ناسکهی خوی ده پازانده وه. چيرۆکه جوانه کهی ده گه يشته پښی شاکاره کانی نه ده بی بهرې نووسره به ناويانگه کانی جيهان.

له عالم نارادا ناوی هه موو سه رکړده کانی قزلباش و زور له پاله وانانی کورد هاتوون. چنډ خوش بوو ماموستا قاره مانسی دهره جه يکی خيالسی نه خولقاندبان و قاره مانه نه سلبييه کانی ناوېرېدان. جا که يفی خوی بوو بازرگانی عره بی ناو ده نا (نښين به توته) يا نا. چونکه ده توانين ته نويليگ بڼ نه وه بهيتينه وه که نه و بازرگانه به ناوی جيهانگه پښی به ناوبانگ کراوه و مه بهستی نه و جيهانگه پښه نښه.

نامه ويی باسی نه وهی بگم که وا دياره ماموستا له دوايی چيرۆکه کهيدا ماندوو بووه و پشوی وهک پښشو دريځ و له سره خو نښه. چاره نووسی بهی ټوری پاله وانه کانی نادياره. چونکه نه م شيوهم له زور داستانه کانی پووس به تاييه تی شاکاره کانی ټولستوی مه زندا ديوه و ماموستاش که م و زور له زير تاوی نه واندایه بویه هيچ له م باره دا ناليم. به لام ده وږيم بلیم باسی گه ماروډانی قه لا و قه لاداری نه ميرخان و خوږاگری کوردان و بی به زه بی دوږمنی کورت بږيوه ته وه. چونکه بهی هره گرنگی کاره ساته که که سه رنجی خو مانه و بيگانهی پاکيشاوه و ناوی نه ميرخانی له ميږوی کوردستاندا به نه مری هڅشتوته وه نه م به شه يانه.

له نيور کورده واريډا باوه ده لښ ښي قه لانشينه کان به تاييه تی ښه کانی نه ميرخان له قه لاداريډا به شداريوون و له به يته که شدا نښاره ی بڼ کراوه. وهک ده لښ:

«کي بوو له خاتوون په روه ري»

گوتی: کاک نالی نه تو ماوی نه تو ش هه لي»

هه روه ها مه شه ووره ده لښ ښه کانی نه ميرخان و گه وره گه وره کان پاش گيرانی قه لا و کورډانی پياوه کانی، خوږيان له قه لا هه لداشتوه تا نه بڼه ديلى دهستی دوږمنی بی شهرم. له به يته که گوتراوه:

«کي بوو؟ له خاتوونی خانی

قبول ناکن کافرستاني

خۆمان هه‌لده‌دیزین له چل که‌وانی»

مامۆستا ویستوویه‌تی نه‌خشی ژیا‌نی کورد له‌ خه‌باتی پر‌گاری‌خ‌وازی‌دا به‌ر‌چا‌و نیشان بدا و جوانیشی نیشان داوه. نه‌ویش زۆر جوان با‌سی نه‌وه‌ی کردووه که ژنه‌کان خۆیان کو‌شت‌ووه. بۆیه داخ‌م نا‌چێ نه‌یزانیوه که یه‌کی‌ک له‌ ژنه‌کانی نه‌میر‌خان که نه‌سکه‌نده‌ر به‌گ نه‌ک بێ‌زی نایه‌ ناوی به‌رێ به‌ل‌کو قسه‌ی سوو‌کی‌شی پێ ده‌لێ، شه‌ش سا‌ل پاش گیرانی قه‌ل‌ا سه‌ره‌له‌نوێ قه‌ل‌ا ده‌گرێته‌وه. دل‌نایام نه‌گه‌ر مامۆستا نه‌وه‌ی ده‌زانی چیرۆکه‌کی دوو به‌رگ ده‌بوو. چون‌که ئازایه‌تی و فیدا‌کاری نه‌م ژنه‌ کورده به‌شه‌ره‌فه خۆی به‌ر‌گێ‌ک چیرۆک هه‌ل‌ده‌گرێ.

مامۆستا با‌سی عه‌شیره‌تی شکاک ده‌کا که ئیستا له‌ ده‌ورو‌یه‌ری قه‌ل‌ای دم‌دم ده‌ژین، به‌لام له‌ سه‌رده‌مه‌یدا هه‌چ ناویان نییه. که‌چی با‌سی عه‌شیره‌تی گه‌وره و به‌نا‌ویان‌گی جه‌لالی نا‌کا که به‌دا‌خ‌وه له‌ سه‌رده‌میدا ته‌نیا عه‌شیره‌تی‌کی کورد بوون یارمه‌تی شا عه‌بباسیان داوه و به‌شی زۆریان له‌ نێو قزلباشدا بوون و ژماره‌یه‌کی که‌میان له‌ سه‌نگه‌ری شه‌ره‌فدا به‌ر‌گرییان کردووه.

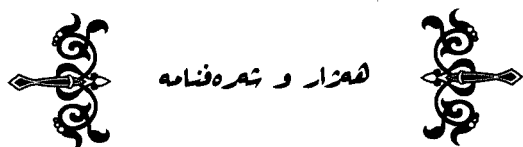
مامۆستا ویستوویه‌تی به‌نه‌قه‌ست بلێ شه‌ری کوردان زیاتر به‌تیر و شیر بووه به‌لام له‌ پاستیدا نه‌میر‌خان تۆپ و تفه‌نگیشی بووه، له‌باری چه‌ک و قۆرخانه‌وه ته‌نگاو نه‌بووه. هه‌ر بێ ناوی و تین‌وایه‌تی شه‌پ‌زه‌ی کردووه و وای لێ کردووه له‌ قه‌ل‌ا بێته‌ده‌ر و شه‌هید بک‌رێ. له‌ پێش‌دا گوتم من له‌ خوێندنه‌وه‌ی خه‌تی پووسیدا کو‌لم و چیرۆکه‌کی مامۆستا عه‌ره‌ب شه‌مۆم نه‌خوێندۆته‌وه. جا بۆیه ناتوانم له‌سه‌ر شیی‌وه‌ی نووسینی نه‌و چ قسان بکه‌م. به‌لام نه‌وه‌که‌ی مامۆستا شو‌کور مسته‌فام چه‌ند جار خوێندۆته‌وه و به‌پاستی چیژم لێ وه‌ر‌گرت‌وه.

عه‌یبی کار له‌وه‌ی دایه ئیمه تا ئیستاش زمانیکی ستانداردمان نییه که که‌س نه‌توانێ لێی لادا. هه‌روا به‌هاسانی‌ش ناتوانین نه‌م زمانه پێ‌ک بێ‌تین و خۆمان له‌ پاشا‌گه‌ردانی پر‌گار بکه‌ین. ما‌وه‌یه‌که هه‌ندێ‌ک له‌ نووسه‌ره زانا‌کانمان به‌کرده‌وه بۆ نه‌م کاره به‌نرخه‌ تێ ده‌کو‌شن.

ده‌وێ‌رم بلێم مامۆستا شو‌کور مسته‌فا یه‌کی‌ک له‌ ئالا هه‌ل‌گرانی نه‌م خه‌باته‌یه و له‌پ‌یزی پێش‌ه‌وه دایه، مامۆستا وه‌ک پیا‌وی‌کی زانا ده‌ستی له‌ ته‌عه‌سو‌بی نا‌وچه‌گه‌ری هه‌ل‌گرت‌وه و له‌ نووسینه‌کانی خۆیدا هه‌ول ده‌دا له‌ هه‌موو شیی‌وه‌کانی زمانی کوردی که‌لک وه‌ر‌ب‌گرێ و به‌به‌روای من له‌م کاره پ‌ر سووده‌شدا سه‌ر‌که‌وت‌وه.

مامۆستا تڭ ده کۆشن کام وشه په سه ن و سووک و په وانه و کام کینایه له سه ر زاران
خۆشه به کاری بښن. له به کاره ینانی وشه ی داتا شرای نا په سه ن و دزیو و ناشیرین خۆ
ده پاریزی. زۆر شاره زای پږ زمانی کوردیه و له ژیر ته سیری زمانی بیگانه دا نانوسی.
مامۆستا خوینده وار و پوونا کبیره، زۆر گه پاوه، گه لیکی خویندوه ته وه. زه حمه ت و
کویره وه ری کیشاوه و نه زمونیکی ته وای وه سه ریه ک ناوه. له سایه ی ئەم ئەزمونه دا
گه ییوه ته ئەم قه ناعه ته که هیچ شیوه یه کی زمانی کوردی با زۆریش ده وله مه ند و پږ
وشه بڼ به ته نن ناتوانن بڼ به زمانی نه ده بی نه ته وه که مان. جا بۆیه ئەم پږیازه ی گرتۆته
پیش که له پیکه ینانی زمانی ستانداردی کوردیدا به شداریڼ. سه ره پای نه وانه هه رگیز
وه ک پیاویکی له خۆبایی له نووسینه کانی خۆی دلنیا نییه و به شووره یی نازانی پاویژی
به دۆستان و نیزیکانی خۆی بکا. نه وه ش ئاکاریکی باشه و پیاو ده گه یه نیتته ئامانجی خۆی.
مامۆستا شوکور له میژه به نووسه ریکی سه رکه وتوو ناسراوه. به لām به بهرپای من له نووسینی
ئەم چیرۆکه دا خۆی گه یاندوه ته ترۆپکی هه ره به رزی نه ده بی کوردی. له پیشدا گوتم ئەم
چیرۆکه له چاو نیوه رۆکه وه له نه ده بی کوردیدا نه گه ر بڼ وینه نه بڼ که م وینه یه. ئیستاش
له خۆم پاده بینم بلیم له چاو پوآله ت و فورمیشه وه هه ر وایه.

وته یەک له پیشه کی شه ره فنامه دا

ته په سالی وام نه دیوو، هه وری په ش و چلکن به رینیکی عاسمانیان به رنه ده دا، ته م له سه ران نه ده په وی، باران هه لی نه ده برینگاند. پوژ نه بوو چهند په هیلای توند نه هینن و شه و نه بوو چهند پیزه ی به خو پرهم نه بارن، شریخ و هوپی هه وران نه ده پساو به بن نیوپ... بریسکه ی ده دان...

له نگیزه و باس ریشک و قوچ چلپاو و جلیتاو پرستیان له که ل ده بری، که ویه به فر و پونوو هه ره سیان ده هینا، زه وی ده جمی و پیویان جمگه یان ده دا.

له به هاره ته پ و تووشه دا و له پوژه گرژ و موانه دا، له بناری کیوه سه ره رزه کانی کوردستان، له بنکه یه کی پیشمه رگه تووشی یه ک هاتینه وه.

من و هه ژار له مندالییه وه، هاوال بووین، ویکرا په په وازه و گه وه ببووین، هه په تی لاهه تیمان پیکه وه له ناو چوار دیواری قوپماوی پر له جولا ته نه ی حو جره ی کزنه مزگه وتانه دا راپوار دیوو... نیستاش وا به سه ری پیری، پاش بیست و نه وه نده سال لیک دووری و هه لبران و تامه زرویی یه کترمان ده دیته وه... نه هاتی و لیقه ومان هه ردووکمانی که نه فت و که له لا و پیر و زورهان کردبوو. نه و نه ستور ببوو من لاوا، نه و له بهر ورگ و گه د گیپالی پشووی لی برابوو، من له بهر کزی و بن هیزی هه لاکه ی سه رم ده هات... دیسان سه رمان گه یشته وه یه ک و بووینه وه: یه کمال. مالی چی؟ دوو لیقه ی شپ و په تووپ، سه ره رینی په پیلو و هه لوه شاو، هه ریه که ته خته شکاویک و به هه ردووکمان چرایه ک و چادانیک و

دوو پیاڵه‌ی پووکیش و ئاوخۆره‌وه‌یه‌کی گلینه و ئاوێ بیته و ده‌ستان بشۆ. ژووره‌که‌مان به‌وشکه‌برد داندرا‌بوو. دیواره‌کانی خوار و خێچ بوون، له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ زگیان دابوو. هه‌یچ دیوکی سواغ نه‌کرا‌بوو، باگی‌په‌وه‌ی نه‌بوو، ئالو‌داره‌کانی که‌پوا‌وی بوون و چه‌که‌ره‌یان ده‌رکرد‌بوو.

هه‌لاشه‌که‌ی داچۆرا‌ بوو، بۆساردیکی پیسی لی ده‌هات... هه‌نده ته‌نگ و ته‌سک بوو به‌چیره‌چیر جێمان ده‌بۆوه. هه‌ند تاریک بوو به‌نیوه‌پۆ چرای ده‌ویست. هه‌ند نه‌وی بوو، ته‌یدا هه‌لنه‌ده‌هاتینه‌وه...

قسه‌ی خۆمان بێ زۆریش تێر و پڕ نه‌بووین. ده‌گه‌ل پێشمه‌رگه‌ جوان و جێله‌کان له‌سه‌ر خوانێک کۆ ده‌بووینه‌وه و ژمه‌نانمان یه‌ک بوو، زنده‌پارووی چه‌ور و نه‌رمی پیری چلێس و گرده‌نشیمان بۆ دیاری نه‌کرا‌بوو... گۆزه‌رانمان پێکه‌وه‌ مێخۆش بوو: ترش و شیرین تێکه‌لا‌و بوو، یادی پۆزانی رابردوومان ده‌کرده‌وه و دوا‌پۆزمان به‌راورد ده‌کرد... ئه‌وه‌نده‌مان خۆشی و ناخۆشی به‌سه‌ر دۆ و مێشکدا تێ ده‌په‌پی که‌ وه‌ک ده‌روێشه‌کانی چیرۆکی کۆن ده‌گریاین و پێ ده‌که‌نین، گریانمان به‌پێکه‌نین سواغ ده‌دا. یاخود بلێین زۆر زۆر پێ ده‌که‌نین و قاقا ده‌گریاین. شه‌وگا‌ر شه‌ق ده‌بوو، له‌ بێداری بێزار ده‌بووم باوێشک ده‌میان گه‌زێک پێدا ده‌چه‌قاندیم به‌وه‌نه‌وز و ورده‌ویژینگانه‌وه‌ ده‌بیره‌خه‌و راده‌چووم و ده‌لیفه‌ شه‌په‌که‌م ده‌خزام و ده‌مه‌ویست سه‌رخه‌ویک بشکێنم و شه‌که‌تی و کفتم نه‌مێنی. ئه‌و تازه وه‌خۆ ده‌که‌وت: چوار مێرده‌کی له‌سه‌ر ته‌خته‌ بێ به‌خته‌که‌ی به‌پانه‌وه‌ داده‌نیشت، کاغه‌ز و قه‌له‌می له‌سه‌ر کۆشی داده‌نا، که‌وله‌ تیسکه‌نه‌که‌ی به‌خۆی داده‌دا. ملی خوار و سه‌ری زل و شان و که‌ولێ که‌ سیپه‌ریان ده‌خسته‌ سه‌ر دیوار، ئه‌و شه‌وله‌بان و غوولی بیابانه‌ی وه‌بیر دێنامه‌وه‌ که‌ دایکم به‌سا‌وایی لێی ترساند‌بووم.

دیاره من لێم نه‌ده‌پرسی چ ده‌که‌ی؟ ئه‌ویش نه‌یده‌گوت چ ده‌که‌م به‌لام ده‌مدی: شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی له‌ده‌وری خۆی داده‌نان و له‌به‌ر یه‌کی راده‌نان و به‌تێرمان چاوه‌کانی بن چاویلکه‌ی بازبازنێیان به‌سه‌ردا ده‌کردن. هه‌ر له‌بن لیوانیشه‌وه‌ پرته و بۆله‌ی ده‌هات و ورته‌ ورتی بوو. جار له‌دوای جاریش جیره‌ی قه‌له‌مه‌ بۆری ده‌هات... به‌وه‌دا ده‌مزانی خه‌ریکی وه‌رگیرانی شه‌ره‌فنامه‌یه... که‌ وه‌ختی خۆی به‌فارسی له‌سه‌ر مێژووی کورد نووسراوه و به‌چه‌ند زمانیکیش ته‌رجومه‌ کراوه. به‌لام وا دیاره هه‌یج کوردیک به‌پێویستی نه‌زانیه‌و - یان ده‌خۆی رانه‌دیوه - بیکاته‌ کوردی...؟ چونکه‌:

شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی یان بلێن فارسیی شه‌ره‌فنامه‌ زۆر سه‌خت و گرانه و نه‌مپۆ

له ناو فارسی زمانانیشدا هه موو خوینده وارێک تێی ناگا ... بۆ ئه وهی ئه م پاستیه پوون کهینه وه ده بی توژیک به رهو پاش وه که پێین و سووکه ئاوړیک له ئیرانی زهمانی سه فه وی بدهینه وه .

سه فه ویه کان زۆله کوردی تازه ترکی له پێی ده رچووی دوو په گ بوون و به ملهوپی و که لۆری ده ژیان، له ژێر په رده ی ئابین و به ناوی وسین و هه باسه وه شه پیان به خه لک ده فروشت و له کوشتار و تالان و بپۆ به ولاره نه یانده زانی دنیا چ باسه ... گوله توپیکیان به سه د کتیبی باش نه ده گۆرپه وه، هونه ری جوان و شیعی ری پر مانا و په وان له لای ئه وان شیر و مه تال و تیروکه وان بوو، ئه گه ر کاریان بکه وتبا نووسینیش، نووسه ریکی وایان ده ویست که به پاروه به رماوێک و چنگه دراوێک کلکه سووته یان له به ر بکا و کێچیان بۆ بکاته گا و به که ر بلن شیر و کویر به چاوتیز دانن و دز و بن ویزدانان به خدری زینده قه له مداد بکا ...

نووسه ری هونه رمه ند و کارامه و بپوا به خۆ شه رمیان له خۆیان ده کرد و پێیان زۆر شوو ده بی بوو ئاوپوویان به ئاو په رۆ داکن و ویزدان به گیرفان به فروشن ... به ناچاری خزینه گۆشه و که نارانه وه و هه لوه دای شاران بوون و هیندیک له هیند سه ری هه لدایه وه و که لیکیش بن ناوونیشان توایه وه ...

خوێری و توژیش که ببوونه گۆشتی سه ر چه په ر، به بلوێری خاوه ن زێر و زۆران که وتنه سه ما و سه ر و گوێلاکی ئه ده بی فارسییان له به ر پێدا پلێشاوه و خمی لئ شێواو له به ر یه ک هه لوه شا و په تینرا و نسکۆی برد و ئه گه ر سه فه وی گۆریان گوم نه بووبا ... له مردن نه ده که پایه وه . له پاش ئه وانیش هه تا درهنگ هه ر خۆی به سه ر پێوه نه گرته وه ...

شه ره فخان له و پۆژگاره ئه نگوست له چاوه دا چاوی کردۆته وه و له ناو ته پ و توژ و گیره لۆوکه ی سه فه ویدا به خۆدا هاتوه، له مالی شادا ئه و فارسییه دزیو و بن شه ری پێ خویندراوه! به لām ئه و کابرا بلیمه ت و هه لکه وتوه زۆر به ده خۆ را دیوی باسکی لئ هه لمالیوه و له و گێژاوه خۆی په راندۆته وه و هیناویه ئه ده بیاته بێ له زه ته که ی ئه و پۆژه ی به با کردوه و له که وی داوه و به ردبژێری کردوه و به دانسته سه ی کردوه و توێکلی فری داوه و کاکلیکی پاک و خاوین و تیرگۆشتی لئ هه لبژاردوه و له سه ر په ری شه ره فنا مه ی داناوه و به نمونه ی په وانی و جوانی پێشکه ش به فارسی دۆستانی ئه و زه مانه ی کردوه . به لām له راستیدا ئه و کاکله جوان و به رچاوه ش چونکه به ری داری ئه و دیمه کاره یه، هینده په ق و چیره ددان ده شکێتی ... جا من هه رچه نه ده ده مزانی هه ژار فارسی ده زانی و زۆر

باشیشی ده زانی... به لām له دلی خۆمدا پێم وا نه بوو ده توانی ئه و گابه رده له سه ر شان دانی و له و کهل و به نده نه رژد و کوپه سه رکه وئ!!

وه رگێپانی ئه و کتێبه ره ق و زله پشووێ درێژ و جیگلدانه ی گو شاد و له کار نه وه ستان و په نه جی فه ره ادی ده وئ... پیاوی ده وئ به درێژی سāl و مانگ سێ سه ره ی له سه ر هه لنه گرێ و هه تا ئه و که لاوه هه راوه له هه موو لاوه سه ر نه گرێ کاری به کاری که س نه دایی... هه ژاری وا شل و شه وێق و په پێو بلāو، له لایه که وه به بنکه پابگا و له لایه که وه ده سه ته چیه ی گرێ شو پش بۆ ئێزگه کۆ بکاته وه و له لایه کی تریشه وه کارسته ی پۆژنامه و شه و نامه ئاماده بکا... سه ره پای هه مووانیش وه رگێپانی شه ره فنامه ی شه ره فخانیش سه ریار بێ و ئه ویش پاپه پێنی؟ هه یه وو!! چی به سه ر چیه وه؟ بپوام وا بوو هه وایه که له که لله ی داوه و کرمیکه له سه ریدا ده جوو لێته وه هه ر سه ریکه و لێی وه په ز ده بێ و وازی لێ دێنی.

به هار پیر بوو، باران وه ستانه وه، هه ور په وین، تاو خۆی نواند، ته م و مژ بوونه هālā و ده گه ل به فره ی پار چوونه وه، گزنگومبه ت که ره ما شālāوی هێنا و جپو جانه وه، ژیا نه وه و دوژمنانی کوردستانیش ده گه ل تینی که ره ما بوو ژانه وه، وه ک ژه نگه سووره هاپوو ژان و ده سه رچاوی نیشتمان په ره رانی کورد هālāن... پۆژانه له به ر گرپه گرپه فرۆکه و گرمه و زرمه ی بۆمبا و ته ق و تۆق و شه وانه له به ر هاشه هاشی ماران که به درزی دیوار و کون و که لێنی باندا بۆ پاوی مشک و نانی وشک سه ریان به ژووره که ماندا ده کرد... تۆقه ره مان لێ هه لگیرا و سانه وه مان لێ تۆرا و له هێلانه که ی ته ره بوو...

به ره له وه ی بزانه شه ره فنامه ی کوردی سه ری به کوئ که یشت، چاری ناچار لێک هه لپراین و هه ریه که بۆ لایه ک باز ده بووین و وێپای که و ده ری ده گه ل به فره ن هه لده کشاین... سāl پایزیکێ دره نگ بوو، سیخوار له به ر په ساران هه لێ نابوو. ئاو ره خۆشه و یست بپوو، له ده وری ئاو پگی پڕ له پۆلوی داریه پوو دیسان ژیا نی دووباره ده قی جارانی گرته وه... ئێمه ی وا سوێر قسه هێشتا له چه نه چه نی چاک و خۆشی نه وه ستا بووین و هه ژده ر هه ژده ر قسه مان له ده م ده ر ده په پی... هه ستا و له سه ر ده لا قه وه له کۆنه ته وراتیک نه و ی و خسته یه ئامیزه وه و گوتی: ده ها بیخوینه وه... به لām که ردنت ئازا نه بێ ئه گه ر به چاری دوژمن سه یری نه که ی و ئۆبālم به ملت ئه گه ر هه ر په خنه یه ک به بیر دادی، چاری لێ بپۆشی و پێم نه لێی... ئه گه ر دۆسته ی بمریه ته و نامه وئ قانه قدیله م ده ی... ئه گه ر چرووک و پووکت وه به ر چاو بێ و ده نگ نه که ی تووک له مندālت نه یه. منیش به بێ فوو له دۆکردن

لیفه‌کۆرم لێ پاخست و شانم لێ داخست و شه‌ره‌فنامه‌ی فارسیشم له‌لای خۆم دانا و
هه‌زارنامه‌ی کوردیم نۆر به‌وردی خوینده‌وه و ده‌گه‌ڵ ماکه‌که‌یدا له‌به‌ریه‌کم پانان و چۆن
هاته به‌رچاو، ئاوا‌ی ده‌گێپمه‌وه:

پیاو هه‌ق بـلـی ده‌رباره‌ی میژووی کورد هه‌رچی شه‌ره‌فخان به‌دڵ نیازی لێ گرتوه
و ده‌ستی بۆ بردوه خستویه‌ته سه‌ر کاغه‌ز. نوک و به‌دی هه‌ر له‌ سیر هه‌تا پیاوی
نۆر به‌ده‌سه‌پاکی پاگوێزاهه و به‌رگه‌ عه‌جه‌میه‌که‌ی لێ دا‌پناهه و جوان و قازاخ شو‌راوه
و جلوه‌به‌رگی نۆر نایابی کوردی ده‌به‌رکراوه و به‌خش‌ل و زێڕ و سس‌له‌و‌پپله و خ‌رینگه و
تۆیه‌ی کوردانه‌ پازاوه‌ته‌وه و نه‌گه‌ر ده‌بینی هه‌زار قو‌پ‌ع‌ان ده‌خۆی: که‌ نه‌و کتێبه‌ هه‌رگیز
به‌بۆره‌ خ‌زما‌یه‌تیش نه‌چۆته‌وه سه‌ر فارسی و هه‌ر زکماک کوردیه‌ی به‌کوردی په‌سکاوه.

هه‌ر که‌س بزانی ته‌رجمه‌کردن ده‌بێ چۆن بـئـ؟ تێده‌گا که‌ هه‌زار له‌ هونه‌ره‌دا
دوانه‌که‌وتوه و بگه‌ر نۆریش له‌سه‌ره‌...

ئه‌وانه‌ی ئه‌م کتێبه‌ ده‌خویننه‌وه و له‌وانه‌یه‌ پێیان سه‌یربێ که‌ هه‌زار نه‌و کوردیه‌ی چۆن
فی‌ر بووه؟ به‌لام بۆمن که‌ له‌گه‌پ و گه‌مه‌ی سه‌ر سه‌رانگوێلکانه‌وه ده‌گه‌ڵی گه‌پاوم و ده‌زانم
چۆن ژیاوه له‌ کوێ ژیاوه و له‌ چهند سه‌رچاوه‌ی هه‌لێنجاوه ... هه‌یج شتێکی سه‌مه‌ره‌ نییه
و به‌لای منه‌وه با‌ری خۆیه‌تی:

به‌به‌پوا‌ی هه‌موو کوردی زانیکی له‌ پاس‌تی نزیک و له‌ شه‌په‌ گه‌رپه‌ک به‌دو‌ور ته‌نانه‌ت
به‌به‌پوا‌ی نۆربه‌ی پۆژه‌له‌ات ناسانی پۆژئاواییش له‌ناو زاراوه‌ی سۆرانی‌دا شێوه‌ی موکریان له‌
هه‌مووان پاک و په‌وانتر ماوه و وشه و پاوێژی ده‌می بێگانه‌ی نۆر که‌متر تی‌ خزاوه. له‌ناو
موکریانیشدا ناوچه‌ی بۆکان له‌و باره‌وه سه‌رتۆپه ... هه‌زار، موکریانیه‌ی سه‌ر به‌ناوچه‌ی
بۆکانه و مندالی ئه‌و ناوه‌ هه‌شتا سه‌ریان له‌ هه‌لکه‌ نه‌جو‌ولاوه‌ته‌وه له‌ کوردیدا بلب‌لن و
زمانیان هه‌تا بـلـی په‌وانه ...

بابی هه‌زار زانا و کوردپه‌ره‌ست بوو، هه‌موو کوردستان گه‌پا‌بوو، کرمانجی و سۆرانی
نۆر باش ده‌زانی و له‌ نه‌ده‌بی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تورکیدا ده‌ستتێکی با‌لی
هه‌بووه ... هه‌زار له‌سه‌ر کۆشی ئه‌و باب‌ه‌ زمانی گرتوه و قسه‌ی خۆش فی‌ر بووه و د‌ل و
میشکی به‌شێعر و چیرۆکی کوردی پاهاتوه ...

له‌ دێ گه‌وره‌ بووه، ده‌گه‌ڵ مندالان به‌و کوردیه‌ی بێ گه‌رد و ساکاره‌ دواوه، ده‌گه‌ڵ
کی‌تۆلندا له‌وبه‌ر له‌وبه‌ری چیاوه بال‌لۆره‌یان بۆ یه‌کتر هه‌لداوه ... شه‌په‌جنێو و ف‌ر پێک‌دادان
و ته‌وس و پلار و توانجی پیرزێتانی بیستوه ... شه‌وانه به‌لایه‌لایه‌ی دایکه‌ کوردی

موکریانى دهخو پاچوو، بهیانی بهورینگه ورینگى دلتهزینى کیزه کوردی مهشکهژین وه ناگا هاتوو... له مزگهوتى لادى، بهیت و لاوک و هیران و گهلۆ، شهو و نیوهشهو و درکانه و نازیزه و پایزه و سوارۆ، گوچکهیان ناو داوه...

به میرونداللى له خانهقای شیخی بورهانی خویندوو که دهتگوت کهشتى نوحه وهه موو توخم و توویکی لى کۆبۆوه. هه ر شىوه و زاراوهیهکت بویستایه ده بهردهست دابوو... له په ریز و خیرۆکی پیران و زانایانى وهک: سهید په شید و سهیفى قازى و شیخ محهمه د و مامۆستای فهوزى دهسکه نهى کردوو و گولى هه لگرتوو نه وه... که پیش گه یشتوو ده دۆست و هاو نشینی شاعیران و نووسهران و کوردی زانانى وهک: مه لا مارف و خاله مین و قزلجى و حه قیقى و جه وهه رى و کاکه په حمانى موته دى بووه که له و باوخۆشتر بوون و هه ریه که یان له نه ده بى کورده واریدا ده ریا یه ک بوون... له بهر ده ست و له ژیر چاوه دیری پیشه و، «قازى محهمه د» ی نه ده بدۆست و نه دیب په روه ردا فیری پۆژنامه نووسى بووه و شیعری به کۆمارى کوردستان و شوپشه که ی هه لگرتوو نازناوى شاعیری میلی پى دراوه...

له ژيانى ناوهره ییشدا به ده ردى خۆى گوته نى: به شه قى زه مانه فیری شىوه لىک جیاوازه کانى کرمانجى کراوه. له ژيانى پیشمه رگه ییدا شاره زای شاره زوور و شارباژێر و گه رمیان و بیتوین و هه ولێر و کۆ و خۆشناو و سورچى و باله کایه تی و ناوده شت و گه لىک شوینى تریش بووه و هه ر پیرى کى کوردی زان و زیندووى ده ست که وتوو ده ژۆر به وردى دۆزیوه و هه رچى له ده میانه وه ده رچوو قۆزیویه ته وه نه وه مووى کۆکردۆته وه به کاه وه خۆ له بێژینگى داوون و بنزیلى جودا کردۆته وه و ساغ و پته وى هه لېژاردوو و به میشک و دللى خۆى سپاردوو... ئیدی بۆ سهیره که هه ژار کوردی زانیکى هه لېژارده بى؟

هه ژار بۆ ته ونى نه و کره له بار و سفته ی خۆى، شىوه ی موکریانى کردۆته ته خت و بۆ نه خش و وینه کانى وشه ی په نگین و خۆپه نگ و جوانى هه موو زاراوه کانى تیه داوه و تا بۆى کراوه خۆى له پايه ل و پۆى وشه ی نامۆ و بێگانه و کوردی داتا شراوى تاقولا و نا په سه نى تازه پێداکه وتوو پاراستوو.

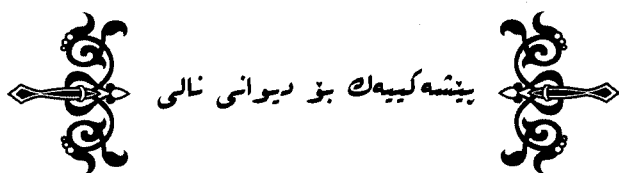
سهیر له وه دا به ده لێتى شه ره فخان و هه ژار لێکیان گێراوه ته وه. له پۆژگارێکدا که هه ژار شه ره فنا مه ی کردوو به کوردی، زمان و نه ده بى کوردی له بهر بى سه رو به ره بى و به ره لالایى خه ریکه به مه ره دى زمان و نه ده بى فارسى، زمانى سه فه وى بچى... له سایه ی نه زانانى خۆپه سنده وه ئالۆزى و شىواوییه کى ژۆرى تى که وتوو و مه ترسییه کى گه وه هه په شه ی

لێ ده کا!

بیگومان هه‌زاریش هه‌ستی به‌و مه‌ترسیه کردوه و لام وایه مه‌به‌ستی هه‌ره گه‌وره‌ی
له وه‌رگێڕانی شه‌ره‌فنامه بووژاندنه‌وه‌ی زمانی کوردی بووه و ده‌یه‌وێ له‌ مردنی بیاریزی...
جا چونکه مه‌یدانیکی فرت و فره‌وان و پان و به‌رینیشی بۆ هه‌لکه‌وتوه و توانیویه و
به‌که‌یفی خۆی قه‌له‌می تیدا باژوێ و خزمه‌تیکی هه‌یژا به‌زمان و نه‌ده‌بی کوردی بکا...
هیچ به‌دووری نازانم که هه‌ندێک له‌و که‌سانه‌ی چه‌ند ساڵه‌ ده‌گه‌ڵ نه‌و خم لێ شێوانه‌ی
زمانه‌که‌دا پاهاتوون نووسینی هه‌زاریان به‌دڵ نه‌بی... نه‌وانه‌ی له‌ ده‌باغخانه‌دا کار ده‌که‌ن
به‌بۆنی گولاو ده‌پشمن و سه‌رگێژه ده‌گرن و تا فێر ده‌بن ماوه‌یه‌کی ده‌وێ.

من له‌و بپوایه‌دام که شه‌ره‌فنامه‌ی هه‌زار ده‌بی بکریته به‌ردی بناغه بۆ کوردی نه‌ده‌بی
و زمانی یه‌کگرتوویمان. هیوادارم هه‌موو کوردیکی، کوردیخواز و دڵسۆز که‌لکی لێ وه‌رگێڕ
و هه‌زاریش هه‌ر به‌وه‌نده‌وه نه‌وه‌ستی و درێژه به‌خزمه‌تکردنی زمانه‌که‌مان بدا و درێخی
نه‌کا...

ہم موو کوردیکی پاک، چاک، دیندار، دلّسوز و ئەدەبدۆست، ئەگەر بەدّل و گیان خۆی
بەمنەتبار و قەرزدارى مامۆستای هیژا و زانای کورد مەلا عەبدولکەریمی مودەرپیس نەزانی
ناھەقی دەکا. چونکە مامۆستا و کۆپە کارامە و لیژانەکانی بەھەموو هیژ و توانای خۆیانەو
بەھیچ باریک لە خزمەتی کوردی چارەپەشی، دوورە بەشی ھەزار درێخیان نەکردووە.
بەپاستی ئەم خزمەتە بەنرخانەى ئەم بنەمالە چاکە، بەدین بەفەرھەنگ، بەزمان،
بەئەدەب و ئاکاری کووردییان کردووە شایانی ئەوپەڕی پێژ و سوپاسە. یاخوا لەم لایە
لە بەلای لابەلا دوورین. بەردی سارد و گەرمیان وەبەر پێ نەو و لەولاش وەبەر ئالای
پێغەمبەر کەون و حەشریان دەگەڵ حەشری پیاوچاکان بێ. پێموایە خزمەت بەکوردی
زۆر لێکراو چاکە یەکە کە لەپیش چاوی بینائی چاوان بز نابی و پاداشی دنیا و قیامەتی
دەبێ.

گەڕیدەیی و دەربەدەری ئەو سوودەى بۆ من ھەبوو کە لە نێزیکەو بەخزمەت مامۆستا
بگەم و دەستی موبارەکی ماچ بگەم و بزنام کۆگای نور و دەریای بێ سنوورە.
جاریک دەگەڵ چەند مامۆستای گەورە و ماقوول لە بارەگای حەزەرتی غەوس لە
حوجرە تەنگ و چکۆلە کەیدا لە خزمەتی مامۆستا دانیشتبووین، من ئەو بیرەم بەمیشکدا
دەھات ئەگەر ھەموو نوسینە بەنرخەکانی ئەم مامۆستا کورتەبالا، پەزاسووکە، خوین
شیرین و قسەخۆشە بێنی و لەتایەکی تەرازووی باوئ و جەستەى لاوازی خۆشی لە تايەکی

دیکه بخه ی نایا سه ری وه میچی حوجره که ی ناکه وئ؟

دیاره ئه وینئکی پر سۆز، ئیمانیکی پیروژ و ئیراده یه کی قهوی و پته و ئه م پیره خاوینه و ئه م زانا که م وینه ی هان داوه که له و ته مه نه دا له خزمه ت به زانسته، به ئه ده ب، به ئیسلامیه ت و ئینسانیه ت خافل و بن ناگا و شه که ت و ماندوو نه بن.

باسی یه که یه کی نووسراوه کانی ماموستا وه که ته فیسیری قورئانی پیروژ و شه ریه تی ئیسلام و... نه به منی بن ده سه لات ده کرئ و نه له و کورته باسه دا ده گونج، ئه م ئه رکه له ئه ستۆی ماموستایانی ئایینی و شاره زایانی ئه ده ب و پسپۆرانی زانسته که هیوادارم که مه ترخه می نه که ن و شوینه واره به که لک و باشه کانی ماموستا پتر به خه لک بناسین. له باره ی شه ریه تی ئیسلامدا پای ماموستایه کی شاره زام پرس، فهرمووی هه ر که سه بۆ خۆی بۆچوونئکی هه یه، من به پاشکاری ده لیم تا ئیستا کتییی وا ته واوله باره ی فیه ی شافیهیدا نه نووسراوه.

من لیره دا ده مه وئ به کورتی له باره ی ئه م دیوانه شتیک بنووسم. به بپوای شاره زایانی شیعر و ئه ده ب نالی یه کیکه له گه شترین و پرشنگدارترین ئه ستیره به رزه کانی ئاسمانی ئه ده بی کوردی. ته نیا ره خنه یا به ئه ده بتر بلیم ده ردی دلئکی له شیعر نالیان بوو ئه وه بوو که تیگه یشتنی شیعره ناسک و ورده جوان و په وانه کانی زۆر هاسان نه بوو، پتویستی به شیکردنه وه، لی توئینه وه و وردیونه وه ی ته واول بوو. که سیک سێ زمانی عه ره بی، فارسی و کوردی نه زانیبایه چاک له شیعر نالی نه ده گه یشت. ماموستای مه زن هه ستی به و که م و کوپییه کردوو به بۆیه به خۆی و به کوپانییه وه، هه ستاون، تیکۆشاون په نجیان کیشاوه و به هه زاران زه حمه ت نوسخه ی ده ستنوسیان په یدا کردوون له بهر یه کیان پاناون و ئه و دیوانه به نرخه یان شه رح کردوو. له هه وه له وه پێشه کییه کی زانایانه یان بۆ نووسیوه که خۆی کتییکی سهر به خۆیه و خویندنه وه ی بۆ هه موو ئه م که سانه ی سه ریان له شیعر و ئه ده ب ده خوڕ پتویسته. له دوایه شیعره کانیان راست کردۆته وه. ماناکانیان لیداوه ته وه، هه لسه نگاندوو و له پیش خوینه ریان داناوه.

تا ئیستا کاری وا له نیو کورداندا نه کراوه. زۆر کهس له سه ر نالیان نووسیوه، به لام کهس نه وه ندیه ی خۆ پتوه ماندوو نه کردوو. ئه وانی باش بوون، ناته وایوون ئه وانه ی نه زانانه نووسرابوون هه ر نه بان باشتر بوو. هه یج کاریک ئه ویش کاری وا نه سته م و گران بی که موکووپێ نابێ، په نگه ئه و کاره گه وره ش نه خته نه قسئکی هه بن، به لام بیگومان هاوتا و وینه ی نییه.

من بۆ خۆم پتر له نێو چهرخه سهر و کارم دهگهڵ شیعری نالیدا ههیه ئهو سهردهمه که وهک سوختهیهکی نهزان له خانهقای شیخی بورهان بووم دهمدی مهلا زاناکان و موسسته عیده باشهکان له سهر شیعی نالی دهپۆن، ئهگەر نیوه خویندهواری وهک منیان بۆ حالی نهبوویان، هیچ نه بێ سهرنجیان بۆ لای مهله، لهو دهريا مهند و بێ بهستینه پاده کیشان، چاپ بوونی نالی له لایه ن کوردی و مهرویانی وه دهرویکی بۆکردمه وه ئهگەرچی ئهم دیوانه نازداره، بێ نازاره دیو و دوزمنی پۆلیسی دهوړانی رهشی پاشایهتی رهزاخان بوو به دهمس ههر که سهوه گیرابایه هاواری سهر و مالی بوو، بهلام من پهیدام کردبوو به دزییه وه ده مخوینده وه. موقبیل به چاپ کردنه وهی دیوانی نالی سهره پای ئهم که موکوپرپانهی له کاریدا هه بوو پتری به ره و تیگه یشتنی شیعی نالی بردم. نێو و نرکه و هیرشی گیو له نالیی نه تۆراندیم ته نانه ت چاپه که ی مووه فەقیشم نهک جارێک دهیان جار خوینده وه. خوالێخۆشبوو حاجی مهحمودی وه ته میسیم که بازرگان و ملکدارێکی پیر و خۆشه روق بوو، باش ده ناسی و بهو حاله وه دیتنی بۆ من هاسان نه بوو چونکه ئهو هاوین و بههار له دێ بوو، منیش ههر لادیی بووم و که متر دهچومه شار که زستانان به خزمه تی بگم زۆرم که لک له شیعر ناسی ئهو پیاوه وه رگرت که پهنگی که م کهس مابن له بیریان بێ ئه دیبکی چه ند به ئینساف و پیره پیاویکی چه ند قسه خۆش بوو. ئیستاش بۆم پهون نه بۆتوه ئهو بازرگانه زرینگه که سهروکاری دهگهڵ گهز و جاو و که تیره و مازوو و خوری و مافوو ده بوو چۆن ئهو هه موو شیعره کوردییه جوانانه ی له بهریبون. ئایا به یاز و دهستنووسی باشی بوون و ده ری نه ده خست یا حافیزه ی وا به هیژ و قهوی بوو که چی له بیر نه ده چۆوه. به په حمه تی خودای شادی. ناخ و داخ چه ن گه وره پیاومان بوون و حاجی قادر گوته نی: «له بهر بێ دهفته ری گووم بوون و فانی».

شەقی پۆزگار هەڵی داشتەم کوردستانی عێراق لەوێ زۆر نالی ناسم دیتن و باشتەرم نالی ناسی تا سەرم له بهغدا هیئا ده ر و به خزمه ت مامۆستا مه سعود محمه د گه یشتەم. تا ئیستا که سم نه دیوه وا له شیعی نالی بگا. گفتوولفتیکی خۆشی بوو که به به یانی سیراوی خۆیه وه دهاته شیکردنه وهی شیعی نالی خۆی مه ست و سه رخۆش ده بوو و گوێگری وه جۆش ده هیئا. داخه ناچێ ئهم مامۆستایه ئه ونده ی له سهر شیعی نالی ده دا ئه ونده ی نه ده نووسی تا کۆمه ل پتری که لک لێ وه رگرێ. له بیرمه له دانیه شتیکیدا که مامۆستا به عاده تی خۆی شیعی نالی شی کرده وه، یه کیک له دانیه شتوان له منی پرسی به بروای تۆ مامۆستا له باره ی نالیدا زۆر زیده په وی ناکا؟ گوتم: من له ته نیشت مه هاباده وه له لایه که وه تا سه رچاوه ی (زه لم) و له لای دیکه تا هاوینه هه واری سه رسه نگ گه پراوم و

دهگه‌ل زۆر مامۆستای گه‌وره دانیشتووم که سم نه‌دیوه نه‌وه‌نده شاره‌زای شیعرى نالی بن . که چی ده‌ویژم بلّیم نه‌و گه‌وره پیاوه‌ش به‌ته‌واوی له شیعرى نالی نه‌گه‌ییوه . مامۆستا مه‌سعود فهرمووی به‌خوا پاست ده‌کەى . من نه‌و مه‌له‌وانه نیم بینم نه‌وه‌نده درێژیی که بتوانم له ده‌ریای بن بنی شیعرى نالی نه‌و هه‌موو دوو و مروارییه‌نه بینمه‌ ده‌ره‌روا په‌له‌قازیه‌کی ناشیانه‌یه ده‌یکەم . به‌لکو شتیکم وه‌به‌ر ده‌سکه‌وئ . زۆری پئ نه‌چوو پۆژیک له خزمه‌ت مامۆستا مه‌سعود له کۆپی زانیاری کورددا خه‌ریکی کاربووم . کاکه حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم هاته‌ ژوور و گوئی : «ئیمه‌ مانای وشه‌ی (نه‌ی سوان)مان له‌و شیعره‌دا نه‌زانیه‌و ئیوه چۆنی بۆ ده‌چن» زۆرمان بیر لیکرده‌وه و نه‌مانزانی . بن نه‌ده‌بیم کرد و گوتم : «مامۆستا نه‌و کاته من گوتم جه‌نابیشت دیوانی نالیت به‌ته‌واوی بۆ ساغ نه‌بووه‌ته‌وه و تو گوتم پاست ده‌کەى من پیم وابوو ته‌وازوع ده‌فه‌رمووی به‌لام قسه‌که‌م وه‌پاست گه‌پا...» گوئی : «ماله نالیت نه‌شیوئ کئ سه‌ره‌ده‌ر له‌و هه‌موو ورده داوانه ده‌رده‌کا که نه‌و ناویه‌ته‌وه ؟ من چوو زانم نه‌ی سوار چیه‌ ؟» ئیجازه‌م لئ وه‌رگرت و چوومه‌ ژووری کاکه حه‌مه‌، هه‌رچی فه‌ره‌نگی فارسی و کوردی له‌ کۆرپدا هه‌بوون سه‌نگ و سووژنمان دان و سه‌ره‌وینمان دان و سه‌راوینمان کردن و نه‌و وشه‌مان نه‌دۆزیوه . دیاره‌ پاش ناھومیدبوون له‌ په‌راویزی لاپه‌ره ۳۳۴ دا گوتوویانه‌ دوور نییه‌ نیزه‌دار بن که له‌ شیعره‌که‌دا بن مانا نییه‌ . نه‌و پۆژه‌ی من گوتم کاکه حه‌مه‌ حه‌یف فه‌ره‌نگی ده‌وله‌مه‌ندی دوکتۆر (موعین)مان به‌ته‌واوی له‌ده‌سدا نییه‌ . ویده‌چئ نه‌و نه‌م وشه‌ی گرتبن . ئیستا که نه‌م دێرانه‌ ده‌نووسم فه‌ره‌نگی دوکتۆر موعین له‌به‌ر ده‌سدايه . نه‌و فه‌ره‌نگه‌ گه‌وره‌ش نه‌م وشه‌ی نه‌گرتوه . به‌لام وشه‌یه‌کی تێدایه‌ که پیاو ده‌خاته‌ گومانه‌وه که مه‌به‌ستی نالی په‌نگبئ نه‌م وشه‌ بئ و نه‌وانه‌ی دیوانی نالیان نویسه‌وه‌ به‌هه‌له‌یان تۆمارکردبن . فه‌ره‌نگی موعین وشه‌ی «نیساری» گرتوه‌ به‌مانا سوپاهی و له‌شکری و ده‌لئ . فیرده‌وسی له‌باره‌ی ته‌به‌قه‌ی دووه‌م له‌ چوار ته‌به‌قه‌ی جه‌مشیدا ده‌لئ :

صفی بر دگـردست بنشانند

همی نام نیساریان خوانند

و هه‌روه‌ها زیادی ده‌کا و ده‌لئ وشه‌ی (نیساریان) له‌ زمانه‌کانی ئێرانیدا سایقه‌ی نییه‌ و بن شک موچه‌ره‌فی (artistar)ی په‌هله‌وی (ئوستایی raeslara) به‌مانای (شه‌پکه‌ر

و سوپاهی) هاتوو و ئەم وشەیه لە فارسیدا بوو ته (ارتیشدار).

دۆزینهوهی ئەم وشە منی خسته سەر ئەم باوهپە که (نە ی سوار) (نە ی سیار) بێ، به‌غەلەت نووسرا بیتهوه چونکه زۆر پوونه و به‌هاسانی له شیعره‌کانی دەرده‌که‌وێ که نالی زۆر ئەهلی خوێندنه‌وه و مۆتالا بووه . دەسه‌لاتێکی زۆری به‌سەر ئەده‌بیاتی عەرەبی و فارسیدا هه‌بووه . وه‌ک به‌ئیشتیا له‌سه‌ریان نووسیوه گه‌پیده بووه و به‌کوردستاندا گه‌پاوه . ئەگه‌ر واش نه‌بێ ناشنایه‌تی ئەو ده‌گه‌ڵ بابانه‌کاندا حاشای لێ ناگرێ . ئەوانیش کتێبخانه‌ی ئەمیرانه‌یان بووه که نالی که‌لکی لێ وه‌رگرتوووه . ته‌ماشای ئەو چه‌ند شیعره به‌کەن بزانی من بێ به‌لگه وا نالیم:

نالیا ئەم غه‌زله تازە که تازەت گوتوو

به دووسه‌د مه‌سنه‌وی لویی لوبایی ناده‌م

نییه ده‌خلم له شانامه و مه‌سافی غه‌یری ئەم نوکته

که کوشته‌ی به‌ندی تۆیه هه‌ر که‌سی نازاد و نازایی

که دیتم ره‌نگی سه‌د ره‌نگی، گوتم بابایی عه‌یاره

که بیستم له‌فظی بیده‌نگی گوتم شیپوری شاپووره

به‌لێ به‌م شیعرانه‌را که ئەگه‌ر پێزم کردبان زۆر پتریان چێ ده‌گرت دیاره که نالی هه‌موو جۆره کتێبێک که ده‌خلی به‌مه‌لایه‌تییه‌وه‌ش نه‌بووبێ خوێندوه‌ته‌وه . که‌سیکی ئەسکه‌نده‌رنامه‌ی ئەفسانه‌یی خوێننیته‌وه و نه‌سیمی عه‌یار و شاپووری عه‌یار بناسن، ناشکرایه که شانامه‌ی فیرده‌وسی زۆر جار سه‌ره‌وه‌بن کردوو و ئەم وشە ی له‌ شانامه وه‌رگرتوو و ئەگه‌ر ئەوه‌ی زانیبێ که نه‌ی سیاری به‌ته‌به‌قه‌ی دووهم له‌ چوار ته‌به‌قه‌ی زه‌مانی جه‌مشید گوتراوه ئەوه ده‌بێ شیعره‌که له‌ ئەسلدا ئاوابوو بێ:

دیده نیگهبانی یار، نالهی دل نهی سیار
تیپی سریشکم هزار ناهه عهلهمداری من

یانی چوار ته به قه ی زه مانى جه مشیدی پیزکردبن و له باتی ته به قاتی له شکری تورکان
که له مه غولویه وه ره گیراون، (ئون) (یوز) (تومان) به کاری بردن چونکه گومان
له وه دا نییه که هزار پر به پیستی (تومان) ی مه غولویه. نایا تاقمه مومتازه کی نه حمده
پاشای دوستی وا ته به قه به ندی نه کردوه و نهو شیعره پر په مزه ی پاش نه مانى تاقمه که
نه گوتوه؟ جوابی به من نادریته وه. به لام ده غده غه ی له دلما پیدا کردوه.

ماوه شتیک له باره ی نالیدا باس بکم که تا نیستا کهس له و باره دا نه داوه. نه ویش
نه وه یه، جگه له وه ی نالی خه ریکی پیکه تئانی زمانى یه کگرتوی کوردی بووه، شوپشی
نه ده بیشى کردوه. نه م په سمه ناله باره ی له دیوانى شاعیره کانی پیشوودا هه بووه که
له نه لفه وه تا یا بکه نه قافیه له دیوانى نالیدا نییه. کوا قافیه ی (ل) (ظ) (ذ) (ع)
(خ) (غ) له دیوانه کهیدا؟ که دیوانى شاعیره هه ره باشه کانیشی دزیو کردوه. له باتی
نه وانه شیعرى وا هه یه که پیتته تاییه تییه کانی کوردی بۆ کردونه وه قافیه وهک (ئ).
«تشریفى نه و به هاره که عالم دهکا نوئ» نالی به پیچه وانه ی بۆچوونى هیندیک شیعر
نه ناس که گوتوویانه هه ره خه ریکی دوو کار، شیعر و وشه نارایی بووه و گوئی نه داوه ته
نیوه پوک، شاعیری به ته وایى مه عنای که لیمه بووه. شیعرى ته نیا بۆ ده رپرینی نیحساسی
ناسکی نیحسانى گوتوه جگه له چهند پارچه ی وهک وه سفى حوجره و گوئده ریژه که ی
و وه سفى ته بیعت که نه وانیش له نیحساسی شاعیرانه بین بهش نین. شیعره کانی دیکه
پرن له سوژی ناشقانه و کولوکوی دهروونی خوی. بۆیه گوئی نه داوه ته نهو قاعیده
و نوسوولیه ی که زانستی عهرووز شاعیری ناچار کردوه په چاوی بکا. یانی غه زل له
حهوت شیعر که متر نه بین و حه تمن ده بین تاق بین. باشتین غه زلی نالی نهو غه زه لانه
که له حهوت شیعر که مترن یا جوتن. یانی نالی له هه ره جیگایه ک کولوکوی دامرکاو
قه له می پړناوه و تا نیحساساتی دانه مرکاو قه له می تاوداوه. نه گه ره له پارچه شیعره که ی
مه ستوره وردبینه وه، تن ده گن نهو نالییه ی که وه ستای قافیه بووه، لیژدها رپعایه تی
قافیه شی له چهند جیگا نه کردوه. دیاره دۆزینه وه ی نهو جیگایانه کاری نهو که سانه یه که
ده زانن په دیف و قافیه چن؟ به په حمه تی خودا شادبن نهو ماموستایانه ی بین وردبونه وه

و بئ ئه وهی بزانی شیعر چییه؟ فهرموویانه ئیجساسی شاعیرانه له شیعرێ نالیدا نییه یا کهمه، توخودا خوینهری خۆشه ویستی شیعر ناس سه رنجیکی بده ئه م دیوانه تا بزانی ئه وه ژارانه چهند له شیعر ناسیدا کۆله وار بوون.

له جیگایه که ی تریش باس کردووه که قوتابخانه ی نالی به هۆی مه لا سألحی حه ریه وه له کوردستانی ئێران به تاییه تی له موکریاندا به روی په یدا کردووه.

له م سالانه ی دواییدا کتیبیک به فارسی به ناوی (ایران امرون) بڵاو بوته وه که له نووسینی (ئۆژین ئوبین) سه فیری وه ختی فه رانسه کراوته فارسی. ئه م دیپلومه ته له ساله کانی ۱۹۰۶ - ۱۹۰۷ به سابلاخدا تپیه ریوه و چهند لایه په یه کی ناشیانه ی له سه ر ژیا نی کوردی ئه م مه لبه نده نووسیوه که سه رنج پاکیش نین. ته نیا ئه وه نده ی سه رنج پاکیشه که له به ره ی نالیدا نووسیویه تی:

له نیوه پاسته کانی چه رخی پابردوودا شاعیری که له نیو کورداندا هه لکه وت که ناوبانگی له چوارچی وه ی هۆز و خیل و زیدی خۆی زۆر ویوه تر پۆی، نالی مه لایه کی خه لکی سلیمانیه که ئه مرق شیعه رکانی له دوورترین خپ و شیو و دۆله کاندا ویردی زمانی کوردانه ئه م شیعه رانه ی، مو فتی سابلاخ، (که له جیگایه کی تر به ناوی مه لا محه مه دی مو فتی ناوی بردووه) بۆ ئیمه ی وه رگی پان.

دیاره ناوبانگی نالی هه شتا پتره گه یوه ته سابلاخ که مو فتی وای به سه فیر ناساندووه. نازانین شیعه رکانی به چ زمانیک بۆ سه فیر وه رگی پاون. به لام پاش ئه وه هه موو به رده شهۆر و ده سکاریه هیشه تا م و خۆی و بۆن و به رامه ی شیعه ر نالییان پتیه دیاره. ئه وه ش جوابیکه بۆ ئه وه که سانه ی ده لێن نالی زیاتر به شکل و وشه ئارایییه وه خه ریک بووه تا نیسه رهۆک و مه زمون. جاریک هه ر له وه به رده له کۆرپکی ئه ده بیدا که خوشک و به ری عه ره بیه شی لئ بوون گوتم توخوا ئه م شیعه ری نالی بۆ ئه م برا و خوشکه خورمانیژ و خورما خۆرانه که فرچکیان به خورما گرتووه بکه نه عه ره بی بزانی بۆ خۆیان یاری شیرینی خۆیان وا به خورمای خۆمالی شوبه اندووه که کوردیکی شاره زووری که لاش له پتی میژوخور شوبه اندوویه تی.

ده خیل ت ب م نه خیلی یا پوتابی

وه ها شیرین و سینه نه رم و دل په ق

هه موویان که مه زموونی شیعره که یان بیست گوتیان تا ئیستا شیعرى وا له تیفمان له
عه ره بیدا له و باب ته وه نه بیستوه . هه موو ده زانین شیعر که وه رگێردرا جوانى شیوه و
شکل له دهس ده دا .

له پێشدا گوتم ئه م کتێبه ش بێ که موکووپى نییه . به لام تا ئیستاش بێ وێنه یه . له
چهند جێگا نه زهرى خۆم له په راویژدا نووسین . به لام چونکه ئینتیشاراتى سه لاهه دینی
ئه یوبى له چاپکردنه وه ی ئه م دیوانه دا بۆ ئه وه ی کورده کانی ئێرانیش دیوانێکی که م
غه فله ت و شه رح لێکراویان له ده سدا بێ به په له بوو هه قیشی ده ده مێ منیش نه متوانی
چاکى پێ پابگه م .

دیسان له لایه ن هه موو کوردیکی ئه ده بدۆسته وه سوپاسی مامۆستا و کوپه کانی ده که م .
نازانم کێ بوو نووسیبوو ی هه ر مالێکی ئێرانی که قورئانیکی پیروزی له سه ر تاچه دانابێ
پێویسته دیوانێکی حافیزیشی له بێ بێ .

منیش ده لێم خۆزگه هه موو مال له کوردیکیش دیوانی نالی له ژێر قورئانی پیروژدا
دانابایه .

سال درهنگ بوو، پایز داهات، زهوی پهنگی بزرکا، شینایی نه‌ما، تینی هه‌تاو که‌م
 بۆوه، پۆژ چیان به‌به‌روه نه‌ما، شه‌و دریژ و دریژتر بوون، هه‌وا فینک بوو، په‌ز پندران،
 مشتاخ هه‌لخران، بیستان له‌به‌رکه‌وتن، برکه هه‌لکیشران، جی تووتن شیو کرانه‌وه، ناویژه
 له به‌راو ده‌رچوون، نه‌ستیر داریان لی پاکیشرا، سه‌رچاوه قه‌وزیان گرت، بناوان هه‌لدیران،
 ده‌راو بۆگه و لیل بوون، پاوان و هه‌له‌سوون، پیخوست و بۆژه بوون، پیوره وینجه داس
 په‌پین کران، په‌پسته کۆله پنج بوون، نه‌وه‌نده تیشه‌یان چهند په‌لکه بوو، سارده کیل
 دندووکه‌یان دا، کا و گزره له کادین کران، کۆده و پۆلکه و نه‌رمه‌گیا له تایه و گیشه
 دران، تفاق زستان داخرا، دیم کیل به‌هیوای بارانی په‌حمه‌ت و هه‌قه‌په‌له‌ی پایز، دیمه‌کار
 و نیشکه‌که‌ندیان داچاند، جارجار هه‌وری سپی و تهنک به‌ده‌م باوه به‌په‌له به‌ئاسماندا
 تپه‌پین، چهند پریشکی بلأویان وه‌راند، دلی شکارته‌که‌یلی بی زه‌وییان داخو‌رپاند و ترسان
 نه‌وه‌کو نه‌وه‌ندووکه ده‌غله‌ی ناو مالان بۆیان داچاندوون گه‌نده‌نی بن و به‌جاریک قووت پراو
 و بی سالات بکه‌ونه‌وه، دار و ده‌وه‌ن خه‌زه‌لیان دا، مبرگ و چیمه‌ن بی دیمه‌ن بوون، لاپالی
 بوئین بوونه پینچه، نواله‌ی زه‌نویر کاتۆر کران، ته‌لان و به‌نده‌ن پووتانه‌وه، پووباری خو‌رپین
 له خو‌رپین که‌وتن، پووباری خو‌رپین له ته‌نکاویان دا، سوار بۆ بوار نه‌گه‌پان، گیا‌به‌رزه بوونه
 نیشکه‌ل، دپوو بوونه نه‌شته‌ر، تیکان بوونه په‌یکان، پیکۆل و کونجی بوونه بزمار و ده‌رزی
 و له‌پیی گاله‌وه‌پینی پیخواس هه‌لچوون و گرده‌نشینیان کرد، بابرده‌له وه‌ک له‌شکری

به زيو و شكاو په تيتنرا، خوى بۆ نه گيراوه، بلآو بوو، پووش و په لآش وهك ترسه توك و دووره په ريژان خويان له خواره بايان گرت، له نه ديو و په سيو و بوودې و كهنده لان خزين، ههوار خالى بوون، چادر و چيغ پيچرانه وه، ستيپهك هه لپه سيران، مه شكه بهر چيغيان تن هه لكيتشرا و له بن ميجى قوپماوى نران، دؤدانه و شير مه شك له خه راره كؤنان پيچران و له بهر هه يوان و بيلا به سينگ داكران، نيره ي بى خير هه لآوه سران، گوريس و په تك هه لويژنران، شهنگه بيري قولچاغيان دارنى، بووزه له و بهر يينكه يان شان و شان كرد، جامى مه ردوش و گادوشكه يان له بن پيچك و هه رزالان ناخنى، بيژينگ و ده ستاريان وه كار خست تا زمه پ بۆ زستانى دوور و دريژ گيژهو بكه، ساوار بهارن، بپويش به با كه، بۆ دراو لن بكه. كاكي شوان كه له كوستانى مهن و هه روارى سازگارى مه پى له چرگه ن ده چه قاوه و ده مى ده له وه پى پى و ته پ و ناسك دهن و يه كى له يه كى دهر نه ده چوو، بۆ خوشى له سر بهر ديك داده نيشت و قامكى له بلويز ده بزوات و نهوى لى دده لى نه ده داوه و پاشاى به سه پانى خوى نه ده گرت، ئيستا بلويزى له مال داناهو، چونكه مه پى كوستان كه له نگ و لؤر و ده غه زدارى تيدا نه ماهو و بى چاوينى بى سمپه و ساكه ته ي دووكى ده لى لينكه ده ستاره و پشتى گريى لن براوه. كوا له ئارانى قاقپ و كراپ داده مهن زى و ده چه قيته وه؟ له ده شتى كاكي به كاكيده په پ هه لداوى، په پهم په پهم ده بى، هر كرتكه ي پوو له لايه ك ده كا، شوان نه گهر وهك ددانى ماريش بى، پى پاناگا پيشى بگرى، تيكي بكاته وه، مه پى قه له و و ساغ له ئارانى بى له وه پ چؤن چيشتاوان مؤل ده خوا، پالينيان كړپ ده به ستن، شيوه خؤران پاده وه ستن و شه وينان له حه وشه دا گير ده بى؟ شوان ده بى چاويكى ببيتته چوار چاو و خه و خواردن له خو حرام بكا، گورگى فيلباز و دن هه ميشه له كه ليتندايه شوان بخافلئى، سهگ بخيچئى، تا كه لاک بستيتى، كام مه پى شاز و قه له وه برفينى و نه گهر خوداى نه خواسته شوان له خه و بمينى و ده زبينى نه گرتبى ميگل پابدا و يه كى نه هيلى و هه مووى بخنكىنى، جا له و حاله دا شوان كوا مه جالى هه يه له بلويز بتووپئى و عاله ميگ وه جؤش بيئى؟

سالان له م وه رزه دا كه كارى ديها كه م ده بوو، سواغ و پينه و په پوى بان و دهرك و ديواران ته واو ده بوو و ناوردو داده خرا، جهنگى پاوه تاژى ده هات. پاوه تاژى له ميژه له كوردستاندا باوه. تا نيوه ي دووه مى نه م چه رخه زؤر به داب و ده ستور ده كرا، هه رچه ند ئيستاش كه م تا كورتىك ماهو، به لآم به ره و نه مان ده چى. دياره هر پيوشوييتىك به سر چوو، نه م وشه و زاراوه و نامرازانه ي په يوه ندييان به م پيوشويته وه هه يه، له سر زار و زمانان نامينن و ورده ورده له بير ده چنه وه، ته نيا له بهيت و باواندا ده ميننه وه كه

تینگه یشتنیاں بۆ به‌ره‌ی داهاتوو دژوار و نه‌سته‌م و گراڼه، خۆ به‌ناشکوری نالیم فه‌ره‌نگ نووسیکی نه‌وتۆمان نه‌بووه و قامووسیکی وامان نییه‌ ئه‌م وشه و زاراوانه‌ی تۆمار کردبی و له‌ نه‌مانی پاراستین، ئه‌م پۆژانه بۆ نووسینی ئه‌م وتاره په‌نام بۆ فه‌ره‌نگی تاقانه‌ی کوردی بۆ کوردی «خال» برد، له‌ ژێر وشه‌ی پاو و تانجی و تازیدا شتی وای نووسیویو کابرا گوته‌نی: «ئه‌زی تیدا شه‌رمه‌زار بوومه‌وه». بۆیه ویستم ئه‌وه‌ی له‌ بیرم ماوه و لێی ده‌زانم له‌و باره‌دا بنووسم تا قامووس نووسی دواپۆژمان که‌لکی لێ وه‌ریگرن و ئه‌و لاوانه‌ی که وه‌ک من نه‌ده‌بی فۆلکلۆریکی کوردی به‌خه‌زێته‌ی زمان ده‌زانن سوودی لێ وه‌ریگرن.

تاژی یا تانجی و تاجی تۆرمه‌ سه‌گیکێ درێژ، ناسک، شوش و له‌سه‌ر لینکه. پێستی ته‌نک و ئامال پووته‌یه، جوان و ژیکه‌له‌یه، گوتوویانه: «تاژی ئازاده‌ی سه‌گانه» توند و تۆله، باش لینک ده‌دا و به‌ده‌وامه و به‌که‌لکی پاو دێ، تاژی تا زه‌نگه‌ی به‌رزتر، ته‌نگه‌ی گورجتر، که‌فه‌لی بڵیندتر، پشتی پاکشاور و ئامال کورتر، په‌نجی شووشر، سه‌ر و که‌له و ده‌م و له‌مبۆزی باریکتر و په‌قتر و درێژتر بێ په‌سندتره.

وه‌ک هه‌موو تۆرمه‌ سه‌گیک به‌نێری ده‌لێن گۆل و به‌میی ده‌گوتری دێل، گۆل هه‌میشه بۆ جووتبوون ئاماده‌یه، به‌لام دێل جارێک یا دوو جار وه‌با دێ، زۆر پێشتر نیشانه‌ی وه‌با هاتنی دیاری ده‌دا، جا ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی بخوازی زووتر با بگرێ باشتری تیر ده‌کا تا قه‌له‌وبن و ئه‌گه‌ر به‌پێچه‌وانه‌ نه‌یه‌وێ ئاوس بێ ئه‌وه له‌ ژوورێکی تاریکدا ده‌یه‌سه‌ستێته‌وه تا له‌پ و لاواز بێ و له‌ با بجێته‌وه. جووتبوونی تاژیش وه‌ک هه‌موو جسنه‌ سه‌گیک «پێوه‌پوانی» پێ ده‌لێن، دێل و گۆل پێکه‌وه ده‌نووسین و تا ماوه‌یه‌ک لێک جوێ نابنه‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له‌ زمانی کوردیدا به‌زایینی هه‌موو نینۆکار و گوانداریک «جگه له‌ مالۆس که‌ سمداره» ده‌لێن تره‌کین - له‌شێره‌وه تا مشک - په‌نگه بۆیه بێ که‌ زۆریان بێجوو ده‌بن. تاژیش و سه‌گیش له‌وان هه‌لناوین، ده‌لێن دێله تاژی به‌حه‌فتا شه‌و پۆژ ده‌تره‌کێ. به‌وه‌نده تووتکه‌ی به‌زگیک ده‌بن ده‌لێن کۆخیک، دێلێک له‌ سیوه تا یازده تووتک ده‌بن، دێله تاژی هه‌شت گوانی ئه‌م به‌ر ئه‌وبه‌ری هه‌یه، تووتکه تاژی له‌ پێشدا چاری نووساوه و نابین، پاش چه‌ند پۆژ چاری ده‌پشکوێ، به‌قه‌سه‌ی کۆنه راوکه‌ران هه‌وه‌ل تووتک و ئاخو تووتکی کۆخیک له‌وانی دیکه باشتر ده‌رده‌چن، تووتکه تاژی زوو فێری تیکوشین خواردن ده‌بن و نێتر نیازی به‌شیری دایک نامین، دێله تاژی تره‌کیو پێویسته زۆر باش به‌خێو بکێ و تێر بێ، ده‌نا زیانی خوړ و مالانگه‌پ ده‌بن و په‌کی راوکردنی ده‌که‌وێ، تووتک که‌ ژیه‌له‌ بوو، گوجوکی پێی ده‌لێن و له‌خۆیه‌وه فێری پاوێچکه ده‌بن، پاوێچکه‌کردن ته‌مرینی پێکه‌وتن و پاو فێربوونه. گوجوکیک بۆ ئه‌وانی دیکه هه‌لدێ و ئه‌وی تریش پێی ده‌که‌ون.

پاوکەری کۆن دەلێن هەر گوجووکیک هەڵات دیاره له خۆی پادەبینی و بەگەورەیی
له وانی دیکە چیتەر و خیراتەر و بەکارتر دەبن، گوجووکیک بەسەڵەوهختیک سونوو یا سونوی
دیتەوه و پیتی دەلێن شەک، نیشانهی سون هاتنهوه ئەوهیه که گۆل له کاتی میزکردندا
لاقی هەلدین، پاش سەلێک دەبێتە خەرت و ئەمجاره تەمەنی بەخەرت حیساب دەکری.
خیرایی و خوێریایهتیی تازی تا نهبێتە خەرت دیاری ناکا، وا دەبن شەک نۆرەش ناکا و
که چی بەخەرتی زۆر چن دەبن و بەپێچهوانه شەکی خیرا خوێپی دەردهچن.

پەنگەکانی تازی

تازی پەنگی جۆر بەجۆری هەیه، سپی، پەش، سوور، نهباتی، شێ، خەزال، بۆر،
تالە، شە، خورمایی، خەنەیی، گورگی، پلینگ، قەزوانی، بازوو، بۆزقاجی و بەلەک،
پەشەلەک، سووربەلەک و شین بەلەک.

دەنگەکانی تازی ئەمانەن

لووراندن، نوورپاندن، قرووسکاندن، نووزاندن، مراندن و ناسکاندن.

سێفەتەکانی تازی

چن، خیرا، تیز، پەل، پەشکوژ، خۆشپەست، بەدپەست، هەرزە، قەخەمەپەس، دەمسارد،
دەمگەرم، بەهەلم و بەدهوام.

تازی بەکاری پاری ئاسک و کێوی و کەرویشک دێ، چیتترین و باشترین و بەکارترین،
تازی ئاسک کوژە، من کوێستانیم و ئاسکیش له دەشت و گەرمیان دەژی و له پاره ئاسک
شارەزانی. ماموستا عەلای پەحمەتی له کتیی «کورەواری» بای پاره ئاسک دەکا من

به نه زانی خۆمه وه به دلم نه بوو، پیم وابوو هه له ی تیدایه، نه ماما پیره به گیکێ جاف جاریک باسی پاوه ئاسکی بۆ کردووم نه وه تان بۆ ده گێرمه وه، پاست و درۆی وه بآل به ستۆی خۆی ده یگوت: زه مانی ده سه لات و باوی به گ و پاشاکانی جاف که کۆچهر و په وه ند بوون باشترین تازی و په سه نترین نه سپ له نێو جافاندا هه بوو، له موکریانیش ناوبانگی نه سپی جافان بووه - په نگبێ پاست بێ چونکه له عه ره بان نیزیکن و جسنه نه سپی عه ره بیش له دنیا دا مه شه ووه - ده یگوت: «پاشاکان تیپه سواریکی باشیان هه لده بژارد، تازییه کانیا ن وا فێر کردبوو که پاویان داده به ست و پسته یان هه لده کێشا و تازی خۆی داویته پیشکۆی سوار و مات ده بوو، که ئاسک هه لده هات سواران به و نه سپه خۆشبه ز و به کارانه وه ده یان په تاند تا ده یان زانی شه که ت بوون نه مجار تازییه کانیا ن به رده دایه تا له خۆلی ده گه وزاند، هه موو پاوکه رێک خه نجه ری ده به ردا بوو و کێردی ده بان و تیژی له دیوی ژووری خه نجه ردا له کالان چه قاندبوو به و کێرده سه ری ئاسکیان ده بپی و پفیسکه یان کون ده کرد و له به ن سامو پته که یان هه لده کێشا و به ته پریزه ی نه سپه وه هه لیاند اوه سی».

کوورد به هه موو گیاندارێکی گواندار و سمدار که کهوی و پام نه بێ ده لێ کێوی، له کێوه سه ره کهش و شاخه سه خت و پژد و هه له مووت و زه رد و ماهه کانی کووردستاندا کێوی ده ژین، که له کێوی، گاکێوی، شوور، به کجار که م بوون و له وانه یه په گه زیان له م حا له دا له مه ترسیدا بێ و هر نه مێئن و نه مبیستوو هه ئه وانه به تازی پاو بکریئن، بیستوو تانه که کێوی به تاییه تی پۆژانه له شاخی هه ره سه خت و په وه زنی نه سته م نابێته وه، ده لێن هه ر جیگایه کی شاخ بارانی وێ بکه وێ کێویش ده توانی پێیدا به و، دیاره تازی له جیگای وا کار ناکا.

بۆ پاوه کێوی به تازی به ره گه ده نینه وه. کێوی که له م شاخه وه بچێته شاخیکی تر تیره گ به رندا، یانی به جیگایه کدا ده ویا که هه ردووک دیوی کێوی لێ دیار بێ، جا پاوکه ری شاره زا، تیره گیکێ په چاو ده که ن و حاشاره گی لێ دروست ده که ن، نه گه ر گوێنی و گیابه رزی لێ هه بێ، کۆخته یه کی دوو میتری یا که متر ساز ده که ن و خۆیان و تازییه کانیا ن له وێدا مه لاس ده دن، نه گه ر نه وه یان بۆ نه لوا وارشی به رد دروست ده که ن، کێوما ل به رێکی شاخ به هه راو و هۆریا و ته ق و په ق و چه قه چه ق ده ته قێئن تا حیوان بترسی و به تیره گدا به پێتته و شاخی نه و به ر و له و به ره گه هه له نگوێ، نه گه ر مه ودا ی نێوان دوو کێو به رین بێ و له دوو جیگاوه به ره گه ی بۆ ده گرن. تا نه گه ر تازی پێشه وه پاستی بکه ن به سه ر به ره گه ی دووه مدا بکه وێ و پزگاری نه یه، تازی قایم و به هه لم و فیلاوی نه بێ نه ده گاته کێوی و نه ده وێرێ خۆی لێدا، به ران و نێری قه بیره ده س ده که نه وه و به گژ تازی دا دینه وه و به شه قو ن

تئی هه لده دن و برینداری ده کهن، وا ده بن ده شیتوپینن. به لام تازی که فیلاوی بوو، هر له پاشرا له کئی پۆ دئ و که بۆی هه لکه وت، باتووی ده گری و برستی ده بپئ، پاوکه ده لئین هوی نه وهی تازی ده گاته کئی، نه وهیه کئی له هه لاتندا زۆر ئاوپان ده داته وه و مه حتله ده بن، ده نا زۆر به باز و بردتره، کئی به ته له و شتی دیکه ش ده گرن که دیره دا جیی باس نییه .

نه مؤئیه کانی تازی

سه که بایی، شانه پره، شه که، سه بنیسی، هاری، سوژه نه که.

پاوه کمریشک به تازی

که رویشک گوانداری که نینۆکی ههیه، گیا خۆره، کلکی زۆر قولهیه، تووکی نه رمه، دریزایی له به زایی پتره، پیشووی له پاشووی کورتترن، به باز و قنه ده روا، گوئی زۆر دریزن، سه ری له چاو له شی زۆر گورهیه، چاوی زه ق و له پوون و نانوقین. زیاتر به چاوان ده بیندریته وه، ده لئین مییه که ی حه یز ده شوا، ده تره کن و زه و زووی زۆره، له جیگای سارد و گهرمدا ههیه. له بژوینترین کوستانی کوردستاندا و گهرمترین و کراپترین بیرونی عهره بستاندا ده ری، به بیچووی ده لئین به چ و که په ره وازه بوو و توانی توند پابکا «سه پسین» ی پئ ده گوتری، به پوالت یه کجار به سته زمان و بن ده سلات و ترسنۆکه و له بهر هیچ گیاندار چوارپئ و بالنده ی پچوکی راوی ده س ناکاته وه، که چی دوژمنی وه ریز و په زه وان و بیستانچییه. تا ده ستی له سه ر دابینی به زه پ و به دفه ره، به پۆز له لندا خوی مه لاس ده دا و به شه و ده گه پئ و ده له وه پئ، هیچ نا پاریزئ. بۆ باغ، بیستان، شیناوه رد و، په پسته ته نانه ت خویان و خرمان وه که به لا وایه. بۆیه وه ریز و باغه وان پقیان لییه و به ته پکه و ته له و خورده و داو ده یگرن. گوشتی ده خوری، ده لئین ته مه نی به وه را دیاره که هر ساله کونیککی له بن کلک ده بن.

نیزیکه‌ی سی، چل سال له‌وه‌ی پیش کهم ساحیب ملک و ناغا و مه‌زنی کورد هه‌بوو، پمووده‌ی پاوه که‌رویشک نه‌بئ، دیاره ئه‌م کاره‌ش به‌سته به‌ده‌ست پۆین و نه‌پۆینه‌وه بوو، ناغای ده‌وله‌مه‌ند پرسته‌یان له ئاوریشمی په‌نگاوپه‌نگ ده‌هۆنیه‌وه و گولینگی سیم پچی جوانیان وئ ده‌خست. سه‌ری گولینگداریان له باسکی راسته یا راست و چه‌پ له شان ده‌کرد. قه‌لاده‌یان له قایشی باش دروست ده‌کرد و به‌ئاوریشم ده‌چنی، زه‌نگوله‌ی زه‌رد، زۆ ته‌نانه‌ت زۆریان لئ ده‌دروو، سه‌ری دیکه‌ی پرسته‌یان له ئالقه‌ی قه‌لاده هه‌لده‌کیشا. ناغای دئ به‌خۆی و باب تۆکه‌ر و ره‌عیه‌ت و سواره‌وه ده‌چوه پاو، له‌و جیگایه‌ی زانیابیان که‌رویشکگره‌ پراویان داده‌به‌شی و سوار سه‌فیان ده‌به‌ست، له‌کیو یا بانوو سواریک به‌تازییه‌کی کارامه‌وه سه‌رپاوی ده‌گرت، سه‌رپاو ده‌بوو له‌پیش سواراندا بئ و چاری له‌لای خوارئ بئ تا نه‌گه‌ر که‌رویشکیان له داوینی تیبه‌ردا وریا بئ و بزانی پوو له کام لا ده‌کا، ئه‌و ده‌بوو راسته و راست له پیشدا بئ، نه‌گه‌ر تازی خواره‌وه نه‌یانکوشت و به‌ماندوویی گه‌یشته سه‌رپاو ئه‌و تازییه‌که‌ی خۆی به‌رداتئ، ده‌بوو تازی سه‌ربه‌ره‌وژیر به‌رنه‌دا و پاوه‌ستی تا که‌رویشک که‌میکی لئ په‌ت ده‌بئ، به‌رپاو سواریک بوو که باشتین و چیتترین تازی بئ بئ و که‌میک له دوی سوارانه‌وه بئ تا نه‌گه‌ر که‌رویشک پاش پاو بکا، تازی خۆی تیبه‌ردا، سواره‌کانی دیکه که نیوانیان پینج شه‌ش گه‌ز پتر نه‌بوو، چ تازییان بئ با یان نه‌با، ده‌بوو له پکی یه‌ک به‌ژن و هر که‌سه له‌لای سه‌رووی خۆی ورد به‌روانئ و هه‌ول بدا هیچ بنچک و به‌ردیک نه‌بوئئ، تا سه‌ف راستتر و نیوانی سواران که‌متر بایه، که‌رویشک چاکتر ده‌بیندراوه یا زووتر هه‌لده‌هات، لانی تازه و کویره و لانی شه‌وئ دینی نیشانه‌ی نه‌وه‌بوو. که‌رویشک هر له‌و ده‌ورو به‌ریه، جا ده‌بوو به‌فیتوو یه‌کتر حالی بکه‌ن سه‌ف راستتر و سوار خوردرتین، ورد به‌روانئ و نه‌بیوژن. که‌م وایه که‌رویشک له‌به‌ر سه‌فی راست و پتکوپتک و سواری ئارام، بوئئ پا بکا، خۆی له لاند مه‌لاس ده‌دا و له عهرزی ده‌خا، پاوه‌که‌ری لیژان به‌ته‌مال ده‌بیننیه‌وه.

ئه‌و سه‌رده‌می داب بوو نه‌گه‌ر تۆکه‌ریک یا ره‌عیه‌ت سواریک ته‌مالی دیباوه ده‌یگوت: «تۆکه‌ری ناغای خۆم و پاوه‌که‌رانم پئ ده‌لێن هۆی ته‌ماله!» عاده‌ت و ابوو ناغا و خزمه‌کانی ته‌مالانه‌ بده‌ن به‌و پاوه‌که‌ره و خه‌لاتی بکه‌ن، سوار له ده‌وری ته‌مال کۆده‌بوونه‌وه، پایزه، نازیزه، گولئ گولئ، حه‌یران و گه‌لۆیان له‌سه‌ر ده‌گوت و جاروبار ده‌هۆل و زوپنا و سئ ته‌پلشیان له‌سه‌ر لئ ده‌دا، نه‌گه‌ر بۆ خاتری سه‌یر نه‌با به‌هاسانی به‌ده‌ستی ده‌گیرا، به‌لام ناغای گه‌وره بۆ سه‌یر ده‌چوونه پاو نه‌ک بۆ پاوه‌گۆشت، جا بۆیه ئه‌سپیان و سه‌ر ده‌په‌راند که هه‌لئ و تازی تیبه‌رده‌ن، دوو یا سئ تازییان تئ به‌رده‌دا، ئی و ابوو چئ و ده‌مگه‌رم

بوو گوریسیکی نه ده برد و له سه فی سوارانی دهر نه ده کرد و هه لی ده گرت و ئی وابوو خیرا و پهل و دهمسارد بوو، چند جاری ده گیتراوه، لئی ده دا، تیی پږده هات تا هر خوی یا تازییه کانی دیکه ده گینه توره و هه لیان ده گرت، تازی په سمن که که رویشکی هه لده گرت نه دیده شه مزاند یا به ده میوه ده گرت یا چه مؤله ی له سر داده دا، سواریک داده به زی و سه ری ده بپی و وه بن سامو پته ی ده خست، نه گه تازی خو پری بایه نه دیده شکانده وه و خواره ی پی نه ده کرد و که رویشک پزگار ده بوو، نه گه ر باشر بایه پاستی ده کرد و ده یکه یانده سر پاو یا له کونی ده کرد، که رویشک هه میسه بو لیقه ومان کونیک په چاو ده کا، به لام تا زوری بو نه یه ناچیتته کونه وه. سه رپاوی شاره زا لای کونییان لی ده گرت و ده بوو له زارکی کوندا داده نیشتا و نه ویش خوی له باوه ش داویشتن. نه گه ر چوو له کونیشه وه به پیچک ده ریان ده هینا، له هیندیک مه لېبند به ته مال ده لّین «دیاردی».

خوشرین کاتی پاوه که رویشک پاش بارانه. چونکه کویره و لانی تازه له دووره وه دیاره. وا ده بی که رویشک له و کاته دا کونه لان ده کاته وه که نه ویش دوزینه وه ی بو پاوکه ری شاره زا هاسانه، جگه له وه بهر پی تازی که پروت و بله، نرم ده بیتته وه و ترسی کاله درانی نامین، بهر پی که رویشک کولکنه و قور ده گری و باشیش ناتوانی پابکا و پی ده لّین که لاشه کردن، نه و سه رده مه زوری پی ناچی و وهختی نینوک شکین دی. که وشکه بند په یدابوو و که رویشک لان بهر ژیری کرده وه و په پسته و یاغی پاوانی داوه بهر په لامار هیند قه له و ده بی که ده لّین گورچيله ده به زیدا ون بووه، نه مجار به سه ر زهوی به ستر او په قدا و هه لّی هر ویزه ی له بهر پی دی، تازی له ترسی هه لخلیسکان و نینوک شکان ناویری توند پابکا، هر تازییه کی له کاتی نینوک شکین و سیخوار له پشتدا بگاتن نایابه. که نوابه فری هه وه لّ کهوت و باړنی نه کرد باسی سه ری که رویشکه، چونکه شوینی ده گه پی و به پیشووی کورته وه هر ده رناچی. نه و گیانداره به پوالت گیل و گیزه که زانی شوینی ده گه پی زور فیلّه زان ده بی، شوینی جووته یه، پاشووی به جیوت و به پیش پیشووی ده خا، پاوکه ر که تووشی پاسته شوین هات ده زانی که رویشک یا چوته شه وگه پ یا گه پاوته وه و به په له ده یگت پی تا ده گاته «دولای»، دولای نه وه یه که رویشک به سه ر شوینی خویدا ده گه پته وه، له جیگایه کی بازکی بلیند داوی و له سه ر که له کیک یا قه دی په وه نیک ده که وی، ده بی پاوکه ر به قه راغ دولاییدا بپرو و نه یشیلّی تا بزانی که رویشک له کوئی بازی داوه و ریا بی پاش پاو نه کا و بازره نه بی، «هه زاره» هر وه ک دولای وایه، به لام که رویشک چه ندین جار به شوینی خویدا هاتوچو ده کا، وا ده بی هر له نیو هه زاره دا ده که وی، وا ده بی دیسان بازکی دور داوی و له هر جیگایه ک کهوت مات ده بی.

شوینگیږى باش له فیل و هزاره و دوولایى که رویشک دهگا و دهیدوژیته وه .

«کورته» نه وه یه که که رویشک دواى هزاره و دوولایى به قه د جئ جیخوونیک به دهوره دهگه پږى و نه ونده ی پیدا دئ و دهچئ که که س سه رده ر له شوینی ناکا، پاوکه ری شوینگیږ ده بئ زور به سه رنجه وه دهوړه کورته بدا، که نه پوییبوو نه وه دیاره له نیو کورته دایه نه ودهم ده بئ وه نیو کورته بکه وئ، تا یا بیدوژیته وه یا ناچارى بکا هه لئ . که به فر زور بوو و به فر به سه ریش نه بوو که رویشک پونوو به فر دهکولئ و دهچیته نیو به فره وه، به وه ده لئین «خوزه»، که رویشک له خوزه دا به وه دیاره که جئى هه ناسه هه لکیشانى زهر د ده بئ و دیاره لیره دا فیلیک دهکا به بن به فر دا په هه ندیک دهکولئ و له چهن د جیگا خوزه دیارى ده دا . بؤ نه وه ی نه و فیله شى لئ بېرن، په کیک به تاژییه وه له نیوه پاسه راده وه ستن و نه وانی دیکه خوزه کان ده شیلن، که رویشکى خوزه زیاتر ناویرئ پابکا و به ده ستنی دهگیرئ . له پئشدا گوتم که رویشک تا زوری بؤ نه یه ناچیته نیو کون که چوو نه نیو کون و دیاربوو و ده ستنی نه گه یشتن، داریکی نهرم و دریز دینن سهرى له له دهکن و له تووکى که رویشکى باده دهن و به م داره ده لئین «پیچهک» . نه گه به وه ش نه هاته دهر، نه مجار ته له ی لئ داده نیتنه وه و ده یگن، له مانگی په شه مه دا پاوه که رویشک دواى دئ، هم لاواز ده بئ و بؤ خواردن نابن هم با ده گرئ، به ناویانگترین چیشتیكى له گزشتى که رویشکى دروست دهکن «سه نگه سیره»، له کابانان بېرسن چؤن ساز ده کرئ !!!

پاوه پړوى به نازى

کام منداللى کورده ناوى پړوى نه بیستېن، سه دان نه فسانه له سه ر پړوى له فولکلورى کوردیدا هیه، خو له په ندی پئشینیانیشدا نه ونده باسئ پړوى کراوه هر مه پرسه وهک :

پړوى خوئ له کونه وه نه ده چوو قانگه لاشى به کلکيه وه ده برده ژور، پړوى ده مى نه ده گه یشته ترئ ده یگوت ترشه، پړوى کیچى ده که ولى که وتوو، پړوى خوئ له ناوى خوړ نادا، پاوه پړوى بؤ که ولییه و سه یری له پاوه پړوى خوشتره، وهک پړوى سیرمه خوړه ...

پړوی به پاستی جان وه پړکی فیلاوی و مه کربازه، نه وسن و به زه پره، هه موو شت ده خوا میوه و گوشت و شتی وا، دوزمنی که رویشک و مشک و بالنده یه به تاییه تی بالنده یی پتړویه. نه ونده ی که رویشک بۆ باغه وان و وه ریز خراپه نه ویش نه ونده بۆ نه وانه ی بالنده ی که وی و مالی پاده گرن جیگای مه ترسییه، تووشی پوهه قه له موونیک بئ تاقی لئ ده بېئ، مریشک و جووچک هه ر ناهیلئ، له کتویش هه میسه له که و سوئسکه و زپه که و هه و پړده له که میندایه، ته نیا کاری چاکی خواردنی مشکی کتوی و به چه که رویشک، به لام ئینسان فیلی له ویش ده بېئ، به پاستی پاره پړوی سهیری خو شه، پړوی له کوردستاندا زوره، وهک ده لئین پاری بۆ که ولویه، ده نا گوشتی نه که رچی ده یخون، زور دزیو و ناشیرینه، ده لئین وهک گوشتی ژووشک بۆ باداری ده رمانه.

به پاستی هه قیانه نه و که سانه ی ده لئین «سهیری له پاره پړوی خوشتره» پاره پړوی زیاتر به پیاده ده کړئ، پړویش وهک کتوی که ترسا هه میسه تیره کی کتو ده کړئ و بۆ کتوکی دیکه ده په پړته وه. دیاره له کتو و شاخی نه سته مدا ناژی. له هه موو جیگایه ک ته نانه ت له ده شتی نه رمانیش هه یه، دوو ده سته کتومال کتو یک ده ته قینن و هه را و هوریا به کی زور ده که ن تا پړوی بترسن، پاره که ریک له حاشه رگه دا به رگه کی لئ ده کړئ تا کتومال ده کان پړوی وا ده ته قینن به سه ر به رگه دا بکه وئ، نه وده م به رگه گر تاژی تیبه رده دا. تاژی ده رناچئ، به لام ده سته ده گال ده کاته وه، گازی لئ ده کړئ، به نینوک ده پرنئ، تاژی کارامه هه ول ده دا له پشت نه ستوی پړوین و پایوه شینن تا له کاری ده خا یا له قه قه زی پشتی پړوین و هه لیدیرئ تا برستی لئ ده بېئ. بۆ پاره پړوی پیویست ناکا تاژی خیرابئ، نه سلن تاژی په شکور و چئ له پړوی به رناده ن تاژی پړوی پیویست کوژ نازا و قایم بئ باشتره نهک تیژ و گورج.

دوپه یا «دوپه گ» بۆ پاره پړوی باشتره. دوپه گ وهک له ناوه که یه وه دیاره جسنه سه گیکه له جووتبوونی سه گ و تاژی په یدا بووین، جا هه رق ناکا گول، سه گ بئ یا تاژی، هه رچند نه که ر گول تاژی بئ دوپه گ جوانتره. دوپه گ له باسکه سه گ پوه تر و به رزه لینگتر و له پاش تاژی له هه موو جسنه سه گیک توندتر پاده کا، ئی زور خیرایان لئ هه لده که وئ که بۆ پاره کتوی و که رویشک ته نانه ت گورگیش به کاردئ، توره مه ی دوپه گ و تاژی، پئی ده گوتئ «قه دم».

خوپنهری خوشه ویست! به م باسه دور و دریزه ماندوم کردی یا نه قلئکی خوشت بۆ بگپر مه وه، که میک بییه وه سه ره خق، ده لئین پوریک پربواریک تووشی پاره که ریک هات، تازییه ک و توله یه کی کونئ و داریکی دریز و ته له یه کی پئ بوو، گوتی: کاکه توغر بئ،

چ ده‌که‌ی؟

- ده‌چمه پاوه پئیوی.

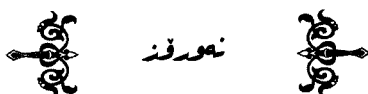
- نه‌وانه چن پیتن؟

- کاکه نه‌گەر پئیوی له‌بەرم هەلات، نه‌وه تازییه‌که‌ی تی به‌رده‌دهم، نه‌گەر کوشتی باشه، ده‌نا له‌کونی ده‌کا، که‌کونه‌که‌ زۆر قوول نه‌بوو نه‌م داره‌ی لی پێچه‌ک ده‌دهم، ده‌یه‌نمه‌ ده‌ر، نه‌گەر زۆر قوول بوو، توله‌که‌ی له‌بال ده‌که‌م.

نه‌گەر نه‌ویش بۆی نه‌هاته‌ ده‌ر ته‌له‌ی لی داده‌نیمه‌وه ئاخری پێوه‌ ده‌بن.

پێبوار گوتی:

- که‌وابوو، بۆ پئیوی خودا ماوه و به‌س!

له باره ی نه ورۆزی پیرۆزدا نۆر شت کوتراوه و نووسراوه . میژوونوسان ده لێن نه و پۆژه که ئاور دۆزراوه خه لک کردیه جیژن و ناوی نا نه ورۆز، یا ده نووسن نه و پۆژه که کاوه ی ئاسنگهر له زه حاکی خوینخۆر و نۆردار پاپه پی و دواپی به ده سه ته لات ی نۆرداران ه ی ه ی نا، کرا به نه ورۆز.

ته نانه ت له ه ی ن د ی ک براده ری شیعهم بیستوهه که چه زه ته ی عه لی سا لوی خوا ی لێ بێ له و پۆژه دا له دایک بووه . ه ی چ کام له م بۆچو نانه بۆ په تکردنه وه ی نابن . دۆزینه وه ی ئاگر نه و نیعمه ته که وه ره ی خودا، پاپه پینی کاوه و له ناخ پۆکردنی زه حاکی نۆردار و له دایکبوونی چه زه ته ی عه لی نه و سه رداره به ناوبانگه ی ئیسلام هه موو بۆیه ده بن جیژنیان بۆ بکه ی، به لام بۆچوونی من له باره ی نه ورۆزدا بۆچوونیکی لادییانه و کرمانجانه یه . له وه ش ناترسم میژووزانه کا نی شارستان ی پیم بلێن که په کرمانجی میژوونه زان و نه خوینده وار نه وه ت له کو ی ه ی ناوه .

من پیم وایه نه م پۆژه پیرۆزه و نه م جیژنه که وه ره ی نۆزیه ی که لانی پۆژه لات پتیه ندیی به ئابورییه وه هه یه .

جا ئیجاره بده ن به کورتی له و باره دا بدویم . تا بزانی منی که په کرمانج کهنگی و له کویم ده رسی ئیقتساد خویندوه تا قسه ی وا زل بکه م .

بابه با نه خوینده واریش بم! خو نه وه ندهم له خوینده واران بیستوهه که نه و که لانه ی به زمان که لی ئیرانی ده دوین له پۆزگاریکدا که نه من ده زانم کهنگیه و نه نه و که سانه ی

خۆیان به میژووژان و میژووناس دهژمێرن بۆیان ساغ نه بۆتهوه چهند ههزار سال دهبن له قهقازهوه سه رهوژێر بوونهوه و هه ریهک بۆ لایهک پۆیشتن .

ئه م گه لانه هه موویان شوانه وێڵه و مه پدار بوون و ژیا نیان به پێست و گوانی ئه م گیانه به ره خوێن شیرین و به سه ته زمانه که زۆر زوو ده سه ته مۆ بووه ، دابین کردووه .

پوونتر بلێم خۆراکیان له شیر و پۆشاکیان له خوری ئه و حه یوانه بووه . جا بۆیه خۆشیان ویستووه و گه رمێن و کوپستانیان ده گه ل کردووه و به دوا ی هه وار و له وه پگه دا وێڵ بوون و گه راوێن . نه زۆر شار هه زای نووسینه کانی «هیرۆدۆت» ، «ته به ری» ، «گزنقون» ، «فردوسی» ، «مینۆرسکی» و «زێرتوف» و ئه وانه م که بنه چه که ی کورد به رمه وه سه ر کا دۆخ و ماد و نازانم کێ و کێ ؟ ...

به لām ده زانم کوردیش یه کێک له و گه لانه یه له پێشدا شوانه وێڵه بووه ئیستاش ئه گه ر کاره ساتی پۆژگار لێگه پێ که یفی له شوانه تییه و ولاته که شی بۆ ئاژه لداری یا به زمانی ئیمۆ دامداری و دامپه ره ری ده نالی .

ئیستاش هه رچه ند مه پداری له کوردستاندا به داخه وه زۆر که م بووه و دامپه ره ره کان کاتی به ران تیه به ردانیان گۆپیوه ، به لām ئه و دابه هه ر نه گۆپا وه ، هه ر که س که رته که مه پێکی بێ ئه و پۆزه به ران ده مه پی ده کا ، میوانداری له جیرانان ده کا ، میوژ و خورما و شیرینی ده دا به مندالان و ئه گه ر خه لاتێکی زۆر باش بۆ شوان له ئه سته ی به ران نه کا ، کاکی شوان نایه لێ به رانی په نگاو بجێته نێو میگه ل .

به لām زۆر دوور نییه هه ر به بیری من مه پدار له ئاخر و ئۆخری مانگی میهر به رانیان ده مه پ کردووه و جێژنی میهره گانیان بۆ کردووه . دیاره ئه و جێژنه ئه وه ند ، گه ره بووه که عه ره ب وه ریان گرتووه و کردوو یانه به میهره جان و به هه موو پۆژی خۆش ده لێن میهره جان .

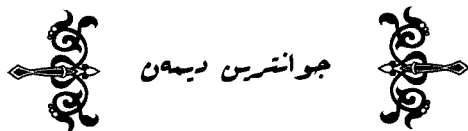
مه پ به پێنج مانگ ده زێ پێشینیان ده لێن به رخ پاش سه د پۆژ پووحی وه به ر دێ و مه ترسی به ر ئاویتن که م ده بیته وه . جێژنی سه ده که ئیستاش له زۆر شوینی کوردستان ده یکه ن و پێی ده لێن «بیلل دانا» پێوه ندی ده گه ل ئه م با سه هه یه . دوو مانگ پایز و سن مانگ زستان ده کاته پێنج مانگ و له شه وی ئه وه لی به هاردا زه وی مه پ دێ و جێژنی هه ره گه وره ی مه پداره .

پێم وانیه پێویستی به پوونکردنه وه بێ به رخی مه سه ته شیر پاشی سێزده پۆژ ده بن له کۆز ده رکێ و به زاوه ماک بیه یه له وه پ . ئه وه ش سێزده به ده ره که مان .

ئەوەيە بۆچوونی منى كەپە كرمانچ كە لە ژيانى باوكم بەسەر مەپ پادەگەيشتم و
گەرمين و كوستانم دەكرد و بەپسپۆرى ناوبانگم هەبوو. بەلى ماوەيەكى زۆر وێپای شوانى
شەوگەپ و شەنگەبێرى توند و تۆل لە كوستانە جوانەكانى كوردستانى پەنگين ژيانم
پاياردووە .

زۆر پالينيان لە مندارە مانگدا بۆ ئەوەى شوانەكانمان نێوہپۆ، خەوى بر بكن و
شەوانە مەپ برہەتینن بۆ خۆم دەستم داوہتە گۆچان و چوومە بەر مەپ و لەو وەختانەدا
بووہ شیعەرم بەتەبیەت و خۆپسك و ژيانى كوردەوارى هەلگوتووہ .

نەدى و بدى نيم، وەك كارگ بە شریخەى ھەورى بە ھار ھەلنەتوقاوم، ئەگەر ھەلۆى بەرزەفە نەبم بازى چاودوراویش نيم، ئەگەر شىرى خەوتوو نەبم خۆ پىوى گەپیدەم. نازپەرەردە و ھەتاو نەدیو نيم، جەفاکیش و جیھان دیدەم. گەرمین و کویستانم لیک داو، ھەوراز و نشیوم برپو، دەشت و بیروونم پىواو، بەرکە و پژد و تەرت و تەلانی نەستەمدا سەرکەوتووم، بەخپ و شیو و دۆلندا تىپەپیوم، لە گەو و کوپەرەپى و لاپالان ھالووم.

لە کىوى سەرکەش و شاخی ھەلەمووت و ھەزار بەھەزار ھارەقى ماندوویى و شەكەتیم نەستپو. لە زىی خوڤ و چۆمى مەندم داو. لە دەروو و گەرو و گایان ئاوابووم. لە بنارى کىویکى بەرز و پەقەن و سەخت و قووج لە دایک بووم، بەژەكى شىرە ژنىکى کورد پۆژووم کراو، تەو و فرچکەم گرتوو، لەسەر بیژینگ لە فیللى ئال و شەو پاریزداوم، گۆیزەبانەم بۆ کراو و لە لانک نرەم، سەر سینگم پى دادراو و بەدەسرازە پىچراوم، لایە لایەى کوردیم بۆ کراو و گولزارى موت و مووروو و کووژەكە و گۆئ ماسیلەم بۆ ھەلاو، سرازو، دارە دارەم کردوو، بەپەرەپەرە پىم گرتوو.

بەشىر و ماست و توتى شىر و پەنیر و مەیلە و لۆرک و شیرىژ و پۆن بەخىو کراوم، ئاوى سارد و زولال و پوون و بى خەوشى کانیاوم خوارنۆتەو. ژيوەلە و پەرەوازە بووم، لە نىو باخ و باخچە ئالووبالوو، گىلاس، شىلانە، ھەرمەن،

سیو، ترئ، بادام و سنجووم پنیوه، له بیستان هاروئ، تریزوو، کالیار، شووتی، کالک، گپکه و فاته بۆرم خواردوو.

له داره گوژان جۆلانم ههلاوه سیوه، بهسپی چناری بهرز و لووس ههلاچووم، شهوی مانگه شهو، قهره قهرئ و خوشاردنئکی و ههچۆیه نم کردوو.

به پۆژ ههلووکیئ، تۆپه پاکردنئ و هه مزه لم کردوو، گه وهر تر بووم فئری میشتین و جگین و نه سکه مله بووم. به جۆرابین و کاله مستین و فه نهی بیده نگ و گه په لاوژه، شهوانی دریزئ ساردی زستانم گه یاندۆته پۆژ، مژ و ته م، هه ور و هه لا و کپتوه و باران و به فیری سپی و خاوینی یه ک نوام دیوه.

گه ییومه ته مه نی میرمندالئ، فئری سواری و پاو بووم، پهبازی و شه پانختوی و ته راتم کردوو ته قلنه داکوتاوه، جلیتم هاویشتوو و پێداراو.

ده ستم به جله و جهام بووه، به لام نه سپم له سه ر گولئ مافووهر گپراوه ته وه، شوینم گپراوه، شینکه ی مات و مه لولولم له خوزه و گه ره لانی دهر په پاندوو و تاژی چئ و خیرام تییه رداوه.

سیاسووتی به هاری، کۆلکه پهش و میپۆژان چوومه پاوه که و داوم چه قاندوو و تفه نگ ته قاندوو. له نیوه چووم و سه ره پای نه و وه رزیش و یارییهانی لادیانه خه ریکی کار و کاسبی بووم، ناوم داشتوو، که شاووم کێلاوه، مه له غانم گپراوه، گێره م لئ خوپیوه، خۆیانم هه لداوه ته وه و له بهر شه نی زیرانی فینک شه نم کردوو، مالووسکم زینگان دۆته وه، باله که وم کردوو و خه رمانم هه لگرتوو.

ناژه لداریم کردوو، له ته پ و قووی به هاریدا، له کاتی «بخۆ و بله رزه» دا چوومه هه واری زه نویر و سازگار و چادر و په شمالم له سه ر کانی سارد و زولال هه لداوه، له بن چادر دانیشتوووم و خوناوه ی بارانی نه رم دیوه، مه پم له بیژ داوه و لابیژم گرتوو و زۆر جاریش خۆم له سه ر به رده بیژ دانیشتوووم و مه پم بۆ شه نگه بیژیان گرتوو، هاویرم کردوو و زاوه ماکم لئ خوپیوه، مه پی نه بانم گرتوو و به رخی میچکه م میژاندوو.

پالینان مه پم له به نده نی فینک هه لکردوو، مه پم له وه پاندوو و به رخم چه لاندوو و له بهر خۆمه وه به یت و لاوک و هه یرانم گوتوو، له نواله ی بژوین و زه مه ند، مه پم شیوه خوار داوه و له هه وشه ی گه رم و بانه گردا پام گرتوو و ده زیبتم گرتوو و سه گم له ورگی دنوچنۆک و دپنده به رداوه و گیانی ناژه لی ترسه تۆکی بی نازاری فه قیرم پاراستوو.

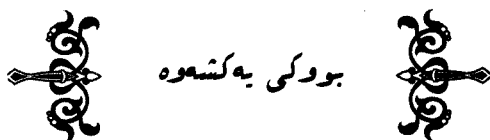
شه وینان به بزووتنی مه پی ده سببێنی پا په ریوم و به وریایی چ تاریکه شه و بووبی و چ

مانگه شه و تا مه پ تیری خواردوه و که وتوته وه به دوایدا پژیوم و پاش سه رخه ویکی خوش وهک شوانیکی باش پیش گزنگی هه تاو مه پم له بهر پژیکی کاتور هه لکردوه و چیشتاوی له دهراویکی خاوین چیشتانگوم داه و هه لم کردوته بهر پژیکی باگر بۆ نووستن و سانه وه و خوشم له بهر سیبه ری گابه ردیک سه رخه ویکم شکاندوه . پاش نه وه ی میگه له که م ساوه ته وه ، به ره و تاو ل نیری کیشم کردوه .

نه وه ژیا نی من بوو له کورده واری . به پوالت ژیا نیکی ساکار و خوش بوو به لام وهک په زه کانم قهت ترسی گورگم له زگ ده رنه ده چوو ، چونکه جاروبار گورگه می شه کانی خومالی ، گورگه برسییه کانی به رتیلخور ، به دغه پ ، پیاو کوژی سه رده می تاغووتیان تی به رده دام و نه وی خواردبووم له بن ددانیان ده ردینام . ناخری ده ریان په پاندم و هیلانه یان لی شیتواندم ، په نام برده بهر نه وانه ی که گیانیان له سه ر به ری دانابوو ، له ویش نه سامه وه زۆرم ناپالم و پاکیت به سه ر سه ریدا باری ، زۆرم خانووی پووخوا و گوندی سووتاو دین . که لیکم ته رمی شه لالی خوینی شه هیدان دیت و کپووزهی هه تیوی بن دایک و باب و شینی دایکی پۆله کوژاو و هه ناسهی هه ژاری لیتقه و ماو بیست ، گرمی توپ دایانچله کاندم ، ویزه ی گولله له په سیوانی خزاندم .

له و ماوه دا وهک هه ریق ده لئ : « گوند و شاری کوردستانی نه ویدیو نه بوو نه یگه پیم جا نازانم سه رم به هه موو مالیکیدا کردوه یا نا » له سوونی پا تا قه لادزی پاپه ریوم و تی هه لبوومه وه بۆ به رزاییه کانی پشت هیرۆ و داگه پاومه وه بۆ لای ماوه ت و شینکایه تی . له سه رچاوه ی زه لم ناوم خواردوته وه ... (وا دیاره نه م وتاره ناته واوه) .

بوو کی به کشموه

ههستا چوووه دیوه تاییه تییه که ی خوی، زوو جله کوردییه جوانه که ی داکه ند و جلی ئیداره ی له بهر کرد تا بجیته بیمارستان. دایکی خه ریکی هه لویژاردنی دیوی بهر دهستان بوو که دیتی، به پیکه نینه وه گوتی:

- نه یۆ پهری به و جلانه وه ده لئی بارۆکه ی کلک کیشراوی!
پهری وه لای دایه وه:

- دایه به و جلانه وه له بیمارستان باشت ده توانم هه لسووپیم، ده نا لیباس ئازاده و ده توانم به جلی کوردیشه وه بچمه بیمارستان. دایه ده مه ویست عه رزت بکه م نه گه ر ئیوارئ درهنگ هاتمه وه نیگه ران مه به و دنیات لئ نه بیته چه رمی چۆله که ی، خاترجه م به، نه ون ده بم نه گورگ ده مخوا، له ماله کاک شه هابی خۆمان بانگ کراوم نه هارئ له وئ ده خۆم و پاش نیسه وه پۆ دیمه وه. په نگه بابیریش بیته وه. دویئ ته له یفوننی لئ کردم و گوتی، کاره که م ته واو بووه.

دایکی گوتی:

- پۆله گیان! بۆ به خوا و پیغه مبه ر و پیاوچاکانم نه سپاردی. ده زانم نه گورگ ده تخوا و نه له و شاره گچکه دا ون ده بی. به لام ولاته که مان ئالۆز پلۆز و هه رچی و په رچییه. به خوا ی تا ده گه پتییه وه هه موو پۆئ دلم له مستیدایه. نه ماما پۆله تو قه بریکی بابت تیی

چووه هينده نيرگس عزيهت مه ده، زۆرم خۆش ده وي، ژنيكى سهنگين و له سه ره خۆ و بيه دهنگ و به سه ته زمانه. سه رى ماويزه سه ر، فه قيره، به خويده ده شكيتوه و دلى ديشي، گوناخت ده گاتي.

- دايه گيان نه تو ئو گيله ده بيه وه برهت نه ناسيوه. به قه ستي له مه جليسان خۆى وا نيشان ده دا، ده نا وهك ماري سوچه به گز ئيمه دا ديته وه و گه زاره ي نيو گه ز ده رده كيشت و شورت و شوومان ده رديني و كارتيكمان پي ده كا با به ده واري شپى ناكا. نازاني كاك شه هابي مه ژاري چۆن كونده جه رگ كر دوه؟

- كچن ده مه پريسسه ئو ژنه فه قيره ميشتي له بهر ده مي نافري چۆن به ري نيو نركه و ته وس و لاتاوى ديل بيلان و چه ختي وهك تو ده گري؟

- دايه گيان بو خۆت ده زاني له مندا ليه وه ده گه ل نيرگسي ده سه ته خوشكم قه تمان دل له يه كتر نه يه شاوه. ده زاني قسه كاني من مه مووي گالته ي دوستانه ي نيو خو مانه ده نا راست ده كه ي نيرگس به راستي ژنيكى چاك و دلپاكه.

ئه وه ي گوت و خودا حافيزي له دايكي كرد و پويشت. تا گه يشته ده ركي حه وشه دايكي له په نجه ره وه تي ده فكري و ده يگوت:

«دهك دايكت به قورباني ئه م گه ت Wolfe خۆشه، ئه م به ژن و بالا به رزه و ئه م په وت و له نجه جوانه بي. ياره بي پۆله ئه وه نده ي منت لي پازيه خوداش ئه وه نده ت لي پازي بي. يا خوا په وسووري دنيا و قيامه ت بي. به به ختي چاك بي، دايكت مه رگت نه بيني. خودايه شوكرانه بژيتم ئه گه ر سواره ت وا زوو لي ئه ستانده وه، ئه م جووته گو له، ئه م كچ و كوپه باشه ت داوم.

كاكه سواره ي مي ردي ديده ئه ستي و باوكي په ري و باپير، پياويكي باش، خي ره ومه ند، قسه خۆش و تيگه يشتوو بوو. ئه گه رچي نه خو ينده وار بوو، به لام به قه د حه وت مه لاياني ده زاني. چونكه بو خۆي زۆر زرينگ و وريا بوو و هه ميشه ش وه ختي بيكاري خۆي له حو جره ي فه قتيان يا له خزمه ت مه لايان پابوار دبوو، تا له دي بوو، زستانان مه ر نه و بانگي ده دا و قامه تي ده كرد. شه وانه ش بي شه وبويز ده چۆوه حو جره ي فه قتيان و به و ده نگه خۆش و زولا وه لاوك و حه يران و به يت و باوي كۆني بو ده گوتن و شت له وان فير ده بوو. به يانيان پيش مجبور ده چۆوه مزگه وت، چراي هه لده كرد. كووره ي پيوه ده نا و به رمالي پاده خست و كه نويز ده بوو بانگي ده دا. كه جه ماعه ت سه في ده به ست ئه و يش قامه تي ده كرد.

کاک سوار دهوله مەندترین ئامبای ئاوه دانی بوو، به لām چلکن دهوله مەند نه بوو، سه خی و به دل و دهس بلآو بوو، هه وتووی جارێک ماموستا و فه قێکانی بانگهێشتن ده کرد. له هه موو کارێکی خێردا پێشه نگ و پێشقه ده م بوو، که یخودایه کی باش بوو، خه لک پێزیان له ده گرت و قسه یان قه بوول ده کرد، کێشه و نێوان ناخۆشی ئاوما لانی عادلانه جێبه جێ ده کرد. ئێره یی به کهس نه ده برد.

کاک سوار هه میشه خاوینترین و باشتترین که وا و پانتۆلی ده بهر ده کرد. مام و سووی برای به سه ر کشتوکال و مه پ و پاتال راده گه یشت و کاکه سوار کاری زۆر سووکی وه ک پاراو و شتی وا نه با چی نه ده کرد.

کاکه سوار پیاویکی که له گه ت، به شان و باهو و سوارچاک بوو. هه میشه نه سپ و ماینی زۆر په سه ن و باشی راده گرت و له جلێت و پهبازی و شه رانخێویدا کهس نه یده گه یاندی. که مه دره سه یان له گونده که یان دانا کوپ و که چه که ی خۆی نارد هه فێرگه . مودی ری هان ده دا که ده رس باش بلێ و هێنده ی ئیحترام ده گرت و چاکه ی ده گه ل ده کرد که مودی ر شه رمی ده کرد به قسه ی نه کا. منداله کانی زۆر زیره ک و هوشیار بوون و چاکیان ده خویند. سا لی ۱۳۴۷ که «ئوه یسی» کوشتارگای له جلدیان دانا و مام و سووی به سه ته زمانی به تاوانی نه وه ی که ده سه ته یه ک چه کداری شه وێک له تاو لێ را گرتبوو گرت و پاش چه ند پوژ تیره بارانی کرد، کاکه سواریش مه پ و پاتال و نه سپ و ماینه کانی فروشت و دهستی له جووت و ناژه لدار ی هه لگرت و له نێو شار خانوویه کی گه وره و خۆشی دروست کرد و دووکانێکی به ققالی دانا. له وێش له خێر و چاکه و هاتووچۆی مه لا و فه قێیان که می نه کرده وه. هه ر پێنج فه رزه ی به جه ماعت ده کرد. به لām دهستی له گوته هه لگرت. دووکانه که ی بوو به مه کو ی نه ده بدۆستانی شار. نه و که سه نه ی ئاشقه نه ده ب بوون، ئێواران له دووکانی کاکه سوار کۆ ده بوونه وه، نه و نوکته ی شیرین و قسه ی خۆشی بۆ ده گێرانه وه و به بیت و لاوک و گه لو و چه ی رانی فێر ده کردن نه وانیش شی عری شاعیره کانی کوردیان بۆ ده خوینده وه. سه یر نه وه بوو، نه و پیاوه نه خوینده واره مانای زۆر به رپێو جیی له شی عره جوانه کان ده دا وه و په خنه ی زانایانه ی له شی عری هێندیک شاعیر ده گرت که به راستی جیی سه رسوپمان بوو.

کاک سوار تانوپۆی له سه روپیش که وتبوو. به لām هه یج شوینه واری پیری پیوه دیار نه بوو. دووکانه که ی زۆر به رمێن بوو چونکه هه موو کهس تی گه ییبوو که راست و دروست و بێ فریو قیل و هه رزان فروش و دهس خاوینه. هه موو خه لکی دیهاتی ده و روبه ر و پوونا کبیری شه ره که مان سه و دایان هه ر له وێ ده کرد. کاکه سوار ده یگرت راسته ئیعدامی مام و سوو پشته ی شکاندم، نه وه ی نه و له کشتوکال و مه رپداری ده یزانی من نه مده زانی، به لām هو ی

دهس له جوت و گا و نازهدارى هه لگرتنم نه وه بوو كه بتوانم به مندا له كانم بخوينم تا پى بگهن و تى بگهن.

خوا هه لئاگرى كچ و كوپه كه شى جگه له وهى نىستىعدادى باشيان هه بوو چاكيشيان دهخويند. تا ئىنقلابى پيروى ئيران دهستى پى كرد. هيجيان زور ناسراو نه بوون، به لام له سهرويه ندى ئىنقلابدا خويان ده رخست. به تاييه تى پهرى كه هه زاران شيعرى هماسى كوردى له بهر بوو. هه ميشه له پىزى پيشه وهى خو پيشانداندا بوو و به خو ئىند نه وهى شيعرى شاعيره شو پشگيره كانمان خه لكى هان ده دا. دهنگخوشى و زمان پاروى له باوكى به ميرات گرتبوو. تو لهى ماميشى له و پىزيمه بوگه نه له بير نه چو بووه.

پاش ئىنقلاب بو دريژدان به خو ئىندن چوو تاران و بوو به نيرس و گه پاوه بو شار كه مان كه ژيان ليره دا بى مه ترسيش نه بوو. به لام پهرى خزمه تى خه لكى بى دهره تان و هه ژارى به لاوه گرنگ بوو. له بيمارستان كهس نه بوو دوعاى به خيى بو نه كا و خوشى نه وى، چونكه به دهرد و مهرگى هه موو كه سه وه بوو.

با پير سالىكى مابوو زانستگه ته واو بكا و ببته موه نديس كه كا كه سوار له بو مبارانى شار كه ماندا له بهر دهركى مزگوت شه هيد كرا و خه لكى شار به تاييه تى كه سوكارى خوى تازيه دار و ماته مبار كرد.

بىست ده قيقهى بو وه ختى ئيدارى مابوو كه پهرى گه يشته بيمارستان، هه وشهى بيمارستان له نه خوش و برينداران زاوهى ده هات. ته ماشاى كرد جه نده كيك له سه داره مه يت له بهر دهركى بيمارستان داندراوه، سلاوىكى كرد و پرسى:

- نه م جه نده كه چيه؟

پياوىكى قه يره لاو هاته پيش و گوتى:

- بيلامانى نه وه خيىزانى منه و له سه ته راكتور هه لديراره و هه موو له شى هاپدراوه و بى حاله.

پهرى بزهى له سه لىو نه ما و به كا برارى گوت بيهينه ژور بزانم چى لى قه وماوه؟ به چوار كه سان داره مه يته كه يان هه لگرت و برديانه ديوى چاوه نوپى دوكتور، ليه و سىپاله كانيان لى كرده وه و له سه نيوه ته ختيك رايان كيشا. پهرى ته ماشاى كرد و تيگه يشته به حال ماوه و به زه حمت پشوى دى. له ميژده كهى پرسى:

- نه وه بو واى به سه هاتوه؟

- خانم گيان، دوينى ئيوارى به ته راكتور ده چوينه وه، ته راكتوره كه م كه ميك چه پهى

کرد و نه وهش وای به سهرهات، به تۆکه رت بم عیلاجیکی بکه . سئ مندالی سهر و پیچکه م
ههیه و کهسم نییه چاوه دیرییان بکا .

په ری لئوی خۆی گهست، به لām چی نه گوت . لهو حاله دا دوکتۆر هات و نهویش چاویکی
له برینداره نیوه گیانه که کرد و گوتی:

- زوو بیبه نه دیوی عه مه ل .

په ری هاته وه نیو خه لک شه هابی پزشکیاری ده گه ل بوو، گوتی:

- شوکۆر نیوه چاکن و نه وه کاک شه هاب ته ماشاتان ده کا . نه وهی زانی پتیویستی
به مو عاینه ی دوکتۆره پای ده گری و نه وهی بۆی دهرمان کرا دهرمانی ده کا، ده بی بیوورن
نهو ژنه حال ی باش نییه و په نگ بئ عه مه لی بو و وهختی دوکتۆر زۆر بگری .

پاش سه عاتیک په ری هاته وه نیو خه لک، بزه یه کی شیرینی له سه ر لیوان بوو، میژدی
ژنه برینداره کی بانگ کرد و گوتی:

- مزگینیم دهیه ژنه که ت له مردن پزگاری هات و په نگب پاش ده پۆژی دی بکه پێته وه
مال ی . به لām کاکه گیان! نهو ده می که له ژیا نی ژنه که ت دلنیا نه بووم دل م نه هات سه رکۆنه ت
بکه م . نیستا که شوکر مه ترسی و نیگه رانیم نه ماوه پیت ده لیم ته راکتۆر بۆ زه وی کیلان
دروست کراوه نه ک بۆ موسافیر که شی . نیوه تا که ی دهس لهو ته ماعه هه لئاگرن و ژیا نی
خۆتان و خه لکی ده خه نه مه ترسییه وه .

کابرا زۆری دوعای خیر بۆ په ری کرد و به لئینی دا که له وه ودوا موسافیر سواری
ته راکتۆر نه کا .

نیزیک سه عاتی سئ له بیمارستان نه جاتیان هات و ویکرا به رهو مال ی کاک شه هاب
که زۆر له بیمارستان دوور بوو وه پێ که وتن . خوشکه نیرگس چارشیه که ی له خۆی
وه رگرتبوو و چاوه پوانی نه وان بوو . که نیزیک بوونه وه، خوشکه په ری به دهست ئیشاره ی
بۆ کاک شه هاب کرد و نه م شیعه ی به دهنگیکی به رز خوینده وه:

هیند مونته زیری تۆ بوو ههتا چاوی سپی بوو

نیرگس که له سه ر یه ک قه ده م و دیده چه قی بوو

نه م شیعه نه وهنده جوان و به جئ بوو که هه موویانی سه ره پای ماندوو یه تی و برسیایه تی
وه پێکه نین خست . نیرگس چه مۆله یه کی له په ری نا و گوتی:

- جەرگت پەش بێ کچەتیوه دەم هەراشه هەر دە قسەى زەلامت کردووه . خۆلت وەتێ و تیتۆلان، بۆیە تەشک و داوینت وا جوانە ... پەرى پێکەنى و گوتى:

- بەسى برپەسە، وەرە پاروویە کمان نان بەدیە هەموو لە برسان لاترەى دەبەستین، بۆ خۆت تا ئیستا حەوت جەمەت کردووه . پەنگە ئێوەى خەزوبەز بێ بۆ خۆت لرفت دابێ . دەک نەوست دەبەر پیت کەوێ .

پاش ئێ وە شەپە دندووکه که چوونە ژوورێ، ئەوان دەستیان، دەستۆى یەک کرد وەک دە سāl بێ یەکتریان نەدیى کەوتنە پاموسىنى یەک . پاش ماوێک نێرگس پووى لە پەرى کرد:

- باجە پەرى توخوا ئەم شێعرە جوانە ئى کام شاعیرە ؟ ... پێکەنى و گوتى:

- ئەگەر پیتان دەلیم زیاتر مۆتالā بکەن بۆ ئەوێ . ئەگەر کەمێک شارەزای ئەدەبى کوردی بای دەتزانى ئەم شێعرە جوانە ئى «نالى» شاعیرى مەزن و بەناویانگى کوردە .
تا نەهاریان کرد و پێکەوێ بوون هەر لەسەر شێعرى کوردی دوان، هەموویان لە شارەزایی و شێعرناسی و زەوقى ئەدەبى ئەم کچە سەریان سوپما، زەردەى هەتاو بەحāl لەسەر تروپکى کێو بەرزەکان مابوو کە خواحافیزى لە خوشکە نێرگس و کاک شەهاب کرد و لە حالیکدا هیشتا پەرى گالتهى بەنێرگس دەکرد و ئێویش جوابە جەنگى دەکرد بەپێکەنینەوێ لێک جوێ بوونەو .

پەرى کە گەیشته بەردەرکی خۆیان و شوپێنى تەگەرە ماشینی دى زانى کە ئەو ماشینی خاوەنێکەرانە کە موهندیس پیرانى نارەوونیه سەر پەرى . دوو مانگ لەوێ پیش موهندیس کاغەزێکى بەئەدەب و جوانی بۆ پەرى نووسیوو و داواى لێ کردبوو ئەگەر پێى خۆش بێ دەنێریتە سەرى . پەرى کە دووجار زیاتر موهندیسى نەدیوو لە ولامدانەوێ پەلەى نەکردبوو و کاغەزەکەى بەکاک شەهاب کە دەیزانى دۆستێکى باش و بەئەزمونیەتى نیشان دابوو . کاک شەهاب بێ ئەوێ ئەم پازە لەکن کەس بەرکێتێ تەحقیقی تەواوی لەسەر موهندیس کردبوو و بۆی دەرکەوتبوو کە موهندیسىش وەک پەرى خەلکى لادییه و لەسایەى وریایى و زانایى خۆیەوێ بۆتە موهندیسى کشتوکāl و مالى باوکی هیشتا هەر لە گوندن و وەک خۆیان کرمانجن و لە هەموو بابەتەوێ لایقی هاوسەرى کچێکى وەک پەرییه و چەند پۆژ پێشتر وای کردبوو کە بەحوزووری ئێ و لە جیگایەک یەکتەر ببینن و قسەى خۆیان پووبەپوو تەواو بکەن و هەردووکی یەکتریان پەسەند کردبوو و قەرزایان دانابوو، لەو پۆژەدا دایک و پووری موهندیس بچنە خاوەنێتى و تامى زارى دیدنەستى و

موهنديس باپير بزانن. کاک شه هاب نهو ميوانيپه ي بهو مه بهسته کردبوو که پهری نهو پوژه له مال نه بڼ.

به نه سپايی دهرکه ي کرده وه و چووه ته ماشاي کرد دايکی و خاله خدری و باپير له ديوی بردهستان دانیشتبوون، خاله خدری پاش شه هيدبوونی باوکی به سهر دووکانه که يان پاده گيشت که وه ژوروت ههرسيک له قاقای پيکه نينيان دا و دايکی گوتی:

- بي بي جان خانم چوون که له کی داشت له بن سهريدان؟

پهری شهرميکی کچانه دايگرت و سوور هه لگه را و سهری داخست و يه کسهر چووه ديوه که ي خوی و جله کانی گوپين و به خه يال بوو نه مشه و له ديوه که ي خوی وه دهر نه که وئ. به لام زوری پڼ نه چوو دايکی هه رای کرد:

- پهری گيان! مالی بابم له وئ به تهن چ ده که ي وهره ئيره.

پهری به شهرمه وه چووه ديوی بردهستان و به نه دهب دانیشست. دايکی گوتی:

- پوله گيان ده تزانی نه مپو خوازيپنيکه ر هاتبوونه سهرت؟

- به لئ دايه گيان ناگام لي بوو.

- وه لالا کچم دايکی ژنيکی ويچوو و که يخودا ژنه، بۆ خوشی که ههر له ماشيندا ديم زور قوزه. جا نازانم بۆ خوت ده لئی چ؟ به يانی دینه وه تا جوابيان بده ينه وه. باپير هه لی دايه و گوتی:

- خوشکي گيان! من پيرانی باش ده ناسم کورپکی زور به نه دهب و پاک و چاکه،

مه دهره کی ته حسیلاتی به رزیشی هه يه، جا دللی خوت ده زانن.

پهری له بن ليوان گوتی:

- بۆ خوتان ده زانن.

دايکی گوتی:

- نه وه بۆ ده لئی مانگی شهرميته. له کهنگیوه وا شهرميون بووی ره پ و پاست بللی

ميژدی پڼ ده که م و پرگارمان بکه.

هه موو پيکه نين و ئیدی باسی نهو مه وزووعه يان نه کرده وه. چهنه پوژ پاش، باپير، کاک شه هاب و چهنه که سی دیکه ي بانگه يشتن کردبوو. له پر مه لا و دوو فقهی و پيره پياویکی خاوين و رهزا سووکی ديهاتی وه ژوروتن، يه کيک له دوو فقهییه کان ده فته ريکی گهره ي له بن هه نگلدا بوو. له بهريان هه ستان، وه لای سه روويان خستن و له سهر چوک دانیشستن. ماموستا سيغاریکی داگيرساند و پووی له موهنديس باپير کرد و گوتی:

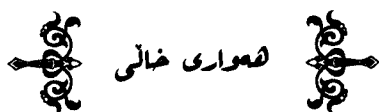

- ئاغا میرزا! مام سمایل بابی ئاغاز پیرانییه و وه کاله تی شهرعی داوه تی که پهری خانم ماره بکا. ئیستا چ دهه فرموی؟
 باپیر گوتی:

- مامه گیان پر به دل سوپاست ده کهم و ئیمه له ئیوه هه خزمایه تی گهرمان دهوئ و ئیحترامی خوشکم و هیچی دیکه.

کورتی بپرینه وه، ئه وئ پۆژی پهریانی له موهندیس پیرانی ماره کرد. چهند پۆژ پاشان خه نه به ندانیکی خوش بوو. بار باوی نیرگس بوو. وهک کهوی شه پانی په پازی له دهووی پهری ده کرد و دابوویه بهر هیرشی لاتاو و تهوس و پلار. پهری دهستی له بهر نه ده کرده وه، پۆژی پینچ شه مۆش هه موو له مائی بووکی بوون. نیرگس وهک خولخوله هه لده سووړا و په زیرایی له خه لک ده کرد و جار جاره چه پۆکیکی به په ریدا ده دا یا چه مۆله یه کی لئ ده نا و هه موویانی وه پیکه نین ده خست، لای بانگی شه وان تارای سوووی جف دهاریان به سه ر پهری دادا و بووکیان سواری ماشین کرد و به داب و ده ستووریکی کوردانه و موحته ره مانه به پریان کرد.

ئیواره ی جومه بوو و ئیداره نه بوو. له مائی دانیشتبووم و ته ماشای ته له ویزنۆم ده کرد. له پر گرم و هۆپ پهیدا بوو و تۆز و خۆل بهری ئاسمانی گرت. هه واپه یماکانی به عسی شاره خونچیلانه که یان دا بهر پاکت و بۆمب. ئیمه به په له خۆمان له ژێرزه مین هاویشت. هاپه و زرمی فپۆکه ی دوژمن و ته قه ی ده سپژی دژی هه وایی خۆمان زواوی ده تۆقاند و گوپی که پ ده کرد. وهک پۆژی قه ره وه یس باب ئاگای له کوپی نه بوو. پاش نیو سه عات که هاتمه دهر دووکه له شینکه له هه موو لایه کی شار هه لده ستا و له بهر بۆنی بارووت و تۆز و خۆل پشوو هه لئه ده کیشرا. به تالووکه خۆم گه یانده مائی کاکه سوار. دیار بوو سه ده مه ی نه دیبوو. به لام دهرکی داخرابوو، کس له مال نه بوو. به نئو خه لکی سه رلیش یواو و چاو به گریاندا به غاردان چوومه ماله موهندیس پیرانی. به داخه وه خانووه تازه و جوانه که ی ئاداری به سه ر پاداره وه نه مابوو. کاک شه هاب و نیرگس و دێد نهستی و باپیر، له حالیکدا بانگ له سه ر بانگیان لئ ده دا، خه ریکی لا بردنی خشت و بهرد و گل بوون، منیش وهک نه وان له گابۆم دا و خه ریکی کار بووم. ورده ورده خه لک هاته یارمه تیمان. له لای نیوه شه ودا جه نازه ی زاوی تازه و بووکی یه کشه وه یان له بن خاک و خۆل ده ریتا.

شهو پاشکابوو، موسه‌جه‌له‌که‌مان کاری ده‌کرد، شریت‌ه‌که‌ ئارام ئارام هه‌لده‌وێژندرا. گۆرانییه‌ کوردییه‌ خوشه‌کانمان یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ده‌بیستن. هه‌ر من و ئه‌و بووین. که‌سی دیکه‌مان به‌ده‌وره‌وه‌ نه‌بوو. پیره‌ مات و بێده‌نگ بوو، چاره‌ لێل و سیسه‌کانی لێک نابوون، جگه‌ره‌ له‌نتیو نه‌نگوسته‌ په‌ق و ته‌قه‌کانیدا دووکه‌لی ده‌کرد و به‌خۆپایی ده‌سووتا. ده‌نگی حه‌سه‌ن زیڕه‌ک و خاله‌قی و مه‌لا حوسێنمان گۆی لێ بوو.

شریت گه‌یشته‌ سه‌ر ده‌نگی «ماملی» که‌ ده‌مزانێ زۆری پێن خوشه‌. که‌چی له‌په‌ر وه‌ک گۆزێکیان ئاوی سارد پێدا کردبێ. تێکرا بوو، داچله‌کی چاوی هه‌لبه‌ی، ده‌وره‌به‌ری خۆی به‌سه‌رکرده‌وه‌ و به‌ده‌نگێکی نووساو و له‌رزۆک که‌ ده‌تگوت له‌ بنه‌بانی نه‌شکه‌وته‌وه‌ دێ گۆتی.

«کاکه‌ به‌سه‌ تو خوا بێده‌نگی بکه‌».

ده‌سه‌به‌جێ نه‌نگوستم له‌سه‌ر دوگمه‌ی موسه‌جه‌له‌که‌ داگرت. به‌لام سه‌رم سوپما و له‌ دلی خۆمدا گۆتم:

«یانی چی؟ بۆ وای به‌سه‌ره‌ات؟ بۆ په‌نگی بزپکا؟ بۆ په‌شوکا؟ بۆ تکیای لێ کردم موسه‌جه‌له‌که‌ بکوژینه‌وه‌؟ خۆ ئه‌و دۆستی نیزیکی ماملێه، ماملێی زۆر خوش ده‌وی و گۆرانییه‌کانی گه‌لێک پێن خوشن. جاران که‌ گۆرانییه‌کانی ماملیمان لێ ده‌دا سه‌رتاپای

دهبوو به گوتى و مووى لى نه ده بزوت، ده بوو نيمه ش ورته مان له بهر نه يته ده، ده نا ليمان توپه ده بوو، ده يگوت: دهنگى زولال و ناسمانى هم هونه رمنده خهم ده پوهيتى، كول و كرم داده مركيتى توخړنم ده خاته نيو دل و دهر وون».

نه دى چونه نه مشه و گورپوه؟ يو نايه وي گوتى له دهنگى هم خوشخوانه مه زنه بى؟ دوو مژى توندى له جگړه كه دا دوو كه لى به زار و تفنكدا هاته ده، به توپه يى له ژير جگړه كه پيدا كوژانديوه و هلى پرواند. ديسان مات بڅوه، هه ناسه يه كى سارد و دريځى هه لكيشا، ليتوى كړوست، ده ستي وه بهر چنه دى دا و چاوى بى ترووكان له سووچيكي ژورده كه برى خه ميكي قوول، نازاريكي بى نامان و دهرديكي گراني له سيمادا به دى ده كرا. وهك پيره هه لويه كى بال و هريوى چنگ شكاوى له پاو كه وتوم ده هاته پيش چاو. وي ده چوو بير له پوزانى خوش و هره تى لاوه تى بكاته وه كه تازه به هيو نيه بگه رپته وه. له ميژ بوو هاو دهم و هاو دنگ بوو، باشم ده ناسى و دهمزاني نه و كاته كونه برينه كاني ده كولپته وه و ناسوره كاني ته شه نه ده بنه وه و ژان له دهر وونيدا په ننگ ده خواته وه، توشى هم حاله ده بى و پتى خوش نيه بيدوین.

جارى وا به جيم ده هپشت، لى ده گه رام به تنى له نيو خه مه كانيدا بتلپته وه و خوى دهرمانيك بو دهرده كى بدوژپته وه. به لام نه مجاره ليم بوو به وه سوه سه نه مده زاني بو وى به سه رها ت؟ ده مه ويست هه رچونى بى له م پازه بگم، جگړه يه كم بو داگيرساند و دامه ده ستي.

بزه يه كى تال ليتو وشك و به باره كاني ليك هه لچرين هم بزه غيره تى له بهر نام بلیم: «مامه گيان! پيم سه يره نه وه بو له ماملې زيز بووى، خو تو جاران ماملېت به هونه رمنديكي گوره ناو دهربرد و گورانييه كانت زور پى خوش بوون».

كه ميک به توپه ييه وه گوتى:

«من له ماملې زيز بووم؟ نا هم تاقه گورانييه م پى خوش نيه».

گوتم: «نه كا هه وای گورانييه كه نارپه سمن بى».

- له بيرم بوو ده گه ل نه وه موو رپزه يى بو ماملې داده نى په خنه شى لى ده گوتى و پتى ناخوشه جار جار هه وای نارپه سمن ده لى كه مايه يى موسيقاي بيگانه يان پتوه دياره. زور جار ده يگوت چونكه ماملې خوشخوانيكي گوره و به ناويانگه و دهنگى داخوازي زورن و لاوه كان وه دووى ده كه ون زياتر له و كه سانه يى ناشيانه و نه زانانه هم كاره يى ده كه ن، به لام خه لك پيشوازيان ناكا زيان له مووزيكي نه ته وايه تيمان ده دا.

گوٽي: «ڪارم به پڙهڻي و ٺاڙهڻي هه وايه ڪي نه داوه، دهنگي ماملڻم له هه موو
حاليڪدا پڻ خوشه، به لام ته عبير پڪ له شيعري سهر به ندي گورانيه ڪه دا هه به ڪه نازارم
ده دا و گه ليڪم نازار ده دا».

گوتم کام ته عبیر؟ «دهمه ویست بهورد بوونه وه له ته عبیره که پازه که بدۆزمه وه و مه ته له که مه لَینم».

گوئی: تہ عبیری گہیمہ ہواری خالی. «نہ تہ عبیرہ بیرہ وہ ریکہ کی کون و تالم دینیتہ وہ یاد، کہ پابردنی پورکار و تالم و سویری زیان تا ئیستا نہ یتوانیوہ ژیلہ موی فراموشی بہ سہردا بکا».

هه وداکەم هێندەى دیکە لێ ئالۆز بوو، دڵم هێندەى دیکە کەوتە خەرت و پەرت خواپە! دەبین ئەم چەند وشە ساکارانە چ بیرە و هەریەک بەخەنە وە یادی ئەم پیرە، زۆرهانە، پەنجە پۆیه؟ کە لە ژيانى درێژ و پڕ مەترسێى خۆیدا تووشى کارەساتى گەلێک گەورە و گران و پووداوى فرە بەسام و تال ھاتوو. زۆرى پەنج و کوێرە وەرى و ئاوارەى و دەربەدەرى دیو، سارد و گەرمی پۆژگارى چێشتوو و شە و شە و نەخونی کێشاو و لە گۆز بەدکاران پۆچوو و لەبەر زۆرداران دای نەنواندوو و لە پێناوی ژياندا زۆر جار تا لیواری گۆز پۆشتوو. نەمدە وێرا ببهارووژێتم، لە خۆم پانە دەدى لێى پڕسم، دڵنیا نەبووم و لەلام دەداتەو، کەم و وابوو پڕێسکەى دلى بۆ کەس بکاتەو و پازە کۆنەکانى بەدرکێتن، ناچار ببێدەنگ بووم و چاوم لە سەر و سیمای پیاوانە و پیرانە برى، ئەویش کر و مات بوو. دیار بوو دەریای دەروونی شەپۆلان دەدا و کوورەى لە جۆشى ھەناوی ئاورینگان داو.

پاش ماوه یەك بێدەنگی شریته كەم لەدوو دا تا گۆرانییه کی دیکە ی ماملیم دۆزیه وه،
 دهنگم دایه، پیره هۆشی هاته وه بهرخۆی، سوورایی خۆشی و شادی له کوڵمه سیس و
 چرچ و بێن په رنگه کانیدا پهیدا بوو. به تاسه وه گوئی بۆ گۆرانییه که ههڵخست تا ته وار
 بوو.

به زردہ خنہ وہ گوتی:

«برا تو نه‌وهم بۆ لیڤه بزانه یم خوشه یا نا؟»

ههستا خه ریک بوو بپوا به پوو هه لمالووی پیشم لی گرت و گوتم: «پیتم نه گوتم نه م

گورانییه چ بیره وه ریییه کت ده خاته وه یاد و شه ونده ت نازار ده دا؟»

چېڙا، لیوی له رزین، نیوجاوانی گرژکرد و گوتی: «لهم دنیا پان و بهرینه دا هه موو که س هیندیگی پازی نه وتو له سینده هه ن که بۆ نیزیکترین که سیان ناگرتته وه و ده گه ل

خویان ده‌باته ژیر گل. ئەم پازە ی منیش لەوانە، تا ئیستا کەس لێی نەبیستووم. تۆش بیزانی چ قازانج پێ ناگا و نەیزانی چ زیانت لێ ناکەوی.

زانیم زۆر قەڵس نییه، بۆیه گوتم:

«نازانم بۆ ئەوەندەم پێ خۆشە لەو پازە بگەم، بەلام ئەگەر درکەندنی زیانی بۆ تۆ هەبێ گێنەت لێ ناگرم».

زۆر توند کۆکی، دەستی بەسنگەوه گرت و دانیشته‌وه و گوتی:

«پیاو واز ناھێنێ، لە کۆڵم نابیتە‌وه، دە‌وەرە بۆت بگێرە‌وه: ئەو سەردەمە ی من لە تافی لاوەتیدا بووم، هێشتا شە‌پی دوو‌می جی‌هانی نە‌قە‌وما بوو. دنیا ئەو هە‌موو ئالوگۆرە‌ی بە‌سەردا نە‌هاتبوو، زیان زۆر ساکارتر بوو بە‌تایبە‌تی ولاتە‌کە‌ی ئێ‌مه لە ئیستاش پاشکە‌وتوو‌تر بوو. هیچ شارێکی کوردستان بە‌رق و کارە‌بای نە‌بوو، هێشتا لە دێ‌هات چرای پۆن گەرچە‌ک و چۆ‌لە چرا مابوون و ئاگر بە‌بە‌رد و ئە‌ستێ هە‌ڵدە‌کرا. هەرچە‌ند تاک و تووک ئۆتۆمبیل بە‌رێگا ناخۆش و نا‌هە‌موارە‌کانیدا رابردن. بە‌لام هێشتا باشترین مالی سواری ئە‌سپ بوو. شازدە، حە‌فدە سالا بووم کە دە‌ستم لە خۆ‌پێ‌ندن هە‌لگرت و چوومە‌وه دێ. باوکم ئە‌سپیکی زۆر جوان و باش و تە‌فە‌نگیکی پ‌اویی دامێ، وەک هە‌موو دنیا ی هە‌بێ وا بوو، زۆرم شایێ بە‌خۆ بوو.

هە‌موو پۆ‌ژێ بە‌یانی زوو سوار دە‌بووم و بە‌دە‌شت و مە‌زادا دە‌گە‌رام، پاش نی‌وه‌پۆ‌یانیش دە‌ستم دە‌دایە تە‌فە‌نگ و دە‌چوومە‌ پ‌او.

پایز دا‌هات کاروبار لە کە‌می دا، پ‌او خۆشتر بوو، پۆ‌ژێک پیرە پ‌او‌کە‌ریک پێی گوتم کە‌ و پ‌ەو دە‌ستی پێ کردو‌وه، کە‌ویکی زۆری تەرە‌کە‌مە لە فلان کێ‌و کۆ‌بوونە‌وه کە‌ هە‌م ماندوون و هە‌م نا‌شارە‌زا پ‌اویان خۆشە و کوشتنیان ه‌اسانە، ئە‌گەر زوو لێ‌یان وە‌خۆ نە‌کە‌وی، بە‌رە‌و گە‌رمی‌ن دە‌پۆ‌ن و لە کیس دە‌چن. بە‌یانی دە‌ستم دا تە‌فە‌نگ و لە لا‌قام وەرێ‌نا و خۆم گە‌یانده‌ چیا. پ‌استی دە‌کرد وەک خیز و خۆ‌لی کە‌و لێ بوو، هەرچە‌ن ناشی بووم و پ‌اوم نە‌دە‌زانی و باشم نە‌دە‌نگاوت، دی‌سان زۆرم کوشت. ئێ‌وارێ ماندوو و شە‌کە‌ت، بە‌لام شاد و بە‌کە‌یف بە‌رە‌و مال بوومە‌وه یە‌کە‌م جار بوو توورە‌کە‌ی پ‌اویم ئە‌وە‌ندە‌ی نێ‌چیر تێ‌دا‌یێ، لام دا سەر کانیاویک کە‌میک بە‌حە‌سی‌مه‌وه. تە‌ماشام کرد پ‌ە‌شمالێکی گە‌وره لە‌سەر چا‌وه‌ کانیه‌کە‌ هە‌ڵدرا‌وه. پێ‌گام بە‌بەر دەرکی تا‌ولە‌کە‌دا بوو، دیتم کێ‌ژێکی یا‌لابە‌رزی، بە‌ژن باریکی، گە‌ندومی کۆ‌لمە‌ سوور، چاو و برۆ پ‌ە‌ش و کە‌ژێ شۆ‌پی زۆر جوان و پ‌ە‌زا سووک لە‌بەر دەرکی چادر پ‌ا‌وه‌ستا‌وه و تە‌شی دە‌پێ‌سێ. لێی نێ‌زیک بوومە‌وه، بە‌پ‌استی

حه په سام و پټم له به بند چوون، به شه رمه وه سللوم لږ كرد. لام واپوو جوابم ناداته وه و خوی له ژوروی داوځ. كه چي به پووخوڅشي جوابي دامه وه، به گهرمي به خيږهاتني كردم و گوتي: قهرموو لاده چامان سازه پيال په يك چا بخووه. گوتم: پوژم لږ درهنگه، ناگه موه، به زياد بڼ. به لام له دلي خوځدا زځم پڼ خوځش بوو لاده م و هيچ نه بڼ تاوځك له به ژن و بالا و پهنك و پووي هم كيږه ناسك و نازدار و شوځ و له باره بفكرم، كه هر نه مجار چاوم پڼ كه ورسوه و نازانم خه لكي كويي و كچي كيي؟ خه ريك بووم پوژم و تپه پم دهستي به سويندان كرد و گوتي: نابڼ برؤي. چوومه ژور له لاميرداني، ليغه يه كي خاويڼي بؤ له سهر لبادان پاخستم. چووه كولڼني هيڼده ي فووي له قهڼنه ي كهي كه وليك نان و جاميک شيريز و پوځ و تاسيک دؤي ترشي ساردي له پيش دانام. بؤ خوځشي شاني وه ديرهي تاوځي دا و پاوه ستا. تا پتري تي ده فكريم زياترم پڼ جوان بوو نه مده تواني چاوي لږ بترووگڼم. نه وپش چاوي له من نه ده ترووگان، گوتم بؤ پاوه ستاوي دانيشه. بڼ په روايانه زځر له نيزيكم دانيشت، نه و له من باو خوځستر بوو، په نگبوو يه دوو سال له من به ته مهنتر بڼ، نه و گوره كچ بوو و من ميترمنډال، دياربوو له دلداريشدا نه زمووني زياتره. ورده ورده، شهرم شكا و ليم پرسى: ناوت چيپه؟ كچي كيي؟ به پاشكاوي و به دهنگيكي سيحراوي گوتي: ناوم هه مينه، كچي پياويكي مه پداري ده وله مند بوو ماليان پڼگاي چوار پوژي كارواني ليره وه دور بوو به دواي له وه پگه دا گه بيوونه نيره. گوتي: چوار بيريم ده گه لږ نارديوومنه ناوردووان. خوم پڼ پانه گيرا گوتم: خوځشم ده ويي. به نازوه پيگه نسي و گوتي نه يه پو! (كه نگر و قوماش نابنه ويلداش). كورتي بېرپه وه له ماوه يه كي كورتدا نامؤييمان له نيواندا نه ما.

به لڼي پيدام هه موو پوژي پالڼي بوم بيته بڼ به رديك كه له وديوي چادره كه يان بوو. هه موو پوژي بڼ نيوي به بيانوي پاو ده چووم يا باستر بلڼم ده فريم بؤ ژوانكه كه مان. هه موو جاري كه ده چووم نه و له وپڼده ري چاوه نواپم بوو. به هيچ زمانيك ناتوانم خوځشي و شادي نه و ماوه ت بؤ بگيرپه وه كه پيگه وه پامانواړد. به لام خوځسترين دلداريم بووه. پوژيكيان به عاده تي پوژان دهستم دا تفهنگ و له به ندهن هه لېبوم. هووراز و سهر به ره ژيتم نه ده زاني. وهك با ده فريم، ده مويست زووتر بگه مه جڼ ژوان، ده مويست زووتر چاوم به چاوي (هه مين) بگه وپته وه، ده مويست له شه نه رم و گهرم و گورپه كهي له ناميز بگرم. چاو له چاوه جوانه كاني بېرم. ليوه، ناسك و ناله كاني بېرم. مه مكه تور و خپه كاني بگوشم. ده مويست گويم له دهنگه خوځش و ناسك و خه مپه وپته كهي بڼ. خوي به قوريان و سه ده قه بكم هه رچن زځر نيزيک نه بوو. به لام زځر زو خوم گه ياندي. پشوم سواربوو هه ناسه

بركه م گه یشتن. چوو مه بن بهرده كه سى لى نه بوو دلم داخوپا، بۆ نه هاتوو؟ بۆ ديار نيه؟ ليم نه تۆرابن؟ نا نا دوینن به خوشى ليك جوئ بووینه وه. ناگام لى بوو تا ئاوابوو چەند ئاوپى ناسكانه لى دامه وه. باوكى به كهین و بهینه كه لى نه زانیبن؟ نهو پرسیارانم له خۆم ده كرد و وه لامیكم بۆ نه ده دۆزرایه وه، ده تگوت: له سه ر پۆلان دانیشتبووم، هه جمینم لى هه لگیرا، تۆقره م لى برا چیدی خۆم بۆ زهوت نه كرا. به سینگه خشكه له بستۆكه ئاوابووم، نه وده مى زانیم چم لى قه وماه؟ په شمال له جیى خۆى نه مابوو داگه پام بۆ جى هه واره كه لى، له وئى دانیشتم. لیت ناشارمه وه تیر و پر گریام و شینیكى باشم گیتا، قهت هه مینم نه دیته وه. نازانم ماهه یا مردوو؟ نه گه ر مابن ده بن نه ویش وهك من پیر و كه نفهت بووین، به لام هه رگیز هه رامۆشم نه كردوو و ئیستاش له خه یالدا وهك كچه جوانه كه لى نه وده میم دیته پێش چاو. ناتوانم به خۆمى به سه لمینم پیربووه و پیری دزیو و ناشیرینی كردوو. سى سال به سه ر نهو پۆژه دا پاباردوو. منیش دنیام زۆر قوونه كه و كردوو و له تالى و ناخۆشییان راهاتووم و پۆژگار خاپاندوومى. به لام هه رچه ن جارێك به سه ر هه وارى خالیدا كه وتووم به خۆم نه بووه گریاوم». مامه پیره هه ستا بهوا له حالێكدا كه گریانى له نهوكى گیرابوو و فرمیسكى له چاواندا قه تیس مابوون، چەند ههنگاوێك پۆیشت و ئاوپێكى لى دامه وه و گوتى: «بۆیه گوتم نه م گۆرانیه لى مه ده!»

لەو هەتی تووشی ئاوارەیی بووم، لەو هەتی ولاتی خۆشە ویستی خۆم بە جێ هێشتوو،
لەو هەتی لە یار و دیار و کەسوکاری خۆم هەلبێراوم. هەموو ئیوارە یەک بێ نیوپێ خەمیکی
گران، ئاوازیکی بێ ئامان و ژان و پرکیکی بێ دەرمان، پوو لە دل و دەروونم دەکا، ئۆقرەم
لێ هەلەدەگرێ، ئارامم پێ ناهێلێ و بپرستم لێ دەبڕێ.

ناتوانم لە ژووری دانیشم، پێم خۆش نییه کەس بە دەورمەوه بێ، حەز بە تەنیا یی
دەکەم، بێدەنگیم پێ خۆشە، پێم خۆشە ماوێ یەک دەگەڵ خۆم، دەگەڵ هەستی خۆم
پایبویتم. هەور بێ یا سامال، گەرم بێ یا سارد، خۆش بێ یا ناخۆش وەدەردەکەوم.
کەمێک بە پێیان دەگەرێم و بیردەکەمەوه. خۆ ئەگەر بتوانم لە ئاوەدانی وەدەریکەوم، کە لە
گوێی کەندالێک، لە دەم پەویاریک، لە سەر بەردێک، لە بێن دارێک دانیشم و لە ئاسۆ پامێتم،
نۆد زوو سووک دەبم و دلەم دەکرێتەوه و جاری وایە هەست بە شادیش دەکەم.

لەم پۆژانەدا وەک هەموو پۆژێک پەژارە سواری شانم بوو، خەفەت دایگرتم، ئازار
هێرشێ بۆ هێنام، حەجمینم لێ هەلگیرا و ناچار بووم وەدەرکەوتم. هەوا نەرم و خۆش
بوو، لە ئاسمانی ساوی زستانیدا پەلەهەوریکی پچوکیش بەدی نەدەکرا. هەتاوی بێ
تیشک و تین وەک تەشتێکی پێ لە خۆین لە ئاسۆیەکی دوورە دەست بەرەو ئاوابوون
دەچوو. کێ دەزانێ ئەمڕۆ لەو دنیا پێ شەپ و کێشەدا خۆینی پزای چەند کەسی بێ تاوانی
دیوه و نالەیی چەند برینداری بە جێماوی بیستوو؟

جگه ره يه کم داگيرساند. به جاده دا پوښتم. نه ونډه ي با نه دهات دووکه لى سيفاره که م دارپښتنى و گه لای دارهکانى هم بهر و نه ويه رى جاده که بېزوښتن. لام دا کولانتيک که له جاده که راستتر و نارامتر و بيدهنگتر بوو. چن ژن به جلى مالتپوه له بهر دهرکتيک ليک هالابوون، هه ژدهر هه ژدهر قسه يان دهکرد، قاقا پښ دهکنين. به کڼ؟ به چي؟ بوچي؟ نازانم به لام خو هه موو که س وهک من ئيواران خه مبار نيبه. تا پتر هه لده کشام بيدهنگى زياتر ده بوو.

سه گيکي گه پوکي، وريا و قووت و په وهک کلکي له گه لوزى گرتبوو، مل و موى دهکرد. قه په گولتيکي گه وره له ولاتر له سهر چينچه کان هه لټرووشکا بوو، گوڼي خشت بېابوون پير و که نه فټ بوو، له بهر لاوازي هه موو په راسووي ده بژيان، له مېوزى بوزى و بناگوځ و نيوجاوانى شوښنى که لپ و کونه برينانى پتپوه بوو، دياربوو پوژگارتيک دپ و شه پانى بووه. دپله به باي له گه مالان بېپوه ته وه، به چي مه علوم گورگي نه خنکاندوه، هيلکه و پون و کوليچه ي نه خواردوه و خوښه ويستی خاوه نه که ي نه بووه؟ به لام که په و که وتوه و که لاکى داوه، ئينسان، ئينسانى بڼ وهفا، به په لالای کردوه!

چاوه پرووشکهکانى له سهر يک دانابوون، ده تگوت پير له سهرده مى گوجووکى و جيتلى و خوښه ويستی و به ده سه لاتى خوځى ده کاته وه. تپى پامام، زگم پتپى سووتا، خه مى نه ويش بوو به سهر بارى خه مانم. ژنتيک له پېچى کووچه يه ک وه دهرکه وت، ژنتيکي شوخ و شهنگ و جوان و چه له نگ و کوک و پوښته، قز زهر د چاوکال و سوور و سپى و پوومت پان، بالابه رز و به ژن باريک، مه مکه خرهکانى، بلپوزه تنگ و تنکه که ي ه لدا بوو، به له نجه ولار ده پوښت نه و هيچ ناوپى وه من نه ده دا. به لام من چاوتيکي کړپارانم به سهرتاپاي داگيترا، هيچ نه دماي له شيم نه بوارد. ده لټين «به ونډه ي بڼ عه ييب نيبه» به لام من نه متوانى هيچ عه ييبانى لڼ بگرم. دهر فتم هه بوو تپى فکرم، من له پوښندا په له ناکه م، ده گه ل نه وه شدا نه و نه يده توانى جيم بيلل. چونکه ده ستنى کچيکي پچووکى زور په زا سووک و ژيکه له و پاک و خاويښى به ده سته وه بوو و پښ به پتپى نه و ده پوښت.

پشيله يه کى سوور به له کى کولکن و قه له و له مالتیک هاته دهر. دياربوو خوښه ويستی کابانه، تيپوته سه له، جيتى گهرمه و پارووي نهرمه. کلکى قه ف کردبوو، به فيزه وه پاره ستا لووتى به رز کرده وه. له پر کچه که ده ستنى ژنه جوانه که ي به ردا و پای کردخ. پشيله نه بزوت، ده يزانى، په نجه نهرم و تولهکانى هم کيژه نازارى نادهن.

ژنه که وه په له که وت، به ده ننگيکى زور ناسک و خوش هاوارى کرد، ناوتيکى نه ونډه

خۆش و پیرۆز یا هیچ نه‌بن به‌لای منه‌وه، خۆش و پیرۆزی به‌زار داهات که وه‌ک برووسکه لێم بدا له جیتی خۆم وشک بووم. به‌چاوترووکانتیک نیزیکه‌ی نیو چه‌رخ‌ی ژیانم، ژیا‌نی پڕ تالی و سوێری، پڕ له‌ په‌نج و کوێره‌وه‌ری، پڕ هه‌وراز و نشیوی خۆم وه‌بیرها‌ته‌وه‌.

(گوێم به‌هه‌له‌ نه‌بیست؟) ئەمه‌ پرس‌سیارێک بوو له‌ خۆم کرد. به‌لام شۆڤه‌ ژنه‌که نه‌یه‌شت چیدی دوودل بم. هه‌رای کرد: «مه‌هاباد پۆله‌ مه‌چۆ ده‌ترنێ!» ئیتر خۆم پێ پانه‌گیرا، وه‌ک شیتان پام کرد. پشیلکه‌ له‌ به‌ر من هه‌لات، که‌چه‌ک له‌ ئامیز گرت و تیر تیرم ماچ کرد. باش بوو ئەم فریشته‌ پاکه‌ لێم نه‌ترسا و نه‌گیا به‌سه‌یره‌وه‌ چاره‌ جوانه‌کانی له‌ چاوم بری. دایکی به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی په‌ریانه‌وه‌ لێم نیزیک بۆوه‌ باوه‌شی بۆ که‌چه‌که‌ کرده‌وه‌، پیتی گوت: «شه‌یتان»؛ ئەمجار به‌زمانی خه‌لکی شاره‌که‌ سوپاسی منی کرد، به‌کوردی گوتم: «من سوپاسی تۆ ده‌که‌م که‌ ناوی وا شیرینت له‌ که‌چه‌کات ناوه‌».

ئیت‌ر ئەو پیاوه‌ پیره‌ هه‌وه‌سبازه‌ی چه‌ن ده‌قیقه‌ له‌وه‌ی پیش نه‌بووم، بوومه‌وه‌ ئەو لاوه‌ تازه‌ پێگه‌یشتووه‌ی سی ساڵ پیش که‌ سو‌فیه‌گری سیاسیم ده‌کرد، که‌ به‌چاوی برایانه ته‌ماشای هه‌موو که‌چه‌ کوردێکم ده‌کرد. ئیدی به‌چاوی هه‌وه‌س ته‌ماشای ئەم ژنه‌ جوانه‌م نه‌ده‌کرد و وه‌ک خوشکی خۆم ده‌ها‌ته‌ پیش چاو. حه‌یف ئەو نه‌یه‌شت زۆر به‌پاکی بمێنمه‌وه‌ وه‌ک هه‌موو ژنیکی به‌پرس‌یار لیتی پرسیم: «مامه‌ خه‌لکی کوێی» به‌درۆ جوابم داوه‌. درۆکه‌م هیچ زیانی بۆ ئەو نه‌بوو. به‌هاسانی به‌وای کرد به‌لام من پێم خۆش نه‌بوو له‌م ده‌مه‌دا درۆم به‌زار داب‌ن و پاکیه‌که‌م گه‌ردی لێ بنیشتی، چه‌ن هه‌نگاوی تر پێکه‌وه‌ پۆشتین ده‌رکیکی کرده‌وه‌.

- نافه‌رموی؟

- ئاوه‌دان بێ.

- خوا حافیز.

- به‌خیرچی.

ئەو چۆوه‌ ژوورێ، منیش پیتی خۆم گرت چوومه‌ بێ ئەو داره‌ی که‌ زۆر ئیواره‌ی تریش له‌ بنی دانیشتووم. ئەم داره‌ی له‌ دوور ولات بۆ من بۆته «سنگ صبور» و زۆر جار پرسیکه‌ی دلم له‌بێ کردۆته‌وه‌. ئەم دۆسته‌ بێ زمانه‌ی ئاگای له‌ زۆر پاز و نه‌ینی ژیا‌نی ئاواره‌یی من هه‌یه‌ و دلنایام که‌ که‌س لیتی نابیست.

جگه‌ره‌یه‌کی دیکه‌شه‌م داگیرساند. مژگی توندم لێدا و که‌وتمه‌ نێو ده‌ریای خه‌یاڵ. مه‌هاباده‌ بچکۆلانه‌که‌ی ده‌می دیم وه‌بیرها‌ته‌وه‌، خه‌یاڵم زۆر به‌ئەو نه‌گیرساوه‌. چووه‌ بۆ

لای شارێ مه‌ه‌باب‌د. ئەو شارە خۆشه‌ویسته‌ی که نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد ته‌نانه‌ت له ولاتی غه‌ریبیش کچی به‌ناو ده‌که‌ن. ئەو شارە‌ی نیزیکه‌ی په‌نجا سالی ته‌مه‌نم له‌وێ و له‌ ده‌ووبه‌ری راپورده‌وه‌، ئەو شارە‌ی شارە‌زای هه‌موو کووچه‌ و سیله‌ و په‌سیوکی ویم. ئەو شارە‌ی که زۆر پۆژی خۆشم تیدا کردووه‌ به‌شه‌و و زۆر شه‌وی تالم تیدا کردووه‌ به‌پۆژ.

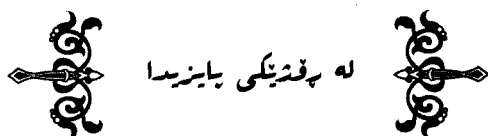
سه‌رم به‌ماله‌ هه‌موو خزمه‌کانمدا کرد. سه‌ری هه‌موو دۆست و ناشناکام دا، هه‌موو شوینه‌ به‌ناویانگه‌کانی شار گه‌پام. گومبه‌زان، ده‌شتی عه‌لی ئاباد، کانی مام قه‌مبه‌ران، ته‌پکی گه‌راوان، تاقه‌دار، باغی سیسه‌ و سێ ئاشانم وه‌ک خۆیان هاته‌ به‌رچاو.

که‌ پوانیمه‌ خه‌زایی به‌خه‌یاڵ له‌ بن ئەم تاقه‌داره‌ فێرم و له‌ بن تاقه‌داره‌ پیره‌که‌ی مه‌حموود کانی نیشتمه‌وه‌. له‌په‌ر شتی‌کم وه‌بیره‌هاته‌وه‌ که‌ له‌میژ ساله‌ نه‌لیی ده‌ترسم و نه‌بیری لی ده‌که‌مه‌وه‌. «مردن!» ئەو شته‌ی پیاوه‌ هه‌ره‌ ئازاکان لیی توقیون. ئاره‌زووم کرد پاش مردن له‌ بن ئەم داره‌ بنیژریم.

هه‌ودای خه‌یاڵم پسا، هاته‌وه‌ سه‌ره‌خۆ، به‌خۆمدا شکامه‌وه‌، په‌خنه‌م له‌خۆم گرت و گوتم: «ئمه‌ چ ئاواتیکه‌ مه‌گه‌ر نه‌تۆ نه‌بووی ده‌تگوت پاش مردن پیاو هه‌ر چۆنیک بنیژرێ و له‌هه‌ر جیگایه‌ک بشارد‌ریت‌ه‌وه‌ فه‌رق ناکا. ته‌نانه‌ت ده‌تگوت هه‌ق نییه‌ مردوو زه‌وی له‌ زیندوو‌ان داگیر بکا. نه‌گه‌ر له‌باتی هه‌ر مردوویک نه‌مامیک بنیژرێ و که‌لاکی مردووه‌که‌ بسووتینرێ و خۆله‌میشه‌که‌ له‌بن نه‌مامه‌که‌ بکری تا پیتی به‌قه‌وه‌ت بی خزمه‌تی مرقایه‌تی زیاتر تیدایه‌».

جوابی خۆم داوه‌:

«پاسته‌ من وام گوتوه‌ و ئیستاش پاش نه‌وه‌ی به‌لیژپه‌واره‌کانی کوردستاندا گه‌پاوم و ئەم پاس‌تییه‌م بۆ پوون بۆته‌وه‌ که‌ به‌داخه‌وه‌ مردوو‌ه‌کان له‌ زیندوو‌ه‌کان باشت‌ر دارستانه‌کانمان بۆ ده‌پاریژن، دیسان له‌سه‌ر برپای خۆم هه‌ر ماوم. به‌لام ئەم ئاواته‌شه‌م هه‌یه‌. پاش مردن خۆله‌میشی من ده‌بن داری مه‌حموود کانی بکری تا به‌خۆله‌میشی من ئەم داره‌ به‌قه‌وه‌ت بی که‌س نازانی چهن ساله‌ به‌قه‌دی کێوه‌ پووتنه‌که‌ی خه‌زاییوه‌ دیاره‌؟»

بق ماموستا شلماشي

پايښه سارده، په شه بای پایږ وهک قه دیمیان گوتوویانه چ به سر دهواری شپ دیني!
وهک همیشه باری سه فخر ده به ستم، توره که یهک پر له کاغز و قه لم و دوو سنی نان ...
کوړگل پیم ده لاین نه وسن، وهک پیره میږد که لیتی ده گپړنه وه همیشه بابولای نان و
که بابی له گیرفاندا بووه. منیش له دهره وه بابولای نان و په نیرم له گلدایه و گهرچی
ده زانم هیندیک دورتر، له لادی، دهرگای هر مالیک بکه یه وه پیلاوت له سر چاوی خاوه ن
ماله. نانی گرم و په نیر، یان ماست و هر خوارده مه نیکی دی که شک بهرن له میوان
شاردراوه نییه.

خه لکی نیعه ده لاین میوان حه بیبی خواجه و ته نانه ت هیندیکش له سر نه و برویه ن
نیستا میوان دانه به زیوه، پوزی نه و له لایه ن په روه ردگار وه هاتوته ماله که وه. دواي هیندیک
پي پویشتن، چه ند لاپه ستر و هوراز و نشیویک و دیتنی پوانگه ی سروشت و دیمه نی
جوانی ناو هوه لاین قوناغم گوندیکه که خوم ناوم ناوه مه لبه ندی نازایان. (شلماش) به لای
شلماش. له داویني زنجیره چپای هومل چه ند په شمال له په نا یهک دان و هیندیکش جیا
له یهک، وینه ی گونده کانی لیک بلاوی هوله ند و دانمارک و بیروت. له گه ل خه لکیکی نازا
و نه به زیو و هوله در، سال دوانزه ی مانگ له هوه ل و تیکوشاندان. له هوله ند و پاریس

و لبنان و وارشه، هه چي شويني جوان و به ديمه نه بۆم مه لّين! كه دلگير دهيم، چونكه شلماش له سه رووي هه مووانه و له هه مووي نه وانه جوان و پازاوه تر و به ديمه نتره .

له وانه به هينديك كه س به وه تاوانبارم ده كه ن كه له نووسين زياده په ويم كردوه و وهك ده لّين قه له م له ده ستي دوژمندايه، به لّام من بۆ ئيسپاتي نه و داوايم چه ند شاهيديكم هه ن، كه به كيك له وانه بولبوليكي مه هجوره و به داخه وه ئيسنا ده ستم پي ناگا نه و ئيسنا له گه ل هينديك له ياران له ولّاتي غوريه ت دايه ... چاوه پواني پوژيكي نه و سه رما و سۆل و په شه بايه له عه نه تيه له ولّات باركا و سه سپيالي تيك ن و بۆ نه به د له و ولّاته گه ربي گوم پي، ناخر نه و په روه رده ي نه و خاكه جوانه يه .

نه و بولبوله ده نگ خۆشه له (سه ربانه و سابني و هۆمه ره و دارنيشان و چۆم په مۆ) له گه ل گولاندا هاوئاميژ و ده س له مل بووه و نه غيار وهك گورگي چاوبه رسي به غيليان پي بردوه، وهك بۆ خوي پي لي ناوه له (سه ربانه) زۆر خۆشي پابواردوه .

له و بولبوله دوور ولّاته كه بگه زه ريي، نه و بالّنده كه له كاتي گه پانه وه بۆ گه رمين به سه ر شلماشدا تن ده په پي شاهيدن . سه رقايله كه يان وه چانيك ده گري و هاواري هاواله كاني ده كا و ده لّين: نيوه ي ژياني ئيمه له سياكيو به فيرۆ چوه، هاوالان ده لّين بۆچي، سه رقايله ده لّين سه ردانه و پين و ته ماشاييكي خواره وه كه ن و نه و ديمه نه جوان و پازاوه ببينن . وا چاكه بچينه خواره وه و پشوويك بده ين . به لّام به داخه وه و ديسانيش به داخه وه، كاتيكي دينه خوار و نزيكي زه وي ده بنه وه بۆيان ده رده كه وي كه سه رما و سۆليكي چۆن به سه ر نه و مه لّبه نده دا زال بووه و له وه ش خراپتر نه و پاوچيه پي به زه ييبانه كه ده ستيان له سه ر ماشه ي تفهنگه و ها ئيسنا گرمي لي پين ها تاويكي دي، نه وه به كه به گورجي تن ده په پي و له چاو گوم ده بن و به ره و گه رمين ده پۆن و ده پۆن ...

به لّام به هيواي پوژيكن كه له گه پانه وده دوور له چاري پاوچي و سه رما و سۆل و په شه با تاويك له و مه لّبه نده و چانيك بدن . به لّام ئيسنا پوژ به پوژ تووشت ده پي و ده رتاني نه وه نيه .

به لّام به هار ... پوژي مه وعود ... پوژي ديداري ياران، پوژي به كتر دوزينه وه و چاو ليكه وتني هاوالان، پوژيكي كه سه رما و زمه ريري زستان ده روا و گه ربي گوم ده كا، خۆزگه بۆ نه به د بايه ! گوله كان سه ره له نوچ سه ره له زه وي دپنه ده ري، له جاران چاتر و زۆتر و بۆن خۆشتر، پيؤاس و مه ندۆك و بيزا و كه ما و گوله ميلاقه و وه نه وشه ... هه ريهك له لايهك .

نه و کاته شلماشيش وهک هه موو مه لېه نديکي کوردستان ده بېته وه مه گزي ياران، بولبولي دور ولاتيش دېته وه مال و سرله نوځ به ديداري گول شاد ده بېته وه.

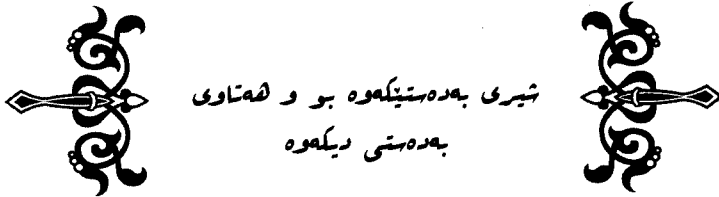
ده پوانمه ده ورو به رم له ژير چناره گوره ي سرچاوي له پيشه وه م هينديک به ولاوه تر گوپي پيروزي خواليخوشبوويک ده بينم که بې شک نه هلي نيمانه. مورشيدې گوره مه لا حه مه ده ميني هه مه وه ند، هزاران فاتحه و په حمت پيشکesh به پوحي پيروزي و هزاران هيندهش له کوره قاره مان و نه به زه کي، ده موځ قه له مه کم بشارمه وه ... چي دي نه نووسم تا نه و پوژه ... بهار ... به لام له گه ل نه وه شدا و به شارنده وي قه له ميش سيلوي نه سرينم بې ناشاردريته وه. چونکه ده لېن کاسه که پر يوو له سره يوه ده پوژي، سره م داده نه وينم و به دزيه وه فرميسکه کانم پاک ده که مه وه، هه تا نه غيار له پازي ده روونم تن نه گن و به ترسنوک و بې وره م دانه نين. نا نه من ... هرگيز ترسنوک و بې نيراده نيم وهک نه و کيوه ي پشتم پو لايين و سرکه شم. به لام نه يستاي ليم گه پين به و فرميسکانه که له نوو کي خامه ده پوژنه سر کاغز، فرميسکي چاوم بلنيسه ي ناگري ده روونم بې ماوه يه ک خاموش که م و وهک ناگريک له ژير خو له ميشدا له کوره ي دل م پای گرم، چونکه ده زانم به کزه بایه ک ديسان نه و ناگره بلنيسه ي لن دېته وه و سرله نوځ گر ده گرېته وه.

هه تا به هاري مه وعود، که زور جوان و به ديمه نه و دلرفين، هه تا نه و پوژه خواتان له گه ل. په فيقان هېچم لن به جي نه ماوه و تووره که که م هر له شاندايه و کاغز و قه له م و بابو له نانه که. ده رویشم و ده لېن ده رویش له هر جيگايه ک شوي به سر دايي، ليي ده نوځ.

به لام له خويشدا هر له بيري هاتني به هار و ديتني هاوانم ... و بې ده رپيم و ده لېن بې ده رپي هر دوو گزي جاو له خوځي دي ...

۱۳۵۶/۸/۳۰

وه رگنپان بۆ كوردى

نووسىنى: دوكتور سادق جەلالى

چىرۆك لە مالىگەۋە لە كۆلانى (دو دختران) لە بن پىرە چنارىكدا كە گەلىك مۆمى
سووتاۋى لە دەۋرە كەۋتېۋون دەس پى دەكا.
(ھۆمىرۇس) تەنیا ھەر ھەماسە بىژىك بوو، بەلام فىردەۋسى ھەماسە بىژى فەلسەفە،
مىرقاپەتى و مىژۋى گەلىك بوو، ھەماسە بىژى بىرى پاكى ئىنسانان: پالەۋانەكانى
مىرخاس بوون لە سەرانسەرى ئىليادىدا ھەرگىز توۋشى قسەيەكى ئەۋەندە ئىنسانانە
نابىن:

شەرابى ئال بىخۆۋە خوتنى خەلىك مەرىژە
تۆ خاكى، ۋەك ناگرتوند و تىژ مەبە
نەم ناۋە رەنگىنەى بىخۆيەۋە باشترە
لەۋەى پىرژن تووكت لى بكا

نەزەرى (بىرتاند راسىل) لە ھەلسەنگاندنى شانامە و ئىليادەدا.
ناۋى مەنسور كونيەى ئەبولقاسم فىردەۋسى بوۋە: لە ھەپەتى لاۋەتپەۋە دوو ھەتاۋ

له دليدا به جوت تيشكيان داويشت. خو شه ويستی نيشتمان و ئه ويني كتايونى. ئيراني ده په رست كه نيشتماني له ميژينه ي بوو، كتايونى خو شته ويست كه وهك گورد ئافه ريني پوستم نه شميل و شير دل بوو.

زهرده په پي، پوژيكي به هار بوو له به ستي پووباري (باژ) له سهر گابه رديك دانيشت بوو. هه تاوى جهنگه ي زهرده په پي ته ماشا ده كرد. خو ينى خو پ ده پزايه نيو پووباره وه. لاوى خوراسانى له بن ليواندا ده پيرتاند:

- ده ليى خو ينى سپاو شه له ته شتى زپيندا.

نه مجار له پښگايه كي چول و پچاوپيچ كه به كيڅه كه وه ديار بوو پاما، نه سوار يكي پاده برد، نه هه ستي پي پيواريك ده هات. پښگا چول و به تال بوو، لاوكله ي خوراسانى كه ميژه ريكي سپي به سهر وه بوو و لفكه كانى به نيو شاناندا به ردابوو، له بهر خو يه وه گوتي:

- ئه دى بؤ ميژخاسان و شوپه سواران به و پښگايه دا به پرتاو لئ ناخوپن؟ بؤ كو پښى نه سپيان له و شيو و ورد و لانه دا دهنگ ناداته وه؟ بؤ هه روا هه رايان كه؟ پرسيا ره كانى بئ وه لام مانه وه، له باتى وه لام دهنگيكي ناسك و ژئانه گويى زرينگانده وه:

- ئيتر ميژخاس و شوپه سواران نابيني، پاله وانان له شيريني خودان، هه په تي لاوه تي به فير مده شيعرت پيشكه شى به ژن و بالاي من بكه.

فيره دوسى پوى وه رگيږا كيژيگ به كولمه ي ئاله وه، به برؤى كه وانيه وه، به چاوى په شى وهك چاوى كارمازمه كانى (ده شتى ئاهوان) به ره وپوى پښ ده كه ني، دلي گه شايه وه:

- ئيتر ميژخاسيگ نه ماوه.

- كتايون چهند ته نيا بووم!

كتايون ده ستي له ژيژ چارشيو دهره يئا، ده سبه نديك زيژ له مه چه كه سپي و قه له و و پره كانيدا دهريسكايه وه:

- ها مه نسور ئه مه ئه و كتيبه يه كه ده تويست.

فيره دوسى لاو به په له كتيبه كى له ده ستي پفاند، به رگيكي چهرمى كوني تن گيرابوو، له بهر پرشنگى مانگ كه تازه سه ري له كه ل دهره يئا بوو و دارستاني چر و پر و چياى به رز و سه وزي دهنگاوت. چاويكي به لاپه ره زهرده كانيدا خشاندا، به زه حمت چهند ديږى بؤ خو يندرايه وه:

«کاتیک بیژنه نیان له چالآو هاویشته،

مه نیژه ی کچی نه فراسیایی پیر،

ناگادار بوو و...

به خه م و نه سرینه وه هاته سهر چالآو، شهو تاریک بوو. تاریک و بی مانگ بوو.

نه فراسیایی پادشای تووران له غوپیایی خه ودا بوو».

کتایون گوئی هه لخصتیبوو، دهیه ویست بزانی پاش نه وهی مه نیژه چوو ه سهر چالآو چ

پووی دا؟ له سه ره خۆ گوئی:

نه م کتیبه چیرۆکی چه ند خوۆشی تیدا هه ن.

فیرده ووسی له چاره پرشنگ تن چه قیوه کانی کچه که پاما:

- چاره ووسی خۆم! نه م کتیبه چیرۆکی زیان و نازیه تی و تیکۆشانی که سانیکه که

له سهر نه م خا که زیان. تو نازانی زۆو نه م خا که هه لاله و شلیژ و سوپسن و به بیوونی

لن ده پوا، پۆسته م له سیستانه وه به ره و مازنده ران نه سپی پاده دا نارهش له سهر ترۆپکی

نه لپورز زتی که وانی ده کیشا ناگری ئاورگه کان نیله یان ده هات و...

- ده زانی نه م پۆ خه لک چیان ده گوت؟

فیرده ووسی ده سته نه ره م کانی له نیو ده سته خۆی گرت و گوئی:

- ئاسکۆله ی ده سته مۆی من ده بلێ! بزانه م خه لک چیان ده گوت؟

- ده یانگوت باوکت له خه ودا دیتوویه تی تو له سه ربانیککی بلند هاوار ده که ی و ده نگت

ده گاته هه ر چوار لای جیهان.

فیرده ووسی ده سته به ره و ئاسمان هه لیتنا و گوئی:

- سه یره، ده ی چی دیکه ش؟

- تو پخوا نا که ی؟ باوکت له مزگه وتی گه وره ته عبیری خه ونه که ی له (نجیب الدین)

پرسیوه ته وه، نه ویش وه لآمی داوه ته وه و گوتویه:

«نه بولقاسمی تو ناویانگ ده رده کا له هه موو جیهاندا و له هه موو پۆزگار یکتا». لاره که

گوئی له و قسانه گرت و که و ته بیر کردنه وه.

له و پۆزه وه که ده چوو بۆ فیرگه ئاگریک له ده روونیدا بلێسه ی نه ستاند بوو، نه م ئاگره

ده یسووتاند، ده یبرژاند، ده یکرده ژیهله مۆ، نه م ئاگره نه ستیره بارانی ده کرد، نه ستیره و

نه ستیره ...

فیرده ووسی خۆی ده خواره وه، په نجی ده کیشا، هه سته ئاگرینی ده میک دانه ده مرکا.

لاو بوو، داوین پاک بوو، نیشتمانپه‌روهر بوو، زانا و به‌رزه‌فې بوو.

نه‌گه‌ر له‌ننډو شاعیره‌کانی ئیتراندا بگه‌ړین، که‌س له‌ فیرده‌وسى مه‌زنتر نادوږینه‌وه.
حه‌ماسه‌ بیژنیک بوو که‌ تابلوی دلپاکان و میړخاسانی ده‌کښا. شپږی به‌ده‌ستی‌که‌وه بوو
و هه‌تاوی به‌ده‌ستی دیکه‌وه. شپږه‌که‌ی جهرگی ناپاکی ده‌جنی و هه‌تاوی ده‌روونی پاکانی
پووناکتر ده‌کرده‌وه.

وه‌نیه‌ هر من و تو بیناسین، کتیبه‌ نه‌مره‌که‌ی فیرده‌وسى له‌ سه‌رانسه‌ری جیهاندا
ناسراوه. لیږده‌دا که‌ برتراند راسیل، پاش له‌به‌ر یه‌ک پانانی هه‌ماسه‌کانی فیرده‌وسى و
«هؤمیرؤس» راستگوږیانه‌ ده‌لئ:

«هؤمیرؤس ته‌نھا هه‌ماسه‌ بیژنیک بوو، به‌لام فیرده‌وسى هه‌ماسه‌ی مړوف و مړوفایه‌تی
ده‌ژيانده‌وه».

فیرده‌وسى فه‌لسه‌فه‌ی گه‌وره‌ی ئینسانى ده‌پازانده‌وه له‌پیتناوی ژيانده‌وه‌ی میژووی
که‌لیکدا تې ده‌کوښا و ده‌گه‌ل جهری زه‌ماندا به‌ریه‌ره‌کانی ده‌کرد.

با بچین له‌سه‌ر گوږه‌ پیرۆزه‌که‌ی فرمیټک برېژین، کول و کو دامرکینین. له‌ به‌رامبه‌ر
نه‌وه‌دا چوک دابده‌ین. به‌پیاویک هه‌لبلیین که‌ پاک بوو، مه‌زن و له‌ دواى ژيانیدا ته‌نیا
و ده‌س ته‌نگ بوو، داخدار و ملتبه‌ر بسو که‌چی به‌و حاله‌وه‌ گه‌وره‌ترین هه‌ماسه‌ی
خولقاند. فیرده‌وسى به‌وپه‌پی نه‌وینه‌وه خه‌ریکی هؤندنه‌وه‌ی شانامه‌ بوو. هه‌رچه‌ند پیش
نه‌و(ده‌قیقی) ده‌ستی به‌و کاره‌ی کردبوو. به‌لام تازه‌ ده‌ستی پې کردبوو که‌ به‌ده‌ستی
کوږیله‌که‌ی خوی کوژرا و کاره‌که‌ی به‌ناته‌واوی به‌جې ما و فیرده‌وسى دريژه‌ی به‌و کاره
دا.

نیتر که‌م که‌س پؤله‌ وه‌رزیږی تووسى له‌ کووچه‌ و کوږلانان ده‌دی نه‌و له‌ ده‌ریایه‌کی
قول و بې بند، له‌ باوه‌ش شه‌پؤلان باسکی داویشتن. هه‌رچی له‌ کارى شانامه‌دا پتر
ده‌چووه‌ پیش وه‌ک پشکوږیه‌کی شنه‌ بیگه‌شینتته‌وه زیاتر گرې ده‌گرت، بلایسه‌ی به‌تینتر
ده‌بوو، دنیا و ژيان و هه‌بوون و نه‌بوونی نه‌و له‌ وشه‌یه‌کدا کوکراپووه‌ نه‌ویش «ئیران»
بوو...

پؤژنیک کتابون کچی چاوپه‌شى خوراسانى که‌ کولمه‌کانی خې و خال و چاوه‌کانی بادامی
بوون و دوو گوی بلوورین له‌سه‌ر سینگی ده‌له‌رینه‌وه به‌نه‌سپایی له‌ پلیکانی نه‌و بالاخانه‌ی
فیرده‌وسى تې خزابو سه‌رکه‌وت. په‌رده‌ی هه‌لداوه‌ که‌میکی تې فکری. فیرده‌وسى خه‌ریکی
کارى خوی بوو هیچ ناگای له‌ ده‌وروپه‌ری خوی نه‌بوو، کتابون به‌ته‌وسه‌وه‌ گوتی:

- تو...؟! خۆزگه قهت ئهم کتێبه‌م بۆ نه‌دههینای. فیرده‌وسی به‌و دهنگه ناسک و شیرین و پپ توانجه پاچانی و گوتی:

- ناخ کتایون ئه‌وه ئه‌توی؟ گولی سه‌د په‌نگم، ده‌گه‌ل ئهم کتێبه‌ کۆنه که دوو هه‌زار سال له ته‌مه‌نی ده‌گوزهری و خه‌ریکم که به‌وا بکه‌ خۆشم له‌ بیرچۆته‌وه. ناخ تو نازانی چ خه‌زنه‌یه‌کی دارماله‌؟

شادی له‌ پوخساری فیرده‌وسیدا به‌دی ده‌کرا. کتایون سوور هه‌لگه‌پابوو، به‌شیرینی لێوه ئاله‌کانی ده‌گه‌ست و به‌ناز گوتی:

- مه‌نسوور، به‌هار ده‌شتی (تابران)ی گولباران کردووه. شینکه ده‌پوئ، گول ده‌پشکوئ هه‌ور ده‌گری، هه‌موو لایه‌ک پپ له‌ جوانی و له‌ چریکه و گورانی و سترانه، به‌لام تو ته‌نانه‌ت ئه‌وین و دل‌داری و ژوانیشت له‌بیر کردووه.

کتایون ئهم قسانه‌ی ده‌کرد و هات له‌کن دۆشه‌که‌ی فیرده‌وسی دانیش‌ت و به‌تو‌په‌یی و نازه‌وه کاغه‌زه‌کانی تیک وهردان، دیار بوو ئێه‌یی پپ ده‌بردن. دیسان به‌ته‌وسه‌وه پپی گوت:

- تو له‌ بیرت چۆته‌وه به‌هار هه‌په‌تی شادی و دل‌داری و خۆشی و ئاهه‌نگه.

فیرده‌وسی له‌ چاوه‌ په‌شه‌کانی کیژۆله‌ی تووس پاما و به‌ئارامی گوتی:

- گوله‌که‌م! سویند ده‌خۆم به‌خالی په‌شی گوشه‌ی لیوت که ده‌لێی جادووه له‌سه‌ر کانی ژیان پۆنیش‌تووه. دنیا له‌به‌ر پپی تودا ده‌بینم، سه‌رتاپات به‌زێپ و زێو ده‌پازینه‌وه، تو نازانی شه‌وی ئه‌و شه‌و خه‌و بێ و له‌ چاوی من نه‌که‌وتووه، چاوم وه‌ک چاوی ئه‌ستێران خه‌وی نه‌دیوه ئه‌ویێکی به‌تین له‌ مندا ده‌گورێ، هه‌ماسه‌یه‌کی نه‌مر له‌ مندا چه‌که‌ره‌ی ده‌دا. ئه‌ی کچی بالا به‌رزی به‌ژن باریک تو نازانی، تو نازانی.

کتایون ئارام ئارام سه‌ری فیرده‌وسی له‌سه‌ر پانی خوی دانا، ده‌ستێکی به‌کا‌کۆله ئالۆزه‌کانی دا‌هینا و گوتی:

- ئیستا ئارام بگه‌ر به‌نو سه‌ر وه‌سه‌رینی پانه نه‌رمه‌کانی من بکه.

فیرده‌وسی به‌ناره‌ ناره‌ گوتی:

- که په‌رده‌یان له‌پیش هه‌تاو لادا.

- به‌یان ئه‌نگوت و خه‌و زپا،

دیسان گوتی:

- کتایون ئه‌و کتێبه‌ تو دات به‌ من ده‌ریایه‌کی مه‌ند و قووله‌ ئه‌و شانامه‌ی به‌ده‌ستی

منه وه، ئاسمانیکی به رزی پڕ ئه سستیره یه .

ئاگری ئیره یی له چاوه جوانه کانی کتایوندا بریسکایه وه و به توپه یی گوتی:

ئه دی ئه سستیره کانی چاوی من؟

فیردهوسی که زیه نه رم و دریزه کانی له چهنگی گرت و بۆ لای خۆی پاکیشا و گوتی:

له ئاسمانی چاوه په شه کانی تۆدا هه زار ئه سستیره ی گهش ده دره وشیته وه . پووناک،

پاک و بێ گونا ه .

چاوه کانی تۆ دوو چرای پۆشنی منن که له بهر پووناکی ئه واندایه مروارییه نه سماوه کانی

شانامه ده سسم و ده یانه ئۆنمه وه و به رمووریککی نایاب دروست ده که م و له ئه سستۆی بووکی

شێعر و خه یال نا، له ملی میژووی ئێرانی ده که م .

کتایون به ناز و شه رمه وه گوتی:

- ئه دی بووک و زاوایه تی ئێمه ؟

فیردهوسی پێکه نی:

- بیست پۆزی دیکه مانگی محه رم دوا یی دێ، جا په نجه بلوورینه کانت له خه نه

ده گرم، تارایه کی حه ریری سووری ته نکت به سه ر داده ده م، په ردووت به گوڵ و وه نه وشه

ده خه ملێتم .

کتایون له خۆشیان وه ک مندالان شاگه شکه بوو و گوتی:

- ده ی قسان بکه ده ی، ئه و قسانه ی تۆ چه ند جوانن چه نه شیرینن .

فیردهوسی له دووره ده سته کانی ده شتی خوراسان پاما و گوتی:

- چاوه جوانه که ی تۆ ده پوانیته به ره به بانیککی دوور، دوور ده پوانیته ئه و پۆژانه ی که

گزنک که وت . ئیتر من نه ماوم مه نسووری تۆ ئیتر بۆته خاک و خۆل، بۆته تۆزی پێگای ئه و

کاروانانه ی که شه ودره نگان له ده روزه ی تووس ده رده که ون به لام شانامه ی من نه مره . نا

کتایون من نامرم، نامرم له دوا پۆژدا ده زانن ئه و پیاوه ی له خوراسان پابوو، مه شخه لیککی

له ئاگری زه رته شت بلێسه دارتری داگیرساند، له بهر پووناکی ئه و مه شخه له، تۆوی ئه ده ب،

نا میژووی ئێرانی چاند . هه تا هه تایه زیندووه و نامرێ .

کتایون! ئه و کاتی خه لک ده لێن: ئه و پیاوه له سالی ۲۲۹ ی کۆچی هاته سه ر دنیا .

پۆله وه ریزیککی پاک بوو . نیشتمانی خۆی ده په رست بای نه وویزی له شنه ی به هه شت

پێ خۆشتر بوو . بێ په روایانه له ده ریای شێعردا مه له ی ده کرد، به ئیراده یه کی مه حکم،

مه حکمه تر له چیا به دۆل و شتیو و پکه و به رده لاندایه بده رده، له سه رما و گه رما له دیو

و درنج نه ده ترسا: نه به زی تا گه نجینه ی شیعر ی دۆزیوه و پشکەشی خەلکی جیهانی کرد!

- من ئیدی نامرم زیندووم، تۆوی شیعرم چاندووه.

پۆژ هاتن و پابردن، سال به سه رچوون، چۆن سالانیک؟ ئەو سالانە ی ژیان و تەمەن و مال و سامانی فیرده و سییان وهک حەزیا هەڵده لووشی.

مال و سامان و زێڕ و زیوی نه مابوو، به رهو پیری ده چوو بێ هیز و که نه فەت بوو، گنج و چین پوخساریان داگرتبوو. به لام به دهستی ئەو شووری کۆشکیکی بهرز دارپژرابوو که بهختیکی نوورانی له سه ر ده رکه که ی نووسرابوو:

«کۆشکە به رزه کان وێران و خاپوور ده بن، به ری با و باران و گەرما و سه رما ناگرن، من کۆشکیکی به رزم له نه زم دامه زراند که با و باران زیانی پێ ناگه یه نن».

ورده ورده، ته مه نی فیرده و سی به رهو ژوور ده چوو، پیری په لاماری ده هیئا، هیچی نه ما بوو، به لام به و حاله شه وه شه و پۆژی له کن نه بوو هه میشه سه ری به سه ر شانامه ی (ئه بو مه نسوور) دا داده گرت و چیرۆکه کۆنه کانی ده خویندنه وه و ده یهۆندنه وه تا پیری و دهسته نگی به جاریکی شپه رزه ی کرد:

- ئە ی ئە وه ی ئە و چه رخه به رزه ت پاگرتووه!

- بۆچی به سه ری پیری منت هه ژار کرد.

- تا لاو بووم چاکترت به خێو ده کردم.

- به پیری سووکت کردم.

- پۆژگار له باتی جله و، وه کازی له ده ست نام.

- ماله که م بلاو بوو و حاله که م شێوا.

فیرده و سی په نجا و هه شت ساله بوو که بیستی سولتان محمودی غه زنه وی چۆته سه ر ته ختی پادشایه تی، به بییری داها ت شانامه ی به ناوی ئە وه وه بکا، به لام نه ی ده زانی ئە و پادشایه زۆر به دفه پ و خراپ و هه ق نه ناسه.

له و سه رده مه دا ئاسمانی به رزه فەری فیرده و سی به رهو تاریکی ده چوو، ئە ستیره کانی یه ک یه ک پا ده خوشان به رده بوونه وه و ده که وتنه سه ر خاکی نه هاتی و دامای.

کاره ساتیکی تال و ناخۆش بوو، پیره وه رزیری خوړاسانی له سه ر ترۆپکی ناوبانگ ئە وه نده هه ژار و نه دار ببوو که ئیتر دوو که لی له مائی هەڵنه ده ستا و ناوړگی له دلی ناوه میدان ساردتر بوو، له پێناوی نیشتماندا تۆزکال تۆزکال دل و گیانی خۆی خسته ژێر

پێى مێژوو و هه ماسه وه تا تهاوه .

له كاتىك كه زمان لووسى بى مايه، له باره گاي سولتاندان زێر و زيويان وه سه ر يهك دهنا، ئه و له ئاگرى نيشتمانپهروه ريدا ده سوتتا و جگه له خه م و فرميسك و هه ناسه به شىكى نه بوو، به و حاله شه وه هيشتا دوودل بوو:

- چ بكه م ئايا شانامه ي به ديارى بۆ سولتان مه محمود به رم؟

- ئايا داچيندراوى سه وز و شين و جوانى خۆم به كى بسپيرم؟ ئه وانه نه قه درى زانست ده زانن و نه هه ست ده كه ن چ ئاگرىكى نه مر له دلى مندا بلایسه ي ئه ستاندوه .

له و سه روبه نده دا ده ردىكى گرانى دىكه ي وه ك نه شته ر، له دل پاچوو. پۆله سى و كه وت ساله كه ي نه خۆش كه وت. نه خۆشيه كه ي دريژه ي كيشا، له سه ر سه رىنى ئه و لاوه دوو دل ده كولين و ده يانكوركاند. دلى كتايون و دلى ئه بولقاسمى فيرده وسى.

شه وىكى په ش و تال و گرژ و مۆن بوو، سيبه رى مه رگ به سه ر سيماي لاوه كه كشابوو، كتايون يه ك به خۆى قيژاندى:

- ته ماشاي كه هيج ده نگ نايه، هه موو بئده نگن هه موو خامۆشن، هه موو مردوون، ئيمه برسین، ته واوى مال و سامانى خۆت دانا تا چيروكى پۆسته م و سوه راب و بيژه ن و مه نيژه و سوودابه و سياوه ش و كيومه ره س و هۆشه نگت كرده شتير، تو چت پيگه يشت؟ چت بۆ ماوه ته وه؟

فيرده وسى هيجى نه گوت هه ر چاوىكى لى كرد، له نىگاي ئه ودا تيشكان و ليقه ومان و ده رد و ژان په نگی خواردبووه وه. ئه و چى به و ژنه ي كه له گه لى پير بيوو و به و لاوه ي كه مه رگ ده ستى له ئه وكى نابوو گوتبايه؟

هيشتا شه و په پ و بالى په ش و شوومى هه لئه ويژنيبوو كه كوڤ پشوى لى برا و پيره ميتر داخدار و تازيه بار بوو:

«من ته مه نم له شىست و پينجى هه لبارد،

په وا نه بوو به زير و زيوى بگورمه وه،

مه گه ر سوودىك له په ندى خۆم وه رگرم،

بیر له مه رگى پۆله خۆشه ويسته كم بكه مه وه

تۆره ي من بوو بپۆم ئه و لاوه پۆيشت

له به ر ده ردى ئه و لاشه ي بى گيانم».

ليژه دا بوو كه ناچارى ته نگى پى هه لچنى و قورسايى بارى كاره سات شانى چه ماند،

شانامه‌ی که ئاوینه‌ی په‌نج و نه‌وین و هه‌ستی به‌تینی خۆی و ئازایه‌تی و می‌رخاسی دلیرانی ئێران بوو به‌ناوی سولتان مه‌حمود ته‌واو کرد. له‌و کاره‌دا ئه‌بوله‌باسی فه‌زلی کوپی ئه‌حمده نه‌خشیکێ گرنکی هه‌بوو.

له‌ کۆلانی (دو دختران) له‌ ژێر پیره چناریک که گه‌لێکی مۆمی نیوه‌س‌سووتای له‌ بن که‌وتیون، پیاویک که سه‌ر و پیشی هه‌موو سپی ببوو شه‌ویک ده‌ستی کتایونی به‌ده‌سته له‌رزه‌کانی گرت و گوتی:

- شانامه ته‌واو بوو هه‌تاوی لاهه‌تی من و تۆش ئاوا بوو! ، کتایون که کۆله‌کانی چرچ و بێ په‌نگ و چاوه‌کانی پرووش ببوون گوتی:

- له‌و ماله‌دا هه‌شتا مۆمیک دانیه‌سی.

- هه‌شتا ژبان درێژه‌ی هه‌یه.

- هه‌شتا دلێک لێ ده‌دا.

فیرده‌وسی زه‌رده‌یه‌کی خه‌مناکه‌نی هات، خه‌مناکه‌نه به‌لام به‌رزه‌فانه و گوتی:

- ئه‌و مۆمه هه‌شتا پۆنه‌مرکاوه، ئه‌ستاهه‌زار شه‌یر، شه‌ست هه‌زار ژێپی پێ ده‌ده‌ن.

به‌یانی پیری چیرۆک بیژ به‌ره‌و غه‌زنه‌ین که‌وته پێ. فه‌زلی کوپی ئه‌حمده له‌سه‌ر کار نه‌ما‌بوو و ده‌رکرا‌بوو، خاوه‌نی شانامه له‌ باره‌گای سولتان مه‌حمود دۆست و پشتیوانیکێ نه‌بوو کێ ئه‌و چاره‌نووسه ده‌ناسی؟ ئایا پیاڵه‌ی به‌رزه‌فهری و خۆپاگری پیاوه نه‌مره‌کان به‌ده‌ستی کێ ده‌شکێ؟ بۆ چاره‌نووسی که‌له‌ پیاوان، زانایان و هونه‌رمه‌ندان هه‌ر تاریکی و تاریکیه؟

فیرده‌وسی به‌پلیکانی مه‌ر مه‌پی کۆشکی سولتان مه‌حموددا سه‌رده‌که‌وت، سه‌ریه‌رز بوو وه‌ک هه‌لۆکانی دوندی چیا، شانامه‌ی وه‌ک خه‌زنه‌یه‌کی دارمال له‌ گه‌وه‌ر و دوپی نایاب له‌بن هه‌نگلدا بوو، شانامه نه‌بوو، ئاوینه‌یه‌ک بوو که دیمه‌نی ئاوات و ئاره‌زووه‌کانی لاهه‌تی و په‌نج و ژان و ده‌رد و کویره‌وه‌ری پیری خۆی تیدا ده‌بینی. ته‌مه‌نی له‌ هه‌شتا نزیك ببووه‌وه، ده‌ستی ده‌له‌رزین و شانامه‌ش گران بوو به‌قه‌د گرانیی میژووی کۆنی ئێران. هه‌یزی که‌م بوو، ئه‌ژنۆی ده‌له‌رزین، چاویکی به‌ده‌ویریه‌ری خۆیدا گیرا:

- کوان قاره‌مانه‌کانی من؟ پاله‌وانه‌کانی شانامه له‌کوین؟ کوان گیو و گوده‌رز و پۆسته‌م

و تووس تا باسکی من بگرن؟

حه‌کیم ئه‌بوله‌قاسمی فیرده‌وسی له‌ باره‌گای سولتان مه‌حمود پاره‌ستا بوو. سولتان به‌پێژه‌وه‌ تیی پاما شانامه‌ی که له‌ هه‌وت به‌رگدا به‌خه‌تی عه‌لی ده‌یله‌می نووسرا‌بوو لێ

وه رگرت و چەند شیعریکی خویندهوه و پوی گرز کرد و گوتی:

- ئەوهیه شانامه؟

- فیردهوسی وه لآمی دایهوه:

- ئەوهیه چیرۆکی کۆنی مێرخاسان و گهوهه گه ورائی ئێران.

- به لآم من جگه له باسی پۆسته م هیچ له و کتێبه دا نابینم، له له شکری مندا هه زار

پیاوی وهک پۆسته م ههیه.

فیردهوسی سه ری هه لێنا، ملی قهف کرد، سینگی ده رپه پاند، پاسته وخۆ و بێ په روا

چاوی له سولتان مه محمود بری و گوتی:

- نازانم له له شکری سولتاندا چەند پیاوی وهک پۆسته م ههیه؟ به لآم ئەوهنده ده زانم

دایکی پۆزگار پۆله یه کی وینه ی پۆسته م نه دیوه.

ئوه ی گوت و ئیزنی وه رگرت و پویی، سولتان مه محمود به وه زیزه که ی گوت:

- ئەو پیاوه به منی گوت درۆزن، به لآم من به و حاله شه وه له سه ر ئەوه م جایزه که ی

بده من.

زۆر شه وان شانامه یان له کاتی خه ودا بۆ سولتان مه محمود ده خوینده وه. به لآم ئەو

نا په حه ت ده بوو، ئێره یی ئازاری ده دا، نازایه تی و پاله وانی و داوین پاکی قاره مانانی

شانامه ده برپه نچاند هیندی پق هه لده ستا وه ختابوو شیت بێ.

له ئەنجامدا دوو زمانی پیاوخرپان کاری خۆی کرد. ئایا ئەوه خواجه حه سه نی میمه ندی

بوو که ئەو کاره دزێوه ی کرد و به سولتان مه محمودی گوت: «قوربان! شاعیریکی وا هه ر

ده بێ چەند دره می بدریت»، سولتان مه محمودیش بیست هه زار دره می زیو جایزه بۆ

نارد. ئاگری په قی فیردهوسی بلێسه ی سه ند، هه ستی کرد ناپیاوان ده یانه وئ بیه شکینن

به لآم ئەو وهک کۆنه شووریکی قایم خۆی پاگرت و هه ره سی نه هینا. له توو په یی سولتان

نه ترسا به ماندوویی و پق هه ستاوی چوو هه مام. ته وای دراوه کانی دا به کیسه کیش و

ئاوگر و هه مامچی و له غه زنه یین وه ده رکوت و سه ری خۆی هه لگرت.

ئەو گه وهه پیاوه شار به شار پای ده کرد و سیبهری شوومی پیاوه کانی سولتان

مه محمودی به شوینه وه بوو. تا خۆی گه یانده مازهنده ران ئەو مه لبه ندی که زۆر لاپه په ی

شانامه ی پیر کردۆته وه.

شه وی تاریک بوو، زهنگی کاروان ده شتی بیدهنگی پیر زرینگ کردبوو، فیردهوسی له

مازهنده رانرا به ره و خوراسان ده چۆوه. که گه یشته ده روازه ی (تابران) له رزی و فرمیسی

گهرمی به‌پیشی سپیدا هاته خوار و له‌بن لیواندا گوتی:

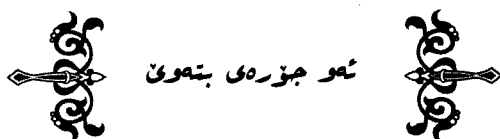
- کوا لاوه‌تی من؟ بۆ کوئی چوون پال‌ه‌وانه‌کانی من، هه‌موو ئاوابوون. ئاسمان بێ ئه‌ستیره‌یه و وجودی من به‌تال و بیده‌نگه. ئیستا ته‌مه‌نم نیزیک هه‌شتا ساله، هیوام به‌جاریک با بردی.

پۆژی دیکه تێپه‌ریوون، سالی تر به‌سه‌رچوون، تا له به‌ره‌به‌یانی سالی ۴۱۱ یا ۴۱۶ ی کۆچیدا، بالنده‌ی زامدار، ئه‌ستیره‌ی شکاو و ئاوینه‌ی تۆز گرتوو و هه‌تاوی گیراو، خراپه و دوو‌پووی و فیلبازیه‌کانی ئه‌م جیهانه‌ی لێ ون بوون و مرد. ده‌نگیک له ئاسمانی خوراسانه‌وه هات: فیرده‌وسی مرد، خوای شیعر مرد!

یاری پۆزگار ببینن، هه‌ر له و پۆزانه‌دا بوو که سولتان مه‌حمود په‌شیمان بۆوه و فه‌رمانی دا تا شیست هه‌زار دیناری زێپ بۆ فیرده‌وسی بنێرنه تووس.

ئه‌مه گالته‌ی دزیوی پۆزگار بوو، زێپه‌کانیان گه‌یاند به‌ ده‌رکی فیرده‌وسی که‌که‌ی که له شینی باوکیدا فرمیسکی ده‌پشت و مووی ده‌پنێوه که جایزه‌ی شانامه‌ی چاو پێکه‌وت وه‌ک شیتان پێکه‌نی و به‌تووپه‌یی گوتی:

- بپۆن، بپۆن نامه‌ردینه، ئه‌و به‌خششه به‌رنه‌وه خه‌زنه‌ی سولتان، من هه‌رگیز وه‌ری ناگرم! لێ که‌پێن با گیانی باوکم له ئاسماناندا هه‌روا به‌رزه‌فێ بێ هه‌روا به‌رزه‌فێ بێ... به‌رزه‌فێ.

شاه‌کسپیر

پژدگار یک بوو ولاتی جوان و دلگرو کانگه‌ی نه‌وین و دل‌داری فهرانسه، به‌ره‌للا و هرکه‌س هرکه‌س بوو، که‌س سهری بۆ که‌س دانه‌ده‌نواند، که‌س به‌پیه‌ی که‌سی نه‌ده‌پتوا، هر لایه‌ی به‌ده‌س میر و مه‌زن و دهره‌به‌گیکه‌وه بوو. له ناوچه‌یه‌کی نه‌م ولاته میریکی زۆرداری، داگیرکهری، دل‌پرش فرمان‌په‌وایی ده‌کرد. که ده‌سه‌لاتی مه‌زنایه‌تی له‌ده‌ست براکه‌ی خۆی دهرتنبوو، ملک و ماشی لئ بریبوو.

نه‌و میره له‌ده‌س پیسی و ناپاکی و مال‌په‌رستیدا وینه و هاوتای نه‌بوو. براکه‌ی خۆی که تا راده‌یه‌ک له‌نتو خه‌ل‌کدا ناخۆشه‌ویست بوو، ده‌رکردبوو. برای زۆر لیکراوی، لیتقه‌وماوی وه‌ده‌رنراو په‌نای بۆ لیت‌په‌واری دووره ده‌ست و چپ و پپی «ناردن» بردبوو. له‌وی ده‌گه‌ل چه‌ند دۆست و ناشنا و لایه‌نگری خۆی ژیانیکی شاد و نازاد و بئ دهردی سه‌ریان راده‌یوارد.

ورده ورده توگری ژانی ساکاری چه‌نگه‌ل بوو، خه‌م و په‌ژاره‌ی به‌دیتنی دیمه‌نه جوانه‌کانی خۆپسک ده‌په‌واند. ناوی سارد و پوون و بئ خه‌وشی کانیاوی ده‌خواردوه. هه‌وای خاویز و سازگاری زه‌نوێژانی هه‌ل‌ده‌مشت، کارگ و پیواس و گوارده و شیر و په‌نیر و لۆرک و که‌ره و هه‌نگوینی کوێستانی له‌چیشته‌چه‌ور و سوێر و تیژه‌کانی کۆشک باشت پئ ده‌که‌وت. دهرد و ده‌غه‌زی ده‌په‌راند و نازار و نه‌خۆشیی نه‌ده‌هیشته‌ پۆژ به‌پۆژ ژماره‌ی،

لیقه و ماو و دهرکراو و پاونراوی پتر لئ کۆ ده بوونه وه و دهوری قهوغاتر ده بوو، وه پهنی زیاتر ده شکا و مه ترسی که متر ده ما .

ئه و میره دهرکراوه کیزیکی هه بوو، تا حه ز بکه ی نازدار و له بار و وریا و زانا و وشیار بوو. ئه وه نده گفت و لغت خوڤ و خوین شیرین بوو کهس نه بوو به دلّ خوڤی نه وئ، نیوی «پوزلیندا» بوو.

پوزلیندا له وه پۆژه وه باوکی بۆ پاراستنی په نای بردبووه «ئاردن» له ماله مامه به دغه په کهیدا مابۆوه . تا ئاودهنگ و هاودهمی «سلیا» ی کچی مامی بئ. ئه و گلدانه وه هه رچه ند پۆژه کانی هه وه لّ سهخت و تالّ و ناخوڤ بوو، به لامّ ئه و جووته کچه زوو ئوگری بهک بوون و بوونه دۆستی چاک و پاک و گیانی به کتر.

چیرۆکی ئیمه لیژه وه دهس پئ دهکا، «پوزلیندا» پۆژیک وهک پۆژانی پێشوو، له بهر په نجه ره ی ژووری «سلیا» به وه پهنی دهستی وه بهر چه نه ی هه لدا بوو و بییری له ژیا نی پچراو و هه لوه شاهوه ی خیزانی خوڤان ده کرده وه و «سلیا» ش به په نجه نه رمۆله کانی دۆستانه پرچه خاو و جوانه کانی داده مینا .

له و کاته دا خزمه تکاریکی ئه میر هاته ژوور و په یامی ئه میری بۆ هینان و گوئی: ئیستا ئه میر دوو پاله وانان به گۆیه کدا دهکا دهغه رمووی ئه گهر وازیان لییه ئه وانیش بینه ته ماشا .

له و سه رده مه دا باو بوو که پاله وانان له پێش چاری میر و گه وه گه وران ژۆرانبازی بکه ن و ئه وانیش به فیزه وه له سوئیان راوهستن و ئه م کاره دزیوه و ناپیاوانه مایه ی پابواردن و سه رگه رمی و دلّ خوڤی په سه نزاده به ده سه لات هکان بوو. «پوزلیندا» و «سلیا» ش که زۆر وه پهن و دلّ تهنگ بوون بۆ ته ماشا چوون. به لامّ به داخه وه دیمه نه که له باتی وه پهنیان بشکێنن پتری خه مبار کردن. چونکه دیتیان میتر مندالیککی ریوه له ی، باریکه له ی شووش و گشت خه ریکه ئامبازی له نده هۆریکی مل ئه ستوور و سینگ پان و دیوه زمه یه کی بئ کلک و شاخ و به شان و باهۆ و بئ په زا بئ.

جیاوازی ته مه ن، وێک نه چوونی له ش و ئه ندام، نیشانه ی کارامه یی و ئه زموون، دیار و به رچاو بوو. هه موو کهس ده یوانی به هاسانی ئه نجامی ئه م به گۆیه کهدا چوونه نابه رامبه ره خه فه تباره پێشبینی بکا. که چی لاهه که هیچ نیشانه ی ترسان و بزراکان و تیشکانی پێوه دیار نه بوو ده تگوت، لیی پوون و ئاشکرایه، زالّ ده بئ و سه رده که وئ و پووسوور ده رده چی و بزهی هه ر له سه ر لیوان بوو.

«پوزلیندا» زۆر په شتو و خه مبار بوو، نارام نارام له کورپه که چو پیش، نیکای دلرفین و سحرهای تن بری. به زمانیکې نهرم و شیرین پتی گوت:

«دهس له م کاره مندالانه و شیتانه هه لگره، چونکه نه م کابرا زل و زه به لاج و به هیزه له وانه یه نه تهیلن و ژيانی لاهوتی تو بخاته مه ترسییه وه».

لاوه نه ناسیاوه که به نه ده به وه گوتی:

«داخی گرانم ناتوانم په نند و ناموزگاری نه م کچه نازداره له گوئی بگرم. من بریاری خوم داوه، به رهنگاری ده بم، نه گهر سرکه وتم شانازییه و نه گهر تیداچوم، له م دنیا پان و به رینه دا تاقه که سیک نییه دهنکیک فرمیسم بۆ برپژئی!» له حالیکدا چاوی به تاسه وه له چاوه پر شهرم و جوانه کانی کچه که برپیوو گوتی:

«ته نیا ناواتم نه ویه دلسوزی و خه مخوری تو پشتیوان و هاندهرم بئ».

زۆره وائې دهس پئ کرا، «سلیا به ناواته وه بوو لای نه ناسیاو سرکه وئ. پوزلیندا دهس به دوعا بوو و ده پاراوه خودا لاهو که له شهرې نه م لوزه ندره بپارژی. به تاییه تی ترسی جوانه مهرگی نه و پهریشان و هه راسانی کردبوو. تن گه یشتبوو نه م لاهوش وهک نه و بیکهس و بئ په نایه دلته کوته ی گرتبوو، بۆ یه که م جار له ژیانیدا ههستی به شتیک له دلی خویدا کردبوو، نه ویش ههستی نه وین بوو».

به پېچه وانه ی بۆچوونی ته ماشه که ران لای میژ مندال که له بهر کابرای به گهد و گیپال نهک هر خوی له بهر راگرت و چه قی، به لکو به رسینگه ی لئ برپه وه، مه چه که ی لئ نه نگاوت، سر سمته ی دا و باو له سر باوی هینایه. تا کابرا پرستی لئ برا شل بوو و فیلی پئ نه ما. نه مجار به هه ردو دهست به رزی کرده وه و به رقه وه وای له ته ختی هه ردی پاکیشا که چوار په لی هاویش و له جی نه بزوت و پشووی لئ برا.

چه پله پژان، هوریا کیشان، دهنگی ناهه ریم، دهست نه پژی، باوکم ده به رت مرئ، پووی دایک و باوکت سپی بئ به رز بۆوه. میر خوی پئ پانه گیرا لاهو که ی بانگ کرد و له په سه ن و بنه چه که ی پرسی:

«وه لای داوه کورپه گچکه ی (سیر رولاند بن) م. نه میر چرژا، گرژ بوو، پووی لئ وه رگتپا. باوکی ده ناسی و دهیزانی یه کیک له دوستانی نیزیکی براکه ی بوو».

به لام په ی خۆشه ویستی «پوزلیندا» به رزتر بۆوه و له حالیکدا که له بنه وه دهستی «سلیا» ی دهگوشی گوتی:

«باوکم باوکی نه م کورپه ی زۆر خۆش ده ویست و متمانه ی ته وای پئ هه بوو». نه گهر

ده‌مزانى پۆله‌ى ئه‌و پیاوچاکه‌یه به‌هیچ بارێک نه‌مده‌هه‌شت توخوونى ئه‌و غوله‌ بکه‌وێ.
به‌پارانه‌وه به‌ناه و فرمیسک داوێنم ده‌گرت و وازم پێ ده‌هێنا.
هه‌ردووک چوونه‌ لای کوپه‌که که له‌ بێ مه‌یلی میر دلای یه‌شا بوو، نۆزریان لاوانده‌وه
و دلخۆشى دایه‌وه. که هاتن بپۆن «پوزلیندا» زنجیریکی له‌ گه‌ردنى بلوورینی ده‌ره‌یتنا و
له‌ مستی نا و گوته‌ی:
«ئه‌م یادگاره‌ پچووکه‌م لێ وه‌رگه‌. من له‌ مالێ دنیا چیدی شک نابه‌م، ده‌نا تو بۆیه
ده‌بووی دیاری زۆر به‌نرخترت پیشکێش بکه‌م.»

٢

(فره‌دریک) فره‌مانه‌په‌وی داگیرکه‌ر که وه‌فای «پوزلیندا» ی ده‌گه‌ل لاوه‌که بینی و
له‌لای دیکه‌وه‌ش باسی چاکی و پاکی و به‌به‌زه‌یی و بێ نازاری پێ پاگیانده‌بوو. به‌په‌قدا چو
و هاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی برازاکی له‌ مالێ خۆی ده‌رکا.
پۆژیک که ده‌گه‌ل «سلیا» دانیشتبوون وه‌ژوور که‌وت و بێ شه‌رمانه‌ و ناپیاوانه‌ پێی
گوت: هه‌ر ئێسته‌ ده‌بێ لێره‌ پۆی! هه‌رچی «سلیا» پاراوه‌ و لااوه‌ و گریا و ده‌ست و
داوینێ باوکی بوو سوودی نه‌بوو. ناچار تکای له‌ باوکی کرد مه‌ر! بدا ئه‌مشه‌وه‌ش پێکه‌وه
پابوین.
شه‌وێ ته‌گبیریان کرد و هاتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ به‌جوت پابه‌کن و خۆبشارنه‌وه. به‌یانی زوو
یه‌ک له‌ جلی لاویکی توند و تۆل و ئه‌وی دیکی له‌ به‌رگی لادێیدا به‌ده‌رکی نه‌هینی کۆشک
ده‌ریازبوون و به‌ناشاره‌زایی پوویان له‌ جه‌نگه‌لی «ئاردن» کرد.
هیچ کام نه‌یانده‌زانی چییان به‌سه‌ردێ و پۆژگار چ بۆسه‌یه‌کی بۆ ناونه‌وه. پێیاز نادیار
و دواپۆژون بوو. ته‌نیا ئامانجیان ئه‌وه‌بوو. پێگای دوور و درێژ ببین و زوو خۆبکه‌یه‌ننه
لێری «ئاردن» که به‌شکو میر له‌ وێنده‌ری بدۆزنه‌وه ژیانی تاریک و تنووک و سارد و
سپریان له‌به‌ر تیشکی به‌تین و لاوانده‌وه‌ی ئه‌ودا گه‌رم و پووناک بێته‌وه.
«پوزلیندا» به‌جلی پیاوانه‌ و «سلیا» له‌ به‌رگی کێژیکی لادێیدا به‌نۆ سه‌دان پێیوارد
تێپه‌پین و که‌س نه‌یناسین. کاتێ پۆژئاوا بوو له‌ یه‌که‌م سه‌نه‌وه‌دا چونکه‌ خه‌ش و دراوی
نۆزریان پێ بوو توانییان ژووری پاک و خاوین بگرن و خواردنی باش بخۆن و پاچه‌ت
بنوون.

«تورلاندو» گچکه ترين و لاوترين کوپى «سیر پولاند» بوو. هر له سهره تاي ژيانه وه پوژگار زههرى ناکامى له جامى کردبوو، هیشتا زاروکیکی پچوک بوو که باوکی هه میشه به جیی هیشتبوو و چاره نوسی به برا گه وره که ی «ئلیور» نه سپارد بوو. «ئلیور» لاویکی سووک و خوش پاپویر و له خۆبایی بوو. به پیچه وانه ی وه سیه تی باوکی هیچ ناگای له براکه ی نه بوو و باشی پئ نه گه یاند. «تورلاندو» ده گه ل ئاوالی گه پوک و سووکه له و خویرپی و هیچ و پووچ گه وره بوو. به لام چونکه بۆ خۆی چاک و دلپاک بوو به بیکاره و دهسته وهستان دهرنه چوو، باش پیگه یشت. لاویکی بویر و نه ترس و به هیزی لئ دهرهات. نه وه ههستی ئیره یی و بیزاری کاکى بزواند و خه ریک بوو به هر جوریک بین سه ری له ناخی پوکا و له نیوی به ری.

به م مه بسته شوومه هانی ده دا به ره نگاری پاله وانانی به هیژ و بین پهزا بین به لکو به دهس نه وان بچن. به لام به خته وه رانه هه موو جارئ زال ده بوو و نه وانی ده شکاند و ده به زاند. که له م کاره ناھومید بوو، شه ویکی ژووری نووستنی ناگر تئ به ردا که به هه زار زه حمهت و ناری عه لی پزگاری هات.

«ئادام» کۆنه خزمه تکاری باوکی که به ششی زۆری ته مه نی له خزمه تی ئه م بنه ماله دا برده بووه سهر، له م پازه ی گه یاند و واداری کرد پیش نه وه ی نه خشه ناپاکه کانی کاکى جئ بگرن، پابکا و خۆی دهر باز بکا و ولات به جئ بیلئ. چونکه ده یزانی چ شک نابا و هیچ دراوی نییه، پاشه که وتی چهند ساله ی خۆی دایه و بۆ خۆشی په گه لئ که وت.

که گه یشته جهنگه لئ «ئاردن» پیره پیاوی که نه فت و زورھان له پئ که وت، «تورلاندو» نه وی له بن سیبه ری داریک دانا و بۆ خۆی به باریکه رییه کی لیره و اردا پویشتا تا گه یشته جیگایه ک که میر و دۆستانی خه ریکی خواردن بوون. شیرى له کالان دهرکیشا که به زۆری خواردنیان لئ بستینن، به لام میر فه رمووی دا و به پوو خۆشی گوتی:

«وه ره ده گه لمان بخۆ».

«تورلاندو» له کاری خۆی په ژيوان بۆوه و داواى لیبوردنی کرد، پاشان سه رگوزشته ی خۆی بۆ گپراوه و گوتی: «ناوی (تورلاندو) و کوپى چووکى (سیر رولاند) ه».

میر که بیره وه ری زۆر خۆشی له دۆستایه تی باوکی هه بوو گه لیکی به خیره اتن کرد و له ناسینی نه و زۆر شاد بوو ناردی پیره پیاوه که شیان هینا و له ژیر بالی خۆی گرتن.

لئ که وتوووه . تیی فکری و برا گهره که ی «ئلیور» ی ناسییوه . پئی سهیر بوو نهو
فیلباز و ترسنوکه لیږه ده بینن؟ نهو زور له وه نازاتر و پتاوتر بوو که توږله له دوژمنی
خه والوو و بئ ده سولات بستینیتته وه . به لام به بیژاری لئی لادا و پووی وهرگپړا و خهریک
بوو تیپه پئی و بړوا و ته ماشای کرد ماریکی شینی نه نگییو وهک دودانه دؤ، ملی قهف
کردووه و گه زاره ی دهرکیشاهه و ده هاژینن و به ره و نهو ده خوشن . ههستی نینسانی و
خوینن برایه تی هه موو پق و قینی له بیر برده وه، شیر ی هه لکیشا و پای کرده ماری، له پر
نه پری دیږه شیریکی سر تووتکان چهنگه لی له رزانده وه، نهو ده سته پاچه نه بوو، له پیشدا
ماره که ی به زه بریکی دوو له ت کرد و پاشان به گز شیردا هات . شه پکی خویناوی پووی
دا، شیر ی تووپه په لاماری دایه . نهویش دای نه نواند، وه بهر شیرانی دا و شیرزه ی کرد .
شیری پق هه ستاوی بریندار نامبازی بوو و به چنگاله تیژه کانی لایه کی شانی تا په نجه ی
دادپئی، به لام نووکی شیر ی نهویش جهرگ و پیخوږله ی شیر ی وه ده شتی خست و خستی
و حه یانی په شی لئ بړی .

«ئلیور» که نهو دیمه نه ی دی نه سرینی په شیمانی به چاواندا هاته خوار . نه وهنده
به خوئی داشکاوه و شهرمه زار بووه که خوئی خسته سر پئی براکه ی و داوای کوشتن یا
بوردن لئ کرد . «نورلاندو» که دلیکی پاک و بیریکی پووناک و خاوینن بوو له باوه شی
گرت و رابردووی له بیر برده وه و به خشی . به لام خوینرپیژی باسک و ماندوویی برستی
لئ بریبوو، نیشانه ی مه نزل ی دؤسته کانی پئ گوت . نهویش له کوږلی کرد و بریدیه وه ماله
«پوزلیندا» و کاره ساته که ی سه رله بهر به ته وای گپړاوه . «سلیا» و «ئلیور» خهریکی
برزانده وه ی باسکی و حه ساندنه وه ی گفتوکوئی له شی بوون «نورلاندو» شهرمه زار بوو که
بق نه وهنده شه که ته . «سلیا» به پیکه نینه وه گوتی :

«پیت وایه ده گه ل بیچوووه پشیله گه مه ت کردووه، هه تیوا! تو دیږه شیر ی سر تووتکانن
کوشتوو» له م حاله دا «ئلیور» چاوی له چاوه جوانه کانی «سلیا» نه ده ترووکاند .
دیاریوو «سلیا» ش بئ مه یل نه بوو و جار جار به ناز په نجه ی «ئلیور» ی ده کوشی و وه لامی
داخوازیبه کانی ده داوه «پوزلیندا» پاش تاو یک گوتی :

«نورلاندو بیننه لای من باشترم ناگا لئ ده بن، به لام باسی پریشانی منی بق
مه که » .

ئلیور که دل و دینی له پیناوی نهوینن نه م کیژه نابوو به په له هاته وه لای «نورلاندو»
و نهو ی له پازی خوئی ناگدار کرد و گوتی :

«له خودای دهوئ (سلیا) بیته ژنی نهو».

ئورلاندو بزه یه کی هاته سهر لیوان و کوتی:

«بچۆ لای و هه موو قسه ی خۆتی بۆ بگێره وه . نازانی ئیستا ته نیا یه و «کانیمد» دیته لای من»

دوو دلداری که به پوآله ت دوو دۆستی گیانی گیانی بوون به ته نئ مانه وه . «ئورلاندو» باسی نه وینی «ئلیور» و «سلیا» ی گێراوه . پاشان کوتی:

«خۆزگه و هه زار خۆزگه ئیستا پوزلیندای خۆشه ویستی منیش لیڤه ده بوو».

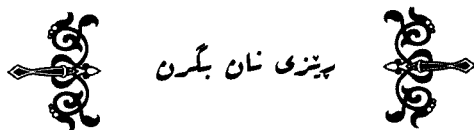
«پوزلیندا» پێکه نی و کوتی:

«هیوابه مه به سۆزی جوانترین به رگی خۆت له بهر بکه، وه ره بکه ی میر. ناردوومه خۆشه ویسته که ت بئ تکای لئ ده که م بیته پهزا و شووت پئ بکا».

سۆزی میوانداریکی باش و جوان له بکه ی پاراوه، میر، ئلیور «ئورلاندو» و نهوانی دیکه چاوه تۆپ بوون. له پڕ دوو کچی جوان و چه له نگ به جلی خۆلاتیه وه دهس له نێو دهستی یه کتر ده رکه وتن.

«پوزلیندا» خۆی به سهر پێلاوی باوکی دادا و تکای لئ کرد ئیزن بدا مێرد به «ئورلاندو» بکا، میر له خۆشی دیداری کچه که ی وه ختا بوو بال بگرت، دهستی دوو تۆ بووکانی له دهستی تازه زاوا نا.

له ولاشه وه میری داگیرکه ر که ته نانه ت کچه که ی خۆشی له دهستانی پای کردبوو. بهری شه پۆلی توو په یی خه لکی نه گرت و په نای بۆ دهیر برد، میری پیشوو سه ره نوێ چۆه سهر جیگای خۆی.

پیاویکی بالا بهرز، موو کهژ و چاو کال بوو، نموونه‌ی پیاویکی ئالمانی، پزیشک بوو، زۆر هئیدی و له‌سه‌رخۆ بوو، نیشانه‌ی ئەندامه‌تی حیزبی به‌یه‌خه‌یه‌وه ده‌دره‌وشاوه .
پۆژیک به‌میوانی هاته مالی ئیمه له کاتی خواردندا ورکه نانێکی زۆر وردی لێ کهوت به‌سه‌ر سووپمانه‌وه دیتم داماته‌وه و هه‌لی گرتوه و پێش ئه‌وه‌ی من چ بلیتم خستیه زاریه‌وه .

ئه‌گه‌ر جاران کاریکی ئه‌وتۆم به‌ئێرانییه‌که‌وه دیبا که له هه‌موو ته‌مه‌نیدا نان و خواردنی به‌نیعمه‌تیکی ئاسمانی زانیوه و پیزی لێ گرتوه‌وه، زۆرم به‌لاوه سه‌یر نه‌ده‌بوو، بۆچی ئێستاش خۆم ئه‌گه‌ر له کۆلان و پێیاز تووشی ورکه نانێک بم که فڕێ دراوه یا وه‌ریوه، هه‌لی ناگره‌وه و فووی لێ ناکه‌م و له کۆنه دیواریکی پا ناکه‌م؟ تا نه‌بیته پێخوست . به‌لام ئه‌و دوکتۆره ئالمانییه که هه‌میشه تێر و ته‌سه‌ل بووه و له ئێروو و خۆشیدا ژیاوه . بۆ وای کرد؟ بێر کردنه‌وه‌که‌م بوو به‌پرسیار و گوتم:

«بۆچی ئه‌م ورکه‌ت که په‌نگبێ پێسپیش بووبێ خوارد؟»

بزه‌یه‌کی هاتێ به‌لام بزکا و نیگای تاریکی و په‌ژاره‌ی لێ باری . پاش تاویک پامان گوتی: «ده‌زانم خواردمه‌نی هه‌یه و ده‌زانم ئێستا له زۆر ولاتان گه‌لیک شت وه‌گیر ده‌که‌وی و ته‌نانه‌ت له هیندیک مالان به‌پێی فیلانه . ئیمه‌ش لێره له ئیروودا ده‌ژین، به‌لام

من مەرجم کردووه هه تا ماوم هه رگیز هیچ خواردنه مهنییک فری نه دەم و خەسار نه کهم». دوايه ئەم سەرگوزەشتەى بۆ گێڕامه وه:

«لاو بووم تازه له زانستگه‌ى پزىشکیدا دەستم به‌خوێندن کردبوو، يه‌کێک له‌ دۆستانى کۆنم دۆزىیه‌وه که له‌ منداڵییه‌وه ئاشنا بووین. ده‌گه‌ڵ خۆى بردمه‌ کۆپى لاوانى کۆمۆنیست نه‌گه‌رچى ده‌ترسام به‌لام چالاکی و هه‌لسووپرانى ئەم لاوانه‌ سهرنجى پاکىشام و ویستم به‌م ئاگره‌ى له‌ ده‌روونى ئەواندا بلیتسه‌ى گرتبوو خۆم ببووژێنمه‌وه و نه‌ک هه‌ر خۆم گه‌رم که‌مه‌وه به‌لکو گرێک له‌ ده‌روونى خۆم هه‌لگیرسێتم.

ئهو دیوه‌زمه‌م ناخۆش ده‌ویست که ورده ورده سێبهرى شوومى به‌سەر ولاتدا کێشابوو و هه‌موو که‌لێن و قوژىنى ته‌نبوو. ئەم لاوانه‌ ده‌یانویست ده‌گژ ئەو پاچن. که‌م که‌م له‌وان نيزیکتر ده‌بوومه‌وه و ئەو تاعوونه‌ په‌شهم که‌ بریتى له‌ هیتله‌ر و حیزبى نازى بوو، باشتى ده‌ناسى و له‌ جاران پتر پق و قینم لێ هه‌لده‌گرت و تێ ده‌گه‌یشتم چ تارمايیه‌کى په‌ش و به‌سام و مۆته‌یه‌کى خوێنمژ هه‌په‌شه‌مان لێ ده‌کا و چ چاره‌نووسێکى شووم و دزیومان له‌ پێشدايه‌ و دواپۆژێکى چهن پې مه‌ترسى چاوه‌پوانمان ده‌کا.

ژيان و کار منى له‌م لاوانه‌ هه‌لبېرى، ترس وای هه‌موو که‌س داگرتبوو که من نه‌متوانى دۆستانى خۆم بدۆزمه‌وه. ئەوه‌نده‌ى پێ نه‌چوو شه‌پ هه‌لگیرسا و منیش که‌ ئیتر پزىشک بووم ناردرامه‌ جبه‌هه‌. ده‌پۆشستين و پێمان له‌هه‌ر جێیه‌ک ده‌نا. چاره‌په‌شى، مالدویرانى، برسايه‌تى و ئازار و جه‌زه‌به‌ و ئاگر و سووتمان و کێم و خوین و نه‌خۆشى و مه‌رگمان ده‌گه‌ڵ خۆمان ده‌برد. من به‌تاقى ته‌نێ له‌نیۆ ئەو هه‌موو ئەفسه‌ر و سه‌ربازانه‌دا که به‌کرده‌وه‌ى خۆیان ده‌نازین، خه‌فه‌تم ده‌خوارد. ته‌نیا کارێکى نه‌ختیک باش که له‌ ده‌ستم ده‌هات ئەوه‌بوو به‌نه‌یتنى یارمه‌تى گرتووه‌کان بده‌م. یا ئەو که‌سانه‌ى به‌زۆرى و به‌بێگار خزمه‌تى خۆمان پێ ده‌کردن ئازار نه‌ده‌م و پارووه‌ نانێک یا تۆزه‌ ده‌رمانیکیان به‌دزى و فزى بده‌م.

زۆر زوو گه‌یشتینه‌ ولاتى پان و به‌رىنى شووره‌وى، له‌وێ جارى وا بوو چه‌ند مانگ له‌ جێگاى که‌ ده‌ماينه‌وه، من خه‌ریک بووم له‌ فه‌رمانده‌که‌م نيزیک ببمه‌وه. تا له‌ سايه‌ى دۆستايه‌تى ئەودا ئازارى پترم هه‌بێ و بتوانم خواردن و ده‌رمان بده‌م به‌و ژن و که‌چانه‌ى خزمه‌تمان ده‌که‌ن و ئەوه‌شم بۆ کرا. ئیتر هه‌موویان خوویان به‌و کارى من گرتبوو جاروبار سه‌ریان داویشته‌ سه‌رم پێیان ده‌گوتم دلته‌پ، جارى واش بوو ناویان ده‌نام دوکتۆرى سوور. منیش به‌کاوه‌خۆ کارى خۆم ده‌کرد و گویم به‌و گالته‌ و گه‌پانه‌ نه‌ده‌بزوت. چونکه‌ کارم

باش ده کرد و له کارکردنم پازى بوون نه فساره به رزه کان ده گه لم دۆست بوون. منيش تاگام له دزى و ده سپسى نه وان بوو، بۆيه كه س وىم نه ده پست و تازارى نه ده دام و دۆسيه ي بۆ دروست نه كردم. ده نا شو فار و دووزمان و جاسوس يه كجار زۆر بوون ورده ورده زمانى پوسى فيربووم.

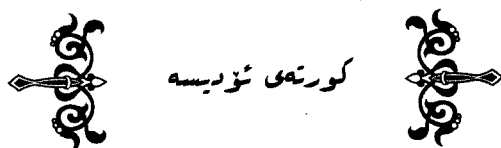
«پۆژيک يه کيک له و كچانه ي ده مناسى به په شوکاوى و سه رليشيواوى لي م وه ژور كه وت و گوتى: دوكتۆر دهستم به داويئت نه گه ر ده توانى ياريدهم بده. گوتم چ قه و ماوه؟ چ كاريك له دهس من دى؟ گوتى: دايك و باوكم سهريان ديشى و زۆر سه خله تن و ئيمه نازانين چ بكه ين و چمان له دهس نايه، ماله كه يان به په نا مالى ئيمه وه بوو. كاره كانم ته واو كرد و ده گه لى چوم برپك ده رمانيشم برد. باش ده مزانى ئه م ژانه سه ره له برسانه، چويينه نيو مالىك ئيتر چى تيدا نه مابوو چن سپيال، چن ته خته ي له ت و په ت چن د قاپه شكاو و كزنه سه ماوه ريك و چا دانتيكى گاوكراو و چن پيال نه بى، خانوويكى بچوك بوو كه شه پى شووم و ئيمه ي داگيركه ر بىن په م گهسكان لى دا بوو. له ته نيشت ته د نوور پيريزن و پيره پياويكى نيوه زين دوو تخیل ببوون. له پوخسارى نه واندا ته نيا دوو چاوى پۆچوو برسيكه يان ده دا. به په نا يه كه وه پاكشابوون. وهك مردووان زه رد هه لگه رابوون. بىن هيژ و له پ و لاواز بوون، نه يان ده توانى قسه بكه ن يا ببزوون. دوو سن زارۆكى په شوپووت و كز و مرده لوخه به تر سه وه ته ماشاى منيان ده كرد. ته ماشام كردن پرسيم: چن د پۆژه چييان نه خواربووه؟ كچه كه به كولى گريانه وه گوتى: حه و ته يه كه زه واديان نه بپروه، به نيگه رانييه وه گوتم: چما چتان نه بوو؟ بۆ زووتر به منت نه ده گوت؟ من نه وشه و له به شى خۆم شتيكت ده ده من ده رخوا رديان بده.

كچه كه گوتى: دوكتۆر تو زۆر دل سوژى، به لام هه رچى ده كه م ئه م دووانه هيچ ناخۆن ته نيا جار جار ه چۆپك ئاو نه بى. نووژه ي پيريزنه كه م گوتى لى بوو چوومه سه رينى تا باشت، گويم لى بى. ده يگوت ئيمه به شى خۆمان ژياوين نابى پاروو له زارى ئه م زارۆكانه بگيرينه وه. هه رچى هه بى با نه وان ببخۆن، تا بژين، تا گه وره بن تا پۆژى خوشتر ببينن دايكه بيدهنگ بوو، ديتم نه و دوو پيره فيداكارانه ده ستى يه كتريان گرتووه و چاويان ليك ناوه، ده تگوت به م كرده وه دلى يهك ده ده نه وه و پيشى ناله ي خۆيان ده گرن. نه وكم گيرابوو، زمانم له به ند چوو بوو، له به رامبه ر ئه م هه موو خۆپاگرى و پيداگرييه دا چم پى نه بوو بيليم. نه وان به گيان و دل به پير مه رگه وه ده چوون. چن د حه بى ئيسپرينم دانى تا كه ميک ژانه سه ره كه يان كه م بيته وه. ته نيا ئاواتم نه وه بوو وهك ئالمانيه يه ك بن پيشه ي ده ركى ئه م ماله خاپووره ماچ بكه م و له راست ئه م هه موو زييك و غيره ته دا چۆك داده م،

به لآم به داخه وه هه ر ئه وه ندهم توانى له بهر ئه واندا كه ئيتتر نه مابوون سهردانوئيم .
 له و پۆژه وه مه رجم كردووه خوارده مه نى هه رچى بى نر خيش بى زايه نه كه م و تا
 هه م له سه ر مه رچى خۆم پاده وه ستم . من له نيزي كه وه به لى زۆر له نيزي كه وه ديۆه زمه ي
 برسا يه تيم ديۆه .

١٩٧٣/١٣٥٢

ھومیر

شاری نه سستم و شووره داری «تروادا» پاش گه لیک قه لاداری و دهسته وه کهری و بهرگری و شه پ و کیش و خوینرپی و قات و قهری به دهس ده گیری و به جاریکی تهخت و خاپور ده کری.

هیرشبه رانی کژنه دهر، پال و انان و مەردانی گه مارۆدهر و دلاوه رانی نه به ز، سرخوش له باده ی زالبوون و نازایه تی ده گه پینه وه بۆ نئو مال و مندال و که سوکار و خاووخیزانی خویان.

له م نئو ده ته نیا «تولیس» ی که لله پرق، سه ریزو و چاونه ترسی پاتشای «ئاتاک» له ترسی هه په شه ی «نپتۆن» خوی ده ریا یان هه لوه دا و ناواره ده بی. «پنلوپ» ژنه جوانه که ی و (تلماک) پۆله تاقانه که ی هه ر چاوه پروان و چ سهرو سو راغی نییه. سال و مانگ تپه پین و نه وه ره بی سهروشویته. دوژمنانی «تولیس» و گیرۆده کانی نه وینی «پنلوپ» دهره تیان هیتاوه و مرخیان له و نازداره شوخ و شهنگه و له و ژنه جوان و چه لهنگه خوش کردوه و هه ره که خه ریکن به فیلیک ئه م ژنه پاک و خاویته به دهس بگرن. به لام «پنلوپ» ژیرانه هه ر کامه ی به چه شنی ته فره ده دا و بۆ گه رانه وه ی میرده که ی پۆژ نه ژمیری ده کا. له لایه کی دیکه وه به یارمه تی «مینروا» خوی نه قل، کورپه که ی وه دوای شووه که ی خستوه گژاوی توند و تیژ و بی به زه بی ده ریا جاریکی دیکه ش په لاماری شیتانه ی برده سه ر که شتی سه رگه ردان و بی په نای «تولیس» و پیش نه وه ی که شتییه وانه کانی وه خوکه ون و

چاره يەك بدۆزنەو. كەشتىيەكەيان لە بەستىنى «ئوژىڭى» لە قور دەنىشتى ئەم دورگە بنكى ڤە جادوگەرىڭى زۆر جوان بوو كە ناوى «كالىسپو» بوو. هەر لە يەكەم نىگادا دلى چو سەر «ئۆلىس» و وىستى دەستى دەگەل تىكەل بكا و دەگەلى بىمىنىتەو. بەلام سەردارى مەزن دلى لە جىگايەكى دىكە بوو. ئاواتى گەپانەو بۆ نىشتەمان و زىدى خوشەويست و دىدارى ڤە وفادارەكەى و پۆلە نازدارەكەى دەيتواندەو. بۆيە هىچ پەوى نەدايە و خۆى تى نەگەياند. جادوگەرىش بەپق داجوو و سوپىندى خوارد تا ماين لەم دورگەدا زىندانى و دەسبەسەرى بكا.

«ئۆلىس» ماوئى هەشت سەل لەم دورگەدا دەسبەسەر بوو. پۆزانە لە كەنار دەريا لەسەر گاشە بەردىكى دادەنىشت و فرمىسكى هەلدەپرشت و بەخەمناكى لە ئاسۆ پادەما. پەرىشەمانى و لىقەوماوى گەيىبوو پادەيەك كە خودايان هەموو بەزەيبىيان پىدا دەهات بەلام «نپتۆن» خاوى دلەرق و پق ئەستورى دەريا، بلىسەى قىنى دانەدەمركاو. ئاخىر ئەو چۆن لە كەسىكى ياخى و سەركىش و نەترس دەبوورئ كە خۆى لەو بەكەمتر نەدەزانى؟

پۆڭى «مىنرو» خاوى ئەقەل پىنى زانى كە «نپتۆن» سەفەرىكى دور و درىڭى لەپىشدايە و وا زوو ناگەپتەو بەهەلى زانى و ئۆلىسى سوارى تەختەيەك كرد و ناردىو. بۆ ولاتى خۆى. بەلام بۆ بەدبەختى نپتۆن ئەوندەى پى نەچوو و گەپايەو كە ئەوئى دى چاوى چووە پىشتى سەر. يەك بەخۆى نەپاندى و فەرمانى بەگەوالە هەوران دا. پال وىك بدەن و شۆرابە بەر بدەنەو و يارمەتىش لە پەشەبا و گىژەلووگە وەريگن. بەم جۆرە فەرتەنەيەكى نايەو كە بەچاوترووكانىك تەختەى ئۆلىسى چارەپەشى تىكوپىك شكاند و ورد و خاش كرد. ئۆلىسى بىچارە كەوتە نپۆ نپۆرەنى دەرياي بىن ئامان و وەپەلەقارەكەوت. بەلام لەم جەنگەلدا (نپۆ) پەرى دەريايى بەچاوى ئەنگاوت و زگى پىن سووتا و تىتۆلىكى لە پوپۆشەكەى خۆى دپاند و بۆى هاويشت و گوتى:

«لە نپۆقەدى خۆتى بىبەستە دەتگەيەنمە وشكاى»

ئۆلىس كە لە سەرمەرگدا بوو بەقسەى كرد. بەلام بوورايەو و ئاگاي لە خۆ بپا. كاتى وەخۆ هاتەو خۆى لە بەستىنى دورگەى (فىناس) دى.

ئەمشەو «نازىكا» كچى فەرمانپەواى (فىناس) خاوى خاويانى خۆيانى لەخەو بىنى: كە فەرمانى پى دا بەيانى زوو هەستى جلى باوك و براكانى بەرى لە دەريا بشوا. بەيانى زوو دايكى چىشتىكى باشى دروست كرد و گۆزەيەكى شەرابى كۆن و دەفرىكى پى

زهیتوونی دایه و خزمه‌تکاری ده‌گه‌ل ناردن بۆ لیواری ده‌ریا .

کیژه‌کان تازه له‌سه‌رده‌می که‌ناری ده‌ریا ده‌ستیان به‌یاری و گالته و گه‌پ کردبوو. که دیتیان که‌له‌پیاویکی به‌شان و باهو و به‌دار و بار و که‌له‌گه‌ت، به‌لام شپ‌ژه و خویناوی و بریندار له‌بن گابه‌ردیک هاته‌ ده‌ر. خزمه‌تکاره‌کان که‌ چاویان پین که‌وت ترسان، زیپاندیان و هه‌لاتن. نه‌مما نازیکا ئازایانه به‌پیرییه‌وه چوو و ماندوو نه‌بوونی لئ کرد ئولیس که‌ له‌به‌ر بپ هیزی و شه‌که‌تی و برسیایه‌تی توانی نه‌ما‌بوو. به‌سه‌ره‌اتی خۆی به‌کورتی بۆ گپ‌پراوه . نازیکا، نان و چیشته و شه‌رابی بۆ دانا. تا تیر و پری خوارد و ئاهیکی هاته‌وه به‌ر. نه‌مجار پیلی گرت و بردیه‌ کن باوکی «ئالینوس» فه‌رمان‌په‌وای دلپاک و پیر و زوپه‌هان پيش‌سوازیکی گه‌رم و به‌خیره‌هاتنیکی زۆری لئ کرد و له‌ حال و نه‌حوالی پرسی. ئولیس پاش پوژیک حه‌سانه‌وه سه‌رگورشته‌ی خۆی وا بۆ گپ‌پراوه :

(من ناوم ئولیس کوپی «لائیرتیس» پاتشای ئیتاکم له‌ سه‌رانسه‌ری یۆناندا که‌سێ نه‌بوو ناویانگی منی نه‌بیستبێ و داستانی ئازایه‌تی و نه‌به‌زی و تاریفی هیزی باهوێ منی نه‌زانیبێ. شه‌وره‌تی دلیری و بویری من له‌ دنیا‌دا نه‌ما و گه‌یشته‌ حه‌وت ته‌به‌قه‌ی ئاسمان. بۆیه‌ خودایان لیم تووپه‌ بوون و تووشی نه‌وه‌موو به‌لایانه‌یان کردم. نه‌یان‌ه‌یشته‌ بگه‌پیمه‌وه زیند و نیشتمان و نیومال و خیزانی خۆم.

کاتی‌ک که‌ماروێ تروادا دوا‌یی هات. من له‌شه‌که‌کی خۆم گپ‌پراوه و پووم له‌ ولاتی خۆم کرده‌وه. به‌لام هه‌ر له‌یه‌که‌م پوژدا ده‌ریا به‌گژماندا هات. چوار شه‌و و پوژ ئیمه‌ی وه‌ک زله‌ کایه‌ک خسته‌ به‌ر شه‌پۆله‌ بپ ئامانه‌کانی خۆی. پوژی پینجه‌م شه‌پۆله‌کان ه‌یوربوونه‌وه . خۆمان گه‌یاند ه‌ دوپ‌گه‌یه‌ک که‌ ئی هۆزی «سیکۆن» بوو له‌ پيش‌دا ئیمه‌ ه‌یرشمان برده‌ سه‌ر نه‌وه‌ هۆزه‌ وه‌حشییه‌ و تالان و ده‌سکه‌وتیکی باشمان وه‌گیره‌وت. به‌لام به‌یانی کوپه‌ کوپه‌ی هۆزه‌که‌ لیتمان وه‌خۆ که‌وتن و کوشتا‌ریکی باشیان لئ کردین و به‌زه‌حمه‌ت خۆمان پزگار کرد.

کاتی‌ک که‌شستی ئیمه‌ که‌وته‌پین هه‌وا نه‌رم و خۆش بوو و هه‌تاوی به‌تین و گه‌رم تیشکی زپین و جوانی خۆی به‌سه‌ر ده‌ریای شین و ه‌یمندا پلاو ده‌کرده‌وه و چاو له‌ دیتنی تیر نه‌ده‌بوو. به‌لام نه‌وه‌نده‌ پین نه‌چوو هه‌وا ئالۆز و تووش بوو. با و توفان و گه‌رده‌لول، گ‌یزه‌نه‌یان نایه‌وه . پاش تو پوژ خه‌بات و به‌ره‌نگاری ئازایانه‌ له‌ به‌ستینی دوپ‌گه‌ی «کنار خۆران» له‌نگه‌رمان گرت. له‌م دوپ‌گه‌دا هۆزی «کنار خۆران» ده‌ژین. به‌شیکی ئیمه‌ دابه‌زین و چوونه‌ ئاوه‌دانی به‌شکم نان و ئاو‌یک په‌یدا بکه‌ن. نه‌وان له‌وینده‌ری به‌خواردنی

میوه‌یه‌کی شیرین که پێی ده‌لێن «کنار» سه‌رخۆش و گێژ و وێژ بوون و له‌بیره‌خه‌و
پاچوون و هێزی وه‌یان نه‌ما له‌ جیگای خۆیان ببزوون. به‌زۆره‌ملی و پال‌په‌ستۆ هه‌رچۆنیک
بوو که‌یانداننه‌وه‌ که‌شتی و به‌په‌له‌ دوورکه‌وتینه‌وه‌ نه‌وه‌ک فیزی خواردنی ئه‌م میوه‌ بین
و هه‌تا ده‌مرین له‌وێنده‌ری دایکوتین.

سه‌فه‌ری ئێمه‌ له‌ ده‌ریای توفانیدا هه‌روا درێژه‌ی بوو تا که‌یشتینه‌ ولاتی «سکلۆپ»
یا سه‌ره‌زمینی غولانی یه‌کچاو. له‌نگه‌رمان گرت و ده‌گه‌ڵ دوازه‌ هاوێی بۆ په‌یداکردنی
تیشووی پێگا به‌پکه‌ و هه‌ورازه‌کاندا هه‌لگیرن. له‌وێ تووشی نه‌شکه‌وتیکی زۆر که‌وره
بووین. که‌ به‌رێژ، مه‌شکه‌شیر، پێسته‌ په‌نیر، خیه‌گه‌ پوونی لێ داندرا‌بوون. له‌ خۆشیان
شاگه‌شه‌ بووین و هه‌له‌په‌ین و چاوه‌پێی خاوه‌ن مالی ده‌وله‌مه‌ند بووین. تا به‌گه‌یه‌ته‌وه‌ و
نازوخه‌یه‌کی زۆری لێ وه‌رگیرن.

که‌ زه‌رده‌ په‌پی و پۆژ ئاوابوو پیاویکی ژل و زه‌به‌لاح و خوینتال و دزیو که‌ ته‌نیا
چاویکی له‌ نێوچاوان بوو. ده‌گه‌ڵ گارانیکی مه‌پ که‌پایه‌وه‌ نه‌شکه‌وت. په‌زه‌کان هه‌موویان
له‌ خۆی قه‌له‌وتر بوون که‌ چاوی پێمان که‌وت و به‌ده‌نگیکی وه‌ک هه‌وره‌ تریشقه‌ که‌
هه‌موو ئه‌ندامانی له‌شمانی له‌رزاند گوتی: ئه‌ی بێگانه‌ کێ؟ له‌ کوێه‌ هاتوون؟ لێره‌ چ
ده‌که‌ن؟ ئێمه‌ له‌سه‌ره‌خۆ وه‌لامان داوه‌: ئه‌ی خانه‌خوێی مه‌زن ئێمه‌ پۆلیک له‌ له‌شکری
یۆنانیانین له‌ شه‌پی تروادا ده‌گه‌یه‌ینه‌وه‌. ماوه‌یه‌که‌ پێگامان لێ گۆپاوه‌ و نازوخه‌مان لێ
بپاوه‌ و چمان نه‌ماوه‌ و ئێستا په‌نامان بۆ ئێوه‌ هێناوه‌ که‌ له‌ پێگای «زنۆس» دا ئه‌مشه‌و
په‌نامان ده‌ی و به‌یانی که‌مێکمان نازوخه‌ پێ که‌رم به‌فرمووی. وه‌لامی ئه‌و به‌پقه‌وه
بۆ ئێمه‌ی لێقه‌وماو ئه‌وه‌بوو: ئه‌ی چاره‌ په‌شین ئێوه‌ به‌هه‌له‌ چوون که‌ پێتان وایه‌ ئێمه‌
به‌نده‌ی زنۆسین خوای ئێمه‌ نه‌پۆنه‌. ئه‌مجار هه‌ستا و به‌ردیکی یه‌کجار که‌وره‌ی به‌زارکی
نه‌شکه‌وته‌که‌ وه‌نا. پاشان دوو که‌سی لێ هه‌له‌بژاردین و به‌هاسانی پچر پچری کردن و
له‌پێش چاوی ئێمه‌ زۆر به‌ئیشتیاه‌و خواردنی و پێکه‌نی گوتی شیوی ئه‌مشه‌وم ناخۆش
نه‌بوو. دوايه‌ له‌سه‌ر لۆده‌ کایه‌ک که‌ له‌ قوژینی نه‌شکه‌وته‌که‌ هه‌له‌درا‌بووه‌ له‌سه‌ر گازه‌رای
پشت ڕاکشا و خرپ خه‌وی لێ که‌وت. له‌پێشدا ئاره‌قه‌یه‌کی ساردم پێ نیشته‌. به‌لام دوايه‌
غیره‌تم بزووت و ئاگرزی تووپی هه‌موو له‌شی داگرتم و مووم لێ بوونه‌ نه‌شته‌ر. نیازم
وابوو شیره‌که‌م هه‌لکێشم و به‌هه‌موو هێزی خۆم له‌سه‌ر دلی پۆکه‌م. به‌لام دوايه‌ بیرم
کرده‌وه‌ ئه‌گه‌ر بیکۆژم ده‌بێ هه‌موومان له‌م نه‌شکه‌وته‌دا به‌مرین و به‌زین. چونکه‌ ده‌مزانێ
جگه‌ له‌ خۆی که‌س ئه‌م به‌رده‌ی بۆ له‌ ده‌رکی نه‌شکه‌وت ناکرێته‌وه‌.

به‌یانی زوو هه‌ستا ئاگری کرده‌وه‌، په‌زه‌کانی دۆشین پسه‌که‌ی په‌عه‌مه‌ل هێنا و دوو

کەسی دیکەى ئیمەى برژاندن و خواردنى و دەم و لەوسى لستەو و مەپەکانى دەرکردن و بەردەکەى بەزارى ئەشکەوتەو. ئەو پۆژەى ھەر ئەوەندەمان پێ کرا شینی دۆستانمان بگێرین. دواى زۆر لێکدانەو بەیڕێکم بەمیشک داھات. لە گۆشەیکى ئەشکەوتەکەدا دارێکى زۆر گەورەى زەیتوون ھەلپەسێردابوو. دەگەڵ دۆستان بەزەحمەت نووگمان تیز کرد و لە ئاگومان نا تا باش داگیرسا. شەو کە غوولى یەكچاو ھاتەو. چوومە لای و گۆزەیکى شەرابى توند و کۆنمان پێ ماو بو بۆم برد و گۆتم قوریان! ئەو دیاریبەت دەدەمى بەو مەرجە بەرم بەدەى. غوول وەرى گرت و یەك بین بەسەریەو نا و گوتى: شەرابێکى زۆر باش بوو. ئەى بیگانه ناوت چییە تا من وەبیرم بێتەو. گۆتم: قوریان ناوم ھێچکەسە دۆستان ھەر پێم دەلێن ھێچکەس. گوتى: ئافەرىن ھێچکەس بەلێنت پێ دەدەم تۆ لە دواى ھەمووان بۆم.

شەراب کارى خۆى کرد، خاوى کردەو، گێژ بوو و بەپشتەو دا کەوت و لە غورابى خەوێ پێ چوو. ئیتر خۆگنخاندن کەلکى نەبوو بەیارمەتى شەش کەس لە یاران دارە زەیتوونمان لە ئاگردا سوور کردەو و بەھەموو ھێزى خۆمان لە تاقە چاوەکەمان پۆ کرد. چاوى سووتا و یەك بەخۆى نەپاندی کێو و دەشت دەنگى دایەو و ئەشکەوت لەرزى، ھێندەى پێ نەچوو ئەو غولانەى لەم دەورووبەرە بوون داوھپووکان. ئیمە ھەموو خۆمان شارەدەو و چاوەپوانى چارەنووسى خۆمان بووین. غولەکان لێیان پرسى: چ بوو؟ کێ وای لێ کردى؟ ئەو کە لە تاوى ئیش و ژان وەك مار جینگلی دەدا لە وەلامدا دەیگوت ھێچکەس، ھێچکەس، دۆستەکانى وای بۆ چوون ئەم بەلایە «نپتۆن» بەسەرى ھێناو و ھێچ لە دەس ئەوان نایە و پێى خۆیان گرت و پۆیشتن.

غوولى بریندار و کوێر و کۆتر بەردى زارکى ئەشکەوتى لا برد. تا مەپەکان بپۆن. دەستى بەپشتى ھەموویان دادەکێشا تا بزانی خۆمان بەپشتیانەوە قایم نەکردووە؟ تا بمانگێرێ و تۆلەمان لێ بکاتەو. بەلام ئیمە کە خۆمان بەبەر زگی بەرانەکاندا ھەلاواسى بوو پزگاریمان ھات. مەپەکانیشمان وەپیش خۆماندا و خۆمان گەیان دەووە کەشتى. من گالتم پێ کرد و گۆتم: من پاتشای ئاشتاکم. غوولى نیوھکیان بەردێکى گورەى ھەلکەند و تێى ھەلکردین. باش بوو دوورتر لە ئاو کەوت، دەنا لەوانەبوو کەشتییەکەمان غەرق بکا.

لەوێو بەرەو مائ گەپاینەو. بەلام سەفەرەکەمان چەند پۆژ لەبەر توفان درێژەى کێشا. پۆژێک گەیشتیە دوپگەیکى پان و پۆپ. کە زانیمان بئەکەى «ئایوولوس» پاسەوانى بایەکانە. کە بەسەرھاتى سەیر و سەمەرەى خۆمانم پۆ گێراو. ھەمبەنەیکى پێ لە بای دامێ. گوتى: بەھێزى خۆم بایەکانم تێدا بەند کردووە، بەلام نەکەى زاریینە

زېږېدنه كې به هېچ باريك بكه يوه . كه بايه كان به پرله لا دهن و د سبه جې پاپوپه كه ت
تيك ده شكېتن زورمان سپاس كرد و به تيشو و نازووخه يكي ته واوه وه كه وتينه پي
به لام دوو پوژ له سه فېرى نارام و ناسووده ي نيمه تن نه په پېيو كه : هاوپيكانم بيريان
كردېووه كه « نايوولوس » بيگومان گنج و گواهيراتيكي زوري بو من له هه مېانه كه
كردووه و پهنگي ، به شى واني لن نه دم . خويان پي پانه گيرابوو و زارپينه كيان كردېووه .
له پر هه وا گوزا با هلي كړدې توفان پهيدا بو . ديسان گه ميه كه مانم كه وتوه فېرته نه و
دالي مهرگ به سه رماندا ده خولاوه . به هزار ناري عېلى گه يشتينه دورگه ي « سېرسه » ي
جادوگرې به دفه پ . له وېش گولمېزي و امان به سه رها ت له گيرانه وه نايه . هر چو نيك بو
له و موله كه ش پزگاريمان هات . پاشان چوپينه دورگه ي « ترزياس » شواني مي رخاس زور
پياوانه و به پووخوشانه ده گلمان جولاوله . به لام هاوپيكانم نه ونده تامه زرو بوون . چنډ
مه پي نه ويان كوشته وه و خوارد . « هيلوس » خواي هه تاو نه و نامه ردييه ي به دل نه بوو
گازنده ي بردېووه بهر « زنوس » خدای خودايان برياري دابو توليان لن بكا ته وه . بوي
كه نه و دورگه مان جې هېشت توفان كه شتييه كه ماني تيك شكاند و به تهنې من دهرچووم ،
ماوه يه كه له نيو دهر يادا مه له و په له قارم كرد تا گه ي شتمه دورگه ي « نوژي » هه شت
سال له وې د سبه سه ر بووم تا به ته خته يه كه نه جاتم بوو و نېستا نه وه ليږم ده بينن).

كاتيك سه رگوزشته ي تولىس دوايى هات هه موو زگيان پي سووتا . پاتشاي فيناس
كه شتي بو ناماده كردن و پياوي ده گال خستن و به پي كرد . كه گه ي شتمه به نده رگه
خدای نه قل خوي گه ياندي و پي پاگ ياند كه هر نېستا ته واوي دوژمناني له كوشكه كې
نه ون و نه گهر به ناشكرايې بچي ته وه . له وانه يه به هه مووان سوارى سېرى بن و به خورپايي
بيكوژن . وا چاكه جلي هه ژارانه له بهر بكا و بچي ته كڅي كونه دوسه كه ي « تومائوس »
تولىس به قسه ي كرد و له وې لاويكي جوانچاك و پي كوپي ك و به شان و باهوي چاو پي كه وت
به دروشم زاني كوپه كه ي خوي ته ي . باوك و كوپ پي ك شاد و شوكر بوون و پاش نيزيكي
بيست سال يه كتريان له ناميز گرت و ماچ كرد .

شه وې به جلي شه وه چوه كوشكي خوي . كه له دهركي وه ژور كه وت سه گه پير و
نه خوشه كه ي « نارتوس » كلكه سووته ي له بهر كرد ، سوالكه ريكي خويي زاني نه و پيواره ،
هه ژاره ، پووته له جگه له تولىس نابې كسي ديكه بې . د سبه جې خه بهري بو (نايينتوس)
كه يه كي ك له سه رداران بوو برد . نه و گه رچي پړواي به سوالكه ركه نه كرد . هه سستا و
چوارپايه يكي به هيزي خوي له توقى سه رې پاكي شا . تولىس تيك هه گلا و به تووپه يي

ههستاوه و خهريک بوو تو له ی بکاته وه . به لام خودای نه قبل تیی پاخوری . ناچار له سووچیک خزا . (ثابنتوس) دلنیا بوو کابرا به هه له جووه .

له ژوډی تالار هه را بوو. (پنلوپ) که وانه گوره که ی ژلیسی به دهسته وه بوو و ده بگوت:

»دوا هه لټانه هره کس توانی که وانی میږده که م بکښی و تیرکی پی باوی شووی
پن ده که م«.

هممو ئىم پېشنيارەيان قېۋول كۆرد و بەفېزەۋە ئامادە بوون . بەلام هەرچى قەۋەيان دا بەخۇ و هەوليان دا نەيانتوانى كەوان بېكىشن . تا لە دوايىدا ئۆليس هاتە پېش هممو بەۋە پېكەنن كە هەزارىكى پېر و زورھان دەپەۋى ھىزى خۇى دەگەل ھىزى لاوانى بەناۋيانگ تاقى بكاۋە . بەلام بەپېچەۋانەى بۆچۈنى ئەۋان كەۋانى تا ئاخىر كېشا و تىرىكى توندى ھاۋىشت .

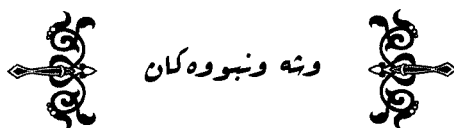
نەمجار جەلە شىرەكانى لەبەر خۆى دارىنى و نەراندى:

«ئەي زۆردارانی خۆپەرسەت ئەو كەسەي لە بەرامبەر ئۆيوەدا پاوهستاوە كەس نىيە، ئۆلەيس نەبێ كە پاش كەلێك سالا دەگەرێتەووە مالى خۆي و دەبينى دۆستانى خەيانەتى يەن دەكەن» .

تلماکیش به جلی زیرکفت و پهنگاوړهنگه وه هات و له تنیشت باوکی پاره ستا . تۆلیس که وانه که ی پاکښا و تیریکي له نوکی ناینوو دا و له حالیکدا که جامی شه رابی زیرپینی به دهسته وه بوو له خویننی خوئی گه وزی .

که نو کوژدا نه وانی دیکه وه خق هاتنه وه . به لآم هرچی له نیژه و شیر و مه تالی خویان گه پان نه یاندوژینه وه . چونکه تلماکي ژیر و وریا لیی شار دبوونه وه میزیان شکاندن و کورسیان دس دانئ و پامالیان بۆ ئولیس برد . به لآم له به رامبه ر هیژی باهق و تیری گرچوو پری نه ودا خویان نه گرت و توانایان نه بوو هینده پی نه چوو هه موو له خویانی خویاندا تلانه وه .

پالہ وانی مہ زن ژنہ خوشہ ویستہ کی لہ نامیز گرتہ وه و پاش بیست سال ئاوارہ یی،
به ختہ وه ری رووی تن کردنه وه .

کاتول مهنديس

سه رده ميک له مه لېه نديکي زه نوږ و سازگار وهک به هه شتي به رين په ريزادکي راي ده بوارد که له شوخ و شهنگي و جوان و چله نگيدا و ټنه نه بوو. به لام له بڼ به زه يي و دلړه قي و ده سره شيده کهس ده سکی له دوو نه ده کرد. له مه لېه نده کهي نه ودا خه لک ژن و پياو، پير و لاو، ورده و زاروک هه موو به شينيکي باشيان له پيتي خوړسک پي برا بوو.

کهس نه يزاني په ريزاد يو پقي له پر و له ناکاو له دانيشتواني نه م مه لېه نده پر خير و بېره هه ستا؟ يو ټاورگي تووړه يي بلېسه ي به رز بووه؟ يو هاته سر نه وه ي به گزياندا بچي؟ له پيشدا بيړي کرده وه تو فانيکي توند و به سام به رپا بکا، کوښکان بپووخيني خانوويه ران بپميني، کوخان ټيک ته پيني، که پران راپيني، تاوړ و په شمال و چينغ و چادران راپفيني تا شوينه واري ژيان و مان و بوون و گوزهران له و نيوه نه ميني.

پاشي خه ريك بوو، هه موو گوله گهش و بونخوشه کانا بپروکيني، هه موو گيا شلک و ته په کانا، هه موو داره سه وز و به رزه کانا، سيس و ژاکاو و کلور و هلول بکا. تا کهس خوړسکي دلگر نه بيني، تا کهس ديمه ني خه مړه وين نه بيني و هه موو لايهک بکا به بيبا بانيکي کاکي به کاکي و بڼ ټاو و شينايي و نيشکارويه کي زوورک و په ق و بيروونيکي چول و هول و شوره کاتيکي خوښلين و سووتاو.

دوايه هاته سر نه وه ناسک و نازداره کانا، ته سک و له باره کانا، په زا سووک و خوښ

شیرینه کان بکاته ږموورنه ی دزټو، پیریزنی سر به سؤدره، یال یابووی لاجانگ به پشک، پوره گولنه ته له ی نه فسانه یی تا نه وین و دلدارى، ژوان و شه وگورد و چاو پړه کین و تاسکه تاسک، ده سبازی و پاز و نیازی دلدارى دواى بڼ .

به وه شه وه زهر د نه بوو ویستی گیزه لوکه و په هیله و له نگیزه یه ک، له به رد، له ناگر، له مشکى و خوله میښ، له ژپله مو و پزلیک به سر ولاتدا بیاریتنى و هموو زینده واریکیان وه بڼ دا .

پاش نه وه، خه یالیکى وای به دللى داهات هه تاو داپوشنى و تیشکى گرم و به تین و ژيانبه خش بتاریتنى تا تاریکى و سه رما و زوقم و سیخوار و سه هؤلبدان کارى خویان بکن و گیانله بهر نه هیلن .

ناخره که ی وهک کؤنه دزیکى دهس پیس و دیوار پړیکى چا وچنوک که لینى دوزیه وه، پاش وردبوونه وه و بیر لیکردنه وه بپاری دا پسته یه کى ئینسانى و سنى وشه ی ئاسمانى له بیر هه مووان به ریته وه :
«توم خوش دهوى» .

له هه وه له وه خه لک نه یانده زانى چیان لى قومووه، چ پووی داوه، تووشى چ به لایه ک بوون، چونیان تانوپو لى تیک چوو؟ ته نیا هیندیک ده یانزانی له م نیوه دا شتیک بزر بووه . به لام هه سستی پى ناکرئ، کیزه جوانه کان که جاروبار و پړای ده زگیرانه کانیاں ده چوونه سهیران و گه پان و بوکه نازداره کان که ده گه ل تازه زاواکان، ده چوونه نئو پرده هه ستیان ده کرد که ده بڼ پسته یه کیان پى بگوترئ و به شهرم و نازوه وه لامى بده نه وه به لام کام پسته؟ هیچ له بیریاں نه مابوو، ده یانزانی نه م پسته ته عبیرتکى شاعیرانه یه، له چهند وشه ی زور ناسک و شیرین دروست بووه که پړه له تاسه و ناوات و پاز و نیاز و هه ست ده بزویتنى و نه وین ده جولیتنى . نه م زما نیاں گرئ درابوو . په شوکا بوون، سه رسام بوون ده یانویست بپرسن، یارمه تى له یه کتر بخوازن . به لام هه موو بڼ هؤش و سرگردان بوون و چیان به بیردا نه دهات .

زهمان تى ده په پى، که چى خه م و په ژاره ی خه لک هر زیده تر ده بوو . گشت نه وه نده هه راسان و په ریښان بوون . ده تگوت: خولیان به سه ردا دایبشتوون . ده تگوت: هه موو جگه رگوشه ی شیرینى له دهس داوه و پوله ی لى ون بووه . هر چى ده یانکرد په مزى به خته وه ریبى جاران و پازى شادى پيشوویان بدوزنه وه نه ده کرا و نه ده لوا .

ورده ورده هه ودای دوستایه تى پسا، بلایسه ی خوشه ویستى دامرکا . پشکوى ناشنايه تى

ژيله مۆى نامۆى به سهردا كرا. له هه موو لاره ئينكه بهرى، ئيره بى، درېدۆنگى و دوژمنايه تى سهرى هه لدا، وشه باو و شيرين و خوشه كانى وهك: گيانه كه م، جهرگه كه م، نازينه كه م، چاره كه م، باوكم، دايكم، پۆله م، كچم، كورم، مامه، كاكه، داده، به ته واوى له بىر چوونه وه. گراوى له كورپه حهيرانان تۆران چونكه ده يانويسى پسته خوشه كه يان لى ببيسن و نه وانيش چاريان بىچار بوو. كابان مێردانيان پى نه ده دا سهرجى چونكه پتيان وابوو، سارد بوونه وه. بۆيه نه م چهند وشه يان به زاردا نايه. پىگاي كانى و ده راوان نه ده گيران و ژوانگه چۆل بوون و به قوپ گيران.

خوايا! ئايا له م جيهانه ي تۆدا، بى هه ستى نه وين، ههچ شت تام و بۆنى ههيه؟ ئايا نه گهر نه و په ريزاده بق نه ستور و خۆپه رسته، نه و مه لبه نده ي به يه كجارى ويران و خاپوور كردبايه باشت نه بوو له وه ي هه ستى نه وينى تيدا بمرينى؟

له و مه لبه نده دا شاعيرى لاه دله تپ و خاوه ن هه ست ده ژيا. حاالى وى نهك له خه لكه كه خۆشتر و باشت نه بوو به لكو په شيوتر و تالتر بوو. بۆ ده ربېرى هه ستى ئاگرينى ده روونى خۆى، له پسته ونه كه ده گه را. به تاييه تى پيش نه وه ي په رى دلاواز و به دناكار. نه و بپياره نا هه ماره بدا و نه و كاره ناله باره بكا. نه و غه زه لى ناسك و پى سۆزى ده س پى كردبوو. كه هه موو قافيه كانى به وشه ون بووه كان ته واو ده بوو. غه زه لى شاعيرى لاهى، داماوى، دلسوتاو، ناتاو و مابووه چونكه پسته پيرۆزه كه ي نه ده هاته وه بىر.

به ره به يانك شاعيرى خه مناك و دله تى له ده ره وه ي ئاو ده دانى له بىن دارىك له سهر چۆبارىك دانىشتبوو و بىرى ده كرده وه:

خوايا! بۆ وام به سهر هاتووه؟ بۆ بىرم شيووه؟ بۆ وشك بووم؟ بۆ من ئاورگى هه ست، ده رىاى شىعر و خوداى قافيه نه بووم. بۆ ئىستا ناتوانم غه زه له كه م ته واو بكه م؟ بۆ؟ بۆ؟ به هه لكه وت له م به يانه دلپه ئينه دا په رى تيزيال و بى خه يال و دلپه ق و به دفه پ هاته نه م شوينه، تا شنه ي به يان هه لمژى، تا بۆنى گولان بكا، قاسپه ي كه وانى گوى لى بى، ورينگه ي بلبلان ببيستى، خوړه و هاژه ي شه پۆلى چۆمى خوړين دلى شاد بكا.

له پى چاوى به شاعيرى دله تى تىگيراو كه وت. دلى داچله كى، ته زوى به له ش داها، ده رىاى نه وينى خروشا، شيت و ويتى شاعيرى لاه بوو. خۆى هيتا سهر په نكى كىژۆله يه كى خونجىلانه و نه شمىلانه و خوڤى شيرين و په زا سووك و به پالتيه وه دانىشت. به نىگاي پى هه وه س و به ناز و عيشه وه دلپه ئى به له نهجه و لارى شوخانه، دلى ته پ و ناسك و جوانى په رستى پفاند، ده ستى ئاو يشته نه ستو و لىوى به لىويه وه نا، تىرى پامووسى و له ده رىاى

خوښی و کامه رانیدا نو قمی کرد. شاعیری بڼ بهش و ناکام، بهم نهوینه کوتوپړه. بهم لاواندنه وه و له زهت وهرگرته. یه کپارچه بوو به کوی ناگر. ده تگوت: له باتی خوین، مسی داخی له دهماران ده گه پښ. پری له نامیزی گهرم وهریتا گیان و لهش و دل و دینی پیشکیش کرد.

به فرمانی پری دهر وازه ی ناسمانی شین کرایه وه، پری و شاعیر وهک جووته کوتریکی سپی تیزبال بهرو ناسوی بڼ سنوور هه لفرین. نه ستیره گهش و پرشن گداره کان، وهک خهرمانیک نالماس به گرشه گرشه به دهر وریاندا سووړان و سووړان و سووړان. گالیسکه یه کی زڼی مرواری کوت که نه سپیکی سپی بالنداری تن کرابوو. پاگیرا، سواری بوون و به پانایی ناسماندا گپړانی. بڼ خوشیان نه یانزانی نه م گشت و گه پانه نه م شادی و سهیرانه چهندی دریژه کیشا؟

به جوت هاتنه وه سهر زه مینی خاکی و هر له و میړگ و چیمه نه نارامیان گرت، شاعیری لاو وپړای جریوه ی مه لانی سهرمه ست غه زلی ناشقانه و پړ سوژی وای بڼ پری خوینده وه که ناگری له دهر وون و هه ناو بهردا و تفره ی لن بری پری هه رگیز دهنکی و زولال و قسه ی و خوښی نه بیستبوو. که چی به و حاله وه گهردی خه م و په ژاره ی له سهر پوخسار نیشتبوو و پوی فرمیسی وهک مرواری له چاوان هه لوه ری، شاعیر بیده نگ بوو، سهری سوړما و به شله ژاوی به سهر پیانی داکه وت و گوتی:

(نه ی فریشته ی جوان، نه ی نارامی دلان! چت لن قهوماوه، چ پووی داوه؟ پاش نه و هه موو خوښی و پابواردنه بڼ دهگری و دهبارینی؟ نایا کهس له گول کالتری پڼ گوتووی نایا کهس دلی ناسکی شکاندووی؟ نایا کهس خه یالی نارامی شیواندووی؟)

پری له حالیکدا که فرمیسی له سهر کولمهی له گول ناسکتی دهرپیه وه گوتی: (به لن خوښه ویستم، به لن! له م ماوه دا که نیمه پیکه وه پامانبواردووه تو هه موو شتیکت گوت مه گهر شتیکت نه بڼ که هر له هه وه له وه گیانی من تینووی بیستنی بوو. تو له نیو نه م هه موو قسه خوښانه و شیعه به پانه دا، جاریک نه تگوت تو م خوش دهوئ). هیشتا پری قسه که ی ته واو نه کردبوو که شاعیری دلته پ هه رای شادی لن بلیند بوو و دهستی کرد به هه لپه رین و سه ما، ون بووه که ی دوزیه وه که نه و هه موو په نج و تازار و مهینه ت و کویره وهریبه ی له پیتاودا کیشا بوو. وهک مه لیکی به رزه فر به سهر میړگ و چیمه ن و گول و گولزار و باخ و دارستاندا فری گه شته شار و له گوشه یهک دانیش ت و غه زه له که ی ته واو کرد. نه مجار بڼ خه لکی خوینده وه، خه لک به بیستنی شیعه که که وتنه

سه ما و هه لپه پکې، ژيان ده سستی پېن کرده وه، نه وين له دلاندا په یدا بروه . کيژه سرک
و پوه که کانا به ره و ژوانگه بوونه وه، هه تاوی به خته وهری تیشکی هاویششت و تاریکی و
سهرمای نه هاتی و ناهومیډی نه هیشت .

به لڼ له م دنیا په دا نه گهر شیعر نه بوویا، هیوا، خوشی، نه وين، دلداري و پیک گه یشتن
مانای نه بوو و نه گهر شاعیر نه بوویا تا په یامی ناسمانیان بداتې سهرما و سولې ژيانی
جیهان په قی ده کردین .

له فارسی ترجمه کراوه

۱۹۷۸/۱۱/۱۵

لامزەبى خېرەمەند

بىلزاك

دوكتۇر (بىيانشوون) شاگرد و پزشكىارى جەپپاح و توپكارى ھەرە بەناويانگ پروفېسسور (دىپلۇن) بوو. پۇژىك بەپىكەوت بەمەيدانى (سەن سوولپىس) دا تى دەپەپى. مامۇستاكەى خۇى دى كە بۇ كلىسا دەچى، سەعات نۇى بەيانی بوو، پروفېسسور (دىپلۇن) كە ھەمىشە بەگالىسكەى تايىبەتى دەگەرپا، بەپىيان بوو و لەلای كۆلانى (پووتى لىوون) پا دەھات كە كۆلانىكى بەدناو بوو، پاست وەك كەسك دەچوو كە بىھوئى خۇى لە يەكك لە و مالا سووك و بەدناوانە پۇكا.

بىيانشوون مامۇستاكەى خۇى باشى دەناسى و دەيزانى پىاوپكى ماددى و لەخوا بەدوورە. بېواى بەئايىن و مەزەب و زىندووېوونە و دىناى دى نىيە. ھەر بۆيەش سەرى لەم كارە سوپما و بەئەسپايى شوئىنى كەوت و چووۋە كلىسا دىتى مامۇستاكەى كە بەقەدەر نووكى دەرنى بېواى بەدىن و ئايىن و كلىسا و كەشیش و نوئۇر و دوعا نەبوو، ئەوا لە سووچىكى كلىسا لە بەرامبەر كۆتەلى ھەزەتى مەبەدا چۆكى داداۋە و وا خەرىكى نوئۇر و پاراپانەۋىيە ئاگای لە خۇى و دەۋرۋەرى نەماۋە. بەپاستى پىتى سەير و سەمەرە بوو.

ترسا نەۋەكو مامۇستاكەى بىيىنن و لای وا بىن شاگردەكەى شوئىنى دەگىپى و كىشكى دەكەشش. ھەرۋەك بەئەسپايى چووېوۋە ژوور ئارام و بىدەنگىش دەركەوت و پىتى خۇى گرت و پۆيشت. ئەم پىكەوتە چاۋەپوان نەكراۋە بىرى ئاروۋانند بەلام گوتى نەدايە و

فەرامۆشى كرد .

سى مانگىكى پى چوو پۇژىك مامۇستايەكى زانستگا كە ھاوكارى دىپلۇن بوو ھاتە سەردانى و لەكن بيانشوون دۆستانە دەستى لەسەر شان دانا و گوتى:

«ھاوپى! تۆم لە كليساى سىن سولوپس دى و بەلامەوہ سەير بوو؟ بۆم نەچووە سەرىك لەویندەرئى چ دەكەى ئاخىر تۆ و كليسا؟»

دىپلۇن وەلامى دايەوہ: «چووبوم تەماشاي قەشەيەك بكەم كە ئەژتۆى ئاوى ھىناوہ و دەبىن عەمەل بكړئ و شازدە خانم (ئانگوليم) بەمنى ئەسپاردوہ» .

بيانشوون بەوہ دلى ئاوى نەخواردوہ، دەيزانى نەخۆشى وا لە كليسا تەماشاناكرئ بەخۆى گوت: «ديسان بۆ نويز و پارانەوہ چووہ» .

لەو كاتەوہ برپارى دا ھەر چۆنىك بىن سەردەرى لەم گرى پوچكە دەريكا . لەبىرى بوو چ پۇژىك مامۇستاكەى لە كليسا دىبوو . سالى دواتر پاست لەو پۇژەدا چووہ وئ و خۆى لە پەنايەك حەشار دا . چى واى نەكئشا دىپلۇن لە پىچى كۆلانى (پوتى لىوون) لە گالىسكەى دابەزى و بەپەنايەكى پىگاي كليسەى گرئە پىش و خۆى تى كوتا . بيانشوونىش بەدواى ئەودا چووہ ژوور و پوانى مامۇستاكەى بەچۆكدا ھاتووہ و خەرىكى نويز و پارانەوہ يە . واقى بردەو و لەبەرخۆيەوہ گوتى:

«سەيرە؟ لەلايەك بىن بپوايى و بىن دىنى و خوانەناسى و لەلاى ديكەوہ چۆك دادان و نويزكردن و دوعا خویندن؟»

كە نويز و پارانەوہ دوايى ھات و كليسا بەتال بوو و مامۇستاكەى دەرکەوت بيانشوون خۆى گەياندە سەپەرشتى كليسا و پرسى:

«ئەرى ئەو پياوہ ماقولەى لەو سووچە نويزى دەكرد و دەپاراوہ دەناسى و ئايا زۆر دپتە كليسا؟»

وہلامى داوہ:

«ئەوہ پى لە بىست سال دەن من بەسەر ئەم كليسا يە پادەگەم . ديوە كە ھەموو سالىن دوكتۆر دىپلۇن چوارجار بپتە ئيرە و خىر و خىرات بكا بەپاستى خىرومەندە» .

دەورى شاگردى بيانشوون تەواو بوو ديسان پۇژىك بەبەر كليساى گۆرىندا پادەبرد . بەدلى داھات كە پەنگىن مامۇستاكەى لەوئى بىن . چووہ ژوور، بەلئ دىپلۇن وەك جارن چۆكى دادابوو و خەرىكى نويز و پارانەوہ بوو .

بيانشوونىش لە تەنيشتى چۆكى دادا . كە نويز بەتال بوو سلاوى لئ كرد و خۆى پى

ناساند. پیکه‌وه له کلیسا هاتنه دهر گوتی:

«مامۆستا! جه‌سارهت نه‌بی پازنیک له‌من بۆته مه‌ته‌لۆکه و بۆ خوشت نه‌بی که‌س ناتوانی هه‌لیبیتنی»

نه‌قله‌که‌ی له سه‌ره‌تاوه بۆ گێژپاوه و له‌سه‌ری پۆیی:

«تۆ که‌سیکی له کاتی دهرس گوته‌وه و کارکردندا به‌پاشکاوێ و ئاشکرای ده‌لتی به‌وات به‌و خودایه‌ی که خه‌لک ده‌په‌رسستن نییه. ئه‌دی چ بۆته هۆی ئه‌وه‌ی به‌په‌نامه‌کی ده‌چی بۆ کلیسا و نوێژ ده‌که‌ی و ده‌پارێتیه‌وه و ته‌نانهت خێر و خێراتیش ده‌که‌ی؟»
دیپلۆن گوتی:

«دۆسته لاهه‌که‌م! من تازه پیر بووم و پێم له‌سه‌ر لیواری گۆره و هیچ پێویست ناکا ئه‌م پازه که ده‌گه‌پێته‌وه بۆ سه‌رده‌می لاهه‌تی و ده‌ورانی خۆیندنه له تۆ به‌شارمه‌وه».

بیانشوون شان به‌شانی جه‌پداحی مه‌زن و زۆر به‌ناویانگی پاريس که‌وته‌پێ. ورده ورده گه‌یشته کۆلانی کاتروان (جواریا) که له کۆلانه هه‌ژارنشینه‌کانی پاريسه. دیپلۆن له به‌رامبه‌ر خانووبه‌ریکی ته‌نگ و تاریکدا که وه‌ک قه‌لایه‌کی پێ پێچ و لابه‌لا ده‌چوو، پاوه‌ستا و گوتی: «وه‌ره سه‌ر» و خۆی به‌پلیکاناندا هه‌لگه‌را، تا نوه‌وه‌ومی شه‌ش سه‌رکه‌وتن له‌وێ گوتی:

«چیرۆکی چوونه کلیسا و نوێژ و پارانه‌وه و خێر و خێراتی من لێره‌وه ده‌سپێ ده‌کا. ئه‌و کاته پۆژگارنکی یه‌کجار سه‌خت و ژياننکی زۆر تالام پاده‌بوارد. هه‌م نامۆ و غه‌ریب بووم و هه‌م برسی و په‌شوپوت که‌وش و پێلایوکی باش و جلو به‌رگنکی خاویتم، نه‌بوو. ئه‌مڕۆ که چل په‌نجا ساڵ له‌و سه‌رده‌مه تێ په‌پویه. بیرده‌که‌مه‌وه که چۆن توانیم بژیم و بۆ له‌نیو نه‌چووم. له پاريسدا ته‌نیا و بیکه‌س بووم و بۆ خه‌رجی خۆیندن و کپینی کتێب هه‌یج به‌هیوا نه‌بووم له چ لایه‌ک ته‌نانهت یه‌ک شایي چیه پێم بگا. ده‌سکورتی و برسه‌یه‌تی توورپه و تۆسنی کردبووم درسته و ئاوالیکم پێوه نه‌ماوو و سه‌ر و وه‌زعیکی واشم نه‌بوو که‌س ئاره‌زویی دۆسته‌یه‌تی من بگا. له‌و ماله‌ی له‌پێش چاوته نیشته‌جێ بووم و دهرسی پزیشکیم ده‌خویند و خۆم بۆ یه‌که‌م ئه‌زمون ئاماده ده‌کرد، وام گوریس گه‌ییوه هه‌یچکان، که نه‌ ده‌متوانی بچه‌ پێش و نه‌ بگه‌پێمه‌وه دواوه و بپارم داوو یا به‌رم یا خۆم بگه‌یه‌نمه لای سه‌روو. قه‌رار وا بوو که‌سوکارم مانگانه سی فرانکم بۆ بنیژن، به‌لام زۆر جار ئه‌م پوله که‌مه‌شم پێ نه‌ده‌گه‌یشته. باش ده‌زمانی په‌یداکردنی ئه‌وه‌ندووکه دراوه‌ش بۆ ئه‌وان چه‌ند دژواره. پووریکی پیرم بوو. سهندووکیکی کۆنی جلو به‌رگی کۆن

و نوځ له سندو ووخانه كه ياندا دوزيبووه و بوى ناردم. هيچ نه بڼ خاوين و پاگړيوون. به لام چونكه دراوى كړيبارم شك نه ده برد نه مده توانى هم جلانه وهرېگره وه. هميشه له م دهرك و نهو دهركم ددها به لكو بتوانم سندو ووخه كه وهرېگره وه و خوم كه ميټك كوك و پوښته بكم. ته نيا چاره م نه وه بوو، پرېك له شتومه كه كان هه رزان فروش بكم و نه واني ديكه م بڼ ده رچن. له م ژورده ي هاوسيمدا پياويكى ناو فروش خه لكى (سين فلوور) ده ژيا ناوى (بووژارت) بوو ناشنايه تى نيمه هر نه وه نده بوو كه تووشى يه ك ده بووین وهك دوو هاوسى سلاويكمان ليك ده كرد و چيدى. پوژيټك هر نهو پياوه پيى پاگه ياندم كه خاوه ن مال پاى نه سپاردوه چونكه سى مانگه كړيم نه داوه. ده بڼ ژورده كه ي بڼ چول بكم. كه نيگه راني و په شيوى منى هه ست كرد گوتى: خه م مه خو به تهنى نى، منيش ده رده كا و بيانوى نهويه كارى ناو فروشى ده گه ل وه زعى نيره پړك ناكه وى و دانيش توانى خانووه كه ي وه زاله هي ناوه. نهو شه وه سه ختترين شهوى ژيانى من بوو، به يانى زوو له خو وه ستام، بيرم ده كرده وه خوايا هم سر و سپاله بڼ كوى به رم؟ خه ريكي خواردنى نان و شير كه ته نيا خواردنى من بوو، بووم له پر بووژارت وه ژور كه وت و گوتى: ناغا گچكه! تو ده خوښى و ده چپه زانستگه. من مندالى سر پړگام له هه تيوخانه گه وه بووم و دايك و باوكى خوم ناناسم و قت نه وه ندهم دراو نه بووه بتوانم ژن بينم و مال پيټكه ونيم. بويه وهك تو بيكه س و ته نيام داشقه يه كم هيه بڼ شك ديوته له بهر دهرك پاى ده گرم و ناو فروشى پڼ ده كم هم خرت و پرته ي من و شتومه كه كانى توى تيډا جن ده بيته وه. نيسا كه ليره مان ده رده كه ن ده پوين، به لكو بتوانين په سيوټك بڼ خومان بدوزينه وه و سر پيټكه وه نيين. كوپه خو نيمه كوشكى پاتشايه تيمان ناوځ هر هيڼده تيډا بحاوښينه وه به سه و نوايه ك بڼ له با و بارانمان بپاريښى شوكرى خوا ده كه ين. گوتم زور سوپاست ده كم، به لام من سى مانگ كړي نيره قه ردارم و جگه له م سندو ووقيان كونه بڼ نارووم كه ده بڼ كړيبارى بدهم و وه رى گرهم وه و هه موو نه غديڼه له پيچ فرانك تيډه پ ناكه. گوتى: گويى مه ده يه خوا شوكر كيسه م به تال نيه به شى نه وانم هيه، خه م مه خو خوا گه وره يه، هه سته خپ بكه وه تا بپوين.

قه رزه كانى دامه وه و خرت و پرته كانمان له داشقه نا و ته نافي هاوښته شانى و پوښتين له هر جيگايه ك نوو سرابو (ژور بڼ نيچاره) راده وه ستا و پرسيارى ده كرد. كړيى ژورده كان زور گران بوون و بڼ نيمه نه ده بوون هه رچى هه ولمان دا له گه په كى (كارتيه لاتين) كه گه په كى خويندكاران بوو ژورويكى هه رزان په يدا بكه ين گيرمان نه كه وت ناچار بووین چاو له وينده رڼ بپوشين دره نگانى، نيواري له پاساږى بازرگانى له به شى

(هوشه‌ی پرومان) دو ژورمان که له م بهر و نه‌ویه‌ری پلیکان بوون به‌شیست فره‌انگ نیجاره‌ی سالانه به‌کری گرت و بووینه ناومال. بووژارت هرچونیک بوو پوژانه سه‌د شایی په‌یدا ده‌کرد و سه‌د (نه‌کزیه‌کیشی پوولی نه‌غد بوو و ناواتی نه‌وه‌بوو که بتوانی نه‌سپیک و چه‌له‌نگیکی نافروشی په‌یدا بکا و ببی به‌نافروشیکی نابروومه‌ند. که له حال و بالی من ناگادار بوو وازی له ناواته‌ک‌ی هیئا و گوتی: تو ده‌بی بخوینی و کاری تر له کاری من واجبتره. نیتر له و پوژوهه خه‌رجی منی وه‌نه‌ستو گرت. هر پیی ده‌گوتم ناغا گچکه. شه‌وانه که له‌کار ده‌گه‌پاوه له ژورره‌ک‌ی من داده‌نیشت و به‌تاسه‌وه سه‌یری خویندنه‌وه و موتالای منی ده‌کرد. نه‌و پیاهه باشه که ته‌منی خوئی له چل سال ددها سه‌ر تا پی هه‌ست و عاتیفه بوو، نه‌یده‌زانی هه‌ستی خاوینی خوئی چون ده‌ریبی، ده‌یگوت له‌م دنیا‌دها هیچ زینده‌واریک منی خویش نه‌ویستوه سه‌گیکی به‌ره‌للا نه‌بی، نه‌ویش پیش نه‌وه‌ی ده‌گه‌ل تو ناشنایه‌تی په‌یدا بکه‌م له‌به‌ر پیری توپی. بووژارت ورده ورده، هه‌موو ناواتی ژیا‌نی له‌سه‌ر من ساغ بووه به‌جوړیکی وا که ته‌واوی که‌سوکار و هیوا و ناره‌زووی به‌ته‌نی له مندا کوبوه. بۆ من له دایک دلسۆزتر و به‌به‌زیتر بوو. نه‌وی باش بایه بۆ منی ده‌ویست. حازر بوو خوئی هیچ نه‌خوا و هیچ له‌به‌ر نه‌کا تا پیداو‌یستییه‌کانی ده‌رس و کتیب و ژیا‌نی ساکاری من جیبه‌جی بکا. نیمه په‌په‌وه‌کانی نایینی مه‌سیح هه‌میشه له‌باره‌ی خو‌پاریزی و چاکی و پاکیه‌وه ده‌دوین. نه‌م پیاهه نافروشه هه‌موو نه‌م سیفه‌تانه‌ی تیدا کوبوونه‌وه. به‌پوژ که له کۆلان و خه‌یابان تووشی یه‌ک ده‌بووین له حالیکدا که ته‌نافی داشقه‌ک‌ی به‌شانه‌وه بوو و به‌دوای خویدا ده‌یکشیا به‌وپه‌ری مه‌زنا‌یه‌تی و دلسۆزییه‌وه بزه‌ی ده‌هاتی دیاربوو که چهند به‌ساغی و سه‌لامه‌تی و پاک و خاوینی من دلخوش و شاده.

که‌م که‌م خویندنه‌م ته‌واو بوو و ده‌ستم به‌کاری پزیشکی و جه‌پراحی کرد. ده‌بوو وه‌ک پزیشکیاریک له نه‌خۆشخانه بمیئمه‌وه. نه‌م دوو‌بوونه‌وه‌ی به‌لاوه گران بوو. به‌لام وه‌سه‌ر خوئی نه‌ده‌هیئا و باسی نه‌ده‌کرد. پتری زه‌حمت ده‌کیشا و خه‌ریک بوو دراوی په‌یدا بکا و بعداتی تا من بتوانم تیزی دوکتورام ته‌واو بکه‌م و له‌چاپی بده‌م، به‌لینی دابوو هر ده‌رفه‌تی بی، سه‌رم بدا.

که چیرۆک گه‌یشته نیره پروفیسۆر به‌شاگردی پیشووی گوت: بیان‌شانوون نه‌گه‌ر ریساله‌ی دوکتورای من ته‌ماشا بکه‌ی ده‌بینی که نه‌وم به‌ناوی نه‌و پیاهه جوامیره‌ نووسیوه و پیشکیشی نه‌وم کردوه. که‌م که‌م له نه‌خۆشخانه داهاتیکم په‌یدا کرد و توانیم دراویک بۆ هیئانه‌دی ناواتی له‌میژینه‌ی نه‌و پاشکه‌وت بکه‌م و ناخری نه‌سپ و چه‌له‌نگم بۆ کپی له‌لایه‌که‌وه ده‌تگوت دونیا‌یان داوه‌تی که بۆته نافروشیکی نابروومه‌ند. به‌لام له‌لای دیکه‌وه

له حالیکدا نه و په پری پاستی و دروستی و پاکي و خاویښی پټوه دیاربوو پرته و بولای به سه رمدا ده کرد و ده یگوت: نه مه چت کردووه؟ تو تازه سه رتهای کارته و پیدایستت به هزار شت هیه و دراوت پی ده وی و له پاستیدا ئیستا تو له من موحتاجتری. شوکر له شم ساغه و شانم زامی نه هیناوه و نیازم به نه سپ نییه. که چی دیاربوو له خوشیان خه نی بووه و له پیستی خویدا ناحو و یته وه که ده بیښ من، منی بی ده سه لات و پروت بۆ خۆم بوممه پیاویک و داهاتی خۆم هیه. نه مجار وازی له من هینا و بۆ لای نه سپه که چوو، دهستی به یال و بژ و شانی و بده و گ و پشت و که فەل و لاق و له تهریدا ده کښا و چاوی له خوشیان گر شه گرشو بوو. جاریک ده یروانیه من و جاریک له نه سپه که ی ده فکری نامرانی جه پراچی من ئیستاش هر نه و نامرانه ن نه و بۆی کرپیوم و به یادگارکی خوشه ویست هه لم گرتوون. ورده ورده ناویانگم ده رکرد و به گه و ره ترین جه پراچی فره انسسه و جیهان ناسرام. به لام نه و پیاوه جاریک به پروی دانه دامه وه و له کن که س به زاریدا نه هات که له سایه ی پیاوه تی و جوامیری و فیداکاری نه ودا که یشتوممه نه م پایه. هر خۆم باشم ده زانی نه گه ر دل سوژی نه و نه بایه من نه ک نه ده بوممه پیاو و نه ده گه ییمه هیچ به لکو له وانه بوو هر نه شمیتیم.

پۆژیک خه به رم پی گه یشت نه خوش که و تووه، دهستم له هه موو کار و پیشه ی خۆم هه لگرت و خۆم گه یانده سه ری و ده رمان و په رستاریم کرد. جاری یه که م توانیم له چه نگالی مه رگ پزگاری بکه م به لام به داخه وه پاش دوو سال نه خوشییه که ی هه لی داوه و برووی نه ستاند. نه وی بۆم ده کرا کردم، ده رمانی نه و توتم بۆ په یدا کرد له قوتوی هیچ عه تباریکدا نه بوو، کاری وام بۆ نه نجام دا له چ کتیباندا نه نووسراوه. نه وه ندهم قه در گرت له هیچ پاتشا و خاوه ن ده سه لاتیک نه گیراوه. به لام داخی گرانم سوودی نه بوو. سه ر تا پیتم پپ بوو له قه درزانی و نه مک ناسی و به پاستی حازریوم له عومری خۆم که م بکه مه وه و له سه ر عومری نه وی دانیم. نه ما به داخه وه هه موو کار و زانستم، هه موو په نج و تیگوشانم، هه موو شه و و شه و نخوونیم به فیرو چوو، بووژارت، بووژارتی خوشه ویست باوکی دووه م یا باشر بلیم باوکی راستیم له باوه شمدا گیانی دا. وه سیه تنامه که ی به خه تی عه ریزه نووسیکی گشتی سه ر شه قام نوو سرابوو به پیی نه و به لگه هه رچی له پاشی به جی مابن مالی من بوو و ته نیا میراتگری من بووم دیاره نه و وه سیه تنامه نه و کاته ی ناماده کرابوو که له گه ره کی حه وشه ی پوهان تازه ببوینه ناومالی یه ک. نه و پیاوه نه خوینده واره خیتی ئیمان و پروهیه کی یه کجار پته و بوو حه زره تی مریه می گه لیک خوشه ویست و له به ر نه زانی و ساکاری نه وی به دایکی خوا ده زانی. ده گه ل نه وه شدا نه و له نه وینی خوا و مه زه بی

کاتولیکی خۆیدا سووتابوو و ده‌شیزانی من بیروبروام ده‌گه‌ل ئه‌و جیاوازه و ئیمانم به‌خوا و کلیسا و ئایین سسسته، هرگیز له‌و باره‌دا نه‌یده‌دواندم و سه‌ری نه‌ده‌هاویشته سه‌رم و وای ده‌نواند که هیچ ده‌ربه‌ستی بیروبروای من نییه. له‌ قوولایی دلمه‌وه ده‌لیم: ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی پێت ده‌لێن خوا ئه‌گه‌ر له‌ عاله‌مدا شوێنێک هه‌یه‌ پاش نه‌مان پیاوچاکی بچنئ، بووژارتی من له‌بیرمه‌که‌ ئه‌گه‌ر له‌ ژيانیدا تووشی گوناها و تاوانیکی وا بووه که ده‌بین سه‌زا بدرئ. له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا داوای لێ کردم به‌پێی ئایینی مه‌سیحی بینێژم. د‌ل‌نیام کرد که داواکه‌ی بێنمه‌ جئ و ئه‌سپاردم که له‌ کلیسا بۆی بپارێنه‌وه و نوێژی بۆ بکه‌ن. له‌ نه‌خۆشیدا هه‌میشه‌ ده‌یگوت: ده‌ترسم بمرم و نه‌متوانیین، وه‌ک پتۆیسته ئه‌رکی سه‌رشانم ئه‌نجام بده‌م. بێچاره له‌ هه‌موو ژيانیدا ئازاری بۆ که‌س نه‌بوو و له‌ به‌ربه‌یانه‌وه تا بوومه‌لێل په‌نجی ده‌دا و ئاره‌قی ده‌پشت و هێشتا لای وابوو خوای له‌ خۆی پازی نه‌کردوه. نازانم ئه‌گه‌ر له‌ پاستیدا به‌هه‌شتیک هه‌بئ و بووژارتی نه‌چێتئ ئه‌دی کێی لێ ده‌بئ؟ له‌و په‌ری ساکاریدا مرد ته‌نیا که‌سیکی ده‌گه‌لی چوو سه‌ر قه‌بران من بووم. منیش کاتئ گه‌وره‌ترین د‌ز‌ست و د‌ل‌سۆزترین سه‌ره‌رشتی خۆم به‌خاک ئه‌سپارد بیرم کردوه که چۆن چاکی بده‌مه‌وه. ژن و زارۆک و که‌سوکار و خزم و نیزیکی نه‌بوو که بیانخه‌مه ژێر چاوه‌دیتری خۆمه‌وه. وه‌بیرم هاته‌وه زۆر جار باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردبووم خۆشه‌ پیاو پاش مردن نوێژ و دوعا و خێر و خێراتی بۆ بکړئ. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی بیر نه‌که‌مه‌وه پتیی قه‌رزدارم و ده‌بین بۆی پێ بکه‌مه‌وه هرگیز خواهیش و داوای لێ نه‌کردبووم پاش مه‌رگی کارێکی بۆ ئه‌نجام بده‌م. به‌لام خۆم هاتمه سه‌ر ئه‌م بیره که ته‌نیا له‌م پێگایه‌وه ده‌توانم هه‌ق ناسی خۆم ده‌ریخه‌م و ئه‌و چاکی بده‌مه‌وه که هرگیز و هرگیز فه‌رامۆشی ناکه‌م که ئه‌و پتۆشوێنه‌ی پاش مردنی بۆ جێبه‌جێ بکه‌م. بۆیه ده‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی کلیسای سین سوولیس قه‌رارم دانا که هه‌موو س‌ال‌ئ چوار جار وه‌ک باوه، نوێژ و دوعای گشتی بۆ بکه‌ن پۆژی یه‌که‌می هه‌ر چوار فه‌سل‌ی س‌ال‌ خۆشم ده‌چمه‌ کلیسا و به‌یادی دۆستی گه‌وره و له‌ده‌سچووم نوێژ و دوعا ده‌که‌م و من به‌ گیان و د‌ل‌ حازرم له‌باتی ئه‌و سه‌زا بدریم. تا ئه‌و زووتر بچته ئه‌و جێگایه‌ی پتیی ده‌لێن به‌هه‌شت.

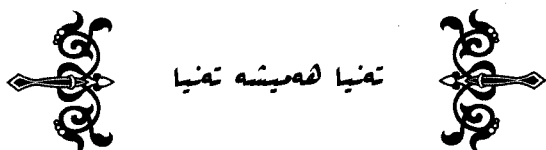
که چیرۆک گه‌یشته ئێره دیپلۆن تاویکی بێده‌نگ بوو و دوايه سه‌ری به‌رزکرده‌وه و گوتی:

«دۆستی خۆشه‌ویست! که‌سیک که‌ خاوه‌نی بیروبروایه‌کی وه‌ک من له‌وه‌ی زیاتری له‌ ده‌ستی نایه. له‌و بیرده‌دا نیم کرده‌وه‌ی من له‌لایه‌ن خواوه په‌سند نه‌کړئ. من به‌هرچی خۆشم ده‌وئ سوێند ده‌خۆم که ئاماده‌م هه‌موو دار و نه‌داری خۆم بده‌م تا بتوانم ئه‌و

بىرۈپروايەى بووزارت لە مېشكىدا بوو لە مېشكى خۇمدا بگونجېنم».

پاش ماوھىەك دوكتۇر بىانشوون لە ژوور سەرىنى مامۇستاي پاىەبەرزى پروفېسسۇر
دېپلۇن حازر بوو و ئەوئىش بەتۇرەى خۇى مرد. كىتە بتوانن بلى مامۇستا دېپلۇن كە پۇى
بەئىمانەو نەپۇى.

تەنیا لەمەيشە تەنیا

کى دو موباسان

پاش خواردنى ژەمىكى تىروپ هەموو شاد و دلخۆش بوون، يەكێك لەوان دۆستىكى
كۆنم گوتى:

«پێم خۆشە كەمێك لە شانزەلێزە بگهڕێين».

وهرێ كەوتين بە بن ئەو دارانەدا كە هيشتا تاك و تووك گەلایان پێوه مابوو، پابردین هیچ
دەنگێك نەدەهات جگە لەو زەنا زەنایەى هەميشە لە پاريسدا هەيە و نابڕێتەوه، شەنبایەكى
فێنك پوومەتى نێمەى دەنگاوت. كۆمەلە ئەستێرەكان بەناسمانى شين و سامالەوه گرشە
گرشيان بوو و پرشنگى زۆينيان داوێشت. دۆستەكەم گوتى:

«نازانم بۆ شەوانە لێرەدا لە هەموو جێيان زياتر بەناسوودەيى هەناسەم دى و دەچى؟
بیرم پان و بەرین دەپێوى، لەپى برووسكێك مێشكەم پووناك دەكاتهوه كە بۆ تاویك دەمەوى
لە هەموو پازەكانى جیهان بگەم».

پاشان پۆچنە دادەخندى، هەموو شت دەبڕێتەوه. هەر وا دەپۆشیتین جار جار دوو
سێبەرمان دەدى كە لە سیلەى دیوارێك دەلەرزین یا بەلای تەختێكدان تى دەپەڕین كە
دوو ئینسانى لەسەر بوون و پێكەوه نووسابوون و دەتگوت دوو پەلەى پەشن. ئاوالەكەم
دەيگوت: «ببچارانە، نام ئارووزێتن، هەر ئەوەندە هەيە هەست بەبەزەيەكى توند و قوول
دەكەم».

لەئێو پازەكانى ئەم جیهانەدا تەنیا لە يەكیان وردبوومەوه، چارەپەشى هەرە گەورەى

نیمه له ژياندا نه وه په تا هين ته نياین، هه میښه هه موو ټيکوز شامان نه وه په له دس نه و
ته نيایييه راپکهين «نه وانهی له سر نه م ته ختانه دانیشتون وهک نیمه و وهک هه موو
که سی دیکه ده یانه وهی ته نانه ت بۆ تاویک به تهنی نه ژین، که چی هه تا هه تايه ته نیان،
هه موو کهس که م تا کورتیک له وه گه یشتوه».

من ماو په که په نجی ته نیایی ده کیښم دلنیا شم هچ شتیک ناتوانی دوايي به م په نجه
بینی. گویت لیږه هچ شتیک، هر کاریک بهکین هر چه ندی تن بکوشین قسه مان چه ند
نرم بئ و باوه شمان چه ند گرم! هه میښه هر ته نیاین. من نه مشه و توم بویه ده گه ل خوم
گیړا تا به تهنی نه چمه وه مال. چونکه زور له ته نیایی بیزارم. به لام قازانجی چ بوو؟ من
قسانت بۆ ده که م توش گویم بۆ پاده دیږی، پیکه وهین که چی ته نیاین، تن ده گه ی ده لیم
چی؟ له کتیبی پیروژدا هاتوه: «چه ند به خته ورن ساویلکه کان، نه وان خو به به خته وهر
ده زانن، نه وان هه ست ناکه ن ته نیان. نه وان له و ته نیایييه شو مه ی نیمه ناگه ن. نه وان وهک
نیمه سه رلیښیواو نین» په نگ بئ پیت واین که میک شیتم وا نییه؟

گوئی هه لځه له و کاته وه هه ستم به ته نیایی کردوه. پیم وایه هه موو پوژئ به ره و
تاریکخانه یه که ده چم که دیواره کانی نابینم و نازانم بڼه بانی له کوپیه؟ به و تاریکخانه دا
ده پوم، بئ نه وهی کهس رابه رم بئ کهس به ده ورو به رمه وه بئ و کهس وهک من نه م کویره پئ
باریک و تاریکه بیږئ.

له م تاریکخانه دا جگه له ده سستی خوم هه ست به هچ ده سستی دیکه ناکه م. ده زانی چ
ده لیم؟ چه ند که سیک له و ژيانه بئ نامانه گه یشتون. نالغیرد دوو مووسه ده لئ:

«کئ دئ؟ کئ بانگ دیلئ؟ هچ کهس ته نیای ته نیام. نه ی ته نیایی په ش و شوم».

به لام نه وهی بر من بپوایه کی ته واره بۆ نه و گومانیک پتر نه بوو، نه و شاعیر بوو، نه و

تاږ و تارمایی ده خولقاندن نه و به راستی قه ت به تهنی نه ده ماوه که چی من ته نیای ته نیام.

(گوستاو فلوربر) که یه کیک له چاره په شترین مروئی جیهان و پوښن بیرترین که سی سر

زه وی بوو نه م پرسته کورته ی بۆ دؤستیکی خوی نووسیوه:

«نیمه له چولیکدا ده ژین که کهس کهس ناناسن».

نایا زه وی ده زانن له و نه سستیږانه دا که نه وه ند له نیمه دوورن هر پرشنگیان ده گاته

نیمه؟ چ پوو ده دا؟ به لئ نینسان زور له وه ش که متر له هه سستی نینسانیکي دیکه ناگاداره.

نیمه وهک نه م نه سستیږانه لیک دوورین. زیاتریش ته ریک بووینه وه. چونکه ناتوانین

بیرکردنه وهی په کتر شی بکهینه وه له پازی په کتر بگین. تو هچ شتیک له و نینسانانه ی خو

تیک هه لده سوون به لام ناتوانن په کتر بناسن چاره په شتر ده بیني؟ نیمه نه وه ند ه مان په کتر

خۆش دەوێ دەلێ زنجیر کراوین. بە نامیزی ئاوەلاوە لە پەنا یەکتەرین بێ ئەوێ بە یەکتەر بگەین. تاسەێ نەزیک بوونەو بە تەواوێ ھەست دەکەین. بەلام ھەموو بێ کەلکە. ھەموو پەلەقارەیکەمان بێ سوویدە، دەردی دلەمان، لە باوەش گرتەمان، لاواندەو خۆپایەییە. دەمانەوێ ئاویزانی یەکتەرین، لێک ھەلێین. خۆ لە نامیز ھاویشتەمان تەنیا دەبێتە ھوێ ئەوێ تێک ھەلنگوین.

من ھیچ کاتێک لەو کاتە خۆم بە تەنیا تر نازانم کە پۆچنەێ دلم بۆ دۆستیکم دەکەمەو. چونکە باش ئەم پەرژینە بێ کەلێنە دەبینم کە لە نێوانماندا ھەیە. ئەم دۆستەێ بەرامبەرە، چاوە پووناکەکانی دەبینم کە لە منی بربوون. بەلام گیانی لە پشت ئەم چاوانە نابینم. گوێم دەدات، بەلام بێر لە چ دەکاتەو؟ بەلێ بێر لە چ دەکاتەو؟ تۆ ھەست بەم ئازارە ناکەێ؟

پەنگ بێ لێم بێزارین، پقی لێ ھەلگرتیم، یا گالتم پێ بکا؟ ئایا بێر لەوانە دەکاتەو دەیانلێم، تیزم پێ دەکا، یا بەگێژم دەزانێ؟ چۆن بزەم بێر دەکاتەو؟ چۆن بزەم لە چی بێر دەکاتەو؟ چۆن دەتوانم تێ بگەم ئەوئەندەێ خۆش دەوێم کە خۆشم دەوێ؟ و لەو سەرە پچوکە خرەدا چ لێکدانەو یەک ھەیە؟ چ رازێکی سەر بەمۆرە بێرەکانی نەناسراوێ ئینسانێک. بیری بزر و ئازاد، بیریێ کە ناتوانین سنوور و پێبازی بۆ دیاری بکەین. ناتوانین بەسەریدا زال بێن یا بیبەزنین.

ھەموو شتێک لە قوولایی تاریکی (من) دا پادەگرین، لەو قوولاییبەدا کە کەس دەستی ناگات، کەس پێی تێ نابا، کەس بۆی نادۆزێتەو. چونکە کەس نییە وەک من بچێ، کەسیش نامناسێ.

ھیچ نەبێ تۆ ئیستا دەمناسی؟ نا بە شیتەم دەزانێ، تاقیم دەکە یەو، دوورم لێ رادەوئەستی لە خۆت دەپرسی:

«ئەمشەو بۆ وای بەسەرھاتووە؟ ئەرێ تێت گەییوم؟» پەنگە بتوانی بۆ تاوێک بەختەوئەرم بکەێ. ژن ئەوێ دوورەپەرزی خۆم باشتەر نیشان دەدەن.

چارەپەشی، داماو، حەپەساو، ئای چەندم ئەوانە لە دەس ژنان دیوہ چونکە زۆر لە پیاوان پتریان ھەستی تەنیا نەبوون بۆ پەیدا کردووم.

کاتێک پیاو تووشی ئەوین دەبێ ھەست دەکا لە جاران بلۆترە، ھەست بەختەوئەریبەکی بەرزتر لە بەختەوئەری ئینسانی دەکا. ئەم ھەستەێ لە کوێو پەیدا دەبێ. لەوێرا کە پیاو ھەست دەکا ئیتر تەنیا نییە، تەرەکەمەیی دواوێ ھاتووە، چ ھەلەیک؟

ژن کە تاسەێ ئەوین لە ئیمەدا تین دەدا درۆیکە گەورە، بێرەخوہ. من ئەوکاتە

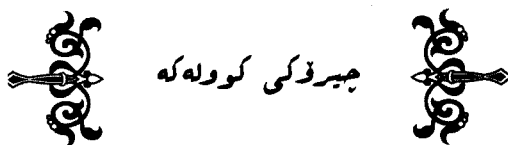

شیرینهی دهگه‌ل ئه‌و که زه‌یه درێژه، کولمه سووره، چاو جوانه که نیگای هۆشی پیاو ده‌فرێنی پای ده‌بوێرم. ده‌زانی چۆنه؟ چ تراویلکه‌یه‌ک چاوم فریو ده‌دا؟ چ بیره‌خه‌ویک ده‌مباته‌وه؟ وا ده‌زانم من و ئه‌و بۆ تاویکی دیکه ده‌بینه تاقه که سێک به‌لام ئه‌و ده‌مه قه‌ت نایه. پاش چه‌ند حه‌وته چاوه‌پوانی، هیوا، شادی، خوشی، پۆژیک خۆم له هه‌میشه ته‌نیاتر ده‌بینم. پاش هه‌ر ماچیک، پاش هه‌ر ده‌سته‌ملان بوونیک، پاش هه‌ر له نامیز گرتنیک ته‌نیایی پتر ده‌بێ. شاعیریکی (سوورلی پروده‌هام) ده‌نووسێ:

«لاوانده‌وه‌یان، دلخۆشی دانه‌وه‌یان، جگه له تاسه‌یه‌کی به‌سام و په‌له‌قازه‌یه‌کی ناکام نین که ده‌یانه‌وی یه‌که‌تی نامومکین له‌نیوان گیان و له‌شدا پێک بێنن». پاشان خواحافیز، ته‌واو بپاوه، پیاو هیشتا ئه‌وه‌ی بۆ ماوه‌یه‌ک هه‌موو شتی ژیا‌نی بووه، نه‌ناسیوه و له هه‌ستی ده‌روونی بێ خه‌به‌ره. له‌په‌پی نیزیک بوون و تیکه‌لاویدا له قوولایی گیانی بێ خه‌به‌ره. وشه‌یه‌ک تاقه وشه‌یه‌ک، هه‌له‌ی پیاوی پوون ده‌کاته‌وه. وه‌ک بریسکیک که له تاریکی‌دا ببریسکی ئه‌م که‌نداله‌ په‌شه‌ی که له نیوانماندا هه‌یه نیشان ده‌دا. ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا جوانترین ده‌می ژیا‌ن ئه‌و ده‌مانه‌ن که شه‌ویک له پال ژنی خۆشه‌ویستماندا بێ ده‌س‌بزیوی پای ده‌بوێرین. با به‌رزه‌فر نه‌بین، زنده‌په‌ویی نه‌که‌ین، چونکه هه‌رگیز دوو ئینسان نابن به‌یه‌ک. به‌لام بۆچی پۆچه‌نی دلم ناخنیوه، هه‌رگیز نه‌وی له دلم‌دايه، می‌شکمی خه‌ریک کردوه، باس ناکه‌م چونکه باش ده‌زانم حوکمی ته‌نیایی هه‌تا هه‌تایه‌م دراوه. سه‌رنج ده‌ده‌مه هه‌موو شت بیروپای خۆم ده‌رده‌بم. بیروپاکان، کێشه‌کان، دیمه‌نه‌کان بۆ من گرنگ نین. ناتوانم له هیچ کام له زه‌مینه‌کانی فیکریدا ده‌گه‌ل هیچ که‌س هاوبه‌ش بم. چه‌ند وشه‌ی زۆر ساکار و کورت بۆ وه‌لامی پرس‌سیاره‌کانی پۆژانه به‌کار‌دێنم جاری واشه‌ زه‌حمه‌تی وه‌لامدانه‌وه‌ش ناکێشم و هه‌ر بزه‌یه‌ک لیوه‌کانم هه‌لده‌پچن. تێم ده‌گه‌ی؟ له مه‌به‌ستم حاالی ده‌بی؟

شه‌قامی درێژمان تا تاقی نووسه‌رته‌ی «ئه‌توال» پێوا. چونکه دۆسته‌که‌م ئه‌م قسه‌ی به‌په‌راویزه‌وه که من ئێستا له‌بیرم نه‌ماون بۆ کردم ئه‌ویش زۆر به‌کاوه‌خۆ. دوايه پاوه‌ستا له پ‌ده‌ستی بۆ لای ستوونی (کرانیتی) میسری که سه‌رگوزه‌شتی ولاته‌که‌ی به‌خه‌تیکی سه‌یر له پایه‌ی نووسراوه و له پاریس له‌نیو ئه‌ستێره‌کاندا بزه‌، پاداشت و قیزاندی «ئیمه هه‌موو وه‌ک ئه‌م به‌رده‌ین».

بێ ده‌نگ و بێ مالاوایی به‌جێی هیشتم. مه‌ست بوو، زانا بوو شیت بوو یا ژیر بوو هیشتا نازانم. جاری وایه بیرده‌که‌مه‌وه هه‌قی بوو جاری واشه‌ پێم وایه ئاقلی شتوا بوو.

یه کئی بوو، یه کئی نه بوو، کابرایه کی گاوان بوو، له دهره وهی شار له نه شکه و تیکدا ده ژیا.
وا هات ژنه که ی ناوس بوو پاش نۆ مانگ و نۆ پۆژ و نۆ سعات و نۆ ده قیقه خودا له باتی
زارۆکیکی ژیه له و خړپنه کووله که یه کی دانئ، نه وانیش کووله که یان له که لینه بهردیک
پۆکرد و لیتی که پان.

پۆژی گاوان ماندوو و مردوو له بهنده نئ هاته وه و له تهنیش ژنه که ی پۆنیش، له پپ
کووله که وه زمان هات و گوتی: «باوکه!» گاوان تیکرا بوو و ترسا گوتی: «خودایه نه وه
چییه؟» کووله که گوتی: بۆ هه تره شت چوو؟

سبه یین بچۆ کچی نه میرم بۆ بخوازه. کچی نه میرم زۆر جوان و له بار بوو به ناویانگ
بوو. کووله که گوتی: «له باره گای نه میرم کورسییه کی زێپ له م بهر و یه کیتی زیو له و بهر
داندراون، نه وی بۆ مالی دنیا یا نیازتکی دیکه بچن له سه ر نه وی زیو و نه وی بۆ خوازیینی
بچن له سه ر نه وی زێپ داده نیشئ».

کابرای گاوان زۆر پاراوه گوتی: پۆله من زۆر ده سکورتَم، زۆر نه دارم داوا ی وا له نه میر
بکه م ده سبه جئ له سه رم ده دا.

کووله که به توپه یییه وه گوتی: «من ده لێم بپۆ کچی نه میرم بۆ بخوازه».

سببینه گاوآن گارانی ناوه دانی به ره لالا کرد و پرووی له کوشکی نه میر کرد له تالار و سه سره رایان وه سه رکه وت و چوو له باره گا له سه ر کورسی زیږ دانیش و گوتی: چش با نه میر له سه رم دا و پزگاریم.

نه میر به فیزه وه هاته باره گا و دیتی گاوآن له سه ر کورسی خوازینیکه ران دانیشتو وه زگی پت سووتا و گوتی: «کاکي گاوآن ده زانم ته نگه دست و بی نیرووی ده لیم بی بهشت نه کن». گاوآن گوتی: «هاتووم کچه که ت بق کوپه که م بخوازم» نه میر گوتی: زور باشه مه رچیکی هاسانت ده گه ل ده به ستم، نه گه ر برده ته سه ر کچه که مت ده ده من.

- فهرموو

- سوژی چل سواری سوورپوش به چل نه سپی سووره وه و چل نیزه ی سوور ده بی له حه وشه ی سه را رابگری!

- به سه رچاوا!

گاوآنی داماو به دلنی شکاو و چاری پر ناو گه راوه دیتی ژنه که ی به هاوار و بانگ ده گری، پالی به پالیه وه دا و نه ویش له بانگی دا و گوتی: «هر نه مپوم له سه ر نه م دنیا م پوه نه ماوه، به یانی نه میر کام له پیستی سه ری داخنی» ژنه که ی پرسى: چی گوت؟! گاوآنه که گوتی: «چل سواری سوورپوشی به چل نه سپی سووره وه^۱ و له گه ل چل نیزه ی سووردا لن ویستم!»

- بابانم ویزان بی!

کووله که گوتی: «نه وه چ شین و شه پوریکه ده یکن؟! له فلان جن تاته به ردیک هه یه زور گه ورده یه، پتی ده زانی؟»
- به لئ.

- کونیکى تیدایه، بچو ده م به کونه که وه بنی و بلئ: «نه حمه د خان! موحه مه د خانى برات سلاوت لن ده کا و ده لئ: سبه ی پیش گزینگ چل سواری به و حال و په نگه وه بنیږئ بق حه وشه ی سه رای نه میر، هر نیو سه عاتیان پت ده چئ!».

گاوآن چوو، پاسپیتری به جئ هیتا، به لام که س وه لامی نه دایه وه و گه راوه! کووله که گوتی: «چووی؟»

۱ - نیروو: مه عیشت، گوزه ران

۲ - به کوردی به نه سپ نالین: «سوور»، به لکو نه گه ر په نگی تاریک و کلک و یالی رهش بوو پتی ده لئین: «کویت»، خپ نه گه ر په نگی کال بوو کلک و یالی له په نگی خزی یا کالتر بوو پتی ده لئین: «شن»

- به لئ، چووم.

- ده بۆ بـسـره وه، خودا که ریمه. گاوان تئ خزا، به لām خو چیه له چاوی نه که وت تا شه و براوه ئه م دیو و نه و دیوی کرد و گینگلی دا.

ئه میر به جه لادی گوت: «به یانی ده چی سه ری گاوانی گۆشاگۆش ده بۆی چونکه ئه و مه رجی ده که ل ئه و به ستوه نه که هه ر به ئه و، به که س جیه جئ نابئ». تاریک و پوونی به یانی جه لاد شیریی سوو و ده رکه وت، ته ماشای کرد چل سواری سوورپۆش به چل ئه سپی سووره وه و چل نئیزی سوور پیزیان گرتوه. ئه میر هاته دهر به چاوی خۆی دیتنی. له ولاشه وه گاوان کازیوه ی به یانی له ترسان ده ره پی و چو بۆ کرشکی ئه میر، ئه گه ر چو چ ببینئ؟ هه رچی داوای کردوه ئاماده یه، له خۆشیان شاگه شکه بوو و به هه له داوان که پاوه.

کووله که پرسى: «ها باوکه سواره کان هاتوون؟»

- به لئ، هاتوون.

«ئه دى له چی پاوه ستاوى؟ ههسته بچۆ كچى ئه میرم بۆ بئنه». گاوان چوو گوتى «میرم مه رجى خۆم برده سه ر». ئه میر کهه که ی سوار کرد و گاوان جله وى کئشا و بووکی هئتا بۆ نه شکه وت. ئیواری گاوان و ژنه که ی چوون بۆ ئاوه دانى، که به تهنئ و به خه مناکی له نه شکه وتدا مایه وه. له پڕ کووله که شاتلۆره ی به ست تا به رپئى کیزه که. که پاچه نی و گوتى: «خودایه ئه وه چیه؟» پاش تاویک کووله که قه لشی و لاوچاکیکی لئ هاته دهر. که نه که به دلئیک، به سه د دل ئاشقی بوو. موحه مه دخان گوتى: كچى ئه میرى دلئ ده مگرئ؟ که به شه رمه وه گوتى: «به لئ». لاو گوتى: ده ههسته قاوه م بۆ لئ بنئ به لām وریابه هه لئه چئ، هه لئچئ پئیک نابئین. که گورجانه هه ستا قاوه ی وه سه رنا، به لām وای چاو له لاوه که برپیوو هۆشی نه ما و قاوه هه لچوو له پڕ موحه مه دخان بزر بوو، که چه په سا و نه و شه وى تا به یانی به بانگ و سه لا گریا و له خۆی دا.

به یانی کاله ی ئاسنى له پئ کرد و گۆچانى ئاسنى به دهسته وه گرت و پۆی و گوتى: «پاش موحه مه دخانى هه لآلى دونیام لئ حه رام بئ، جه وت سال به و دنیا به دا که را و که لیکی کویره وه ری و چه رمه سه ری دى، کاله کانى سوان و گۆچانه که شکا و سۆراغی دۆسته که ی نه کرد. پۆژیک بیرى کرده وه و گوتى: ده که پئمه وه و به باوکم ده لئیم کۆشک و میوانخانه یه کم له سه ر هه وت پئیانئیک^۱ بۆ دروست بکا، هه ر پئیوارئیک هات سه رگوزشته ی

خۆی پێ دهگێڕمهوه به شکم ئهوه که سانهی دنیا گه پاون خه بهریکی موحه مه دخان بزانه و په نهجه پۆ نه بم.

کچی نه میری گه پاره. باوکی که وا کز و که له لای دی کوتی: «کچم گیان! بۆ خۆت تووشی ئه م پۆژه کرد؟»

باوکه گیان! گه پانی پۆژگار و سوورانی ده وران ده گه ل تازاردان یه که نییه.

ئه میر کوتی: «کچم چت ده وێ؟»

باوکه گیان چم له تۆ ناوێ ئه وه نه بێ که له سه ر هه وت پێانی که له ده شتی کۆشک و میوانخانه یه کم بۆ دروست به کی تا هه ر پێواریک به وێ داها ت چیرۆکیکم بۆ بگێڕێته وه.

- «هه ی به سه ر چاو کچم گیان!» ئه میر وه ستا و کرێکاری وه کار خستن و کۆشک و میوانخانه یان دروست کرد. غولام و قه ره واشیشی دانێ.

کچ هه موو پۆژێ له به یانه وه تا ئیواره ی درهنگ له هه یوانی داده نیشت و به دوور بین ته ماشای ده کرد، هه ر پێواریک به وێنده رێدا پابردبا به زۆر یا به خواهیشت رایان ده گرت و میوانداری ده کرد و چیرۆکی پێ ده گێڕایه وه.

پۆژێک له پۆژان پیاویکی کوێر، که کوپێکی هه وت ساله ی خۆی ده سکێشی بوو، له م گونده وه ده چوو بۆ ئه وه گوند، ئیواره بوو گه ی نه پووباریک که تاته به ریدیکی گه وه ی لێ نزیکی بوو، پیره پیاو به کوپه که ی کوت: «پۆله گیان! خه وم دێ سه ر خه وێک ده شکێتم وریابه مار پێمه وه نه دا» کوپه که له کن باوکی دانیشست و ئه ویش خه ویردی وه له نا کاو ده نگێک له تاته به رده که وه هات و کوپه که له خه و پابه پی، ترسا و کوتی: «ئه وه چیه؟» بیانی وا مه نه جێک له به رده که به ربۆوه و سه ره بۆ ژیر هاته خوار و له پووبار که وت و پڕ له ئاو بوو و تێ هه لپۆوه و چۆوه وه نێو تاته به رده که وه، هه تیو چوو له قه راغ پووبار پاره ستا و بییری کرده وه: ئه گه ر جاریکی دیکه مه نه جێ هاته وه خۆی تیرپاده که م و ده چم بزانه نێو ئه وه تاته به رده چی تێدا یه؟!

کوپه یه شکی کێشا تا دیسان مه نه جێ خلۆری پۆوه، له نێوی دانیشست و چوووه نێو تاته به رده، ته ماشای کرد ئه شکه وتیکی زۆر جوانه و دیواره کانی هه موو به ردی مه پ مه پ و چل ته ختی خه و ی لێ داندراوه. چوو له بن ته ختیگ خۆی شارده وه. پاش به ینیکی چل کۆتر

لووربوونه نه شکوت، په پ و بالی کۆترييان دامالی و هه موویان بوونه لای جوانچاک، هه ریه که له سه ر ته ختی پاکشا، یه کیان خه مناک بوو ته نبووړیکی دهس دایه و لیتی دا و کۆدانی زۆر ناشقانه و به سوژ و کۆلی گوتن.

دایکی شیوی بۆ هینان هه ر که سه به شی خۆی بۆ دانان، بۆ موحه مه د خانیشی هینا و گوتی: «پۆله! نه وه حه وت سال پتره بۆ خاتری پیره ژنیک خۆت به و درده بردوو و هه موو شه وی ده کپووژییه و نیمه شت وه تنگ هیناوه، بۆ خاتری خودا شتی بۆ». - دایه! شیوه که م بۆ له بن ته خته که م دانن که هیور بوومه وه ده یخۆم.

دایکی شیوه که ی بۆ وه بن ته خته که نا.

به یانی هه ر چل لاو بوونه کۆتر و پۆین. کوپه که وه ر ه ز بوو و بیری کرده وه: خودایه! ده بن مه نجه ل که ی بجیتیه بۆ ئاو تا من خۆم پزگار بکه م؟ بێ شک باوکم هه ستاوه و ده مکوتی.

کویر ه ش وه خه به ر هات. بانگی کوپه که ی کرد چ جواب نه بوو، وای خه یال کرده وه که له ئاو که وتوو و خنکاو. هه ر هه رای ده کرد و ده گریا. به یانی که مه نجه ل له تاته به رد ده رکه وت کۆپ خۆی تن هاویش، دیتی باوکی به کویره کویره لیتی ده گه پئ و هه رای ده کا. بانگی کرد: باوکه! چیه؟

- له کویتی؟

- من چوو بوومه نه م گونده گوشت بکړم. باوکی هه په شه ی لئ کرد و گوتی: «منت له و چۆله به جن هیشتوو و به نه ستوی شکاوت چووی گوشت بکړی؟! تو له خودا ناترسی؟!» کوپه که زۆر شه یان بوو. دلخۆشی داوه و خاوی کرده وه، دهستی گرت و پۆیشن. که گه یشتنه پووبار بواری دۆزیه وه و باوکی له کۆل کرد و له ئاوی په پرانده وه و پئی خۆیان گرت، له حه وت پێیان کوپه که کۆشکیکی دی، بوولیلی ئیواره بوو، کچی نه میر به دوریین ده یروانی کوپکی وه به ر چاوه ات که دهستی پیری که ده کیش پیاوه که زۆر پیر بوو هه شتا سال ده بوو و کویریش بوو کچی نه میر گوتی: «به خودای نه وه بیگومان زۆر نه قل و نه زیره ده زانی نه مشه و هه ر چیرۆکانی پئ ده گپمه وه. که پێواره کان نیزیک کۆشک بوونه وه هه رای کرد: «مامه پیره! له م نیزیکانه ئاوه دانی نییه نه گه ر ناته وی له چۆلی پایبویری وه ره نه مشه و میوانی من به».

کوپره گوتی: ئاوه دان بێ خاتوون! وه سه رکه وتن دژ شه گیان بۆ پاخستن، دانیشن.

وه ختی شیوی خواردنیان هینا خواردیان قاوه یان هینا خواردیان وه، کچی نه میر

به كوێرى گوت: «مامه پیره، تۆ دنیاى زۆر دیوه، ولاتان زۆر گه پراوى، نه قلیكى خوشم بۆ بگێرێوه، من زۆر وه پهزم و دلم گیراوه. کوێره گوتی: خاتوون! به خودای من هیچ نازانم، کوپى کوێره گوتی: له باتى ئه و من عه رزت ده کم، باوکی ئانیشتى له که له کهى کوتا و گوتی: «تۆ چیرۆک چووزانى؟» کچی ئه میر گوتی: پیره! ئیستا که بۆ خۆت بۆم نالیی ده لێگه پێ با ئه و شتی که بلی! کوێره گوتی: «زۆر باشه خاتوون! با بۆت بگێرێته وه».

كوپ به باوکی گوت ئه وه چته باوکه؟ کچی ئه میر گوتی: «خوا بته پاریزی ده م و کاویژت چه ند خو شه» کوپ گوتی: «که گه یشتینه نیزیک ئاو دانیشتین باو کم خه و بر دیه وه، من گویم لێ بوو ده نگێک له تاته به ردیک هات»، کچی ئه میر گوتی: «پۆله وه ره له په نام دانیشه و پاس ته که م بۆ بگێرێ وه»، کوپى هینا له ته نیشت خۆی دانا ئه ویش گوتی: «خاتوون! من دیتم مه نه جێگ له تاته به رده که هاته ده ر سه ر به ژیر خلۆر بۆ وه له پوو بار که وت و پێ ئاو بوو و دیسان له کێو هه لبۆ وه، من چوومه لیواری پوو بار دانیشتم که مه نه جێ هاته وه من خۆم تێ هاویشته و چوومه ئاو تاته به رد، ژووری ئه و تاته به رده ئه شکه وتێک بسو که چل ته ختی خه ویان لێ دانا بسو بولی ئیواری چل کوتر هاتنه وه په ر و بالیان وه راند و بوون به چل لاوی جوان چاک هه ریه که له سه ر جێ و بانیک دانیشت یه کێک له وان ناوی موحه مه دخان بوو زۆر خه مناک بوو له سه ر ته خته کهى دانیشت، ته نبوورێکی ده س دایه لیی دا و گوتنیشتی گوت دایکی شیوی بۆ هینا، به لام نه یخوارد، دایکی هاته کنى و گوتی: «حه وت سا ل پتره بۆ خاتری پیره ژنی که خه م ده خۆی، تۆ ئیعه شته به خۆ ته وه تووشی په ژاره کردووه. ئه و گوتی: دایه گیان خوارد نه که م بۆ له بن ته خت دانێ دوایه ده یخۆم. دایکی وای کرد، به لام ئه و ده ستیشتی بۆ نه برد. به یانی هه ستان و بوونه وه کوتر و له شه قه ی بالانیان دا. من چاوه توپ بووم تا مه نه جێ به ره و ئاو چو و خۆم تێ هاویشته وه و له وێ هاته مه ده ر، دیتم باو کم لێم ده گه پێ، ده ستم گرت و ئه وه ئیستا لیزه یان».

کچی ئه میر به کوێره ی گوت: «بێله کوپه که ت بێ ئه و تاته به رده م پێ نیشان بدا ئه و کو شکه و هه رچی تێی دایه مالی تۆ و گه ردنت ئازاد بێ» به یانی کوپ وه پێش کچی ئه میر که وت و بر دیه په نا تاته به رده که. تا نیو پێ له وێنده ری دانیشتن، له پێ ده نگێک له تاته به رد هات و مه نه جێ هاته ده ر و به ره و پوو بار خلۆر بۆ وه، کچی ئه میر خۆی تێ هاویشته و چو وه نیو تاته به رد و کوپیش به ره و کو شکی باوکی گه پراوه.

کچی ئه میر له بن ته ختی ده زگیرانه کهى خۆی شار ده وه و چاوه توپ بوو. ئیواری چل

کوتر هاتنه وه و په پ و بالیان له خو کرده وه . کچ دیتی موحه مه دخان زور لاواز بووه . له سر ته تخت دانیش و ته نیووری به دهسته وه گرت و گورانی به سوزی تی ه لکرد ، دایکی شیوی بۆ هیتا و گوتی : پوله گیان ! ده بخو حوت ساله له سوئی پیره ژنیک ناوات له خوت کردوه !

دایه گیان ! له بن ته ختی بنی دواپی ده یخوم . نیوه شه و کچ دهستی موحه مه دخانی گرت ، ته ماشای کرد گراویه که ی خویه تی گوتی : له کوپوه هاتووی ؟

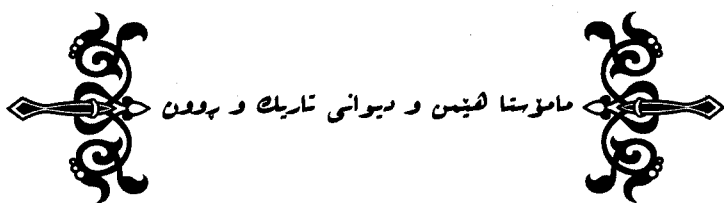
- حوت ساله من دهووری دنیات لی ده که پریم . سبه یین موحه مه دخان به دایکی گوت : نه مړ نه خوشم ناچمه که پان . نه و پوزه ی نه چووه دهر و خوشیان رابوارد .

موحه مه دخان به کچی نه میری گوت : دایکم نایه لئ تو بیتم ههسته پابکه یین ! به لام له وی کله شیریک بوو هر شتیک قه و ما با ده یخویند . که قووقه ی به رز بووه . دایکی پای کرد و گوتی : ده بن شتیک له موحه مه دخان قه و ما بئ که نه مړ ده که لمان نه هات ، که دیتی موحه مه دخان نه ماوه وه شوینی که وت . موحه مه دخان ویردیکی خویند بۆ خوی بووه شوان و ژنه که ی بوو به مه پ .

پیریژن لئی پرسى : « شوانه ژن و پیاویکت نه دیوه پابیرن ؟ » .

- به لئ پیش پی تو پابردن ، پی گرت و پویش ، به لام که سى نه دی دیسان که پاره بۆ لای شوان ، به لام شوان ون ببوو نه مجار موحه مه دخان خوی کرده ناشه وان و ژنه که ی کرده ناشیږ . دایک کوپه که ی ناسیه وه و گوتی : پوله ! تو ناتوانی له چنگی من دهرچی به خودای نه که ر ژنه که ت له تو جوانتر نه بن سیحریکتان لی ده که م هردووک ببنه تو ز و خول ، نه که ر جوانترین پیروژت بن . موحه مه دخان دهستی ژنه که ی گرت و هیتای ، پیریژن ته ماشای کرد بوو که که ی له کوپه که ی جوانتره ، گوتی : « پیروژت بن پیکه وه بژین » .

نیشاللا وهک نه وان به مراد که یشتن نیوه ش به مراد ده گن .

شنه نامادهى كردوه

مامۆستا هېمن مامۆستاييكي گه وړه شيعرى كوردپه هه روه ها له پال شاعيري تي به رزي خوى وه كو پوله ييكي كولنه دهر و خه باتگي پي كورد ناسراوه، وه ه لكه وتني شاعيري كي وا به توانا و له ناو ميلله ته كه مانا مايه ي شانازي هه موو كوردپكه له هه موو لاييكي كوردستان. شاعيري نه به زمان هه ميشه ژياني خوى له پيناوي نازاديوخوازي ميلله ته كه پيدا به گران نه زانيوه، ته نانه ت وازي له هه موو خوشي يكي ژياني تاييه تي خوى هيناوه، وهك له و ماوه يه ي ژيانيدا كه ده ستي له خوشه ويسته كه ي خوى هه لگرتووه بۆ نه وه ي زياتر خوى بۆ خزمه تكردني بزوتنه وه ي نازاديوخوازي ميلله تي كورد ته رخا ن بكا ت (هه روه كو له سه ره تاي ديوانه كه پيدا نه ئن). نه وه ي پاست بى به هه ر شيوه يه ك باسي مامۆستا هېمن بكه ين له م لايه نه وه ناتوانين به ته واوه تي مافي خوى بده يني، به لام به باوه پي من نه و ديپه ي كه نازم حيكمه ت وتووي تي تا پاده يه ك به سه ر هيمنى ئينسان و شاعيردا نه چه سپيترى... نازم حيكمه ت نه ئن: «شاعيريان برد بۆ به هه شت وتي: ناخ نيشتمان ه كه م»، نه وه ش ليژه دا به نا شكرياي دياره كه چۆن مامۆستا هېمن وازي له ژياني خوشي و مال و مندا ل هيناوه و ژيان يكي ناواره و ساكارانه ي له دوور ولا ت بۆ خوى هه لېزاردووه. هېمن (سه يد موحه مه د نه مين شيخولي يسلامى موكرى) بووه و دا يكي ناوي (زه ينه ب) و كچي شيخي بورهان بووه.

له ١٩٢١ز له گوندې (لاچين) نيزيكي سابلآخ له دايك بووه .

خوينه رى نازيز، ماوه يک له مويه ر ماموستا هيمن گولبزيړيکى له هه لېسته ته پ و پاراوه کاني کرده چه پکه گولتيک و له ژيړ ناو نيشاني (تاريک و پوون) له ديوانيکى قه شه نگدا بلاوى کرده وه و خستيه به رده ستى خوښه ران . جا بؤ ئه وهى زياتر ماموستا هيمنى شاعير و ئينسان و ئاواره به خوښه راني هاوکارى بناسينين به پيوست زانرا چاومان پيى که ويټ و گفتوگويه کى له گه لا بکه ين ... به لام دواى گه ران و به ليني و چاوه پواني کردنيکى ژور، به هه زار حال ماموستا هيمنمان بؤ دوزرايه وه و ئه و دانيشنه مان له گه لا کرد، جا وا پيشکه ش به خوښه راني به پيړى هاوکارى ئه که ين:

* له ژياننامه که تا ده ليى ئه و قازانجهى که له شاعيريم کردوه ناوى دور و دريژم له کول بټه وه ... که چى له شويينيکى ترى ژياننامه که تا ده ليى ناوى نه ينى حيزيم بوو ...
ثايا په يوه ندى شاعيريته به حيزيبيټيټه وه هه بوو؟

- له و کاتهى که بووم به حيزيى من هر شاعير بووم وه له بهر ته بييعه تى شاعيريم ناوى نه يينيم کرد به هيمن که به ته بييعه تى حه ز له بيده نگى و سولم و راپواردم پى خوشه بويه ناوى هيمنم هه لېزاردوه .

* به لام شاعير هيچ کاتيک هيمن نابيت ...؟!

- به ته بييعه تى حه ز له هيمنى ئه که م به لام ئه گه ر هيمنى بوم نيه ئه وه جيايه .
- يا وهک سالم له بهر نه خوشى ناوى خوى ناوه سالم ... توش له بهر ژياني ئاواره بيت ناوى خوت ناوه هيمن .

* دواى دهرچوونى ديوانه که ت، ثايا هيچ شيعرى ترت وتووه ؟

- پاش دهرچوونى ديوانه که م شيعريکى دريژم وتووه که که م جار شيعرى وا دريژم وتووه وه ئه م شيعره ته نسيري شيعرى فارسى تديايه وه هوى وتنى ئه وه بوو که ههستم به جودايى و غوريه ت ئه کرد وه توانيم له م شيعره دا ئه وه ههسته دهرپم که تيايا ده ليم:

بشنو از نى چون حكايت ميكند
واز جدائيها شكايه ميكند
ساقيا وا بادوه وا بادوه
روو له لاي من كه به جامى بادوه

نایی قهت نالهی جودایی بی نهسهه
 جا چ نهی بیکا چ پیای دهرهدهه
 بۆیه نالهم تیکهلی نهی کردووه
 شیوهنیکم کرد که نهی نهیکردووه
 شیوهنی من شیوهنی نینسانیه
 بانگی نازادی و گروی یه کسانیه
 شیوهنی من شینی کوردی بی بهشه
 نهو گهلهی حاشا ده کهن لئی وههشه

دوای نهوهش شیعریکم وتوو له مناجاتی مانگدا که له ژێر ناوی (تریفه‌ی سارد) هه
 ده‌لیم:

به‌لینی راگه‌یانده‌ی راسپاره
 گوته‌ی بوته‌ دیته‌ بن نه‌م پاره‌ غاره
 له‌ جێژوانی له‌میژه‌ چاوه‌پێتم
 نه‌هاته‌ی کیژی جوانی هه‌لبێژاره
 ته‌زووی گهرمه‌ به‌له‌شدا دی نه‌گهرچی
 ته‌زانده‌ی شان و پیلیم به‌رده‌ی پاره
 وه‌ره‌ با ره‌نگ و روخسارت بیه‌نیم
 به‌من چی تیشکی داوی مانگی چاره
 گهری نه‌م روومه‌ته‌ی تو جوان و گهرمه
 تریفه‌ی مانگه‌شه‌و جوانیش بی ساره

* له گه ل نه وهی دلداریت نه کردووه ته نیا ماوه ییځی زږد کورت نه بی به لام شیعره
دلداریه کانت وه کو نه وهی که ته جره به یه کی دوور و دريژت هه بی، نه مه به چی لیکی
نه ده یته وه؟

- هه رچند له ماوه یه دا دلداریه که لئ ټیک چوه به لام هه سستی پاسته قینه ی نه و
ماوه یه له ناخدا ماوه، چونکه بی به ش بووم له م نیعمه ته، (حرمان) وای لیکردم که
شیعره کانم به م جوړه بیټ.

* نه گهر نه دیب نه بویتایه هه زت نه کرد بیټ به چی؟

- زږد دلم خوښه که نه دیبم وه نه گهر نه بویمایه به نه دیب هه زم نه کرد بیم به نه دیب.

* به پای تو نه دیبی نیستای کورد تا چ پاده یه که له مسته وای مه سئولیه ت دایه؟

زوریان توانیویانه بگه نه نه نجام به لام که ممان توانیومانه مه سئولیه تی خو مان
جیبه چی بگه ی، زږبه ی نه دیبانی کورد باری سیاسی پځگی گرتوون وانا هه هر خه ریکی
نه و دوخه ناله باره ن که کورد تیای بووه و ویستویانه له م لایه نه وه بگه نه نه نجام بږیه
باری کومه لایه تی بیان له بیر چوه که لایه نیکی گرنگی ژبانه و په ننگه به لاهمه وه عیبه که
بلتین له م سهرده مه له باری کومه لایه تیدا دواکه وتووین. به لام نه بی به ره و باشتی به رین.

شنه نه بزوی سهری بسکی په شی
که له سهر پرومته تی نارامی گرت
گروئ مده نه وه قسه کوڼه ی که ده لئ
له شکرې کافره نیسلامی گرت

نم شیعره ت به چ مناسبه ټیک وتووه؟

- پوژنیک له کړی زانیاری ده که پامه وه و سواری تو تو مپیل بیووم له گه ل کیژنکا
وه بایه کی توند نه هات که هه قژی ټیک نه دا نه ویش هه هر خه ریکی چاککردنه وه ی بوو
و بوی نه نه کرا وه جوانی نه و کیژه منی مه ست کردبوو بږیه نه م شیعره م به دلا هات.

* نایا نیمه نه توانین سنوور بږ ته و او بوون و ده سټیگرندی قونای نه ده بی دابننن؟
وه نایا قونای پاش گوران ده سستی پی کردووه؟ وه چوڼ نه ده بی نه و گه نجه تازه

پینگه‌یشتوانه‌ی ئیستا هه‌لده‌سه‌نگیتی؟

- ئیمه ناتوانین سنوور له نێوان قو‌ناغی نه‌ده‌بیدا دابن‌یین ته‌نیا ته‌بیعه‌ت شاعیری‌ک دین‌یتته ناوه‌وه که تازه‌کردنه‌وه‌یه‌ک یا داه‌ینان‌یک له ش‌یع‌ریا نه‌ب‌ن که جیاواز ده‌بن له‌که‌ل شاعیرانی پیش‌وو. به‌لام به‌نه‌سه‌بت قو‌ناغی گۆرانه‌وه ته‌واو نه‌بووه و ه‌هر به‌رده‌وامه چونکه تا ئیستا شاعیری‌ک په‌یدا نه‌بووه که له مسته‌وا‌ی گۆراندای بیت وه تازه‌کردنه‌وه‌یه‌کی جیاوازی کرد‌بن له ه‌ی گۆران. وه تا راده‌یه‌ک نه‌م جیله تازه‌یه‌ی هه‌لته‌سه‌نگاندوه، زیاتر له‌وه‌ش گۆران له کوردستانی ئێراندا زیاتر خۆشه‌ویست‌تره و ش‌یع‌ره‌کانیشی له‌و‌ی ب‌لاوتره که به‌داخه‌وه تا‌کو ئیستا به‌پ‌ر‌کی کۆنه‌کراونه‌ته‌وه. من وه‌کو خه‌ل‌کی‌تر سه‌یری گۆران ناکه‌م که ته‌نیا شاعیری‌که تازه‌کردنه‌وه‌یه‌کی به‌سه‌ر ش‌یع‌ر ه‌یناوه، چونکه نه‌و ش‌یع‌ره کۆنه کلاسیکیه‌کانی که‌م‌تر نییه له ه‌ی تازه‌کانی، «گۆران که‌راوه‌ته‌وه دواوه به‌لام که‌پانه‌وه‌که‌ی پ‌یش‌که‌وت‌وانه‌یه».

* ئایا ک‌یشه ه‌یه له نێوان شاعیرانی نه‌وه‌ی کۆن و تازه، وه تا چ راده‌یه‌ک تازه‌کان پاش ۱۹۷۰ توانیویه‌ هه‌نگاو بن‌ین؟

- به‌ل‌ئ ک‌یشه له نێوان ش‌یع‌ری کۆن و تازه‌دا ه‌یه به‌لام شاعیرانی تازه نه‌یان‌توانیوه هه‌نگاو بن‌ین ته‌نیا زۆر که‌میان نه‌ب‌یت له‌به‌ر که‌مب‌وونی ته‌جره‌به‌یان وه له‌به‌ر مه‌غرور‌ی.

* پات چ‌ییه به‌رامبه‌ر به‌و شاعیرانه‌ی که ب‌ل‌ئ قو‌ناغی تازه ده‌ست پ‌ن ده‌که‌م وه قو‌ناغی گۆران به‌ج‌ئ ده‌ه‌یل‌م وه هه‌نگاوی تازه ده‌ن‌یم؟
نه‌گه‌ر توانی ئیق‌ناعم ب‌کات به‌پ‌ر‌زه‌وه سه‌یری ده‌که‌م.

* هه‌تا ئیستا هه‌ند‌ئ که‌س ش‌یع‌ری (حو‌پ) به‌ش‌یع‌ر دانانی... ئایا تو پات چ‌ییه به‌رامبه‌ری؟ وه هه‌ول‌دان‌ت بۆ دانانی ه‌یه؟

- ش‌یع‌ری (حو‌پ) به‌ل‌ای منه‌وه ش‌یع‌ر نییه، به‌لام نه‌گه‌ر جوان ب‌ن له‌زه‌تی ل‌ن وه‌رنه‌گرم وه‌کو پارچه‌یه‌کی نه‌ده‌بن به‌رز. چونکه نه‌ب‌ن ش‌یع‌ر چوارچ‌یوه‌یه‌کی تایبه‌تی ه‌ه‌ب‌ن وه نه‌گه‌ر به‌ش‌یع‌ری نه‌زانم هه‌ول‌دان‌یشم ناب‌ن بۆ دانانی، وه من نا‌ل‌یم ش‌یع‌ر ه‌هر نه‌ب‌ن له‌قالبی کۆنداب‌ن به‌لام نه‌ب‌ن وه‌زن موداعات ب‌ک‌ر‌ئ، به‌لام قافییه زۆر گر‌ینگ نییه.
* به‌س به‌ل‌ای خۆیا‌نه‌وه وه‌زنی ه‌یه.

- من به‌لامه‌وه وا نییه و که‌سیش ئیق‌ناعی نه‌کرد‌ووم.

* نه‌گه‌ر ناوه‌رۆکی ش‌یع‌ر گۆرا مه‌رجه پوخساریش ب‌گۆ‌پ‌ئ؟

به‌لامه‌وه ش‌یع‌ر ته‌نیا ناوه‌رۆکه‌که‌ی به‌ره‌وه‌پ‌یش به‌وات باشت‌ره هه‌تا نه‌گه‌ر له پوخساری

کۆنیشدا بێت، بۆ نموونه ئەم دوو شێعره فارسییه هه‌رچه‌ند له کۆنترین قالبه به‌لام بیر (فکری) تازه‌ترین ئینسانی تێدايه وه ئەتوانین بڵێین زۆر تازه‌یه:

ساحلی افتاده گفت گرچی بسی زیستم
هیچ نه‌معلوم شده که من چیستم
موجی فرو فولته‌ه نرم بجنیید و گفت
هستم اگر میروم گر نروم نیستم

واتای دێری یه‌که‌م:

پروپاری به‌ختی من زۆر مه‌علوم نه‌بوو که من چیم

دێری دووهم:

شه‌پۆلی نارام بوومه‌ ده‌لی وه‌جوودی من نه‌ویه‌ نه‌گه‌ر نه‌بم نیم

* ئافره‌تی کورد له‌ نووسین و نه‌ده‌بیاتدا دواکه‌وتوو ه‌زی چیه‌ و چۆن چاره‌سه‌ر ده‌کړی؟

من ته‌جربه‌ و فێری کردووم که جیاوازی له‌ نێوان کو‌ر و کچدا نییه‌، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی که جنسیان جیاوازه‌ به‌رهمه‌شیان جیا نه‌بێ، وه‌ که‌م دیاربوونی ئافره‌ت له‌ کۆری نه‌ده‌بیاتدا نه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی که له‌ پیاو بێ تواناتره‌ به‌لکو کۆمه‌ل پێگای نادا که نه‌ وه‌سته‌ی هه‌ییتی ده‌ری بپێ وه‌ نووسه‌ریش نه‌ و کاته سه‌رکه‌وتوو نه‌بێ که هه‌ستی راسته‌قینه‌ی خۆی بنوی‌نێ بۆیه هه‌تا کۆمه‌ل پێگه‌ نهدا ناتوانی بێته‌ ئەم کۆپه‌وه چاره‌سه‌رکردنیش له‌ خه‌باتێکی تونددايه دژی پیاو.

* ئایا جگه‌ له‌ شێعر بابته‌ی تری نه‌ده‌بیت نووسیوه‌؟

- گه‌لێ چیرۆکی کورت‌م نووسیوه‌ به‌لام چاپ نه‌کراوه‌ وه‌ نێستاش لام وانییه‌ ب‌لاوی بکه‌مه‌وه هه‌روه‌ها وتاری سیاسیشم هه‌یه‌ وه‌هه‌ل‌دانێ ته‌رجه‌مه‌شم هه‌یه‌ وه‌ نێستا پ‌ژمانیکی

فارسیم وەرگیتراوه که نامادهیه بۆ چاپ له نووسینی (مارک توین)ه بهناوی (شازاده و ھهژار).

* نه دیبى سه رکه وتوو نه بى چون بى؟

- نه بى سه هلى مومته نیع بنووسى، واتا شتیک بنووسى که خه لکه که تى بگا و به ره مه که ی نه بى جوان بى و ته رخانى بکا بۆ کۆمه لى خۆی وه له گیروگرفتى کۆمه لى بدوى و چاره سه رى بۆ بدۆزیته وه، وه نابى نۆر به وای به به ره مى خۆی هه بى به لکو نه بى تا پاده یه ک دوودل بى لى، وه به ره مه که ی هه رچه ند به لای خه لکه وه په سندن بکرى و له لای په خنه گر سه رکه وتوو بى نابى له خۆی باى بى چونکه نه گر له خۆی باى بوو نه وه به ره ودا نه چى و نه وه ستن.

* کام شیعر له شیعره کانت له وانى تر به به رزترى ده زانى و بۆچى؟

- نه وه ی له خه یالم بىت (کاروانى خه بات)م له شیعره هه ره چاکه کانمه له به رنه وه ی هه ستن پاسته قینه ی خۆم ده ربړپوه به رامبه ر به په فیه کی خۆشه ویستم وه لام وایه تیايدا سه رکه وتووم.

وتووێژ ده گه‌ل هه‌يمهن

له به هاري نه مسالدا (١٣٧٦هـ تاوای - ١٩٩٧هـ زایینی) له شاری نه غه ده، له لای دۆستانی به پێژ، کاک سه لاج به یگی، کاک یوسف فازلی و... نه واری شه وی شیعریکم وه ده ست که وت که له پۆزی پێنجشه ممه (٣٠هـ خا که لێوه ی ١٣٥٨هـ تاوای - ١٩٧٩هـ زایینی) دا، له شاری مه هاباد به پێوه چوو. له م شه وه شیعره دا مامۆستا هه‌يمن، سه‌ید کامیلی ئه‌مامی، مه‌لا غه‌فوور ده‌بباغی، حوسین شه‌ریف په‌ناهی و ژماره‌یه‌کی دیکه له شاعیرانی کوردستانی ئێران به‌شداریه‌یان کردبوو. له ماوه‌ی ئه‌و سه‌ئ ساعاته‌ی که شه‌وی شیعره‌که‌ی تێدا به‌پێوه چوو، هه‌ندیک پرسباری نه‌ده‌بیه‌یان له مامۆستا هه‌يمن کردوه و هه‌میشه به‌وپه‌ڕی دڵسۆزییه‌وه وه‌لامی داونه‌ته‌وه. له ژێره‌وه چاوتان به‌پرسبار و وه‌لامه‌کان، ده‌که‌وی و له‌گه‌ڵ هه‌ندیک بیروپای مامۆستا هه‌يمن ناشنا ده‌بن.

دوای ئه‌وه‌ی خوالێخۆشبوو مه‌لا غه‌فووری ده‌بباغی (حافز) شیعره‌ ده‌خوینێته‌وه له مامۆستا هه‌يمن ده‌پرسن که بیروپای سه‌باره‌ت به‌م شاعیره‌ چیه‌. مامۆستا هه‌يمن ده‌فه‌رموێ:

به‌پاستی مامۆستا مه‌لا غه‌فوور، جێی شانازییه‌ بۆ شاره‌که‌مان، یه‌کێک له هونه‌ره‌کانی که ده‌ مامۆستادا ده‌بینم ئه‌وه‌یه که سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که بۆ خۆی شارستانییه‌ و به‌ناشکوری ش نالێم کوێر و پۆشندله، به‌لام له شیعره‌کانیدا، وشه‌ی زۆر جوان و ناسک و په‌سه‌نی کوردی ده‌بینم. هه‌تا جێی ته‌عه‌جوبه‌ بۆ من! من جاریکی لێیان پرسیم که مامۆستای شیعری تۆ

کئ بووه؟ گوتم: پوودکی. من له پوودکی فیږ بووم، کاتن شاعیر شتیک نه بینن و له مسی
نهکا ناتوانن شیعی له سر بلن. پیم وایه هه موویان خویندوو مانه ته وه. منیش به مندالی
نهو شیعره م خویندووه:

«بوی جوی مولیان آید همی
یاد یار مهربان آید همی
ریگ هامون و درشتیهای او
زیر پایم پرنیان آید همی»

ته ماشا ده کهن هه موو حیسی کویرانه یه تییدایه، له مسه. هیچی تر نییه، بونی دهکا،
حیسی دهکا له بهر پتیدا. که وابوو باسی دیتنی تیدا نییه. به لام ماموستا دیاره له نه سهری
موماره سهی ژوردا، یانی له نه سهری ژور خویندنه وهی شیعی شاعیر، گوئی لیگرتنی
شیعی شاعیرهکانی دیکه دا، نهو شتانهی که ناشیانبینن ده توانن جوانیان وه سف بکا. که
نهو به عقیدهی من هونه ریکی به کجار گوره یه. لیږده ده مهوئی نوکته یه کتان عه رز بکه م.
دوکتوریکی پۆشن دلمان هه یه له کوردستانی عیراق. که دوکتوره ده نه ده بیاتی عه ره بیدا،
که چی به پاستی بن یارمه تی ژنه که ی هیچی بۆ ناکرئ، ژنیکی خوینده واری هه یه که هم
ژنیته تی و هم مونشییه تی... نه گهر شیعر بلن بۆ زه پت دهکا، نه گهر نه قد یا ئینتیقاد
دهکا، ئینتیقادهکانی بۆ ده نووسیتوه. نهو ده یلن، نهو دهینووسیتوه. ماموستا به داخه وه
له وهش مه حرومه (هه موو خه لک پیده که نن) نوکته یه کی خوشم له سر نهو دوکتوره هه یه.
پۆژیکی پیکه وه ده گه پان، ژنه که شسی ده گه ل بوو، دیاره ژنه که ی خوینده واره. ژنیکی ژور
ماقوولیشه، چاوسا غیتی. په فیقیکی کوردی ئیرانی یادی به خیر لئی پرسیم ئه ری نهو
کییه؟ نهو ژنه چیه ده گه ل ئیوه ده گه پئ؟ گوتم نهو عه سای مووسایه بۆمه.

لیږده کاک شهریف حوسین په ناھی شیعریک ده خوینیتوه و پاشان ماموستا هیمن
ده فهرموئ:

شیعی نهو برایه مان درێژ بوو، شیعی (ملوانکه ی شین)، وه نه غله ب شاعیره
لاوه کانه مان ده یانه وئ شیعیان درێژن. پتیا وایه به درێژ و کورتی چاکه. نه م شیعره
به عقیدهی من نه گه رچی درێژ بوو و وه ختیشی ژور گرت به لام کورت بوو، چونکه پتری
ده بوو وه سفی زریبار و شتی وا کردبا. به وهی شیعره که ی عه بیدار نه ده بوو. ده مه وئ لیږده

ئامۆزگارییەکی شاعیرە لاوەکانمان بکەم، پێیان وانەبێ شیعەر بەدریژی چاک دەبن، شیعەر ئەوەیە کورتیش بێ وە شاعیری چاک ئەو کەسە یە بتوانی مەتلەبی گەرە لە شیعەریکی بچووک دابەڕی. ئەمما ئەو مەزمووعە دەبێ درێژی، وە بەعەقیدە ی من کورتە. دەنا دوینی ئەو شاعیرە لە منی پرسی کوتی: تۆ کام شیعەری خۆت خۆش دەویی؟

من کوتم: نزیک بە چل سال لەوەی پێش شیعەریکم گوتوو، تاقە شیعەریک تاقە بەیتیک و بۆم زیادە نەبوو هەتا مام، چونکە پێم وابوو تەواوی ئیجساسی دەروونی خۆم لەو شیعەریدا گوتوو. هەر یەک شیعەر، مەزمووم ئەوەیە شیعەر فێرین، دەلێم:

«ئەسیری بسکی ئالۆزی کچە کوردیکی نەشیمیل
تەماشاکەن چ سەیرنکە، بەدەستی دیلەو دەلیم»

دەویدا ئەوەی ئیجساسم بوو کۆتووم ئیدی چیدی کە نەماوە تەو. کچی کورد بۆ خۆی دیلی ئیجتەماعی کوردەوارییە، منیش ئەسیری ئەوم. تەکا لە شاعیرە لاوەکان دەکەم گۆی مەدەنە شیعەری درێژ و کورت.

لێرەدا بەپێوەبەری کۆرە کە دەلێ بریاربوو بەپێی تەمەن، مامۆستاکان شیعەر بخویننەو، ئیستا کە دەموێ داوا لە مامۆستا هێمن بکەم کە شیعەرمان بۆ بخوینیتەو، دەترسێم پێی وابێ کە بەپیرمان داناو. مامۆستا هێمن دەفەرموێ:

وێللا پێم وای من تۆر لە پیری ناترسێم، مامۆستای گەرەمان سەید کامیل ئیمامی لە پیری دەترسێ، چونکە لێیان پرسی شاگردەکانت کێ بوون؟ هێمنی بەشاگردی خۆی قبوڵ نەکرد. ئەو وەختی ئەو شیعەری دەگوت ئەمن منداڵ بووم. «پێدەکەن» عەرزت دەکەم کە وابوو منیش یەکیکم لە شاگردانی ئەو مامۆستا گەرەیه.

ئەوشۆکە پەرفیقێک باسی ئەوەی دەکرد کە ئێو بۆ ئەوەندە ئەھمیت بەشیعەر دەدەن. بەھونەرەکانی تر نادەن؟ من پێم وایە ئەو لەبەرەوی نییە ئەمە ھونەرەکانی دیکە کوردەمان لەبەرچاوەبێ بەلکۆ لەبەر بێ دەرتانییە. کورد پەنای بردوو بۆ شیعەر کە زووتر بەگۆی خەلک بگا. ئەوی بەشیعەر دەلێت بەمەقالە نووسیبامان نەدەگەشتە گۆی خەلکی. ئەمە ئیحتیاجمان بەپۆژنامە ھەیە هەتا بتوانین ھونەرەکانی دیکەشمان نیشانی خەلک بدەین. بریا ئەمەش چیرۆکنووسێکی وەک سەمەدی بێتەرنگیمان ھەب، دەبوو ئەوپەڕی ئیفتیخاری پێ بکەین. بلێن چی؟ پەنگە ھەشمان بن، پەنگە لەنتو ئەو

عاله مهيدا ئى وا هه بى چيرۆكى چاك بنووسى. ئەمما له پابردودا له كوئى بلاوكردباوه؟
چۆنى بلاوكردباوه؟ ئەوهيه كه ديسان په نامان بردووه بۆ شيعر كه زوو له بهر ده كرى و
زوو ده چيته ناو خه لكه وه.

من زۆرم كۆپى شيعر و شاعيرى ديون، چونكه شەقى پۆزگار گنپاومى به ولاتاندا و
ديومه، عاده تن ئەگەر شيعيرىك گويگر پييان چاك بوو (ئەوه بۆيه ناليم داواى چه پله
بكه ما له بيرتان نه چى!) چه پلهى بۆ لى دە دەن بۆوى دوو جارى بخوينيته وه. يه كيك
له شيعره كانى مامۆستاي كه زۆر بهرز بوو چه پله تان بۆ لى دا، به لام به داخه وه ئەو
كه متری ئەو كۆرانه ديوه دەنا ده بوو جاريكى ديكه شى خويندباوه تا چاترى لى حالى بن.
تكا ده كه شيعرى هەر شاعيرىكتان له وهى پاش پى چاك بوو پيى پابگيه نن دوو جارى
بخوينيته وه، با بيته حيفزانه وه. من بۆ خۆم شيعرى تازەم نيبه به لام په نا ده به مه وه بۆ
ديوانه كهى كۆنم يانى بۆ نالهى جودايى كه له ويدا شيعيرىكتان بۆ ده رد ينم.

بينگومان مامۆستاي هه موو شاعيره نيشتمانيبه كانى كورد ئەحمەدى خانى بوو كه
حه قمانه پيى بلتين نابيغه چونكه زۆر له پيش شاعيره كانى ده وره بهرى خوشماندا حيسى
ميلليه تى تيدا بزوتوووه، به لام هەر ده ردى كوتوووه ده رمانى نه كوتوووه. ده لى كورد
ميلله تيكي ليقه وماوه و چيتر، ئەمما ئيمه شاعيرىكتان هه بووه به ناوى حاجى قادرى كۆپى
كه ده بى هه موو به حەق ئەم شاعيره بناسين. ئەوه ل شاعيره كه ئەلحه مدوليللا موجه سه مهى
بۆ دروست كرا. من هه رچەند شاعيرى مونسبات نيم و، له مونسباتدا شيعر ناليم به لام
ئەو كه سانهى تاريك و پوونيان خويندوتوه ده زانن كه شيعيرىك بۆ موجه سه مهى حاجى
قادرى كوتوووه. به لام به داخه وه جاريكى پاش موجه سه مه كه چوومه كۆپى و ديتم سەرى
موجه سه مهى حاجى قادرى گولله يه كى وى كه وتبوو و كوني كز دبوو. ئەوه حيسى منى
زۆر بزواند و غه زه ليكم كوتوووه كه په نگ بى زۆرى په مز تيدا بى. بۆيه له سانسۆر ده رچوووه
و له نالهى جوداييشدا چاپ بووه. ئەگەر زۆرى په مز تيدا نه بويا پيم وايه ده رنه ده چوو.
به ئىجازهى ئيوه ئەو شيعره ده خوئينمه وه:

له كۆ ئەسرين ده بارتىم له بۆ كوردى په راگه نده
له گه رمين غه رقى ئاره قى بووم و چاوم هەر له سامر هنده
منى زنجير پسين لي ره نه سيري بسكى جوانيكم
زه مانه گه رچى ئالۆز و په شيوه، كه ل به موو به نده

کوټی نیوارة بازارپڼی وږه ماچت ده منی نهم ویست
 هه لوی کوټستانی کوردستانم و نازیم به ده سته نده
 دلم سده هیندی دیکانه به ناز بشکینی دنگ ناکم
 چ سوودیکی هیه، کییه پرسی داد و گازنده
 جیهان و هرچی خیر و خوشییه بۆ هه لباردانه
 به قانونی ته بیعت پاشه رۆکخوره نه وی گهنده
 نه گدر تاوانی بی هیزی نییه بۆچی له دنیا دا
 بهشی من ماته و شینه، بهشی خه لکی زه ما ونده؟
 به مردویش نیشانه ی گولله یه نه و کله پر شوره
 نه و یتاش درسی سه ربازی ده لی نه و شاعیره رهنده
 سهری ته عزیزم له بر تۆ دانواندن فخره بۆ هیمن
 بژی حاجی که کیوی هیمه تت سده هیندی نه لونه

لیزه دا به پتوه بهری کۆپر ساریکی له ماموستا هیمن ده کا و ده لی:

ماموستا تکایه به رمون که جهانبان زۆرتر ده چ حالیکدا، یانی زۆرتر له چ کاتیکدا
 شاعر ده لێن؟ هیندیک و ده زانن شاعر له وخت و سهعاتیک تاییه تا ده گوتری ده مانه وی
 نه وی بۆ شاعیره لاوه کانه مان پوون بکه یه وه؟

نه و هختی منیش لاو بووم، پیم وابوو شاعر به عنی قسه یه ک که وهزن و قافیه ی هه ی.
 منیش داده نیستم و کاغه ز و قه له میکم به ده سته وه ده گرت و وهزن و قافیه یه کهم ده نه زهر
 ده گرت و شاعرم ده کورت. زۆر مه منوونی باوکی خۆم که دیوانه ک میندالی لئ سووتاندم
 ده نا نه لعان به ده ست خه لکیه وه مابا گالته یان پئ ده کردم. به راستی شاعیری هه روا وهزن
 و قافیه نییه، شاعیری ده یئ سۆز و ده روون و کول و کۆی نه و شاعیره بئ بخرتیه قالبی
 نه زم و ئاهه نگه وه. من زۆر جارم گوتوه هه رچند بۆ خۆم بریکش قافیه سازم به لام زۆر
 نه همیه ت به قافیه ناده م ده شاعیردا، به لام بۆ وهی شاعر و نه سر لیک بکه مه وه موخته قیدم
 به موسیقا و ئاهه نگ و وهزن ده شاعیردا. من و هختی شاعر ده لیم که به راستی شاعر زۆریم
 لئ بکا. تا زۆریم لئ نه کا، تا له خه وم هه لئه سستین، تا خه و و خواردنم لئ نه تۆرین،

من شیعەر ئالیم. چونکہ من دەتوانم مەقالە یەك بنووسم، ئەگەر بھەوئ و تارىكى سىياسى بنووسم بە نابەرىن شیعەر شتیکى دیکە یەك کول و کۆی دەروونی خۆمە دەو و ھەختە دا دەیلیم. نازام توانیومە لاوھکان حالى کەم یا نا؟ بەلن، شیعەر شوعار نییە، ئەو پۆ بیللی و سبەینى بمرئ. شیعەر ئەو یەك ھەرنەبئ پاش شاعیرە کە ی بەینیک بمینتتەو. زۆر شاعیری وام پئ شک دئ شیعەرەکانیان دەپش خۆیاندە دەمرن. ئەمما زۆر شاعیری وا ھەبوو ھەروھکو نالی، ئیمە تازە دەزانین، تازە تئ گەییوین ئەو نامرئ و قەتیش ھەتا تارىخ ھە یە نامرئ، کەچی ھەر شیعیری عاشقانە شى کوتووە، شیعیری نیشتمانی و شتى کەمتر کوتووە، ئیلا شیعیریکی زۆر گەورە نەبئ کە بەشارە کە ی خۆی ھەلکوتووە:

«قوربانى تۆزى پىگەتم ئەى بەدى خۆش مروور
ئەى پەیکى شارەزا بەھەموو شارى شارەزور»

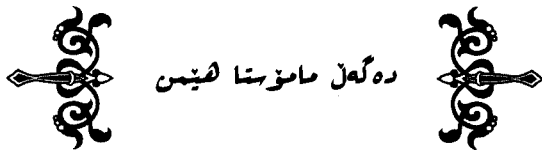
کە پەنگبئ دە کەم زیاناندا قەسیدە ی ھیندە وەسیع و جوان ھەبئ. لیرەدا بە پۆئە بەرى کۆرپە کە داوا لە مامۆستا ھین دەکا کە لە بارە ی ئەو شاعیرە لاوانە ی کە لە ماوہ ی چەند پۆژیکدا کە کۆرپە کە بە پۆئە چوو، شیعیریان بۆ کئ بەرکی نی دەدەبی ناردوو، قسان بکا «مامۆستا ھین، مامۆستا ھاوار (ەلى حەسەنیانی) و کاک مەجیدی نانەوا داوہری ئەم شیعەرە بوونە». مامۆستا ھین دەفەر موئ:

ئەو سئ کەسانە ی کە ئیو ھەلتان بژاردوون، شیعیری شاعیرە لاوھکان تەماشاکەن، ئەو سئ کەسەن کە موعتەقید بە شیعوہ ی نوئ و کۆن. ئەگەرچی ئەو ئیستلاخە پەنگە بریکیش غەلەت بئ «کۆن و نوئ» شیعەر ئەگەر چاک بوو ھەمیشە تازە یە قەت کۆن نابئ. بەلام وەزنى عەرووزى یا غەیرە عەرووزى وا چاترە. من بۆ خۆم پیم وایە شیعەر دەھەر قابلیکیدە شیعیری، شیعەر، چ دە قابلیکی نویدا و، چ دە قابلیکی کۆنی عەرووزیدا. ئەگەرچی بە نیجازە ی مامۆستا شینخ کامیل ئەوہ ی دەلیم ھەر شتیکى مەوزوون دەم دنیایەدا تۆ بخوینییو ھە ھەر زمانیک، لە فاعیلاتون فاعیلاتیکى بخە ی. کەوابوو من دەمەوئ شیعەر ئاھەنگیکى ھەبئ کە وەختیکى خویندەتووە دەبیسەردا تەئسیری ھەبئ. یەکتک لەو شاعیرانە کە شیعیری ھینابوو، بەعەقیدە ی من پەر خە یالترین شیعەر بوو خە یالیکى شاعیرانە ی زۆر جوانى تیدا بوو بەلام ئاھەنگى مۆسیقای نەبوو. لە بەروہ ی داوام لئ کرد کە پتر حەول بەدا مۆسیقایەك دەو شیعەرەدا دروست بکات با کارە شاعیرانە کە ی

به خورپايي نه چې. نه وه په نه زهري من. شاعيريک که موغته قیده به وه زن و قافیه، ده بې هموو نوسوولی کون په عايت بکا، ده نا به نه زهري من شاعيريک که فره رقی په ديف و قافیه نه کا و به وه زنی کون شيعر بلې، به عه قیده ی من ده بې پتر بخویننېته وه جا نه وده می شيعر بلې. له به روهی هیندیکيان بویه په دبوونه وه که فره رقی په ديف و قافیه یان نه کردوه. هیندیکيان بویه په دبوونه وه که ټاهه نگیان ده شيعردا نه بووه. هیندیکيشيان بویه قه بوول کران که هموو شتيکیان هه بووه. به راستی من شاعيريکی دی که هیوای دواړوژم په کجار زور پټیه، خه لکی شاره که ی خوشمان نییه، مه تیشی نییه، نه نانم ده داتی و نه ټاو، نه مومکینه جاريکی دیکه بیبینمه وه، که چی پیم شاعیره، نه ویش کاک شهریه که به راستی خه یالی شاعیرانه په کجار ده شيعره که یدا هه ن، وه نه و ته وازوعم تیدا دی. وه ختيکی داوهره کان ده یانکوت نه و شيعره په نگې نه قسيکی تیدا هه بې بؤ خوی بې وهی نارېه حه ت بې، بې وهی کيشه له سهر شيعره که ی بکا، به قسه ی داوهره کانی ده کرد. شاعیر ده بې موته وازع بې هه تا بتوانی بیته شاعيريکی به رز. ده بې له وهی نه ترسې سبه ینی په کیک په خنه ی لی ده گری. هېچ شتيک ده و دونه یایه یدا ته و او نییه و هه موو شتيک جيگای نینتقاده. هونه ر قه ت ته و او نابې و قه تیش و قه تیش ته و او نابې و له به ر وهی له په خنه نابې بترسین نیته. په خنه شت لی ده گرن ده لېن نه و شيعره ت خراپه، به لام نابې بترسیتی. که سيکی حيسي شاعیرانه ی هه یه ده بې حه ول بدا چا تر خوی نيشانی نه و خه لکه بدا.

گورفاری سروه، ژماره ی تاییه تی (بې تاریخ)

پیشه‌کی: نه‌حه‌دی شهریفی
ناماده‌کردن: سه‌ید سماییلی حوسیتنی

پیشه‌کی:

له سالی ۱۳۶۲ / ۱۹۸۳ وه، زه‌مه‌مه‌ی پښکھیتانی ناوه‌ند و په‌خشخانه‌یه‌کی چاپه‌مه‌نی و ده‌رکردنی گۆفاریکی کوردی، وه‌ک که‌له‌ می‌شکی ماموستا هیتنی ته‌نیبوو. بۆ نه‌نجامدانی نه‌م کاره‌ گرینگه، سه‌ره‌پای وتووێژی دوور و درێژ له‌گه‌ڵ کاربه‌ده‌ستانی کۆماری ئیسلامی، چه‌ند کۆر و کۆبوونه‌وه‌ی ده‌گه‌ڵ که‌سه‌یلی فه‌ره‌ه‌نگی، بنووس و شاعیر، قه‌له‌م به‌ده‌ست و نه‌دیپی کورد وه‌ک په‌زدانه‌خش، عه‌لی حه‌سه‌نیانی (هاوار)، موه‌ندیس فارووقی که‌یخوسره‌وی، سه‌ید حه‌مه‌ده‌میننی به‌رزنجی (خاله‌ مین)ی خوالیخۆشبوو، هه‌ژاری په‌حه‌مه‌تی، خوالیخۆشبوو ماموستا سه‌ید تاهیری هاشمی، خالیدی حیسامی (هیدی) و... پښک ئانی و له‌م باره‌وه‌ یه‌ک دوو جار نامه‌ی بۆ من نووسی و چه‌ندین پا ته‌له‌فونی کرد و ده‌یگوت: کورپنه‌ قه‌ت ده‌رفه‌تی وا له‌بار هه‌لناکه‌وی، با کات به‌فیرۆ نه‌ده‌ین و بکۆشین گۆفاریک ده‌رکه‌ین. ده‌یانفهرموو نه‌گه‌ر نه‌و کاره‌ی بکه‌ین و مویه‌سه‌ر بێ، بۆ هه‌وه‌لین جار له‌ میژووی کوردستانی ئێراندا، ئیمه‌ ده‌بین به‌ئالاوه‌لگری گۆفاریکی کوردی، که‌ میری (ده‌وله‌ت) به‌په‌سه‌می ئیزنی وه‌شانی پڨ ده‌دا، ده‌بینه‌ ختوی وه‌شانخانه‌ وگۆفاری کوردی و ده‌کارین خزمه‌تیکی فره‌ به‌فه‌ره‌ه‌نگ و نه‌ده‌بی گه‌له‌ بێ به‌شه‌که‌مان بکه‌ین.

قَوْلْ هه‌لما‌لداران، قه‌لهم وه‌گه‌پکه‌وتن، وتارگه‌ل نووسران، شیعری جۆر به‌جۆر ناردان
بۆ گۆفاریکی بئی ناو که بریار بوو هیمن سه‌ره‌رشتی بکا. پاش چهند دانیشتن و
قسه‌ویاسکردن، ته‌گبیر و پا‌هاته سه‌روهی که گۆفاری بی‌ناو وه‌رزانه بئی و جارئ سالی
چوار هه‌ژماری لئ بوه‌شئ هه‌تا بزانی‌ن خوا له‌ داهاتوودا چ ده‌روویه‌کی تر وه‌ده‌کا. بۆ
پاپه‌پاندنی کاره‌که‌ش، مامۆستا هیمن تاقمیکه‌ی له‌ کوپه‌گه‌لی خاس و ژیر و ژیهاتی‌ی ورمئ و
مه‌هاباد له‌ ده‌وری خۆی گرده‌وکتۆ کردن، یه‌ک وتاری ده‌خوینده‌وه، یه‌کی تر تاییه‌ی ده‌کرد،
یه‌کی تر به‌رگ و پوویه‌رگی بۆ گۆفاری بی‌ناو چئ ده‌کرد، ئه‌وی دی ژئی خوش‌خه‌تیه‌ی
وه‌نه‌ستۆ ده‌گرت... مام هیمن خوشی به‌سه‌ری پیری، خورتانه‌ ده‌کۆشا و شه‌و و پۆژی
لئ گۆپابوون، نان و چای بی‌وه سی‌فار و گوتار و نووسراوه‌ی هه‌لده‌سه‌نگاندن به‌سه‌ریاندا
ده‌چۆوه، شیعری باشی شاعیرانی هه‌لده‌بژارد و بۆ هه‌وه‌لئین ژماره‌ی گۆفاریک که بریاربوو
بیته‌ وه‌شان، ناماده‌ی ده‌کردن. هه‌رکات ته‌له‌فۆنت لئ ده‌کرد ده‌یفه‌رموو: سه‌رن قاله‌ و
کاروبارن نۆڤن.

به پرو ته لځيږه وه فہ رمووی نه کا نه تنووسیبی؟ مه گہ نه مگوت دہ بی له سہر گورانی
ناوچه ی کرماشان شته بنووسی؟

دەستىم دەگىرفانى پان و بەرىنى دىمۇقۇپان پاكرد و وتارەكەم لەپىش دانا بەپەلە
چاۋىكى پىداخشاند و فەرموۋى دەيدەم بە كەرىم (كەرىمى قەبىيەمى) ىش بەسەرىدا
بچىتەوہ .

گوتە مامە ناوتان نا؟

پىكەنى و فەرموۋى كوپە مندال ھەتا ھەوتوۋى نەچى نىۋى نانن. با جارى نىمەش
ھەموو كاروبارىكى ئامادەكەين و پاشان خۇ نىۋ قات نىيە، خودا بۇ نىۋىك كەرىمە .
عەرزىم كەرد مامۇستا دۇستانى كىرماشان سەرەپاى سىلۋى بى پايان، نۇر ئارەزوۋى
دىدارتن، دەيانەۋى بەرەو باشوۋرىش بىيى .

فەرموۋى: كاكە ئەحمەد بەسەرى تۇ . منىش دە تاسەى دىتنى سەيد تاهىر و مامۇستا
مەلا موھەمەد (خوالىخۇشبوو مەلا مەھەدى پەبىيى) و كاكە مووسا (خوالىخۇشبوو
مووساى گەرميانى) و شىخ لەتيف (سەيد عەبدولباقى ھاشمى) و دۇستانى تەردام . خودا
كارسان بى زىستانى، يان سەرە بەھارى دىمە زەيارەتى ئەو زاتانە .

زىستان ھات و ھىمەن ھەت . بەھارى سالى ۱۳۶۳ / ۱۹۸۴ داھات، لە سەرەتاي
مانگى گولان، پۇڭىك لە پۇڭان مامۇستا تەلەفۇنى كەرد و فەرموۋى دىمە سەنە و لەۋپرا
دىمە كىرماشان، بىرپارمان وا دانا پۇڭانى (۱۱ و ۱۲) لە سەنە بى و پۇڭى (۱۳) بىتە
كىرماشان . فەرموۋىيان نىۋارەى پۇڭى (۱۲) مانگى گولان لە سەنە (شەۋە شىعەر) پىك
دى . ئەگەر تەۋانىت ئەتۇش ۋەرە و سەرلەبەيانى پۇڭى دواتر لەگەل مەن بگەپتە كىرماشان .
بەلن و داندرا پاش نىۋەپۇى ئەۋى پۇڭى لە سەنە يەكتەر بىبىنەوہ .

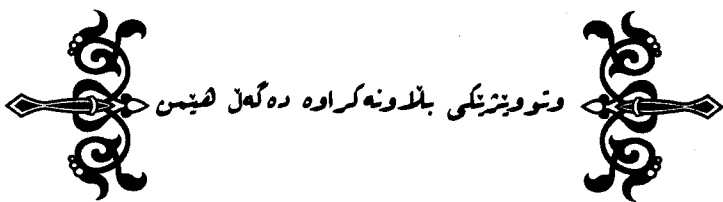
شەپى داسەپاۋى پۇڭىمى بەسەى و بۇردومانى پەيتا پەيتاي شارى كىرماشان، ئەۋى
پۇڭى لى كەردىنە شىن و گىران . ھەركەس بەلەيكدا پەپەۋازەى گوندەيلى ناۋچەى گىران
و ھەورامان بوو، منىش پۇڭى پوۋن لى بوۋە شەۋى تار و بەرەو پىشت چىاي بىستون و
ناۋچەى نەزىۋارەن بۇى دەرچوۋم و نىزىكەى ھەوتوۋىك نەمتوانى بگەپتەۋە شار و لە
دىدارى مامۇستا لە سەنە و كىرماشان بىبەرى بوۋم . بەلام مامۇستا پاش تەۋاپوۋى شەۋە
شىعەرى سەنە، سەرەپاى ئەمە كە دۇستانى ۋى نۇرى پى دەلن مەچۇ كىرماشان، دىتە ئەۋى
و پەھمەتى سەيد تاهىرى ھاشمى دەبىنى .

با ئەۋەش بلىم، سالى داھاتوۋ، يانى سەر لە بەھارى سالى ۱۳۶۴ مامۇستا
جارىكى تەرھاتەۋە كىرماشان و ژمارە ۱ى گۇفارى «سەرۋە» ى ۋەك دىاربىيەكى گرانبەھا
بۇ ھىنانىن . لەم سەفەرەدا دەرھەت ھەمۋارتەر بوو و تەۋانىمان پىكەۋە، دىدار و سەردانى

زۆر زانای گهره‌ی کرماشان بکه‌ین و سهر له شوینه‌واره میژووپییه‌کانی تاقی بوستان و بیستوون بده‌ین. مامۆستا برپاری دا له ده‌رفه‌تیکێ تردا، جاریکێ تر بیته‌وه کرماشان و بچینه ناوچه‌ی هه‌ورامان و گۆران و قه‌لخانی و سه‌ریپێلی زه‌هاو، به‌لام مه‌رگ مۆله‌تی نه‌دا و ئه‌م سه‌فه‌ره‌ی تر هه‌رگیز نه‌نجام نه‌درا. مامۆستا به‌دیتنی شاری گهره‌ی کرماشان پڕ به‌دل شاگه‌شه‌ ببوو، ده‌یگوت: کوپه‌ قه‌ت باوه‌رم نه‌ده‌کرد شاریکێ وا گهره‌ هه‌بێ که خه‌لکه‌که‌ی هه‌موو کوردبن و هه‌موو شیۆه زاراوه‌یه‌کی تێدا بناختیڤێ و هه‌موو چۆره جلوبه‌رگیکێ کوردی تێدا به‌دی کړی. ئاره‌زوومه‌ندی ئه‌وه بوو ده‌فته‌ریکێ گۆفاری سه‌روه له شاری کرماشان دا‌بندری له‌گه‌ڵ زۆر ئاواتی تر که به‌دی نه‌هاتن. پاش کۆتایی هاتنی شه‌وه‌ شیعه‌که‌ی سه‌نه‌ برای شاعیر و نووسه‌رم کاک سه‌ید «سمایی حوسینی»، ئه‌م وتووێژه‌ی له‌ ته‌ک نه‌نجام ده‌دات و پاشان نه‌واره‌که‌ی ده‌دا به‌من و، منیش ئیستا سه‌ره‌پای سه‌پاس له‌ کاک سمایل، ده‌قی ئه‌م وتووێژه‌ پیشکه‌ش به‌په‌وانی پاکی مامۆستا هه‌یمنی خوشی نه‌دیو ده‌که‌م.

ئه‌حمه‌دی شه‌ریفی

- له باره‌ی شیعری شاعیریدا
- سه‌باره‌ت به‌زمانی په‌کگرتووی نه‌ده‌ببی
- چونی‌ه‌تی دامه‌زړاندنی کوفاری «سروه»

* س‌ه‌ید س‌م‌ایل: ئی‌ست‌اش پ‌یمان خ‌وش‌ه له‌م فرسه‌ته که ده‌ستی دا و نه‌م ه‌ه‌له که که‌وته ده‌ست‌مان (به‌خته‌وه‌رانه له‌ خ‌زم‌ه‌ت تا‌قم‌یک له‌ نه‌ده‌بد‌ؤ‌ست‌ان‌دا ک‌ؤ‌بو‌ینه‌وه و به‌تا‌ی‌یه‌ت م‌ام‌ؤ‌ستا ه‌ی‌من نه‌ست‌یره‌ی پر‌شن‌گ‌داری ئ‌اس‌مانی نه‌ده‌ب و ش‌ی‌ع‌ری ک‌وردی) که‌ل‌ک وه‌ر‌گ‌ر‌ین، لام و‌ایه نه‌مان‌ه‌ی که س‌ه‌رو‌کار‌یان له‌گ‌ه‌ل نه‌ده‌ب و نه‌ده‌بی‌ان‌دا بی‌ی، که‌م تا فر‌ه، گو‌مان‌م نی‌یه ه‌ی‌چ که‌س ه‌ه‌ب‌ن نا‌وی م‌ام‌ؤ‌ستا ه‌ی‌منی نه‌بی‌ست‌ب‌ن، ش‌ی‌ع‌ری‌کی له‌ م‌ام‌ؤ‌ستا له‌ب‌ر نه‌ب‌ن و به‌ت‌یک‌ر‌ایی نه‌م ش‌اع‌یره پای‌ه‌به‌ر‌زه‌مان نه‌ناس‌ن...

نه‌مان‌ه‌ی له‌ خ‌زم‌ه‌ت‌یان دا‌ین: بر‌یت‌ین له‌ ئ‌اغ‌ای که‌ری‌می ق‌ه‌ی‌یو‌ومی و ئ‌اغ‌ای ج‌ی‌ه‌انی که به‌زا‌را‌وه‌ی ک‌وردی ش‌ی‌مال به‌ح‌س‌مان له‌گ‌ه‌ل نه‌کا و ه‌ه‌رو‌ه‌ا ئ‌اغ‌ای نه‌سه‌دی که‌ره‌می له‌ مه‌نت‌ه‌قه و نا‌و‌چه‌ی کر‌ما‌شان.

م‌ام‌ؤ‌ستا ه‌ی‌من له‌گ‌ه‌ل به‌خ‌یر‌ه‌ات‌ن‌تان نه‌گ‌ر ئ‌ی‌جا‌زه بق‌ه‌رم‌و‌وی به‌که‌م‌ین پر‌سیار‌مان وا مه‌تر‌ه‌ج ب‌که‌ین که‌جه‌نا‌بت‌ان له‌چه‌ند سا‌ل‌ی‌یه‌وه ده‌ست‌ان دا‌وه‌ته ش‌ی‌ع‌ر؟

م‌ام‌ؤ‌ستا ه‌ی‌من: له‌ته‌مه‌نی ۱۰ - ۱۲ سا‌ل‌ی‌دا ده‌ستم ک‌رد به‌ش‌ی‌ع‌ر گو‌تن. به‌لام ش‌ی‌ع‌رم نه‌ده‌ناس‌ی که ش‌ی‌ع‌رم ده‌گ‌وت، پ‌ی‌م و‌اب‌وو ش‌ی‌ع‌ر نه‌وه‌یه که وه‌زن و ق‌اف‌یه‌یه‌کی له‌بار‌ی ه‌ه‌ب‌ن و نه‌وی د‌یکه ه‌ی‌چ نی‌یه. خ‌وش‌به‌خ‌ت‌انه نه‌و ش‌ی‌ع‌ر‌انه‌ی له‌و ته‌مه‌نه‌دا گو‌تب‌وو‌من به‌ده‌ستی

باوكم ده ئاگر خزان و ئه‌گه‌ر مابان ئیستا خۆم ده ئاگرم ده‌خستن. به‌لام ده بیست و یه‌ك
 سالی‌دا هه‌ستم كرد كه شاعیر ده‌بێ چۆن بێ؟ له بیست و یه‌ك سالی‌دا، یه‌كه‌م شیعرم ده
 گوشاری «نیشتمان» دا بلۆبۆوه، كه پێم وایه شیعره، په‌نگی له‌باری شیوه‌وه نه‌گه‌ییته
 باری شیعره‌كانی ئیستام، به‌لام له‌باری ناوه‌ڕۆكه‌وه كولۆكۆی ده‌روونی خۆم بووه و ده‌رم
 بریوه. چونكه من پێم وایه، شاعیری واقعی كه‌سێكه كه ئیساس و كولۆكۆی ده‌روونی
 خۆی ده‌ربړی و به‌یښته سه‌ر كاغه‌ز. ده‌نا قافیه پێك‌خستن و وه‌زن دروست كردن پێ
 شاعیری نییه. دیاره وه‌كو كه‌لامێکی زیبا به‌لامه‌وه خۆشه‌ویسته، به‌لام ده ئیساسی
 خۆمدا پێی ده‌لێم نه‌زم، نه‌زمی جوان، شیعر به‌شتی‌کی دیكه نازانم. ئه‌وه نه‌زه‌ری منه
 له‌باره‌ی شیعره‌وه. وه‌ك عه‌رزیشم كردی له ده‌ دوا‌ده سالی پا ده‌ستم پێ كردوه، به‌لام
 شیعری كړچ و كالم ده‌گوت.

* سه‌ید سمایل: مامۆستا! كه‌وا‌بوو به‌مرووی زه‌مان، ئینسان هه‌رچی ده زه‌مینه‌ی
 شیعر‌دا كار بكات ئه‌و كړچ و كالمی و به‌ئیستلاح ئه‌و خامییه، پوخته ئه‌بێ و ئه‌گه‌یه‌ته
 مه‌رحه‌له‌ی ته‌كامول و په‌خسان. نه‌زه‌رتان له‌م باره‌وه چییه؟

مامۆستا هیمن: وه‌للا نه‌زه‌رم له‌م باره‌شه‌وه فه‌رقی هه‌یه، شاعیریش وه‌كو هه‌موو
 ئینسانێك فه‌رقی هه‌یه، هێندێك شاعیر، به‌جه‌وه‌لانیك له‌ ژانیان‌دا ده‌گه‌نه ته‌كامول.
 وه‌نه‌بێ هه‌ر ته‌جربه‌ به‌ بێ. ده‌ورانیك له‌ ژانیان‌دا ده‌گه‌نه ته‌كامول و ته‌وا‌بوون، وه‌كو
 مامۆستا گۆرانی گه‌وره، كه له ده‌ورانیکی عومری خۆیدا پێم وایه شاعیری و به‌رز هه‌ر
 نه‌بووه و نابێته‌وه. ئه‌گه‌ر بپوا به‌فرموون، زۆر جه‌ساره‌ته ئه‌وه‌ی عه‌رز ده‌كه‌م، شیعره‌كانی
 ده‌ورانی ژبانی ناگاته شیعره‌كانی ناوه‌پاستی ژبان...

* سه‌ید سمایل: مامۆستا شیعر هه‌یه كه بۆ مه‌قته‌عی خاس له زه‌مان وتراوه، یانی
 به‌ده‌رد مه‌قته‌عی خاس له زه‌مان ئه‌خوات، نه‌زه‌رتان له‌م باره‌وه چییه؟ باش وانییه
 شاعیر شیعره‌كه‌ی بۆ هه‌موو زه‌مانێك باش بێ، یانی واقعیه‌تی‌کی مه‌لموس بێ كه هه‌موو
 زه‌مانێك قابیلی ده‌رك بێ؟

مامۆستا هیمن: عه‌رزت ده‌كه‌م، ئه‌من ئه‌و شیعره‌ی كه بۆ زه‌مانی‌کی تایبه‌تی ده‌گوتری
 به‌شیعری نازانم، به‌شوعاری ده‌زانم. ئه‌من پێم وایه كه شیعر ئه‌وه‌یه كه پاش مردنی
 شاعیریش زیندوو بێ. هه‌روه‌كو ده‌زانین سێ سه‌د ساڵ له وه‌فاتی ئه‌حمه‌دی خانی مه
 پابردوه، ئیستاش شیعره‌كانی هه‌ر به‌تام و خوین. هه‌روه‌ك بۆ ئه‌و پۆژه‌ی گوتبن وایه،
 قه‌تیش كۆن نابن. شیعرێك كه ئیساسات و عه‌وافی ئینسان به‌یان بكا ئینسانی واقعی،

ئەو شیعەر، ئینسان ئەو شیعەری دەوێ. هەتا شیعەر مابێ و ئینسان مابێ، ئینسان ئەو شیعەری دەوێ. زۆر شاعیری وا هەن، پێش ئەوەی بۆ خۆیان بمرن، شیعەرکانیان مردوون. زۆر شاعیری واشمان پێ شک دێ با هەر باسی کورد نەکەین وەک حافزی شیرازی کە تازە ئێمە دەزانین کە شیعەرکانی چەندە لە گەڵ ژبانی ئەو پۆی ئێمەن. ئەگەر ئیجازە بدە ی دوو شیعری حافیزی بخوینمەو تا قسەکەم وەپاست بگەڕێ:

بیا تا گل برافشانیم و می در سناغر اندازیم
فلک را سقف بشکافیم و طرح نو در اندازیم
اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد
من و ساقی بهم سازیم و بنیادش براندازیم

ئایا ئەو شیعەر کۆن دەبێ؟ بەعەقیدە ی من کۆن نەبوو.

* سەید سمایل: بەلێ، مامۆستا ئەوە لێن شاعیری کورد کە بە کوردی شیعری وتبێ

کێ بوو؟

مامۆستا هیمن: تەعبیری ئەوە برێک گرانه. بەلام تا ئەو جێی ئەمن مەتالەعم لەسەر ئەدەبی کوردی کردبێ، پێموایە ئەوە ل دەنگێکی شیعری کوردی لە هەورامانەو بەرزبۆتەو، ناشازنم شاعیرەکی کێ بوو. بەلام سەیرە لە هەورامانەو لەوێ پێ جنوبەو، پەریوەتە شیمال... شیخ ئەحمەدی جزیری و فەقێ تەیران، ئەو شاعیرە ناسراوانە پێش ئەحمەدی خانی بەزاراوەی شیمال شیعریان گوتوو. بەلام ئەحمەدی خانی ئیتر دنیا یەکی بۆمە کردۆتەو، کە بەپراستی دەبێ خەلکی کورد بۆ ئەبەد ئیفتیخار بەو شاعیرە بکات.

* سەید سمایل: مامۆستا گیان، هەروەک خۆت ئەزانی لە مەنتەقە ی کوردستانا

لەهەجە فرە هەیه، کە ئەم لەهجانە، هەروەک خۆتان ئەزانن، بەعزێکی جەرەیانانی تاریخی و بەهەر حال مەوقەعیەتی جوغرافیایی بۆتە باعێسی مانی و بەعزێ لەو لەهجانە بەمروری زەمان قابیلی ئەوەن نەمێنن، بەعزێکیشیان بەهەول و تەقەلای خەلکی لائەچن... جا بۆ شیعەر لەناو لەهەجە کوردییەکانا کامت پێ باشە؟

مامۆستا هیمن: ئەگەر بۆ خۆم موکریانێ نەبام، پێم وابوو، لەهەجە ی موکریان باشتترین

لەهەجە ی بۆ زمانی کوردی. بۆ زمانی یەکگرتوی کوردی، بەلام دەترسێم ئەوەی بەتەعەسسوب دابنێن، کە ئەمن و تەعەسسوبیان نەگوتوو. مامۆستا جەمیل پۆڕتەییانی دەفەرمووی،

موکریان به مانای (موغ پښان)، یانی پښکای نهو موغانه بووه که له هورامانه وه هاتون، یا له جڼکای دیکه پرا، به (دریاس/ دریان) که کونه شاری موکریانه، به ویدا پابوردون و هریه که له وانه هیندیک وشه ی کوردیان به جڼه پښتووه. هیندیک ته عبیری شیعیان به جڼ هپشتووه، نه وانه نیستاش له موکریانا حیفز کراون (پاراستراون). نه م له هجه ده پوا تا ده گاته نزیک سوله یمانی. دیاره له هجه ی سوله یمانی تا حه ددیکى له گال له هجه ی موکریانى، یانی له هجه ی شاری سوله یمانی نه که له هجه ی دپهاته کانی هرقى هیه، یانی له هجه ی موکریانى ناوه پاسته له کوردستاندا. به عه قیده ی من چاکترین له هجه یه که نیتمه بیکهینه بناغه بۆ نه وه ی زمانى یه کگرتوی کوردی لن دروست بکهین.

* سهید سمایل: به لن، که وابوو هم بۆ په خشان و هم بۆ شیعر؟
مامؤستا هیمن: به لن...

* سهید سمایل: مامؤستا گیان له ناو شاعیره کورده کانماندا، قدیمه کان، یانی کلاسیکه کان، کامیانت به لاره باشترو پراوتره؟
مامؤستا هیمن: عه رزت ده که م من زاراهو ی کلاسیکم له باره ی شیعرى شهرقیدا به که یفی نییه. به لام شیعرى عه رووزى و هیجایی بلن باشته...

* سهید سمایل: یان شیعرى ته قلیدی!
مامؤستا هیمن: ... به لن شیعرى ته قلیدی! عه رزت بکه م، به عه قیده ی من، نیتمه شاعیریکمان نه بوو له نالی به کارتر. نهو شاعیره به پراوى من هر له وهخته دا ده بیرى دروستکردنى زمانى یه کگرتوی کوردیدا بووه. نه تو دیوانى نهو شاعیره به دیققت بخوینه وه، ته ماشا ده که ی وشه ی هریه که له له هجه کانی کوردی تیدایه، جا ناسک خه یالیشى چ عه رزکه م، چ بلنیم؟! به تاییه تی یاریى به وشه کردنى مامؤستا نالی قابیلی موقایه سه نییه له گال هیچ شاعیریکى تر. نه که ر نیجازه بدهن، دوو شیعرم په ننگه له بهر بئ بوتان بخوینمه وه:

ده روانییه وه که هیله گی سه ودا سه یری گنژم
بو یه به ده قیقى مه سه له هه رچی ده یژم
هه ر په رچهم و پښانییه فکرى شه و و پوژم
هه ر گه ردن و زولفه نه مه لى دوور و در ژم

نهو شیعرانه ی بریک قوولن، که مانا لیکدانه و یان وه ختی ده وئ... به لام نالی به پاستی

شەئىرى (سەھل و مومتەئىع) یشى ھەببۇھ .

ئەوھم نۆز گىتاپوھتەو، جارىگ كۆپىنكى ئەدەبى بوو، بىراى غەربى لى بوو، پىم گوتىن برا غەربەكان، ئەى ئەو كەسانەى بەخورما فرچكتان گرتووه، ئەى ئەو كەسانەى دەبن سىبەرى دارخورمادا پەپەوازە بوون، ئايا بۆ خۆتان شەئىرىكى وا جوانتان لەبارەى خورمادا ھەيە كە نالى دەفەرموئ:

دەخىلت بىم نەخىلى يا پروتاسى
وھە شەيرىن و سەينە نەرم و دلەرق

بىروا بىكە، ھەمويان گوتيان نەمانە...

* سەيد سەمەيل: ئەگەر ئىجازە بىفەرموئ شەئىرىكى ھەيە كە مەتلەكەى: «چىيە گوارە گونامى وا بەنەستەق/ بەگوئ ھەلتاوسىو، سەر موعەلەق؟!»...
مامۇستا ھەين: لەبارەى گوارەدا، شەئىرىكى دىكەى جوانترى ھەيە نۆز كوردانەيە:
«سەراپاى گوارە زەردى ترس و لەرزە/ دەلئى عاسىي بوو لەو جىگە بەرزە»
(بەپىگەنەنەو) ئەو كوردانەترە .

* سەيد سەمەيل: بەتەكراپى نالى لە سەنەتى بەدىئى ئىمتىيازىكى زىاتى لە شاعىرانى تر ھەيە . شەئىرەكانى فرە بەدىئى ھاتتيا، مامۇستا گيان... نەما، قەسەيەكى ھەيە، ئۇزۇن ئەشە ئىنسان مۇسەلەت بىن بەسەر قافىيەدا، نەك قافىيە مۇسەلەت بىن بەسەر ئىنسان . مەن وا دەرك ئەكەم لەم قسانە، كە ھەتمەن وەزەن و قافىيە ئەبى ھەر ھەبىن، مۇنتەھا نەك ھالەتى تەقلیدى و غەرووزى ھەبىن، بۆچوونى جەنابتان لەم بارەو چىيە؟

مامۇستا ھەين: مەنىش قەسەيەكە ھەيە، دەلئە شاعىر دەبىن شەئىر ئازاد بىكات كە خۆى بۆ خۆى قالب بۆزىتتەو، لە «ئەزمۇونى شاعىرىمدا» كە پىم وایە چاپكراو لەویدا دەلئە ئەگەر مەن ئالەى جودايم لە وەزنى مەسئەویدا نەگوتبايە، نەمدەتوانى كۆلۆكۆى خۆم دابىركىتم، بەلام ئەگەر «پەرى شەئىر» م دە وەزنى ھىجائىدا نەگوتبايە ھىچ تامى نەدەبوو، ئەو ھەيە بىرواى مەن . مەن شاعىرىك دە پىشدا جوارچىو دەروست ناكەم بۆ ئەو ھەيە شەئىرىك دە جوارچىو و وەزەن و قافىيەكەدا بلىم، لىدەگەر پىم شەئىر بۆ خۆى دەبىيىتتەو . ئەگەر شەئىر بىن دەتوانى بىيىنىتتەو، قافىيەش بىيىنىتتەو . مامۇستا گوران شەئىرى كوردىي نۆى كوردەو، گوران پەناى بىرەو بەر فۆلكلورى كوردى . كام شەئىرى گوران تۆ ھەلدەبۆزى، كە ئەو

دهناو فۆلكلۆرى كوردیدا وهزنى نه بێ؟ بۆ نموونه، شیعریكى كه زۆر به دلّمه، نازانم له بیرمه
یان له بیرم نییه. «كوردستان گه پام، دۆلادۆل پێوام، نه له شار و نه له دێ، نه مدی
كهس، وهك تۆ جوان بێ، تۆیت و بهس، كچه كوردیک دل پێی شادبێ، وهك فریشته و
په ریزاد بێ...». به لّام تۆ ته ماشا ده كهی له بهیتهكانی كوردیدا ئه م وهزنه ههیه.

* كه ریم قه بیوومی: بهیتی خه زیم...

مامۆستا هیمن: به لّی، بهیتیک ههیه به نێوی خه زیم، ئه وانهی هه موو تێدایه. نازانم له
بیرمه یا نا؟ كه ریم ئه تۆ له بیرته؟ به لّام ئه گه هه مووشم له بیر نه بێ، شتیکم له بیره كه
ده لّی:

سه ده وه ستام بۆ بێ له لای شیرازی
دووسه ده وه ستا بێ له لای دریازی
كراسی بدروون بۆ بووكه نازی
ده بلا ته نك بێ، نه رم و شك بێ
بۆ بووكه نازی...

ئایا ئه وه هه ر ئه وهزنه نییه؟ ئه ماما ده فۆلكلۆری كوردیدا ئیتیفاقه ن قافیەش مه تره ح
بووه. ئه گه رچی ئه من بۆ خۆم پێموایه مه تره ح نییه قافیە بۆ شیعر. وه زنم پێ مه رجه،
قافیەم پێ مه رچ نییه. ئه گه ر ئه تۆ فۆلكلۆری كوردی چا تر مه تاله عه بفه رمووی ده زانی
كه ئه وان قافیەیان په عایه ت كرده وه. تیکراری قافیەیان، وه كو له شیعرێ عه رووی یا
ته قلیدیدا كه ئێوه ده فه رموون، كرده وه. ئه وه یان پێ عه یب نه بووه، بۆ ده رپێنی مه تلّه بی
خۆیان، زۆر جاریان تیکراری قافیە كرده وه.

ئومیدوارم پۆژیک (توحفه ی موزه فهریه) كه پێشكهش كراوه به كه رترین شای ئێران
یانی موزه فه رده یین شا (گشتیان پێ ده كه نن) و هه ر بۆیه ش ناوی توحفه ی موزه فهریه یه،
به ده ستان بگا و بزانه كه به راستی فۆلكلۆری مه چه ند ده ولّه مه نده.

ئه م پۆژانه ئه ده بدۆستیکی كورد بۆ گێرپامه وه گوتی: «ده گه لّ جه لالی ئالی
ئه حمه د چووبوینه ده ماوه ند. من ئه و شیعره ی گۆرانییه م گوت: من و ده ماوه ند
هاوده ردین»...

* کریم قهییومی: ... شهرتیکمان بهست.

مامۆستا هیمن: به‌ئێ، شهرتیکمان به‌سته‌ن ... نا، (من و ده‌ماوه‌ند، شهرتیکمان که‌رده‌ن/ ئه‌و ته‌م و من غه‌م تا وه‌پووی مرده‌ن)
جه‌لالی ئالی ئه‌حمه‌د گو‌تی: ئه‌ی خاک به‌سه‌رمان، ئیمه‌ له‌ داویننی ده‌ماوه‌ند ده‌ژین و وه‌ک به‌چه‌ک کوردیک ناتوانین باسی ده‌ماوه‌ند بکه‌ین.

* سه‌ید سمایل: باسی وه‌زن و کیش و قافییه‌مان ده‌فۆلکلۆری کوردیدا کرد.
مه‌سه‌له‌یه‌کی‌تر که‌ به‌نه‌زهرم لێزه‌دا ماوه، مه‌سه‌له‌ی هۆزه‌یه‌ که‌ ئه‌وه‌یش هه‌روه‌کو به‌یت ئه‌خویندڕێ (ده‌گو‌ترێ). ئاهه‌نگیکێ تاییه‌تی هه‌یه. مونته‌ها سه‌ر به‌ئو‌یستایه، به‌شیک له‌ گاتا‌کانه. گاتا‌کانی ئه‌و‌یستا له‌ کونا به‌ئاهه‌نگی تاییه‌ت خویندراوه‌ به‌ناوی (هۆرنامه‌نان)، که‌ دوا‌یه‌ ته‌سه‌حیفی به‌سه‌ردا هاتوو و وشه‌ی هۆرنامه‌نان بووه‌ به‌هۆره. که‌ لیمه‌ی هه‌ورامانیش هه‌ر له‌ هۆرنامه‌نانی ئه‌و‌یستاییه‌وه‌ بووه. جا حه‌ز ده‌که‌ین که‌ بیرو‌پای جه‌نابیشت سه‌باره‌ت به‌هۆره و مه‌نشئه‌ی هۆره‌ بزانی‌ن که‌ ئه‌م‌پۆش به‌هه‌رحال به‌سو‌رپه‌تی ئاهه‌نگیکێ قه‌دیمی هه‌ر ماوه.

مامۆستا هیمن: من له‌ زمانه‌وانیدا شاره‌زاییم نییه. به‌لام له‌باره‌ی ئه‌م که‌ لیمه‌ تاییه‌تییه‌دا، به‌روام هه‌روه‌ک به‌روای مامۆستای گه‌وره‌مان «زه‌بیحی»یه، که‌ پیموایه‌ راست ده‌کا که‌ ده‌لێ هۆره‌ هه‌ریه‌کێک بووه‌ له‌ گاتا‌کان و زۆر به‌ئا‌شکرای دیاره‌ که‌ که‌ لیمه‌ی هۆره‌ وه‌کو ئه‌هۆرومزا، ئه‌هۆرامزا دیته‌ به‌رچاو. پیموایه‌ ئه‌و که‌ لیمه‌ هه‌ر ماوه‌ته‌وه.

* سه‌ید سمایل: به‌ئێ، ئه‌لعانیش ده‌ فارسیدا که‌ لیمه‌ی «هوپا» بۆ ده‌نگیکێ مومته‌د (کشاور) هه‌ر به‌کار نه‌برێ. ئه‌لبه‌ته‌ هۆره‌ش هه‌ر ده‌نگیکێ مومته‌ده. ئه‌من له‌م باوه‌په‌دام که‌ «هۆپای» ئیستای زمانی فارسیش هه‌ر پاشماوه‌ی هه‌مان «هۆرنامه‌نان» یان «هۆرا» بێن که‌ له‌ ئاو‌یستادا بووه.

مامۆستا هیمن: به‌ئێ، خراپی بۆ نه‌چووی، بۆچی؟ ده‌کو‌ردی خۆشماندا «هه‌را» ماوه.
«هه‌را» یانی بانگکرن بۆ لای خوا. که‌وابوو هه‌رچی ئه‌م «هه‌» یانه‌ی له‌ پێشه‌وه‌بێ و ئه‌و حه‌رفانه‌ی تێدا‌بێ، پیموایه‌ مه‌پووتن به‌گاتا‌کان. ئیترا‌مون و ته‌حریف (سوان و جیگ‌زپکێ) یان به‌سه‌ر داهاتوو و وایان لێهاتوو.

* سه‌ید سمایل: مونته‌ها، ئه‌و هۆره‌ یان هۆرنامه‌نانی ئه‌و وه‌خته‌ له‌ گاتا‌کاندا، به‌عینوانی مونا‌جات، به‌عینوانی گات و ستایش هاتوو.

مامۆستا هیمن: به‌ئێ به‌مانای دوعاکردن هاتوو. مومکینه‌ هه‌ر به‌مانای دوعاکردن

* سید سمایل: ئه مړو هورهش هر نهو حالته قه دیمیه ی هیه، په غنی له حالته شتواری نه مړیدا نییه و هر حالته کونی قه دیمیه .

* کریم قه بیوومی: شتواری گوتنی هوره و خویندنی هوره بۆ خوی موشه خه سه که جهره یانی نهو چونه، یه که نوع عیبادته، یه که نوع لاواندنه وه، یه که نوع پارانه وه، نه سلن له حنی سیستمی گوتنه که ی موشه خه سه .

* سید سمایل: ماموستا گیان! ئیستا نه گهر ئیچازه بفرموی له زمینه ی کاری نه ده بی خوتان پرسیار بکه ین. ئیستا به چییه وه مه شغولن، خه ریکی کام کتین؟ ماموستا هیمن: عه رزت بکه مه لالا نه من نه لمان کاری تاییه تیم نووسینی کتیب نییه . نه من ئیستا خه ریکم له موجه له یه کدا کارده کم که به زمانی کوردی خه ریکین له ورمی بلوی که ینه وه . به داخه وه کادرمان که من. زورمان هاوار کرد بۆ براکانی هه موو جیگایه که که یارمه تیمان بدن و به پاستی یارمه تیشیان داین. به لام بۆ خوتان ده زانن که وه زعیکي ناخوش له وهخته پووی دا. به داخه وه نهو که سانه ی که نامه یان بۆ ناردوین له سه رده شته وه، له پیرانشاره وه، له سه قزه وه، ئیمه که جوابمان بۆ ده نووسینه وه، به رگه شت ده بوونه وه . چونکه نازانین بۆ کوئی ناواره بوون. نه ما نه وه ی که ئیمه ئاره زوومانه نه وه یه که موجه له یه کی فسلای لانی که کم بلوکه ینه وه . دیاره په نگه دوايه په خنه گرانی کورد نهو مه سنوولیه تش باوینه سه ر نه ستوی من. به لام ده مه وی من نهو موجه له یه به زمانی نه ده بی کوردی بلوکه ینه وه . نه ما نه وه ده لیل نییه که ئیمه له موجه له دا، له هجه کانی دیکه ی کوردیمان له بیر بچیته وه . ئیمه تگا له هه موو قه له م به ده ستان ده که ین که شیمه و په ندی پیشینیان، ناداب و پسومی کوردی به له هجه ی خویانمان بۆ بنیرن که ئیمه له گوفاره که ماندا بلوی بکه ینه وه . به تاییه تی زورمان پن خوشه که وینه ی دیمه نه کانی کوردستان بلوکه ینه وه . په نگ بڼ خوا یارمه تیمان بدا یه که م موجه له یا گوفاری کوردی بڼ که مسه ور (په نگي) ده بڼ، جا نیوه و هیمه تی نیوه .

* سید سمایل: به لڼ، ماموستا گیان موجه له که ناویکی تاییه تی هه س؟ ماموستا هیمن: نه خیر، خه ریک نین ناویکی تاییه تی بۆ دروست که ین، نه گهرچی هیندیک له برایان ناویان بۆ دوزیوه ته وه، به لام چونکه موجه له یه کی فسلایه جاری ناومان بۆ دانه ناوه، نومیدوارم بگاته جیگایه کی که وره تر له ناو.

* سید سمایل: ماموستا گیان، مه جمعه عیلمیه که تان، یا ئینتشاراتی سه لاحه دینی

ئەيۈبى جگە لەۋ مەجەلەيە كارى تىرى فەرھەنگى ئەكا؟

مامۇستا ھىمىن: بەلى، تا ئىستا پىتچ كىتېمان ناردۆتە ژىر چاپ و ئەلەن لە ژىر چاپدان،
كە يەككە لەۋان دىۋانى نالى ئەۋ شاعىرە گەورەيە بەشەرەھە كە مامۇستا مەلا كەرىمى
مودەپىس و كۆپەكانى لە سەريان كوردوۋە. ئەۋى دىكە دىۋانى ۋەفائىيە كە شاعىرەيى
مەھابادىيە. دوو كىتېبى نەسرى ھەن، يەكشەن فارسىيە (كرد در تاريخ بيگانگان) كە
بەقەقىدەى من ھەر دەۋو بەفارسى بىن ھەتا برا فارسەكانمان بزانن ئىمە چ زەجرىكانمان
كىشاورە لە توولى تاريخدا. لەبەرەۋى ئەۋ كىتېبەمان بەفارسىيە. دەنا باقى دىكەمان ئەۋى
دەژىر چاپدان كوردىن. پىموايە ژۆر زوۋ دەكەۋنە دەستى خوينەرەن ئىنشاللا.

* سەيد سەمىل: نيازتان ھەيە كە ئىدامەى بدەن و كۆپەكە ھەر كارى ئەدەبى بكا؟

مامۇستا ھىمىن: عەرزەم كوردى، لەم پۇژانەدا لىيان پىرسىم تۆ بۆ لە ۋەرمىي، چەدەكەى؟
گوتەم ئەمەن گەر كارمەندىكى پەسەمىش بوۋىام ئەلەن بازىنشستە بوۋم. بەلام عىشق بەزمانى
كوردى، عىشق بەئاداب و پىسومى كوردى، عىشق بەخەلەكى كورد، منى وادار كوردوۋە بەۋ
پىرىيە و بەۋ نەخۇشەيەۋە بچەم و دەۋ مەجەلەيەدا كارى بكام، لەۋ كۆپەدا كارى بكام.
ئومىدەۋارىشەم ژۆر پىتر سەركەۋتوۋ بىن. بەلام شىتەكى كە لىرەدا دەمەۋىست بىلەم ئەۋەيە
كە ئىمە كەشف و كەپامەتمان نىيە بزانىن «ئاغاي ھوسەنى» يەك لە سەنەندەچ ھەيە و
شاعىرە. دەبىن ئەۋ خۆى بەمە بىناسىنەن جا ئىمە بزانىن شاعىرە يان شاعىرە نىيە.

ئىمە دەفكرى ۋەى دابىن كۆپەكى ژۆر گەۋرەتر تەشكىل بدەن. جا لە ھەر جىگەيەكى
بوۋ. دەبىن بزانىن كەن دەۋەت دەكەين بۆ ئەۋ كۆپەى، بزانىن كەن دەبىن لەۋ كۆپەدا خاۋەن
نەزەرىن. لەبەرەۋى تەكا لە ھەموو ئەۋ قەلەم بەدەستانە دەكەم كە كوردىيان خۇشەدەۋى،
كە ئەۋ مىللەتە بىن بەشەيان خۇشەدەۋى، كە ئەۋ مىللەتە لىقەۋماۋەيان خۇشەدەۋى لە
ناردىنى ئاسارى خۇيان درىقى نەكەن.

سەيد سەمىل: ئىنشاللا، ھىوادارىن كە ھەموو لايەك بىن بەدەنگەتەۋە. ئەۋانە كە
مايەيان ھەيە و دەتوانن خەمەتەن بىكەن بەكورد و فەرھەنگى كوردى بەدەنگەتەۋە بىن
و يارمەتەتەن بدەن. ئەگەر ئىسە كەموكۆپىيەكتەن بىن، بەھەرەھال چۈن سەرەتەي كارە،
ھىوادارىن بەمروۋى زەمان ئەم كەموكۆپىيانە لابچن و جەنابت لەۋ مەجمەعە عىلمىيەدا
ھەر بىمىنەن ئىنشاللا بۆ داھاتوۋ.

مامۇستا ھىمىن: مان و نەمانى من موھىم نىيە، ئىئود بىمىن، زمانى كوردى بىمىن، من
دەبىن پۇژىك ھەر بىمەم، بەلام نە كورد دەمىن و نە زمانەكەى.

* سهيد سمایل: مامؤستا گيان، من وهک بزائم نالآهى جودايى که ناخيرين ديوانى ئيئوه بووه که گهيوته دهستماني، خه لکيش حه تمه ن چاوه پانن که له ناينده دا کارىکى تر تان بلالوبيته وه ئيشاللا، ئايا خوشتان به ته ماي ئه وه نين که له ناينده دا ديوانه شيعرىکى تر تان بلالوبيته وه؟

مامؤستا هيمن: (به پيکه نينه وه) وه للآهى ئيمه تا ئيستا هه ر قسه ي جيديمان کردوه، به لام با شوخييه کيش بکه ين. مريشک ئه گه ر پير بوو له هيلکه ده چيته وه، پيم وايه شاعيريش ئه گه ر پير بوو له هيلکه ده چيته وه. پيم وانيه ديوانه شيعرىکى ترى منتان به ده ست بگا، به لام هه تا ده مرم ده نووسم، نه سر ده نووسم.

* سهيد سمایل: مامؤستا، ئه و شيعرانه ي که به به هانه داتان ناوه بۆ بۆمبارانى بانه، بۆ بۆمبارانى پيرانشار، هه ر ئه وانه به شيوه ي کتبيک بلالوبيته وه باشتري نيه؟

مامؤستا هيمن: زۆرم کتبيى بچووک خوشت ناوى، ون ده بۆ له نيو قامکاندا. پهنگه شتيکى وهک تاريک و پوونيشم تازه بۆ دروست نه بيتته وه.

سهيد سمایل: مامؤستا شيعرى فارسيت هه يه يان نا؟

مامؤستا هيمن: نه خير.

سهيد سمایل: تا ئيستا شيعرى فارسيت نه بووه؟

مامؤستا هيمن: به مندالى شيعرى فارسيم ده گوت، زۆر خراپيشم ده گوت، چونکه به عه قيده ي خۆم ته سه لوتم به سه ر زمانى فارسيدا نه بووه. بپواشم وايه قسه ي حاجى قادري کۆيى زۆر به جىيه، له باره ي ئه و شاعيرانه ي که به زمانىکى تر شيعر ده ليين که ده فه رموي:

وهک مريشکى که عه قلى نه هينى
ييت و جوجکە ي مراوى هه ليينى
ناگا که هاتوو گه يشته جوگه له يه ک
ناچيته شوئى که برمى جوجه له يه ک
جىي ئه وى ئيشکه، جىي ئه ويش ناوه
تيده گا هه ر قون درانى ژى ماوه

* که ریمې قه ییوومی: ببوره مامؤستا، زؤر به جییه که ناغای «حوسپتی» یش
شیعر ټکمان له شیعره کانی خوی بؤ بخوینتته وه.

* سهد سمال: شیعره کانی من نه لېه ته بؤ نه وه ناشین که له خزمهت مامؤستا هیمن
و جه نابتانا بخویندرینه وه، به لام به سرچاو منیش له شیعره کانی خوم قه تعه په کتان بؤ
ده خوینمه وه، به لام نیجازه بدن سونالیکي تر له مامؤستا بکه م تا نه اندازه په کیش خارج
له به حسه که مان نییه.

مامؤستا هیمن: فهرمون.

* سهد سمال: به لن، مامؤستا هه ژارت له نه سرا پې به قه ووت تره یان له شیعره
یان له هه ردوکیانا؟

مامؤستا هیمن: به عه قیده ی من سونالیکي بریک گرانه. هه ژار له نه زم و نه سردا، له
هه ردوکیاندا زؤر قه وییه. به لام نه وه ی نه من پیی ده لیم شیعر زؤر که م له شیعره ی هه ژاردا
هیه، نیلا له (به ره و موکریان) یدا نه بن که سؤزی ناشقانه و شاعیرانه ی تدایه و تییدا
ده بیني.

* سهد سمال: عیده یه ک لایان وایه که مامؤستا هه ژار له نه سرا باشته له شیعر.
له نه سرا به قه ووتتره. له بهر نه مه بوو نه م سونالهم عه رز کردن.

مامؤستا هیمن: بیگومان، عه رزت ده که م که هیچکه سمان نییه له مامؤستا هه ژار
کوریدیزانتر بن، قه له میکی زؤر جوانی هیه، هم له نه سردا و هم له نه زمدا، به تاییه تی
ده ترجمه م دا. یانی من ترجمه می خه ییامی مامؤستا هه ژارم پې له نه سله که ی که متر
نییه. جا نه که ره حه ملی نه که ن به سر ته عه سسوبه وه، پیموایه له نه سله که ی خرابتر نییه،
چونکه هم مه فهورومی شیعره کانی خه یامی هیئاوه ته وه و هم خزمه تی به زمانی کوردی
کردوه که و ابو دوو خزمه تی کردوه نه و له ویدا.

* سهد سمال: خه لکیش تا نه اندازه یه که له و باوه په دان که خویندنه وه ی هینه کانی
هه ژاریان لا خوشتره له فارسییه که. باوه کو عه لاقه شیان پیته وه هیه، به لام له بهر پاراوی
شیعره کانی مامؤستا هه ژار، حه ز نه که ن نه و بخویننه وه.

جا نه که ره نیجازه بفرمون له شیعره کانی خوشم هه رچه ند قابیلی نییه، قه تعه یه که
نه خوینمه وه:

له خه لوتخانه یی غه مدا من و چاوړکى زاق نیمشه و
له کونجى ناو میډیدا له پټه کوټ و بهندى غه م
چلوڼ پړنگه یی نو میډ بیرم که ماوم پى له فاق نیمشه و
که پړی، دین و دلمی برد به جارئ نه و به بى په حمى
له دلدا لى نه دا تاسه یی دیار و نیشتیاق نیمشه و
له مایدانى ژیانمدا بهرو ثاوات و ثامانجم
چییه نه سپى مرادى من که و نادا وزاق نیمشه و
له هیجرى نه و مه لکه شیوه به شم هر درد و نالینه
خودا که یی بى، نه جاتم بى له دس درد و فراق نیمشه و
غریب و مه نزلئ هیوام نشیو و پر له هه ورازه
چلوڼ نه م پړنگه یی بیرم، به بى تو شه و تفاق نیمشه و

ماموستا هیمن: پټموایه ناغای حوسپنى ته وازو عکات بى جى بوو، نه و شیعره له
پړزى غه زه له هره جوانه کانی کوردی حساب ده کړئ.

* سهید سمایل: تا ئیستا شیعرم قوریان بۆ که س نه خویندو ته وه، یانى لای هیچ که س
نه م وتوو که شیعرم هه یه. مه نزریش له خویندنه وه یی نه وه، نه مه بوو که جه نابتان
ئیزهاری نه زهر بکه نه که په سه ندی جه نابتان بى.

ماموستا هیمن: به پاستی جوان بوو کا که.

* سهید سمایل: نه گهر ئیجازه به فرموون، نه مجار نۆره یی جه نابتانه که به ده نگی
خۆشى خۆتان شیعریکمان بۆ بخوینیه وه.

ماموستا هیمن: شیعریک که بۆ خۆم خۆشمده وئ، شیعریکه به نئیوی (ئیواره ی پازین).
هرچه ند به داخه وه له گه ل نه م فه سله یه ک ناگریتته وه، ده بى بیوون لیم که شیعرى
ئیواره ی پازیز له به یانى به هاردا ده خوینمه وه، به لام خۆم پټم خۆشه:

له ناسۆیه کی دووره ده ست

ئاوابوو زهردى پایزی

دهتگوت بووکیکی بی نازه
 پهرده جی دیلی بهزیزی
 پله هه ورکی چلکنه
 گرتی سووچیکی ناسمان
 گه لای زهردی داریک وهری
 زیران بردی بهرهو نه مان

(هتد)

سهید سمایل: خوش بی ماموستا گیان، به پاستی فره به تین و تهئسیر بوو، هیوادارین
 سهرکه وتوویی. ماموستا ههروهک خۆت نه زانی بۆ پیزلینان به بۆنه ی حهفته ی موعه لیمه وه،
 به شداریتان کردبوو له ئاههنگی شهوی شیعریکا که له هونه رستانی سه نه تیا رپیک خرابوو،
 هه ز نه که بین به فرموون نه زه رتان له و باره وه چ بووه؟ نه و شه وه شیعتان به دڵ بوو یان
 نا؟

ماموستا ههمن: به لێ به پاستی تۆرم به دڵ بوو. بۆ هه موومان خوش بوو، نه وه
 پیشره فتیکی تۆر گه وره یه، ئیمه ده بی قه دری بزانی.

به لام له باره ی شیعرێ شاعیره کاند، به پاستی شیعرێ وایان هه بوو له نه و جی شیعریدا
 بوو. هه روا شاعیری چاکیشیان دی که شیعرێ خۆیان له ویدا نه خوینده وه، بۆ مه یان
 خوینده وه که به پاستی شیعرێ تۆر چاکیان هه بوو.

به لام هه ر نه و شه وه، که ده و به رنامه یه دا دوو شیعرێ تۆر درێژی من خویندرانه وه،
 وه سه یه تیک ده که م بۆ شاعیره لاهه کان، تا پێیان ده کرێ شیعرێ کورت بلێن با خوینهر و
 گوێگر ماندوو نه که ن. چونکه نه و برا کاشانییه ی که شیعرێ هه وه لێی به پاستی سه رنجی
 منی پاکیشا، که داوای شیعرێ دیکه یان لیکرد ئیدی نه و تام و خوێیه ی نه ما...

هه ر نه وه به سه بۆ نه وه ی ئیمه عاده ت به که ی شیعرێ کورت بلێین. چ له وه ی چاکتره که
 گوێ نه ده ی نه قه واعیدی عه رووزی و نازانم قه واعیدی شیعر و له هه ر جیگایه کی ئیحه ساسی
 خۆمان برپاوه، قه له مه که دانپین و چیدیکه نه لێین.

دیسان نالی نه مر مو به کیری نه و شته یه که غه زه له جوانه کانی نه غله بیان چوار یا

پینچ شیعرن. ئه وه وهسیه تیکمه بۆ شاعیره لاهه کان که چه شو ده شیعریاندا نه بین، دیاره شیعر به پیاوی نییه، ئیجساس به شاعیر نییه، وا ده بین نابریته وه و درێژ ده بین. ئه ماما نه گهر ژنیان کرا کورتی بکه نه وه.

ئه وه وهسیه تی منه بۆ شاعیره لاهه کان.

* سهید سمایل: زۆر ته شه کور ده کهین له پاهنوما بیستان هه روا له وتووێژه که تان مامۆستا گیان.

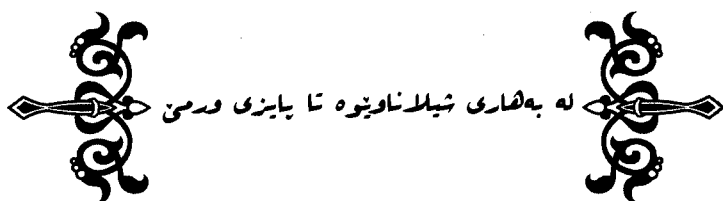
تێبینی:

۱ - له کاتی ئه و وتووێژه دا، هیشتا گۆفاری «سروه» ناوی لێ نه ندرابوو.

۲ - که ریمی قهییومی که له م وتووێژه دا ناوی هاتوو. نووسه ریکی کارامه ی خه لکی مه هاباده و ماوه یه کی زۆر پیاوانه شان به شانی مامۆستا هێمن به نانه زگی سروه ی هه لسو پراند. کاتی مامۆستا هێمن کۆچی دوا یی کرد، ته له فۆنم له که ریم کرد و پرسیم سروه چی لێ دئی؟ گوتی خوا یاریکار بێ هه تا چه ند پۆژی دیکه و تاره کانی ژماره ۵ ی ئاماده ده که م و ده یانه هێمنه کرماشان و نیشانی مامۆستا سهید تاهیر و مه لا محمه د و تۆیان ده ده م، ئه رخه یان بێ ناهێلم نه مانی هێمن بپیته هۆی نه مانی سروه. له زه مانی مامۆستا هێمن دا، گۆفاری «سروه» چوار ژماره ی لێ بلۆکرایه وه.

۳ - سهید سمایلی حوسینی، شاعیر و نووسه ری مه ریوانییه و ئیستا له سنه ده ژێ.

له گۆفاری «گزینگ» ی ژماره ۲۳ به ماری ۱۹۹۹ بلۆکرایه ته وه.

هاوینی ۱۹۸۵، دواى نزیکه‌ی ده سال دوورکه‌تنه‌وه، بۆ یه‌که‌م جار گه‌پامه‌وه بۆ کوردستان. له ورمی چومه ئینتشاراتی سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییوبی و گوفاری سروه، که ئه‌وه‌ده‌م تازه دامه‌زایه‌وه، بۆ سه‌ردانی مامۆستا هه‌مین، که ده‌ه‌ ساڵی پێک بوو چاوم پێی نه‌که‌وتبوو. دوا‌جار که یه‌که‌مان بینیبوو هاوینی ۱۹۷۵ بوو. ئه‌وه‌ش چیرۆکیکی خوشی هه‌یه، هیوادارم له‌ ده‌رفه‌تی دیکه‌دا به‌توانم باسی بکه‌م.

ئێواره‌ی پۆژی ۱۹۸۵/۷/۲۵ له‌گه‌ڵ دۆستێکه‌دا میوانی مالی مام هه‌مین بووین. ئه‌وه‌شه‌وه تا دره‌نگی دانیشترین و قسه‌ و باسیکی یه‌که‌جار خوشمان کرد. ئه‌م گفتوگۆیه‌شمان هه‌ر له‌و دانیشته‌دا ئاماده‌کرد. پۆژی دواتر ۷/۲۶، مالاواییم له‌ مام هه‌مین کرد و چووم بۆ سابلاغ. مامۆستا زۆری تکا کرد که له‌ گه‌پانه‌وه‌دا دوو سه‌ شوی دیکه‌ له‌ لایان به‌مێمه‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه هه‌رگیز پێک نه‌که‌وت و ئیدی چاوم پێی نه‌که‌وته‌وه. له‌م ژماره‌یه‌دا به‌شی یه‌که‌می گفتوگۆیه‌که‌ به‌لۆده‌که‌ینه‌وه. به‌و هیوایه‌ی پاشماوه‌که‌ی له‌ یه‌ک یا دوو به‌شی دیکه‌دا، له‌ ژماره‌کانی داهاتوودا، بکه‌ویته‌ به‌رچاوی خوێنه‌ران.

فه‌هاد شاکه‌لی^۱

۱- ئه‌م پێشه‌کییه‌ می ئه‌و کاته‌یه‌ که کاک فه‌هاد شاکه‌لی سه‌رنووسه‌ری گوفاری هه‌ژای «مامۆستای کورد» بۆ یه‌که‌م جار وت و وێژه‌که‌ی به‌لۆکه‌دۆته‌وه.

• لای میلیله تانی دیکه، ده زانی شتیک هیه پیتی ده لّین فرههنگی ناوداران.

- به لّی...

• ئه گهر له فرههنگی ناودارانی کوردا ناوی هیمن بنووسرئ. ده تهوئ چی له سه

بنووسرئ، چۆن بنووسرئ؟!

- بپوا بکه، بنووسن شاعیریکی لادیی کورد بووه که فرههنگی میلیله ته که ی خۆی له جوارچیوهی شیعردا به خه لک نیشان داوه. من بۆ خۆم پیم وایه هونه ریکی دیکه م نییه (جگه له وهی) که زیانی میلیله ته که ی خۆم نیشان ده ده م، نه وهنده ی توانییم، نه وهنده ی شیعر نیجازه ی دایم، نه وهنده ی ده توانای شاعیریمدا بئ...

• یانی له پیزی شاعیراندا باس بکری...

- ئه گهر کورد نه بام، به عه قیده ی من ده بوو له پیزی نووسه رانمدا باس بکه ن. به لام چونکه کورد هلی وای بۆ هه لته که وتوووه کتیبی گه وره بنووسن، یا رۆمان بنووسن، یا داستان بنووسن، هه تتا مه قاله ی سیاسی بنووسن... ده نا من بۆ خۆم پیم وابوو ئه گهر له ولاتیکی پێشکه وتوودا بام نووسه ر ده بووم، له پێش وهیدا شاعیریم.

• ئیستا به هه ر حال تۆ شاعیری.

- به لّی ئه لنان شاعیرم.

• باشه به لای تۆوه شیعر چییه؟!

- به لای منه وه، شیعر کول و کۆ وه سستی ده روونی ئینسانیکه. له هه ریه ک له حیسه سه کانی ئینسانیه وه، یانی چ له حالّی شادیدا، ده رپرینی ئه م هه سته ده بیته شیعر، چ له حالّی ناخوشیدا، که به داخه وه، من به شاعیری غه م مه شهوورم، چونکه زیانیشم هه ر سه رتاسه ر پڕ بووه له غه م و داخ و ئه ویش هه ر ئیلهامم له نه ته وه که م وه رگرتوووه، چ بکه م؟! وه ختیکی من شاعیری نه ته وه یه کی بووم که هه مووی بۆ خۆی غه م و داخه، منیش هه ر غه م و داخم دیوه. له به ر وه ی شیعره کانه م هه مووی بۆنی غه می لێ دئ. زۆر که مه، هه ر نییه، له ته وای شیعره کانی مندا خه لک وه پیکه نین بخه ن. هه ر وه گریانیا ن ده خه ن.

• تۆ باسی ئیلهامات کرد. به لای تۆوه ئیلهام، به وه مه عنا کۆنه ی که ده گوترا، به راستی

هیه؟!

- نازانم، نه و ئیلهامه ی که پیت واین فریشته یه ک، یا په ریه یه ک، باوویدیکی من

نه وه م گوتوووه، یا شه ی تانیک دیته بن هه نگلی پیاوی، وه شیعر ی پێ ده لّی، من بپوام به وان نییه. به لام پیم وایه، دیتنی دیمه نیک یا بیستنی داستانیک، شتیک له دلّی یا له

خه یالێ - شاعیردا بهدی دێنن، که ئهوه تهعبیری ئیلهام، له باره ی ویدا دروسته و من بۆ خۆم، ههر ئهوه بووه، وهختیکى، مهسه له ن بۆ نموونه دهگێژمهوه، من بهشاریکى گهوه ی وهک سوله یمانیدا، ئیواریکى پایز پۆشتم، چۆل چۆلم دیوه . ئا ئه مه منى هان دا شیعرى (ئىواره ی پایز) بلێم . وه خۆت دهزانى نه باسى سوله یمانى تێدايه و نه باسى کوردیشى تێدايه . به لām ئىواره ییکى پایز بوو که من دیتم شارى سوله یمانى چۆل بوو . ههر ئه مه بوو به باعيسى ئیلهامى وه ی ئه و شیعره بلێم . به لآن من ئه وه به ئیلهام ده بینم . له راستیدا، ده ناسم...

* تو لێره دا بۆ تاکه تێکستى، با بلێن بۆ تاکه شیعرى باس ده که ی . به لām بۆ ده ست پێکردن، به شیعر نووسین، ههر کابراکه ده بیته شاعیر، ئه وه یان چۆن تهفسیر ده که ی؟! - به عه قیده ی من، شاعیرى واقعی ههر ئه و که سه یه که وه کو وێنه هه لگرتک وێنه له شت هه لگرت، بیهاته ناو خه یالێ خۆی و به خه یالێ خۆی بیه پازینتیه وه . به پروای من شاعیرى واقعی که سێکه که له ژيان ئیلهام وه رگرت له ژيانى ئینسانى، له ژيانى ده ورپه رى خۆی . یه کێک له نه زه ریه کانى من له باره ی شیعره وه گوتموه و هیندێ که س ته ئییدى ده کا و هیندێ که س ته ئییدى ناکا، من پێم وایه شاعیر ناتوانى له چوارچێوه ی ده ورپه رى خۆی بچیته ده رى . یانى ئه لئان من شیعرێک له سه ر سویدیکى، که نه مدیوه ، بیلێم، پێم وایه شیعر نییه ، خه یالێکه بۆ خۆم کردومه ... شتیکى بیتامى لێ ده رده چن، به لām وهختیکى من له ولاتیکى ده ره وه ی کوردستان ده مه وئ شیعر بلێم، ته ماشا ده که م کوردستانم دیته وه یاد . ههر وه کو له بیرمه ، له جینگایه کى شاخاوى و به رده لآن و جهنگه لدا، شه ویکى نیوه شه و، من گویم له ده نگى بولبولان ده بوو، لای به یان، کوردستانم هاته وه بیرى، ولاتیکى دووریش بوو له کوردستان، ئه و شیعره م گوت:

به یان نه نگوت و شه و پابرد و من هیشتا خه وم نایه
ده خوێنن بولبول و قومرى، به لām قاسپه ی که وم نایه
خه یال ده مباته جێژوانى شه وانى لاوه تى نه ماما
خه رینگه ی بازنه و خه رخال و به رموورى نه وم نایه

هه رچى کردم، نه متوانى له و موحیته ، له و ده ورپه ره ی خۆم ئیلهام وه رگرم بۆ ئه و شیعره ی گوتموه ، ههر خه یال برده مه وه کوردستان و بازنه و خه رخالێ که کوردیک .

• تۆ پێت وایه بۆچی بووی به‌شاعیر. بۆ نه‌بووی به‌شتیکی تر؟

- به‌لێ... په‌نگبێ ئه‌گه‌ر پێشه‌کی تاریک و پوون بخوێنته‌وه، له‌وێدا نووسیموه، من تا له‌ مه‌دره‌سه‌ی سه‌ره‌تاییدا ده‌مخوێند، هه‌چ پێم وانه‌بوو ئه‌ده‌بیات چیه. له‌ هه‌موو ده‌سه‌کانیشدا هه‌ر وه‌ک یه‌ک بۆم، یانی ده‌رسی پیاوێش و ئه‌ده‌بیشم هه‌ر وه‌ک یه‌ک بوو. به‌لام وه‌ختیکی چوومه‌ حوچه‌ی فه‌قیان بۆ ده‌رس خوێندن، له‌وێ زۆر باسی شێعر و ئه‌ده‌ب ده‌کرا و من له‌ پێشدا ئه‌وه‌ شیفته‌ی کردم بۆ لای شێعر و ئه‌ده‌ب. له‌ پێشدا پێم وانه‌بوو شێعر چیه؟!

پێم وابوو وه‌زنه و قافیه‌یه و هه‌رچی وه‌زنه‌که‌ی له‌بارتر و قافیه‌که‌ی گرانتر بێ، شێعری چاتر ئه‌وه‌یه. به‌لام زۆری پێ چوو تا تیگه‌یشتم، شێعر به‌یانی ئیجساسی شاعیره. وه‌ به‌خته‌وه‌رم که ئه‌غله‌ب له‌ وانی سه‌دی نه‌وه‌د و پێنج له‌و شێعرانه‌ی که له‌و وه‌ختیدا، پێش وه‌ی بزنام شاعیری چیه (نووسیومن) به‌تلان، وه‌ شکر نه‌بوونه به‌لا به‌سه‌رمه‌وه، ئه‌لعه‌نه‌کان، حاشایان لێ بکه‌م!

• ئه‌وانه‌ی که باوکت سووتاندنی...

ئه‌وانه که باوکم سووتاندنی... ده‌ستی خۆش بێ...

• ئێستا، به‌هه‌رحال، ئه‌گه‌ر خۆت ویستبێت یا نا، یه‌کێک له‌ شاعیره‌که‌وه‌ره‌کانی کورد. به‌لام که ئێسته ئاوێ بۆ دواوه ئه‌ده‌یته‌وه سه‌یری شێعری خۆت ئه‌که‌ی، پێت وایه چیت خستۆته سه‌ر شێعر، چی تازه‌ت هه‌تاوه؟!

- له‌باره‌ی قالبی شێعره‌وه پێم وا نییه شتیکی تازه‌م هه‌تا بێته‌ گۆڕێ... وه‌کو بۆ خۆم له‌ جیگه‌یه‌کی دیکه‌شم گوتوووه و ئه‌لعه‌نیش تیکراری ده‌که‌مه‌وه، وه‌ختیکی خه‌یاڵیکی شاعیرانه به‌ربینگم پێ ده‌گرێ شێعر ئازاد ده‌که‌م بۆ خۆی قالب بۆ خۆی بدۆزێته‌وه. من قه‌ت ده‌پێشدا قالبم بۆ شێعر نه‌دۆزیوه‌ته‌وه تا شێعر له‌و قالبه‌دا بێم... له‌به‌ر وه‌ی له‌باری قالبدا ته‌نیا شێعریکی، پارچه‌ شێعریکی که من پێم وایه پێش من هه‌چ شاعیریکی کورد ده‌و قالبه‌دا شێعری نه‌گوتوووه (شه‌نگه‌بێری) یه‌که‌مه، پێم وایه له‌پێش مندا هه‌چ که‌س ده‌و قالبه‌دا شێعری نه‌گوتوووه... با ئه‌وه‌شت له‌پێشدا بۆ ته‌شریح که‌م، که هه‌چ یه‌ک له‌ شاعیره‌کانی مه، قالبیکی نوێیان نه‌هه‌تاوه‌ته‌ گۆڕێ، من ده‌توانم به‌درێژی بۆت سابیت بکه‌م، که مامۆستا گۆران، که ئێمه به‌شاعیریکی نوێ ده‌زانین، هونه‌ره‌که‌ی ئه‌وه‌بوو که‌پاوه‌ته‌وه بۆ وه‌زنی هه‌جایی، که وه‌زنی هه‌جایی وه‌زنیکی فۆلکلۆریکی زۆر کۆنی کورده، یانی که‌پاوه‌ته‌وه بۆ وه‌زنه‌ی.

• هه‌موو وه‌زنه‌کانی گۆران...!؟

- ته‌قزییه‌ن، هیچی نییه له فۆلکلۆردا نه‌بێ... یانی نه‌هه‌موو وه‌زنه‌کانی دیوانه‌که‌ی،
ئه‌وه‌ی پیتی ده‌لێن نوێیه‌که‌ی. ئه‌وی شیعری نوێیه‌که‌ی، ئه‌تۆ توحفه‌ی موزه‌فه‌رییه‌ی چاک
به‌وانه، هه‌موو وه‌زنه‌کانی تێدايه. به‌لام ئه‌و بڕیکێ کورت و درێژ کردوونه‌وه. مامۆستا
گۆران ده‌لێ:

کوردستان گه‌ڕام
دۆلا و دۆڵ پێوام
نه‌ له‌ شار و نه‌ له‌ دی
نه‌مدی که‌س
جوان بێ وه‌ک تۆ
تویت و به‌س
کچه‌ کوردی وه‌ک گوڵ وابێ،
کوردستانی بێ ناوابێ...
بڕۆ ته‌ماشای توحفه‌ی موزه‌فه‌رییه‌ بکه، ده‌لێ:
سه‌د وه‌ستام بۆ بێ
له‌ لای شیرازی
دوو سه‌د شاگرد بێ لای دریازی
کراسی بدروون بۆ بووکه‌ نازی
ده‌بلا ته‌نک بێ، ده‌بلا شلک بێ
بۆ بووکه‌ نازی.

هه‌ر ئه‌و وه‌زنه‌ نییه؟! مولاچه‌زه‌ به‌فرموو هه‌ر ئه‌و وه‌زنه‌یه. مامۆستا گۆران هونه‌ریکی
کردووه، گه‌ڕاوه‌ته‌وه‌ بۆ وه‌زنسی هه‌جایی. ئه‌من ته‌ئیدی ده‌که‌م که‌ ده‌فرمووی ئه‌م وه‌زنه
له‌گه‌ڵ ته‌بیعه‌تی زمانی کوردی پتر پێک ده‌که‌وێ. وه‌ به‌عه‌قیده‌ی من پتریش پێک ده‌که‌وێ.
ئهمینیش عه‌قیده‌م هه‌روه‌ک وی وایه‌ لێره‌دا. ئه‌مما من پێم وایه‌ مامۆستا گۆرانیش، ئه‌و
که‌سه‌ی که‌ پێم وایه‌ قه‌پنی بیسته‌م شاعیری له‌وی چاتری تێدا نه‌بووه‌ له‌ بیرت نه‌چێ،

ئه‌وه ده‌لیل نیه که من نه‌قد ده‌گرم یان باس ده‌که‌م، له ئیراده‌تی من نیسه‌ت به‌مامۆستا گۆران که‌م ناکاته‌وه مامۆستا گۆران، به‌عه‌قیده‌ی من، برپاری خراپی دا له ژبانی خۆیدا، که ده‌فه‌رموئ ئیدی تازه من ناچه سه‌ر قابلی کۆن، پێم وابوو ده‌یتوانی شیعی دیکه‌ی وه‌ک ده‌رویش عه‌بدوللّاش هه‌ر له قابلی کۆندا بلّی و میلله‌ته‌که‌ی ئه‌لعان نیستفاده‌ی لێ بکا. خۆ مه‌حدود کردنی شاعیر ده‌قالبێکدا، یا ده‌ چه‌ن قالبدا، پێم وایه کاریکی ئاقلانه نیه، به‌لّی...

• من پرسیاره‌که‌م ئه‌وه‌بوو که چت هێناوه‌ته شیعی کوردیه‌وه، چیی تازه‌ت هێناوه، تو باسی شه‌کلّت کرد، به‌لام ئه‌ی شتی تر؟!

- چی تازه‌م هێناوه؟! وه‌للّامی... ناخر من بۆ خۆم بلّیم چی تازه‌م هێناوه... به‌لّی شتی تازه‌م هێناوه په‌نگبێ له‌پێش مندا هه‌بوون، شاعیره‌ غه‌ریبه‌کانی کوردستان، که به‌داخه‌وه هه‌ریه‌که‌ی که‌س نازانێ له‌ کوێ مردوون، وه‌ک حاجی قادر یا وه‌ک نالی، که باسی ده‌ردی غه‌ریبه‌تیان کردووه، به‌لام من پێم وایه زۆر نوێترم له‌وانه له (نالّی جودایی)دا باسم کردووه... په‌نگبێ، بێ ته‌ئسیر نه‌بووین شیعی به‌هاره‌که‌ی حاجی قادر یا شیعه‌که‌ی نالی بۆ سوله‌یمانی ناردۆته‌وه، په‌نگه ئه‌وانه هه‌چیان بێ ته‌ئسیر نه‌بووین ده‌میشکما جوولّه‌یان کردبێ، به‌لام منیش ده‌ردی غه‌ریبه‌تی خۆم له نالّی جوداییدا پێم وایه زۆر چاک ته‌شریح کردووه. ئه‌وه شته نوێیه‌که که من هێناومه. زۆر شتی نوێی دیکه‌شم هه‌یه که نازانم، ئه‌لعان له‌وه‌خته‌یدا، نه‌کتبیم له‌پێشه و نه‌چی... بۆ خۆم ئه‌لعانه‌کانی، بیر ده‌که‌مه‌وه و هه‌چ ناتوانم شیعر بلّیم، چونکه هه‌رچی ده‌بوو بیلّیم گوتومه، وه‌ختیکی من گه‌رمه‌شین ده‌لّیم بۆ شه‌هیدیکی کورد، ئیدی تازه هه‌رچه‌ند ده‌که‌م له‌وه‌ی چاتر ناتوانم، پێم وایه، بلّیم.

• له‌وه‌ گه‌رمتر...

- له‌وه‌ گه‌رمتر ناتوانم شین بگێرم... وه‌ختیکی من باسی به‌هاری کوردستانم کردووه، پێم وایه ئیدی نه‌ققاشیه‌که‌م کردووه له به‌هاری کوردستان، له‌وه‌ی چاتر ناتوانم تازه نه‌ققاشی بکه‌مه‌وه. وه‌ختیکی باسی ته‌بیعه‌تی کوردستان ده‌که‌م... هه‌موو... ئیدی لیم بپاوه، وشه‌م لێ بپاوه. تازه چی دیکه بلّیم؟! هه‌رچی بیلّیم تیکراری موکه‌په‌ره. وه‌ له‌وانه‌دا به‌عه‌قیده‌ی من، نوێ... شتی زۆر نوێم هێناوه... نوێیان تیدا هه‌یه.

• باش بوو باسی زمانه‌ت کرد، که ده‌بوو زووتر بتگوتایه، به‌لام وا دره‌نگتر باست کرد. نیسته زۆر که‌س پێی وایه تو له زماندا زۆر شت تازه کردۆته‌وه، یانی ئه‌و زمانه

شیعرییهی که تۆ بهکاری دههیتی، چ وهکو وشه، وشهیی ته نهایی سه به خۆ وهری بگری، چ وهک ده برپین. هه ندی ده برپین هیه، پاسته، کۆمه لئ وشهیی ئاساییه و له ناو خه لکا هیه، به لām که به شپۆه یه کی تازه پتکه وهت نا، ده برپینکی تازهش دروست دهکا. تۆ نه وهت زۆر وه ستایانه کردوه. به لām نه مهت چۆن کردوه؟ نه مهت چۆن بۆ دئ؟!

- نه وه هۆی نه وه بوو که من بپچوه لادینی بووم، وه زانیومه نه وه وشهیه خه لکی نه خوینده وار له لادیدا چۆنی به کاری دینن. وه ختیکی من له لادیدا ده ژيام زیاتر شیعره کانی خۆم له پێشدا بۆ پیرۆژنیک ده خوینده وه تا بۆ پۆشنی پێکی بخوینمه وه، بزانه زمانه که م چاک پتکه وه هاتوه، یان نه. و من لێره دا مه منوونی دینشیینی خۆم بووم. یه کیک له شیعرنا سه کانی مه هاباد له باره ی مندا ده لئ: هیمن شاعیر نییه، شیلاناولی کردویه ته شاعیر. به لئ من له شیلاناولیه کدا ده ژيام که هه ر چی له شیعره کانه دا هیه، له وێشدا هیه. ئاو هه لدیر ده لئ، نازانه چ ده لئ، نه وانه هه موو له دتیه کدا هه، دیومن. نه و گولانه ی که باسیان ده که م له نێو شیعره کانی خۆمدا، هه موو له دتیه کان هه ن و من عه قیده م وایه نه گه ر براهی کی زه وقی شاعیری هه ی، به قه د من گه ریده با، کوردستانی گه رابا، نه ویش ده یوانی وشه کان وا جیبه جی بکات. نه لعان من، نووسه ریک که ره نگین تۆش بیناسی و هه ر له و ولاته ش بئ که تۆ لئی، دیم، نووسینیکم دیوه، نه و وشانه ی که من له شیعره ی خۆمدا به کارم هیتاوه، نه ویش به کاری هیتاوه. نه و به کاره ی تانه ش هه ر نه وه یه عه رزم کردی، دتهاتی به کاری دینن. مامۆستای من دتهاتی بووه.

• له پرسیاریکی پێشتردا باسی ناله ی جوداییت کرد. هه لبهت به لای منه وه، ره نگه به لای زۆر خه لکی دیکه شه وه، وهک نه و پۆژه ش بۆم باس کردیت، تۆ نه گه ر ته نیا ناله ی جوداییشت هه ی، به سه ته. به لām ناله ی جودایی چۆن دروست بوو، یانی بلێین به ره می ساتیکی عاتیفی بوو، به کورتی چیرۆکی نه و شیعره خۆی چییه؟

- ره نگین بریک گران بئ به لām باوه پم پئ بکه نه م شیعره وهک برووسکیک به میشکه دا هاتوه و له ئانیکیشدا که من هاواریک بۆ غه ربیی خۆم بکه م. نه ویش، به لئ، عیله تیکی هه بوو. من له به غدا یه کی گه رمی هاویندا، به تاقی ته نئ، له گه ل یه ک دوو ره فیتی زۆر فه قیر به جی مابووم و ره فیه کانه ی دیکه م، که نه و ده می له به غدا ده بوون، هه مووی چوو بوونه نه وروپا بۆ گه ران، منیان له به غدا یه جی هیشته بوو. وه ره فیه کانه ی له به غدا یه شم په یدا کرد بوون، کورده کانی عیراقی، نه ویش هه موو وه شاخ که وتبوون. من به ته نئ مابوومه وه. نه و غه م و داخ و ده رده وهک برووسکیک ده یه ک پۆژدا به میشکه دا هات، به لām بۆ ساز و په رداخ کرد نه که ی شیعره که ماوه یه کی زۆری توول کیتشا.

• یه که م جار که نووسیت، هه موویت نووسی؟

- نا هه مووم نه نووسیوو، به لام ته قریبه ن، ده توانم بلیم ئیسکلێته که م دارپشتوو، به لام دوایه زۆری پێدا هاتم و چووم و، ئیستاش بپروانا که م که هه مووی به دهستی خه لک گه ییبی. با ئه وه حه قیقه ته بلیم، ئه گهر من له وه خته یه دا که خه یالی ئه م شیعره له میشکدا هه بوو، ئه گهر من مه سنه وی مه وله ویم له ئیختیاردا با، په نگ بوو ئه وه شیعره به وجود نه یه، ئه گهر مه سنه ویم خویندباوه ...

• ئه وه که ف و کو له .

- ئه وه که ف و کو له م ده نیشته وه . هه ر ئه وه نده شیعره م له بهر مابوون که له وی ئیستینادم پێ کردوون ...

• به کارت هیناوه ...

- به کارم هیناون ... ده نا مه سنه ویم ده ئیختیار دابا ئیدی که ف و کو له که م ده پۆی . ئه وه م بیستوه که ده لێن به مامۆستا گزانیان گوت، گوتیان: بۆ شینت بۆ په فیک حیلمی نه کردوه، بۆ ئه وه پیاوه گه وه ؟ گوتی: وه ل لا گریام . له بهر ئه وه ی هه ست و که ف و کو له که م بوو به فرمیسک، نه بوو به شیعر . من بپوام به وه حه قیقه ته هه یه که ئه گهر پیاو بۆ شتیک گریا، ئیدی شیعی بۆ ناگوتی .

• ئه م باسه ی که ده یکی زیاتر پیاو بۆ ئه وه پائه کیشی که بیه ره ته کنیکی شیعر نووسین بکاته وه، چۆنی ده نووسی ... یانی که ف و کو لیک دیت، جاری وا هه یه به خویندنه وه ی مه ولانا یه ک ده روا هیچی لێ نامی نیتته وه، جاری واش هه یه به گریانی قه ره بووی ده که ی ...

- به لێ ...

• به لام جاری وا هه یه ئه وانه هه چیان دادت ناده ن، ده بی بینووسی ...

- ده بی بینووسی ...

• ده مه وی زیاتر له وه تن بگه م، ته کنیکی نووسین لای تۆ چۆنه ؟! ده نووسی و چاکی

ده که ی؟! ده نووسی و وه کو خۆی ده یه یلێته وه، چۆنی ده نووسی؟!

- به لێ ... من له پێشدا که ف و کو له که م دینمه سه ر کاغه ز ... به لام زۆر که س وا بووه ئینتیقادی لێ کردووم که تۆ زۆر ده ست له شیعی خۆت ده ده ی . من تا جیگا یه ک که لێ بیزار ده بم هه ر ده ستی لێ ده دم، هه ر که لیمه ی ده به مه پێشه وه، ده یه یتمه پاشه وه، قافییه ی جوان ده که م، قافییه ی نا هیلم، نازانم ... یه کێک له په فیقانی قه دیدم، که په نگین ئه لمان، ئه وه ده عیه ی نه هینن من به په فیک بزانی، ده یگوت جاری وا هه یه تۆ شیعی خۆت

خراده‌که‌ی. هینده‌ی ده‌ست لێ ده‌ده‌ی، خرای ده‌که‌ی. من به‌خۆم نیه ناتوانم ده‌س له شیعری خۆم نه‌ده‌م. پێم وایه، بۆ خۆم پێم وایه چاکه ده‌که‌م، خه‌لکی واش هه‌یه پێم ده‌لێن خراپی ده‌که‌ی. زۆری ده‌س لێ ده‌ده‌م، به‌لام...

• پیاو که «له‌کوێهه بۆ کوێ» که‌ت ده‌خوینێته‌وه و، ئه‌و پێشه‌کییه‌ی که بۆ تاریک و رووت نووسیه، یان ناله‌ی جوداییه‌که‌ت ده‌خوینێته‌وه، وا هه‌ست ئه‌کا تۆ زۆر له‌ ولات دوورکه‌وتووێته‌وه... یانی وه‌ک بڵێی هه‌زاران میل که‌وتۆته‌ نیوان تۆ و ولاته‌وه، کوردستانه‌وه... به‌لام له‌هه‌ر لایه‌نێکه‌وه لێکی بده‌یه‌وه، تۆ له‌ کوردستانی عێراق بووێته، نه‌ک ته‌نیا له‌ عێراقی عه‌ره‌با، که‌ ئه‌وه‌نده هه‌ست به‌غریبی بکه‌یت. ئه‌ی بۆچی ئه‌و هه‌سته‌ی کوردستان وای لێ نه‌کردووی که که‌متری بکاته‌وه با بڵێین ئه‌وه‌نده هه‌ست به‌غریبی نه‌که‌ی، وه‌ک پیاو له‌ شیعره‌که‌ و له‌ پێشه‌کییه‌که‌دا ده‌ییین؟!

- وه‌للاهی، کاکه، من به‌راستی با ئه‌و هه‌قیقه‌ته‌ بڵێم، من نه‌ ته‌نیا له‌ کوردستانی عێراق هه‌ستم به‌غریبی نه‌ده‌کرد، به‌لکه‌ پێم وابوو له‌ ماله‌ خۆم. وه‌ به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر ده‌چومه‌وه شاره‌کانی کوردستان، ئه‌وه‌ زۆر ده‌ردی غوریه‌تی له‌ مندا ده‌کوشت. به‌لام عاتیفه‌ی ژن و منداڵ... من شاعیریکی ره‌به‌نی وه‌ک حاجی قادر نه‌بووم... تاقانه‌یه‌کم به‌جێ هێشتبوو که زۆرم غه‌م بوو... دیاره هه‌ر کورپه‌ کورده‌کانم زۆر خۆش ده‌ویستن، به‌لام جێی وییان بۆ پر نه‌ده‌کره‌وه. خوشکم به‌جێ هێشتبوو، برام به‌جێ هێشتبوو... ئه‌وانه‌ش... پیاو با زۆر درۆزن نه‌بن، هه‌رچی کورپه‌ کوردیکم زۆر خۆش ویستبێ، پێم وانییه‌ به‌قه‌د کورپی خۆم خۆش ویستبێ. به‌لام ئه‌و شیعرانه‌ی که زۆریان بۆنی غریبی لێ دێ هه‌ر ئه‌و شیعرانه‌ن که من ده‌سالی ۷۴-۷۵ دا کوتوومن... ناویرم... بۆچی به‌نیو بڵێم... ته‌نیا موسه‌کینیکی هه‌مبوو، ناوه‌که‌ی نا به‌م، کابرایه‌ک بوو، کوردیکی که پێم وایه نه‌ویزابوو بجێته‌ شاخی، ده‌نا کێ هه‌بوو نه‌چوو بێته‌ شاخی...

• ناوی مه‌حمود زامدار بوو.

- به‌لێ... وه‌للاهی... ئیدی ئه‌وه‌ تۆ ده‌یڵی... ده‌چووم ده‌ردی دلێ خۆم له‌کن ئه‌و که‌سه‌ی هه‌لده‌پشت. به‌لێ مه‌حمود زۆری زه‌ره‌ر له‌ خۆی دا، ئه‌گه‌ر مه‌حمودیش له‌ شاخی بایه‌ شیعری چاتریشم ده‌کوت... پۆڤێ ده‌چووم له‌کن وی خۆم ده‌خافلاند... ئه‌و مه‌له‌وونه‌ نه‌یده‌هێشت ببێته‌ شێعر (پێ ده‌که‌ن). با خاتره‌یه‌کی خۆشی خۆم و مه‌حمودت بۆ بگێرمه‌وه. پۆڤیک له‌ یه‌کیه‌تی نووسه‌رانی کورد دانیشتبوو... مامۆستا عه‌بدوڵه‌زاق بيماریش له‌وێ دانیشتبوو، بۆ خۆشی له‌وێ بوو... سێ چواریک له‌و بيمار و نازانم زامدار

و شتانه له‌وێ بوون. ئه‌و کابرایه‌ ده‌ستی کرد به‌که‌رنامه‌ خوێندنه‌وه‌ی. ده‌پیش هه‌موو شتێکدا گوتی: که‌ر گیانه‌له‌ریکی هه‌یمه‌... کوپه‌ گوتم، هه‌تیوه‌ بۆ هه‌زار نییه‌، بۆ زامدار نییه‌ (هه‌موو پێ ده‌که‌ن)، ئاخ‌ر، بۆ به‌یمار نییه‌، بۆ هه‌ر هه‌یمه‌...؟! یه‌کجار زۆر خه‌ج‌اله‌ت بوو (هه‌موو پێ ده‌که‌ن).

• به‌شێکی زۆری ته‌جروبه‌ی غه‌ریبه‌ت پێوه‌ندی به‌ ماوه‌یه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ له‌ عێراق، یا له‌ کوردستانی عێراق بووی... ئیستا ئه‌و ته‌جروبه‌یه‌ چۆن ده‌بینی؟!

- مولاچه‌زه‌ به‌رموو، شیع‌ره‌کانم تاریخیان هه‌یه‌. من ئه‌و موده‌ته‌ی که‌ له‌ کوردستان بووم، له‌ ژێر ناپاڵم و تیزابی دوژمندا بووم، یه‌ک شیع‌رم نییه‌ که‌ باسی غه‌ریبه‌ی تێدایه‌... مه‌ته‌ریزی شه‌په‌م له‌ شه‌پدا گوتوه‌، به‌لام ده‌لێم ئاواره‌نیم، وا ده‌زانم له‌ مالم... به‌لام ناپه‌حه‌تیه‌کی من هه‌ر ئه‌و وه‌خته‌ بوو... ئه‌گه‌ر تاریخی شیع‌ره‌کانم بخوێنه‌وه‌، هه‌ر ئه‌و وه‌خته‌یه‌ که‌ من هه‌ست به‌ غه‌ریبه‌ی ده‌که‌م، که‌ له‌ به‌غدا به‌ته‌نێ به‌جێ ما‌بووم...

• که‌وابێ ئه‌م غه‌ریبه‌یه‌، ئه‌م غه‌ریبه‌ته‌ی لێره‌دا باس ده‌کری، غه‌ریبه‌تی زمانه‌، یانی پێوه‌ندی به‌ زمان و فره‌هه‌نگه‌وه‌ هه‌یه‌، فره‌هه‌نگی نه‌ته‌وايه‌تی میله‌ته‌ی... به‌ئێ...

• یانی تۆ غه‌ریبه‌یه‌که‌ت زیاتر له‌وه‌ دا‌بوو که‌ له‌ ولاتی‌که‌دا بووی، له‌ پووی زمانه‌وه‌ له‌ پووی فره‌هه‌نگه‌وه‌ لێیه‌وه‌ دووری... وا نییه‌؟!

- به‌ئێ... ئه‌وه‌ کامیله‌ن وایه‌... من که‌ نێزیک به‌... نازانم ده‌ ساڵ... یا هه‌شت یا تۆ ساڵ له‌ به‌غدا مام، وێستا ئه‌وه‌نده‌ عه‌ره‌بی فێر نه‌بووبووم که‌ بتوانم ئیحتیاجاتی پۆژانه‌می پێ په‌فیع بکه‌م. دیاره‌ ئه‌وه‌ش موحتاج نه‌بووم. پاستیه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو که‌ ده‌متوانی هه‌میشه‌ به‌شی ئه‌وه‌نده‌ کوردیک په‌یدا‌که‌م که‌ ئه‌گه‌ر قاتی‌ک بکرم ببێته‌ دیلمانج و بۆم بکری. ده‌نا پێم وانییه‌ هه‌ینده‌ش نازی‌ره‌ک بم که‌ زمان فێر نه‌بم... به‌لام... وه‌لا‌های ئیستعدادی زیان فێربوونی‌شم که‌مه‌... ها... ئه‌وه‌ت پێ بلێم وه‌دوايه‌ به‌پاستی من نه‌مه‌وه‌یست ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیش فێربیم، چونکه‌ ته‌ماشام کرد‌بوو که‌ قه‌ت نابمه‌ ئه‌دیبیکسی چاکی عه‌ره‌ب، ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی، ئه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بی بخوێنه‌وه‌، یا نووسینی عه‌ره‌بی بخوێنه‌وه‌، مه‌گه‌ر خه‌به‌ری‌ک زۆرم ئیحتیاج پێ بووین، خۆم عه‌زیه‌ت دا‌ین، ده‌نا قه‌ت گو‌ف‌ار و شتی وام نه‌ده‌خوێنده‌وه‌. عیله‌تیشی ئه‌وه‌یه‌ که‌ بۆ خۆت ده‌زانی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی چه‌ندی زه‌ره‌ر له‌ زبانی کوردی داوه‌. با حه‌قیقه‌تیک بلێم، دیاره‌ ئه‌و ده‌می من نووسینه‌ کوردیه‌یه‌کانی عێراق زۆر ده‌خوێنده‌وه‌. تا له‌ کوردستان ده‌بوون، به‌ئیستلا‌حی ئێره‌ ده‌بیرستان، یا به‌ئیستلا‌حی

که و تږوه ته بهر لیکږلینه وه و ښتقاد. من پټم وایه لهو شیعره یدا زږر شتی نوټم هیڼاوه ته
گورږ. که له پټش مندا هیچ شاعیر ټکی کورد لانه قل نه یکو تبت. من ده لټم:

لهو ده مه یدا گر ده گرئ مهیل و تاسه
لهو ده مه یدا ټیک هه لده نگوون هه ناسه

پټم وایه «ټیک هه لده نگوون هه ناسه» په نگبت ښو ته عبیره زږر که م بټ له شیعری
شاعیرانئ که من بیانناسم. ښو ش هه نه وعیک له دهرده غوربه ته که م... به لټ... جوانی
له هه موو شتیکی دی... جوانیش په کیک بووه لهو شتانه که منی هان داوه بږ شیعر
گوتن... جوانی ته بیعت... دیاره پتر له جوانی ته بیعت، جوانی ښنسان... ښنسان
جینسی موخالیف.

• تو بلټی لټره باسی ته عبیرت کرد... لهو ده مه یدا ټیک هه لده نگوون هه ناسه...
- به لټ...

• ښمه ښه گر به راوردی بکهی له گه ل ښو دهر برینه ښساساتی هی که له نالهی
جودا ییدا باسټ کردوه، ښو هیان زږر به ناشکرا پټوه دیاره که زیاتر شتیکی ښساساتی به
و په گه زتیکی ماددی تیدا به دی نا کرئ. به لام «ټیک هه لده نگوون هه ناسه» شتیکی زیاتر
ماددی نیشان دده. ښمه به پهنی تو، دوو ته جره بهی جیاواز نیشان نادا؟!

- با... با... به لټ... به لټ دوو ته جره بهی جیاوازه. به عقیدهی من لټره مه حروومی به ټیک
دیکه نیشان دده، له وئ مه حروومی به ټیک دی. ښدی پټم وایه زوریش شکا فتر نه لټم... (پټ)
ده که نئ... چونکو هه ماچی که سوله یمانیان تیری نه ده کردم به ته نیا (پټ ده که نئ)...
چونکو باوکه نه بوو... وهک عه رزم کردی، ماچیان نه دده به شاعیره لاهه کان، ده یاندا به من،
چونکو پټیان و ابوو بټ ټازارم (پټ ده که نئ). بټ ټازار نه بام بږ ده یاندا (پټ ده که نئ)...
نازانم تو ښو شیعره ی منت دیوه، که خه لک په نگبت زوری فکر لئ نه کرد بیت هه:

وهه ماچم دهیه ماچی خودایی
که یټزارم له ماچی سینه مایی

لټره دا ماچی سینه مایی ښو ماچانه که وهکو بابیک ښو خه لکه منیان ماچ ده کرد...

پیم وایه ماچی بابانه بوو (پن دهکهن) کردومه ته ماچی سینه مایی...

• جگه له دهریه دهری جگه له خۆشه ویستی نیشتمان، دیاره ئافره تیش پۆلئیکی زۆری له شیعری تۆدا ههیه... تۆ چۆن سهیری ئافرهت دهکهی... به لای تۆوه ئافرهت بۆ شاعیر دهبن چی بن؟

- پرسیارئیکی زۆر گرانه، پهنگه گوئیان لئ بن (پن دهکهن) به لām چ بکه، دهبن جوابت بدهمهوه. من پیم وایه ئافرهتیک به پاستی بۆ ئینسانیک... یا ژنیک... من که لیمه ی ئافرهتیشم قبولئ نییه، له بیرت نه چن، پیم وانیه له «خودای جوانی» پا هاتبن، پیم وایه له (عه ورت) ی

• منیش له م کاغه زه دا ههردوو وشه که م نووسیوه...

- به لئ... با تۆ خواکه ی ئیمه بریک له سه ره ی بپۆین... کیشم زۆر له سه ره ی بوو، ده مکو ت ئافرهت «عه ورت» که له ئه ده بیاتی فارسیدا هه و قو لعه ده به کارهاتوه، به مانای ژن و مندال، به مانای... هه ره م... یه عنی ئه م که سانه ی که نابن خه لک بیانین... که و تۆ ته زمانی کوردییه وه. له کوردستانی ئێراندا ته نیا ئه و که سانه ی پێیان هه ییه باسی ژنه کانیهان بکه، ئه وان بانگی ده که ن ئافرهت... ده نا ئه گه ر ناوی ژنه که ی بویری بلن: فاتم، ئایش، نازانم... گوئن... چی... نالئ ئافرهت، ئیدی بانگی ژنه که ی ده کا.

زۆر سه هیره... پۆزئیکی ده گه ل یه کیک له مامۆستا کان کیشم بوو. ده یکو ت ژن به مه رحه له یه که له ژیا نی ئافرهت ده لئ ن که کچئتی نه مئین... گوتم یانی ئه گه ر که سی ک بچئته هه مامی ژنانه، هه تمه ن ده بن کچایه تی نه مابن (پن دهکهن)... یا کا برایه که که ده لئ که وشای ژنانه ده فروشم، ئیدی ئه مه هه ر ده بن به کچی نه فروشن... نا وانیهیه... ژن که لیمه یه کی دژی پیاوه. که و ابوو ژن هینده ی که لیمه ناسکه، هینده ش بۆ خۆی له لای من ناسکه... به لām به و حاله وه به لای منه وه موخته په مه. یانی ئه وه نده به لای منه وه موخته په مه که ده گه ل ئه و هه موو خۆشه ویستییه ی من ده گه ل ژن هه یه، خۆت له من باشتر ده زانی، یازده سال من دهریه دهر بووم، ژنئیکی دیکه نه هینا، چونکو پیم وابوو ژنیک بۆ ئینسانیک به سه. ده نا پیت وانه بوو ئه من له و کوردستانی عێراقه پیریزنیکم وه گیر که وئ...

• ئه گه ر به (سیغه) ش بوایه...

- (پن دهکهن)... ئه گه ر به سیغه ش بوویا... به لئ...

• ئه وه پاشان دیمه وه سه ره ئه و باسه... به لām شتیکت باس کرد که تۆ وا دیاره ئه وه ی

خۆت له بیر چۆتهوه. ئهوه سه رهتا دور و درێژه ی تاریک و پوونت نووسیوو، له یهک شوینا باسی خێزانه که ی خۆت به ناو نه کردبوو... دوا بیش له سه ره ئه وه په خنه یان لێ گرتی...

- به لێ

• ئه وه چی بوو...؟

- عه رزت ده کم... من له وه په خنه دا جواب داوه ته وه، ده لێم ئه وه پاشماوه ی ژیا نی چینه یه تی بووه که ته ئسیری کردووه له مندا و به ئسیتلا حی فارسی، نازانم به کوردی بلێم چی، (ناخودا گاه) من باسم نه کردووه، دوا یه له مه قاله یه کی بجو کدا مه عزه ره تم خوا ستووه...

• ده لێ «نه چووه بجێ»...

- نه چووه بجێ... به لێ... به لێ... ئه وه پاشماوه ی... جا ئه لعان که ئه وه له مندا نه ماوه... ئسیتاکه زه مان وای کردووه پێک گه یشتووینه وه، دیسان هه ره له شارێکی غوریه تین ئیدی...

• به لێ...

- ئه گه ر من جاریکی به موی کۆمه کیکی... وه کو ده زانم ئه تۆ له ئه وروپا یه... په نگبێ... به ماله خۆت بکه ی... ئه گه ر من به موی... ئه و مال ده مالن، بلێم بیده به من بپێک گه سک لێ ده م، ئه و پاشماوه ی چینه یه تی تیدا ماوه، ده لێ تۆ چۆن کاری ژنانه ده که ی؟! (پێ ده که نی)... ده نا من پاشماوه ی چینه یه تی تیدا نه ماوه...

• باشه... ئه گه ر وابێ باشه... به هه لسو که وت له گه ل ژندا، بابلێن بۆ شاعیری ک... پیت وایه له پێگه ی دلدارییه وه پیاو با شتر ژن ده ناسن، یا ژن هه ره وه کو خۆی له ته بیعه تدا هه یه...

- وه لّاه ی، کاکه، من وه کو کوردیک تووشی ژن بووم. بۆ خۆت ده زانی داب و پوسوومی کوردی، دلدارییه کی... دلدارییه که ش هه ره مه حدوده، وه کو ئه و دلدارییه ی که ده زانم ئه تۆ ده لێ چی... و من به و شکافته یه بلێم... وه لّاه ی پێم وایه، پیاو ته نیا وه خفیک ده توانی ژن ده رک کا، که ئیزدیواجی کردبێ، یانی ژنی هه بێ، ئه و ده می ده توانی ده رکی کا... پێم وایه له دلداریدا پیاو به توانی ئه و ته جروبه ی بپته ده ستی وه کو ژنداریک هه یه تی... عیشقی ک، ئه وینیک یا عیشقی ک پایه داره که ئه خلاقیشی له گه ل بێ. گوا یه... ئه گه ر تۆ سه یری دیوانه کانی من بکه ی، من له سال ی ۱۳۲۵ ی هه تاویدا ژنم هینا وه...

ئه گه ر تاریخه کان به ی زاینی بلێی... که ده که نه ته قریبه ن چل و شه ش، ۱۹۴۶ من

ژنم هښاوه. نه گهر ته ماشاي تاريخی شپټره کانم بکې، شپټره دلدارييه کانی من هه موو
پاش ژن هښان گوتراون، نه وانی که تام و بوييه کيان هه يه.

• که واته بڼ کټ وټوون... ۱۹

- که واپوو زږی شايی به خځ دهېن، قسه کانمان تونده (پې دهکهنې)... که واپوو پېم
وا نيه بڼ شتيکی دیکم گوتېن...

• هه ندې بيروپای جياواز له باره ی پټوه ندی ژن و پياووه هه يه، سيکس به رده وامي
دلدارييه، لووتکې دلدارييه يا دلدارييه، يا دلداري له گه ل سيکسدا ده مرئ... تر چونی
ده بينی؟ ۱۹

- من پېم وایه دلداري له گه ل سيکسدا په روه رده دهېن و ده پواته لای سه روو...

• يانی به لای ټووه لووتکيه؟ ۱۹

- به لای منه وه، به لڼ، لووتکيه... من زږم بړوا به عيشقی نه فلاټوونی نيه.

• نه م جاره له و گشتييه وه ديمه وه سر ټوژن تاييه تيتړ، ده رياره ی ته جروبه ی خوت.
دایکی سه لاج، با بلټين خيزانه که ت بڼ تر چي ده گه يه نې؟ ۱۹ نه من ناویم له بير نيه...

- نټوی ټاييشه... به لڼ...

• به لڼ...

- وه للامی له هه موو که س خوښه ويستترمه له ژياندا، بڼ نه ولا و نه ولا، با گوښی

لڼ نه بڼ...

• بڼ نه ميان گوڼی لڼ نه بڼ ها... ۱۹

- به لڼ گوڼی لڼ نه بڼ، زږ غورور ده يگرئ (پې دهکهنې)... با غورور نه يگرئ...
به لام به لای منه وه له هه موو که س بڼ من خوښه ويستتر بووه له ژينمدا... و نه لعانیش
ته حه ککوميکی که گالته م به گيانی خوم کردووه له ته وای ژيانمدا، ده گه ل زږ مله وپی
گوره دا موباره زم کردووه، خه باتم کردووه، له موقابیلی ويدا، نه لعان، زږ بڼ ده سه لاتم.
له حالی حازدا زږ بڼ ده سه لاتم... به پاستی ده بڼ له سه رم بکه نه وه (پې دهکهنې).

• په نگه هر تر وانه بی... ته جروبه ی تر... نازانم ټپوه چند سال بوو يه کتان
نه ديپوو؟ ۱۹

- ټپمه... پتر له ده سال و نيو...

• به لڼ...

- ده لڼ که نازم حیکمه ت... نازم حیکمه تیش ته جروبه يه کی وای هه يه...

• بەلن... دواى، وابزانم، يانزده يا دوانزده سال كە مونەووەرى بىننیهوہ... ژنەكەى...
- بەلن...

• ھەمووى ھەر چوار مانگ لەلاى ماہوہ... نارديیەوہ... ئیدی نەشیدیيەوہ... تۆ
چۆن بووى؟

- وەللامى... من پىم خۆش نىيە تازە لىك جوئ بىنەوہ... تا ئەوہى پى دەلن مەرگە
و ھادىموللەزات (ھادىم اللذات) لە يەكمان جوئ نەكاتەوہ، پىم خۆش نىيە، لى جوئ
بىمەوہ، پاستىيەكەى ئەوہى. بەلام بەپاستى وەكو من، پاش گەرانەوہشم ئىتر شىئەرى
دلدارىم نەگوتووە و ھەر مانانىشى نەماوہ بۆ من و پەنگبى بپانى كەلىماتە. يانى، بەپاستى
كەلىمەم بۆ جوانى لەدەست چوو. ئیدی ھىچم نەماوہ پى بلن. پەنگە ئەوہش مەسەلىك
بى، كە ئىتر من چ بلن... من كەلىمەى كلاسكىم لەبارەى شىئەرى كوردیدا پى غەلەتە،
بەلام لە شىئەرى ئەو پۆژەدا ئەوہى من لە بارەى ژندا دەلن:

بەپىشى بۆزەوہ سوجدەى دەبەم من بۆ جەمالى تۆ
ئەدى بۆچى دەيانگوت دار كە پىر بوو تازە دانايە

تازە ئیدی تەماشادەكەم شتى وا لەتيفم نايەتەوہ خەيال و لەبەرەوى دەستم لى
ھەلگرتووە... بەھەزار زەحمەت توانىومە لەو بەینانەدا شىئەرىك لەسەر ھىجابى ئىسلامى
بلن كە پىم وایە شىئەرىكى خراب نەبى، ئەمما لەبەرم نىيە ئەلەان بۆت بخوینمەوہ.
• ئەمە پىاو بۆ پرسىيارىكى تر پادەكیشى... بەلام مەبەستم تۆ خۆت، وەكو مام
ھىم، نىيە. بەلكو شاعىر بەگشتى، ژن ھىتان بەلاى تۆوہ چۆنە، يەنى شاعىر دەبى
ژن بەپىنى؟

- وەللامى، كاكە، ئاخىر وەكو عەزىم كردى، من پىم وایە ھىندى كەس، دەگەپمەوہ بۆ
پرسىيارەكەى تۆ، ھىندى كەس پى وایە ئەگەر ژنى ھىتا دادەمركى و ھىندى كەس... من
بۆ خۆم ئەگەر ژن ھىتا بومە شاعىر، بەلام نازانم خەلكى دىكە چۆنە؟

• تۆ پىت وانىيە مامۆستا گۆران پاش وەى دايكى پووناكى بوو (دەبى مەبەستى دايكى
ھىزۆ بى، نەك دايكى پووناك ف.ش) ئیدی شىئەرى دەربارەى جوانیدا كەم كوتووە؟
- جوانترىن شىئەرەكانى ئەوانەن كە لە بەینى ژن ھىتانەكانى و دواى ژن ھىتانەكانى
كوتونى...

گوتوویه تی...

به لئی...

• نازانم، چونکو تاریخیان نییه... به داخه وه شیعرى مامۆستا گۆران عه ییپکیان هه یه که پیاو نازانن... بیستوووه ژنه عه ره به که ی زۆر جوان بووه، من که نه مدیوه. پیت وای نییه دامرکابن پاش وه ی ژنه عه ره به که ی بووه؟!

- وه لّاهى، وهک تۆیش باست کرد، نازانم، یانی له به رنه وه ی تاریخه که ی پتوه نییه، پیاو نازانن...

• به لئی... به لّام من شاعیریک ده ناسم، ئه لعان ده توانم لیره باسی بکه م، ئه ماما پیم خوش نییه له زمان منه وه، ئه وه بکو ترئ بۆ خۆت قسه ی له گه لّ ده که ی. ئه من پیم وایه مامۆستا هه ژار له گه لّ ژنی هینا ئیتر شیعرى جوانی نه گوت. له گه لّ ژنی دووه می هینا شیعرى عاشقانه ی جوانی نییه... به لئی، له به ره و موکریاندا، که دووربوته وه، بۆ ماوه یه که ی له براژنم دووربوته وه، بریک شیعرى عاشقانه ی جوانی تیدا هه یه، که ئه ویش بۆ ماوه یه که ی موخته سه ره بووه. یا له بابا هه ژاری موکریاندا بریک عاشقانه شیعر ده لّ، به لّام تۆ پیت وای نییه زۆریان ته قلیدین؟!

- وایه... پاسته...

• به لئی...؟!

- پاسته وایه

به لئی... و من له بیرمه که هه ژاریکی زۆر مندالّ پيش وه ی په نگبئ ئه و شیعرانه ی له ئاله کۆکدا بّلاو بووبه وه، پيش وه ی ژن بئینى ده ی توانی شیعرى عاشقانه بّلی...

چاوت که گۆشه داره وه کو پۆژی نیشتمان

پیدا ده کا هه رایه کی له و کورد هواریه

ئه و شیعره ی زه مانى زۆر مندالّی مام هه ژارییه، زۆریش جوانه. ئه وه مه ربووته به ئه و پۆژه ی که له پشتی گۆفاری نیشتماندا چاپ ده کرا، ته ماشا ده که ی ئه و شیعره ی زۆر جوانه...

• وایه...

- به لئی...

• ئەم دوو سىن پرسىيارەى دواى ھەستىكى وا بەپىياو دەدات، ھەكو بلىى شاعىر، كۆمەلىن قانۇن ھەيە كە دەىگىرتەو، يا كۆمەلىن چوارچىو ھەيە كە تەنبا بۆ شاعىرە و پەنگە بۆ خەلكى تر نەبىن. من بەش بەحالى خۆم ئەوئەندە باوھەم بەو ھەيە نىيە قانۇنى تاييەتى ھەبىن بۆ شاعىر، كە خەلكى دىكە نەگىرتەو.

- بەلىن...

• بەلام، بەھەرچال، دىسان يەك دوو پرسىيارى لەو بابەتەت لى دەكەم. بەلاى تۆو پىوھەندى نىوان شاعىر و ئازادى چىيە و... چۆنە؟ پەنگە وا پاستتر بىن بلىين نووسەر و ئازادى، چونكە مەسەلە تەنبا شاعىر نىيە... (ئەگەر ئەم پرسىيارەم ئەمرو بىكردايە دەمگوت ھونەرمەند و ئازادى - ف.ش).

- بەعەقىدەى من... بەلىن... ئەفسوس... لەوھتى من قەلەم بەدەستەو ھە قەتم ھەست بەئازادىيەك نەكردو ھە قەلەمى خۆم بەكەيفى خۆم بەردەم... پىم وايە قەيد و قىوودىك ھەمىشە ھەيە كە شاعىر يا نووسەر ناتوانى ئەو ئازادىيەى حىسسى دەكا...

ھەرچى دەكەم ئەو خەيالەى پىي مەستم (لەپاستىدا - ھەرچەند - ف.ش) بۆى بىتتە سەر كاغەز. سەيرە... ئىو پىتان وايە شاعىرەكانى غەربى يا ئەوروپايى، نووسەرەكانى غەربىش توانىويانە بەو ھەموو ئازادىيەى، بەرەللاى، يا... ئازانم چى شىئەر بنووسن؟ پەنگىن ھەموو كەس پىي واپى ئىعتراقاتى پۆسۆ زۆر سەرىحە.

بەلام تۆ فكر دەكەيەو پۆسۆ شتى شاروۆتەو يا نە؟! من پىم وايە زۆر شتى شاروۆتەو... لە ھەموو كەس سەرىحتى نووسىو، بەلام ئايا شاعىرىك ئىنسان نىيە؟! ئىنسانىك جارىك، بلىي پۆسۆ، دەومرى خۆيدا جارىكى زگەشۆرەى نەگىرتىن... تۆ تەواى ئىعتراقاتەكەى بخوینەو، قەت باسى ھەى تىدا ھەيە...؟! (پى دەكەن)...

- جوانە...

- كەوابو، كاكە بەپاستى قەت ئەو ئازادىيەى كە ئىدەئالە بۆ شاعىر و نووسەر... بەتاييەتى شەرقى، ئىدى بۆ خۆت دەزانى شەرق ئەوپەرى... بەعەقىدەى من، ئەو ئازادىيە، ھەلنەكەوتو ھە. جا ئەو جار بۆ من پترە، چونكو من...

- بەلىن... لەپىش ھەموو شتىكدا چونكو كوردەم... ئەو جارەكانە ماوھەكى دوور و درىز، خۆت دەزانى... ئەو ھەشت با پى بلىم، ئەگەر نەكەوتبامە عىراق و، چاپەمەنىيەكانى عىراق شىئەرەكانىان بۆ چاپ نەكردبام و ھەر دە مەتبوعاتى حىزىدا چاپ كرابايە. زۆر لە شىئەرەكانە دەفەوتان. من ئالەى جودايىم دەدا بەئورگانى حىزبەكەمان، دەىگوت بەمن چ

مهريوته تو مه شرووب ده خويه وه يا نه ... (هه موو پي ده كه نن) ... و پهنگي له ناله ي
جودايي چا تر من شي عريكم هه يه به نيوي (سووي ده وران)، به پاستي هه له ناله ي ...
ناله ي جوداييدايه ...

تيدايه ...

• به لي ...

- من له ويدا پيشبيني پووخاني شام كړدوه ... دوو سئ سال پيش پووخان ... پيم

وابوو ...

به نه فسانه ي ده زانن سووي ده وران
غولام و ورتكه خوري دهركي گه وران
به لام پروژيک ده بي ده وران بدا سوو
له بهر گه وران نه بي پستي خلك كوو

• ببوره ... پيش نه وه ي بچه سهر پرسياره كې تر ...

- به لي ... من له ويدا زور ...

• يوچي پيت وايه نه مه پيشبينييه؟! خو هه زور كه س واي وتوه و واش ده لي كه
زورداري ناميني، هه ده بي پووخن و ... ياني بووه به قسه يه كي كه هه موو كه س ده لي ...
(هه موو پي ده كه نن) ...

- وه لا ... نه لعان نه وه يه، ئيدي ... من حه ياتم داوه تن، خه لكي ديكه ... ئي خه لكي
ديكه با بر دويي تي ... (پي ده كه نن) ... به لي، راسته ... نه وه مه سه له يه كي ديكه يه، به لام
من ده مزاني كه زوردار هه ده پووخن ... به پاستي هينده نيزيكي شم پيشبيني نه كړدوو ...
نه م پروژانه برايه كي عيراق دي، گوتي نه تو وه سيه تنامه يه كت له كن خوشكه كې من هه يه،
كه وه سيه تن كړدوه، نووسيوته كه نه گهر مردم چي لي بكن. ياني من پيم وابوو له
كورديستاني عيراق ده مردم و تازه كورديستاني ئيران نابينه وه ... ياني پووخاني نه و
زورداره ي بريک دوو تر بوو ... پيم وابوو دوو تره ... به پاستي ئينقلابي ئيراني وه كو من
ده خه يالي خرمدا پيشبيني كړدوو، پيم وانه يوو و هاسان و وا زوو ئيمپرياليزمي پاشه كشه
ده كا ... نه گهرچي ئيستاش نه يكردوه، يو خوت ده زاني ... نه وه ي زولم و زوره هه ده يكا،
به لام نيوه به زيويكي، به لكه به زيوه ئيدي ...

• دیسان یه کڼ له و شتانه ی که ژور باسی لیوه ده کړئ، شاعیر و سیاست، یا نووسه و سیاست. تو په یوه نډی نه و دووانه چوڼ ده بیني؟! سیاست شیعړ ناکوژئ؟
- وه لا به عقیده ی من، ژور زهره رده دا له شاعیر، زهره ری ژور گه وهره ش ددها، موقییه دی ده کا، به لām بۆ کوردیک چ بکا؟! پښی وایه نه وهره ش ئه رکیکه له سه ر شانی که ده بڼ بۆ پرگاری خوی ه و ل بدا... نه من له ولاتیکدا که ژیا نیکي نه ته وایه تی سه ر به خوم ه با، پیم وایه قهت نه ده چومه ناو سیاسته وه. یانی من پیم وانییه نه ده ب له سیاست دوور بڼ... نه وه شتیکی سهیره... که هر که س ده توانی نه و عیک له نه ده ب بۆ خوی ه لېژنڼ... نه ده ب، هه موو نه ده بیک، که م و ژور له خزمه تی سیاسته دا هر هیه، به لām خوبه ستنه وه به حیزیک ژور زهره ر له شیعړ ددها. تو په نگ بڼ هه موو ژماره کانی پوژنامه ی کوردستان، که له عیراق ده رده چوو و نیمه ده رمان ده کړد، هه مووت...
• بینیمه... به لڼ...

- بینوته و له وئ که م شیعړی من ده پوژنامه دا چاپ کراوه. نه و شیعړانه ی بڼ نیمزان ژوریان هی منن ئیدی. نه و دهمه ی من حه قم نه بوو هیمنیان له بڼ بنووسم. نه گهر پوژگاریکي «تاریک و پوون» بللو نه بوو یاوه تو نه تده زانی «گهرمه شین» هی کام شاعیره، یا «کاروانی خه بات» هی کام شاعیره، جا وهره به دوایدا بگهره. ده بڼ کڼ بڼ «کاروانی خه بات» ی گوتبڼ، ده بڼ کڼ بڼ «نارهق و تین» ی گوتبڼ... مه سه له ن شیعړیکي که من بۆ ته رمی حاجی قادری کویم گوتبوو، پوژنامه که ی خومان حازر نه بوو چاپی بکا ئیدی. ده یگوت تو تازه ناشکرا بووی و شاعیری نه و شیعړی، نیمه ده مانه وئ شاعیری نه و شیعړه ناشکرا نه بڼ. ته نیا شیعړی که من به ته وای، وه کو خاتیره یه کی، له زه تم له شیعړی خوم بر دووه، چونکو ته ئسیری ئانی کردو ته سه ر خه لک، نه و شیعړه بوو که من بۆ ته رمی حاجی قادری گوتومه، بۆ کوته لی حاجی قادر گوتم. له و کو بوونه وه ی کو یه دا، کاکه، ته ئسیری ئانی هه بوو له سه ر خه لکه که ی که له وئ بوو. ژورم نه وده می خو خوشه ویست که ده توانم شیعړیکي وا بلیم...
به لām شاعیری کورد، وه ک گوران ده یگوت:

له پش هه موو شتیکا چونکو کوردم
چوله که ی ناو هه زاران داوی وردم

• هرچۆن بێ، خۆ ده بێ کوردایه تی بکا ...
- به ئێ ...

• کوردایه تی له پارتایه تی جیا ده که یه وه ؟!

- نه خێر ... نه وه یه عه رزت ده که م ... به لām پارتیک که له خزمه تی کوردا بێ. وه ختیکی
من پارتیکم دیت که له خزمه تی کوردا نه بێ، ئیدی بۆ ده بێ جاش بم که من ده خزمه تی
ئو پارتییهدا نه بم؟! من ده توانم له پێگایه کی دیکه دا خزمه تی ئو کورده بکه م. به داخه وه
سه رگورده کانی مه زۆر بێ ئینسافن، پێیان وایه هر که س ده گه ل وان نه بێ دوزمنی
وانه ...

• به لām نه گه ر مه سه له که له و چوارچێوه یه بیهینه ده ره وه که مه به ست هر تو یا
شیعری کوردا بێ، با هر باسی شاعیر به گشتی بکه ی ... ئایا شاعیر پێویستی به وه هیه
له ژیا نیدا فه لسه فه یه کی هه بێ؟ خۆی به فه لسه فه یه که وه بیه ستیته وه ؟!

- نه وه لā ... من زۆرم فه لسه فه له شیعردا ... خۆش ناوی. من پێم وایه شێعر هر نه وه یه
که ئیجساساتی ئو ئینسانه ی بێ که خۆی پێ شاعیره ... به لām وا ده بێ هێندیک هه ن
شاعیری باش که فه لسه فه به نه ندازه یه کی باش دێننه به ره م. عه رزت ده که م مولاچه زه
بفه رموو فه لسه فه ناسکی شێعر ده کوژی. حاجی قادری کوژی ئو شاعیره مه زنه ی ئێمه
نیتر ویستوو یه تی فه لسه فه ی کوردا یه تی، پزگاری کورد، بخاته چوارچێوه ی، چونکو
وه سیله یه کی دیکه ی نه بووه ئو بیرو پای خۆی به کورد بگه ینێ، ئیلا شێعر نه بێ، یه عنی
نه زم نه بێ ... له بیرت نه چێ ... من شێعر و نه زمیش فره ق ده که م ... حاجی قادر نه گه ر
ته ماشا ده که ی ... ته ماشای شێعره غه رامیه کانی ده که ی شاعیریکی ته واو بووه ... به لām
وه ختیکی ته ماشای شێعره سیاسیه کانی ده که ی ئیدی گوێ نه داوه ته جوانی شێعر، هر
ویستوو یه تی ئو په یغامه ی پێیه تی، ئو پێساله ته ی پێیه تی به خه لکی رابگه یه نێ. ته نیا
که سیکی که من پێم وایه فه لسه فه شی هه بووه و شێعریش ... حافزی شیرازییه، به عه قیده ی
من له عه ینی حالدا شێعره کانی یه کجار زۆر جوان و پڕ مه عنان، شێعریش، فه لسه فه یه کی
زۆر گه وره ش له شێعره کانییدا هه یه. نوێخوازییه کی زۆر گه وره له شێعره کانییدا هه یه که
نیستاش بۆ من نوێن. مولاچه زه بفه رموو پاش نیزیک به حه وتسه د سال شێعره کانی نوێن،
ئه و پۆکانه ش نوێن ... که چی (مه سنه وی) که به لای ئێمه وه زۆر کتیبیکی گه وری فه لسه فی
یا عیرفانییه، هه ریه ک شاعیر کوئوو یه تی ... دیوانی شه مس و مه سنه ویش هر شاعیری ک
کوئوو یه تی. له دیوانی شه مسدا له باره ی قالب و که لیما ت و نه ودا زۆر گه وره تره، به لām له

مه‌سنه‌ویدا فه‌لسه‌فه‌که‌ی گه‌وره‌تره ... نازانم ... لی‌ره‌ش ده‌بیته دوو ئینسان له جی‌گایه‌کی توانیویه‌تی قالبی جوان، که‌لیماتی جوان، فکری جوان له شی‌عری خۆیدا بگونجینن. ده‌مه‌سنه‌ویدا زۆری گۆڤ نه‌داوه‌ته قافییه و وه‌زن و که‌لیماتی جوان، هه‌ر ویستویه‌تی فه‌لسه‌فه‌که‌ی نیشان بدا، عیرفانه‌که‌ی نیشان بدا...

• باشه ئه‌م ئیمتیازه بۆ ته‌نها ده‌ده‌یت به‌حافز خۆ شاعیره سۆفیه‌کان، به‌گشتی یا بلێین ئه‌ده‌بی سۆفی، ئه‌گه‌ر هه‌مووشی نه‌بێ، ئه‌وا به‌شیکی زۆری، شتی زۆر جوانیان وتوو، ئه‌وجا سۆفی‌گه‌ری نه‌ک هه‌ر لای ئیسلام به‌لکه‌ ئه‌وه‌ی به‌زمانانی ئه‌وروپایی پێی ده‌لێن mysticism ده‌ورێکی گه‌وره‌ی له ئه‌ده‌با بینیه ...

- جا ئه‌وه سه‌یره که منیش به‌خیلافی، به‌پێچه‌وانه‌ی هه‌موو که‌س حافزم پێ سۆفی نییه.

• من مه‌به‌ستم به‌ستنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌یه به‌شی‌عه‌وه ...

- به‌لێ ...

• خۆ سۆفی‌زمیش ...

به‌لێ بۆ خۆی فه‌لسه‌فه‌یه‌که. جا ئه‌و جار بیته سه‌ر ئه‌وه. ئه‌گه‌ر بیته سه‌ر سۆفی‌زمیش ... هه‌ن، شاعیری وا که به‌پاستی سۆفی‌زمیان له شی‌عه‌دا زۆر جوان کوتوو، وه‌کو مه‌حوی خۆمان ... یا مه‌وله‌وی خۆمان، سه‌ید عه‌بدولپه‌حیمی مه‌وله‌وی به‌پاستی توانیویه‌تی؛ سۆفی‌زمی به‌شتیکی مومتاز ده‌زانم، ده‌نا دیوانی شاعیره‌کانی دیکه‌ی فارسیش می‌وی زۆر تێدا به ... سه‌نایی باس ده‌که‌ی، عێراقی باس ده‌که‌ی، به‌پاستی ئه‌وانه‌ش زۆریان هه‌ن، شاعیری زۆر به‌رز، سۆفی‌زمیان زۆر چاک هێناوه‌ته ناو چوارچێوه‌ی شی‌عه‌وه ... به‌لام حافیز من پێم وایه زۆر به‌رزتره له سۆفی‌زمیش، پێم وایه عارفیکی زۆر گه‌وره‌یه که ده‌لێ:

بیا تا گل برفشانیم و می درساغر اندازیم
فلک را سقف بشکافیم و طرح نو در اندازیم
اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد
من و ساقی بهم سازیم و بنیادش براندازیم

کوا ئه‌وه له‌گه‌ڵ شی‌عری سۆفیه‌کی وه‌ک یه‌ک ده‌چن، ئه‌وه شی‌عه‌رێکه نازانم له‌ کوێیه. هه‌تا مه‌سه‌له‌ن خه‌لک پێی وایه ... خه‌بیام زۆر مه‌شه‌ووره، که‌چی، من سه‌یره که هیچ ...

پیم وایه خه بیام نه فلسفه‌ی هه‌بووه و نه هیچ... پیم وایه شک و دووولی و تهریدیگ له شیعره‌کانیدا گونجاوه، که بۆ خۆشی ئینسانێکی شه‌کاکه، که نازانی... من فلسفه‌ی خه بیام هیچ به‌لاوه فلسفه‌یه‌کی عه‌جایب و غه‌رایب نییه. ئیدی ئوه عه‌قیده‌ی شه‌خسی خۆمه. خه‌لکی دیکه نازانم تۆ چ به‌راوردیکی له‌وه‌ی ده‌که‌ی که من فلسفه‌ی خه بیام زۆر پین فلسفه‌یه‌کی سه‌یر نییه.

• ئه‌ی جه‌لاله‌ددینی پوومی؟ تۆ له‌ باشترین شیعرتا که ناله‌ی جوداییه، له‌ دوو شویتنا په‌نات بردۆته به‌ر جه‌لاله‌ددینی پوومی... بۆچی؟
- به‌لێ... من پیم وایه عارفیکی یه‌کجار زۆر گه‌وره‌یه...
• له‌به‌ر عارفیه‌که‌ی یا له‌به‌ر شیعره‌کانی؟

- عه‌رزت ده‌که‌م... عه‌رزم کردی له‌ شه‌مسدا... له‌ دیوانی شه‌مسدا شاعیریکی زۆر گه‌وره‌یه... له‌ مه‌سئه‌لیدا ئه‌و شاعیره نییه، یان ساحیبی ئه‌و قالبه که له‌ ویدا ئیستیفاده‌ی لێ کردوه، مه‌سه‌له‌ن «خود» و «به‌د - بد» که ئیمه ئه‌لعان ته‌له‌فوزی ده‌که‌ین، زۆر جاری کردۆته قافیه، که ئه‌وده‌می زۆر عیب بووه، به‌لام گوێی نه‌داوه ته‌ قافیه... ئه‌گه‌ر ته‌نیا موقه‌دیمه‌که‌ی که من... منیش هه‌ر زۆر له‌ موقه‌دیمه‌که‌ی موه‌ئسیرم: بشنو ازنی چون حکایت می‌کند.

کاکه، ئیدی ئوه... ئه‌لعانیش ئه‌من هه‌ر تێیدا هه‌بسم... له‌ موقه‌دیمه‌ی به‌ولاوه‌تر ناچم... پیم وایه موعجیزه‌یه، شیعر نییه... له‌ موعجیزه‌ش گه‌وره‌تره... به‌لام له‌ دیوانی شه‌مسدا که ده‌لێ... ته‌ماشای ئه‌و شته جوان و تازه‌ی، که ئه‌لعانیش هه‌ر تازه‌یه:

دی شیخ با چراغ همی گشت گرد شهر
کز دیو و دد ملولوم و انسانم آرزوست

له‌وه‌میه‌وه له‌ ئینسان ده‌گه‌پێ، ئیمه ئه‌لعانیش له‌ قه‌پنی بیسته‌مدا... ناخر و ئۆخری قه‌پنی بیسته‌مدا هه‌ر له‌ ئینسان ده‌گه‌پێن...

• به‌لام دیوجین، ئه‌وه‌ی یۆنانی، پێش ئه‌و، ده‌لێن به‌چراوه ده‌گه‌پا، ده‌یگوت له‌ ئینسان ده‌گه‌پێم...

- به‌لێ... ئیدی ئه‌و... به‌لام ئه‌و خستووێته ئه‌و زویانه جوانه‌وه... له‌ ئینسان ده‌گه‌پێ... به‌پاستی له‌ ئینسان ده‌گه‌پێ...

• باشه پێت وانیه ئەم ئیعجابە ی تۆ، ئەم خۆشەویستە ی تۆ، بۆجە لاله‌ددین مەسەلە ئەوێهە تۆ زیاتر فارسی دەخوێنیتەو...

- بەلێ... جا من چ بگەم... غەیری فارسی و کوردی چ دیکە نازانم... زیانی دیکە نازانم غەیری فارسی و کوردی و... کوردییەکانیشمان... بەخوای... کاکە... مامۆستای وا هەیە دەلێ... میژووی ئەدەبی شەش هەزار شاعیرم کۆ کردۆتەو، بەلام ئەمن هەرچەند دەیانبژێرم هەر قامەکانم بەسەن بۆ شاعیرە گەورەکانمان... بۆ شاعیرە گەورەکانی پێشوومان و لەنیۆ لاوەکاندا دەبینم هەن و ئەمما ئیدی ویستا کال و ویستا مەجالیان نییه شیعر بلێن... چووژانم، هەزار دەرد و گرفتاری کە بۆ خۆت دەزانی بۆ شاعیری کورد هەیە. بەلام شاعیرە گەورەکانی مە... مامۆستا عەلانەددین سەجادی، هیندە ی گۆل لەسەر وییه، هیندە عومری لاوەکانمان بن کە دەیانەوی میژووی ئەدەبی کوردی ئینشانەللا بنووسن... ئەو کتێبە زەلامە، پێم وایە دوازدە شاعیرە باسیان دەکا، کە هیچیشیان نەتوانیوە بەخەلک بناسیێن ئەوێهە کە... کاکە چ بگەین... لەبەر وە ی پوو دەکەم ئەدەبی فارسی، بلێم چی، ئەدەبی فارسی ئەدەبیکی دەوڵەمەندە.

• تۆ باسی حافظ و مولانات زیاتر کرد، ئەدەبی فارسی هیچی تری تیا نییه؟!

- ها... شاعیری تۆر گەورە ی تریش هەیە... مەسەلەن گەنجەوی، کە کەسیش نازانی میلیلەتی چیه.

• دەلێن کوردە...

کورد دەلێ کوردە، چونکو دایکی:

گر مادر من رئیسە کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

ئەو گومان لەویدا نییه دایکی کوردە. ترکیش دەلێن ترکه، چونکو قەبری لە گەنجە یە و ژێنکیشی هەبوو بەنیۆی «ئافاق» ترک بوو. بەلام من عەقیدەم وایە نە لاوانەوێ ره‌ئیسە خانمی دایکی کردوویەتییه کازیک (پێ دەکەنێ)، نە ئافاق خانم کردوویەتییه پانتورکیست، نە... پیاو نازانی بابیشی کتیه و بەراستی... بۆ خۆی... ناوی دەبا، بەلام میلیلیه‌تەکە ی نالی بۆ خۆشی بە میلیلیه‌تی نەنازیو، وەک فیردۆسی دەلێ:

بسی رنج بردم در این سال سی عجم زنده کردم بدین فارسی

به‌عه‌قیده‌ی من نه‌و عه‌جه‌می زیندو کردو ته‌وه به‌پینچ گه‌نجه‌که‌ی، به‌لام نه‌یگوتوه
زیندووشم کردو ته‌وه ... به‌زمانی فارسی چاک دهرده‌بړئ. په‌نگېن تورکیشی زانیېن، تو
پیت وایه پیاو دایکی کوردېن و کوردی نه‌زانی، به‌عه‌قیده‌ی من زانیویه‌تی ...
• ده‌بن زمانی دایکیشی زانیېن ...

- ژنیشی کورد (بیگومان مه‌به‌ستی ماموستا هیمن تورکه، نه‌ک کورد. ف.ش) بېن، ئیدی
چون، چون نازی نه‌و خانم‌ه‌ی هینده‌ی خوشویستوه ... پېم وانییه به‌لالی نه‌ویش پازی
بکات ... به‌زبانی به‌ینه‌لمیله‌لی (بین‌المللی) نه‌وه کوا جیبه‌جی ده‌بن (پېن ده‌که‌نئ) ...
به‌لام «فارسی» پېی وا بووه مونا‌سیب‌تره بۆ شی‌عیره‌که‌ی، بۆ ئی‌حساساته‌که‌ی. و له
هیچ کوئ نالی من بۆیه‌م نه‌و شی‌عیره به‌فارسی گوت پېم وایه فارسی چاتره له تورکی
یا له کوردی. به‌لام ته‌واوی ئاساره‌که‌ی، هتتا بۆ نمونه‌ش ئیمه نابینین نه‌م کابرایه
میسره‌عیکي کوردی کوتېن، وه‌کو هیندیک بۆ خۆت ده‌زانی، شاعیره‌کانیمه، هی قه‌پنی،
تۆزده‌مان، بۆوه‌ی که بلای فارسی ده‌زانی، نه‌قه‌لله‌ن ... باوه‌پ به‌رموو وه‌ختیکي دیوانی
مه‌حوی بلاوېتوه من زانیم ماموستا گوزان فارسی باش نه‌زانیوه، چونکو کاکه‌ی فەلاح
بۆی گېراموه کوتی: ماموستا ده‌لای ئیوه شی‌عیره‌کانی مه‌حوی مه‌عنا نازانن، هونه‌ری
مه‌حوی له فارسی گوته‌که‌یدایه، وه‌ حالیکي من ده‌زانم، فارسییه‌کانی به‌داخه‌وه هر
کاوېژی کوردیه‌کانیتي (پېن ده‌که‌نئ) ... وه له کوردیه‌که‌یدا زۆر چاکي پتر دهرپړیوه،
که‌واوو ...

• نه‌ی مه‌ولانا فارس بوو، تورک بوو، چ بوو، به‌لای تۆوه ۱۹

- وه‌للاهی، کاکه، نه‌ویش ... بېروا ... نازانم ... له به‌لخه‌وه هاتوه، به‌لخیش نه‌و
ده‌می ... فارسی زویانیکي ... په‌واجی هه‌بووه، نو‌سین به‌فارسی بووه، تو بۆ خۆت، کاکه
فرهاد، پیت وایه تاران به‌قه‌د سوله‌یمانی تو فەر‌یدوون و ئیره‌ج و نازانم گه‌رشاسب
و ... نه‌وی تېدان ... نه‌سغه‌ندیار و ... وه‌للاهی په‌نگېن، تاران به‌قه‌د سوله‌یمانی سی سال
له‌وه‌ی پېش نه‌سغه‌ندیاری تېدا نییه ... نه‌ده‌بی فارسی پۆیوه کاکه ... نه‌ده‌بی فارسی
پۆیوه، وای لښ کردوون که پادشایه‌کانی عوسمانی، که بۆ خۆت ده‌زانی خه‌لیفه‌کانی

عوسمانی ویستوویانه، هه‌میشه شه‌پیان بووه له‌گه‌ڵ فارس، که‌چی به‌فارسییان شی‌عر
گوتوووه بۆ خۆیان. من زۆر به‌زحمه‌ت، له‌ بولغاریا بووم، فی‌ئری ئه‌و خه‌ته‌ عه‌جایب و
غهراییه‌ی بووم که‌ ئه‌وان پێیان ده‌نووسی، بۆ ئه‌وه‌ی تابلۆیه‌کی بخوینمه‌وه. پۆژیکی به‌هر
ده‌رکێکدا پۆشتم، ته‌ماشام کرد لێی نووسراوه «مه‌یخانه» ئه‌وپه‌ی ته‌عه‌جوبم کرد، گوتم
کا‌که مه‌یخانه چ ده‌کا له‌ بولغارستان؟! ته‌ماشای ده‌که‌م لێره‌ پۆییوه، چۆته‌ تورکیه‌ و له‌
تورکیه‌ پ، له‌ گه‌ڵ تورکان چۆوه‌ته‌ بۆ بولغارستان و له‌وێ به‌ «بار»ی که‌ ته‌واوی ئه‌وروپایی
ده‌لێن بار...

• له‌وێ بۆته مه‌یخانه...

- له‌وێ بۆته مه‌یخانه... که‌ وابوو ئه‌ده‌بی فارسی پۆییوه ئیدی... ئیمه‌ی کورد، سه‌یره،
دیوانی خانای قوبادیت نازانم به‌نه‌زهر گه‌ییوه یا نا؟ ئیستاش، ئه‌من مه‌م و زینیکی
کۆنم، ئه‌لعان، لێره‌ له‌کن په‌فیه‌که‌ت هه‌یه، که‌ ئه‌وده‌می هه‌مزه‌ بلای کوردۆته‌وه، سه‌ر
به‌حه‌سه‌کانی هه‌موو به‌فارسی نووسیوه...

• راسته...

- که‌ وابوو ئیمه‌ پێمان وا نه‌بووه کوردی... بابی مه‌ پیتی وا نه‌بووه کوردی نه‌سه‌ری
پێ ده‌نووسری. هه‌ر پیتی وابووو شی‌عری مومکینه‌ پێ بکوئری، ئه‌مما نه‌سه‌ری نابێ پێ
بنووسری، حالیکه‌ ئه‌مه‌ ده‌زانین که‌ به‌هه‌راستی ده‌توانین په‌خشانی زۆر به‌رز به‌زمانی
کوردی بنووسین. من «شازاده‌ و گه‌دا»م له‌ فارسی‌را، دیاره، ته‌رجمه‌مه‌ کردوو، هه‌ی مارک
تۆینی. له‌بیرمه‌ به‌موته‌رجیمه‌ فارسییه‌که‌ی، که‌ به‌هه‌راستی جێی فه‌خری ئێران، وه‌ ناتوانم
بلێم جێی فه‌خری کورده‌، با و جوو‌دی که‌ کورده‌، چونکو خه‌مه‌تی به‌زمانی فارسی پتر
کردوو، به‌داخه‌وه. کوردی وا باش نازانم ئه‌گه‌رچی کوردیش ده‌زانم، ئا‌غای محه‌مه‌دی
قازی، که‌ ئه‌گه‌ر ئیشانه‌للا پیت له‌ تارانێ که‌وتوو به‌خه‌مه‌تی بگه‌، به‌هه‌راستی پیاویکی
زۆر گه‌وره‌ی کورده‌... ئه‌و... نازانم له‌ چ زه‌مانیکرا وه‌ری گێ‌پراوه‌ته‌ سه‌ر فارسی، منیش
له‌ سه‌ر فارسییه‌که‌ی وێ‌را کردوو‌مه‌ته‌ کوردی. به‌داخه‌وه ئیستاش چاپ نه‌کراوه. هه‌ر له‌
عێراقیشم کردبووه کوردی. وه‌ لێره‌دا به‌حه‌سیکی دیکه‌ دێته‌ گۆڕی. من ده‌عه‌ینی حالدا
که‌ نا‌له‌ی جوداییم ده‌گوت، بۆ ئه‌وه‌ی که‌ بپیکیش دلی خۆم خۆش بێ و پێکه‌نینیک
بیته‌ دلم، شازاده‌ و گه‌داشم ته‌رجمه‌مه‌ ده‌کرد که‌ کتیبیکی ته‌نز و... پۆژیکی عه‌ززم کرد،
کۆتم مامۆستا من شازاده‌ و گه‌دام له‌ سه‌ر فارسییه‌که‌ی تۆ ته‌رجمه‌مه‌ کردوو، ده‌ زۆر
جیگایاندا پێم وایه‌ په‌تم کردوو له‌ تۆ، به‌لام له‌ جیگای واشه‌ زۆر ده‌ست کۆتم... کوتی-

ته وازوعی فرموو - فرمویو تو نه خیر هر چاترت کردوه . به لام واقعیته نه ویه ، له جییه کی من گیشتوومه باسی هه ژاری ، فقیری ، نه داری ، باسی هه ژاری و فقیری و نه داری و چاره پرشی و به ده به ختی ده کم ، به یئ شک چاکم کردوه ، چونکو نه و نه دم له نیختیار دایه و فرمیسک و پوندک و نازانم چم له نیختیار دایه .

• لای فارس نه بووه ...

- لای فارس نییه . به لام وه ختیکی ده گمه تهخت و تاج و پادشا و تالاری پادشایی و په رده ی پادشایی و سفره ی پادشایی ، ته ماشا ده کم منیکی که له سر که وئی په ق نانم خواردوه ، چون ده توانم ، نه که لیما تانه ی له کوئ بیتم کاکه ... منیکی که به نان و ماست و لورک و شیریز په یدا بووم ، کوا ده زانم باسی خوراکی پادشایانه بکم و له ویدا زه عیفم . من خوم نیعتراف ده کم زه عیفم ... له باتی نه علا حه زه تی قه در قودره تی نازانم هومایه نفه پی نازانم چی ، نیمه هه مانه و نیما نه خاوه ن شکویه (پن ده که نن) ، نه ویش دروست کراوه بۆ خوت ده زانی .

• باسی نه سر و شیعر و نه وت هینایه پیشه وه ، باسیکی چاکه ! زور که س پیی وایه تو نه سرت له شیعتر جوانتره !

- وه لّلامی منیش ... هر له نه و نه لی موساحه به که مدا کوتم ، نه گهر کورد نه بام ، مه جبوور نه بووم نیحساساتی خوم به شیعره وه به خه لک پابگینم ، منیش پیتم وایه نه سر نووسینم خو شتره . وه نه بئ بۆ خوم موخالیفی نه که سانه بم که وا ده لّین .

• بیجگه له نه ده بی فارسی ، نه ده بی میلیله تانی تر چی و چه ندت خویندوت وه ، مه به ستم له پښگه ی فارسییه وه ... !؟

- به لّ... هر له پښگه ی فارسییه وه ... وه لّلامی ، کاکه ، من ته قریبه ن پهنگین دوو سال بن ، موتاله عم له که می داوه ، چونکو کاری دیکم هیه ، به داخوه موتاله عم که مه ، ده نا پیتم وایه ته وای شاکاره کانی نه ده بی غه ربی که به فارسی ته رجه مه کرابن خویندوومه ته وه . مه سه له ن پیتم وایه هیچی چیخوف و تولستوی و شولوخوف و نه وه نه مابن نه مخویند بیت وه .

• ئی دیستوفسکی و شکسپیر ؟!

- شکسپیر کاکه ، من به راستی له شیعر ته رجه مه ... شیعر ی شکسپیرم خویندوونه وه ، به لام من له شیعر ته رجه مه کراو نه وه زه ته نابم که ... وه ختیکی هاملیت ده خوینمه وه نازانم ، به راستی ناتوانم گهره یی شکسپیرک که بۆ منی ته شرح ده که ن ، به و هاملیته ی ...

دۆنى ئارام دەخوینمەو و شۆلۆخۆفى وا دەناسم. وختىكى جەنگ و سولھى تۆلستۆى دەخوینمەو، وختىك ئاناكارنىناى دەخوینمەو، وختىكى چىرۆكەكانى جەك لەندەن و ئەوى دىكە، نۆرى چىيە پىاوا! (خوشەھای خشم) ھى كىيە، نازانم، دەخوینمەو، بەپاستى ئەو نۆو ئەوروپايىيانەش ھىندە ناخۆش دىتە بەر گوئى پىاوى نازانم بيانلیم. ئەمما، بەلن شاكارەكانى ئەدەبىياتى غەرىم ھەموو...

• جۆن شتاینېكى ناوہ ...

- بەلن ... بەلن ... وختىكى (خوشەھای خشم) دەخوینمەو دەزانم چى گوتووہ ... بەلن ... بەپاستى ... باسى دۆماى کرد ... ئەلىكساندر دۆما منى زۆر كىشا بۆ لای ... ديارە بۆ خۆت دەزانى زۆر پۆمانتىكن نووسىنەكانى. بەلام بەپاستى پىاوى بەزەوق دەكەن، يانى پىاوا ناتوانى ... فېرى خویندەوہى دەبن ... وختىكى سى چەوئەندەرى دۆماى دەخوینىيەوہ ئىدى ناتوانى دەست لە خویندەوہى ھەلگىرى. پىم وایە حەتا من لەبىرمە بەجەوانى چىرۆكەكانى پۆلىسىشم دەخویندەوہ و زۆرىشم بەلاوہ خۆش بوو ...

• شەپلۆك ھۆلەز و شتى وا ...!

- بەلن ... ئەوانەشم دەخویندەوہ و زۆرىشم بەلاوہ خۆش بوو. ئەم پۆژانە باسى ئەوانەم بەوانە کرد، دوايە دەستم بەخویندەوہكانى دۆما و نووسەرانى پۆمانتىكى فەرانسەيى ... زياتر ئەودەمى لە فەرانسەوہ شت دەكرا بەفارسى ... باوہپ دەكەى تۆ، من (بىنوايان)ى: فېكتۆر ھۆگم لە سى پۆژاندا خویندەبىتەوہ چۆنكو پەفېقەكەم بەئەمانەتى دامى، گوتى لە سى پۆژان زياتر نابى و ھەمووشم خویندۆتەوہ و ئەلەانىش كە دەيكەمەوہ، پەنگى چل سال پابردبى بەسەر ئەو خویندەوہى مندا، ئەگەر دەيكەمەوہ، تەماشە دەكەم دىتەوہ بىرم، ئەودەمى ھىندە بەدېققەتم خویندۆتەوہ. ئەلەان وا نىم، بەداخەوہ، كىيىكى دەخوینمەوہ لەبىرم دەچىتەوہ. ئەمما بەمنداڵى خویندووہتەوہ، بەجەوانى خویندووہتەوہ، تازە ئىدى تازەگى بۆ من نەماوہ.

• باش بوو ھىناتە سەر باسى خویندەوہ، تۆ چىت خویندۆتەوہ، چ دەخوینىتەوہ؟ يانى خویندەوہكانت زياتر لە چ مەجالىكدان؟!

وہللاھى كاكە، من بەپاستى علاقەيەكى زۆرم بەداستان ھەيە، پۆمان ھەيە ...

• تۆ خۆت شاعىرى و داستان زۆرتەر دەخوینىتەوہ ...

- زۆرتەر دەخوینمەوہ ... زۆر سەيرە، باوہپ بفرموو وختى ديوانى شاعىرىكم وەدەست دەكەوئ، لە پىشدا موقەدىمەكەى دەخوینمەوہ. پىم وایە لە پىشدا موقەدىمەكەى

بخوینمه وه تا بچمه سهر شیعره کانی. پیم خوشه بزائم نه سره که چۆن نووسراوه له بارهیدا،
ئو شاعیره چۆن به من ناسیتراوه به ئن، پۆمان و داستان ده خوینمه وه. به لām تو نازانی
به راستی له فارسیشدا، بیجگه له وهی ترجمه کراون، ئه مجار خوشیان، فارسی به راستی
نووسهر و شاعیری گهره یان ههیه، نووسهری گهره یان ههیه. باوه پ بکه ئو به یانانه
کتیبتیکم خوینده وه، (از صبا تا نیما) ئه ده بی کوردی له بهینی دوو شاعیردا، شاعیریک
که...

• ئه ده بی فارسی...

- به ئن... ئی فارسی...، به ئن... باوه پ به فرموو پیاو ته عه ججوب ده کا، ئو ئینسانه
چه ندی مواته له کردوه بۆ نووسینی ئو کتیبه، وه چۆنی توانیوه نه سر نووسه کان و
شاعیره کانی له (صبا) وه تا (نیما) - پیم وایه قهرپنیک یا قهرپن و نیویکی بهینه هه مووی
به خه لک ناساندوه. نه ئه وهی که مه سه لا عیشقی هه مه دانی بابی نئوی سه ید ئه بولقاسمی
کوردستانی بوو، ئه وه موهم نه بوو له نه زهر ویدا، چی کوتووو ئو کابرایه، ئه وه بۆ
وی موهم بوو، وه ته حلیلی که ئو کردوو به تی له سه ر ئه وه، که به داخه وه ئیمه ویتاش
شتیکی وامان له ئه ده بی کوردیدا نییه. ئه وه ش هی چیه... من خودای نه خواسته،
پیم واین کورد بئ نیستیعه داده؟ نا... خودای نه خواسته ش نییه، چونکو بهوام به وهی
ههیه که کورد به نیستیعه داده، به لām مه جالی نییه کاکه. ئه لعان ئایه ئه گهر محه مه دی
قازی مه جالی با، ئو هه موو کتیبه ی که به فارسی ترجمه کردوه - په نگین بۆ خوشی
حیسابیان نه زانی چه ندی کتیب ترجمه کردوه - به فارسی ترجمه ده کرد؟ نا... پیم
وایه ئه گهر له کوردستانیکدا با بۆ کوردی ترجمه ده کرد. وه ئه لعان ته سمیمی گرتوو
که ئه وهی ترجمه می ده کا، هه ددی ئه قه ل هه ول دا شتی ترجمه بکا له سه ر کوردی
شت تیداین، که ئه لعان کورد و کوردستانه کی نیکی تینی له به ر ترجمه دایه و ئو پۆزانه
پیم وایه، ئینشانه لّلا ده گاته ده ستمان و ئه گهر منیش بمیتم یا خۆم ترجمه می ده که مه
سه ر کوردی یا په کی دیکه وادار ده که م که ترجمه می بکاته سه ر کوردی. په کیک له
مامۆستا کان کتیبیکی عه ره بی... من نه مدی، ئو ده می چاپ نه کرابوو، گوایه، ده بین پاش
من چاپ کرابن... قه تم له بیر ناچن و، ئه وه داخیکه له دّلا. کوتم تو بۆ له سه ر ئه حمه دی
خانی به عه ره بی ده نووسی، خۆ ویتا کورد ئه حمه دی خانی نه ناسیوه، بۆ عه ره بی
ده ناسینی؟... کوتی وه لّلاهی کاکه ئه وه پوولی پتر تیدایه... باوه پم پین ده که ی، بۆ خۆم
لیم بیستوو، ئایا من ده بین چ بکه م ئه حمه دی خانی ناناسم وه کو... وه که ئو ده یناسن،
یا وه که هه ژار ده یناسن، من نایناسم. وه له به ری پارامه وه، کوتم بریا ترجمه ت نه کردبا

شیر به شیر پیت ناساندباین... پیت ناساندباین خانی چیه، به پاستی خانی ناناسین، به پاستی نازانین چ بلیمه تیک بووه... به خورایی نییه کاکه، پهنگین له جیگایه کی دیکه شدا نووسیموه که کاکه ئیوه چ هه را و هوزریه کتانه. شیر هه به کوردی بلین و که لیمه ی عه ره بی تیدا نه بئ و... خو بۆ مه م و زین ده بئ ته ماشای قامووسی فیرووزنابادی بکه ی تا له که لیمه کانی بکه ی، به لام تا ویستا، بۆ خۆت ده زانی، به چه ند زمانی دنیا به ته رجه مه کراوه مه م و زین...

• به زۆر زمان...

- به لئ... که وابوو به وه ی که: (سه رنامه به نامی تویه ئه لالا) به وه ی پیم وانی نییه خانی له بهر چاوی دنیا به که وتین، شاعیریکی گه وره به. پاسته... خانی... ئه لبه ته دوا یی دینه سه ر خانی... خانی ته نیا شاعیر نییه، موفه ککیره، خاوه ن بیره، بیریاره، ده ردی کاک مه سهوود ده لئ... وه باوکی کوردایه تیشه... • به لئ...

- یه که م که سه کوردایه تی کردوو و به پرۆگرامیش کردوو یه تی...

به لئ به پرۆگرامیش... وه من... با ئه وه شت عه رز که م، که کوردایه تی، یا ناسیۆنالیزم له شیر خانی، خانی، دیفاع له هه ژارتین، چاره په شترین قهومی دنیا به بووه، وه هه تا ئه که سانه ی که مو عته قید به ناسیۆنالیزمیش نین، ئه که ره موقابیلی ئه وه یدا، ئه که ره بلیم ئه وه ناسیۆنالیسته زولمه... ئه وه ناسیۆنالیستی نییه... دیفاع له...

• بۆ خۆت ده زانی... ئه و با سه ی که زۆر جار خه لک وای باس ده که ن... شه پی نئوان، یا بلین پیوه ندی نووسه ر و په خنه گر... تو چۆنی ده بین ی؟ بۆ خۆت ته جرو به ی خۆت له و باره یه دا چۆن بووه؟

- وه لاهی، کاکه من، به داخه وه، که م په خنه گری وام دیوه، که له کوردستاندا، له خۆم په خنه ی باش بگرئ... به لام زۆر بهوام به په خنه گر هیه. من پیم وایه په خنه یه نووسه ر و شاعیر ده کاته نووسه ر و شاعیر. وه هه شاعیریکی یا نووسه ریکی، له ترسی په خنه گر، ده سستی به قه له مه وه نه له رزیب وختی نووسین پیم وایه قه ت ناگاته... نازانم له کویدا خو پندوموه ته وه ده لئ شاعیریک به په خنه گریکی کوت، کوتی ئه من ده چه مه هه جیگایه کی په یکه ری شاعیریکی لێیه، به لام تا ئیستا په یکه ری په خنه گریکم نه دیوه له هیه کوئ. کوتی ناخر له سایه ی ئیمه یه که ئیوه...

• په یکه رتان بۆ ده کړئ...

- په‌یکه‌رتان بۆ ده‌کړی... به‌لێ... من پێم وایه‌ په‌خنه‌گر زۆر باشه‌، وه‌ به‌داخه‌وه‌ کورد... من... له‌ کوردستانی عێراق ده‌گه‌ڵ مه‌تبووعات سه‌روکارم بووه‌، خه‌لک زۆر دوژمنایه‌تی له‌گه‌ڵ پیاوی په‌یدا ده‌کرد نه‌که‌ر په‌خنه‌ی لێ ده‌گرت. ته‌نیا که‌سه‌یکه‌ی که‌ په‌خنه‌یان لێ گرت و په‌خنه‌یه‌کی به‌عه‌قیده‌ی من به‌جێش نه‌بوو، ه‌ی دلشاد محهممه‌د نه‌مینه‌ له‌سه‌ر من. خۆی لێ شاردمه‌وه‌، پۆژیکه‌ی لێی گه‌پام، ماچم کرد، کوتم کاکه‌ گیان، تۆ بوویه‌ باعیه‌سی نه‌و هه‌موو هه‌رایه‌ی...

• له‌سه‌ر تاریک و پوون کرا...

- له‌سه‌ر تاریک و پوون... نه‌خێر، وه‌للا‌هی به‌که‌یفی خۆتم له‌سه‌ر بنووسه‌... زۆریشم پێن خۆش بوو... نه‌لعانی‌ش هه‌ر پێم وایه‌ که‌ په‌خنه‌گر زۆر زۆر ده‌وریکی گه‌وره‌ی له‌ بووژاندنه‌وه‌ی نه‌ده‌ب و فره‌هه‌نگی میله‌تیکدا هه‌یه‌.

• نه‌ی بلۆکردنه‌وه‌ چۆنه‌ به‌لاته‌وه‌؟ زۆر که‌س پێی وایه‌ که‌ پیاو مه‌جالێ هه‌بوو بلۆ بکاته‌وه‌، شتی خرابیش ده‌لێ... وای لێ ده‌کا، خه‌ز له‌ بلۆکردنه‌وه‌ کردن وای لێ ده‌کا که‌ شتی کال و کرجیش بخاته‌ سه‌ر لاپه‌پان...

- وه‌للا‌هی، کاکه‌، ئیدی... من هه‌ر نه‌و پۆژانه‌ش ده‌گه‌ڵ مامۆستا هه‌ژار له‌باره‌ی وه‌یدا موناقه‌شه‌یه‌که‌مان بوو. من پێم وایه‌ هه‌موو نووسینه‌کانی نه‌و که‌سانه‌ی ده‌پازده‌ کتێبیان نووسیه‌وه‌، به‌ئهن‌دازه‌ی شیعری «شوکه‌ری فه‌زلی» م به‌لاوه‌ موهمیم نییه‌... هه‌ر نه‌و غه‌زه‌له‌یشم لێ دیوه‌، نه‌و پێنج شه‌ش شیعره‌ی بۆ کوردی گوتوه‌وه‌. کار که‌ پووی ئیسته‌ له‌ هه‌ورازه‌ سه‌ره‌ولێژی نه‌که‌ی... (پاستیه‌یه‌که‌ی: ئیش که‌ پووی نه‌مپۆ...ف) من پێم وایه‌ که‌م و پوخت زۆر چاکتره‌، وه‌ک زۆر و... له‌گه‌ڵ زۆر و بۆری یه‌که‌جار موخالیفم. پێم وایه‌ که‌می بنووسی و چاکی بنووسی باشه‌.

• سانسۆرت پێن چۆنه‌؟!

- وه‌للا‌هی لێی بێزارم...

• سانسۆری سیاسي نه‌لبه‌ته‌...

به‌لێ... به‌لێ... ئیدی... وه‌للا‌هی له‌ هه‌موو نه‌وعه‌ سانسۆریکی بێزارم...

• نه‌ی هه‌ندێ جار پیاو خۆی‌ش ده‌بێ به‌سانسۆری خۆی...

- به‌لێ، لێی گه‌پێ بۆ خۆی، یا نووسه‌ر بۆ خۆی سانسۆری خۆی بکا...

• باشتره‌...؟!

- باشتره‌... ده‌زانی، سانسۆر زۆر له‌ زه‌وق ده‌دا! له‌ هه‌تتا سانسۆری نه‌خلاق، هه‌تتا

سانسۆرى نازانم عەقىدەتى. بە عەقىدەى من لىتى گەپى، پىتى بلىتى خۆت خۆت سانسۆر بگە نووسەر! نووسەرلىكى عەقلى وەى نەبى خۆى خۆى سانسۆر بگا حەيفە ھەر قەلەم بەدەسەوہ بگرى.

• يانى لە كوردستانىدا ئەگەر تۆ وەزىرى پاگە ياندن بى، چ دەكەى...

- وەللامى ئەگەر (پى دەكەن)...

• كە ناشى...

- بەلى... ديارە... (آرزو بر جوانان عيب نىست)، لە فارسىشدا شتى وا ھەيە...

بەلام قەت ئەوہى نايىنم. ئەمما ئەگەر بىبىنم... ئىلا شتى خراپ نەبى... ھا... (پى دەكەن).

• شتى خراپ چىيە؟!

- شتى خراپ، لە بارى ئەدەبىيەوہ ئەرزى نەبى، دەنا لە بارى دىكەوہ ھەرچى دەيلى

من سانسۆرى ناگەم. بەلام كەسىكى بەپاستى ئەرزى نەبى و بىوئى خۆ بەسەر خەلكىدا بەپىتى پەنگى (پى دەكەن) نەيەلم شتى وى چاپ بكرى...

• ئەى باشە، باشتر نىيە ئەوہش بگەوئە بەرچاوى خەلك و خەلك بۆ خۆى بلىتى تۆ

خراپى...؟

- كاگە ھىند دواگەوتووین، بەداخوہ. مامۆستا زەبىحى دەيكوت، بۆ خۆى ھەزار

جارى كوتوہ، لە كىتەبەشيدا نووسىوہتى. نووسىوہتى، من نامەيەكم لە بەروارەوہ بۆ ھاتوہ، وەختى كۆمەلەى ژى. كاف بووم، نووسىوہتى بەروارى...

• ئەوہندەى ئەوہندە...

- ئەوہندەى ئەوہندە... دەلى پەنجا سالا... من بۆ خۆم ئەودەمى بەتەئرىخم زانیوہ،

پەنجا سالا خەرىكم لەبىر خەلكى بەرمەوہ لەبىرى ناچىتەوہ. وە باوہم پى بگە لەو

نامانەى كە ئىستا بۆمان دى، بۆ سروہ دى، ئەغلەبى بەروارى نووسىوہ... بلىتى چى...

وہختىكى غەلەت ھاتە گۆپى... نازانم بۆ ئەو كوردە ئەو نەخۆشىيەى ھەيە، شتى غەلەتى

چاتر دىتە بىر...

• تۆ، ئەلبەتە، سانسۆرت تووش بووہ، سانسۆرى داگىرکەرانى كوردستان...

- تەواوى ژيانى خۆم من لەژىر سانسۆردا بووم...

• ئەى سانسۆرى كورد...؟!

- لەژىر سانسۆرى كوردىشدا بووم.

• ئه‌وه‌یان چۆن...؟

- وه‌للا، کاکه، ئه‌وه‌م ده‌توانی په‌فع بکه‌م. سانسۆری کوردم ده‌توانی په‌فع بکه‌م، به‌وی ده‌ویژام. له‌ولایه، وه‌کو عه‌رزم کردی، وه‌ختیکی ئه‌ندامی حیزب بووم، سانسۆریان ده‌کردم، ده‌چووم له‌ جیگه‌یه‌کی دیکه‌ بلام ده‌کرده‌وه، یا ئه‌قه‌للنه‌ ده‌مدایه‌ ده‌سی خه‌لکی...
• ئه‌ی ئه‌و شیعرانه‌ت که به‌بێ ناو له‌ کوردستاندا بلام ده‌کرده‌وه، مه‌به‌ستم له‌ پۆژنامه‌ی کوردستاندا...

- به‌لێ ئیدی، ئه‌وه‌ سانسۆره‌که‌ بوو، به‌لام له‌ تاریک و پووندا شیعریکم هه‌یه، که دیاره‌ ئه‌وه‌ش ده‌بێ له‌بیر نه‌چێ که مه‌حه‌للییه. له‌ مه‌هابادا وه‌ختیک که من ئه‌و شیعره‌م بلام‌کرده‌وه به‌نێوی (پاوه‌ به‌ران)، ئه‌وه‌لا شو‌جاعه‌تیکي سه‌یرم کرد، که چه‌کی پاویان، تفه‌نگی پاویان له‌ هه‌موو که‌س ستان‌دبووه‌ و که له‌ عێراق ته‌قه‌ هه‌یه، نابێ لی‌ره‌ تۆ تفه‌نگی پاویان به‌ده‌سته‌وه‌ بێ، من ویژام، بۆ خۆشم پاوکه‌ر بووم، ئه‌وده‌می، ئه‌و ئی‌حساساته‌ی خۆم بلام بکه‌مه‌وه. له‌ویدا برێکی‌شم گالته‌ کردوه. له‌ کوردستانی عێراق ئه‌و شیعره‌ی من زۆری ده‌نگ نه‌داوه، به‌لام له‌ کوردستانی ئێران ئه‌و وه‌ختی، ده‌نگیکي عه‌جایی داوه، چونکو ئه‌وه‌لا که‌س نه‌یده‌وی‌زا بلی بۆ شا چه‌کی له‌ خه‌لکی نه‌ستانده‌وه. من ئه‌وه‌م بلام‌کرده‌وه، به‌لام ده‌ لی‌باسی جه‌فه‌نگ و شتی وادا ونم کرد. هه‌تا وایان لێ هاتبوو زابته‌کان، ئه‌فسه‌ره‌کان، ئه‌فسه‌ره‌کانی پاوکه‌ر، بۆ خۆیان هه‌موو له‌به‌ریان بوو، ئه‌وانی کورد. مه‌سه‌لا ده‌ویدا ده‌لێم:

ئیتەر مه‌حموود بانادا سمیلێ
سمیل بادانی پی عه‌یه‌ به‌دیلێ
که‌ پاوکه‌ر بێ تفه‌نگ نه‌لته‌ دیله
له‌ هه‌مووان دیلتیش مه‌حموود سمیله

له‌وانه‌دا دوو سن شیعرێ وای تیدا بوو که پساوه، ئه‌لعان دیمه‌وه، پاش ئه‌وه‌ی هاتومه‌وه مه‌هابادی، پێم ده‌لێن بۆ ئه‌و شیعره‌ی تیدا نییه. خه‌لکی مه‌هاباد له‌به‌ریان ماوه، به‌لام سانسۆری حیزب ئه‌و شیعرانه‌ی لێ په‌راندن. هه‌رچی حه‌ولم دا که باوکم ئه‌قه‌للنه‌ نوخته‌یان له‌ جیگا دانێن... گوتیان نا. که‌چی شیعره‌که‌ له‌بیر خه‌لکی ماوه.
ئه‌وه‌ سانسۆری حیزب بوو که ئه‌مه‌ که‌لیمه‌ی سووکی تیدا‌یه. برێکم گالته‌ کردبوو، دوو

سێ كه ليمه، پهنگبێ، دهگه‌ڵ و يقارى (ئه‌لفه‌كه به‌شيوه‌يه‌كى گه‌لته ئاميز دريژ ده‌كاته‌وه .
(ف) سياسى يه‌كى نه‌گرتباوه، لايان فری داوه .

• ئیسته كه نه‌ندامى پارتى نیت، يا نه‌ندامى پارتیه‌ك نیت، زۆرتر باسى سياسه‌ت و باشتر باسى سياسه‌ت ده‌كه‌ی. ئه‌وه‌م بۆ نه‌تده‌كرد...؟ له تاريك و پوونيشدا وات نه‌گوتوه، يا پيشانته نه‌داوه كه سانسوړى حيزبش و كوردایه‌تیش ته‌ئسیری لێ كردووی...

- ئه‌وه‌ش هه‌ر سانسوړى حيزبه‌ كاكه (پێ ده‌كه‌ن)، مه‌گه‌ر تاريك و پوون كێ ب‌لاوى كردۆته‌وه؟! حيزب ب‌لاوى كردۆته‌وه، خۆ من ب‌لام نه‌كردۆته‌وه .

• ئه‌ی ئیسته چۆن سه‌یری ته‌جروبه‌ی سياسى خۆت نه‌كه‌ی؟!

- قه‌رار وا نه‌بوو له سياسه‌ت قسه نه‌كه‌ين...؟!

• نا... مه‌به‌ستم ئه‌وه نيه به‌دریژى باسى بکه‌ی، ته‌نیا وه‌ك يه‌كێ له ته‌جروبه‌كانی، سه‌رچاوه‌كانی شیعر لای تو، هه‌لبه‌ته سياسه‌تیش ده‌ورێكى بينیوه . ئیسته چۆن سه‌یری ئه‌و زيان ده‌كه‌ی كه له سياسه‌تدا بردوته سه‌ر؟!

- وه‌لل‌اهى من ئه‌لعانىش به‌جێ شاناڤى خۆمى ده‌زانم، چونكو پێم وایه كورد هه‌ر به‌شیعر پزگارى نه‌ده‌بوو... له پزیمى تاغوتیدا، پێم وابوو كه ده‌بوو سياسه‌تیشى بۆ بکه‌ی، هه‌تتا چه‌كداریشى بۆ بکه‌ی. له‌شه‌پى سێ مانگه‌ی له‌گه‌ڵ لیبرالیزم و به‌نى سه‌دردا من چه‌كداریشم كرد، به‌و پیرییه‌ی خۆمه‌وه . ئه‌لعان «به‌رده هێمن» مه‌شهووره كه له‌بن به‌ردێكى دانیشتووم و هێلیكۆپته‌رم وه‌به‌ر تفه‌نگان داوه . به‌ده‌ست و تفه‌نگیش خویپى نیم، ئه‌مما پێم وابوو به‌نه‌فعی ئیمپریالیزم كورد نابێ ده‌ست بداته چه‌ك ئیدى. من ده‌و بره‌وايه‌دام، ئه‌لعانىش هه‌ر ده‌و بره‌وايه‌دام كه ئیمپریالیزم ده‌یتوانی له‌ شه‌پى ئه‌وه‌لى جیهانیدا كوردستانێ به‌وجود بێنێ، زۆر به‌ئاسانى ده‌یتوانی، نه‌يكرد، به‌تایه‌تى ئه‌و ئیمپریالیزمه‌ی فه‌ره‌نسه، كه به‌هاله‌تێكى برا كورده‌كانى سووریه‌مان به‌له‌ش و خوین هه‌موو شتیكى خۆيانه‌وه، ئیجساسیان كردوه . تارىخ نیشانى داوه ئه‌گه‌ر ئیمپریالیزمى فه‌ره‌نسه یاریده‌ی كه‌مال ئه‌تاتوركى نه‌دایا، به‌و زه‌وانه شۆرشى كوردی تورکیه‌ی دانه‌مه‌ركایه‌وه . ئیمه چۆنمان هیوا به‌وه‌ی بێ. ئه‌وه‌یه كه من، راس‌تییه‌كه‌ی، وه‌كو ئینسانێكى دژى ئیمپریالیزمى ئه‌لعان له سياسه‌تدام .

• ئه‌وجا با بجینه سه‌ر شیعرى كلاسیكى كوردی یا هه‌ر ئه‌ده‌بى كلاسیكى كوردی...

- به‌لێ...

• چه ند شاره زاییت لئ هه یه؟

- به لئ، وه لّاهى هه ره له پێشداش گوتم من کلاسیک نالیم، کاکه، چونکو... من ده لّیم،
عه رووژى، کۆن، نازانم... هه رچى ده لّئ... وه لّاهى زۆر شاره زام من.
• کلاسیک که ده لّیم، لێره دا مه به ستم ته نیا شه کل با بلّین قۆرمى شێعر نییه، به لّکه
هه ره وک قۆناغێکى تاریخی ناوی کلاسیک ده به م... هه ره ئێمه ش نین، میله ته دیکه ش
هه موو وان...

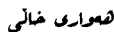
- ئێمه دوو نه و عمان ئه ده ب هه یه، به پاسه تى... ئه ده بیات، شێعر هه یه... نابێ بلّین
ئه ده بیاتمان هه یه به ته وای مه عناى که لیمه... دوو نه و عمان ئه ده بیات هه یه، نووسراو و
نه نووسراو، یانی ئه وانه ی وه ک شاعیره کانی له جزیری، فه قێ ته یران و له جزیر پا دێیه
خوار... ئه گه ره ئه وانه ده لّئى من شاعیری زۆر گه وره ده نێو وانه دا ده بینم. ئه گه رچى زۆر
چاک له هه جى گۆرانی نازانم من - با ئه وه حه قیقه ته ش بلّیم به لّام وه ختێکى به راوردیکم
کردوه له به ینى شیرین و خوسره وى خانای قوبادى و نیزامیدا هه ی به که مى نازانم له
نیزامى، له نیزامى به که مترم نایه ته به رچاوى. وه ختێکى مه م و زینى له موقابیلی یه کێک
له پێنج کتێبه کانی نیزامیدا داده نێم، ئه گه ره مه م و زین ده موقابیلی له یل و مه جنوونى که
هه ره له سه ره ئه وه زنه دانراوه، موقابیلیان بکه ین، ئه من پێم وایه له بارى مه عناوه، مه م و
زین چێتر و فه یله سووفانه تره. وه بۆیه ش زۆرى به موه فه ق ده زانم قاره مانه کانیشى کوردن،
سه حنه ی داستانیشى هه ره کوردستانه، فه ره هه نگ هه ره فه ره هه نگى کوردیه. داب و په سم
هه ره داب و په سمى کوردیه، به لّام نیزامیه کی له گه نه جی را ده چێ بۆ خۆلى عه ره بستانی
نه یه توانیوه ئاداب و په سوومى عه ره ب وه کو عه ره بێک به یان بکا. دیاره فارسیه که ی
زۆر پێک و دروسته ره له کوردیه که ی خانى. ده گه پێینه وه بۆ نالى و مه حوى و ئه وانه،
به پاسه تى پێم وایه شاعیری زۆر گه وره وه زۆرم ئیمان پێیانه... شاعیره کانی قه پنى
بیه ستممان...

• ئه ی شێخ په زا... ۱۹

- وه لّاهى کاکه، شێخ په زا به پاسه تى نازیمێکى چاکه...

• نازیم... ۱۹

- نازیم، فه رقى هه یه به عه قیده ی من. یه عنى توانیویه تى وه زن و قافیه و قالبى زۆر
جوان دروست بکا. به لّام شێعره کانی سه رقى نه زه ره له وه ی هه جون، ته نه ز نین...
• ئه ی ئه وه، به په ئى تۆ، تازه نییه؟ شتێکى تازه نه بوو له ئه ده بی کوردیدا؟

• ئەي زامانى شىيخ رەزا، بۆجى پياو باسى ئەوەش نەكا...؟!

- ئاي... ئۆر، ئۆر... بە راستى پەوانە...

● زمانىكى زۆر سوارە...

- زۆر پەوانە ... زۆر سوارە ... عەزەم کردی، من لەبارەیی وەزندا شیخ پەزای زۆر بەبەگەرە دەزانم و لەباری وەیدا کە تەعبیری کوردانەیشی هێناوە تە ناو شیخەری خۆیەو، کە لە پیش ویدا دیارە لە شیخەری نالیدا کەم تا کورتێک دەبینی، لەبیرت نەجی، بەلام:

کاری کہ غم و دہردی فداقت بہ منی کرد

سہرما بہہ تیو، با بہدہواری شری ناکا

ئیدی کوردی کوردییه . له به روئی شیخ پەزاشم ... بەلام بە داخ وە شیعرەکانی ئۆریان
پووی مەجلیسیان نییه ئیدی ... دەلێی چی ... تۆ خداکە ... ئەو له کەن خۆمان بێ
ئیشائەللا، خۆ ئەوێ بۆ هەموو کەس لێنادە ... پۆزێکی کچهکانی تەله بەی بەشی کوردی
دانەشکە دەی بەغدا هاتنە لام هەموویان پێدەکەنین ...

● جا کوا کچمان هه ٻو...؟!

— به دی، سی جواریکمان هه بوو...

● نيوه يان له يياو ده چوون .

- هاما... وا... هاتنه لام، پښه که نین سه یر. کوتم به چی پښه که نن؟! کوتیان وه لڼلا ماموستا عه لانه ددین سه جادی شوړو لسه ر دهرسی باسی شیخ پزای بو کردوین و نهو شیعره شی به نمونه خوښوته وه:

بہو جووتہ گونه من کہ دہلیسی عہتہری نیرم

لَیْم لَادِه نَهْوَه ک بَتَخْمَه بَه ر حَهْمَلَه یی کَیْرَم

ده یگوت ماموستامان بۆ خۆمان وهک عهنته ری نێرهاتبووه بهرچاو (هه موومان بێدهکه نین)... هه موو پێدهکه نین، به راستی تهگه ره لیهیرت بێ رهنگی، ماموستا تهگه

پووتت کردباوه، پهنگی له شتیکی سهیری بگردایه ... به لئی ... شیخ پهزا، به داخه وه، شیعره کانی، بلیم چی، بۆ پیکه نین ده بن، بۆ خووشی ده بن. به لام کاکه، شیخ پهزا، نه و که سهی شاره زای نه ده بی فارسی بن، زۆر شاگردی عوبهیدی زاکانی بووه، زۆدیش له وی شاعیرتر بووه، یانی، موسه له تتر بووه به سه ر وه زن و قافیه ... به لام ئی شیعی عوبهیدی زاکانی ده عینی حالدا که جنیوی داوه، که هه جوی کردووه، نه تیجه یه کی موسبه تی له شیعره کانی وه رگرتووه، به داخه وه شیخ پهزا هه ر جنیوی داوه، بۆ خۆت ده زانی ... نه م جنیودانه وه نه بن بۆیه بووبن ئیسلامی جامیعه ی بکا ... ده نا حاجی قادری کۆبیش جنیوی گه وری هه یه . به لام هیمن له موقابیلی وهیدا ده لئی: وه کو بالی په ری پا که جنیوت ... چونکو جنیوه که ی موسبه ت بووه . له وه ری نه م نه قده م له شیخ پهزا هه یه ... و پیم وایه، با نه وهش ده رباره ی شیخ پهزا بلیم: هه چ کوردیک له شیخ پهزا ی نه لعانیس فارسی چاکتر نازانی ...

• فارسی؟

- به لئی به عه قیده ی من، نه لعانیس، له و کوردستانه ی ئێرانیدا، که هه موومان به فارسیمان خویندووه، هه چمان ناتوانین شیعی فارسی وه کو وی بلین. مه حشه ریکه له شیعی فارسیدا که پیاو هه ر سه ری ... ته عه ججوب ده میتی. نه لبه ته من ده گه ل فیکره که ی یه ک نیم، به لام ته ماشای نه و دوو شیعره ده لئی:

رسم فرنگیان کله از سر فکندن است
تعظیم چون کنند خداوند جاه را
من اکتفا بشیوهی ایشان نمی کنم
هم سر به پایت افکنم و هم کلاه را

که پهنگی شاعیره مه داحه کانی فارس بۆ خۆیان مه دحی وای پادشایان نه کردووه، نه ماما پیم وایه هه چی نه داوه تی چونکو کورد بووه ... (پێده که ئی) ... به لئی ...

• نه ی مه لای جه زیریت پی چۆنه؟

- وه لاهی کاکه، توخوا که ی من شتیکی نازانم بۆ ده بن به زۆری ... من کرمانجی و نازانم ... هه تتا کاک هه ژارم ئینتقاد کرد، که تو ده لئی نه وه له گه ل مه ولانای پۆمی هاوشانه ... پیم وایه بریک زیده ره ویت کردووه له وهیدا. به راستی شیعی ریکی بۆ خویند مه وه

که من مۆته و هه جیهی نه بووم، ئه لعانی ش له بیرم نییه، هۆ وه تا دیوانه که شی، به داخه وه
 فرسه تی وام نییه ته ماشای بکه م، بۆم نابینریتته وه. ته ماشام کرد به پاستی عارفیکی
 گوره بووه. په نگبێ جه لاله ددین شیعی وای نه بووه. که وابوو هه ژار به خۆپایی هینده ی
 پێ هه لئه کوتوووه. به لام ئه وهی ئه گهر مامۆستایه کی کرمانجی چاتر ده زانن له من، ئه گهر
 به وان بلی... من گۆرانی چاتر ده زانم له کرمانجی... به پاستی له کرمانجیدا زۆر کۆلم...
 ئه گهر عهرزت ده که م برێک له خانیدا شاره زاترم ئه وه یه که ئه وه لا زۆر پترم خوینده وه...
 ده بیکاریدا توانیم مەم و زین چاکتر بخوینمه وه.

• به کرمانجیه کی یا ئه وهی هه ژار؟

- به کرمانجیه کی. هی هه ژاریش یارمه تی دام، پیاو حق بلی، ئه ویش یارمه تی داوم
 ئیدی. وه ختیکی شیعی ریکی تی نه گه یشتووم چووم ته ماشای هه ژاره که شم کردوو. ته ماشام
 کردوو، ئه گهرچی ئه گهر ته ماشای پیشه کی توحفه ی موزه ففهریه بکه ی هه ژارم نه قد
 کردوو که نه یتوانیوه فله سه فه که ی خانیمان پێ نیشان بدا.

ئه و پۆژانه ش تووشی ئه دیبیکێ زۆر گهره ی کورد بووم به نیوی سه ید تاهیری هاشمی،
 که ئیوه نابناسن... به پاستی گهره یه. ئه و، هه تتا ئینتقادی له مامۆستا مه لا که ریمی
 بوو که به خۆپایی شه رحی له سه ر نالی کردوو. ده بی شاعیر لێی گه پێی، هه ر که سه
 وه کو ده ریاییک، به شی خۆی لێ هه لێنجیتێ. حه یفه... حه یفه ئه و که سه ی له نالی ناگا،
 تیی بگا... لێی گه پێ با تیی نه گا... به پاستیش ئه وه نده ی جوان فهرموو. هه تتا له سه ر
 مه لای جزیری کاک هه ژاریش ئه و نه قدی هه ر هه بوو. ده یکو ت مامۆستا هه ژار ده بوو ئه و
 که لیمانه ی بۆ ئیمه ی گۆران موشکیله بۆمان بکاته فارسییه ک، یا کوردیه یه کی سۆرانی، با
 تیی گه یشتابین، ئیدی لازم نه بوو ئه و شه رحه ی له سه ر بگا. ئه و عه قیده ی وایه...

• سه ید تاهیری هاشمی...

- به لێ... به پاستی ئه دیبیکێ گهره ی کورده. ئه ده بناسیکێ گهره ی کورده.

• په خنه گرێکی باشیشه وا بزنام...

- په خنه گرێکی باشه...

وتاره کانی له پادیق کرماشانه وه ده یخویندنه وه شتیکی به پاستی نایاب بوون. به لێ،
 عهرزت ده که م، ئه و جار کتیبخانه یه کی زۆر عه زیمی کوردی هه یه. ده یکو ت پتر له بیست
 دیوانی مه وله ی...

• ده ستنوس مه به ست...

- دهستنووسی ههیه. به لئی وه ده یگوت وهختیکی مامۆستا مه لا عه بدولکه ریمی موده پریس خه ریکی مه وله وی بوو، له منی نووسی که نه تق عه قیده ت چۆنه ... بنوو سه، نه و شتانه ی که مه شکوکی هی مه وله وین، یا هی مه وله وی نین. گوتی وه لا هه موم بۆ نووسی، به داخه وه هه مووی چاپ کردوه (پێ ده که نئ). ... کوتی نه وه ی ئیوه له سروه تاندا چاپ کردوه یه کیک له وانه بوو که نه من به مه شکووک پیم موعه پره فی کردبوو و من دلم نه هات دهو مه جلیسه خوسوسیه یدا بلیم که کتیب له عیراقیدا هه تا نه ستورتر بئ پتری پوول لئ وه گیر ده که وئ. ... دلم نه هات نه وه ی عه رز بکه م (پێ ده که نئ) به لئی، گوتی، زۆریان به مه شکووک ده زانم نه وه ی نه وه هه یه تی. من شتی چاترم هه یه. وه نه وه ی که ئیمه له سه فحه ی دووه می...

• سروه.

- له سروه دا نووسیومانه: هه رچه ن مه وajan...

• نه وه هی خانای قوبادییه...

- خانای قوبادییه، خه لک به نه وه ی دیکه ی بۆ ناردووین: «مه حزووه ن هه ر که س وه زوان خویش»، نه وه دلئ: دلشاده ن... عه رزت ده که م، ده لئین «نه وپه نگ» وای دروست کردوه. نه وه مان له زمانی مامۆستا تاهیری بیستوه، ده لئ من ده ستم لئ نه داوه، وه رن نوسخه ئه سلپییه که تان نیشان ده م خۆی وای نووسیوه. نه م که سانه ی ته سه پوفیان تیدا کردوه پاش وی ته سه پوفیان کردوه...

• نه ی مه وله وی...؟! سه یید عه بدولپه حیم.

- به لئی... سه یید عه بدولپه حیمیش هه ر نه و چاکی ده زانی.

• نا، مه به ستم وه کو شاعیریک چۆنی ده بینئ؟

- من زۆر به گه وره ی ده زانم. زۆر سه یره، باره ها، له بیرته که له عیراقیش نه گه ر ده یانکوت به مونا سه به تی، مه سه له ن، وه فاتی (نه لفه که به شیوه یه کی گالته نامیز درژ ده کاته وه. ف) ته وفیق وه ردی شیعریک بلئ (پێ ده که نئ)، من شیعرم بۆ نایی به مونا سه به، ده مکوت من شاعیری مونا سه بات نیم، که چی نه م کا براهیه هه موو شیعره که ی مونا سه به ته، که چی ده هه موویدا، بۆ خۆت ده زانی، گه ییوه ته نه وچ، پیم وایه...

• راستگو بووه، نه وه یه مه سه له...

- به لئی زۆر راستگو بووه...

• به لام په نگه له هه مووی جوانتر نه وانه بن که بۆ عه نبه ر خاتوونی نووسیون؟!

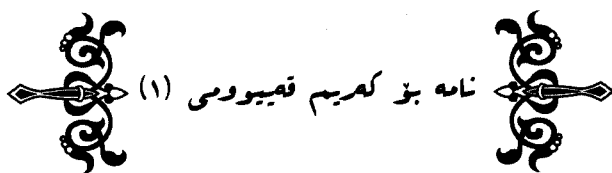
- پەك، پەك، پەك... بەلن، بەلن، پېم وانىيە... ديارە لە بىرت نەچى كە،
 نازانم شىئەرى كامەيانە، پېش ەوى، ەمەغاي دەربەند فەقەرەيە، نازانم چى، كە ئەويش
 لەسەر گەلگەوى تازەى لەيلن...

• ئەحمەد بەگى كۆماسى...

- كۆماسى بى، يا نازانم، بەلن... گەلگەوى تازەى لەيلن دەپېش ەنەبەر خاتوندا
 كوتراو. ئەگەر ئەو نەبا، يانى ئەو شەمان لە ئىختياردا نەبا، دەبوو بەقەتە شىئەرىكى
 عالەمى ناسرابا، بەراستى. پېم وانىيە كەس شىنى بۆ خۆشەويستى خۆى گېرايى، ەك ئەو
 دووانە ەردووكيان گېراويا. ەردووكيان زۆر چاكن... بەلن... و خۆشەويستى ەنەبەر
 خاتونى ەر لە مەرگە كەيدا ديار نىيە. ئىدى، لە نەخۆشەيە كەيدا كە جەرگى بۆ دەكاتەو،
 دللى بۆ دەكاتە ەنار و دەلن كون كونى كەو بۆنى پتو، ەنار بۆ ەلامەت...

• ئەويشى ەر بۆ ەنەبەر خاتون نووسىو؟!

- بەلن. ئەويشى ەر بۆ ەنەبەر خاتون نووسىو... بەلن... نەخىر، شتىكى سەيرە.
 باو، پەرمو شىئەرىكمان... قەرار وايە مامۇستا تايەر بۆمان بنووسى، ئەگەر ئىشانەللا
 سىرە گەيشتە فەسللى زستانى. بۆى، خويىندىنەو مەفھومە كەم لەبىرە ئەگەر شىئەركانم
 لەبىر نەبى، مەفھومە بۆ خۆت دەزانى، كە... ئەگەر بىكەينە زىنانىكى دىكەش ئەو تام
 و بۆنەى ەر ەيە، دەلن زستانە و عوزرى ەيە بۆ دىتنى... بچىتە خزمەت شىخەكەى،
 شىخى سەراجوددىن، زستانە. ناتوانم بېم، پىرم، نازانم چم، ئەمن ناتوانم بېم، بەفر پىگەى
 گرتووم، بەلام ئەو كەسانەى شەوقى زيارەت زۆرى بۆ ەيتان، من پىگەكەيان پى نىشان
 دەدەم زۆر بەناسانى بۆن بۆ لای وى، ئەويش ئەو پىگەيە كە ەناسەى من بۆ خزمەت
 شىخ كىدوويەتەو، پەشانگە... ەيتىد گەرمە ەناسەكەم، بەپەشانگە كەيدا بۆن دەگەنە
 تەوئلە... ئايا تا ئىستا فەكرى وا ناسكت... پىم ئايە زۆر كەم ەيە. لەسەر زستانى
 ناشىرىنى چەند جوان... ئەوى كىدو، بەلن...

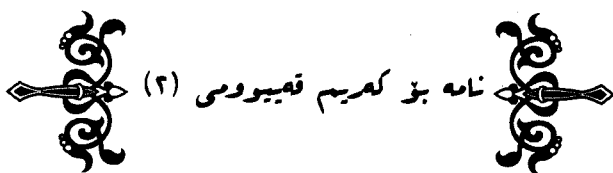

نووری چاوم کریم گیان:

به م نیوه شهوه سارده، سلاوکی گهرمت پیشکش ده کم. وه بیرم دئ که تازه
عه لانه ددین پهیدا ببوو کاک مامه ندی شه ختانی هزار په حمهت له گوی بی و ده گه ل
نووری خودای وه خه به ری، خه بهر ده زانی و به په له پیاو یک ده نیری بوی بکری و بیه پنیته
شه ختان. سهرتان نه په شینم نوری پیده چی عه لانه ددین ده گاتی. به داب و ده ستور له
دیوه خان هه لده کری کاک مامه ندی په حمه تی خوی پی ده خا و ته ماشا ده کا تینیکی
ئه وتوی نییه ده لی: «ئه وه یه عه لانه ددین؟» ده لین: «به لی». ده فهرموئی: «ههر سیک
ته لاقی ده مامه ندم که ون و کچی خوم... بی تسی مامه ندی گهرمتره» منیش نیستا وام
به سهرهاتووه. منیکی به مندالی له بن کورسی په ژی کووراندیدا په ره وازه بووم، به میتر مندالی
و لاوی و نه کابری له لاجین و شیلاناوی له ته نیشست کووره ی سووریووه ی سه خته داری
به تین ده نوستم، به پیریش تووشی گهرمای به غدا بووم و له و ناخرانه شدا دیسان له کورسی
به رکه مران خزاوم. ئه مسال ئه وه تووشی ورمن بووم. گوتیان بابم ئه تو له و قه لاقو وچه که دا
به کووره ی نه فتی ئه م زستانه نه ک مه قاوی ده گری به لکو تووشی نیپلیگیش ده بی و
سه که ت ده بی. وا چاکه خانوویه کی شووفاژدار بگری. پاش هه ول و ته قه لایه کی زور
شوفاژم پهیدا کرد. ههر نیستاکه ئه م نووسراوه ت بۆ ده نووسم سه عات سن و نیوی پاش

نیوه شوه که له سه زمان دهره پریوم و پالم وه ناسنی شوقاژ داوه . به لام نه گهر له ترسی دایه خانم ویرابام «به قوریانی به ژن و بالای بم» سنی به سنی ته لاقم ده خوارد تسی خانباغی گهر متره له و شوفاژه .

کهریم گیان! مرگینیت دهمی کیزه ی سه روپیمان له سهر سنی کوچکان دامه زړاند، به لام جارئ ناوړمان کهم وه بهر داوه . هیوادارم نه گهر له سه زمان په ق نهیم و له برسان به لادا نهیم و به کلکه له قه بگمه به هاری وای بکولینم هل و په ل بڼ . به لام کوا نه وه به تهنی به منی پیری سه زمان برده له ده کرئ . باوی نیوه یه نه ی نووری چاری هه موو کوردیکی راست و دروست و نه ده بدوست بگمه هانام . نیواری رابردو له لام بوون ده یانگوت هازا گو و هازا مه میدان . پیشنیارم کرد له پاش دیوانی حریق کتیبیکی شیعیری به ناوی «ته بیعت له شیعیری کوردیدا» ناماده بگهن . بیرم کرده وه بۆ خۆم به تهنی چم پڼ ناکرئ ، واش دهسته وه ستان نیم . نه ماما دهمدی شتیکی باش دهرده چن بویه په نام بۆ نیوه دژستانی لاو هینا . تکایه بڼ هه دادان خه ریک بڼ له به هاری «سیمان» و «نالی» و «حاجی قادر» و «پایزه» وه دهم پڼ بگهن ، تا ده گاته زستانی سه یف هه ر کهس له بهر خویه وه خه ریک بڼ نه واران بڼنیته سهر کاغه ز، دیوانان بپشکنن . سه فهران بگهن ، خه لکی تازه ببینن . پژیست ناکا هه ر شیعر بڼ . نویسینی توم دیوه په نگه زوری وه ک تو ه بڼ نه یانناسم به په خشانی جوان وه سفی جوانی ته بیعت بگهن . کاک علی حه سه نیانی بڼ نه زموون نییه ببینن . بۆ خۆتان خویه سهندی وه لا بڼین ، لیک هالین . دیاره هه ر به وه نده وه زود نابین . خه ریکی کۆکردنه وه ی هه موو جوړه فولکلوریک بڼ . په ندی پیشینیان ، گورانی باش ، حه یران ، گهل و چیرۆکی مندانان ، کورپ نه گهر خو سه خلعت بگه یڼ زور ه ژار نین . ناغای خانباغی خوا پاره ستاوی بکا ، قسه ی خۆشی قسه خۆشه کانی سا بلاغی و خوی ناماده بکا ، نه حمه دی به حری خه ریکی کۆکردنه وه ی په نده کان بڼ ، هه ر کهس به قه د خوی . دیاره من چاوه پوانی یارمه تی پیاو و ینسانانم ، له بالنده و دپنده و پرنده داوای هیچ ناکم . رهش نه حمه دی «تحفه مظفریه» ی پڼ شک دئ . ده کرئ خاوه نه که ی نه وه نده ، پیاوه تی بکا و یارمه تیان بدا . ده سه به چن ده گل علی ته ماس بگره . بۆ خۆت و هه ر کهسی دیکه پاش جڼن ده توان سهرم بده و که له پاچه ته ماشا بگهن . من به هیوای نیوه خۆم له و قاله قاله هاویش تووه . وه بالی کوردتان به نه ستوی نه گهر خۆتان ماندوو نه گهن . قاسم و سماییلی پاکزاد له بهر نه چن . له نیستاوو دیمه نیکی به هاری کوردستان بۆ پشتی کتیب ناماده بگهن . که هاتی زور قسه ده گهن .

کاک کهریم

نوسینه کانت له باره‌ی شاعیری پایه‌برزی کورد (سالم) دا په‌سندکراو و نه‌وه له گواره‌که‌ماندا چاپ بوو و سوپاست ده‌که‌ین. ئیمه واماں دانا‌بوو که له هر ژماره‌یه‌کدا شاعیریکی مه‌زنی کورد بناسینین. بۆ خۆمان میژووی نه‌ده‌بی مامۆستا مه‌لا عه‌لانه‌ددینی خوالیخۆش‌بوومان له ده‌سدا بوو به‌لام زۆرمان پێ چێگای مومانه‌ نییه. چهند که‌سی دیکه‌ش نوسینی ئامال جوانیان له‌سه‌ر شاعیره‌کانی کورد بۆ نارد‌بووین. به‌لام چ بکه‌ن هر نه‌و سه‌رچاوه‌یان پێ شک هات‌بوو و که‌لکیان لێ وه‌رگرت‌بوو. بۆیه به‌دل‌مان نه‌بوو. نه‌وه‌ی تو هرچهند به‌داخ‌وه سه‌رچاوه‌ی وات نه‌بووه که سالم باشت‌ر بناسینی دیسان که‌لین پرکه‌ره‌وه بوو.

به‌پاستی سالم شاعیریکی مه‌زنه و باش نه‌ناسراوه. که‌سیکی زۆر شاره‌زای نه‌ده‌بی ده‌وله‌مندی فارسی نه‌بێ نه‌گه‌ر سالمیش باش نه‌ناسی عه‌یب نییه. وا دیاره نه‌گه‌ر دیوانی سالم له‌ده‌سدا‌بایه بۆ تۆیه‌کی که شاره‌زای نه‌ده‌بی فارسی، ناساندنی سالم دژوار نه‌بوو.

که‌سیکی له ورده‌کاری شێهر بگا و دیوانی ته‌واوی شاعیریشی له ده‌سدا‌بێ چۆن نه‌و شێهره جوانه به‌لکو که‌م و پێنه‌یه‌ی سالمی له‌بیر ده‌چوو که ده‌لێ:

قەرارى ناشق و قانونى حىكمەت زىددى يەك ھاتن
كە تەسكىنى بىرنى دىل بەنفعەى زولفى موشكىن بوو

يا:

بەعیشو و غەمزەبى مەعشوقە ناشق كىو لەبن دىنى
بە لای سالم كەننەدى بىستون موژگانى شىرىن بوو

چ بنووسم، كوپە بەگيانى تو ھىندەم نووسىو ھەم لە «نووسىندان» دا نەماو ھە دىسان
بۆ خاترى تو بۆ خاترى كەسكى بەدلى خۆش دەوئ و ھىوادارم خزمەتكارىكى باشى گەلە
بىن بەش و چارەپەشەكەمان بىن، بۆ كەرىمى ئازىزم ئەم چەند دىرە دەنووسم و ئەم دوو
شەئەرەى خۆم كە زۆرم خۆش دەوئ تو مار دەكەم:

تەك و تەنىام و ھەزىرانم كوان؟
بۆنى گۆرخانەى لى دى جى ژوان
نامەوئ پاشى نەمان بۆم بگىرى
ئىستە ماچم بەدبە كىژى جوان!

نووسینه کانی بهرایی

خۆت بناسه

خۆشهويسته كه م: خۆت بناسه بزانه تۆ كيى؛ ميژوو بخوينه وه و تيبگه له چ پهگه زيكى، نهگه ر بهوا به ميژوونووسه كانى خۆمان ناكهى، نهگه ر وهكو جولاكه به سهردهى خۆت پازى نى، بهوا به بيتگانه كان و به پۆژه لاتناسه كان بگه بزانه نهوانه دهريارهى تۆ، باب و باپيرى تۆ، خاك و نيشتمانى تۆ، چى دهليين و چى ده نووسن.

نازيره كه م: تۆ كوردى، تۆ له نه ته وهكى خاوينى، تۆ پهگه زيكى پاكي، باپيره كانى پيشووى تۆ هه ر له م خاكه دا (كه كوردستانى پين دهليين و ئيستا توى تيا ده ژى و داخه كه م هه ر له تهى به ده ست كه سيكه وهيه) ژياون، به لام چۆن ژيانتيك؟ وهك تۆ ديل و ژيژده ستى دراوسيكان بوون؟ نه به خوا نهوان سهر به ست و سهر به خۆ بوون و نازاد ژياون.

گيانه كه م: كورده گيان به قسهى براى خۆت بگه، له خهوى نه فامى هه لسه تۆزى له حاالى خۆت ورد به وه هۆشت بينه وه به ر خۆت، قۆلت هه لماله به هه موو هيژى خۆت بقيرژينه بلن: نه منيش ئاده ميزادم، حه قى ژيانم هه يه نه مه وى وهكو خه لك نازاد و سهر به ست بژيم سهر به خۆييم ده ویت و حه قى مه شروعى خۆم داواده كه م، له ديلي و ژيژده ستى دراوسيكان جارس بووم و نه مه وه يت پرگاربيم.

چاكا بەرزەوەندىكى لە حالى خۇمان بگەين و بزانيں بۆچى وەپاش كەوتووین؟ بۇ چما ئىمە لە پەگەزى ئەو مىللەتە نەجىبە نىن كە بەگویرهى مىژوو ئىقارارى ھەموو مىژووزان و پۇژھەلاتناسىك يەككە لە مىللەتە ھەرە گەرە و لەمىژىنەكانى پۇژھەلاتە، مەگە ئىمە لە نەتەوہى ئەو قەومە غەيور و دلیرە نىن كە لاپەپەكانى مىژوو پەن لە شەرحى ئازايەتى ئەوہوہ بەعالەم دەسەلمىنن كە قەت لە چ دەور و زەمانىكدا ھىچ دراوسىك نەيتوانىوہ ئاسوك پەپىنى و بچىتە نىو سنوورى مولك و نىشتمانى ئەو. ئەدى بۆچى ئىستا وامان بەسەرھاتووہ؟ بۆچى ھىندە وەپاش كەوتووین و بووینە ژىر چەپۆكەى ھەموو كەس؟ ئەگەر كەمىك بىر بگەينەوہ و تۆزىك لە حالى خۇمان وردىنەوہ بۆمان دەردەكەوئ كە ماىەى چارەپەشى و بەدبەختى ئىمە ھەر ئەم نىفاق و دووبەرەكىيەى ناو خۇمانە، كە وابىن لەسەر ھەموومان لازم بەلكو واجبە بۇ پىكخستەنەوہى براكانمان تىكۆشىن پەگۆپىشەى دووبەرەكىى لەبن بھىننەدەر و يەكەتى و براىەتى لە ھەموو كوردستاندا دامەزىنن.

ئەى برا خۆشەويستەكان، ئەى لاوہ بىر پووناك و خويندەوارانى كورد؛ ماىەى ئومىدى ئەو قەومە لىقەوماوہ ئىوہن، ئەوېڤ پۇڤىك نىيە ئىوہ بىدەنگ و ھەست دابنىشن و لە قوربىنىك بخزن. كاتى ئاسايشت و تەمبەلى پۇى، جەنگەى ھەولدان و تىكۆشان و ماندووېوونە، بەلى ئەمېڤ پۇڤى كارە و نابى قەت لە كاركردن پراوہستن، دەنا ئەو ھەولەتان لەكىس دەچى و زەحمەت وگىرتان دەكەوئتەوہ.

لازمه به دلّیکی پر هیواوه به هموو هیژی خۆتان بۆ پزگارکردنی نیشتمان وه نه جاتدانی
هاوخوینه کانتان کۆشش بکهن هیچ شتیک نابێ بێتته پیشگری کارتان به نه یروی یه کیتی
و برایه تی ئه و که سانه ی که ده بنه به ره لهستی پیشکه ورتنی ئیوه و هه ز به له ناوچوونتان
ده کهن، له ناو بهرن.

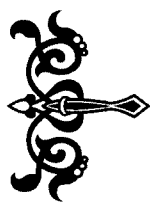
ئه گهر پۆزگار یارمه تی ئیوه ی نه دا ئه گهر چه رخی چه پگهر د به مرادی ئیوه نه گهر
مه به زن و مه دیدان به تال مه کهن و دلنیا بن به سه ره هموو قوورت و ته گهر یکه دا زال ده بن و
له هیچ کهس و هیچ شتیک مه ترسن خوا پشتیوانتانه و هه میسه ئه م وتاره ی پیغه مبه ری
که وره ی ئیسلام و ناردراوی خۆشه ویستی یه زدان که ده فهرموویت:
«کار بکه و دلنیا به به ناوات ده گیت!»

له بیر بێت و بیکه نه سه ره مشقی هموو کاریکتان تا یارمه تی یه زدان حه قی مه شرووعی
خۆتان له بێگانه ده ستێننه وه .

گۆفاری نیشتمان، ژماره ۵، پێپه ندانی ۱۹۴۴/۱۳۲۳

سکالایهک له گهل نیشتمان

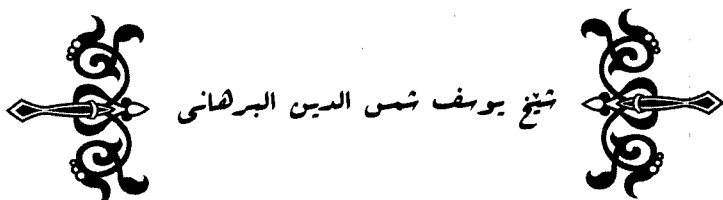
ئەى نیشتمانى خۆشه‌ويستم، بۆيه هيندهم خۆش دەوى چونكو ئەمن ئىستا كه لاويكى توند و تۆلم له پيشا كۆرپه‌يه‌كى لاواز و ساوا بووم له داميني تۆدا گه‌وره و په‌ره‌وازه بووم و گه‌يشتوومه ئەم پۆژه گه‌وره‌ى وهك (هه‌زه‌تى محمه‌د «ص») و گوپيان له قورئان خویندنى ده‌بوو ئيمانپان پيه‌يتنا، يا له حالئىكا كه كتيبه‌ ئاسمانيه‌كه‌ى ئەم زاته په‌رده‌يه‌كى ئەستوورى له نيوان خۆيان و هه‌وا و هه‌وه‌سى ناپاكه‌كه‌يان ئەكيشا و پياوه زانا و تيگه‌يشتووه‌كانى له‌وان به‌زياتر ده‌زانى و ده‌يفه‌رموو:

«هل يستوى الذين يعلمون والذين لا يعلمون»؟!

خوينه‌ره خۆشه‌ويسته‌كان ئەگه‌ر نمونه‌يىكو له ژيانى عه‌سرى خۆمان نيشان به‌دين سه‌رتان سوپناميني ئه‌ويش ئەمه‌يه: ئاغاييىكى كوردى عيراق، به‌لكو سه‌ردار عه‌شيره‌تيك يه‌ك دوو سال له‌مه‌وبه‌ر نامه‌يىكى بۆ ئاغاييىكى كوردى ئيران نووسيبوو: «كه ده‌ستى من و دامانى تۆ نه‌كه‌ى به‌هيج بارىك له‌پيتناوى كوردايه‌تي‌دا تيبكۆشى چونكو كوردايه‌تى ماناى ئەمه‌يه هه‌موو لاوه‌ خوینده‌وار و گه‌نجه‌ تازه‌پيگه‌يشتووه‌كان بينه‌ سه‌ركار و ئيمه‌ له‌ ژوورى ديوه‌خانا دابنشين».

ئيمه‌ نازانين خوينه‌ره به‌په‌ژه‌كانمان چه‌نده‌ فەرق له‌نيوان ئەم ئاغا كورده‌ عيراقيه‌ خۆشه‌ويسته‌ و (ئهبو جه‌هل) و (ئەخنەس) دانەنين به‌لام ئيمه‌ ئەلپين: ئەى به‌برين چى ده‌ستىكى بۆ زيانى نه‌ته‌وه‌ى خۆى داوينى مه‌ردوم ئەگریت ئيوه‌ش بلپن ئامين.

گوڤارى نيشتمان، ژماره‌ ٦، په‌شه‌مه‌ى ١٩٤٣/١٣٢٢

«چه‌ندیک له‌مه‌وپیش به‌سهرهاتیکی دور و دریژی ئەم زاتەم نووسیپۆوه و پیشکەشی ئیدارە‌ی ناوه‌ندیم کردبوو تا بۆ چاپ بنێرنه دایره‌ی چاپه‌کانی کۆمه‌له‌، به‌لام عه‌ینی ریساله‌یان بۆ په‌دکردمه‌وه تا چاویکی تری پێدا بخشینم، ئێستا خه‌ریکی ئەو کاره‌م به‌لام تا حازرپوونی به‌سهرهاتی موفه‌سه‌لی شیخ، چه‌ند دیرێک ده‌رباره‌ی ژبانی ئەم زاته‌ ده‌نوسم».

که‌ میری گه‌ره‌ی په‌واندز له‌ داگیرکردنی ولاتانی (سۆما و برادۆست بووه‌وه ١٢٤١ هـ)، به‌ولاتی لاجاندا ده‌گه‌پاوه‌ په‌واندز، به‌گوندی (نه‌لۆس)دا که‌ گوندیکی زل و دارای قه‌لاتیکی بلێنده‌ پاده‌برد خه‌لکی ئەم گونده‌ که‌ به‌ (به‌گزه‌ده) نێویان کردبوو، پێیان وابوو میر شکاوه‌ و به‌شپه‌زه‌یی هاتوونه‌وه، ده‌ستیان کرده‌ گه‌پ پێدان و «قه‌بو، قه‌بو»یان لێداناوه؛ میر رقی هه‌لستا گه‌پاوه‌ کوشتاریکی زلی لێکردن، ته‌نیا ژنێک به‌کوڕیکی ساوای مه‌مک مژه‌وه‌ پزگاری بوو بۆ لای (سابلاخ) هه‌لات له‌ گوندی (عیساکه‌ند) جێگیر بوو، کو‌په‌که‌ی (وسوو) به‌خێوکرد تا گه‌ره‌ بوو کرا به‌گوێلکه‌وانی (ئاغا). به‌لام (وسوو) که‌ دیتبووی له‌ مزگه‌وتن فه‌قییان ده‌خوینن نه‌ویش ئاره‌زووی خویندنی کرد، هه‌موو به‌یاننیک ده‌چوو هه‌کن مه‌لای ناوه‌دانی ده‌رسی ده‌خویند تا ببێته‌ (مه‌لا).

ئاغا که‌ زانی (وسوو) ده‌رسی ده‌خوینن بانگی کرد و لێی تووڤه‌ بوو گوتی: نه‌گه‌ر جاریکی دیکه‌ بزانم ده‌رست خویندوووه‌ ده‌تکوژم، به‌لام هه‌په‌شه‌ی ئاغا گیانی پاکێ (وسوو)

ى له خوښندن نه گټه پراوه و نيجازهى له داىكى وهرگرت و پوښسته شارى (سابلاخ) له مزگه وټى (پوښته م بهگ) ده سستى به خوښندن كرد. چەندىك علومى دىنى خوښندن پاشان سه وداى ته سه وفى كه وته مښكى، وهكو ده گټه پراوه خه ونيك ده بينى پټى ده لټن وهره شىخ عوسمان بانگت ده كا، نه وېش له بهر ساده يى خوښى وا ده زانېت شىخ فه قهت له (مه كه) و (مه دینه) ى ده بن، ده سست ده داته گوچان و توورينى نان و ملى پڼگا ده گرت، نازانم له چى شارىكى كوردستانى عىراق پياوېك پرسىارى لى ده كا: «بؤ كوڅ ده چى؟» وه لامى ده داته وه ده لټ: ده چم بؤ (مه كه) ى خزمهت شىخ عوسمان، كا برا پېده كنى و ده لټ: «فه قى، شىخ عوسمان وا له ته وڼله»، نه و نيزىك بوونه وهى پڼگا دلخوښيېك بؤ (وسو) سازده كا، پڼگاى ته وڼله ده گرتېته پېش ده خزمهت چه زړه تى شىخ عوسمان (سراج الدين) دا تا چه ند سال پيازهت ده كېشيت پاشان له لايه ن نه م زاته موعه زمه نه ئيرشادى بؤ موكرىان ده دريتى، پارانه وه و تكاى زوړيش نه يتوانى بارى نه م وه زيفه قورسه له سهر شانى (وسو) ياره كو چه زړه تى سىراجوددين فه رموويانه (مه لا وسو) لاهريت، به ناچارى دېته موكرىان له گوندى (بورهان) داده نيشيت مه شهوړ ده بې به (شمس الدين البرهانى)، دواى چه ند ساليك ده چپته گوندى (شه ره فكه ند) له زه ويېكى بې كه لك خانه قايېك بيناده نى و ده سست ده كا به ئيرشاد. له سالى (۱۲۲۸ هـ) ده ته مه نى ۹۷ سالىدا له م جېگايه وه فاتى كردوه و نيزراوه.

شىخ يوسف پياوېكى زوړ موته عه سيب بووه بؤ قه ومى كورد، هه ميشه به كوردىكى په تى دواوه، به فه رمانى نه م زاته موقه ده سه گه ليك ككتيى شهرعى وهكو (ابن حجر) له لايه ن مه لاکانه وه كراوه ته كوردى، مال و دراو نه يتوانيوه هيز بخاته سه مښكى، ده و له مه ند و هه ژار له بهرچاوى وهكو يه ك بووه خواى لى خوش بى.

نامەى كىمىكى دىل

مەلۇمەستەى: ئاركاناد

خۇشەويستەكم

غەم و دەردى من يەكجار زۆرە، لە درىژايى شەقامى مژايدا گۇرايىيەكانى ئىمە لەپىش
چاۋ ون دەبن، ئەمن بەخپ و دۆلەندا دەبن و بۆ لاي شارى مەرگم پادەكىشن، بەتەنئ
مەر ئەمن نىم بەلگە ھەموو كچانى گوندەكم دەگەلن. خواھى نەخواھى لە كەسوكار و
مالى خۆمان دووربووينەو، ئاوالەكانم ھەموو بەتاو دەگرين، بەلام ئەمن لەبەر زۆربەى
غەم و فرمىسكم لە چاويدا قەتيس ماوہ. ئاواتم ھەر ئەوئەندەيە كە كازىەكانى خۆم وەبەر
ئەو چەرخانە بدەم كە ھەمىشە دەسووپىن، بەلام سوودى نىيە، دەگەل ئەو كىشكچيانەى
ئاگادارىمان دەكەن ھىچ ناكړئ!

خۇشەويستەكم

لەو كاغەزە ژاكاوہ نامەت بۆ دەنووسم، ناتوانم بلېم ئەو وتانە بەخوينى خۆم دەنووسم
چونكو خوين دەرەگ و دلى مندا بەستويەتى. بەلگە ئەو نامەت بەو ميدادە بۆ دەنووسم
كە لە گىرفانمدا شارديوومەتوہ و ئەتۇش تكا دەكم بۆ خزمەكانمى بخوينيەوہ. ئەتۇ
چويىتە جەبەھى جەنگ و ئەمن تا وېستا لە تۆ بىن خەبەرم، تەنانەت ئادرېسيشت نازانم،
ئەدى بۆ كۆئ؟ بۆ كۆئ دەنووسم؟ تەنيا مەوزووعىكى دەدەمە دەستى دوژمن تا پېم
پىكەنى!، ئەمن بەقەولى گۇرانيبېژانى شارەكەمان وەلامم بەئاسماندا دەنيړم.
نامەكەى من كە بەدواى بادا بۆ لاي ھەوران دەپوا، شايدە پۇژىك دەگەل پرىشكە

پريشكى بارانې وهدهس تو بكهوئ.

خوشه ويسته كه م: نيمه به به سستيني چومه به رينه كانى خوماندا تيپه پين و چه پكه گوليكمان له چومي هاويشت^۱، شه پولي ناوي چه پكه گوله كانى مې قوم كرد، ناواله كانم هم مو هيو ابرابويون، ته نها چه پكه گوله كه ي من قوم نه بوو و ناو بردي. له و كاته دا نه تو م به جلگى سه ريازييه وه هاته پيش چاو، له سر به رديكي پاره ستابوي و كلاوه كه ت بولاي من راده وه شانند و بزه ت پيم ده اتن، گولله به هه وادا ده پويشتن به لام وه تو نه ده كه وتن و نه گه ر ويشت كه وتبان نه يان ده بري و برينداريان نه ده كردى. له پاشان نيمه به دابي جاران ده گه ل بيكتر وه پي كه وتين، نه من له و كاته دا پيم وابوو كه به دبختي بومه له خو و خه يالليك زياتر نيه، چونكو له ته نيشت يه كتري و خوشه ختين. نه دى هېچ پيمان وانيه كه عرابه كانى دوژمن به نيو زه مند و گياوگژ و ده خلوداندا پنگامان بول ده كه نه وه.

له و عانه دا نه من پيم وابوو خيژانى تو م، بيكترمان له ناميز ده گرت و قاقا پيډه كه نين. چه پكه گوله كه ي من هروا به سر ناوا ده پويشت، به لام بير كردنه وې من له و بابته توره بئ كه لكه، چونكو به راستى نه من بروام به فال نيه.

خوشه ويسته كه م: تاو په پيوه، تارمايى به سر ليره واره كاندا كشاوه، به سر چلوكى داره كانى كاج دا و به په په پوچكه ي ناسماندا مانگى هه نگويني مني ليقه وماو، ده چي ته پيش. له په نجه ره گولي عال ده بيندريڼ كه ناو نكيان له سر ده دره وشئ.

هر ده ليى چاوى كاله ده گري، به لي ده گري تا نه نكي من نه بيني و ده زاني چ شه ويك له پيشدايه!، شه ويكه كه نازانم له ناميزي پياويكي بيگانه دا يا له باوه شي خاكى شاردا ده بئ بنووم. نه من به نده يه كي شه ره زار زياتر نيم تا ده ژيم، له باتي وه ي ده گه ل تو جووت بم ده گه ل خه م و كويړه وه ري بومه ناوال. به سه نه و شكايه ته خو پايانه، مالناواييت ليده كه م و نازانم نه و نامه نووشتاوه وت له كوئ پيډه گات. نه گه ر نه و نامه يه ت پيډه گيشت، ده بئ نامه دريژه كه ي ديكه بخوينه وه، كيهه نامه؟، نه و نامه ي كه فرمي سكي ده سگيرانه كه ت له پنگاي ناسنى نووسيويه. نه گه ر نئ منيش نه بئ هئ نه و كچانه يه كه له سر هه موو شه قاميك و هه موو پنگايه كي ناسن فرميسكيان پشتووه.

بيخوينه وه و لامة كه ت ناماده بكه و به نووكى سر نيزه ته وه بيهي ته به رلين. گويت له ده نكم بئ و به دريژايى نه و پنگايانه فرميسكه كانى من به خويني دوژمنان بشووه. نه من

۱ - توكرائى و ميډنيك له شاراني ديكي پوسيه له پوژي جه ژني... دا (ناو) جه ژنيكه ناخويندريته وه) كچان هره يه كه چه پكه گوليكي ده به ستن و به ناويى داده دن، نه گه ر گول قوم بئ نيشانه ي به دبختيه و نه گه ر قوم نه بوو نه وه باشه.

له تۆ ده‌نووسم، له تۆ ده‌پاڤمه‌وه و ده‌لیم به‌و چه‌شنه ناتوانم بزیم، نه‌نگی من بشۆوه،
به‌له‌ی بکه‌ تۆ له‌م بستینه‌وه، به‌تاییه‌تی تۆ له‌ی خاکه‌که‌م بستینه‌وه، ئی کێهه‌ خاکی؟،
ئو نه‌و خاکی له‌ژێر پیماندا نه‌رم و په‌حه‌ته‌.

گۆڤاری کوردستان، ژماره‌ ۲، ۳۰ سه‌رماوه‌ز ۱۳۲۴، ۲۱ ديسه‌مه‌ر

ئازابەتى سەمەيل ئاغای سەمکۆ

دەگىپنەو دەلەين سەمەيل ئاغای سەمکۆ سەردارى پەشىد و بەنىويانگى كورد لە چاخىگدا
كە شارى پەزائىيەى داگىركرد لەپىش ئەو دەدا بچىتە نىو شارى، گەورە گەورەكانى ولات
بەپىريەو چوون و لە دەروەى شار دىدەنيان ليكرد. سەمەيل ئاغای دەهات و دەچوو گەفى
ليدەكردن، لەو كاتەدا ماريك لەو مارانەى كە بە بەين پەزاي لەو ولاتەدا مەشەوون بۆ
لاى هات. سەمەيل ئاغای بۆ ئەوەى ئازابەتى خويان پى نیشان بدا و بەيەكجارى بياننوقىنى،
داهاتەو و مەرەكەى گرت. ماوہيەك ھەر ھاتووچوو و ھەپەشەى لەوان كرد و مەرەكەى
دەدەستەو، لە ناكاو پەنگى بزرکا و ليوى بەددان گەست و مەرەكەى لە ھەردى دا و
كوشتى. لەدوايە خەنجەرى ھەلگىشا و ئەو قامكەى كە مەرەكە پىوہى دابوو پەپاندى و
دەگەل ئەوەشدا كە خويىنى قامكى وەك پلوسك ھەلى دەداشت وازى لە قسەكردن نەھينا
تا قسەكەى تەواپوو.

وام بىستوو لە پاش كوشتنى ئەو مەردە نەبەزە و ئەو پىاوہ نەبەزە و ئەو سەردارە
بەجەرگە كە لە سالى ۱۳۰۹ دا بەدرۆ و دەلەسە ھەليان خەلەتاند و ھيتايانە ناو شارى
شنۆ و لەوى بەفيل شەھيديان كرد، كەلاكيان لەنىو كەلاكى سائىرى شوھەدادا بەو قامكە
بەپىوہ ناسىيەو، چونكە ھىندە شەپزە كرابوو ئەو نيشانەى نەبوايە بەزەحمەت دەناسراوہ.
پۇرنامەى كوردستان، ژمارە ۳، ۲۶ بەفرانبارى ۱۳۲۴ / ۱۵ ژانويە ۱۹۴۶

ئازادىمان دەۋى

شەش سال جەنگ بو، شەش سال خوين پۇ، شەش سال كوشتاركرا، شەش سال، بەلى شەش سالى تەۋا ئالا ھەلگىرەكانى دىموكراسى بىن وچان و پشودان، بىن دامان و پاۋەستان ھەلىيان دا و تىكۆشان و خەو و خواردنيان لە خۆيان ھەرامكرد. بۆچى؟ ھەر لەبەرئەۋەى بناغەى زولم و زۆردارى بېۋوختىن و پەگۈپىشەى جەۋر و بىداد لە بنەپەت دەريپىن و ئازادى و دىموكراتى لە گىتىدا بلالوبكەنەۋە و نەھىلن چىدى زۆرداران مالى ھەزاران بخون و بەدەستەلاتان ھەقى بىن دەستەلاتان پامال بكن. لەپاش كىشە و ھەرايەكى زۆر، لەپاش جەنگ و كوشتار و خوينپىژىيەكى بەسام، لە دواى زەرەر و زيانىكى بىن ئەندازە ئازادىخوازەكان زالبوون و دەس لە كوشتار ھەلگىرا، خوينپىژى نەما، كۆشكى زولم و ئىستىباد پھوخا، نەمامى جەۋر و بىداد ھەلگىشرا، مۆسۈلىنى كۆزرا ھىتلەر مرتەى لىبرا كورنىك گىرا و دنيا ھەساۋە .

جا ئەۋجا باۋى ھەزار و زۆرلىكراۋ و لىقەوماۋانە و كاتى ھاۋاركردن ھاتوۋە و ئەۋ نەتەۋانەى كە ھەمىشە لە ژىر پىى دوژمندا ئالاندوويانە ھاۋار دەكەن و دەلىن: «ئازادىمان دەۋى»!

ئىمەش واتا مىللەتى كورد يەككىن لەۋ نەتەۋانەى كە لەمىژە دىل و يەخسىر و ژىر چەپۆكى و تامى ئازادىمان لەبىر چۆتەۋە و دەمىكە دەربەدەر و قورپەسەر و زۆرلىكراۋ و تىشكاۋ و داماوین. ئىستاكە كولاۋكەى ھەيامان بۆ كراۋەتەۋە و تا پادەيك ژياۋىنەۋە،

هاوار ده‌که‌ین و ده‌لێین ئازادیمان ده‌وێ، به‌لێ ئازادیمان ده‌وێ و نابێ چیدی دیل و
ژێرده‌ست بین و ناماده‌ین له‌ پێگای ئازادیدا فیداکاری بکه‌ین و ده‌س له‌ گیان و مالی
خۆمان مه‌لگیرین.

پۆژنامه‌ی کوردستان، ژماره‌ ٥، ٢٩ به‌فرانباری ١٣٢٤ / ٢٠ ژانویه‌ ١٩٤٦

نامەيىكى سەراۋەتە

براى ھەرە خۆشەويىستم: مەجدى گيان

لەپىشدا تىكات لىدەكەم لووتىم لىن خوار نەكەي و پووم لىن ۋەرنەگىپى و قەلس و تووپە
و زىز و درپۇنگ نەبى و ۋەپەلەنەكەي و پىت وانەبىن ئەمن لىنگەبەرىت دەكەم و ناخۆشم
دەۋيىي و ناتناسم و نازانم چ شىرىن كورپىكى.

خۆشەويىستەكەم: بىروام پىچىكە ئەتۆم بەقەدەر چاۋى پاستم خۆش دەۋيىي و باشىشت
دەناسم و دەزانم:

ئەتۆ لاۋىكى خويندەۋار و دانا و تىگەيشتو و بىرپوون و پىتۆلى، ئەتۆ زۆرت
كوپرەۋەرى دىۋە و سىخلەتت كىشاۋە بەدوى خويندندا ھەلۋەداي ولاتان بوۋى، ئەتۆ ئىستا
كە «مودىرى و مامۇستاي ھەرە گەۋرەي دەبىرستانى مەھابادى». ۋە تەنانت ئەۋەشم
بىستوۋە كە ئەۋسال چوۋىە تاران و لەۋى لە تاقىكردنەۋەدا وريايى و زىنگى خۆت نواند و
پوۋى كوردانت سېپى كىردەۋە و بىچىگە لەۋانە دەزانم كورپى زانايەكى بەنىۋبانگ و ماقوۋلى
كوردستانى و تىگەيشتن و زانىنى بۆتق بەمىرات گەيىۋە.

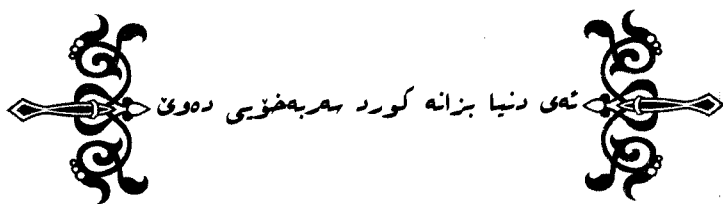
بەلام داخى گرانم نازانى بەزمانى كوردى و واتا زمانى دايك و بابى خۆت بنووسى!، يا
دەزانى و بەئانقەست و خراپ و تىكەل و پىكەلى دەنووسى. ئەگەر نايىزانى ئەۋە ھەلۋە
تىپكۆشە خۆت ماندوۋ بگە فىترىە جا ئەۋجار بنووسە، خۇ ئەگەر دەزانى و ھەر بەئانقەست

وا ده‌نووسی، پێویسته بزانی و تێبگه‌ی که به‌و کرده‌وه ناشیرینه دڵی هه‌موو نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ خۆت دێشینی و ده‌بیته نیشانه‌ی ته‌وس و پلار و تووکی کوپه‌کانی هاوخواز و هاو‌نیشتمان، براکه‌م، هه‌ر کوردێکی خه‌نگه‌رم و نیشتمانپه‌روه‌ر و کوردیزان چاوی به‌نووسراوه‌کانی تۆ بکه‌وێ نێوچاوانی گه‌ژ ده‌کات و توو په‌ ده‌بێ و مل ده‌نێ له‌ پرته و بۆله ... بپوات بێ نه‌من که خۆم به‌برایه‌کی به‌ئه‌مه‌گ و... و به‌که‌وچه‌ ناوێکی وه‌مه‌له ده‌که‌وی، پێم خۆشه‌نبوو کێشه‌ت ده‌گه‌ڵ بکه‌م و به‌خۆتدا بشکێنمه‌وه و دڵت بێشێنم. له‌به‌رئه‌وه گویی خۆم لێ ناخنی و قوپوقاپ دانیشتم و چاوه‌تۆپه‌ بووم که بۆ خۆت نه‌غیار بیه‌وه.

ئه‌مه پێی چوو هه‌تا ئه‌وشۆ له‌ ژماره ١٥ ی کوردستاندا نووسراویکی تۆم له‌ ژێر سه‌ره‌تای (ئاوتم) دا چاوپێکه‌وت به‌پراستی که خۆینده‌مه‌وه وه‌ختابوو له‌ داخان شه‌ق به‌م و بدرێم! وه‌یه‌کجار زۆر توو په‌ بووم و گه‌لێکم پێش خواره‌وه و تارمایی به‌سه‌رچاوی کشا، ده‌سه‌به‌جێ ده‌ره‌ه‌ل بووم و ده‌ستم دا قه‌له‌م و ئه‌م نامه‌یه‌م بۆ نووسی: ترووسکه‌کانم، به‌به‌له‌ی چاوانم مه‌جدی گیان به‌قوربانت ده‌بم ناخه‌ر پێم بلێ ئه‌تۆ ئه‌و نووسراوانه بۆ کێ ده‌نووسی؟ له‌کنه‌ خۆت بۆ کوردانی ناووسی؟ بۆیه‌ی ناووسی خه‌لک بیه‌خوینێته‌وه و که‌لکی لێوه‌رگری، بۆیه‌ی ناووسی هه‌موو کوردێکی خۆینده‌وار و نه‌خۆینده‌وار تێی بگا؟ ئه‌دی بۆچی وا تێکه‌ڵ و پێکه‌لی ده‌نووسی؟ بۆچی به‌کوردیکی په‌تی و پاک و خاوی و به‌پێوه‌جێ ناووسی؟ که بۆ خه‌لکی قازانجی هه‌بێ.

براگیان، ئه‌و چه‌شنه‌ نووسینه، بێجگه‌ له‌وه‌ی هه‌چ قازانجیکی بۆ کوردان نییه‌ زیانیی یه‌کجار زۆره‌، چونکه‌ ئه‌و پۆژنامه‌یه‌ به‌دنیادا بلأوده‌بیته‌وه و ده‌که‌وێته‌ ده‌س دوژمنان و ئه‌وانیش له‌ بیانوه‌ ده‌گه‌ڕێن که نووسراوه‌کانی تۆیان خۆینده‌وه ده‌یکه‌نه‌ هه‌را و لێمان له‌چه‌پله‌ ده‌ده‌ن و ده‌لێن؛ چۆن ئه‌وه‌یه‌ زمانێ کوردی! ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و زمانێ هێندیان پێته‌لده‌گوت و شاخ و بالێان بۆ دروست ده‌کرد؟ و ده‌یانگوت هێنده‌ هێنده‌ باش و به‌ر ئاوه‌له‌یه‌، به‌و بۆنه‌یه‌وه هه‌یام هه‌یه‌ له‌وه‌ی پاش زۆر به‌شێنه‌یی بنووسی و هه‌تا ده‌توانی وتاره‌کانت په‌تی بن. ئیدی به‌خوام ئه‌سپاردی.

پۆژنامه‌ی کوردستان، ژماره ٧، په‌شه‌مه ٢٠/١٣٣٤ فوریه ١٩٤٦

نۆز کەس بە تاییەتی ئێوە کەسانەیی کە سەریان لە سیاسەت دەخوێن پێیان وایە کە
 هەڵپەپینەوه و قیامی نەتەوهی کورد و داوای ئیستیقلال و ئازادی و سەربەخۆیی کردنی
 ئێوە میلەتە هەر لە تاوی جەزەبە و نۆزی کاربەدەستانی مچومۆپ و نۆردار و بلەوهزی
 بێگانەیی، ئاشکرایە کە بێگانەکان یانی فارس و عەرەب و تورک لەو ماوه دوور و درێژەدا
 کە دەستەلاتیان بەسەر کورداندا هەبوو هەرچی نەدەبوو بکڕن دەگەڵ ئێوە میلەتە
 دلپاکەیان کردوو و خۆیان لە هیچ خرابەبێک نەباراستوو.

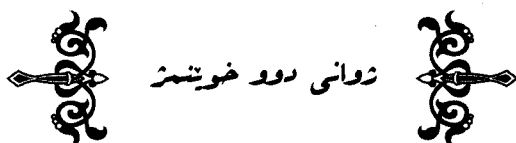
ئێستاش خۆینی شەهیدانی پێگای سەربەستی کورد کە بەدەستی کەمالی بێ کەمال و
 دەستوپێوهندە خۆینمژەکانی پێژاوه هەر دەکوڵن. ئێستاش گولالە سوورەکانی کێوی ناگری
 خۆینی نەوجەوانانی پەشید و ئازای کورد وەبیر پیاو دیننەوه. ئێستاش قاز و قووژ و زیر
 و هۆپی ژن و منداڵ و هاوار و نالە نالی لاوانی برینداری کوردی مەریوان کە لە سالی
 پابردودا بەدەستی سەرتیپ هۆشمەندی دیکتاتۆر قەتل و عام و تارومار کران لە گۆییان
 دەزینگیتهوه، ئێستاش بەندیخانەیی ئێوە دژمنە نۆردارانە پێن لە لاوی بێ سووچ و تاوانی
 کورد و هەر پۆژە ناپۆژیک یەکیک لەوان بەسێدارەوه هەڵداوه سڕن.

خۆ حالی زاری کوردی هەژاری بارزان کە چەند مانگ لەوهی پێش دەولەتی ئیستیعماری
 عێراق تالان و بێ خانومان و دەربەدەر و مالتویرانسی کردن لە هەموو کەس مەعلومە و
 ئاشکرایە، دروستە کە ئێوە کردەوه ناشیرنانه پۆژ بە پۆژ هەستی تۆلە ئەستاندەنەوه لە دلی
 لاوانی خۆین گەرم و مللەتپەرستی کوردا بەهێزتر دەکەن. دروستە ئێوە پەفتار و ئاکارە

وه حشيانه سات به سات لاوان وه گەنجانى كورد بۆ لای پزگارى و ئازادى هان ده دهن به لام
 پاستىكهى نه وه يه نه وانه هيچيان نه بوونه هۆى هه لپه پينه وه و قيامى نه ته وهى كورد،
 نه وانه هيچيان كورديان وادار نه كردووه كه داواى ئىستىقلال و سهر به خۆيى بگا به لكو كورد
 ميلله تىكى ١١ مليۆن ييه و به هه موو شرع و قانونىك حه قى ئىستىقلال و سهر به خۆنيى
 هه يه و داواى نه و حه قه مه شروعهى خۆى ده كا.

نهى دنيا، نهى دنياى ئازادى ته له ب، نهى دنيايىكى شەش سال ته واو ده گه ل ژۆرداران
 مله ت كرد و له و پىتاوه دا به شى ژۆرى لاوانى خۆت به كوشت دا، بزانه: كورد ئىستىقلالى
 ده وئ. بزانه: كورد زۆلمى لىكراوه حه قى خوراوه مو لكى لى داگيركراوه و ده يه وئ به حه قى
 خۆى بگا. بزانه: كه سياسه تى شوومى ئىستيعمارى بۆ قازانجى خۆى نه م ميلله تهى له
 ئازادى بى بهش كردووه و له نه جامدا بزانه كه كورد پوشدى نه وهى هه يه كاروبارى ماله
 خۆى به چاكي هه لسووپنى و پىداويستى كۆمه گى كه س نيه قيوومى ناوئ و تا تا قه تى
 لى ده بپئ سهر وه بارى كه س نا هپنى و بۆ نه ستاندنى سهر به خۆيى هه و ل ده دا.

بۆژنامهى كوردستان، ژماره ٢٩، ١٠ خاكه لى وه ١٣٢٥ / ٣٠ مارس ١٩٤٦

له و کاته دا که پاش شهش سال شه پ و کوشتار، پاش گه لیک په نچ و نازار و خوینمز پزان و پیاوکوژان، دوی زور کویره وه ری و دهر به ده ری و تالان و برې، ناده میزاد ده یه وئ له به روبووی کرده وهی خوی بخوا و له ژیر سییبه ری داری نازادیی که به خوینی خوی په روه رده ی کرده وه و چند سالان به دیارییه وه دانیش تووه، دانیشی و به سیته وه و ماندویی نه و دهره ی شه پی له بیر بجیته وه . له و پوزانه دا که له هه موو جیگایه ک قسه له سولج و ناشتی ده کړئ . رادیق و پوزنامه کان بلایان کرده وه که دوو جه رده ی پیاوکوژ، دوو زه روی خوینمز، دوو ماری بی په زا، دوو زوردار و دیکتاتور دوو دوژمنی خوینی کورد! یه عنی نوری سعید پاشا و سیراج ئوغلو بق به ستنی په یمانیکی نوی یا تازه کردنه وهی په یمانی شوومی (سعد آباد) له نانکارا کوپونه وه، نایا نه و په یمانه چییه؟ نایا نه و په یمانه بویه به ستراره که قازانجی بق ناده میزاد بی؟ نایا نه و په یمانه بویه به ستراره کومه گ به پراوه ستانی ناشتی و سولج بکا؟ نه نه نه و په یمانه ... قردانی ناده میزاد تیک دانی چونکو نه و که سانه ی پنگر و شه پرانی و^۱ نه وانه له وانه بق ده سریکی قه یسه رییکی ئاور تیبه رده ن، نه وانه دوژمنی سولج و نه ته وهی ناده میزادن و نه و په یمانه شوومه یان بویه به ستوه که تووی کورد له سه ر زه وی نه هیلن و نه و نه ته وه به یه کجاری نابوود و حقی مه شرووعی وی پامال بکن. وه کو بیستوومه سیراج ئوغلو

به نوری سه عیدی گوتوه ههنگین ئیمه دهتوانین دهگه ل ئیوه ببینه دۆست و هاوپه یمان که ئه نهخته حهقهش که عیبارته له نووسین و خویندنه وهی زمانی کوردی ئه ویش له ژیر سانسۆریکی قه ویدا، بۆ کوردان قائل نه بی و ئه لبه ته ئه ویش له خودای دهوئ کورد نینۆکی نه بی خوی پی بخورین. به لام داخوا ئه وانه دهتوانن کوردان به جاریکی له نیتو بهرن و تۆویان له سه ر زهوی هه لگرن.

داخوا دهتوانن کوردان وادار بکه ن واز له حهقه مه شره وهی خویان بین! نه نه پیویسته ئه وانه بزائن و باش تیبه گن که کورد میلله تیکی نه مر و نه به زه و به باوهش به مر ناتوانن له نیتوی بهرن و بیدهنگی بکه ن.

کورد هه یه و له مهیدان ده رناچن و به هه پوگیف نا په شوک و واز له حهقی خوی ناهیتن و هه تا تنوکیکی خوین ده بهردامابن له پێگای ئازادی و سه ره خوییدا کۆشش دهکا و حازر نییه چیدی تۆکه ری بی جیره و واجب و سووک و چرووکی تورک و عه ره ب و فارس بی و ئه و هاوار دهکا و ده لئ: ئه ی ئه و که سانه ی موقه ده راتی دنیا ده بهر دهستی ئیوه دایه، ئه ی ئه و که سانه ی که بۆ هه لکه دندن نه مامی زو لم و بیداد ئه و هه موو فیدا کاریو کرد، ئه ی ئه و که سانه ی که ده تانه وی..... که به شادی و ئازادی بژی، سه رنجیکی بده نه حا لی ئیمه و مه یه لئ چیدی که ئه و زۆردارانه له ژیر پی خویاندا بمان تولخیننه وه، قه بوول مه که ن له وه ی پاش ئه و خوینمژانه خوینی ئیمه به مر ن و ئه گه ر هاواری کمان کرد یا له جپی خۆمان جوولاینه وه لیمان له هه را بدهن و مه لئین کورد پێگر و شه پانییه.

توبی خودا ئه وه ئینسافه کابراییک بی به تۆری ملک لی زهوت بکا و ئه گه ر پیت گوت ئه وه مولکی باب و باپیری خۆمه و ده بی بۆخۆم به جی بیلی، له باتی به جیهیشتن پیت بلن پێگر و شه پانی و کیشمه پیده فروشی.

هه ویام هه یه ئالا هه لگه رکهانی ئازادی چیدی ئه و ناحه قیانه قبوول نه که ن و نه مه یلن به ته نها له دنیا دا ملله تی کورد له ئازادی بی بهش بی.

پۆژنامه ی کوردستان، ژماره ٣٢، ١٧ خا که لئوه ١٣٢٥/ ٦ آوریل ١٩٤٦

پښتانه می مردمی ملی

بۇچی کوردستانو له بیر کردووه؟

به قه له می: شه محمد حمروش

کورد ئیرانیان و بیجگه له ئیران حه شارگه یه کیان نییه میلیله تی نازا و له میژینه ی کورد که له بهر هیندیک شت له نیشتمانی نه سللی خوی دورکه و توتوه و نه وپو له ژیر چه کمه ی توکه رانی نیستیعمار و تهره دارانی سیاسه تی (پان تورکیسم) ژیا نیککی تال و پر له ناخوشی پاده بویرئ، ناخری پوژیک ده بن پاسته وه بن و شیرانه زنجیری نه ساره ت بیسینئ و توله یه کی ژور به سام و پیاوانه له و که سانه ی ده سترژییان بۆ حقوقی وی کردووه و نازاریان داوه و نازادیان لئ سلب کردووه بستینیه وه و زیندوو و نه به زی خوی به دانیشووانی سه ره وی بسه لمینئ و ده دوژمنانی خوی بگه یه نی که کورد هر زیندوو په یه داره و به هیچ جوژیک نامرئ و سیلاوی حوادیس بناغه ی عه زم و غیره تی وی ناله قینئ.

تیفکرن، کیهه میلیله ته له به رابه ر نه وه موو کۆششیه ی که بۆ له ئیو بردنی وی کراوه وه ده کرئ هینده به هیمت و خوڤاگر و پایه دارین.

کیهه میلیله ته بۆ پاراستنی میلیله تی خوی بتوانئ ده گه ل میلیله تی غالب وه به ده سته لات و ژوردار مله و مبارزه بکات.

چ نه ته وه یه ک به قه ده ری نه وه نه ته وه له پښگای نازادی و سه ره به ستیدا فیداکاری و جانبازی کردووه و قوربانی داوه و زبانی دیوه و ناواره و ده ره به درکراوه.

میلله‌تی غه‌یورتر و نازاتر و نه‌به‌زتر له برا کورده‌کانی ئیمه، که داخه‌که‌م ئیستا له‌ژێر په‌نجای بێ پوحمی بیگاناندا نه‌سین، که‌متر وه‌گیر ده‌که‌وی به‌لکه‌ هه‌ر نابیندری. هیندیک له‌ ده‌وله‌ته‌ ئیرتیجاعیه‌ییه‌کانی عێراق، که به‌یارمه‌تی و مه‌به‌ستی ئیستیعما‌ری و به‌په‌چه‌وانه‌ی مه‌یل و په‌غه‌به‌تی میلله‌تی عێراق هاتوونه‌ سه‌رکار و هه‌میشه‌ لاگری سیاسه‌تی ئیستیعما‌ری بوون و قازانجی میلییان چاوه‌دێری نه‌کردوه، بۆ په‌یدا‌کردنی دووبه‌ره‌کی و دوژمایه‌تی له‌ به‌ینی کورد و عه‌ره‌بدا پ‌فتاری یه‌کجار بێ شه‌رمانه و خراپیان ده‌گه‌ل کوردان کردوه.

دیسان ده‌وله‌تی تورکیاش نه‌و په‌فتاره‌ی ده‌گه‌ل نه‌و میلله‌ته‌ نازایه‌ کردوه و به‌کوش‌تار و قه‌تل و عامی وان سه‌حه‌نیکی خۆینی له‌ دونیادا هێنا پوو که پووحی به‌شه‌ریه‌ت و نه‌وع دۆستی له‌و کاره‌ بێ شه‌رمانه‌ بێزاره.

تاریخ زوڵم و زۆریکی که ده‌وله‌ته‌ ئیرتیجاعیه‌ییه‌کانی عێراق و تورکیا له‌ برا کورده‌کانی ئیهمه‌یان کردوه قه‌ت فه‌رامۆش نا‌کا. میلله‌تی قاره‌مانی کورد به‌خۆینی گه‌ش و سووری خۆی نیوی بلیندی خۆی بۆ نه‌به‌د له‌ لا‌په‌ره‌کانی میژوودا سه‌بت کردوه و هه‌تا ئاده‌میزاد له‌ دونیادا ده‌ژی نیوی نه‌و جه‌للاده‌ بێ پوحمانه‌ی که ده‌سه‌ته‌ ده‌سه‌ته و پۆل پۆل لاوانی کوردیان سه‌ر ب‌په‌وه و زیندوو زیندوو ده‌ئاوریان هاو‌یشتوون به‌خراپه‌ دینێ. به‌لام هه‌رچی زووتر زۆری بۆ میلله‌تی کورد به‌هیندری و زیاتر جه‌زبه‌ به‌دری نه‌و ئاواره‌ مه‌قه‌ده‌سه‌ی که له‌نیو دای پاکی ویدا له‌میژه‌ دایسێ پتر بلێسه‌ ده‌ستیانی و بیگومان سه‌رتاپای دوژمنانی ده‌سووتینی. سه‌ردانه‌واندن و چاوسۆرکردنه‌وه له‌ قامووسی کوردیدا نییه. نه‌وه حه‌قیقه‌تی‌که که میژووی خۆین و پ‌ر ئیفتیخاری کوردستان شاهیدی له‌سه‌ر ده‌دا.

وه‌نه‌بێ کوردان هه‌ر له‌ ده‌ره‌وه‌ی نیشتمانی خۆیاندا تووشی کوپ‌ره‌وه‌ری و سه‌خ‌له‌ت و نا‌په‌حه‌تی بووبن به‌لکه‌ له‌ نیشتمانی نه‌سلی خۆیان یه‌عنی له‌ ئیرانی‌شدا له‌ زه‌مانی حکومه‌تی په‌زاخانی په‌له‌ویدا تووشی که‌لیک مه‌ینه‌ت و کوپ‌ره‌وه‌ری بوون و حه‌قی ژیا‌نیان نه‌بووه.

په‌یمانی سه‌عد ئاباد که هه‌موو که‌س ده‌زانێ سه‌رفه‌ن بۆ له‌نیو‌بردنی کوردان نیمزا کراوه، نیمزای ده‌وله‌تی (ظل الله‌ی ئیرانی‌شی پێوه‌ بوو. په‌فتار و ئاکاریکی په‌زاخان ده‌گه‌ل کوردانی ده‌کرد به‌پاسه‌تی یه‌کجار زۆر نا‌پیا‌وانه‌ بوو، هه‌له‌په‌ینه‌وه‌ی ئیستای کورد عه‌کسوله‌مه‌لی نه‌و زوڵم و زۆره‌ی پێشووه.

نه‌وێ ته‌واوی نه‌و کوردانه‌ی که له‌ ولاتاندا بلا‌بوونه‌وه و له‌ژێر په‌نجای تورک و عه‌ره‌بدا، دیسان چاوی ئومیدیان ده‌ نیشتمانی نه‌سلی خۆیان ب‌په‌وه.

نه‌هه‌ته‌ی دیموکراتیکی کوردستان که بنا‌وانی له‌ نیوه‌پاسه‌تی نیشتمانی نه‌سلی کورداندا

هه‌لگیراوه هه‌موو کردی دنیای مته‌وجیهی ئێران کردوو هه‌گه‌ر ده‌وله‌ت له ئیحساساتی پڕ شۆری کوردان ئیستیفاده بکا و تۆله‌ی بێ به‌شی و چاره‌په‌شی زه‌مانی په‌زاخانیان به‌چاکی بۆ بکاته‌وه و ده‌گه‌ڵ جه‌نابی قازی محه‌مه‌د په‌هه‌ری مه‌حبوب و مه‌زنی کوردستان، که بێ شک له پیزی پیاوه هه‌ره‌ گه‌وره و زانایه‌کانی پۆژه‌لات حیساب ده‌کړ، واریدی موزاکه‌ره بێ و مه‌سه‌له‌ی کوردستان به‌قازانجی ئازادی بپه‌یته‌وه، قوه‌وتیکی وا به‌هێز و نه‌ببندراو له ئێراندا په‌یدا ده‌بێ که گرتی پشته‌ی ئیستیعمار تیک ده‌هه‌ی و ده‌یشکێنی.

هه‌گه‌ر کوردان له ده‌روه‌ی نیشتمانی خۆیاندا به‌ده‌ستی عه‌ره‌ب و تورک گرفتارین هه‌ی نه‌بێ ده‌بێ له نیشتمانی نه‌سلێ خۆیاندا حه‌قی ژیا‌نیان هه‌بێ و به‌ئازادی پابوێن.

داخه‌که‌م په‌فتاری په‌زاخان هه‌ی له په‌فتاری تورک و عه‌ره‌بان که‌مه‌تر نه‌بوو ئیستاش خوی‌تی برا کورده‌کانمان له ده‌شته‌ پان و به‌رینه‌کاندا شه‌پۆل ده‌دا، ئیستاش زنجیری دیلی له ده‌ست و پێی میله‌تی ئێران دانه‌پندراوه، ئیستاش ده‌ستی بێ په‌حمی حاکمی نیزامی له کۆبوونه‌وه و ئیجتاعات له سه‌نه‌دا جلق‌گیری ده‌کا و نایه‌لێ شکایه‌تی که‌س به‌گوێی نه‌ولیای ئوموو‌ر پابگا. گرانی هه‌ره‌شه له سه‌قز ده‌کا، کوردستان له حا‌لی تۆقین دایه.

هه‌گه‌ر ده‌وله‌تی ئیستا‌که ئازادیخوازی و تێگه‌یشتنی سیاسی خۆی له جێبه‌جێ کردنی مه‌سه‌له‌ی ئازه‌ریایجان و له پووناک کردنی ئاسۆی تاریکی سیاسه‌تی خارجیدا نیشان داوه، ده‌گه‌ڵ په‌هه‌رانی فرقه‌ دیموکراتی کوردستان واریدی موزاکه‌ره‌بێ به‌شه‌رتیکی عه‌ناسیری ئیرتیجاعی و به‌کۆنگیره‌و لێبگه‌پێن، مه‌سه‌له‌ی کوردستان پێش به‌ته‌قه‌دومی ئازادی و قازانجی ئێران ته‌واو ده‌بی.

ئێمه له جه‌نابی ئاغای (قوام السلطنه) ته‌مه‌نا ده‌که‌ین که هه‌رچی زووتر ئاغای (مظفر فیروز) که لاوتکی موته‌ره‌قی و زانای مو‌عاسیره بۆ کوردستان به‌پێکات تا مه‌سه‌له‌ی کوردستان حه‌ل بکړ.

کورد برای ئێمه‌ن، یادگاری باب و باپیری ئێمه‌ن، ده‌بێ بۆ داوا مه‌شروعه‌کانی وان گوێ پادێرین، نه‌وان بێجگه له ئازادی و عه‌دا‌له‌ت چی دییان ناوێ.

ئه‌مه‌ن پێم وایه‌ نه‌و چ‌را پوونا‌که‌ی که ئیستا له کوردستاندا هه‌ل‌کراوه به‌و نه‌وانه سه‌رتاسه‌ری پۆژه‌لات پووناک ده‌کا و ئازادیخوازانی ئێران که له خورستان و ئازه‌ریایجان و کوردستان و سایری نو‌قاتی ئێراندا هه‌ن، کارێکی وا ده‌که‌ن که پۆژی سه‌رتا‌لاییکی که هه‌رگیز پۆژی لێ ئاوانه‌بووه، بیلئاخیره لێ ئاوابێ و میله‌تی نه‌سیری پۆژه‌لات نه‌جات

قەرار بوو بىنى لەگەل خۆت شادى بىنى
نەهاتى، گەرچى پىت دابووم بەلنى
لەناو كوردا نەبوو پەيمان شكاندن
لە كوئى فىر بووى گوئم پەيمان شكىنى

* * *

نەگەرچى رۆيى، قەت ناچى لە يادم
دەكەم يادت، بەيادى تۆوه شادم
كە بارگەت بق ھەوار تىك نا ەمزىزم
شكا نەستووندىكى تاولى مرادم